(ਰੰਜਗੀਰ)
ਮੱਟਨ
ਢੀਠ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ [illegible] ਸਾਹਿਬ [illegible]

ਤਰੀਖ ੫.੫.੮੬

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਝ

ਮਾਝ

੧ੳਂਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਪੰਨੇ	ਸਬਦ	ਅੰਕ
ਪੰਨੇ	ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ।	੩੭
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਪਰਿਮੇਰੋਸਾਥ	੩੮
ਪੰਨੇ ੧੦੧	ਰਮਨਸੰਗੇਰੇਤੂਤਾਕਉਆਹਿ।	੩੯
ਪੰਨੇ	ਮੀਤਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ।	੪੦
ਪੰਨੇ	ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ	੪੧
ਪੰਨੇ	ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ।	੪੨
ਪੰਨੇ	ਗਾਕੀਆਈਬਾਕੋਬਾਪੁ।	੪੩
ਪੰਨੇ	ਦਨੇਦਨੇਜੇਰੀਸਹਿਲੇਰਾ।	੪੪
ਪੰਨੇ	ਪੂਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰਾਇਸਨਾਨਾ।	੪੫ ੪੬
ਪੰਨੇ	ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟ।	
ਪੰਨੇ ੧੦੨	ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲਪਰਗਾਸੇ	੪੭
ਪੰਨੇ	ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ।	੪੮
ਪੰਨੇ	ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ।	੪੯
ਪੰਨੇ	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ	੫੦ ੫੧
ਪੰਨੇ	ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣ	
ਪੰਨੇ	ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ।	੫੨
ਪੰਨੇ	ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਏ	੫੩
ਪੰਨੇ	ਰਾਖਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ।	੫੪
ਪੰਨੇ	ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ।	੫੫
ਪੰਨੇ	ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ	੫੬
ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰਉ।	੫੭
ਪੰਨੇ	ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ।	੫੮
ਪੰਨੇ	ਤਾਪਗਇਆਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ	੫੯
ਪੰਨੇ	ਭੂਲਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗਾ।	੬੦
ਪੰਨੇ	ਭਾਰਕਾਸਭਚੂਕਾਖੁਮਜਾਹਿ।	੬੧
ਪੰਨੇ	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖਸਭਜਾਇ।	੬੨
ਪੰਨੇ	ਥੈਮਹਿਨਿਰਉਸਭਮੈਸਾਰਾ।	੬੩

ਪੰਨੇ	ਸਬਦ	ਅੰਕ
ਪੰਨੇ	ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀ।	੬੪
ਪੰਨੇ ੧੦੪	ਵਣਬਿਨਾਕੈਸੇਸੋਖਖਤੁਖਾ।	੬੫
ਪੰਨੇ	ਭ੍ਰਮਸਰਬਤੂਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।	੬੬
ਪੰਨੇ	ਤੁਬਾਦਰਸਨਪਾਈਜੋਦਰਗਭਾ	੬੭
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਬਲ	੬੮
ਪੰਨੇ	ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ।	੬੯
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾ	੭੦
ਪੰਨੇ	ਕੋਟੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਰੁ।	੭੧
ਪੰਨੇ	ਰਾਮਰੰਗਕਦੇਉਤਰਨਜਾਈ।	੭੨
ਪੰਨੇ	ਸਿਮਰਤਿਸੁਆਮੀਕਿਲਵਿਖਦਿਖ।	੭੩
ਪੰਨੇ ੧੦੫	ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ।	੭੪
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸ	੭੫
ਪੰਨੇ	ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ।	੭੬
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ।	੭੭
ਪੰਨੇ	ਧਾਦਪੇਨਾਦਾਮੂਕਰਪਾਇ।	੭੮
ਪੰਨੇ	ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕੀਨੇਮੀਤ।	੭੯
ਪੰਨੇ	ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ।	੮੦
ਪੰਨੇ	ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਇ।	੮੧
ਪੰਨੇ	ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ।	੮੨
ਪੰਨੇ ੧੦੬	ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ।	੮੩
ਪੰਨੇ	ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ।	੮੪
ਪੰਨੇ	ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹ	੮੫
ਪੰਨੇ	ਹੌਰਿਹਰਿਨਾਮੇਮਜਨੁਕਰਿਸੁ	੮੬
ਪੰਨੇ	ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ	੮੭
ਪੰਨੇ	ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ।	੮੮
ਪੰਨੇ	ਪੈਨਾਇਦੁਖਾਲਗੋਵਿੰਦਗੁਰਸਾ	੮੯
ਪੰਨੇ	ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਵੈ।	੯੦

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ			ਆਸਾ ਗਉੜੀ		
ਪੰਨੇ	ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਤੂਲਾਸਚੁਤੇਰਾਡਾ	੧	ਪੰਨੇ	ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਉ॥	੬
ਪੰਨੇ	ਗਉੜੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ॥ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧ	੭
ਪੰਨੇ	ਤਤਕਰਾ	੧	ਪੰਨੇ	ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸ	੮
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ ੧੯੬	ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥	੯
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ	੧੦
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁ	੧੧
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੂਪ॥	੧੨
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮਤੀਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ	੧੩
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥	੧੪
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ ੧੯੭	ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿ	੧੫
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਜਿਨਿਦਿਆਪਾਇਆਗਉਗੁਰਮ	੧੬
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ	ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿ	੧੭
ਪੰਨੇ	੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		ਪੰਨੇ	ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾਇ॥	੧੮
ਪੰਨੇ	ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ॥	੧	ਪੰਨੇ ੧੯੮	ਦੁਧਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀ	੧੯
ਪੰਨੇ ੧੯੭	ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾ	੧	ਪੰਨੇ	ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੈਧੋਤੀ॥	੨੦
ਪੰਨੇ	ਦੁਖਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ	੧	ਪੰਨੇ	ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥	੨੧
ਪੰਨੇ	ਆਸਾਸੋਪੁਰਖੁਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਦੋਰਦੁਏਲੀ॥	੨੨
ਪੰਨੇ	ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਓਹੁਬਿਰਖੁਮੋਹਮਗੁਕਵਾਰ॥	੨੩
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮ		ਪੰਨੇ ੧੯੯	ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ	੨੪
ਪੰਨੇ	ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਦਿਦਿਆਦੀਰਾਰੀਤੀਪਰਵੁਮਕ	੨੫
ਪੰਨੇ	ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥	੧	ਪੰਨੇ	ਏਕਨਭਰੀਆਗੁਣਕਰਿਧੋਵਾ॥	੨੬
ਪੰਨੇ	ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ	੨	ਪੰਨੇ	ਪਦਕਹਦੇਪਲਧਰੀਇਆਣੀ॥	੨੭
ਪੰਨੇ ੧੯੮	ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀ	੨	ਪੰਨੇ	ਨਉਸਕਾਪੁਤਨਬਿਸਕੀਆਏ	੨੮
ਪੰਨੇ	ਖਸਮੁਸੁਣੇ		ਪੰਨੇ	ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿ॥	੨੯
ਪੰਨੇ	ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ	੪	ਪੰਨੇ	ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਆ॥	੩੦
ਪੰਨੇ	ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀਜੇ	੫	ਪੰਨੇ	ਉਪਦੇਸੁ॥	
ਪੰਨੇ	ਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥		ਪੰਨੇ	ਸਭਲਸਹਰਲਖਦਾਜੇਲੇ	੩੧

ਆਸਾ

ਆਸਾ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੇ

ਫਹਰਿਸੁ

ਫਹਰਿਸੁ

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

	ਸੋਰਠਿ				ਸੋਰਠਿ	
ਪੰਨੇ ੩੩੭	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ॥	੨੭	ਪੰਨੇ		ਸਤਿਗੁਰਾਸੀਗਹੇਰਾ।	੫੪
	ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾ	੨੮	ਪੰਨੇ		ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਾ।	੫੫
	ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈ	੨੯	ਪੰਨੇ		ਤਾਤਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ।	੫੬
	ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਆਨੰ	੩੦	ਪੰਨੇ		ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ	੫੭
	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਝੂਠਨਿੰਦਾ।	੩੧	ਪੰਨੇ	੩੪੧	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ॥	੫੮
ਪੰਨੇ	ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਛੁਪਾ	੩੨	ਪੰਨੇ		ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ	੫੯
	ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾ	੩੩	ਪੰਨੇ		ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥	੬੦
	ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ	੩੪			ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾਘ	੬੧
	ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਜਾਨੀ	੩੫	ਪੰਨੇ		ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜ।	੬੨
੩੩੮	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ	੩੬	ਪੰਨੇ		ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਭਏ	੬੩
	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੈਸਰਿਦੇਬ	੩੭	ਪੰਨੇ	੩੪੨	ਗੁਰਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ।	੬੪
	ਮੇਰਾਨਿਕਰਉਨਾਆਪਨੁ	੩੮	ਪੰਨੇ		ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ॥	੬੫
	ਗੁਰਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੇ	੩੯	ਪੰਨੇ		ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆ	੬੬
ਪੰਨੇ	ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣ	੪੦	ਪੰਨੇ		ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ।	੬੭
	ਸਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਗੁਣਇਆਮਨਿ	੪੧	ਪੰਨੇ		ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ॥	੬੮
	ਖੋਇਕਲੇਸਰੋਗਸਤਿਨਾਮੇ	੪੨	ਪੰਨੇ		ਗੁਰੁਅਪਨੇਬਲਿਹਾਰੇ।	੬੯
	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ[illegible]।	੪੩	ਪੰਨੇ		ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਪੂਰੇ॥	੭੦
੩੩੯	ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਅਕਾ	੪੪	ਪੰਨੇ		ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ	੭੧
	ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭ	੪੫	ਪੰਨੇ	੩੪੩	ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ	੭੨
ਪੰਨੇ	ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਪੇ	੪੬	ਪੰਨੇ		ਗੁਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿ	੭੩
	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ	੪੭	ਪੰਨੇ		ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿ	੭੪
	ਮਿਤ੍ਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਅਧਿ	੪੮	ਪੰਨੇ		ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ	੭੫
	ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾ	੪੯	ਪੰਨੇ		ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏਘਰ	੭੬
	ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਕ	੫੦	ਪੰਨੇ		ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ।	੭੭
	ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾ	੫੧	ਪੰਨੇ		ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ।	੭੮
੩੪੦	ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਓ	੫੨	ਪੰਨੇ		ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ।	੭੯
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਪੂਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥	੫੩				

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ

ਤਿਲੰਗ ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਹੀ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਪੰਨੇ ਤਤਕਰਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਾ ੴ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਭੈਰਉ

ਭੈਰਉ

	ਬਸੰਤ			ਬਸੰਤ	
ਪੰਨੇ	ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ	੭	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਦ	੨੧
ਪੰਨੇ	ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇ	੮	ਪੰਨੇ	ਬਸੰਤਮਹਲਾ॥੪	੧
ਪੰਨੇ	ਸਾਲਗ੍ਰਾਮੁਬਿਪਪੂਜਿ	੯	ਪੰਨੇ	੬੭੩ ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜ	੧
ਪੰਨੇ	ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁ	੧੦	ਪੰਨੇ	ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸ	੨
ਪੰਨੇ	ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀ	੧੧	ਪੰਨੇ	ਰਾਮਨਾਮਰਤਨਕੋਠ	੩
ਪੰਨੇ ੬੭੦	ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖ	੧੨	ਪੰਨੇ	ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡ	੪
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ੩॥ ਅਸਟ		ਪੰਨੇ	ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁ	੫
ਪੰਨੇ	ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਾ	੧	ਪੰਨੇ	ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮ	੬
ਪੰਨੇ	ਰਾਤੇਸਾਚਿਹਰਿਨਾਮਿ	੨	ਪੰਨੇ	ਆਵਣੁਜਾਣੁ	੭
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋ	੩	ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ੫॥ ਅਸਟ	੧
ਪੰਨੇ	ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋ	੪	ਪੰਨੇ	੬੭੪ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲ	੧
ਪੰਨੇ	ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵ	੫	ਪੰਨੇ	ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁ	੨
ਪੰਨੇ ੬੭੧	ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁ	੬	ਪੰਨੇ	ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡੁ	੩
ਪੰਨੇ	ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾ	੭	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਕੀਪ੍ਰੀਤਿਮੇਰੈ	੫
ਪੰਨੇ	ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਿਨਿ	੯	ਪੰਨੇ	ਮਿਲਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰ	੬
ਪੰਨੇ	ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲਾਂਕਰੇ	੧੦	ਪੰਨੇ	੬੭੫ ਤੁਮਘਰਿਆਵਤੇਰੇ	੭
ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਭਰਮਿ	੧੧	ਪੰਨੇ	ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀ	੮
ਪੰਨੇ	ਜਿਨਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁ	੧੨	ਪੰਨੇ	ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖਪਵਿਤ	੯
ਪੰਨੇ ੬੭੨	ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿ	੧੩	ਪੰਨੇ	ਮਨੁਤਨੁਭੀਤਰਿਲਾਗੀ	੧੦
ਪੰਨੇ	ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮ	੧੪	ਪੰਨੇ	ਰਾਮਰੰਗਿਸਭੁਗਇਆ	੧੧
ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਸਬਦੈਮਉਲੀ	੧੫	ਪੰਨੇ	ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤ	੧੨
ਪੰਨੇ	ਸਭੁਜਗੁਤੇਸੰਕਰੀ	੧੬	ਪੰਨੇ ੬੭੬	ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਦੁਖ	੧੩
ਪੰਨੇ	ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿ	੧੭	ਪੰਨੇ	ਸਗਲਇਛਾਜਪਿ	੧੪
ਪੰਨੇ	ਬਸੰਤੁਚੜਿਆ		ਪੰਨੇ	ਕਿਲਵਿਖਬਿਨਸੇਰਾ	੧੫
			ਪੰਨੇ	ਰੋਗਮਿਟਾਇਆਪਿਪ੍ਰਭੁ	੧੬

[illegible]

ਬਸੰਤ

ਬਸੰਤ

ਮਲਾਰੁ

ਕਾਨੜਾ

ਕਲਿਆਨ

ਪੰਨੇ ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਅਸਟਪਦੀਆ ੧
ਪੰਨੇ ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀ ੧
ਪੰਨੇ ਮਾਇਆਮੋਹਿ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੩ ਨਿਵਲੀਕਰਮਭੁਅੰ ੨
ਪੰਨੇ ੩
ਪੰਨੇ ਆਖਣਾਸੁਨਣਾ ੪
ਪੰਨੇ ੭੧੪ ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤਰਿ ੫
ਪੰਨੇ ਅਸਟਪਦੀਆਮ: ੩ ੧
ਪੰਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵੇਖੁ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੫ ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਜਗੇਮੋਹਜਾਲ ੨
ਪੰਨੇ ਅਸਟਪਦੀਆਮ: ੫ ੧
ਪੰਨੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈ ੧
ਪੰਨੇ ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੬ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ੨
ਪੰਨੇ ਬਾਣੀਭਗਤੀਕੀਕਬੀਰਜੀ ੧
ਪੰਨੇ ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿ ੨
ਪੰਨੇ ਅਵਲਿਅਲਹਨੂਰੁ ੩
ਪੰਨੇ ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਹੁ
ਪੰਨੇ ਸੁੰਨਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵ ੪
ਪੰਨੇ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੭ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਨੈ ੧
ਪੰਨੇ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾ ੨
ਪੰਨੇ ਅਕੁਲਪੁਰਖਇਕੁ ੨
ਪੰਨੇ ਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਕੀ
ਪੰਨੇ ੭੧੮ ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿ
ਪੰਨੇ ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਕਾਮ: ੯

ਪੰਨੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੭ ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ੧
ਪੰਨੇ ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੮ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿ ੨
ਪੰਨੇ ਬੀਤਿਜੈਹੈਬੀਤਿਜੈਹੈ ੩॥
ਪੰਨੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
ਪੰਨੇ ੭੧੯ ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ੪
ਪੰਨੇ ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ੧
ਪੰਨੇ ਮ: ੫॥ ੧
ਪੰਨੇ ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚ ੧
ਪੰਨੇ ਗਾਥਾਮ: ੫ ੧
ਪੰਨੇ ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾ ੧
ਪੰਨੇ ਫੁਨਹੇਮ: ੫॥ ੧
ਪੰਨੇ ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮ
ਪੰਨੇ ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ੫॥ ੧
ਪੰਨੇ ਸੰਮਨਜਉਇਸ ੧
ਪੰਨੇ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ੧ ੧
ਪੰਨੇ ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀ ੧
ਪੰਨੇ ਸਲੋਕਮ: ੩
ਪੰਨੇ ਅਭਿਆਗਤਜਪਾਰਿਲਿਖਿਆ ੧
ਪੰਨੇ ਸਲੋਕਮ: ੪॥ ੧
ਪੰਨੇ ਵਡਭਾਗੀਸੋਹਾਗਣੀ ੧
ਪੰਨੇ ਸਲੋਕਮ: ੫॥ ੧
ਪੰਨੇ ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋੜੇ ੧
ਪੰਨੇ ਮੁੰਦਾਵਣੀਮ: ੫॥ ੧
ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿ ੧
ਸਲੋਕਮ: ੯॥ ੧

੭੬੧ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਕੀ
ਰਾਗਾਮਹਲਾ।ਰਾਗਏਕਸੌ

੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਸਿਆਹੀਧਿਧਿਕਾ।
।ਸਿਰਸਾਹੀਕਜਲਦਹਨ

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧

ਜਪੁ॥ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁ॥ਨਾ
ਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋ
ਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿ
ਵਤਾਰ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾ
ਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾ
ਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾ
ਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆ

ਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰੁਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆ
ਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥
ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ
ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅ
ਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈ
ਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋ
ਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈ
ਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈ
ਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿ

ਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁ
ਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾ
ਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿ
ਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ
ਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈ
ਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾ
ਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇ
ਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾ
ਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿ
ਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰ
ਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰ
ਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥
ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁ
ਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥
ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬ
ਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾ

ਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੯॥
ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ।ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ।ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵ
ਹਿਮਾਨੁ।ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।ਸੁਣਿਐਦੂ
ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੧੦।ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ।ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ।ਸੁਣਿ
ਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ।ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੧੧।ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ।ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।
ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ।ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੨।ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ।ਮੰਨੈਸਗਲਭਵ
ਣਕੀਸੁਧਿ।ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ।ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋ
ਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੩।ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ।ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪ
ਰਗਟੁਜਾਇ।ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ।ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੪।ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ।ਮੰਨੈਤਰੈ
ਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ।ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿ
ਕੋਇ।੧੫।ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨੁ।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ।ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰ
ਰਾਜਾਨੁ।ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ।ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾ
ਰੁ।ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ।ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ।ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿ
ਆਰੁ।ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ।ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ।ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ।
ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾ ਕੇਨਾਵ।ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ।ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਜਾ
ਣੈਕੋਇ।ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ।ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ।ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁ
ਕੂਤੁ।ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾ
ਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮ

ਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧੬॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰ
ਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿ
ਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖ
ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏ
ਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧੭॥ ਅ
ਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅ
ਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ
ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾ
ਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ
ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿ
ਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥
ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾ
ਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ ਭਰੀ
ਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲ
ਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ
ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆ
ਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਆ
ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁ

ਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ
ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥
ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ
ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ
ਲਖ ਅਗਾਸ ਅਗਾਸੁ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ
ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀ
ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ
ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ
ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇ
ਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀ
ਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ
ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਊਚੇ
ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆ
ਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ
ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ
ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੁਖ
ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ਆਖਹਿ ਸਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ

ਅਮਲੁ ਗੁਣ ਅਮਲੁ ਵਾਪਾਰ। ਅਮਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮਲੁ ਭੰਡਾਰ। ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅ
ਮਲ ਲੈ ਜਾਹਿ। ਅਮਲ ਭਾਇ ਅਮਲਾ ਸਮਾਹਿ। ਅਮ
ਲ ਧਰਮ ਅਮਲ ਦੀਬਾਣੁ। ਅਮਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮਲ ਪਰਵਾਣੁ। ਅਮਲ ਬਖਸੀਸ ਅਮਲੁ
ਨੀਸਾਣੁ। ਅਮਲੁ ਕਰਮ ਅਮਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ। ਅਮੁਲੋ ਅਮਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ। ਆ
ਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ। ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆ
ਣ। ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ। ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ। ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆ
ਖਹਿ ਸਿਧ। ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ। ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ। ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ। ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ। ਏ
ਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ। ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ। ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ
ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੁ। ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ। ੨੬।
ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ
ਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉ
ਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿ
ਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ
ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ
ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪ
ੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛੁ
ਪਇਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮ
ਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾ
ਰੇ। ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ
ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ

ਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ
ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ॥ਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੋਲੀਧਿਆ
ਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰ
ਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅ
ਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿ
ਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋ
ਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅ
ਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪ
ਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ
ਜਿਉਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿ
ਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁ
ਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸ
ਚੇਕੀਸਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੋਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾ
ਮੁਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀ
ਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥
ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨ [illegible] ਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿ
ਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿ
ਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀ

ਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥
ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥
ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥
ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇ
ਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲ
ਦੇਸ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥
ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥
੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡ
ਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ॥ਜੇ
ਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾ
ਕੀਸੁਧਿ॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿ
ਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ
ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ
ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਿਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥
ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿ
ਵਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭
ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾ
ਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਿ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀ
ਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿ

ਆਇਆ ਬੁਰਿਆਇਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ
ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ
ਨਾਲਿ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋਦਰੁ ॥

ਸੋਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ
ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ
ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ
ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵ
ਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ
ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹ
ਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ

ਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿ
ਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਿ
ਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀ
ਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆ
ਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖ
ਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥
ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ
ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁ
ਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿ
ਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸ
ਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾ
ਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪ
ਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇ
ਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿ
ਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮ
ਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿ
ਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿ
ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥
੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁ
ਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨੁ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੪॥

੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੪॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾ
ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰ
ਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗ
ਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆ
ਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭ
ਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨੁ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹ

ਨਿਰਭਉ ਤੂੰ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿ
ਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜ
ਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇ
ਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅ
ਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅ
ਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭ
ਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ
ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋ
ਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉ
ਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ
ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤ
ਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ
ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋ
ਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ
ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੪॥੨॥੪॥

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸੁ ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋ

ਤੀ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹੰਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸ
ਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋ
ਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ
ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ
ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁ
ਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰ
ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾ
ਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥ ਰਾ
ਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥
ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥
ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ
ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬ
ਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁ
ਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ
ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰਹਿ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ
ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂ
ਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ ਗੁ
ਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥
ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਆਪਿਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪ
ਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ
ਥਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾ
ਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ
ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵ

ਉਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇ
ਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁ
ਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾ
ਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿ
ਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚ
ਲਿਓਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘ
ਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋ
ਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾ
ਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥
੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧ ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾ
ਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰੁ॥
ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰ
ਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾ
ਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾਣੁ॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦ
ਰੀਬਾਹਰੀਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜ
ਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆ
ਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐ

ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ॥ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾ

ਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆ
ਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾ
ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾ
ਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹ
ਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪ
ਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾ
ਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐ
ਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀ
ਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿ
ਆਹੋਇ॥੪॥੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰ
ਤੀਝੂਰਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾ
ਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈ
ਐਸਾਚੁਅਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ਮੋਤੀ
ਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨ
ਨਿਹਾਲ॥ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿ
ਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂ
ਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ॥ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾ

ਜੋ ਮਿਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਦੇਇ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ

ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਾਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ

ਜੰਮੈ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗੁਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸ

੯੮

ਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਝਣਰੀਝਣੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾ
ਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀ
ਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰ
ਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿ
ਹਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੪॥੧੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
॥੧॥ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾ
ਸਗਿਰਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾ
ਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲਿਐਸੰਕਉਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾ
ਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹਉਸਦ
ਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖੜਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਬੰਧੀਦੇਹੁਰੀਜੋਆਇਆਜਗਿਸੋਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀ
ਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚਭੈਰਾਤਾਹੋਇ॥ਗਿ
ਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁੜਿਭੁਖਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਮਿਲੁਭੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨ
ਹੋਇ॥੫॥੧੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਏਹੁਮਨੁਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਲੋਭੀਲਗਾਲੋਭਾਨੁ॥
ਸਬਦਿਨਭੀਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ॥ਸਾਧੁਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਡਿਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗ
ਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨੁ॥ਸ
ਭਿਸੁਖਹਰਿਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿਤਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆ

ਸਤਿਗੁਰਦੀਆਸਾਸੁ॥੨॥ਕੂਕਨਕੂੜੁਕਮਾਈਐਗੁਰਪਰਚੈਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਣਮੇਲੁਲਾਹੈਦੁਖ
ਣੁਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖਲਹਾਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾਨੁ॥੩॥
ਐਥੈਧੰਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰੁਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਣੀਪ੍ਰ
ਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧
ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ [illegible] ਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉ
ਦਰਗਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਅਗਨਿਮਰੈਗੁਣ
ਮਾਹਿ॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨਵਿਰ
ਲੇਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗ
ਤੁਗਏਨਾਹੀਸਹਸਾਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥
॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚ
ਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੩॥ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾ
ਰਿਮਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆਅਘਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚੁਕਸ
ਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥ਭਾਈ
ਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਗੁਰੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੈ
ਜਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈ
ਤਰਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵ
ਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁ
ਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ

ਨੇਕੀ ਦਿਸਟੁ ਅਣੀਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨੀ ਬਾਣਿ । ਕੀਨ ਸੁਣੀ ਹੀ ਕੋਈ ਏ ਆਪਨ ਕੀਨੀ ਸੇ ਇ । ਲਾਗੇ
ਆਦ੍ਰਿ ਸਾਚੇ ਲਿਤਨ ਸੋਈ ਏ ਓਹੋਇ । ੩ । ਨਾਨਕ ਮੁਤੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਫਿਰਤੀ ਸਿਲਿ । ਗੁਣ
ਗਵਾਈ ਕੀ ਠਗੀ ਅਵਗਣਿ ਛਲੀ ਬਿਲਿ । ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ । ੧ । ਘਰੁ । ੨
ਆਪੇ ਰਸੀ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ । ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ । ੧ ॥
ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀਆ
ਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲਿ । ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ । ੨ । ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ । ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ । ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ । ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ । ੪ ॥ ੨੫
॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ । ੧ । ਘਰੁ । ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ । ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ
ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ । ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ
ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਬਿਖੈ ਬਿ
ਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕ੍ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ । ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ
ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸਟਮਾਈ । ੨ । ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ
ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ । ਦਸ ਅਸਾਟਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ । ੩
੨੬ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ । ੧ । ਘਰੁ । ੩ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ
ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ । ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏ
ਵ ਜਾਣੀ । ੧ । ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ । ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ
ਮੂਲਿ ਪਾਈ । ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ । ੨ ॥

ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪ
ਸਿੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤੀਹਕਰਿਰਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਾਉਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕ
ਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿਤੁਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥ਨਾਨਕੁਆ
ਖੈਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿਤੁਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੪ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਹਿ
ਆਈਧੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥੧॥
ਤਾਤੂਮੁਲਾਤਾਤੂਕਾਜੀਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪੜਿਆਹੋਵਹਿਕੋਰਹੈਨਭ
ਰੀਐਪਾਈ॥ਸੋਈਕਾਜੀਜਿਨਿਆਪੁਤਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੋ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀ
ਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੨॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬ
ਕੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰਹਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
ਘਰੁ॥੪॥ ਏਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇਆਲਿ
ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾ
ਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਮੈਏਹਾਆਸਏ
ਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਲ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੨॥ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀ
ਵੇਸੁ॥ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾ
ਕਰਤਾਰ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ॥ਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੪॥੨੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
ਘਰੁ॥੪॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਅ॥ਸੁਰਤਿਵਿਹੂਣਾਕੋਇਨਕੀਅ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇ
ਹਾਤਿਨਰਾਹੁ॥ਲੇਖਾਇਕੋਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥

ਲੇਵੈਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ।੧॥ਰਹਾਉ।ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਾਤੋਹਿ।ਕਿਤੁਕਉਸਾਹਿ
ਬਆਵਹਿਰੋਹਿ।ਜੇਤੂਸਾਹਿਬਆਵਹਿਆਵਹਿਰੋਹਿ।ਤੂਓਨਾਕਾਤੇਰਾਓਹਿ।੨॥
ਅਸੀਬੋਲਵਿਗਾੜੁਵਿਗਾੜਹਬੋਲ।ਤੂਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲ।ਜਹਕ
ਰਣੀਤਹਪੂਰੀਮਤਿ।ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਘਟੇਘਟਿ।੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈ
ਸਾਹੋਇ।ਆਪੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸੋਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਸੋਗਿਆਨੀਦਰਗ
ਹਪਰਵਾਣੁ।੪॥੩੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ।੧॥ ਘਰੁ।੪॥ ਤੂਦਰੀਆਉਦਾਨਾਬੀ
ਨਾਮੈਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰਤੁਲਹਾ।ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂਹੈਤੁਝਤੇਨਿਕਸੀਫੂਟਿਮਰਾ।
ਨਜਾਣਾਮੇਉਨਜਾਣਾਜਾਲੀ।ਜਾਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ।੧॥ਰਹਾਉ। ਤੂਭਰਪੂ
ਰਿਜਾਨਿਆਮੈਦੂਰਿ।ਜੋਕਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਹਦੂਰਿ।ਤੂਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਿਪਾਉ।ਤੇਰੈ
ਕੰਮਿਨਤੇਰੈਨਾਇ।੨॥ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ।ਬਿਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾਉ।
ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ।੩॥ਆਪੇਨੇੜੈਦੂਰਿਆਪੇਹੀ
ਆਪਿਮੰਝਿਮਿਆਨੋ।ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਰੇਜਹਾਨੋ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾ
ਨਕਾਹੁਕਮੁਸੋਈਪਰਵਾਨੋ।੪॥੩੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ।੧॥ਘਰੁ।੪॥ ਕੀਤਾ
ਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ।ਦੇਵਣਹਾਰੇਕੈਹਥਿਦਾਨੁ।ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੋਇ।ਕੀਤੇਕੈਕ
ਹਿਐਕਿਆਹੋਇ।੧॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਸਚੁ।ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕਚੁ।੧॥ਰਹਾਉ
ਜਾਕੇਰੁਖਬਿਰਖਆਰਾਉ।ਜੇਹੀਧਾਤੁਤੇਹਾਤਿਨਨਾਉ।ਫੁਲੁਭਾਉਫਲੁਲਿਖਿਆ
ਪਾਇ।ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ।੨॥ਕਚੀਕੰਧਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ।ਮਤਿਅਲੂਣੀ
ਫਿਕਾਸਾਦੁ।ਨਾਨਕਆਣੇਆਵੈਰਾਸਿ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ।੩॥ ੩੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ।੧॥ ਘਰੁ।੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਕਰਿ ਚੀਰਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥
॥੨॥ ੧ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁੰ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ [illegible] ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥ ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤੁ ਕਰਹਿ ਮਤੁ ਤੂ ਕਰ

ਰਿ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇ
ਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੫॥
੩॥੩੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ
ਦੂਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ
ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ
ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ॥
ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪ
ੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ॥੫॥੪॥੩੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ

ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁਬੁਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨ
ਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥੪॥
੭॥੪੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨ
ਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਖੋਇ॥ਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐ
ਨਾਮਿਰਤੇਮਨਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈ
ਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰ
ਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈ
ਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿ
ਕਿਨੈਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸ
ਤਗੁਰੁਹਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈ
ਕੇਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੮॥੪੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐ
ਅੰਤਰਿਸਭਵਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹੰ
ਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿ
ਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥

ਸਤਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਹੇ
ਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ
ਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੪॥੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿ
ਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿ
ਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁ
ਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆ
ਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤੁ
ਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅਚੇਤੁਹੈਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿ
ਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵ
ਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਪੋਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮ
ਤਿਸਾਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾ
ਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀਲਗਾਚਲਾਤਿਨਕੈ
ਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਪਾ
ਈਐਨਾਮੁਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥
ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਗੁਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇ
ਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭਾਉਲਾਇਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁ

ਰਹਾਉ ਸਮਾਇ।

ਇਮੁਕਤੀਸਚਿਮਿਲਾਵੜਾਹੋਇ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੂਝ
ਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥
੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿ
ਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾ
ਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਪਤ
ਪੁਸੰਜਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾ
ਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ
ਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰ
ਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾ[illegible]ਹੋਇ॥ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥
ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਅਗੈਧਰੇਇ॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਦੀਆ

ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਹਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਜੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ

ਬਦੁ ਮੰਨੀਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਆਇਆ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਿਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ
ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਓਇ ਮਿਲਿਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ॥
ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੁ ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ
ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੂਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਜ
ਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਇ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ

ਧ੍ਰੋਹੈਧਿਖਿਆਧਿਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ।੨
ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ।ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਉਧਰੈਪਾਈਮੋਖਦੁਆਰੁ।
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰਿ।੩।ਇਹੁਮਨੂਆਅਤਿਸਬਲਹੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹਉਮੈਸ
ਬਦਿਗਵਾਇ।੪।੧੮।ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ। ੩ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੋ
ਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ।ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵ
ਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਮਨਰੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ।ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਾ
ਸੁਖਪਾਇ।ਰਹਾਉ।ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ।ਮਨਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਈਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਹਉ
ਮੈਵਿਚਿਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ।ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿ
ਪਤਿਗਵਾਇ।ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ।੩।ਸਬਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾ
ਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।ਅਨੁਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਲਿਵਲਾ
ਇ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ।੪।੧੯।ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ।੩॥ ।ਜਿਨੀਸਤਿਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ।ਘਰਿਹੋ
ਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅਹੰਕਾਰਿ।ਸਤਿਗੁਰੂਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿ
ਥਕੇਸੰਸਾਰਿ।ਸਾਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ।ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇ
ਖੁਹਦੂਰਿ।ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ। ੧।ਰਹਾਉ। ॥
ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ।ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੁ।ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਿਮੇਟਣਹਾਰੁ।ਮਨਮੁਖਮਹਲੁਨਪਾਇਣੀਕੂੜਿਮੁਠੇਕੂ
ੜਿਆਰੁ।੨।ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿ

ਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤੁ ਸਚੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨਾ ਬੁਧਿ ਸਹਿਸਰੁ ਰਖਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤੁ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥ ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ

ਸੀਤਲਸਾਤਿਮਿਉ[illegible]ਸਭੁਕੋਇ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾ
ਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾ
ਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿ
ਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋ
ਲਣਾਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉ
ਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰ
ਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥
ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿ
ਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀ
ਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮ
ਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿਸ[illegible]ਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆ
ਪ੍ਰਭਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ
ਤਿਨਆਇ॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁੰਮਣੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀ
ਵਦੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾ[illegible]ਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁ
ਕਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੀਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਆਵ
ਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਵੇਖਸੀਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥ ੨੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰ

ਸਾਚਿ ਮੰਨਿ ਨਿਰਮੈਲ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਮੰਨਿ ਨਿਰਮੈਲ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ [illegible] ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤ
ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰ
ਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ
ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾ
ਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੪॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
[illegible] ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ
ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੀ [illegible] ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ
ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾ
ਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੨੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗੀਆਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓ

ਕਰਿਦੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਬਦੀਨਕਰੇਪਿਆ

ਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖ

ਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਾਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹ

ਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗੁਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆ

ਸਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨॥

ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿ

ਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋ

ਮਿਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥

ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇ

ਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੪॥੨੬॥੫੯॥ਸਿਰੀਰਾ

ਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁ

ਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾ

ਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾ

ਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕ

ਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾ

ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾ

ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾ

ਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾਹਰੀਅਵਗੁਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥

ਸਚਿਸਲਾਹੀਐਸਚੁ ਸਚੈਨਾਇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰ

ਗੁਣਾ ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਣਾ ਪੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵਿਛੁੜਣਾ ਕਰੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਖਣਾ ਜਿਸੁ ਪਾਈ ਭਉ ਹੋਇ ॥੪॥ ੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿ
ਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗ
ਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿ
ਆਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੰ
ਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ
ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੀ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩॥ ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ
ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ੪॥ ੨॥
੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ
ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ
ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ
ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ

ਜਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ
ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮ ਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰਿ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏ
ਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮ
ਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬ
ਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥ ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂ
ਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁ
ਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈ
ਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥
ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ... ਤਜਾਇ ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ

ਹਮਕਰਹਿਗੇਹਮੁਰਖਗਵਾਰੁ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥
ਮਾਇਐਜੇਵਡੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ
੩॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਆਸਚੁਬਾ
ਣੀਨਿਜਥਾਉ॥ਮਨਿਰਤੇਜਿਹਵਾਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸ
ਰੈਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੩॥੧॥ ੬੪॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ਘਰੁ॥੧ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰ
ਭੁਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗ
ਤੀਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਲਿਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕਾਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਉਗੁ
ਰਸਰਣਾਈਢਹਿਪਵਾਕਰਿਦਇਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਕਰਿਉਪਾਵਥਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਕਰਿਰਹੇਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਹੋਇ॥ਕੂੜਿ
ਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਬੀਜੈਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਭਨਾਤੇਰੀਆਸਪ੍ਰਭੁਸਭਜੀਅਤੇ
ਰੇਤੂੰਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭੁਤੁਧਹੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿ॥ਬਿਖੁਭਉਜ
ਲਡੁਬਦੇਕਢਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥
੪॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਾਮੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁ
ਜੇਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐਮੈਨਾਮਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਉਜੀਵਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ
ਲਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧਨੁਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਆਜੋਆਇਮਿ

ਲੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸ

ਨਚਾਖੀਐਤੁਭਾਗਹੀਣੁਘਰਿਰੋਵਦਿ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸੋਥੀਐਧੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੇਟੈਕੋਇ

੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁ

ਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ।ਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪਿਹੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ।

੪੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ। ੪।ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ

ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ।ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋ

ਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ।੧।ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ।

ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਰਿ। ੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹਾ

ਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਆਮਨਿਆਇ।ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੁਹਰਿ

ਰਸੁਖਾਇ।ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ।੨।ਇਹੁਹਰਿ

ਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨ

ਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇ।ਓਇਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇ।੩

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਆਪਿਹੈਆਪੇਹਰਿਰਸੁਹੋਇ।ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਚੋਇ।ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਨਾਨਕਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ।੪॥ ੫੫ਸਿਰੀ

ਰਾਗੁਮਹਲਾ। ੪॥ ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾਈ।ਆਵਘਟੈਨਰੁ

ਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਇ।ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖਲਗਿਮਾ

ਖੀਪਚੈਪਚਾਇ। ੧।ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿ

ਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋਇ। ੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਣਾ

ਇ।ਓਨੀਚਲਣੁਸਦਾਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹ

ਮੰਨੀਅਹਿਹਰਿਆਪਿਲਏਗਲਿਲਾਇ। ੨।ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਪਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕਨ

ਕੋਈਪਾਇ।ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮਨਿਨਾਮਿਰਹਨਿਲਿਵਲਾਇ।ਅਨਹਦਧੁਨੀ

ਦਰਿਵਜਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ। ੩।ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਸਭਕੋ

ਕਰਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੁ ਭਾਗੁ ਤਿਨਾ ਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੬॥੭੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ
ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰੁ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹ
ਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾ
ਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭੁ ਸਾਕੁ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕੁ ॥੨॥
ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁ
ਝੈ ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ
ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁ
ਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵ
ਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਿਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥
੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥ ਪ੍ਰਾ

ਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕ
ਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ
॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ
॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਿ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ
ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ
ਪਾਹਿ ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ
ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥ ਜਾ ਹੁਕਮੁ ਆਇਆ ਖਸਮ
ਕਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਝਾਖ
ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ
ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨੁ ਏ
ਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆ
ਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥ ~~ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾ~~
~~ਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ~~ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭੇ ਛਡਿ
ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ
ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ
ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ
ਦੇਵ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥
ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਇਕਸ ਸਿ

ਭਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥
੫॥੫॥੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫ ॥ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭਮਿਥਿਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਲਖਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇ
॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫ
ਲੁਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਗਈਜਿਸੁਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਾਹਪਕੜਿਗੁਰਿਕਾਢਿਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਰਿ॥੩॥ਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਪਵਿਤੁਹੈਜਿਥੈ
ਸੰਤਸਭਾ॥ਢੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜਿਨਿਪੂਰਾਗੁਰੂਲਭਾ॥ਨਾਨਕਬਧਾਘਰੁਤਹਾਜਿਥੈਮਿਰ
ਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੪॥੬॥੭੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅੜੇਸਿਰਿ
ਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆਸਮਨਜਿਸਕਾਸਭਸੁਵੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿ
ਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਤੂਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਰੁਮਨਾਜਿਸੁਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਘਣਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾ
ਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਿ॥
ਸੁਖਦਾਤਾਭੈਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਵਾਨੁਕਾਰਜੁਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥੩॥ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਵਖਾਣੀਐਊਚੋਊਚਾਥਾਉ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਕੀਮਤਿਕ
ਹਣਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿਸਚੁਦੇਵਹੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੪॥੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਪਰਗ
ਟੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿਆਗੈਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆ

ਦ੍ਰਿੜਿਆਵਦੂਨੈਮੂੜ੍ਹਦੂਹਿਕਾਗੀਆ॥ਆਇਆਕਾਰੰਕੁਸਭੁਠਕਾਜਾਤੇਬਿਨਸਿਨਿਧਾਨੁਜਾਵੇ
ਹਿਰਦੈਹਰਿਦੈਸੈਪੂਰਾਪ੍ਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੀਕੀਹੋਹੁਰੇਣੁਕਾਅਪਨਾਆਪੁਤਿਆਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿ
ਆਣਪਸਗਲੇਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿ
ਸੁਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪ॥੪॥੮॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਇਕੁਪਛਾਣੂਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਾਰੁ॥ਇਕਸਕਾਮਨਿਆਸਰਾ
ਇਕੋਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗਲ
ਉਪਾਵਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਕੋਭਾਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕਹੈਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿਕੀਏਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀ
ਰਤਿਆਨਹੋਵੀਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰਾਭਇਆਜਪਿਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥
੪॥੯॥੭੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨੁ॥
ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿ
ਨਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਊਪਜਹਿਦਰਗ
ਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨਿਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥੨॥
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨੁ॥
ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਨਿਰਮਲੀਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨੁ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿ

ਨਿਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿ
ਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁ
ਖਊਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕਰਣੈਹਾ
ਰੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੁਖਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁ
ਬਿਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨ॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮੁ॥ਕ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿ ਗਇਆਆਪਿਹੋ
ਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਰਖਦਾਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪ
ਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਅਪਾਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪
੧੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿ
ਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥
ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥
ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠ
ਪਹਰਗੋਬਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨਧਨ ਰਖੇਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗ
ਲੇਦੂਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿ

੪੭

ਆਸਮਾਇਓ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇਓ॥ਅਨਦਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁ
ਰਮੇਲਿਲਾਇਓਸੁਭਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀ
ਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸ
ਹਾਈਅਤਿਵਡਾਊਚਾਵਡਾਅਪਾਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥
॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿ
ਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾ
ਧੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾ
ਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹ
ਦੂਰਿਸਦਾਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾਲਦਾਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਦਬਖ
ਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਦੀਆਰਖਿ
ਆਸਹਜਿਸਵਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਸਰ
ਣਾਈਸਦਾਰਹੁਦੂਖਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣ
ਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕ॥ ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾ
ਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕੁ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਤਿਸਨੋਜਾਣੈਦੂਰਿ॥ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੀਰਚਿਰਹਿਆਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੂਰਿ॥
ਭਗਤੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਐਆਵਹਿਵੰਞਹਿਪੂਰ॥ ੩॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ
ਜੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕੋਇਨਰਾਖਨਹਾਰੁਮਹਾਬਿਕਟਜਮਭਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪਨੀਹਰਿਮਇਆ॥ ॥ ੪॥ ੧॥੪॥
॥੪॥ ੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥

ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿ
ਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ॥ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ
ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲ
ਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿ
ਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆ
ਪਣੀ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ
ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕ
ਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾ
ਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੀ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈ
ਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀ
ਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥
੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ॥ ਮ
ਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾ
ਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿ

ਹਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹ
ਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਸਾ
ਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾ
ਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋ
ਬਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਦੇਵਤਿ ਕੋਇ
ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਾ
ਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਸੁ ਪਾਟ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸੋ
ਸੋ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ
ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂ
ਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀ

ਕੈ ਕਿ ਸੁਰੇ ਚਲਤੁ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀ
ਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ
ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ
ਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮ
ਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ
ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾ
ਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ
ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ
ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ
ਬਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣ
ਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿ

ਗਾਖੈਸੋਰਹੈਸਿਥਿਰੁਥੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੁ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕ
ਾਲੁ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਹੋਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿ
ਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨ
ਕਉਬਲਿਹਾਰਣੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿ
ਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨਿ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾ
ਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਆਤਮਦਾਨੁ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਾਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਬੈਸਣੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਾਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕ॥ਸਚੋਸਚੁ
ਵਖਾਣੀਐਸਚੋਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏ
ਕ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾਵਣੇ
ਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਰੁ॥
ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾ
ਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾਰੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰੁਤੀ
ਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਸਤਿਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਆ
ਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥
ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੈਕਥਨਹਾਰੁ॥੩॥ਜੀਤੜੇਫਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿ

ਥਾ

ਤਿਤੁਤ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਣੇਸਚੁਨਾਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਣੀਆਇਆਬਾਹੁੜਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਹੁਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਨੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿ
ਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨਅਲ
ਖਅਭੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਐਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਾਦਿਸਈਆਠਪਹਰ
ਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭ
ਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕ ਗੁ
ਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੨॥
ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮ
ਲੁਘਰਬਾਰੁ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾ
ਤਿਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪ੍ਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰ ਰਤਾ।
ਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇ
ੜਾਆਇਓਇ॥੪॥੩੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚ
ਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠਿਚਲਿਆਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇ
ਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ ਚਾਉ
ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਰਹਿਆਕੰਤਪਿਰਜੀਉਜੀਉਸਭ

ਆਉਇ ਧੰਨੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ

ਵਹਾਤਿਸਜਾਉ॥ਜਲਸੀਕਿਤੁਜਾਂਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤਿ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਸਹੁਵਿਤੁਸਹੁਵਿਦੇਸਿ
ਖਸਮੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੁਅਰਗਸਿਖਾਤੁਧੋਕੇਰਹੈਲਗੈਦੁਖ॥੩॥ਸਤੁਨਾਮੁਹੈਦੇਵੈ
ਸਭੁਸੁਖਲਹਣਾਰੁ॥ਨਾਨਕਧਨੁਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਸਤਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨
੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ੬॥ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁਓਹੀਜਿਨਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗ
ਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਕਲੇਸਨਭਉਬਿਆਪੈ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸ
ਮਨਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥
੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁ
ਭਾਉ॥੨॥੪॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸ
ਗਲਵਿਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਜਪਿਮਨਨਾਮ
ਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹਿ
ਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰਿ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥ਸਤਸੰਤੋ
ਖਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹੁਕਰਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਰਮੁਕਟਿਆਸਗਲ
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨॥੨੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸ
ਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂਤੇਰਹਿਤਭਗਤਿਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁ
ਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨੁਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤ
ਤੁਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੇ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨ
ਤੇਮੁਕਤਾਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾ॥੧॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇ
ਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੭॥ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ

ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨਿਕਹਾਵਣੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਾ
ਣੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾ
ਜੋਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥ਭ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆਵਣਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥੩॥੧੦੦
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵਾਇਸੁਣਾਈਐਸੋਕੇਵਡੁਕਿ
ਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮਅਪਾਰੁ
ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰਵਦਿਗਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨ
ਜਾਣੈਕੋਇ॥ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਮਰਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀ
ਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜਦੇਰਹਨਿਦਰੂਦ॥੩॥ਪੁਛਿ
ਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾਹੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ
ਸਭਨਾਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥ਥਾਵਾਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾਵਾਕੇਵਡੁਨਾਉ॥
ਜਿਥੈਵਸੈਮੇਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸੋਕੇਵਡੁਹੈਥਾਉ॥ਅੰਬੜਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸਨੋਪੁਛਣਿ
ਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿਸੈਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈ
ਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈ
ਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆਖੀਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਤੇਰੇ
ਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਾਰੁ॥੭॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗ
ਲੀਆਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾ
ਈਐਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਅ
ਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਲੈਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ॥ਦੁ

ਇਕ ਰਿਜੌਰੀ ਖੜੀ ਤਕੈ ਮਸਤਕਿ ਵੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਾਇ ॥
ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ
ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇ
ਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ ਨਾਰੀ
ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ
ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਧਨ
ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸ
ਖਾਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ
ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀ

ਏਨੁਗਣਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰ[illegible]ਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਜਗੁ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏ
ਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥ ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ
॥੭॥ ਊਚਉ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿ
ਖਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇ
ਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥
ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ
ਣੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬ
ਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆ
ਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ
ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿ
ਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮਿ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥
੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ
ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ

ਇਆ ॥ ਮੁੰਧੀ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੀ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹੁ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪ
ਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪ
ਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ
ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗੁਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ
ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥
ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ
ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ
ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾ
ਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥ ੭ ॥
ਸਭ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ
ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅ
ਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀ
ਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ
ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋ
ਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ

॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾ
ਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ
ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ
ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਤਿਨ ਪੰਥੀਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ
ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ
ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋ
ਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ
ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ
ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾ
ਰੀ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸ
ਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵ
ਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ

ਕਿਉ ਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ [illegible] ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥

ਧ ਸੁਹੇ ਪਿਰ ਗ

ਸਾਚਿਮਿਲਹੁਵਰਕਾਮਣੀਪਿਰਿਮੋਹੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਾਚਿਵਿਗਸਿਆਕੀਮ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਵਰੁਘਰਿਸੋਹਾਗਣੀਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆ
ਜੇਮਰੈਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਇਕਤੁਤਾਗੈਰਲਿਮਿਲੈਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕਾਹਾਰੁ॥ਸੰਤਸ
ਭਾਸੁਖੁਊਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਖਿਨਮਹਿਉਪਜੈਖਿਨਿ ਖਪੈਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨ
ਜਾਇ॥ਸਬਦੁਪਛਾਣੈਰਵਿਰਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਇ॥ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲੁਨਤੋਲੀਐ
ਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਪਾਰੀਵਣਜਾਰਿਆਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿ
ਸਚਕੀਲਾਹਾਮਿਲੈਰਜਾਇ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੀਗੁਰੁਮਿਲੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਸੀਸਚੁਤਰਾਜੀਤੋਲੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮੋਹਣੀਗੁਰਿਠਾਕੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਆ
ਪਿਤੁਲਾਈਤੋਲਸੀਪੂਰੇਪੂਰਾਤੋਲੁ॥ਕਥਨੈਕਹਣਿਨਛੁਟੀਐਨਾਪੜਿਪੁਸਤਕਭਾਰ॥ਕਾਇ
ਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥
੮॥੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਮਨ
ਦੀਜੈਗੁਰਆਪਣੇਪਾਈਐਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟ
ਣਹਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਪੂਛਹੁਬ੍ਰਹਮੇਨਾਰਦੈਬੇਦਬਿਆਸੈ
ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁਕਹਾਵੈਸੋਇ॥ਸਫਲਿਓ
ਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਛਾਵਘਣੇਰੀਹੋਇ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣਕੀਗੁਰਭੰਡਾਰੈਸੋਇ॥ਗੁ
ਰਭੰਡਾਰੈਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੋਵਖਰੁਸੰਚੀਐਪੂਰੈਕਰਮਿਅਪਿਆ
ਰੁਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇਟਣੋਸਤਿਗੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣੋਨਾਕੰਧੀ
ਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਝੁਮਲਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾਬੋਹਿਥਾਨਦਰੀਪਾ
ਰਿਉਤਾਰਿ॥੪॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਜਲਉ
ਜਲਾਵਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ॥ਘਟੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮੁਪਕੜੈਪਛੁਤਾਇ

੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ
ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾ
ਈਐ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾ
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ
ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੧॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾ
ੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ
ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰ
ਡਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ
ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥
੨॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹੁ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵ
ਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹੁ ॥੩॥ ਰੇ ਮ
ਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪ
ਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ
ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥

॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ [illegible] ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੮॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਸਚ ਦਰਿ ਮਿਲੈ ਪਤਿਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ
ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕ-
ਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਮਨਹਠਿ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ
ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥
ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋ-
ਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ
ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿ-
ਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬ-
ਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆ-
ਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ
ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸ-
ਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ
ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਚਿ-
ਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵ-
ਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁ-
ਣੀਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥

ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥੫॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਆਨ
ਲੋੜੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੀ
ਕਿਆਗੁਣੀਜਿਸੁਹਰਿਦਰਸਨੁਹੋਇ॥੬॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗਿਨਿਦ੍ਰਾਹੋ
ਇ॥ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰਤਰਿਹਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇ
ਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮ
ਲਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇ॥੮॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਡੂਗਰੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈਡੀਡਾਸੁ॥
ਊਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀ
ਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਉ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਾਰੇਹਰਿ
ਨਾਉ॥੧॥੧ਰਹਾਉ॥ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹਾਰੁ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀ
ਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਦਰਘਰਮਹ
ਲਾਸੋਹਣੇਪਕੇਕੋਟਹਜਾਰ॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਰ॥ਕਿਸ
ਹੀਨਾਲਿਨਚਲਿਆਖਪਿਖਪਿਮੁਏਅਸਾਰ॥੩॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁ
ਜੰਜਾਲੁ॥ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਫੇਰੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਜੀਉਖੇਲ
ਸੀਬਦਫੈਲੀਕਿਆਹਾਲੁ॥੪॥ਪੁਤਾਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਤਾਰੁ॥ਚੋਆਚੰ
ਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪੜੁਰੂਪੁਸੀਗਾਰੁ॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਛੋਡਿਚਲੈਘਰਬਾਰੁ॥੫
ਮਹਰਮਲੂਕਕਹਾਈਐਰਾਜਾਰਾਉਕਿਖਾਨੁ॥ਚਉਧਰੀਰਾਉਸਦਾਈਐਜਲਿਬਲੀ
ਐਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜਿਉਡਵਿਦਧਾਕਾਨੁ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿ
ਜਾਇਸੀਜੋਆਇਆਜਗਮਾਹਿ॥ਸਭੁਜਗੁਕਾਜਲਕੋਠੜੀਤਨੁਮਨੁਦੇਹਸੁਆ
ਹਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਭਾਹਿ॥੭॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾ

ਅਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲਨ ਲਪਾਸੁਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੀ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੨॥

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨੁ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧॥੧੭॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ [illegible] ॥

ਦ੍ਰਿੜੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਸਹਾਈਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾ
ਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਈ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰ
ਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ
ਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥
ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੮॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ॥ਹਉਮੈਕਰ
ਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲਗੈਤਿਨਿਆਇ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿ
ਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨ
ਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬ
ਹੁਤੁਲੋਚੀਐਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾ
ਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਬਦੁਦਿੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਇਆਨਜਾਇ॥ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀ
ਐਭੀਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥੫॥ਮਨਹਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਛੂਟੀ

ਐਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗਤਿ ਸਾਧੂ ਤੁਧੁ ਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੀ ਜਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥ ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰੁ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ

ਪਿਆਰੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖਪਉਣਸਲੋਹਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਕਾਈਕੋਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇ
ਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥ ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿਮਿ
ਲੀਨਾਵੀਛੁੜੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਊਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰ
ਪਾਇਆਨਜਾਇ ॥ ਪਾਠੁਪੜੈਨਾਬੂਝਈਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇ
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇ
ਸਚਿਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨਲਾਗੈਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੇਲੋ
ਅਵਿਆਪਤਹੈਅਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧਾ
ਮਾਇਆਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆਕਿਸਨੋਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ
ਦੁਖਿਸੁਖਿਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮੁਨਚੂਕਈਨਾ
ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੈਥਾਇਨਪਾਇ ॥
ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗਤਿਨਹੋਇ ॥ ਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿ
ਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿਬਿਰ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਕਰਮਿਵਸੈਮਨਿਆਏ
~~ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁ~~ ਵਸੈਮਨਿ ਆਏ

੧੪੬

ਆਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹੀਐਸਹਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦੁਕਮਾਈਐਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਘਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮਕਾਲੁਨਸਕੈ
ਖਾਇ॥੨॥ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀਰੁਜੋੁਲਾਹਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਕੇਬੇਤੇਸਬ
ਦੁਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਾਵਹਿਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈ
॥੩॥ਦੈਤਪੁਤੁਕਰਮਧਰਮਕਿਛੁਸੰਜਮਨਪੜੈਦੂਜਾਭਾਉਨਜਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਐਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਏਕੋਪੜੈਏਕੋਨਾਉਬੂਝੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈ॥
੪॥ਖਟੁਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾ
ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਆਵਣੁ
ਜਾਣੁਰਹਾਏ॥੫॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਜਾਨਾਉਚੇਤੈਤਾਗਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਏ॥ਮ
ਨੁਤਨੁਅਰਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿ
ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬਿੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿ
ਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀ
ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥
ਗੁਰਭੇਟੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨ
ਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਗਾ
ਵਿਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥ਸਹਜੇਹੀਭਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜਿਪਿ
ਆਰਿਬੈਰਾਗਿ॥ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀਵਣੁਬਾਦਿ॥੨॥

ਸਹਜਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭਗਤਿਕ
ਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਹੀਕਾਲੁਵਿ
ਡਾਰਿਆਸਚਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥
ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਹਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇ
ਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੂਕ
ਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਪੜੀਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿ
ਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁ
ਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੮॥ਸਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿ
ਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਪੂਰੈਸ
ਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਹਜਿ
ਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਦੇਵੇਦੇਵਣਹਾਰਿ॥੧੦॥੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇ
ਰੁਨਪਵੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਈ॥ਮਨਮੇਰੇਸ
[illegible]ਨਿਰਮਲਨਾਮੁ[illegible]ਆਇ॥ਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪੁ
ਨੀਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥
੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾ
ਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ਭਗਤਾ

ਗੁਰਸਿਉ ਚਿਤੁਲਾਇ

ਨਉਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।

ਮਨਿਮੰਨਿਐਸਚੁਸਚੁਘਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲੁਸਹਜੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭੁਆਤਮੁਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇ
ਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਿਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸ
ਮਾਇ॥੮॥੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀ
ਰੁ॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਟਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿ
ਨਾਮਿਮਨੁਧੀਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਊਪਜੈਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿ
ਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਠਉਰਨਕਤਹੂਥਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾ
ਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਸਬਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ਸਭੁਆਤਮ
ਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ
ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਜਿੰਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋ
ਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੂਕ
ਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥੫॥ਏਹੁਜਗੁ
ਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿੜਾਇਆਸਦਾਸਚਿਸੰ
ਜਮਿਰਹਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾ ...... ਚਾਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਫਿਰਦੇਰਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੂਜੈਭਾ
ਇਪਤਿਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸਚੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭॥ਜੋਸਚੈਲਾਏਸੇਸ
ਚਿਲਾਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਹਲਿਰਹੰਨਿ

ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਰਤੇਨਿ॥੮॥ ॥੨॥॥੧॥੨॥੩॥ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੇ
ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ
॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾ
ਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥
ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿ
ਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿ
ਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋਇ॥
ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀ
ਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥
ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕੰਨਿਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾ
ਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀ
ਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁ
ਨਲਗੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਰੀਆ
ਰਸਭੋਗਣਬਿਸਥਾਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇ
ਬਹੁਬਿਧੀ .... ਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਤਾਸਰਪਕੀਜੂਨਿਗ
ਇਆ॥੬॥ ॥

ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਿਆ ਦ੍ਰਿਸਟੋਵਤੁ ਨਿਰਮੁਲੁ ਰੀਤਿ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਮੀ
ਤਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਉਸੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤਾ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ
॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ
ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਉ ਉਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁ
ਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆ
ਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ
॥ ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਉਦਾਸੀ ਉਦਾ
ਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥
੪॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ
॥੫॥ ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆ
ਤਾ ॥੬॥ ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਭ
ਗਤਾ ॥੭॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸਰਣਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਿ
ਪਰਾਪਤਿ ॥੮॥੨॥੨੭॥ ॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ਘਰੁ ॥੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੂ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ
ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦ

ਗਤਿ ਪਾਸਾ ਨਾਲਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਰਗਟਿਆ ਹੈ ਜਾਪਦਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦੈ ਨੇ ਪਰਤਾਪਦਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ
ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੇ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਏ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀ
ਉ ॥੬॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਮੈਲੇ
ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥ ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾ
ਇਆ ॥ ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਭਾਣੇ ਕਾ
ਰਸੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ
ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਚ
ਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਆ
ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸੇਵਾ
ਅੰਦਰਿ ਰਖੀਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀ
ਉ ॥੧੩॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿ
ਨ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾ
ਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ

ਜਰਖਾਈਦੁ ਇਕਿ ਰਸਿ ਮਸਤ ਵਿਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਿਜ ਮੁਰਗ ਹੋਸਿਆਲਪਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ [illegible] ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਤਾਂਦੂਰ [illegible] ਤਾ ਇਉ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਰੈਜੇਕਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪੁਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨॥ ੪॥੧॥

॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ

ਹੁਕ੍ਰਸੀਹੁ॥ਗੁਰਦੀਘਾਲੁਕਵਾਈਏਪੈਸਾਈਜੀਉ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਰੁਪਿੰਡਦਾਬੰਨਿਆ
ਦੇਪੰਜਿਸਰੀਕੁਜੀਉ॥ਹਉਆਇਆਸਾਮੈਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿ
ਹਡਿਆ॥ਕੰਨਿਕੋਈਕਢਿਨਹੰਘਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਘਿਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀਘੁ
ੰਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇਕਸਾਹਾਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜੁਥੇਹੁਵਸਾਇਓਹਉਤੁਧਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ
ਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇ
ਕਾਜਸਵਾਰੀਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੁਸਾ
ਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥
ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾ
ਲਿਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦
ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁ
ਹੋਆਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀ
ਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਇਅ
ਨੁਛਡਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰੰਞਾ
ਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇਤੂੰਆਪੇਪਾਇ
ਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ॥ਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥
ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁ
ਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈਛਿੰਝਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿ

ਟੰਮਕਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀ
ਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿ
ਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀ
ਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰ
ਝਨਨਚਊਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨॥੨॥ ੧॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਪਹਿਰੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰ
ਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ
ਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹ
ੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪ
ਹਿਲੈਪਹਿਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥
ਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾ
ਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨ
ਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿ
ਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈ
ਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾ
ਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀ
ਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਿਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥੩॥
ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ

ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੇਤੁ ॥ ਹੇਤੁ ਹੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਜਮਿ
ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥
ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ
ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹ
ਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਬਾਈ ॥
ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪ
ਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿ
ਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾ
ਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ ਤੀਰ
ਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ
ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿ
ਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ
ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ
ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ
ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗੁਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ॥੫॥੨॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਆਰਾਧੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ॥

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸੁਫਲਿਓੁ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ॥੪॥੧॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥

ਪਹਰੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ

ਆਇਆਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗ
ਹਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਇਹੁ
ਮਾਇਆਮੋਹੁਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀ
ਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁ
ਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥੪॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਬਿੰਦਕਾਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿ
ਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕ
ੜੇਪਾਏਹਾਥ॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕੜਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ਜਿਨਿਪੂ
ਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿ
ਜੋਬੋਵੈਸੋਖਾਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥
॥
੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੪॥੨॥ਘਰੁ॥੨॥ਛੰਤ॥
ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈ॥ਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਏ॥ਸਹੀਆਵਿਚਿਫਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਡਾਏ॥ਲੇਖਾਧਰਮਰਾਇਕੀ
ਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਸ
ਨੁਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇ
ਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆ॥ਬਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ
ਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾਆਪੁਆ
ਪੈਗੁਰਮਤਿਖਾਧਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇ
ਆ॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇ

ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾ
ਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੋਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾ
ਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ
ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰ
ਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬ
ਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀ
ੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ
ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਬਾ
ਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਛੰਤ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ
ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮ
ਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬ
ਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ
ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ

ਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗ
ਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰਗਨਿਹਚਲਆਸਲੀ॥ਹਰਿਦਰਗਸੇਵੈ ਅਲਖਅਭੇਵੈਨਿਹਚ
ਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿ
ਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਲ
ਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਪਿਆ
ਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛ
ਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁਰਬਿਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨਲੀ
ਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾ
ਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਰਬਸੁਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸ
ਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿ ਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਭਗਤਿਮਨਲੀਨਾ॥੫॥੧॥੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਛੰਤ॥ਡਖਣਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰ॥ਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣਅਧਾਰੁ॥ਛੰਤ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥
ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏ
ਬਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨਮਨਹੀਨਾਜਲ
ਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ

ਗਾਏਐ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥
ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ॥ ਖੁਲ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ॥
੧॥ ਛੰਤ॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ॥ ਸਿਮਰ
ਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇ
ਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ
ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ
ਨ ਹਾਰੀਐ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥
ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ॥੧
॥ ਛੰਤ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ
ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ
ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਤੇ
ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ॥੨॥ ਡਖਣਾ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ
ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹ
ਆ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭ
ਏ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਬਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ॥ ਸਖੀ
ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀ
ਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ॥੩॥ ਡਖਣਾ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ॥

ਨਾਪਸੰਗ

੧॥ਛੰਤੁ॥ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖਤੀਕੁਲੁਤਾਰਿਆਜੀਉ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਸੰ
ਗੁਨਾਮਹਰਿਰੰਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇਜੋਨਿਨਾਧਾਵੈਨਹਮਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਕਥਨੁਨਜਾਈਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇ
ਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆ॥੫॥੨॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੪॥ਵਣਜਾਰਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿ
ਰਮਈਆਸੋਇ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿ
ਸਖਾਈਹੋਇ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗੀਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਆਨਾਉ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ॥ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈਐ
ਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਾਗਾਚਾਉ॥ਗੁ
ਰਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆ...ਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲ
ਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁ
ਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿ
ਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ

ਤਿਨਕਉਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਮਲਪਰਗਾਸਿਆ॥ਮਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥੪॥ਮਨਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭ
ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐ
ਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਿ॥੫॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨ
ਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸੇਵਕਭਾਇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁ
ਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿਅੜਾਹਰਿ
ਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇ
ਆਜਿਨਾਆਪਿਤੁਠਾਗੁਣਤਾਸਿ॥੬॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਾਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥੬॥
ਰਹਾਉ॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਲਿ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਰਾਗਾਵਿਚਿਸ੍ਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮਨਿ
ਵਸੈਨਿਹਚਲੁਮਤਿਅਪਾਰੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿ
ਹਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰੁਅਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾ
ਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇ॥ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁ
ਇਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈ

ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ

ਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਾਹੁਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿ
ਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ
॥ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂ
ਜਾਣਹਿਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀਚੈਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ॥ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰ
ਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆ
ਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ਸਲੋਕਮ: ੩॥ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿ
ਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮ: ੩॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇ
ਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾ
ਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿ
ਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿ
ਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮ: ੩॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾ
ਲਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ਮ: ੧॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹੁ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾ
ਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹੁ॥ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀ
ਆਹੁ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹੁ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹ
ਹਿਨਿਮਾਣੀਆਹੁ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਤੂਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥ਤੂਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇ
ਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥ਤੂਆਪੇਮੁਕਤਿ

ਗਾਇਦਾ ਇਚਰੁ ਏਕ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀ ਵਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਪਹਿ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਸਮਝੇ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਾਲੀਐ ਸੋ ਸਭੇ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

~~ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ~~

ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ

ਨਾਮ

ਸਵਾਰਿਆ

ਮਨ ਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ

ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥
ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿ
ਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ
ਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅ
ਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ
ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ
ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ
ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥
ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ
ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁ
ਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ
ਕਿਰਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸ

ਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕੜਿਨਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਹੋਆਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿ
॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿ
ਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿ
ਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁੰਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮ
ਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਸਭਭੁਖਗਵਾਏ॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਡਭਾਗੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਵੇਸਕਰੇਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾ
ਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਓਸੁਲਖਣੀਜਿਰਾਵੀਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਦੇਡੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਭਲਕੇਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੂਜੈ
ਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂ
ਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂੜਿਆਰਸਭਮਾਰਿਕਢੋਇ॥ਸਚਿ
ਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ॥ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿ

ਨਗਾਵੀਅਹਿ ਅਗਾ ਖਿਲੀਉਦਿ ॥ ਜੋ ਕਾਰ ਕੀਤੁ ਪਕੀ ਆਵਾ ਪਾਪੀ ਕਉੜੇ ਹੁੰਦੇ ਉਇ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿ

ਲਿਹਾ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਤਿਰਘਾਰਿ ॥ ਸ[illegible]ਲਾਹੀ ਸਿਖ ਬੂਝ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨ
ਦਰਿ ਕਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾ ਧਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਸੂਤੇ ਤਗ ਰਿਧਾ
ਈ ਐਸਾ ਕਉਨੁ ਦਾ ਵਿਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਸੇਤੇ ਦੇ ਬਤੇ ਭੁਏ ਪਿਆਇਨਾ ਸੁਪਨੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲ
ਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ਗੁਰ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਨੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾ
ਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆ
ਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ
ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨ
ਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾ
ਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ
ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਇ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾ
ਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾ

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੈ ਈਸਰ ਵੈਕਿ ਵਿਣੁ ਅਬ ਖਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਟਾਲੁ ਟਾਇ
ਆਲਸੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਜਾਹਰ ਨਾਮੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪੈਨਾਇ
ਆ ॥੨੧॥੧॥੩॥ ਸੋਲਹ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਜਮਲਾ ॥ ਜੁਮਲਾ ਰੁਖਦੇ ॥
੧੦੦ ਅਸਟਪਦੀ ॥੨੭॥ ਸਬਦੁ ॥ ਤਥਾ ਛੰਤ ਤਥਾ ਪਹਰੇ ॥ ਤਥਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥
ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧॥੮੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਾ ਏਕੁ ਸੁਆ
ਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋਰ
ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ਜੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋ
ਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ
ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ਦੂਜਾ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇ
ਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥ ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ
ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ
ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥ ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਮਈਆ ॥੫॥੨॥

੨॥੫॥॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥ ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ

ਆਤੂਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮੁਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨ
ਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿ
ਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁ
ਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮ
ਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਂਧਿਆ॥੨॥ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋ
ਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥ਉਨਮਤਿਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁ
ਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥
ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥
ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲ
ਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪਵਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾ
ਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀ
ਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋ
ਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀ
ਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥੫॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕਜਲ
ਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਜੁਨਾਇ
ਕਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥੨॥
੨॥ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥
੧ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ
॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ
ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ
ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿ
ਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵ
ਸੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ
ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
ਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁ
ਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ

॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀ
ਉ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲ
ਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜ
ਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈ
ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ
ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੨
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੀਗੁਰਿਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਲੀਵੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥
ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਪਰੀਵੈਜੀਉ॥੪॥੬॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੪॥ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁ
ਘੁਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀ॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ਏਕੋਪ
ਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਸਬਾਈਆ॥ਸਭਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈ
ਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਤਾਇਆਜੀਉ॥
੩॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੈਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੭॥

॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ॥ ॥੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆ
ਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤ
ਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰ
ਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਘ
ੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈ
ਨੀਦਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇ
ਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘ
ਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉ
ਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੫॥
ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਧੁਸਮਾਲੀ॥ਸੋਕੰਮੁਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿ

ਦੈ ਤੂ ਦੂਣ ਸਕੁਲ ਵੇਦਾ ਤੂ ਰਾਜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾ
ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੈ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ
ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿ
ਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹਾ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੋ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ
ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਸੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ
ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
ਆਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸੁਭਰਾ
ਈ ਜੋ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰ
ਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁ
ਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ

ਉਮਰਤ

ਬਿਨੁਹਰਿਦੈਸਣਤਿਲਭਿਨਦੂਜਾਜੋਗੀਬਹੁਜ੍ਰਿਗਬਹੁਤ੍ਰਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਿਸਾਧੁ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਪੀਵਜਨੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆਘਟਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਅੰਗ
ਲੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰ
ਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਦਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿਜਨਾਜਾਕੇਪੂਜਹਿ
ਪੈਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇ
ਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰ
ਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥੪॥੬॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੫॥ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾ
ਮਾਣਾ॥ਸਭਕਿਛੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਝੜ
ਭਾਣੈਰਾਹਾ॥ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭਵੈਬਹੁਜੂਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰ
ਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਨਾਕੋਮੂਰਖੁਨਾਕੋਸਿਆਣਾ॥ਵਰਤੈਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚ
ਰਬੇਅੰਤਅਥਾਹਾਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਆ
ਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੈ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਈਜੀਉ
॥੪॥੭॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੫ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈ॥ਭੁਖਵਿਆਪੈਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਸਿਮ
ਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾ॥
ਜੀਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਚਿੰਤਾਰੋਗੁਗਈਹਉਪੀੜਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ
॥੨॥ਬਾਰਿਕਵਾਂਗੀਹਉਸਭਕਿਛੁਮੰਗਾ॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਾ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਈਦੀ
ਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜਿਨਿਬੰਧਨਕਾਟੇਸ
ਗਲੇਮੇਰੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੇਨਿਰਮਲਕੀਏਨਾਨਕਰੰਗਿਰਸਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੮॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥
ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਰੰਗੀਲੇ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤਗੋਵਿੰਦੇ॥ਊਚਅਥਾਹਬੇ

ਅੰਤਿਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਜੀਉਜੀਵਾਂਜੀਉ॥੧॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਨਿਧਾਨੁਅਮੋਲੇ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਥਾਹੁਅਤੋਲੇ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਮਨਸਿਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਂਜੀਉ॥੨॥ਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿ
ਰੰਗਗੋਪਾਲਾ॥ਊਚਨੀਚਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵਾਂਜੀਉ॥੩॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਏਹਸੁਮਤਿਗੁਰੂਤੇਪਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰ
ਤੂੰਹੈਠਾਕੁਰਹਰਿਰੰਗਿਪਾਰਿਪਰੀਵਾਂਜੀਉ॥੪॥੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸਫਲੁਦਰਸਨੁਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਤਰਿਆ॥ਧੰਨੁਮੂਰਤਚਸੇਪਲਘੜੀਆਧੰਨਿਸੁਓ
ਇਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ॥ਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਤਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾ
ਖੋਇਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆਮਿਟਿਗਇਆਸਗਲਾਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪਿਕਥੀਤੈਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਭੁਏਕੋਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋ
ਈਹੋਇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਗੁਰਤੇਪੀਆ॥ਹਰਿਪੈਨਣੁਨਾਮੁਭੋਜਨੁਥੀਆ॥ਨਾਮਿ
ਰੰਗਨਾਮਿਚੋਜਤਮਾਸੇਨਾਉਨਾਨਕਕੀਨੇਭੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ਸਗ
ਲਸੰਤਨਪਹਿਵਸਤੁਇਕਮਾਂਗਉ॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਲਖਵਰ
ੀਆਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਧੂਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤੇ॥ਸਭਕੋਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅਉਸਰੁਕਰਹੁਹਮਾਰਾਪੂਰਾਜੀਉ॥੨॥ਦਰਸਨਿਤੇਰੈਭਵ
ਨਪੁਨੀਤਾ॥ਆਤਮਗੜੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਹੀਜੀਤਾ॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ
ਸੂਰਾਜੀਉ॥੩॥ਰੇਣੁਸੰਤਨਕੀਮੇਰੈਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅਭਾਗੀ॥ਸ
ਚਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਬਿਨਸੇਕੂਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ਵਿਸ
ਰੁਨਾਹੀਏਵਡਦਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਜਿਉਤੁਧੁਧਿਆਈ
ਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਣਾਜੀਉ॥ਮਾਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥ਸਭਕਿਛੁਦੀਆਭਲੀਆਜਾਈ
॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਚੋਜਤਮਾਸੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੈਣਾ॥
ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਖਾਣਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾਸਹਜਕੇਲਰੰਗਕਰਣਾਜੀਉ॥

੩॥ ਸਾਧੂ ਪਿਰੀਜੈ ਜਿਤੁ ਦਿਸਹਿ ਹਿਲਾਣੀ॥ ਸਭ ਤਿਰੀਜੈ ਜਿਤੁ ਪੁਪਿਆਣੀ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਾਸੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ਜੀਉ॥੪॥੧੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ
ਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾ
ਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ॥੩॥
ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸ
ਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥
੫॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਖਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਆ
ਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ॥
ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹ
ਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ
ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗ
ਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ
ਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁ
ਲਾਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿ
ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਨੇ ਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਧਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਥੈ ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀੜੀ ਠਾਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਹਰਿ ਸਹਰਿ ਸਮਿ ਐਸੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਰ ਦਾਰਸੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀ
ਆਰੰਗ ਗਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ
ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਊ
ਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾ
ਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾ
ਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ
ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ
ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ
ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ
ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ
ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥
੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾ
ਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿ
ਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗ

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ
ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯
॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰ
ਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਚ
ਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿ
ਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥
ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ
ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥
੫ ॥ ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰ
ਹੈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰ
ਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆ
ਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆ
ਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੮
॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ

ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ
ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀ
ਉ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤ
ਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ
॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ
ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਮਿ
ਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ
ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩
॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਧਰਤੇਆਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਮਲਮਲੁਮਿਟਾਏ॥ ਮਿਲੈਕਬਹੁਪੂਰਨਹੋਏਦੈਕੋਲੇਟਣਗੁ
ਰਹਰਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਧਿਆ
ਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾਗੁਰਿਮਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ ਅਨਦ
ਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੂਖਸਹਜਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅਪਨਾ
ਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋ
ਇਤੁਮਾਰੀ॥ ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀਓਟਗੋਪਾਲਾ
ਜੀਉ॥੧॥ ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਆਹੋਵੈ॥ ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥ ਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾ
ਧਸੰਤਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ॥ ਇਹਮ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਧਾਰਉ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥
੩॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਆਪੇਹੋਈ॥ ਚਲਿਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਆਰੇਦੇ
ਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਹੁਕਮੀਵਰਸਣਲਾਗੇ
ਮੇਹਾ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾ॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਢਿਪਾਈਪ੍ਰ
ਭਿਆਪੇਜੀਉ॥੧॥ ਸਭੁਕਿਛੁਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾ
ਇਆ॥ ਦਾਤਿਕਰਹੁਮੇਰੇਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਧ੍ਰਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀ
ਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈ॥ ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮੋਹਾਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪੇ
ਜੀਉ॥੩॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲਾਹੇ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿਫਾਹੇ॥ ਪੂਰਨਆਸਕਰਿ
ਖਿਨਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੇਜੀਉ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਆਉਸਾਜਨਸੰ
ਤਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਮਿਲਿਗਾਵਹਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇਹੀਮੁਕਤੇਸੋਧਿ
ਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਵਹਿ॥ ਮਨਿਚਿੰਦੇਸੇਈ
ਫਲਪਾਵਹਿ॥ ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੋਸਚੁਸੁਆਮੀਰਿਜਕੁਸਭਸੁਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥
ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿ

ਅੰਸੇ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਬਾਹ ਜੁ ਸਮਗਲੇ ਲਖੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੩੯ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੪੦ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪੈ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ੪੧ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ

ਇਕੋ ਸਤਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿ
ਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਰੰਗਿ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥੩੫॥੬੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆ
ਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿ
ਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆ
ਧਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੬੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈ
ਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸ
ਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾ
ਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੬੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ
ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫ
ਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ
ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ
॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੬੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾ

ਸਾਂਤਿਸਿਮਰਤਬਹਿਰੋਜਨਹੀਣਾਜੀਉ।੨॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ।ਆਪਣਾਆਪੁਤੂਆਪਿਪਛਾ
ਣਹਿ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਣਾਜੀਉ।੩॥ਤੂਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰ
ਮਲ।ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਧੀਣਾਜੀਉ।੪॥੪੨॥੪੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ।੫॥ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ।ਤਿਸਕਉਮਰ
ਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ।੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿ
ਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ।ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ।ਬਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮ
ਸਤਕਿਲਹਣਾ।੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਂਮਨਿਵੁਠੇ।ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ।ਸੰਤਜਨਾ
ਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ।੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ।ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਵਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ।੪॥
੪੩॥੫੦॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ।੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿ
ਸਬਾਏ।ਸਚੀਦਰਗਹਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏ।ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀ
ਆਵਣਿਆ।੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ।ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿਮੇਰਾ।ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ।੨॥ਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਣੈਸੋਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ।ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਛੂਟਸਿਨਾਮਿ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ।੩॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ।ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾਖਾਏ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋ
ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।੪॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ।ਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਆ
ਵੈਜਾਵੈ।ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ।੫॥ਪੇਈਅੜੈਪਿ
ਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾਹੀ।ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲੁਨਪਾਏਅਵਗਣਗੁਣਿਬ
ਖਸਾਵਣਿਆ।੬॥ਪੇਈਅੜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ।ਆਵ

ਦੂਜਾ ਦਰੁ ਨਾ ਕਿਸੁ ਜਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ
ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ
ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵ
ਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦ
ਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾ
ਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂ
ਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁ
ਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇ

ਦਲਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਦ੍ਰਕੁਚੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈ
ਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾ
ਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛ
ਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉ
ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮ
ਨਮੁਖਿ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇ
ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੂਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਮ

ਜਿਨੀ ਦਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇ
ਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ
ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ
ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ ॥੮॥੫ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ
ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊ
ਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੂਆ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾ
ਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥
੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ

ਕੁਖਲਾਵਦਿਆ॥੨॥ਏਕੋਵੇਖਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੩॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਲਰਿਤਿਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਦਿਆ॥੪॥ਅਪਨੀਕਿਰ
ਪਾਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨੁਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਭੈਅੰਤਰਿਭੈਮਾਰਿਭ੍ਰਮੁ
ਚੁਕਾਵਦਿਆ॥੫॥ਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਇਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਦਿਆ॥੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
ਵਖਾਣੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਦਿਆ॥੭॥
ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸ
ਮਾਵਦਿਆ॥੮॥੭॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੩॥ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੰਗੁਚ
ੜਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੰਗਿਚਲੂਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗੁਚੜਾਵਦਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਦਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖਮੁਗਧਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ਜੇਹਾਆਇਆਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗੁ
ਣਪਛੋਤਾਵਦਿਆ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰ
ਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਦਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਪੂਰੈ
ਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏਸਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਦਿਆ
॥੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾ
ਵਦਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵਹਿਆਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਦਿਆ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ

ਹਉਮੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਫਲਿਓ
ਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮ
ਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆ
ਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਵ
ਜਾਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਆਪੁਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਆ
ਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿ
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹ
ਉਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਸੁ
ਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸ
ਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧੇ

ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਨਿਮਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅਹਿ ਅਹਿਰਿ ਦੈ ਅਗਿ ਠਿਗਿ ਠਿਰਿਆ ਵਣਿ ਜਨਮ
ਦਰਿ ਹੈ ਤਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭ ਕੈ ਮਾਹਿ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾ
ਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਰਭੂ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਿਖਾ ਨ ਮੁਹਾਇਆ ਜੇ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਨਾਦੁ ਵਜਾ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥
ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾ
ਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸ
ਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰ
ਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁਕ
ਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਾ
ਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾ
ਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ

ਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵ
ਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁ
ਭਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵ
ਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾ
ਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਤ੍ਰਿਬਿ
ਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚ
ੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣ
ਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥
ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈ
ਸਭੁਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿ
ਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾ
ਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁ
ਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੋਵਥੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾ
ਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤ
ਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁ

ਮੂੜ੍ਹਾਬਾਹਰਿਭਾਲੇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬਿਤਾਲੇ॥ਜਿਥੈਵਥੁਹੋਵੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਣਿਆ॥੮॥੧੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤਾਹਰਿਪਾਏਹਰਿ
ਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੋਆਪੇਖਪਿ
ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬ
ਹੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਾਰੁਪਹੁਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁਵਾੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਲੀ॥ਸਦਾਸਮਾਲੇ
ਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀ॥ਜੇਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਵਰਤੈਵਾਸੂਵਾਸੁਜਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਰੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥
ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਦੁਖੀਏਨਿਤਿਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਣਿਆ
॥੬॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਆਪਿਕਰੇਤਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹਾਵਰਤੈਆਪੇ
ਬਾਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤਿਸੁਬਾਝਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵ
ਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੋਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁਮੇ

ਇਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਜਬਕੰਮ
ਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਵਜਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ ॥ ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈ
ਪਾਇਹਿਖੋਟੇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸ
ਲਾਹੀ ॥ ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹਰਿਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭ
ਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸ
ਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀ ॥ ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ ॥
ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾਏ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰ
ਹਿਆਸਭਆਪੇਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥ ਮਾਝਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ ॥ ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸੁਭਾਏ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾ
ਸਾਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਣਿਆ ॥ ਸਚੁਧਿ

ਆਇਮਿਸਚੇਸਚਿਰਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਰਖਾਸਚੁਸਚੀਬਾਣੀ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਰਸਨਾਸਚਿਰਤੀਸਚੁਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣਣਿਆ॥੨॥
ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁ
ਨਿਹਚਲੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜੋਸਚਿ
ਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾ
ਏਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋ
ਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੜਿ
ਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇ॥
ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ਨਾ
ਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਵਰ
ਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਪਵਹਿਘਣੇਰੇ॥ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰ
ਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈ
ਜੇਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਲੋਭੁਅਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿ
ਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏ॥ਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੋਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਫਿਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਾਹੋਵੈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪
॥ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹੈਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿ
ਸਚੋਸਚੁਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਨਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਗੈ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚੁ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮੰਨੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾ

ਤਾਲੁਪੂਰੈਭਾਣਿਆਮੇਹੁਤਬਾਏਸਬਦੇਲਿਹਿਤਿਵਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਊਠਾਕੂਦੈਤਨਹਿਪਛੋੜਾਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਜਿਹਿਆਜਮਕਾਲੋ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਮੁਖਨਹਿਨਚਾਏਅੰਤਰਿਕਿਵਪਰਦੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗ
ਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿ
ੜਬੰਧਿਨਾਚੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰ
ਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰ
ਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੩॥ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀ
ਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁ
ਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰ
ਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾ
ਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥ਮਾਝੁਮਹਲਾ॥੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾ
ਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ

ਸੁਧੁ ਦੇਖਿਆ।

ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਸੈਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਸਬ
ਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕ
ਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਕਾਮਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਚ
ਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠਾਉ॥ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿ
ਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦੋਵੈਗਵਾਏ॥ਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿ
ਆਕਾਗਦਮਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਜਲਿਜਾਵ
ਹਿਕੂੜਿਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੇਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋ
ਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁ
ਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਆਤਮਰਾਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਾਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾ
ਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਾਰੈਲਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰ
ਨਿਵਸਾਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਦੇਸੰਤਰੁ
ਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਧਾ
ਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੂੜਿਲਾਗੇਕੂੜੇਫਲਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ

ਏ॥ਆਪਿਤੁਠੰਸਗਲੇਭੁਲਲੇਵੈਬਖਸੇਲਿਖਿਧੁਖਾਵਣਿਆ॥੬॥ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਦੇਖੈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋਨਿਧਾਰੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁ
ਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਸੋਈ॥ਹੋਰੁਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾ
ਮੁਦੇਵੈਸੋਲੇਵੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਅਖੁਟਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਹਰਿਅਲਖੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰਸਬਦੀਆ
ਪੁਵੰਞਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬਜਰਕਪਾਟਖੁ
ਲਾਇਆ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਚਾਨਣੁਅ
ਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਸਰੀਰਹੁਭਾਲਣਿਕੋਬਾਹਰਿਜਾਏ॥ਨਾਮੁਨਲਹੈਬਹੁਤੁਵੇਗਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇ
ਪਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿਰਿਘਿਰਿਆਇਗੁਰਮੁਖਿਵਥੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਹ
ਰਿਪਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਵੇਖੈਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਨਉਦਰਠਾਕਿਧਾਵਤੁਰਹਾਏ॥ਦਸਵੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਓਥੈਅਨ
ਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿਆਨੇ
ਰਾ॥ਨਉਵਸਤੁਲਭੈਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਕੁੰਜੀਹੋਰਤੁਦਰੁਖੁਲੈਨਾਹੀਗੁਰੁਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੪॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੰਧਨਸਭਤੋੜੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁ
ਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਚੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮਰੈਪਰਵਾਣੁ॥ਆਰਜਾਨਛੀਜੈਸਬ
ਦੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਿ

ਸੇਵਾਥਾਇਪਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾ
ਰਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਕਦੇਨਲਗੈਸਰੀਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਚੂਕੈਪੀਰ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡ
ਿਆਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਭਾਪਾਈ।ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁ
ਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੇਹੈਜਾਤਾ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਅੰਧਾਰਾ।
ਜਮਕਾਲਿਗਰਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ।ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵ
ਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਵੁਠਾਆਪਿਆਏ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਇਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀ
ਰਾ।ਸਬਦਿਦਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ।ਆਪੇਫਰਕੁਕੀਤੋਨੁਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਬਣਤਬਣਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।ਬਾਝੁਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾ
ਏਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ।ਤੂੰਆ
ਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ।ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ।ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ।ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ।ਸਦਾਮੁਕ
ਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ।ਆਪੇਮੋਹੁਸ
ਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ।ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ।ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਵਣਿਆ।
॥੬॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ।ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋਈ।ਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੁਵੇਖੈਕੋਈ।ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਣਿਆ॥੮॥੨॥੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ।ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿ

ਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮ
ਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਤਾਲਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁ
ਇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪ
ਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵ
ਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
੮ ॥੨॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ
ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ
ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜ
ਗਾਤਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ

ਆਸੋਤੇ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ
ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸ
ਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂ
ੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ
ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇ
ਆ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥
ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹ
ਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋ
ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉ
ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁ
ਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ

ਰਸਾਇਣਿ ਭਰਿਆ ਐ ਪਿਆਸਾ ਧਪਟਿ ਠਾਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਹਿ ਲਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ
ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇ
ਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲ
ਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ
ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ॥੪॥ ਘਰੁ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ
ਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕਿ
ਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ

ਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀ
ਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲ
ਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆ
ਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋ
ਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪਹਿਲੋ
ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ॥ ਲਵੈ
ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ
ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂ

ਰੈਮੁਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੇ ਨੇਤ੍ਰੈ ਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ
ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿ
ਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥
ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਬੇਮੁਖੀਆ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ
ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ
ਰਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ
ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆ
ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ
ਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕ
ਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨ
ਮੁਖਿ ਬੇਮੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾ
ਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ
ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥
੨॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ
ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ ਥਾ
ਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੇ
ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ

ਵੇਢੈ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰਾ ਮਨ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥

॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥

੧ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥

ਸਗਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀਤਾ ਫਿਰਿ ਕਹੇ ਝੂਰੋ॥੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਸਤਿ ਆਪੇ ਕੇ ਮੈਨੇ ਰਖੁ ਪੂਰੋ॥੩॥ ਧਾਰਿ
ਧਾਰਿ ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਰਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੋ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂ
ਰੋ॥੫॥ ਸਭ ਛੁਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੋ॥੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ
ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੋ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੋ॥੮॥੧॥੫॥੩੮॥ ਰਾਗੁ ਮਾ
ਝ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ
ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜ
ਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੀ
ਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚ
ਲ ਧਾਮ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ
ਨਾਮੁ ਭਣਾ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾ
ਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀ
ਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰ
ਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ॥ ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥
ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅ
ਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ

ਤੁਉਨਲਗੋਨਹੀਸਿਸਿ॥ ਰਿਗਾਸੇਤੁਨਗਾਇਕੈਜੋਤੇਅਮਿਤੁਦਿਸਿ॥ ਕੋਗਹਿਲੋੜੈਂਸੇਵਕੇਸੇਈਜੀਅ
ਵਗਿਸਿ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਨੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧਿਸਿ॥ ਅਪਨਾਲੀਆਜੋਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੇ
ਸਿ॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣੇਸਿ॥ ਹਰਿਜੋਰੰਗਿਗਿਆਨਤਿਸੁਪਦੇਜਿਸਵੇਕੁਕਰੇਅਖਾਣੇ
॥੬॥ ਆਸਾਡ੍ਰਤਪਦਾਤਿਸੁਲਾਗੋ॥ ਹਰਿਗਿਆਨੁਜਿਨਾਪਾਸਿਜਗਜੀਵਨੁਪੁਰਖਧਿਆਇਆਗਿਵੇਅ
ਨੁਸਿਰੀਆਸ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਵਿਗੁਤੀਐਗਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ ਜਿਹਥੀਜੈਸੇਲੁਣੈਅ
ਧੈਂਜੋਲਿਖਿਆਸੁਰੈਸਿਰਿਦਿਗਾਲੀਪਛੁਤਾਨੀਆਉਠਿਚਲੀਗਾਈਫਿਰਾਸ॥ ਜਿਨਕਉਤੁਸਾਪੁਰਕਦੀ
ਐਸੁਰਵਗਾਹੋਹੇਇਖਸਮਸੁਮਵਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਨੀਤੇਰੇਰਮਨਾਹੋਇਸਿ॥ ਧਿਆਸ॥ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਆਸਾਡ੍ਰਤਸੁਹਿਦਾਤਿਸੁਲਾਗੋਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਰਿਚ
ਰਸੀਜਿਦਾਸੁ॥੫॥ ਸਾਚੁਨਿਮਰਸੀਕਾਮਨੀਤਰਨਕਭਲਾਸਿਉਧਿਆਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਨਾਮ
ਰੰਗਿਗਿਆਨਿਕਨਮਅਪਾਰੁ॥ ਧਿਧਿਆਰੇਗਰੂਦਿਆਰਿਸਨਿਸਤੇਛੁਰੁ॥ ਹਰਿਐਸਿਤ
ਸੁਟਸੁਣਦਸਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਦਰਲਾਹੁ॥ ਦਨੁਧ੍ਰਿਲੁਭਨਸੀਗਿਅਉਲਿਆਸਿਸਬਪੁਰਖ
ਅਪਾਰੁ॥ ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਅਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਿਦਲਾਹੁ॥ ਜਿਨਸਪੀਇਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
ਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਸਾਦ੍ਰਿਸਿ
ਤਿਨਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਕਸਮਨਸਉਨਿਹਾਰੁ॥੬॥ ਕੁਦਰਤਿਕੁਰਮਿਤੁਲਨੀਆਦੂਜੈਲਗੇਨੂਸ
ਲਖਸੀਗਾਰੁਬਨਾਇਆਕਾਰਜੁਨਹੀਕੇਤੁ॥ ਜਿਤਿਦਿਨਿਦੇਹਿਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸ
ਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ ਪਕੜਿਚਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉ
ਲਗਾਹੇਤੁ॥ ਹਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆਸੇਤੁ॥ ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ॥ ਸੇਭਤਦੁਆਇਕਰਵਿਨਈਐਹਿਗੁਰੁਰਖ
ਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ ਅਸੁਣਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ ਅਨਿਤਨਿਧਿਆਸਰਵ
ਗਾਹਖਲਾਵੇਈਆਂਲਿਮਿਲਦੇਆਇ॥ ਸੰਤਸਜਣਪ੍ਰਭਕੇਰਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ ਵਿ
ਸੁਖੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੂਜੈਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਜਿਨੀਚਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆ

ਘਾਇ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਛੁ
ੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾ
ਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥੮॥ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥ਪਰਮੇਸੁਰਤੇਭੁਲਿਆ
ਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗ॥ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿ
ਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ॥ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ॥੯॥ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿ
ਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀਆ
ਹ॥ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿ
ਇਕੇਲੜੀਆਹ॥ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਹ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕ
ਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ॥ਮੰਘਿਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆ
ਹ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹੁ॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰਦ
ਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹੁ॥ਓਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹੁ॥ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸ
ਕਈਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਹੁ॥ਜਿਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹੁ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਹ॥ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਹਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾ
ਹੁ॥ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ॥ਪੋਖੁਸੁਹੰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧੧॥ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਧੂੜੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਸੁਣਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿ
ਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ॥ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁ

ਰਹਣਾ॥ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣੁ॥ਮਾਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨ
ਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥੧੨॥ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਸੰਤਸ
ਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਣਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ
॥ਇਛਪੁਨੀਵਡਭਾਗਣੀਵਰੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋ
ਵਿੰਦਅਲਾਇ॥ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦਿਸਈਕੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨੁ
ਨਿਹਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁੜਿਨਜਨਮੈਧਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇ
ਕਗੁਣਤਰੇਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇ॥ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩
ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਦਰਗਹਸਚਿ
ਖਰੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਣਹਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆ
ਨਾਹਿਜਰੇ॥ਕੂੜਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੂਰਨਸਚਿਭਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁ
ਧਰੇ॥ਮਾਹਦਿਵਸਮੂਰਤਭਲੇਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁ
ਹਰੇ॥੧੪॥੧॥ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ਦਿਨਰੈਣਿ॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈਣਿ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਣੀਪ
ਵਾਂਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿਠੜੇਵੈਣ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਸੈਣ॥ਜੋਜੀਅਹ
ਰਿਤੇਵਿਛੁੜੇਸੇਸੁਖਿਨਵਸਨਿਭੈਣ॥ਹਰਿਪਿਰਬਿਨੁਚੈਨੁਨਪਾਈਐਖੋਜਿਡਿਠੇਸਭਿਗੈਣ॥ਆਪ
ਕਮਾਣੈਵਿਛੁੜੀਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੇਣ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਹੋਰੁਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣ॥ਹਰਿਤੁ
ਧੁਵਿਣੁਖਾਕੂਰੂਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਹਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਣ॥੧॥ਜੀ
ਅਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਰਿਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆਰਾਧਣਾਸਭਨਾਕਾਆਧਾ
ਰੁ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰੁ॥ਊਚਾਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਕਿਛੁਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਾਕੀਹੋਇਛਾਰੁ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦੈਆਲਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਣਹਾਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੋਨਾਹੀਤੋਲਣ

ਰਾਉ ॥ ਅਨਤਨ੍ਹ ਅੰਤਿ ਕਿਰਿ ਦਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਸੁਆਉ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਵਿਸਰੈ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਲਿਆਉ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥
॥੪॥੧੮॥੧॥

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮ: ॥੧॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾ

ਨੈ ਆਪਣਾ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ

ਲੋਇਨਸੁਰਤਿਰੰਗਾਇ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਸਿਆਲੀਇਸਿਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੂਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਸਭਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਇਆ॥ਇ
ਕਿਖੜੇਕਰਹਿਤੇਰੀਚਾਕਰੀਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਨਭਾਇਆ॥ਹੋਰੁਕਾਰਵੇਕਾਰਹੈਇਕਿਸਚੀਕਾਰੈਲਾਇਆ॥
ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੈਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰਹੇਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਓਹਿਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈ
ਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀਕੈਪਾਣੀਪਇਆਲਿ॥ਕੈਵਿ
ਚਿਧਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਧਿਰਹਾਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਕਪੜੁਪਹਿਰਾਧੋਵਾਸਦਾਕਾ
ਰਿ॥ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮਲੁਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮ
ਤਿਵਿਕਾਰ॥ਨਾਹਉਨਾਮੈਨਾਹਉਹੋਵਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਸਤ੍ਰਪਖਾਲਿਪਖਾ
ਲੈਕਾਇਆਆਪੇਸੰਜਮਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈ॥ਅੰਧਾ
ਭੂਲਿਪਇਆਜਮਜਾਲੇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਘਾਲੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਕਾਇਆਹੰਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਮੂਰਖੁਭੋਗੇਭੋ
ਗੁਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਸੁਖਹੁਉਠੇਰੋਗਪਾਪਕਮਾਇਆ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥
ਮੂਰਖਗਣਤਗਣਾਇਝਗੜਾਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇੜੁਝਗੜੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁ
ਹੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਮੁਰਦਾਰੁਖਾਇ॥ਅਵਰੀਨੋਸਮਝਾਵਣਿ
ਜਾਇ॥ਮੁਠਾਆਪਿਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਸਦੈਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈ
ਸੋਸਚਾਨਾਮੁਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏ॥ਓਹੁਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿਚਲਦਾਹੋਰਨਾਨੋਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਜੇ
ਅਗੈਤੀਰਥੁਹੋਇਤਾਮਲੁਲਹੈਛਪੜਿਨਾਤੈਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏ॥ਤੀਰਥੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜੋਅਨਦਿ
ਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਓਹੁਆਪਿਛੁਟਾਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਛਡਾਏ॥
ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਕੰਦਮੂਲ

ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮ ੧॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ॥੧॥ ਮ ੧॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮ ੧॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ॥੧॥ ਮ ੧॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਮ ੧॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ॥੩॥

ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕ

ਚੇ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥

॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਉ ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਉ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣੁ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣੁ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ

੯

ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਖਰਿ ਲਿਖੈ ਨ ਜਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖਿ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸ

ਨਵੀ ਦਿਹੁ ਨੈ ਪੜੈ ਗਹਿ ਆਗਹਿ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਾਵਿਆ ਪੈਧਉ ਨਾਹਿ ।

ਸੇਵੇ ਕਿਆ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ । ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ । ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ । ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ । ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ । ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ । ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥੨॥ ਕੇਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ । ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ । ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ । ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ । ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ । ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ । ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ । ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ । ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ । ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ । ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ । ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ । ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ । ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ।੨। ਪਉੜੀ । ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ । ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ । ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰਿ ਵਾਰਿ । ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ । ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ । ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ । ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ।੧੨। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ । ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ । ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ । ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ।੧। ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ । ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ । ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ । ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ।੨। ਮਃ ੧ । ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ । ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ । ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ । ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ।੩। ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ । ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ । ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ । ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ।੪। ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ । ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ । ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ । ਏਕ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ।੫। ਮਃ ੧ । ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ । ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ । ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ । ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ।੬। ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ । ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ । ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ । ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ।੭। ਪਉੜੀ । ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ । ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾ

੭੪

ਇਸਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾ
ਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁ
ਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ
ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ
ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ
ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ
ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗ
ਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵ[ਡਿ] ਦੇਖਣੁ ਵੇਲਣੁ ਚਾਲ
ਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ਜਾ ਤੂ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ

ਅ

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਧਰਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚਾ ਸਦਾਈਐ ॥

ਰੋਗੇ ਦਾਰੂ ਦੋਇ ਅਸਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਹਹੁ ਜੁਗਤਿ ਸੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅਰਿ ਗਿਆਨ ਲਿਸ ਰਿਧੁ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚੀ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ

੮੦

ਘਟਿ ਰਉ ਭੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਈ ਅਲਿਖ ਦੇ ਪਗੀ ਖਿਟ ਵਿਖੀ ਨਾਈਐ ॥ ਸਉ ਦਾਇ ਕਰੁ ਹਟ ਦਿਖੁ ਰੇਗੁ ਰਪਾਈਐ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥੧॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਣਨਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈ

ਹੋਰਕੋਈ

ਈ

ਹੈ ਤੋ ਤ ਤੋ

ਐ॥ਦਿਲਹੁਸਾਚੇਤਰਸਬਾਹੁਕੂੜਿਲਿਪਾਈਐ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਕੈਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ਸਚੁਜਗਤ
ਰਿਉਠਗਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ਤਨਿਅਹਿਤ੍ਰਿਸਨਅਗਿਸਬਰਿਸਮਾਈਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ਰਸਿਰਸਿਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿ
ਆਨਿ॥ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਪਰ
ਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਤਿਤੁਫਲੁਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥
ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪੂਜੈ
ਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਗਿ॥ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰ
ਮੀਲਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਝੂਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸ
ਮਝਾਈਐ॥ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ॥ਕਾਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨੀਆਈਐ॥
ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿ
ਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਤੁਮੀਤੁਮਾਵਿਸੁਆਕੁਧਤੂਰਾਨਿਮੁਫਲੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੂੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥
ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਢਨਿਕਰਮਾਬਾਹਰੇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਕਿਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉ
ਤਮਕਬਨੀਚ॥ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕਿਡਾਲਿਕਬਉਚੀਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐ
ਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿ
ਆਣਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਾ॥ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ
॥ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੧॥ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾ
ਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹ
ਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁ
ਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁ

ਸੈਤਾਨ੍ਹੇਦੂਮੁਹਾਲੁ॥ਦੇਨ੍ਹੂਕੁਰਬਾਣੀਆਮਲਾਜਾਣੈਸਿਰਆਪੁ॥ਮੁਲਾਜਾਣੂਗੁੰਗਲਾਵਰੇਹਾਲਿਲ
ਏਹਾਲੁ॥ਲਿਖਿਤੁਚਲਾਈਸਚਿਕੈਸੋਦਿਸੰਦੂਪਰਵਾਨੁ॥ਸਰੁਸਿਪੇਅਕਾਸਕਉਕਿਉਪਾਹੁਣੈਕ
ਲਾਆਂਓਹੁਅਗਸੁਹੇਦਾਹੇਤਰਜਾਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨ੍ਹੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੀਆ॥
ਕਰ੍ਹਤਿਨਿਤੁਰਾਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਹਾਰੀਆ॥ਮਹਲਮੈਸਿਨਿਦਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ॥ਸ
ਚੁਕਹੇਨਿਅਰਦਾਸਿਸੋਦੇਵਣਹਾਰੀਆ॥ਸੋਹਜਿਖਸਮੈਪਾਸਿਪਰਹਿਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿ
ਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥੧॥ਆਪੁਸੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾ
ਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਗਰਭਰੇਕਿਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥੧॥ਮਃ੧॥੨॥ਨਿਹ
ਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸ੍ਯਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕ
ਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥ਖ
ਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆ॥ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸ
ਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥੧
॥ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ॥ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥੧॥ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛ
ਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ॥ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀਐਤਿਥੈ
ਚੰਗੀਚੁਪ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾ
ਲਿਆ॥ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਪਾਇਆ
ਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁ
ਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾਲਿਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਭੈਵਿ

ਤਿਨੈ ਸੈ ਨਿਤੁ ਮਰਦੇ ਕੇ ਭਉ ਭਾਲਸਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਿਸਿ ਜੇ ਸੈ ਮਹਿ ਲਭ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ
੨ ॥ ਕੇਇ ਦਿਨੁ ਜੀਦੇ ਘਰੁ ਤੁ ਘਰੁ ਤੂ ਖੁਸੀ ਅਖੁਸੀ ਕਰਮਾ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਿਨੁ ਜੇ ਸੈ ਮੁਹਿ ਫਿਰ ਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ
ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈ
ਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹ
ਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ
ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ
ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ
ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ
ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾ
ਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾ
ਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰ
ਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ
ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥
ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿ
ਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ

ਪਰਤੀਤੀਜੀਵਿਚਿਵੇਖਿਜਿਸੁਦਿਸਿਮਨੁਵਿਗੂਤੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਸ
ਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ॥ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਤੁਧੈਤੇਪਾਇਆ॥ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸ
ਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇ
ਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆ
ਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆ
ਲੂਝੈ॥ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾਰੁ॥ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓ
ਆਪਿ॥ਲਹੈਭਰਾਂਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ
॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ॥ਸਚੀ
ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾ
ਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨੭॥੧॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥੬੦॥ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥੬੩॥ਰਾਗੁਮਾਝੁ
ਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥੫੦॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੩੯॥ਸਬਦ॥੨॥ਬਾਰਮਾਹਾਤਥਾ
ਦਿਨੁਰੈਣਿ॥ਵਾਰ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥੨॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥੧॥ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡ
ਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀਕ
ਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ ਭੈਭਉਰਖਿਆਭਾਇਸਵਾ

ਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭ ਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ
॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾ
ਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ
ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ
ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ
ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮ
ਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ
ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ
ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ
ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ
ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ
ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ
ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤ
ਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥ ਗ
ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆ

ਪਿਤੁਲਾਇਦੇਨਉਕਿਨਨਾਉਤੂੰਸਭਸਬਦਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥
੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵ
ਣਜਾਰੁ॥ [illegible] ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਜਾਤੋ
ਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਅ
ਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁ
ਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀ
ਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆ
ਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥
ਤਨੁਮਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤ
ਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕੁ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾ
ਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿ
ਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿ
ਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾ

ਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਿ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਮ ਹੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾ
ਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ
ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੇਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ
ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧ
ਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ
ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿ
ਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀ
ਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲ
ਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇ
ਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ
ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੀ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿ
ਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ
ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ
॥੫॥ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ

ਈ

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ

ਕੁਰਾਣ ਭਤਿ ਸਭ ਦੇਵ ਦੂਜਾ ਕੋ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਆਗਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਦਲਾ ॥੪॥੧॥੧੩
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ
ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ
ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏ
ਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁ
ਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨
॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ
ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬ
ਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ
ਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ ਕ
ਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ
ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾ
ਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ
ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ
॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂ
ਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ

ਉਲਟੇ ਜੋਗ ਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈਐ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਪਰਿ ਕਿੰਗ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੪॥੧੬॥
ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ
ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕ
ਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨ
ਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ
ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ
ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥
੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ੪ ॥
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀ
ਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁ
ਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ
ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉ
ਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫੁਨਿ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ
ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬ
ਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮ
ਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ
ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ

ਨਜੋ ਤਿਨ੍ਹੋ ਤਿਸ ਭਾਇ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ੨੦॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਈ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀ

ਏ ਰਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾ
ਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ
ਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਂਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿ
ਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਿਆਸੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ਗ
ਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ
ਜਾਇ ॥ ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉ
ਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨ
ਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲ
ਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲ

ਇਆ ਸਚੁ ਰਾਗਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਰੇ ਨਦਰਿ ਵਿਚਹੁ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥
ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੪॥੬
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸ
ਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿ
ਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ
ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਜ
ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ

ਸਮਾਏ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿ
ਨਕਉਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰ
ਗਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਭਿਸਹਲੰਗਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਵੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥੧॥ਏਕਅਚਰਜੁਏ
ਕੋਹੈਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਕਹਾਗੁ
ਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਈ॥੨॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਹੋ
ਈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੂਝੈਹਰਿਸੋਈ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਖੈ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪
॥੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਗੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੂ
ਰੇਗੁਰਤੇਬੂਝੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੂਝੈ॥ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿ
ਲੂਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾ
ਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕ
ਰਮੁਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈਘਰਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਈ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮਨਿਸਾਚੈਰਾ
ਤੇਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਸਚੈਮਹਲਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥
ਰਾਮਜਪਹੁਭਵਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੇਆਵੈਭਰਮੇਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜ
ਨਮਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇ
ਆ॥ਇਹੁਜੀਉਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਲਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩
ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਾ
ਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆ
ਇਆਤਿਨਪੂਛਉਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ਪੂਰ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ

ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ

ਵੈਰਿ ਆਉ ਇਵ ਰਮਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਮਸਾਣਾ ਹਰਿ ਤਿਤੈ ਵੇਲੈ ਹੁਕਮੀ ਭਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਕਿ ਨੇ ਜਨ ਮਨੁ ਲਿਵ ਧਰੇ ਮੇਜਨਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੁਲੇ ਲਾਜੀ ॥ ਜਾ ਦਾ ਵਾਰਜੁ ਮੇਟੀ ਪਕੜਾ ਲੈ ਜੋਗੁ ਹੈ ਦੇਸ ਬਦਿਸਿ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਅਸਮ ਘਰੁ ਦਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕੁਰਮੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰ

ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਮੈ ਮੀਤ ਜਨਾ ਪੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤਮਾਨੁ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ੪ ॥

੧੮ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥

॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁ

ਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ
ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪
॥੬॥੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾ

॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥

ਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾ
ਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓ
ਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿ
ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੭॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋ
ਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥ ਆਸਾ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲ
ਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ
ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥੪॥੨॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮੰਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ

ਹੁਬਾਰਬਾਰਹਰਿਗਣਤਨਆਵੈ॥ਤੂੰਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਹ
ਰਿਭਾਵੈ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਰਾਖੇਗੁਰਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈ॥੨॥ਤੁਮਰੇਗੁਣਕਿ
ਆਕਹਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਜਬਗੁਰੁਬੋਲਹਤਬਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅਵਰੁ
ਕੋਈਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੂੰਹੈਗੁਰੁਮਾਤਾਤੂੰਗੁਰੁਬੰਧਪ
ਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੋਹਮਰੀਬਿਧਿਹੋਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥
ਹਮਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੂਛਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਚੂਕੇਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫ ॥੧੧॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹ
ਲਾ॥੪॥ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈ ਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀ
ਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥
ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿ
ਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥
ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਗੁਣਬਿਹੂਨਨਾਮੁਜਪਿਆਨਤੇਰਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁੰਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨ
ਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥
ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆ
ਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾ
ਗਣਿਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹ
ਰਿਮੁਖਿਦੇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆ
ਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾ
ਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇ
ਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿ

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ
ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ
ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮਤ ਕੋ
ਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿ
ਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗ
ਣਿ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ ਹਉ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ
ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ
ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥
॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥੪ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ + ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਦ
ਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ
ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ
ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ
ਮੋਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂ

ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥

ਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ

ਤੁਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਮਿਸਟਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾ
ਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਹਰਿਆਪਿ
ਛਡਾਏਛੁਟੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਛੁਟੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੋਪ੍ਰਭਸ
ਬਸੁਖਦਾਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਘਸਿ
ਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਊਤਮੁਲੈਲਾਹਾਹਰਿ
ਮਨਿਹਸੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਚਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇ
ਮਨਨਾਮਬਿਨਾਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਘੁਟੀਐ॥ਤੇਸਾਕਤਚੋਰਜਿਨਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਮਨਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤੁ
ਸੇਵਿਐ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪੂਰਿਪੂਰੇਕੀਏਇਖਿਨੁਮਾਸਾਤੋਲੁਨਘਟੀਐ॥੫॥੫॥੧੯॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ॥੪॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇ
ਰੀ॥ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਬਹੁਤੇਰੀ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰੈ
ਮਨਿਤਨਿਲੋਚਮਿਲਣਹਰਿਕੇਰੀ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਚਤਗੁਰਿਕੀਨੀਹਰਿਮਿਲਿਆ
ਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹੈਸੁਆਮੀਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਨਹੁ
ਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤਜੀਵਾਆਸਹਰਿਤੇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਦਾਤੈਪੰਥੁਬਤਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾ
ਗੀਸਭਆਸਪੁਜੀਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਕਰਤੇਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥
ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੪॥੬॥੨੦॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ
ਹਲਾ॥੪॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁਰੰਗੀਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਹਾਢੇ॥ਗੁਰਪੂਰਾ
ਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਆਮਨੁਠਾਢੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਲਾਲੇਕਾਂਢੇ॥੧॥

॥ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਦਾ ਪੁਰਣਾ ਸਣ ਅਕਰਣਾ ਗੁਰੁ ਧਰੁ ਮਾਰੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਕ
ਬਹੂ ਕੀਅ ਚਤੁਰਿ ਦਾਤੁ ਪਰਿ ਪਵਿਤੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂੜੇ ਗਾਢਨ ਗਾ
ਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਤੇ ॥੨॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ
ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਤੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕੁਤਰੇ ਕਾਤੇ ॥੪॥ ॥੨॥ ॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬ
ਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁ
ਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥
੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੩॥ ॥੨੨ ॥ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ
ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥
ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ
ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੪॥ ॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅ
ਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵ

ਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ
ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥
ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ
ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾ
ਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥ ੧੦॥ ੨੪॥
॥ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾ
ਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲ
ਗਲ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸ
ਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀ
ਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇ
ਆ ॥੪॥ ੧੧ ॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ
ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈ ॥੪॥ ੧੨॥ ੨੬॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾ

ਮੁਕੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥

॥ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ਪੰਨਾ॥ ੮ ॥

॥ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ [illegible] ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੁ

ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਅਲਖ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ

ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਸੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ੨੯ ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ

ਤਿਆਪਿ ਹਰਿ ਆਤੁਰ ਪੁਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹ
ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇ
ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ
ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ
ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੫ ॥ ੩੧ ॥ ੫ ॥੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥
੪ ॥ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਸੰਤ
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਹੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀਉ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੩੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਿਨੁ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੧ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ

ਹਿ।੪॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾ
ਕਾਮੁ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅੰਤ
ਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ
॥ਤਉਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾ
ਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁ
ਤਿਸਕੀਓਟਿ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾ
ਪੁ॥੪॥੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈ
ਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰ
ਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ
॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥਿ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁ
ਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ॥੩॥
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫
ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵ
ਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਆਠਪਹਰਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਆਰੇਨਸਾਧਜਨਪਾਵਉ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੂੜਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀ
ਤਾਬੇਸੁਰਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿ
ਦੀਆਨਿਥਾਵੇਕਉਥਾਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਮਾਨੇਕਉਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀਸਭਪੂਰਨਆਸਾ॥
ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀ॥ਗੁ

ਸੁਨ

ਰਖਸਾਰਿਓ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਖਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਈ ਸੁਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥

ਰੀ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ

ਵੇਖੈ ਵਿਆ ਦਿਖਾਲੇ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਨਾ ॥
੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕ
ਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ
ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ
ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ
॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ
ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ
॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਓਇ
ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ
ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾ
ਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾ
ਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿ
ਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖ
ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅ
ਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ

ਸੰਤ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਆ ॥੨॥ ਤਖਤੁ ਸਲਾਮਤਿ ਮੰਨਿ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ॥ ਸਗਲ ਭੇਦ ਸੁਰ ਦਾਸਾਂ ਕੀਤੇ ॥ ਆਖੇਟੁ ਬਿਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪੰਥਿ ਗੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਰਗਿ ਧਿਆਉ ॥ ਆਨ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਭ੍ਰਮਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਦੁ ਕ੍ਰਮਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਏਕ ਅਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾ ਤਬੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਸਚ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਵਤ ਤਉ ਮਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿ ਅਉ ਲੋਛ ਲਉ ਫੁਲ ਪੇਡ ॥ ਇਨ ਕਉ ਸਭਤੀ ਧਰਤਿ ਨਿਹੋੜੈ ॥
ਆਨ ਲਗ ਸਕਲ ਦੈਹਲ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁ
ਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ
ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿ
ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕ
ਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖ
ਲਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤ
ਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿ
ਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ ਹ
ਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ
ਰਹਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅ
ਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾ
ਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ

ਜੀਅ ਰਚਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਓਹ ਤਾ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਕਉ ਨਾਮੁ
ਪਉਤੇ ਰਾਮ ਸਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਦੁ ਨਿਧਿ ਪਿਤੁ ਤੁਹਿ ਰਾਮਾ ॥ ਰੋਗ ਰਸ ਤੁਮ ਨਹ ਆਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੋ ਭਾਤੁ
ਮਸੀ ਗਿਰ ਤੀਆ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਈਐ ਤੁਹੈ ਤੋਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਨ ਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਹੀ ਪਿਆ ਇਆ ॥ ਅ
ਰਸੁ ਤੁਮ ਰਾਮ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਇਓ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ
ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿ
ਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ
ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪੰਚ ਦੂ
ਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸ
ਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਆ
ਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ
ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥ ਗ
ਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀ
ਚਾਰ ॥ ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅ
ਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ
ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰਬਿ ਸਿਆ
ਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਣਿ ॥ ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰ

ਬੂਹਮੈ ਵੇਗਿ ॥੪॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਇਹੁ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ ॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨੁ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ
ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇ
ਨਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ
ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ
ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ
ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ
॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ
ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀ
ਤਲ ਸੀਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲ
ਇਆ ॥੪॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ
ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ ਅ
ਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ
ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ

ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁ
ਨਤਪੁਨੀਤ ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬੰਧਨਤੋੜਿ
ਬੁਲਾਵੈਰਾਮੁ ॥ ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ
ਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂ
ਤੇਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ ॥
੨ ॥ ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ ॥ ਜਨਕੀਟੇਕਏਕੋਗੋਪਾਲ ॥ ਏਕਾਲਿਵਏ
ਕੋਮਨਿਭਾਉ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰ
ਅਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ
ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹ
ਰਿਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾ
ਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰ
ਬਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ ॥ ਸਦਾਸ
ਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅ
ਲਖਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੨
੫ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ [illegible] ॥ [illegible]੫ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ ॥ ਸੋਸਿਮਰ
ਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥
੧ ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰ
ਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ
॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥੪॥੨੬॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿ
ਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜ
ਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾ
ਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥
ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾ
ਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੨੭॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿ
ਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ॥ਸੁਖੁਪਾਵ
ਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥
ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿ
ਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸੁ॥ਰਾਮਨਾ
ਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆ
ਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥ਗਉ
ੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੋਪ

ਪਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਤਿਸੁਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ਕਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐ
ਕੇਹ॥ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠੁਬਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ਸ
ਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇਢਾਚਲਨਾ॥ਸੀਧਾਛੋਡਿਅਪੂਠਾਬੁ
ਨਨਾ॥੩॥ਦੂਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥
੨੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ॥ਜਿ
ਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਸੰ
ਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ਪ੍ਰਿਅਸੰ
ਗੁਨਪਾਵੈਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾ
ਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸ
ਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਮਧਨ
ਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਊਦਾਦੇਕਾ
ਖੋਲਿਡਿਠਾਖਜਾਨਾ॥ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਇਆਨਿਧਾਨਾ॥੧॥ਰਤਨਲਾਲਜਾਕਾਕਛੂਨਮੋਲੁ
॥ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੂਟਅਤੋਲ॥੨॥ਖਾਵਹਿਖਰਚਹਿਰਲਿਮਿਲਿਭਾਈ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਵਧ
ਦੋਜਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਇ
ਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੂ
ਰਿ॥ਡਰੁਚੂਕਾਦੇਖਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਹਾਰੈ॥ਛੋਡਿਨ
ਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਸੋਗੁਬਿਸਰੈਜਬਨਾਮੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁ
ਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਚਿਤਾਰਿ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥੩੨॥ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ॥੧॥
ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕ

ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ

॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥੪॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ
ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ
ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁ
ਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅ
ਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ
ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰ
ਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰ
ਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥
੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲਿ
ਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ
ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀ
ਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿ

ਰਤਨੁ ਕਮੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸੁਨਿ ਜਿਨਿ ਸੁਪਰਮਾਨਿਆ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮਿਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਕਿਰਦਲ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਾਪਾ ॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਠੇਸਕਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਾਖੇ ਕਉ
ਸੁਖ ਪਤੁ ਪਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਆਹੀ
ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਦਰਾਨੁ ਕਰ ਕਉ ਤੁਮ ਗੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਲਾਗੀ ॥ ਮਨ ਰ
ਹਿਓ ਹਉ ਜੀ ਮਹਾ ਨਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਲੈ ਕਰਤਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਬਿਖੁ ਮੇਰਾ ਮਬਾਦਿ ॥
੪॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਹੁ ਦੇਹੁ ਜੋਰੀ ਸਹਿਲੇਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਘਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋ
ਗੁ ॥੧॥ ਕਰਨੁ ਦਨ ਆਇਆ ਦਤਿਆਈ ॥ ਸੇਵਨੁ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕੁਝੀ ਆਕੁ ਸਿਉ ਪਗਿ ਜਿਤ ਲਮੈ ॥ ਛਿੰਨ ਨਲੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰ
ਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂ
ਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪੂਰੀ
ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਾ ॥੪॥੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੂਟ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ
ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥
੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰ

ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਧਿਨਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੨॥
ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣੁ॥ ੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁ
ਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੯੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਏਕਸੁ
ਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਵਿਸਰੀਤਿਸੈਪਰਾਈਤਾਤਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋ
ਈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਤਾਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥
ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੨॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਸਚੁਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਰਿਦੀ
ਨੋਵਿਸਾਹੁ॥ਜੀਵਨਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
॥੪॥੯੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਧਨੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰੁ॥
੧॥ਨਾਮਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਰਤੁਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨ
ਕਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਨਾ
ਮਸੰਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੯੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇ
ਆਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁ
ਏਕਸਰਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭਰਮੁ
ਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੧੦੦॥ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾ
ਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥
ਸੁਣੀਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਣ

ਕਮਲ ਨ ਛੁਟਉ ਰਿਦ ਪਾਗਿ ॥ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਸਿਤਾਰਿ ॥੪॥੨੦॥੫੧॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ
ਆਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥
੩॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥
੪॥੨੧॥੫੨॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥
੧॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਅਨਦ
ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੨੨॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ॥੫॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੨੩॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
॥੫॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥ ਮਿਰਤਕ
ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ
ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥੪॥੨੪॥੫੫॥

॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁ
ਖ ਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪ
ਰਿ ਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ॥੩॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥੫੬॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪੜਹੁ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰ
ਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰ
ਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ
ਨਾਲੇ॥੩॥ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾ
ਗੁ॥੪॥੩॥੫੭॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ॥੪॥੪॥੫੮॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਤਾਪ
ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ
ਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਨਾਉ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ
॥ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜੋ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥੪॥੫॥੫੯॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰ
ਜੋਗ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਓਹੁ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ਜਿ

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੈ ਪੇਹ ਰਿਨ ਹਉ ॥ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲੁ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨ ਉਚਰੈ ਹ
ਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾ
ਰਗਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੨੯॥੯੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ
॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ
ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੦॥੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ
ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੩੧॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸੀਤਲ
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ
ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩੨॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੨॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਬਿਨ ਜੈਸੇ ਸੋਭੇ ਸਰਤੁ ਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੨੩॥੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੫॥੯੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੨੬॥੯੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥
੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਕ
ਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥੩੮॥੬੯॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਜ
ਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡ
ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥੩੯॥੭੦॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥
ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪੜ
ਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿ ਪਾਲ ਬਿਧਾਤਾ ॥ - - - - - - - - - ੪ ੪੦ ॥
੭੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇ
ਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾ
ਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥ ੭੨ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥
ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹੁ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੪॥੨॥੭੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੪॥੩॥੭੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੪॥੪॥੭੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੪॥੫॥੭੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੪॥੬॥੭੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰ

ਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਹੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗਲਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿ
ਨਿਮਨੁਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਬਧੇਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁ
ਕਾਗਰ॥ਨਾਨਕਉਧਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥੪॥੭॥ ੨੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾ
ਈ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੪੭॥ ੨੮ ॥ਮਹਲਾ॥
੫॥ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕ
ਰਹੁਸਭਕੋਇ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿ
ਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ਦੂਖਰੋਗਸਗਲਬਿਦਾਰਿਆ॥੨॥ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮ॥
ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋ
ਬਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੪੮॥੭॥੯ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨ
ਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥
ਜਪਿਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹਜਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਛਾਰੁ॥ਕਰਣੈਹਾ
ਰੁਰਿਦੈਮਹਿਧਾਰੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਇਹੁ
ਧਰਮੁ॥੪॥੪੯॥੮੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਈ॥ਤਿਤੁ
ਬਲਿਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾਮਰਮਣਤਰਣਭੈਸਾਗਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਫਾਰੇਜ
ਮਕਾਗਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮ॥ਇਹਆਸਰਪੂਰਨਭਏ
ਕਾਮ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥
ਮਾਨਮੋਹਖੋਏਗੁਰਿਭਰਮ॥ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੪॥੫੦॥੮॥੧॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ॥ਦੁਖਿਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥
ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਆਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗ
ਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਾਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀ

ਤਿ ॥ ਆਨ ਸਖਾ ਨਹੀ ਆਨੁ ਨ ਮੀਤੁ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥੪॥੫੧॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ
ਮੁਕਤਿ ਫਲੁ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੫॥੨॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗ
ਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ
ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ
॥੪॥੫॥੩॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ
ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ
ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ
ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੫੪॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੫੫॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣ

ਦੀਜਿਹਿ ਹਰਿ ਜਾਂਤੋ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਨ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ॥੧॥ ਮੈ ਤਉ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹਿ ਨ ਬਸਾ
ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਤ ਭ੍ਰਮ ਪਰਤ ਜਨਮ ਬਚਨੁ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ
ਸਮਰਥਿ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ
ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੫॥੮॥੮॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ
ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥
੫॥੭੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜ
ਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥
ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥
੮॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿ
ਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥
ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੫॥੫੫॥੧੦॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕ

ਉਨ ਤੇ ਪਾਪ ਦੂਰਿ ਨਸੈ ਰੇ ॥ ਗਾਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਾਪ ਦਹਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਵਨ ਕੇ ਲੇਖੇ ਅਭੈ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਰਿਧੁ ਜੀ ॥ ਮਉਤ ਕਰਿ ਉਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੬੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੬੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੬॥੨॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੬॥੩॥੫੪ ॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੬॥੪॥

॥੫॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈ ਕਿਛੁ ਕਰਸਿ ਤੁ ਭੇਜੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੬੫॥੧੬ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤੁ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਨੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੬੬॥੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੪॥੬੭॥੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੬੮॥੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਮਰਾਤ੍ਰਿ

ਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਵਖਾਣਿਆਤਉਉਬਾਰੂ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੁਗਤਿਪਵਿਤ੍ਰਾਉ॥
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੬੯॥੧੦੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਵਨਪਦ
ਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਸੁਨਿਮਨਿਕਾਨੀ॥
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਦੁਆਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਿਧਿਆਈਐਗੋਪਾਲੁ॥
ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥੭੦॥੧੦੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਾਂਤਿਭਈਗੁ
ਰਗੋਬਿਦਿਪਾਈ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨ
ਬਖਾਨ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏਕਲਿਆਨ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅਗਮਬੀਚਾਰ॥ਸਾਧੂ
ਸੰਗਮਿਹੈਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨੀਤ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਬਰੇ
ਜਨਮੀਤ॥੩॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥
॥੪॥੭੧॥੧੦੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਭਰਮਗਏ
ਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ॥੨॥੭੨॥੧੦੩
ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਓਹਿਨੇਤ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤਜਿਨਤੁਮਸੰਗਿ
ਹੇਤ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਨਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥੨॥੭੩॥੧੦
॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤੂਹੈਮਸਲਤਿਤੂੰਹੈਨਾਲਿ॥ਤੂਹੈਰਾਖਹਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿ॥
ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈ
ਆਪਿਇਹੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਆਠਪਹਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁ
ਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕਰਹਿਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ
ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੭੪॥੧੦॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਰਾਮਰਵਤਸ

ਸੀਤਲਾ

ਰਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ
ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੨੫॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ
ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਆਂ
ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀ
ਚਾਰੈ ॥੪॥੨੬॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮ
ਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ
॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੨੭॥੧੦
੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾ
ਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ ॥੧॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰ
ਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨੮॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥
ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ

ਪਰਮਨਿਵਾਸ॥੧॥ਖੇਮੁਕੁਇਅੰਤ੍ਰਿਮਲਖਾਰਿਆਏ॥ਕਿਟਤਸਾਪਸਿਗਿਰਾਈਬਲਾਏ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇ
ਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪ
ਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀ
ਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਇਤਜਨਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂਢਨਕਹਾਂਕੋਜਾਇਆ॥ਅਸਥਿ
ਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾ
ਮਨਿਵਸਿਓਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾ
ਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲ
ਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੇ॥
ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ॥੩॥ਅਗਾਧਿਬੋ
ਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੇਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥
॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆ੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸ
ਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮ॥ਤਾਤੇ
ਸਿਧਿਭਏਸਗਲਕਾਮ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ
॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨ
ਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾਰਾ
॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ

ਕੀਏ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੮॥੧੧੩
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿ
ਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭੁ
ਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰ
ਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾ
ਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਰੀਆ ੨॥੨॥੧੧੫॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਯ ਗੁਸਾਈ
ਮੀਤੁਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀਉ
॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ
ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਰ
ਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ
ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰ ॥੫॥੧੧੬
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
॥ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆ
ਰੋ ਗਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਜਾਇ ਬੈਰਾਗੀ
॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸ

ਨਕਾਰਿਓ ਬਹੁ ਤੈ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿਆਏ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੈ ਜਗਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨਿ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਬੀ ॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖੵਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਖਾਏਗੁਨਸਾਗਰੁਜਨਨਾਨਕਬਾਜਤਬਰੋਰਾ॥ਅਨਦੁਸੁਖੁਭਨੇਦੇਤਰਿਨਿਨਕਨਾਮਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਸਫਲੁਸੇਦਰਗਾ॥੨੯॥੧੨੧॥

॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਿ
ਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰ
ਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ
॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁ
ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋਚਰ
ਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨ
ਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮ
ਰਾਇਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧੧੨੨ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸੋਪਰਚੋਪਾ
ਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤ
ਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾ
ਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤਉਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਸਦਾ
ਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕਾਏਕੋਠਾਣਾ॥ਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹ
ਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੨॥੧੨॥੩ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁ
ਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥

ਇਹੁਸੀਸੁਸਾਧਬਿਕਾਊਸਗਲੇਅਹਿਪਰਿਓਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਰਦੈਵਾਗਾਇਓਪੀਅ
ਓਹਰਿਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੋਸਹੀਬਿਹਾਝਨੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬ
ਸੇਰਾ॥ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਪ੍ਰਭਿਮਹਲੁਪਾਇਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀ
ਧੂਰੇ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭ
ਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏਕਗਰੀਬਾਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁਕਰ
ਹਿਅਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿਆਇਓਸਰਨਿਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿਕਬਹੁਭ
ਾਤੀਛੋਡਹਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀ॥ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਸੰਤਮਿਲੇਮੋਹਿਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਜੀਤਿਲਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮ
ਨਿਭਇਆਪਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫
ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਬਸਤੇਇਹੁਡਰਨੁਕਹਾਤੇਆਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋਏਕਮਹਲਨਿਮਾਨੋ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇ
ਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਰੀਬਾਨੋ॥੧॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਪੰਡਿਤੁਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ
ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਭੁਕਿਛੁਗ੍ਰਾਹਜੁਏਕਮਹਲਿਕਛੂਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਾਕਰੈ
ਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਰੁਓਹੁਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆਨੈ॥੩॥
ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਬਹੁਤੁਭਾਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿਰਾਖੈਤੈਸੈ
ਰਹਨਾਕਿਆਇਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹਸਭ
ਬਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥੫੫॥੧॥੨॥੬
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰ
ਗਾਵਰਜਿਉਕਿਰਖੈਹਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾਨਹਿਤੂੰਅਪੁਨੇਕਾਜੈਸੋ

ਠ

ਸੈਗਿਨਾਦਲੈਤੈਰੰਤਮੂਆ॥ਨੈਂਣਅਤਿਉਨੈਗਬਿਸਰਸੀਤਿਗਿਤਿਰਿਅਉਰੇਕਾਲਕਰਨ
ਮੂਆ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੰਕਮਿਤ੍ਰਬੀਲੀਲਗਾਰੈਅਹਿਤਿਨਿਹੂਲਉਹਮੂਆ॥ਵਿਲਜਤੇਗਿਰਿਨ
ਸੁਅਰੂਗੇਨੀਜੀਅੰਥੇਕਰਨੁਕਵੀਨੇਕਹੂਆ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਇਦ੍ਰਰੀਬ੍ਰਿਰਪਾਲੇ॥ਹਰਿ
ਉਹੁਕਰਤਨੁਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉਸੋਹਿਉਉਜਿਸਹਨੀਕਾਲਾਉਸਤਪੈਟਨਾਹੀਕਰਮੂਆ
॥੩॥ਜਨਕੁਐਸਮੋਹਿਗੁਰਹਿਰਿਖਾਇਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਮੂਆ॥ਮ
ਰਗੁਖਡੋਕੇਸੀਤਿਬਰਅਪਿਉਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀਨਨਕਦਾਸਭੁਗਤਿਹਮਕਿਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨॥੭
ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਅੰਤਰਿਕੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਸਰਬਸੁਖਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੧॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾ
ਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏ
ਨਿਹਕੇਵਲਜਬਤੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਜਨਮਮਰਣਕੋਚੂਕੋਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਤਿਦਰਸਾ
ਰੀ॥੩॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਇ
ਹੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੪॥੭॥੧੨॥੮॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਰੀਝਾਵੈਤੋਹੀ॥ਤੇਰੋਰੂਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੋਹੀ॥੧॥੧ਰ
ਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿ
ਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾ
ਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋਹੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆ
ਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗਲੋਹੀ॥੨॥੮॥੧੨॥੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਿ
ਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਾਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁ
ਜੋਨੀਭ੍ਰਮਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇ
ਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁਮਰੈ

ਤੁ ਸੈਕੁਰ ਮਿਲੈ ਹਿਲੈ ਹਿਆਣ ਗਾਤ ਨਹੀ ਸੁਣਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਰਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁ
ਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ
ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰ
ਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਨ ਕੀ
ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥
੪॥੧॥੧੩੧॥ ੧ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿ
ਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ
ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥
ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁ
ਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ॥
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ
ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧
॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤ
ਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿ

ਸਦਾਸਾ॥੧॥ਤਾਗੀਲੋਭੁਦਸਾਲਤਾਨੂਬਿਖਰੂਬੋਹਿਥਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆ
ਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਜਸੁਧਨਨਾਮੁਗਤੀਪਾਇਆਅਨਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਥਾਏ
ਨਾਨਕਗਰਜੀਓਨਾਕਉਦੇਵੈਜਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥
੫॥ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮੋਰੇਮੋਹਿਅਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਹਾ
ਥਦੇਰਾਖਹੁਕਛੂਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਕਿਛੁ
ਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੋਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਿ
ਭਾਗਮਥੋਰੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਰੀ॥ਪ੍ਰਿ
ਉਪ੍ਰਿਉਨਾਮੁਤੇਰਾਦਰਸਨੁਚਾਹੈਜੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਓਹਚੰਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ਰਾਮਸੰਤਮਹਿਭੇਦੁਕਿ
ਛੁਨਾਹੀਏਕੁਜਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕਰੋਰੀ॥ਜਾਕੈਹੀਐਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤ
ਨੁਰਸਨਰਮੋਰੀ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊਚੇਸੁਖਦਾਤੇ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੋਰੀ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥
੫॥ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਹੁ॥ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੋਕਉਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਓੜਿਪਹੁਚ
ਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਾਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਰਾਖਹੁਸ
ਰਣਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਹੁਹਮਾਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਤਰਣਸਾਗਰਬੋਹਿਥਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥
ਤੁਮਜਾਨਹੁਅਪੁਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਾਰਿਪਰਾਤੇ॥੨॥ਈਤਊਤ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਸਮਰਥਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਾਨੁਦੇਹੁਮੋਕਉਹਰਿਜਨਚਲੈਹਮਾ
ਰੈਸਾਥੇ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਹਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨੁਸੀਤਲਧ੍ਰਾਪੇ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਓਦੇਵ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾ
ਸਰੋਸੰਤਨਟਹਲਾਇਓ॥ਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪੂਜਾਰੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇ
ਓ॥੧॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਦੋ ਨਦ ਹਰ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾਗਿ ਜਾਗਿ ਜੀਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਹਨਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥ ॥੧੧੧੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥

ਹੈਦੂਰਰਿਗੋਦੂਰਰਿਰਾਜਕਰੈਗਾ॥ ਤਿਆਗੈਚਲਉਹੈਭੂਲੈਗਾ॥੧॥ ਛੋਡਿਅਛਾਦਨਏਫੂਲਿਆ॥ ਸੋਤਨੁ
ਧਰਤੀਸੰਗਿਰੁਲਿਆ॥੩॥ ਜਿਹਿਜਿਹਿਆਜਾਨੈਦੂਰਕਿਹੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਦੂਰਕਿਹੋ॥੪੧॥
੧੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ॥ ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਸੰਸਾਰੁਗੁਰ
ਬੋਹਿਥੁਪਾਰਗਰਾਮਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ
ਦੀਪਕਉਜਿਆਰੀਆ॥੧॥ ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿ
ਗੁਨੀ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋਮਾਇਆਸੋਇਆ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋ
ਹੁਧਿਆਇਆ॥ ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਦੀਬਾਨੁਹਮਾਰੋਤੁਹੀਏਕ॥ ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀ
ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੈਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਦਲੁਸਾਧਿਆ॥੨॥ ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮੁ॥ ਸੂਖਸਹਜੁਆਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੩॥
ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥
੫॥ ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾ॥ ਅਵਰੁਜਿਕਰਨਕਰਾਵਨੋਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈਜਾਮਕਾ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਅਵਰਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਲਾਖਹਿਕਮਤੀ
ਜਾਨੀਐ॥ ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਬ
ਹਾਵਨੇ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੈ॥੪॥੪॥੧੪੨
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈਲਖਬਰੀਆ॥ ਨਾਮੋਹਨਾਮੁਸਾਹਿਬਕੋ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ॥
੧॥ ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ॥ ਤੂੰਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥
੫॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮ
ਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ ਸਭਊ

ਰਖਿਆਜਿਤੁਜਨਸਮੂਲੇ॥੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨਾ॥ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨਾ॥੨॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬਲਬੁਧਿਸਿਆ
ਣਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਗਹੀ॥੪॥੬॥੧੬॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫
॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨੁਦੂਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥੨॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇ॥ਸੋਉਬਰਿਆ
ਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ
॥੪॥੭॥੧੬੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮੁ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਨਿ
ਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗੁ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਰਿਰਾਜਜੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ਹ
ਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁ
ਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੮॥੧੬੪॥੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕਉਬਿਸ
ਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧ
ਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਣਿਆ॥੩॥
ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੯॥੧੬੪॥੭॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗਰਬੁਬਡੋਮੂਲੁਇਤਨੋ॥ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਬ
ਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੂਆਰਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥
ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿ
ਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥੧੦॥੧੬੪॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ਧਾ
ਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ

ਗਾ।੧।ਬਾਹੁਪਕਰਿਠਾਕੁਰਿਕਾਢਿਆ।ਜੀਤਉਖਿਤਅਖੇਰਗੁਨਗਾਵਾ।੨।ਸਰਣਿਪਰਿਓ
ਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ।ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ।੩।ਇਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀ
ਲਗਾਕਾਰਾ।੪।੧੧।੧੪੯।ਗਉੜੀਮਹਲਾ।੫।ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ।ਇਸੁਮੀਠੀ
ਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਭਇਆਜੋਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ।ਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀ
ਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ।੧।ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੋਰੈ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਿਨਿਧਿਮੋਰੈ।੨।੧੨।੧੫੦।ਗਉੜੀਮਹਲਾ।੫।ਚਿੰ
ਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੀਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਭਏ
।੧।ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ।੨।ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆ
ਧਾਰਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ।੪।੧੩।੧੫।੧।
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
।ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ।੫।
ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਏ।ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ।੧
।ਰਹਾਉ।ਏਕਰੈਣਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ।ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸੰਪੈਜੋ
ਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀਛਾਏ।੧।ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ।ਦੇਵ
ਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ।੨।ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋ
ਆਚੰਦਨਲਾਏ।ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ।੩।ਜਉਹੋ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨਾਏ।ਮੁਕਤੁਭਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ।੪।੧੧੫।੨।ਗਉੜੀਮਹਲਾ।੫।ਪੂਰਬੀ।ਮੇਰੇਮ
ਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ।ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ।ਜਉਹੋਇਦਇ
ਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ।੧।ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧ
ਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ।ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲ

ਪਾਈਐ॥੨॥ਨਮੁਇਸਤੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਅਨਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਰਾਲੈ॥ਕਹਿਮੈਦਾਸਤਿ
ਗੁਰਅਮੋਲਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥੩॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰ
ਬਅੰਦੇਸੇ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੩॥੧੫॥
੩॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀ
ਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨਹੋਰੇਪਰੈਪਰੈਹੀਕਉਲੁਝੀਹੇ॥
੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀ॥ਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥
ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮ
ਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾ
ਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਹਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੧॥ ੧੫ ॥੪ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਭਹੂ
ਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂਗਿਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨਕਾਹੂ
ਹੋਡੰਡਧਰਿਹੋ॥੧॥ਕਾਹੂਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜਾਹੋਮਨੇਮਕਾਹੂਹੋਗਉਨੁਕਰਿਹੋ॥੨॥
ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰਨਾਨਕਾਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੨॥੧੫ ॥੫ ॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰ
ਹੀਰੂਪਤੂਹੀਰੰਗਆਸਓਟਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੧॥ਤੂਹੀਮਾਨਤੂੰਹੀਧਨੁਤੂਹੀਪਤਿਤੂਹੀਪ੍ਰਾਨ॥ਗੁ
ਰਿਤੂਟੀਲੈਜੋਰੀ॥੨॥ਤੂਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੂਹੀਬਨਿਤੂਹੀਗਾਉਤੂਹੀਸੁਨਿਹੋ॥ਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ
॥੩॥ ੫ ॥੧ ॥੫੬ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫ ॥ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗਿਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓ
ਹੀਪੀਓਓਹੀਖੀਓਗੁਰਹਿਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓਉਆਹੂਸਿਉਮਨੁਰਾਤੋ॥੧॥ਸਹਜਕੇਲਅਨਦਖੇ
ਲਰਹੇਫੇਰਭਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੫॥੧॥੫ ॥੭ ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਹਲਾ॥ ੫ ॥
॥ ॥ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀ

ਓਹੀਭਾਠੀਓਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਆਰੋਉਹੀਰੂਚਾਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥

ਤੁ ਲੇਹੁ ॥ ਆਗੈ ਬਿਖਮੁ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੨॥੧॥੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੩॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗਿਆ ਸਾਲਾਹਣ ਤਨੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀ
ਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸ
ਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ
ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿ
ਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੬॥੧
੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰ
ਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ
ਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ
ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ
ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਤੋ ਜ
ਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇ
ਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੭॥੧
੬੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਵਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਿਉ ਸਮਝਾਏ ॥ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਜਨਾਏ ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜਪ ਤਪ ਕਰਤੋ ਸਾਪਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਲੇਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਏਉ ਗਾਇਓ ਕਰਹੁ ਕਰ ਮੰਕਰ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਲੂਸ ਕਾਠ ਕੁਰ ਰਹਉ ਇਸ
ਕਾਇਰ ਮੇਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕਰਹੁ ਸੂਝ ਮਿਲਾਗੀ ਇਹੈ ਪੇਖ ਕਰ ਪਏ ਪੇਰਾ ॥੨॥ ਤਬ ਹੂ ਇਹ ਕ
ਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਏਕਾ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆ
ਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊ
ਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆ
ਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹ
ਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁ
ਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮ
ਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੭॥੧੬॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿ
ਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾ
ਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੮॥੧੬॥੫॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਵਛਲੁ
ਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣ
ਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥
ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀ
ਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀ
ਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿ
ਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂ

ਸੋਗਤਿਤਿਸੁਮਨੁਸੁਵਰਨੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧੧੬੬॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇ
ਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀ
ਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕ
ਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿ
ਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸ
ਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇ
ਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪੨॥੧੬੭॥ਗਉੜੀਮਾ
ਝਮਹਲਾ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿ
ਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿ
ਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰ
ਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡ
ਭਾਗੀਜੀਉ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਭੁਦੁਖੁਮਿਟਾਇ
ਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਜੀਉ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹੁਭਗਤੁਵਣਜਾਰਾਜੀਉ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਸਚੁਵਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੧੬॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥

ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁ॥ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭੇਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਚੁਪਕੀਆ॥ਕਦਹੀਸੁਰਤਿਨਲਧੀਆਮਾ
ਇਆਸੰਗੜਿਮੋਹਿਆ॥੧॥ਦੇਇਬੁਝਾਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਡਿਠੜਿਆ॥ਕੋਈਜਿਮੂਰਖੁਲੋ

ਤੀਆ ਭੁਲਾ ਸਮੁ ਲੀਐ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਗਾਲੀ ਸਭ ਤੇ ਇਕੁ ਨ ਮਾਦਿ ਭੁਲੀ ॥ ਇ
ਕਸ ਪੁਨਾ ਇਕਸੀ ਅਜ਼ਾ ਕਾ ਦਿਲ ਲੀ ਕਾਈ ਹੂਤੀ ॥੩॥ ਭਗਤੁ ਮਰੇ ਦਰ ਸੋ ਜਾਣੇ ਅਨਦ ਰਗਤਿ
ਦਿਲੁ ਗਤਿ ॥ ਕੈ ਗਿਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਬਲਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੀਉ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾ
ਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ
ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ
ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁ
ਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾ
ਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ---- ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ
ਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸੁ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿ
ਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾ
ਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਮਿਠੜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮਿਠ
ੜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸ
ਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰ
ਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨
॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ
ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ

ਮਨਤੂਪਨੋਰਸੰਗੇਰਾਨੁ॥੪॥੧੭੨॥੮੨॥
॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਾਧੋਮਨਕਾ
ਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿ
ਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁ
ਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥
ਇਕਿਬਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ
ਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥
ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਰਹਿਓ
ਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆਮ
ਮਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾ
ਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭ
ਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ ॥ਚੰਚ
ਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕਰੋਧਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿ
ਜਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥
ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਿਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਇਆਲਾਤਉਸ
ਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ਗਉੜੀ-----ਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵ
ਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁ
ਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾ

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੧੮॥੧॥

ਮਃ ॥੧॥੨੧॥ ਮਃ ॥੩॥੧੮॥ ਮਃ ੪ ਦੁ॥੩੨॥ ਮਃ॥੫॥੧੭੨॥ ਮਃ ੯ ॥੯

੨॥੫੧॥ ਜੋੜ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ਘਰੁ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂ
ਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿ
ਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰ
ਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥
ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾ
ਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀ
ਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁ
ਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁ
ਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ ਨਹ
ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ
ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ
ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇ
ਈ ॥੨॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨੁ
ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆ
ਖਉ ਕੈਸਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ ਨਿਡਰੇ ਕ

ਉਸੁ ਐਸਾ ਡਰੁ ਕਹਣੁ ਸਭੁ ਘਰਿ ਪਛਾਣੈ ਤੀਨੈ ਲੋਕ ਉਨਾ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਣੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕ੍ਰਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ ਤਨਿ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜਨਮੀਨਿਰਭਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾਉ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਰ
ਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਛੂਟੈਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਜੰਮ
ਣੁਮਰਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥੭॥ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਰੁ॥ਗੁਰ
ਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀਦਰੁਹੋਰੁ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪
ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਦੂ
ਜਾਕਉਣੁਕਹਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਆਖੈਦੋਇ॥ਆ
ਵੈਜਾਇਮਰਿਦੂਜਾਹੋਇ॥੨॥ਧਰਣਿਗਗਨਨਹਦੇਖਉਦੋਇ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੋਇ॥
॥੩॥ਰਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਆਲਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ॥੪॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੬॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ॥ਏਕਸੁਤੇ
ਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੭॥ਰਾਹਦੋਵੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥੮॥ਸਗ
ਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਹੀ॥੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਅਧਿਆਤ
ਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ॥ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾਣੈਕਾਚਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ਪੰ
ਚਮਾਰਿਸਾਚੁਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮ
ਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਏਕੋਗ੍ਰਿਹਉਦਿਆਨੈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ॥੩॥ਏਕਸ
ਬਦਇਕਭਿਖਿਆਮਾਗੈ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ॥੪॥ਭੈਰਚਿਰਹੈਨਬਾ
ਹਰਿਜਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੬॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੭॥
ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਣੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਮਾਨੁ॥੮॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀਲਸੰਤੋਖੰ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਨਾਜਮਦੋਖੰ॥ਮੁਕਤਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨਰੇਖੰ॥

॥੧॥ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡਰੁਹੋਇ॥ਰੁਖਿਬਿਰਖਿਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਭ
ਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨
॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਰੇ॥ਜਰਾਮਰਣਗਤੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੋਗੀਹੋਈ॥ਭੈਰਚਿਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਹੋਇ
॥੪॥ਨਰਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁ
ਣਗਾਉ॥੫॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੂਕੈਆਸਾ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥੭॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਭੂਖਪਿਆ
ਸਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥੮॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਦੁਖੁਵਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮਜ
ਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿਰਸਸਾਰਾ॥
ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹ
ਤਹਸਾਚਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਰਖਵਾਲੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥੬॥
ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ਕਿਸੁਕਹੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥੭॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਧਾਰੇ॥ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸ॥੯॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ
॥ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾ
ਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾ
ਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥੨
॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮ

ਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉ
ਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬਿ
ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨ
ਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ
ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੈ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾ
ਨਿਆ ॥੧੦॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀ
ਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕ
ਿ ਚੜਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਕਿਆ
ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਨੀ ਕੁੰ
ਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ
ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗ
ਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ
ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖ
ਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥
ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕ
ਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਮ
ਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ + ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹ

+ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਲਾ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ
ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ
ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗ
ਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧ
ਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ
॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ
ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ
ਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥
ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖ
ਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਵਾਦਿ ਅ
ਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥
॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇ
ਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿ
ਰਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ
॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥
ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ
ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ
ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾ
ਰਿਆ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇ
ਵਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
ਬਾਦਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰ
ਹਨਾ ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ ਮੈ
ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਰਜਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ
ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ
॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਾਜੀ
ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀ
ਰਾ ॥੭॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂ
ਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨ

ਹੀਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚੁਘ
ਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਉ
ਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕ
ਹੀਐ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀਵੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਅੰਤ
ਰਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਪਰਮ
ਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥
ਇਨਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁਨਹੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾ
ਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾਚਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁ
ਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ
॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਤੁਘਟਅਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ॥੨॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿ
ਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨ
ਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀ
ਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉ
ਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕ
ਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੮॥੧੬॥ਸੋਲਹਅਸ
ਟਪਦੀਆਗੁਆਰੇਰੀਗਉੜੀਕੀਆ॥ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ॥੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਉਸ
ਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿਰਹੇਰਖੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥
ਤੂੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੂੰਹੈਤੂੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਊਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਬੀ
ਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆ
ਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅ
ਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਿਰੁਕੋਨਹੀਬੂਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆ
ਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾ॥ਡੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥
੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ
॥੮॥ ੧॥ ੧੭॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋ
ਇਨਿਬੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐ
ਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅ
ਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬ
ਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿ
ਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀ
ਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪ
ਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰ
ਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁ
ਵਿਰੋਲੀਐਮਾਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਚੀਨੈਆਪਕਉਸੋਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਠਰਭਾਇ

ਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੈ ਏਕਸ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੮ ॥੨॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਹਲਾ॥ ੩॥
॥ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥+ ੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨ ਕਾ ਸੂਤ
ਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀ
ਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾ
ਰ॥ ੨॥ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ॥ ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ॥੩॥ਸੂਤਕਿ
ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ॥੫॥
ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥੬॥ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉ
ਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ॥ ੭॥ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ
॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥੮॥੧॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਧਾਰਾ॥ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ਪੰਡਿ
ਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥
॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ॥ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾ
ਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ॥ ੫ ॥ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿ
ਮਾਨਾ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ॥ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁ
ਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ
ਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥੮॥੨॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ਇਸੁ ਜੁ

ਗਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ
॥੧॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ
ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕ
ਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤ
ਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ
ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ
ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿ
ਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲ
॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ
ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ
ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ
ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ
ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥
ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ
ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਤੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਉ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀ
ਧੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ
ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥
ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ ਗ
ਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉ
ਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪ
ਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ
ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰ
ਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਏ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇ
ਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣ

ਦੇ ।ਪਾਵਹੁ ਤੁਰਾ ਬੈਠ ਵਿਰਲਾਏ ।ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿ
ਨਿ ਗੋਇ ।ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ।ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ।ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ।ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ।ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ
ਜਗਦੀਸਾ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾ
ਸੁ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ।ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ।ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮ
ਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ।ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ।ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ।ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ
॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ।ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ।ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ।ਕਿਰਪਾ
ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ।ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸਭੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ
ਲਾਗੀ ।ਅੰਤਰਿ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ।ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ।
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ।ਜਬ ਹਿਰਦੈ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ।ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ।ਹਿਰਦੈ ਸਾ
ਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ।ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਹੀ
ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ।ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ।ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ।ਗੋਵਿਦੁ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ।ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ
ਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ।ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ

ਵੇਰਾ ਸੁਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਮ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ
ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿ
ਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੮॥੮॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨ
ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਓ
ਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ
ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ
ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ
॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬ

ਖਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੯
੧੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥
ਕਰਹਲੇ ॥ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ
ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
ਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ
ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾ
ਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰ
ਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾ
ਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ
ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋ
ਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ
ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਕ
ਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਤਨੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥੨॥ ੬ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਆਨ ਗਨਲ ਕੀਨੀ ਸੀਲਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪ

ਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ
॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ
ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ
ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥
ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਿਆ ॥੫॥ ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ
ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥
ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ
ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾ
ਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ
ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪ
ਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ
॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕ
ਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਅਗਨਿ
ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁ-

ਣਿਆ ਨ ਰਤੁ ਪੁਨੈ॥ ਜਾ ਮੁਖੁ ਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਸੁਰਤਿ ਤਾ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ॥ ੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਭੰਡਾਰ ਰੇਹਰੀ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿ
ਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾ
ਸਿ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇ
ਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ
॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ॥ ~~ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇ~~ ੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸ
ਹਜੇ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ॥ ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ
ਹੀ ਜਪਨਾ॥ ੩॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਹੂਆ
ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ॥ ੪॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ॥
ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰ
ਦੁ॥ ੫॥ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ
ਰਸਿਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ॥ ੬॥ ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ॥
ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸਮਾਇਆ॥ ੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸ
ਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਥ
ਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ
ਕਪਰੇ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ॥ ੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ॥ ਕਵਨੁ ਸ
ਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁ
ਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾ
ਲਾ॥ ੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ॥ ਦਿ

ਨਸੁਰੈਰਿਚ੍ਰਤਕਰਤਅਨੇਕਾ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਰਾਪੋਥੀ
ਮਾਲਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਾਕਹੋਤੀ॥ਧੋਤੀਡੰਡਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੋਲੋ
ਗਾ॥੪॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀ
ਸੈਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੋਸਗਲਆਕਾਰਾ॥੫॥ਸਹਜਸਿਫਤਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆ
ਨਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹਾ
ਸਦਵਸੈ॥੬॥ਤਹਭਉਭਰਮਾਸੋਗੁਨਚਿੰਤਾ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਮਿਰਤੁਨਹੋਤਾ॥ਤਹਸਦਾਅ
ਨੰਦਅਨਹਤਆਖਾਰੇ॥ਭਗਤਵਸਹਿਕੀਰਤਨਆਧਾਰੇ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥
ਕਉਣੁਕਰੈਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਿਹਚਲਥਾਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥
੬॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਪੂਰਾ॥ਜੋ
ਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਵਡਿਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿ
ਧਾਮਾਰਿਗਵਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜੁਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉ
ਭਉਨਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੇਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੇਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਹੋਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਆਇਆਗਨੀ
॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੇਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਸਹਜਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾਇਨਪ
ਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀਛੁ
ਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁ
ਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਤਿ
ਸੁਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਾਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮੁ

ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰੇ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥
ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧ
ਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ
ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਜਾ
ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ
ਬਾਤ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕ
ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਏਕ
ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂ
ਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥
ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ
ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰ
ਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥
ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ

ਆ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ
ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ
॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚ
ਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ
ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇ
ਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ
ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥
ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ
ਸਮਰਥਾ ॥੮॥ ੮ ॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕ
ਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆ
ਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭੁ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥

ਕੋਟਿ ਕ੍ਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਿ ਮਨੁਖ ਅਗਾਧਾ ॥ ਛੋਰਿ ਕੀਨਿਆ ਈਜ ਸੁਪਨਿ ਬਿਆਪਾ ॥੬॥ ਲਖ ਅਨੇਕ ਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿ

ਰਪਵਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਣਸਆਖੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮ: ॥੧॥੧੮
ਮ: ॥੩॥੯॥ ਮ: ॥੪॥੨॥ ਮ: ॥੫॥੧੫॥ ਤਿਨਕਾਸੁ ਮਹਲਾ ॥੪॥
੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁ
ਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀ
ਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ
ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ
ਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ
ਭਾਣੀ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣਿ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗ
ਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ
ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋ
ਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ
ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ
ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ
ਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮ
ਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪ
ਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈ
ਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿ
ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ

ਧਰੀ

ਪ੍ਰੀਤਮ

ਧਰੀਪਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮਗਲਿਹਾਰੇ॥੨॥ਧਨਏਕਲੜੀਜੀਉਬਿ
ਨੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੁਪਿਆਰੇਕਉ
ਣੁਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ॥ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੇਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉ
ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁਮਿਲਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆ
ਪਣੇਜੀਉਕਉਣੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁ
ਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ੪॥੧॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੩॥ਪਿਰੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰੁ
ਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਪੜੁਤਨਿਸੁਹਾਈ॥ਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮ
ਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੇ
ਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥
੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਾਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖ
ਵਿਸਾਰੇ॥੨॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲ
ਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾ
ਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਪਾਰੋ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀ
ਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁ

ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀ ਐਗਣਿ ਦੂਖਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ
ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿ
ਆਯਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ
ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ
ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ
ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾ
ਵੈ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿ
ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇ
ਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ
ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾ
ਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆ
ਰੇ ॥੩॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ
ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮ

੫

ਹਲਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ
ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀ
ਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਡੂਬਿ ਮੁ
ਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੋ ਆ
ਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆ
ਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇ
ਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁ
ਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹ
ਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਆ
ਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿ
ਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ
ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ
ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ
ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸੇਈ ਸੁਖ ਵਿਚਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰ ਜੀਉ ਜੀਹ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਸੁਧਿ ਆਇਆ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਏ ਜੀਉ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਏ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
ਏਜਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕਸੁ ਨਾਮੁ ਧਰਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥ ਨਮੋਉ ਪਹੋਲਨ ਬਿਨਸੈ ਨ ਭਸਮ ਤਿਸ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ
ਲਵਾਏ ॥੨॥ ਏਗ ਦਿਨਾਂ ਈ ਰਾਵਰੋ ਪਿਰ ਜੀਉ ਧਨ ਵੀ ਤਾਂ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਵਿ
ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਉ ਪਿਰ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਰਮ ਰੀਦਿਨਾ ਈ ਧਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਦੇ ਤਿ ਪਰਮੁ
ਗਵਾਏ ॥ ਆਏ ਆਪਿ ਧਨ ਟੈਲਾਗੀ ਧਿਗੁ ਧਿਗੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਏ ਆ ਬਾਨ ਸੁਖ
ਤੇ ਦੂਰੈ ਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ ਜਨ ਸੁਪ ਸਗ ਪਗਾ ਦੁਗੁ ਪਿਰ ਜੀਉ ਸਬਦ
ਮਿਲਿ ਦਸਾਏ ॥ ਆਇਆ ਕਾਕੁਲ ਸੁ ਪਿਰ ਜੀਉ ਹਰਿ ਆਖਹੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਕਿਉ ਅਗ
ਪਾਏ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਏ ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਿਮਰਾਸੁ ਹੋਲੈ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤੇ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੇਰੀ ਓਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰ
ਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ
ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਇਕ
ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ
ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆ

ਲਧਾਲਾਮਰਧਚਾਲਤੁਕਾਪੂਰੇ॥ਪਿਰਨਾਲੇਸਹੀਸਖਹਿਦਾਤੇਊਹੁਦਿਵਿਲਿਓਧੂਕੀਅ
ਕੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਮਿਲਿਆਦੂਹਨੈਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਹਉਮਨੁਅਰ
ਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਜੀਉਅਰਪੀਸਭੁਦੇਸਾ॥ਹਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੋ
ਪ੍ਰਭੁਦੇਇਸੰਦੇਸਾ॥ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸੁਥਾਨਿਗੁਰਪਹਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨ
ਮਾਹਿਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਿਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਰਲੀਆਮਾਣੈਕਾ
ਮਣਿਮਿਟੇਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ਮੇਰੈ
ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਜੀਉਵਜੀਵਧਾਈ॥ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾ
ਈ॥ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਹਰਖ
ਉਪਜਿਆਦੂਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ਅਨਹਤਵਾਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾ
ਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਹਜਿਰਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਪਾਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉ
ਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥ਜਹਸਾਧਸੰਤ
ਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸੁਆਮੀਹੋਹੁ
ਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥੧॥ਮੋਹ
ਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨ
ਹਿਤਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਰੁਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ਤੂੰਆਪਿਚਲਿਆਆਪਿਰਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾ
ਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁਸਭਸੇਵਕਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥੨॥ਮੋਹਨਤੁਧੁਸ
ਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਧਿਆਨਾ॥ਮੋਹਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ਜਮ
ਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਗੈਨਾਹੀਜੋਇਕਮਨਿਧਿਆਵਹੇ॥ਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾ

ਪਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ੯ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ

ਨਵੇ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਸੁਭਰ ਸੇ ਨੇਵੇ ਦਾਸ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਪ੍ਰ

ਸੇਜ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥੩॥ ੫ ਮਃ ੫ ॥੫॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ਜੋੜੁ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ

ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਬਾਪੁ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥ ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਧਾਇਓ ॥ ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ

ਏਵਿਗਤੁਤੁਧੁਜੀਆਨੀਸੋਈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਤੂੰਆਖਨਜੀਮੁਖਥਾਕਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗ
ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਕਿਤਾਤਉ॥ਤ੍ਰਿਆਨੀਸੋਈਜਾਣੈਕਿਤੂੰਸੋਉ॥ਕਰਤਸਨਤਕਰਤੂੰਜੇਗੁਨੇਹਉ॥ਤੂੰ
ਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਤੂੰਜਾਵੈ॥ਉਸਨੀਤਸਭਸਹਿਸਕੁਣਬੇ॥ਤ੍ਰਿਆਨੀਤਕੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਵਉਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪ
ਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮ
ਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ
॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਆਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਤਿ
ਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਊਜੀਅਬਹੁਤੁਗ੍ਰਭਵਾਸੇ॥ਮੋਹਮਗਨ
ਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੇ॥ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੇ॥
ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹਹੁਉਪਾਇਆ॥ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰ
ਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭ
ਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉ
ੜੀ॥ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਊ॥
ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੮
॥ਸਲੋਕੁ॥ਰਾਚਿਰਹੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਬਿਖਸੋਰ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿ
ਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂ
ਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋਭਾਰੁਅਫਾਰ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜ
ਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹਨ

ਬ੍ਰਿਹਿ ਸਿਖ ਤੂ ਸਾਧਹੂ ਸੰਗਾ ॥ ਲੈ ਧੋਗਾ ਲਤ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਕਾਹੂ ਕੀਓ ਤਿਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁ
ਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ
ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ
ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆ
ਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ
ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ
ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥
੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ
ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ
ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸ
ਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾ
ਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥
ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿ
ਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸ
ਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕ
ਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ
ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋ

ਉ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਸੋਊ॥ ਜਾਜਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਣਾ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ
ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ॥ ਜਜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ॥ ਜਜਾ
ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ॥੧੪॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀ
ਐ ਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ॥ ਇਹ ਬਿਖਿ
ਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿ
ਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ॥ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ
ਕਰਮਾਤਾ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿ
ਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾ ਕਾ
ਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ॥ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂ
ਲਨਹਾਰਾ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ॥ ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ
ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿ
ਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ
ਜਾਹਿ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਕੇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ॥ ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹ
ਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਦੀ

ਦੁਗਣੀਦੁਸੁਹਾਦੂਨੇਗਅਨਅਕਿਰਹਿਮਾਲਾ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਲਹਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥
ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਪਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰ
ਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਗ
ਗਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਦੁਰਸਾਗਿਸਮਾਗਿਜਸਮਿਲੀਤ॥ਕਲਾਧਰਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਵਿਸਲਾਨਕਰਿ
ਰੋਮੀਤ॥ਨਾਹਕਾਹਿਕਲਾਣਜੋਪਰੈਲਾਗਵਿਰਪੀਕਦੂਖੁ॥ਓਹਪਰਾਨਾਹਧੂਸੈਏਲਾਣਛਿਆ
ਇਪੈਰੇਜਮਛਿਪੁ॥ਕਿਆਲੀਪਿਆਨੀਰਤਰੁਪੇਖਿਕਹਨੁਲੀਇਕਨੁਆਇ॥ਛਡਿਛ
ਡਿਸਗਲੀਗਈਮੁਝਤਾਲਪਦਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਗਲੈਨਾਹਮਸਲਕਿਤਾਗ॥
ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ਧੋਖੇਸਾਸਝਬੇਰ
ਮਕੁਆਨਨਕਬਤਉਹੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗੁਰਿਨਿਹੋਏਨਾਨਕਦੇਵੈਸੋਇ॥੧॥ਪਉ
ੜੀ॥ਪਾਥਾਪਥਾਪਾਲਹੁਮਨਿਹਿਏਹਵਿਨੁਹਰਿਦਰਸਨ॥ਨਾਤੇਆਨਾਹੋਹਿਦਨਾਤਕਤ
ਉਤੀਮਆਹਿ॥ਧੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਦੂਹਿਮਰਨਾ॥ਨਮਤਰੁਕਸਿਆਹਿਧੂਨਾਹਰ
ਨਾ॥ਧਾਲਿਧਾਲਿਆਨਿਰਪਹੁਤਾਦਹਿ॥ਵਿਨੁਹਰਿਗੁਣਤਿਕਹਾਖਿਤਿਪਾਦਹਿ॥
ਧੇਲਿਆਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥
ਜੁਲਿਧਾਲੇਸਗਲਦਿਵਸਸਾਸਨਾਹਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋੜਹਿਕਰਮਸੇ
ਰਨਾਨਕਤਉਗਵਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਦ੍ਰਿੜਦ੍ਰਿੜਮੈਵਾਲੁਤਿਜੋਸਾਕਤਅਕੁਕੀਨਾ॥ਅ
ਨਿਕਲੋਲਿਜਲਅਹਿਸਹਹਿਅਪਭਰਮਅਨਰੇਪਾ॥ਡ੍ਰਿਸਨਾਧਿਆਨਤਾਦੂਕਉਆਏਕ
ਕਿਕਿਰਪਾਕਿਹਆਖਿਦ੍ਰਿਦਾਏ॥ਡੂਲਤੋਡੂਲੀਨਾਹੀਕੋਉਠੁਟੇ॥ਵਾਡੋਗਾਗਾਸਿਮਰ
ਸਰਪਰਹੂਟੇ॥ਸੇਕੀਸਤੁਜਿਹਜੀਦੂਤਜਾਪਿਆਪ੍ਰਗਟਕੀਏਨਾਨਕਨਾਹਛਪਿਆ॥੨੧॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰਿਤਜਿਤਕਉਰਕਣਾਗਧਿਰਉਪਕਦੂਲਧਿਗਸਾਤਾ॥ਪ੍ਰਗਟਕੀਏਆਪ
ਜਿਗੋਵਿੰਦਨਾਨਕਸਤਿਅਨੰਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿ
ਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਗਾਵਿੰਦਦਰਸਗਿਸਿਕਭਿਆਇਓ॥ਛੂਟੀਝ

ਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ
॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ
ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ
ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮ
ਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩
ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂ
ਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥ
ਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ
ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ
॥ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁ
ਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ
ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾ
ਰੇ ਕੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ
ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ
ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇ

ਦੁਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਭਾਣਾਜਪੀਸੇਕੇਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਟਹਲ
ਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ॥
ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋ
ਹਿਦਇਆਲ॥ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾ
ਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਦਿਅਦਕੇ॥੨੭॥ਸ
ਲੋਕੁ॥ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿ
ਧਨਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ
॥ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ॥ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹ
ਸੰਗਿਬਸਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬ
ਕਲਾਸਮਰਥ॥ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਡਡਾਡੇਰਾ
ਇਹੁਨਹੀਜਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ॥ਇਆਡੇ
ਰਾਕਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈ॥ਜਾਕਾਤਸੂਨਹੀਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਉਆਡੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ॥
ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ਡੇਰਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇ
ਜਨਨਹਡੋਲਾਇਆ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਢਾਹਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨਘਾਲਿ
ਓਬੰਧ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਢਢਾਢੂ
ਢਤਕਹਫਿਰਹੁਢੂਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹਾਫਿਰਾ
ਹਿ॥ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨ
ਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਢੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹ
ਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥ਢਹਤਢਹਤਅਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕਾ
ਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨ

ਸਤਿ

ਰਹੀਤ ॥ ਣਹਉ ਨਾਨਕੁ ਣਹਣੁ ਰਾਗਿ ਲਿਵ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਰੂਪਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀ
ਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵ
ਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆ
ਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗ
ਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥
੩੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀ
ਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ
ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ
ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ
ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੂ
ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੩੨ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ
ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ
ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ
ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ
ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥ ੩੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵ
ਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦ
ਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ
॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ

ਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪੰਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਿ ਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥੩੯ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥ ੧ ॥ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕੇ ਪਾਹੀ ॥ ਦੁਤਰ ਅਗਾਹ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨ

ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧਾ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ

ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰੋ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗ
ਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋ
ਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾ
ਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗ
ਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮ
ਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋ
ਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ
ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ
ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ
ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮ
ਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂ
ਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ
ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ
ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇ

ਲਤਰਸਤਕੁਰਸੇਨਸਅਨੇਕ॥ਭੁਜਬਲਲੋਕਾਛੁਹਪਖ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕੋਟੀਠੇਕ॥੧॥ਪ
ਉੜੀ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਆਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁ
ਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ॥ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰ
ਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਘਰਿਆਏਪਤਿਵੰਤ॥ਖਰਾਦਿਲਾਸਾ
ਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤ॥ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਿਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ॥
ਨਾਨਕਸੋਊਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥੫੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਆਏਪ੍ਰਭ
ਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲ॥
੧॥ਪਉੜੀ॥ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖ
ਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖ੍ਯਾਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭ
ਰਮਾ॥ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰੁਹੈਜੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਰ
ਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋ
ਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾ
ਸੀਅਘਨਾਸ॥ਹੇਪੂਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ॥ਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰ
ਗੁਣਸਭਟੇਕ॥ਹੇਗੋਬਿਦਹੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇ
ਹਹਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ॥ਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋ
ਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥੫੫॥ਸਲੋਕੁ॥
ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿ
ਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁ
ਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰ
ਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰ

ਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿ
ਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਏਹੁ
ਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥੧॥

ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਦਿ
ਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿ
ਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸੁਧਾਖ੍ਹਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਹਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿ
ਮਾਗਨੀਨਜਾਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖ
ਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥
ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾ
ਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੩॥
ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ

ਨਿ

ਨਿਪੂਰਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਭ
ਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧ
ਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿ
ਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬ
ਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮ
ਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
ਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁ
ਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈ
ਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹ
ਚਲਆਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ
॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲ
ਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇ
ਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈ

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸ
ਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁ
ਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾ
ਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ
ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ ਜਿ
ਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬ
ਰਖੈ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ
ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅ
ਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤ
ਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁ
ਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ

ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ

ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋ
ਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧ
ਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ
ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅ
ਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ
ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ
ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ
ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ
ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭ
ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ
ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆ
ਰੈ ਦੂਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆ
ਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿ

ਰਸਮਾਣਹਿਪਰਿਉਪਿਸਿਮਰਿਖਮਨਹਿ ॥ ਸੁਣਕਨਕੀਤਬਜਿਨਿਸੀਗਿਹਮਨਹਿ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ ॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿ
ਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ ॥੨॥
ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ॥
ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ ॥ ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ ॥ ਜਾ
ਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰ
ਗਿਮਚੈ ॥ ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾ
ਸ੍ਰਮੁਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸ
ਮਸੰਗਿਹੋਇ ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ ॥
॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤ
ਰਿਮਲੁਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ ॥
ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ ॥ ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇ
ਤਰੈਅਥਾਹ ॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ ॥੫॥ ਸੁਨਿਅੰ
ਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ
ਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ ॥ ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ ॥ ਕ
ਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ ॥ ਨਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ ॥ ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀ
ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ ॥੬॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ ॥ ਜੋਬੈਰਾਈਤਾਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ ॥ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿ
ਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ ॥ ਝੂਠਬਿਕ

ਰਮਨੋ ਲੋਭ ਮੋਹ ॥ ਇਆ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ
॥੭॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸ
ਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ
ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ ॥ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇ
ਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕ
ਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ
ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇ
ਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿ
ਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉ
ਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇ
ਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ
ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ
ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ
॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ
ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਣਾ॥ਨਾਨਕਜਾਪਿਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆ
ਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤ
ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕ
ਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿ
ਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮ
ਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥
ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇ
ਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾ
ਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆਵਤ
ਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮ
ਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸ
ਭੁਜਾਨੈ॥ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿ
ਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤ॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਆ
ਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰ
ਦੇਵ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਿਬਸਨਾ।ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ
ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ।ਤਿਸਹਿ
ਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ।ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜ
ਸੁਗਾਵੀਜੈ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਊਮਾਨੈ।ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ।ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ।ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾ
ਵਹਿ।ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ।ਲਿਵਲਾ
ਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤ।ਮਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕ
ਹਤ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ।ਮਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ।ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ
ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ।ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ।ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨ
ਬਿਸਾਰੀ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ।ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ।ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨ
ਬਨਤਬਨਾਈ।ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ।ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਅਲ
ਖੈ।ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ।ਮਨਆਠਪ
ਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਚਿਤਾਰੀ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ।ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਰਾਤਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿ
ਰਹੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ।ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸ
ਹਜੇਬਸਨਾ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ।ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ।ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆ

ਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬ

ਨਿਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ
ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮ
ਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵ
ਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿ
ਸਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨ
ਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪ
ਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ
ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ

ਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰ
ਕਕਉ॥ਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋ
ਊਚੰਦਨਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਉਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭ
ਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭ
ਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਹੋਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰ
ਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕ
ਰਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾ
ਮੁਪਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗ
ਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲ

ਮਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾ
ਇ ਅਧਾਖੵਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬ
ਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ
ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗ
ਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ ਪ
ਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸ
ਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ
ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ
ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ
ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ

ਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ । ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ
ਰੰਗੁ । ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ । ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ । ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗ
ਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ । ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ । ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ । ਭਗਵੰ
ਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ । ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ । ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾ
ਵੈ । ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ । ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ । ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ । ਹਰਿ ਕੀ ਕ
ਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ । ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ । ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ । ਸੂਖਮ ਮਹਿ
ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ । ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ । ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥
ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ । ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ । ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ । ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ + । ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ । ਕ
ਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ । ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ । ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ
ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ । ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸ
ਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ । ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ । ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ।
ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ । ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ । ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੈ । ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ । ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ । ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ
ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ । ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ । ਤੈਸਾ ਹਰ
ਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ । ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ । ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ । ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ । ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ । ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ । ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁ
ਗਤਿ । ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ । ਜਿ
ਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ । ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ । ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ।
ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ । ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ । ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ

ਪਸੂ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਗਧ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ।

ਪਰਗਾਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਦਸਦਸਦਾਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨ
ਕਭਏਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਰ
ਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ ॥
ਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਬਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉ
ਦਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨਧਾ
ਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕਕ
ਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕ
ਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿ
ਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸ
ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ ॥੨॥
ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ ॥
ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਸ
ਭੂਮੰਡਲ ॥ ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ ॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥
ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿ
ਗਾਚ ॥ ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਕ
ਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿ
ਮਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥਕਿ
ਪਾਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ ॥ ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹ

ਰਾਧੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੁ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗ ਸਾਧੇ ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰ
ਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ [ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥] ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨਿ
ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧਨਿ ॥੬॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁ
ਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤ
ਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ
ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰ
ਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪ
ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾ
ਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ
ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ

ਨਾਖਿਰੋਇਇਤਸਮਝੁਕਿਛੁਲੋਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿ
ਰਚੈ ॥ ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪੁਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਫਿਰਿਆਵੈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ ॥੩॥
ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ ॥
ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ ॥ ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਜਗ
ਦੀਸ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀਬਣ
ਤਆਪਿਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ ॥ ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁ
ਨਿਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂਨਿੰਦ
ਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾ
ਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ ॥ ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈ
ਬਡਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂਭ
ਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬ
ਹੂਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੈਬਖਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾ
ਨ ॥ ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿ
ਭਰਮੈਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਂਗੀਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ ॥
ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾ
ਨਹੀਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉਜ
ਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿ

ਸਭ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੇਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀ
ਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋ
ਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁ
ਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇ
ਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇ
ਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾ
ਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉ
ਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇ
ਗਵੈ॥ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨ
ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ
॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋ
ਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬਲ
ਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨ
ਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆ
ਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥
ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਜੈ॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕ

ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ
ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ
ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆ
ਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ
ਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ
ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸ
ਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖੀਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥
੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬ
ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ
ਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ
ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕੀ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ
ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ

ਭਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ
ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ
ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ
ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉ
ਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾ
ਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ
ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧ
ਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ
ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵ
ਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ

ਕਉਨੁਕਰੈਪੀਸਨੁ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਈ
॥੮॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਏਕਆਸਹ
ਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸ
ਭਜਾਨੁ॥ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈ
ਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁ
ਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ॥ਨਿ
ਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉ॥ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿ
ਬਿੰਦ॥ਕਰਿਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਊਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾ
ਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥
ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ
॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨ
ਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ਏਕਊਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆ
ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿ
ਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾ
ਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿ
ਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮੁਸੋਈਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁ

ਨਾਮੈ ਨਾਹਿ ਕਿਛੁ ਮੋਹੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪਿ ਜੀ ਕਹੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰ
ਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅ
ਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾ
ਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋ
ਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ
ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ
ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋ
ਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ
ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ
ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ
ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ

ਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸ ॥ ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗ
ਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ ॥੩॥ ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾ
ਈਐ ॥ ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂ
ਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ ॥ ਕਉਨਬਸਤੁਆ
ਈਤੇਰੈਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਸੇ
ਤੀਘਰਿਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ ॥ ਤ
ਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ ॥ ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ ॥
ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲੁ ॥ ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹ
ਸੋਇ ॥ ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋ
ਇਧੋਇਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਾਜੀਉ ॥ ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧਊਪ
ਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈ
ਐ ॥ ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ ॥ ਓਟਗਹੀਸੰਤਹ
ਦਰਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ
॥ ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ
ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿਜਨਸਦਾ
ਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ ॥ ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ
॥ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾ
ਕੀਰਹਤ ॥ ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁਵਰਤੈਸਾ
ਚਾਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸ

ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆ
ਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗ
ਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖ
ਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਣਾ
ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ
ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗ
ਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮ
ਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ
ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈ
ਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿ
ਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੂ
ਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ
ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ
ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ
ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗ
ਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ
ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ

ਸਤਿਉਤਮਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥
ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉ
ਪਦੇਸੁ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸੁ॥ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿ
ਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੁਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਸੁਆਇਆ
ਸ੍ਵਾਦ॥ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿਜਨਰਹੇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨ
ਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਅਸਟ
ਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ॥ਦਰਸਨਸਤਿ
ਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਨਾਮਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰੁ॥ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥
ਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥
ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿ
ਨਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭੁਆਇਆ
ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿ
ਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥ਤਾਕਉਭਿੰਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥
ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕ॥ਨਾਰਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾ
ਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰ
ਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮ
ਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭੁਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁ

ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ
ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ
ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾ
ਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ
॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪ
ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿ
ਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ
ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆ
ਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿ
ਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧
ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁ
ਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵ
ਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥
ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨ ਬੀਸ
ਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿ
ਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥
ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆ
ਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸਹਸਸਿਆਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾ
ਗੀਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀ
ਤਿ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨ
ਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਅਖਓਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤ॥ਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਜਿਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕ॥ਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਬੇਕ॥ਕਾ
ਹੂਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁ
ਖਦਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐ
ਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਹੋਇ॥

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਰ ਤੇਤਾਸਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾ
ਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ
ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ
ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥
ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ
ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥
ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥੮॥ ੧੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ
॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿ
ਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥
ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ
ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀ
ਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾ
ਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾ
ਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾ

ਤੀ ਠਾਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਉ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿ
ਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਚਾ
ਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ॥ ਉਪਜੈ ਚਾ
ਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥
ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿ
ਹਾਲੁ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਸ
ਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ
ਕੀਆ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ॥
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ
ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ
ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ॥ ਸਰਬ ਕ
ਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ॥ ੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇ
ਹੀ ਸੁਆਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ॥ ਭਗਤ ਜ

ਨੈਕੁ ਅਮਿਤ ਹਿਰਿਗੁ ॥ ਕਿਸਨੁ ਕੇਹੁ ਪਾਂਦੈ ਸੇਵਕੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਬ
ਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥
ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ
ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋ
ਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ
ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ
ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ
ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ
ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤ
ਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆ
ਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆ
ਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਹ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ
ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖ

ਜਬ ਨਾਥੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ
ਆਪਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰ
ਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰ
ਬਾਨ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਹ
ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ
ਭੁਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥
॥ ੪ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ
ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ ਜਬ ਆ
ਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ
ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸ
ਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥ ੫ ॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ
ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ
ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ
ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥ ੬ ॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ
ਅਕਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ ਨਰਕ
ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥
ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥ ੭ ॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾ
ਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿ

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪਹਿ ਨਿਰਮਲ ਆਪਿ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀ

ਤਾਗੁ ॥ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪ

ਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ

ਕੁਰਹਿਤੁ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ।ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ।ਜ
ਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ।ਜਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ।ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈ
ਸੰਸਾਰੁ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ।ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ।ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ।ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ।ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ।ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰ
ਗ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ।ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ।ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾ
ਗਰੁਤਰਹੁ।ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ।੧।ਖੇਮਕੁ
ਸਲਸਹਜਆਨੰਦ।ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ।ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ।ਗੁ
ਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ।ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ।ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅ
ਨੇਕ।ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ।ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲ।ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ।ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ।੨।ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚ
ਨ।ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ।ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ।ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸ
ਤਾਰ।ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ।ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ।ਜੈਜੈਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ।ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ।ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਤਕੈਮਾਥੇ।ਨਾਨ
ਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ।੩।ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿ
ਲਾਏ।ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ।ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁ
ਰਦੇਵ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ।ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ।ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਨਿਰਸ
ਨਾਕਹਤੇ।ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪।ਪ੍ਰਭਕੀਉ
ਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ।ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ।ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾ
ਮ।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ।ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ।ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗ

ਦੁਖਭੂਲੇਇ॥ਸਗਲੇਊਤਮਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿ
ਚਲੈਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁ
ਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟ
ਊਤਮਇਸਨਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥
ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁ
ਖਿਭਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥ਸਭਜੁਗ
ਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾ
ਣੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰ
ਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥੭॥
ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾ
ਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾ
ਨੀ॥ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ॥ਸਭਤੇਊਚਤਾ
ਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨॥੪॥੧॥੨॥
ਥਿਤੀਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿ
ਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ
॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾ
ਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾ
ਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿ

ਰੰਕਾਰ॥ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪ
ਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ॥
ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗ
ਹ ਪਤਿਵੰਤ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ॥੨॥ ਸ
ਲੋਕੁ॥ ॥ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿ
ਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫ
ਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ॥ ਹਰ
ਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣ
ਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ॥ ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ
ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ॥
ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅ
ਨਿਕ ਕਲੇਸ॥ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥ ਸੁਰਿ

ਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧ
ਰਵਾਲ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿ
ਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾਪੈਨਹਬੂ
ਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁ॥
ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ॥ਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨ
ਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕ॥ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚ॥ਨਾਨਕਬਿ
ਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕ॥ਊਤਮੁਊਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁ
ਨਜਾਣਹਿਸੇਖ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ॥ਰਸਗੀਧੇਹ
ਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤ॥ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ
॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤ
ਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿ
ਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈ
ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾਣੁ॥ਸੋਸਾਜਨੁ
ਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਲੇਇ
॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਜਮ

ਕੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਸਿਮਰੀ ਦੀਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੈ

ਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਧਿਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
ਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂਰ
ਨਹੋਤਨਕਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥ਪਉੜੀ॥ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿ
ਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖ
ਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇ
ਆਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥
ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥
ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾ
ਮ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪ॥ਸਗਲਭਵਨਪੂਰਨਪਰਤਾ
ਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨ
ਪਰਬਤਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭ
ਗਵਾਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀ
ਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਅਮਾਵ
ਸਆਤਮਸੁਖੀਭਈਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭ
ਕੀਸੇਵ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁ
ਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾਗਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿ
ਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾ
ਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲ
ਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭ
ਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭੂ

ਸੁਜਾਣੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੋਸੋਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਪਰਮੇਸਰੁਸਭੁਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰ॥ਸੰਤਸਹਾ
ਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰ
ਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥ ੧੬ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹ
ਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾ
ਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜ
ਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੂਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋ
ਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ॥ਜਿਨਿ
ਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲ॥ ੧੭ ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰ॥ ਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵ
ਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
ਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ ੧ ॥ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜ
ਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉ
ਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚੇਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁ
ਆਲਿਉਸਰੂਪੁਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਈ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ੧ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ੪ ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈ
ਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾ
ਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਓਇਕਰੇਜਿਪਿਰਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਦਾ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਆਨਾਮੁਪਿਆ
ਈਅਨਿਰਬੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਚੋਲੀਸਕਿਰਤੁਪਰਾਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂ
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੂਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆ
ਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸਨੋਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਦਾਤਾਤੂਹੈਨਿਰੰਜਨਾਤੂਹੈਸਚੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥
੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਲਿਤੂਵੜੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇਸੁਆਖੀਐਤੁਧੁ
ਜੇਹਾਤੂਹੈਪੜੀਐ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗੜੀਐ॥ਤੂਸਚਾਸਭਸਦਾ
ਖਸਮੁਹੈਸਭਦੂਤੂਚੜੀਐ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਹੋਇਸੀਤਾਕਾਇਤਕੜੀਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੰਨਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿ
ਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿ
ਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੂਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆ
ਹੀ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਤੂਸਭਛਡਾਹੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੁਣਿਸਾਜਨ
ਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰ
ਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰਾਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇ
ਤਿਨਵਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁ

ਗਵਿਓਹੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਵੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਹਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ ਜੈਸਾ ਓਇ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਦੇ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿ

ਨੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਡ ਹੋਤੇ ਲਿਖ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ

ਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜਿਗੁਰਕੇਪੈਆਪਣਸੇਵਕੁਲਾਨਹੀਪਛੈਉਨਿ
ਹਾਲਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰ
ਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁ
ਵੇਲਾਹਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੋ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੇ॥ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨ
ਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿੜਿਫਿੜਿਮੁਹਫਿਕੇ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਲੁਕੇ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਆਮਨਮੁਖੀਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪ
ਣੈਭਲੇਨੋਹਰਿਭਾਵੈਸੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੈਮਾ
ਰਿਕਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਆ॥ਤਿ
ਨਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅ
ਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾ
ਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿਹੋਰੇਗਲਾ॥ਰਾਤੀਊਘੈਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿਢਿਲਾ॥ਮਨਮੁਖਾ
ਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਅਮਰੁਹੈਨਿਤਦੇਵਹਿਭਲਾ॥ਜੋਰਾਦਾਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਵਿ
ਤਅਮੇਧਖਲਾ॥ਕਾਮਿਵਿਆਪੇਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਪੁਛਿਚਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿ
ਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ॥ਜੋਰਾਪੁਰਖਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲ
ਸਭਿਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਨਾਨਕਭਲਭਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਵੇਪਰ
ਵਾਹੁਅਥਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀਨੀ ਸੇਤੇ ਗਿਰਕੁ ਧਿਰ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਮਾੜਿਆ ਕੂੜੇ ਹਥੁ ਹਿਪਾਣੀਐ ॥ ਉਨ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁ
ਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝੁਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ
ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾ
ਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾ
ਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰ
ਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆ
ਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ
ਕਢੈ ਠਗਵਾੜੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ
ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕ
ਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖ
ਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁ
ਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ
ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿ
ਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਕਰਮੁਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮਿਲਣਲਗੀਐਹੈ॥ਤਾਂਆਪਿਉਪੀਦੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਨਾਮਕੁਵਾੜ
ਅਰਿਸਾਕੁਰਸੁਤੁਕਾਹੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥੧॥ਮਃ॥੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹ
ਰਿਜਪੁਜਾਪੈ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਿ
ਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿ
ਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾ
ਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਂ
ਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਖਾਂਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋੜ੍ਹੇ॥ਓਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਿਮੁਖ
ਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿ
ਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗ
ਵੀਮਲੁਲਾਇਆ॥ਪਰਾਇਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲ
ਦੁਹਾਂਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਿਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪ
ਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾ
ਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇਤਿ
ਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ॥
ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿ
ਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ॥੪॥ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁ
ਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈ॥ਅਣਹੋਦੀਕਿਥ

ਰੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ॥੪॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਜਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ

ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਨੋ ਮੇਰਾ ਦੇਵੇ ਤਿਨ ਦਾਗੀ ਸਰਕ ਬਾਣੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥੮॥ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ
ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰ
ਤਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ
ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ
ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾ
ਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿ
ਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੮॥
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ
ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ
ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭ
ਇਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾ ਉਪਰਿ
ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇ
ਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆ
ਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੯॥ ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋ
ਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ
ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿ
ਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਨਿਤ
ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ
ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਓਇ ਅ

ਗੋਲੁ ਸਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿਉ ਸਭਿ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਸਰਟ ਉਠਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨ ਜਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿ ਹੋਂਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਇਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੇਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸਚੇ
ਸੇਵਾਤੇਰੀਜੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਨਵੈਗਿਰਦੈਹਰਿਜਿਨਹਰਿਦਾਸਿਅਭ
ਲਆਹਿ ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਦੇਖਣਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨਨਿਰਗੁਣਕਉਸਭਪਿ
ਆਇਆਤਿਨਕਉਬੁਝੈਦੇਈਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਆ ॥ ਤੇਮਨਿਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਣੁਕੁਟੰਬ
ਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨਤਿਨਦੇਖਿਦੇਖਿਹਮ
ਜੀਵਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ ॥
ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ ॥ ਧਨੁਧਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧਨੁ
ਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ ॥ ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ
ਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾਡਿਠਾਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਤਾਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਿਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀ ॥ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਘਰੀਵਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ
ਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਿਹੋਇਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂ
ਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿ
ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿਦਰਗ

ਹਤੇਸੁਖਉਤਮਜਾਸੇਵਹੁਸੇਵਕੁਥਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਪੁਨਿਪ੍ਰਾਪਤਿਮਿਲਿਗੁਰਕੈਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨
॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਭਦੂਵਡਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸ
ਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਤੁਸਚੁਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਇ
ਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮ
ਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀ
ਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸ
ਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਦੇਹ
ਉਗੁਲਮਤਿਨਕਾਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿਜੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਅਉਗਣੀ
ਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈ
ਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹ
ਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈ
ਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚੁਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸ
ਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈ
ਮਦਿਮਤਵਾਲੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ
ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇ
ਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਅਤਿ
ਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ॥ਕੂੜੀ
ਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧
ਮਃ੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥ਓਇ

ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਿ ਸੀਧਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਭੈ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਉ ਖੰਡਿ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਇਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥

॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇ ਹਿਆਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰਨੀ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪਹੁਚਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਕਹੁਣ ਨਾ ਗਰਿਆ ਧਿਐ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੈ ਪਿਛੈ ਗਰਿਸ ਤਿਵਾਢਿਆ ॥ ਜੋ ਮਰਦਾ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ
ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ
ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆ ਸ
ਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰ
ਖ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਦਣਿ ਲਾਹਾ ਸਾਰੁ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ
ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ
ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ
ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ
ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਧਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗ
ਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਲਾਹਿ ਨ ਸਕਈ ਗਰਿ ਖਿਤੀ ਅਚਿਤੁ

ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਵੀਅਨਕੁ ਖੈ ਹੈ ਅਨੁਦਿਨੁ ਪੈਤੇ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਵ
ਵਡ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੈ ਰਿਦੁ ਗਤੀ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿ ਲਾਈਆ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ
ਵਡਿਆਈਆ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ॥ ਜਾ ਮਿਲਿ
ਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ॥ ਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭ ਗਵਾਈਆ॥ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਲਧਾ ਲੋੜਿ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤੜਾ ਜੋੜਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆ
ਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬ
ਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ
ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤਾ॥ ਸਭੁ
ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤਾ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲ
ਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤਾ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
॥੪॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ
॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫ
ਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ॥
ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ
ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ

ਗੁਰਿ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉਹਲਤੁਪ
ਲਤੁਦੋਵੈਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆ
ਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਾਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥
੧॥ਮਃ੪॥ ਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ॥
ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇ
ਉਝੜਿਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁ
ਰਪਾਸਿ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸ॥ਓਇਵਲੁਛਲੁਕਰਿਝਤਿਕਢ
ਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ॥ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁਨਗਡਈਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾ
ਸਿ॥ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰਸਿਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੫॥ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ॥ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈ
ਸਭਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ਤਿੰਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿ
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥੫॥ਲੈਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀ
ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ਸੰਨ੍ਹੀਦੇਨ੍ਹਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥
ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀ॥੨੭
ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ॥ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿ
ਮੁਏਅਜਾਣ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧ
ਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਃ੫॥ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾਠੂੰਗ
ੜਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆ
ਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋ

ਪੁਰਖੁ ਅਭੋਲ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਬੋਧੇ ਰਬ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਲੇ ਅਕਿਰਤ ਪਲੂ ਕਾਥਾ
ਨ੍ਹਾ ॥ ਤਿਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਪੇ ਨਾਨਕਾ ਗੋਏ ਏਹੋ ਏਸੁ ਏਹਾ ਭਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਦਰਖ ਯਮ ਕੁ ਵੀਤਿਆ ਨੁ
ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਵਾ ਹੁਣ ਹਿ ॥ ਆਪੁ ਕੁਲਾਏ ਨਾਨਕ ਪਛਿ ਪਛਿਤਾਨੇ ਜੈ ਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਃ
੫ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਪਾਲਸ ਤੂ ਭਖਣੁ ॥ ਸਕੁ ਅੰਦਰ ਏਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਏਜਮ ਕਾਲੁ
ਉਛਣਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਪੰਚ ਪਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆ ਸੀ ਗਮ ਸਾਪ ਤੁਟ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿ ਨੇ ਤੂਜਾ ਸੇ ਵਿਛੋੜੇ ਹੋਏ ਏਸਿ ਅਕਸ ਸਿਖੁ
ਟ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਰਖਿ ਲਏ ਸਿਆਨਾਂ ਮੈ ਸੀ ਗਿਜੁਟ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੪ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰ
ਦਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿ
ਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਗ ਸ
ਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ
ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨ
ਾਂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ
ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਦੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇ
ਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕ
ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ
ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਏ
ਸੁ ਤਪੈ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ
ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ
ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ

ਜੀਇ ਇਕਸੁ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਤੋ ਹੋਇ ਛਲੁ ਪਾਈ॥ ਭਾਇ ਰਿਗਿ ਕਿਆ ਨ ਸਭ ਪਰਉ ਪਪੇਲੇ ਕੁ ਦੇਵੇਈ ਬਹਪਾਤੀ ਰਿ
ਛਿਕਆਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗਾਮਿ ਆਗਹਿ ਵੀਦ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਮ: ॥ ੫॥
ਕੁਗਤਿ ਜਿਨਾ ਕਾ ਪਖਾ ਗਹਿਆ ਧਿਗੇ ਬਿਅ ਪਾਪੀ ਕਰੀਅਐ॥ ਗੁਆਨਕ ਗਹਿ ਭੂੜ ਗੁਆਲੀ
ਆਦਿ ਮੁਖ ਪਾਪੀ ਮਰੀਐ॥ ਆਪਿ ਇਸ ਨਾਲੀ ਰਿਹਾਏ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ
ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਫਲੁ ਲਹੀਐ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:
੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਣਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ
॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਿਆਰੁ॥ ੧੦॥ ਮ: ੪॥
ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮ:
੫॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ
ਹੋਵੰਦੇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ
ਖਹੰਦੇ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ
ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ
ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾ
ਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ॥੫॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ॥ ੧॥ ਮ:
੫॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ॥
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ

ਪਲਚੈ ਪਤਿ ਗਲ ਵੇਲਲਾਇਆ ਤਿਨ ਦੂਤ ਅਭਲਤੋ ॥ ਵਾਢੀਆ ਸਨ ਪੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰਮ
ਲੁ ਹਿਰਤੋ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੋ ॥ ਸੰਤੋ ਪਿਠੀ ਨਿਖਟੀਅ
ਮੁਹਿ ਕਲਹੀ ਅਸੁ ਪਰਤੋ ॥ ਵਿਛੁੜਨ ਵਲਗ ਨਿਰਵੈਰਾ ਤਾ ਲਾਇਆ ਕਰਤੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰ
ਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ
ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ
ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
ਜੋ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ
ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲੈ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ
ਗਡ ਗਡੇ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ
ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ੫

ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ

ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਵ ਆਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਦਾ ਸੁਖੁ ਕਰਿਆ ਹਰਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਦਇਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਿਰਿ ਗਿਆ
ਗਰੁ ਤੇ ਜਾਨਨ ਨਾਨਕ ਸਮਾਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਸ ਕੇਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗਾਹੁ ਸਭੈ ਹੋਏ ਧਿਆਵਦਿਉ
॥ ਪਾਉ ਖਾਕ ਤ੍ਰਿਅ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਿਲਿ ਤਉ ਦਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇਵਾ ਹੋਏ ਨਾਮਿ ਦਿਲ ਲਾਵਦਿਉ ॥
ਕਿਰਤੁ ਪਲੁ ਸਭੁ ਪਾਦਿ ਕ੍ਰਿਗੇਸਿ ॥ ਗਣਿ ਕੈ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਉ ॥ ਗਣਿ ਅਦਾ ਪਾਗੀ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਕੀ
ਪਾਵਦਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਲਾਲ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਗਿ ਦੇਖਹਿ ਤਾਰ
ਸਭੁ ਆਪਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਖਾਣ ਪੀਣ ਤਿਸ ਕਿਰਤ ਦਿਰ ਜਿਹਿ ਆਜੀਆ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੁ ਠਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਮਨ ਕਾ ਬਾਣਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੫ ॥ ਚੇਤਾਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉ
ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ
ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁ
ਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿ
ਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ
ਤੂੰਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾ
ਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ
ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੁਖੁ ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨ ਖਾਣੀ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਿਓਹੈ ਦੂਲਿ ਖਆ ਰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤਿਸਾ ਦਿਖੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਿਹ ਬਾਣੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ

ਨੋਹਰਿਕਸੁਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸੁਦੈਨਾਉਪਲੈ॥ਐਥੈਰਹਹੁਸੁਹੇ
ਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ॥ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਥੰਮੁਅਹਿਲੈ॥ਓਟਲੈਹੁਨਾਰਾਇ
ਣੈਦੀਨਦੁਨੀਆਝਲੈ॥ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਹਮਲੈ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ
੫॥ਜਾਚਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੇਹੁਪਿਆਰਿਆ॥ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਆ॥ਨਿਖੁਟਿ
ਨਜਾਈਮੂਲਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਅਪਾਰੁਤਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ
੫॥ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮ
ਰਤਏਕ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਸੁਖੀਆਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈ
ਅਹਿਫਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥ਜਿਸਨੋਆਇਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ॥ਬਾਣੀਉਚ
ਰਹਿਸਾਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿਝਰਣੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵਿਆਮਨੁਅੰਦਰਿਧਰ
ਣੇ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸੇਵਿਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅ
ਰਾਧਿਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਨਕੀਸੋ
ਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ॥ਸਾਧਾਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਛੁਟੈਬਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵੈ
ਅਬਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪੜਿਬੁਝਿਸਮਧਾ॥
ਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋਧਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ਕਾਮੁਨਕਰ
ਹੀਆਪਣਾਫਿਰਹਿਅਵਤਾਲੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ
੫॥ਬਿਖੈਕਉੜਤਣਿਸਗਲਮਾਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਆ
ਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ਜਮ
ਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐ॥ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪਾਰਿਉਤ
ਰੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹਰੀਐ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿ
ਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ॥੧੧॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈ

ਜਿਨ੍ਹੁ ਹੋਦੇ ਹੂਣ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਮਿਲ ਆਵਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰਾ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੈਨਣੁ ਰੁਲੀ ਖਸਮ ਅਣਸਿਞਾਤੇ ਵਿਸੋਇ ਨਿਰਦਿਗੋਤੇ ॥ ਕਰਤੂਧਕਰਨਿ ਕੁਲੇਤਿਆ ਅਰਿਆਣਿਆ ਸੁਤੇ ॥ ਛਿਗਿ ਛਿਗਿ ਵਿਹੂਣਿ ਭਉਦਾਈਆ ਜਿਨ ਅਭਾਗ ਗਿਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤੁ ਪਾਣਿ ਜਿਆ ਪਲਾ ਦੁਖ ਮੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਸਭ ਗਰਿਐ ਸਕੁਸੰਦੀ ਕਤੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥੀਓ ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਿਨ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ

ਦੁਹਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਨੁ ਸਿਨੁ ਵਚਨੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਸੀਤਲ ਜੀਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਘਾਇ ॥ ਸਟਾਸਟ
ਗੁਰ ਉਲਟੈ ਸੁਖ ਧਰਾ ਨਲ ਦੂਰਿ ਦੇਖਿਆ ਘਿਸਲ ਇ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁ ਕਿਨੀ ਦਾਸਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ॥੫॥ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀ
ਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾ
ਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥੫॥ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ
ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ ਮਃ ॥੫॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿ
ਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥
ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ
ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ ਏ
ਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵ
ਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪ
ੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ
ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ॥੫॥ ਭੋਰੀ ਭਰੰਮੁ ਵਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹ

ਘਤਿਨਿ ਕੂੜੁ ॥ ਜਿਥਹੁ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਤੁ ਥਾਉ ਅਉਜੜੈ ਸੋਇ ਏਮੰਨੁ ਹਿਕੈ ਚੜ੍ਹੈ ਘੋੜ੍ਹੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕ
ੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ
ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਜਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ
॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰ
ਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿ
ਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾ
ਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤ
ਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ
ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿ
ਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ
॥ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਲੋੜੇ ॥ ੨੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਦੂਜਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਚਾਰੁ ਵਾਰਾਂ ਮਹਲਾ ॥ ੧੫੧
॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੮੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧੧ ॥ ਗਿਰੈਖੁ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ
ਮਨੀ ॥ ੧ ॥ ਥਿਤੀ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਵਾਰਾਂ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧
॥ ਸਭ ਰਾਗਉੜੀ ਕੇ ॥ ੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁ

ਰਮੁਸਾਰਿ॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕ
ਬੀਰਜੀਉਕੀਚਉਪਦੇ॥ ॥੧੬॥ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁਪਾਇਆ॥ਰਾ
ਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਜਾਈ
ਐ॥ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ॥੧॥ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈਜਾਰੇ॥ਰਾਮ
ਉਦਕਿਜਨੁਜਲਤਉਬਾਰੇ॥੨॥ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ॥ਪੀਵਿਰਹੇਜਲ
ਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾ
ਨੀ॥੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਜਲਮਹਿਅਗਨਿ
ਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ॥ਜਲਮਹਿਰ
ਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥੧॥ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ॥ਜਮੁਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ॥
੨॥ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥੩॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹ
ਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ॥੪੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਤਬਲੋਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਮਅਪਤ
ਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇ
ਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਝਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ॥ਤਬ
ਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜੁ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨੁ॥ਸਰਬਤਿਆ
ਗਿਭਜੁਕੇਵਲਰਾਮੁ॥੪॥੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਨਗਨਫਿਰਤਜੌਪਾਈਐਜੋਗੁ
॥ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮ॥ਜਬ
ਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਡਮੁੰਡਾਏਜੌਸਿਧਿਪਾਈ॥ਮੁਕਤੀਭੇਡਨ
ਗਈਆਕਾਈ॥੨॥ਬਿੰਦੁਰਾਖਿਜੌਤਰੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਗਉੜੀਕ
ਬੀਰਜੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨਾਨੁਕਰਾਹੀ॥ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਹੀ॥੧॥

ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰਤਿ
ਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਾਰਿਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ
ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਕਾਇਆਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬਸੁਛੋਡਿ
ਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂ
ਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁ
ਰਭੁਜੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾ
ਰੁ॥੨॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ॥ਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭ
ਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤ
ਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ॥ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮੁਮਤਖੋਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕ
ਤਸੂਦ॥ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀ
ਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੋਈਹੈ॥
ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੋ
ਵਤਰਹਿਬੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾ
ਇਆ॥੨॥ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ਮੂਏਮਰਮੁਕੋਕਾਕਰਜਾਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰ
ਵਰੁਕਾਲੁਸਰੀਰ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਰ॥੪॥੮॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੂਆਫਲਮੋਤੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਘਰੁਜੋਨਿਰ
ਭਉਕਹੀਐ॥ਭਉਭਜਿਜਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀ
ਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਚਾਰਅਚਾਰਰਹੇਉਰਝਾਇ॥੨॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਪਾਰਸੁਤਜਹੁਗੁਨਆਨ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰੋਸੁ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿ

ਗਹੁਏਸਾ॥੪॥੯॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਜੋਜਨੁਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠ
ਸਮਾਨਾ॥ਨਾਜਾਨਾਬੈਕੁੰਠਕਹਾਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਕਹਾ
ਵਨਨਹਪਤੀਅਈਹੈ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਹੈ॥੨॥ਜਬਲਗੁਮਨਿਬੈਕੁੰਠਕੀਆ
ਸ॥ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ
॥ਨੈਨਹਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਾਜਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘਰੁਮੇਰਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰ
ਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀਬਾਰਅ
ਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੩॥
ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭੁਦੁਨੀਆ॥੪॥੧੧॥ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅਵਰਮੂਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥੧॥
ਮੈਨਮਰਉਮਰਿਬੋਸੰਸਾਰਾ॥ਅਬਮੋਹਿਮਿਲਿਓਹੈਜੀਆਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਆਦੇਹੀਪਰਮਲਮਹਕੰਦਾ॥ਤਾਸੁਖਬਿਸਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕੂਆਠੇਕੁਪੰਚ
ਪਨਿਹਾਰੀ॥ਟੂਟੀਲਾਜੁਭਰੈਮਤਿਹਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਉਹੁ
ਕੂਅਠਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰ
ਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਹੁਰੰਗਾ॥੧॥ਐਸੇਘਰਹਮਬਹੁਤੁਬਸਾਏ॥ਜਬਹਮਰਾ
ਮਗਰਭਹੋਇਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਕਬਹੂਰਾਜਾਛ
ਤ੍ਰਪਤਿਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀ॥੨॥ਸਾਕਤਮਰਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵਹਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹਾਰਿਪਰੇਅਬਪੂਰਾਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆਮਹਲਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੫॥

॥ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਬੀਰ॥ਦਧਿਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈਨੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀ

ਅੰਗੂਰੀਗਦਹਾਚਰੈ॥ਨਿਤਉਠਿਹਾਸੈਹੀਗੈਮਰੈ॥੧॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅੰਮੁਹਾਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿ
ਚਰੈਰਸਾਤਲਿਪਾਇਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡ॥ਲੇਲੇਕਉਚੂਘੈਨਿਤਭੇਡ॥
੩॥ਰਾਮਰਮਤਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੪॥ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀਪੰਚਪਦੇ॥੨॥ਜਿਉਜਲੁਛੋਡਿਬਾਹਰਿਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਉਤਪ
ਕਾਹੀਨਾ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥ਤਜੀਲੇਬਨਾਰਸਮਤਿਭਈਥੋਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ॥
ਬਹੁਤੁਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ਮਰਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ਕਾਸੀਮਗਹਰਸਮ
ਬੀਚਾਰੀ॥ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭੁਕੋ
ਜਾਨੈ॥ਮੁਆਕਬੀਰੁਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ॥੫॥੧੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦ
ਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥ਧਰਨਿਪਰੈ
ਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਤਿਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮ॥ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨ
ਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੨॥ਹਾਥਿਤਡੋਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਰ॥ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੩॥
ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਾਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਰਾਮੁ
ਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ਚਾਰਤੁਕੇ॥ ਜਮਤੇਉਲ
ਟਿਭਏਹੈਰਾਮ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮ॥ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ॥ਸਾਕਤਉ
ਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਜਬ
ਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖ
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪੁ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੌਤਾਪ॥੨॥ਅਬ
ਮਨੁਉਲਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੂਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸ
ਮਾਵਉ॥ਆਪਿਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਪਿੰਡਿਮੂਐ

ਜੀਉ ਕਿਸ ਪਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾ
ਨਿਆ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਵ
ਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥ ਉਲਟੀ
ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਵਉ ॥ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ
॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਐਸੀ
ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ
ਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ
ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ
੩ ॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾ
ਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ੨੦ ॥ ਗ
ਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥
ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖ
ਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾ
ਗੁ ॥ ਸਭੁ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ
ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥
ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾਰ ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰ

ਤਿ ਪਾਲਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ
॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ ਰਮਏ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧ
ਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ
ਜੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥
ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕ
ਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁ
ਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ
ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥ ਬੁਡ
ਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ
ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸ
ਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁ
ਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀ
ਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਕਲਾਲ
ਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ
॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੌ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨ
ਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕ

ਉਮਕਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਮਤਿ ਹੀ ਬੈਸੈ ਸਕੁ ਬੇਟੀ ॥ ਜਨ ਆਪੇ ਬਿਧਿ ਨਹੁ
ਗਤਿ ਜਿਨਿ ਗੋਇਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਨ ਕੈ ਨੇਰੈ ਉਤੁ ॥ ਜਨੁ ਅਪਸੁ ਪਨ ਤ੍ਰਿਸਕ ਦੂਲਹ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥
ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇ
ਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾ
ਧਿਆ ॥ ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥
ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ
ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵ
ਉ ॥ ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਸਹਜ ਕੈ
ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁ
ਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ
॥੧॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ
ਜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥
ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ
ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿ

ਤਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਬੇੜੇ ਸਾਗਰੁ ਛੁਟੂ ਸਿਆਇਆ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹੁ ਹੋਏ ਇਹ ਆਤਾ॥ ਜਬ ਨਹੋ
ਇਹ ਅਨਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇ
ਖਉ ਆਨਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗਾ॥ ਸੋ
ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗਾ॥ ੧॥ ਇਸੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਉ ਕਿਆ ਗਰਬੀਆ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਕਾ
ਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ
ਤੇਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਬਿਖਿ
ਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ
ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾ
ਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾ
ਈ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ॥ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇ
ਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ
ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ
ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ॥
ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ॥ ੯॥ ੧॥ ੩੬॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ
॥ ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੋਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੋ
ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ॥ ੧॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ

ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਿਲਾਹੀ ਹਰਿ ਗਿਰਿਦੂ ਰਿ ॥੨॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਭਗਤ ਸਭ ਮਨ ਤੇ ਜੈ ਦੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਹਾ ਨਹੀ ਪਾ
ਰਤੇ ਕੋ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਉ ਕੈ ਜਾਮ ਕੀ ਕਾਹਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਭ੍ਰਿਬਿ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੋਇ ਦਾਤੇ ॥੪॥ ਕ
ਹੋ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਗਾ ਮੇਈ ॥ ਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਟੈ ਅਦੂਕ ਹੋਇ ॥੫੩॥ ਪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਦਿਲਾਸੋ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਜਗ ਕਉ ਠਗ
ਉਰੀ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਕੈਸੇ ਜੀਅ ਉਮਾਹੀ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ
ਕਉਨ ਕੀ ਜਨਨੀ ॥ ਇਆ ਤਨ ਕੋ ਸਹੁ ਸਗੀ ਗਰਬਿ ਗਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਨਗਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਬ ਮੋ
ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥
ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀ
ਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥
੨॥ ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਆਸਾ ॥ ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ
ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥
੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥
ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ
ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੬॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥ ਜ
ਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸਉ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾ ਤੇ ਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥ ੪੨
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ॥ ਦੇਖਉ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥ ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ
ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ
ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥ ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ
ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀ
ਨਾ ॥ ੨੪੩ ॥

॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ੧ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ
ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇ
ਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾ
ਲਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ
ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਸੋ
ਵਹਿ ॥੫॥ ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧
੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ
ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ
ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਸਰ
ਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ

ਡੂਬੇ ਸਿਆਣੀ ॥੩॥ ਏਦੀ ਏਦ ਪੁਜਾਤਿ ਡੋਲਤ ਤਿਪਾਵਬ ਅਮੁਨ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲ ਨ
ਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀ
ਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸ
ਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚ
ੜਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥
ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿ
ਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਤਿਪਦੇ ॥੩॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ
ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸ
ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ
ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥
੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀ
ਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰ
ਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ
॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪॥੮॥ ਗ
ਉੜੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾ ਸਿਓ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ

ਘਟ ਕੀ ਤਰਿ ਗਿਇਸਿ ਬਿਧਿ ਪਿਠਿ ਤੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੈਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚੜਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥ ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ

ਅਵਗਨਕਰਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤਉਕਰਤੂਠਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤਉਕਾਬੋਲਤਕਹਾਸਮਾ
ਈ॥ਇਹਿਸਿਮਰਤਮੈਭੈਕਉਅਨਰਿਤੁਬਿਆਪੈਭੈਕਉਉਰਿਕੈਸੇਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਪਕਰਤੂਤਿਪੀੜਨਨਾਰੀਰਤਾਨਾਉਤਨਜਾਗੀ॥ਜਿਹਕਰਹਾਉਬੇਜਾਣਿਅਤੀਤਾਇਹਪਕਰੀ
ਮੈਬਿਸਮਾਦੀ॥੨॥ਜਿਸਹਿਨਕੈਨੈਤਨੀਤੁਦੈਜਨਬਲਗੁਰਹੋਇਬਿਨਾਸੀ॥ਕਾਵੇਠਕੁਕਰਕੈ
ਸੇਦਬੋਕੇਕਾਹੁਕੈਜਾਸੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਹਉਦਰੁਤਿਹਿਕਹੀਏਜਨਬਾਧੇਸੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਉਆ
ਕਾਮੁਕਸੁਉਗੀਪਹੁਨਨੈਉਹਤਉਮਸਰਾਅਘਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੫੧॥ਗਉੜੀ॥ਸੁਰਤਿਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾਪਰਮਿਤਿਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲ
ਪਬਿਬਰਜਿਤਪੰਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸਮਾਧਾਰੀ॥ਤਾੜੀਲਾਗੀ
ਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬਾਕਰੀਹੈਜੁਗਜੁਗਸਾਰਦਸਾ
ਜੀ॥ਥਿਰੁਭਈਤੰਤੀਤੂਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭਏਹੈ
ਪੂਰੇਮਾਇਆਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰ
ਗੀ॥੪॥੨॥੫੩॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਆਏਕਤ
ਨਾਈ॥ਸਾਠਸੂਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ
॥ਘਰਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨ
ਸੇਰਅਢਾਈ॥ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਿਨਪਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ॥੨॥ਦਿਨਕੀਬੈਠ
ਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹਬੇਲਾਕਤਆਈ॥ਛੂਟੇਕੂੰਡੇਭੀਗੈਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਾਹੋਰੀ
ਸਾਈ॥੩॥ਛੋਛੀਨਲੀਤੰਤੁਨਹੀਨਿਕਸੈਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ॥ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਰਹੁਬਪੁ
ਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੪॥੩॥੫੪॥ਗਉੜੀ॥ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿ
ਲੀਕਿੰਬਾਹੋਇਮਹੋਇ॥ਜਿਤੁਘਟਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਫੂਟਿਮਰੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਵਲ
ਸੁੰਦਰਰਾਮਈਆ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਤੋਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਿਧਿਪਾਈਐ

ਬਿਦੇਹੁਜੋਗੁਬਿਜੋਗੁ॥ਦੁਹਮਿਲਿਕਾਰਜੁਉਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁ
ਗੀਤੁਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਜਿਉਕਾਸੀਉਪਦੇਸੁਹੋਇਮਾਨਸਮਰਤੀਬਾਰ॥
੩॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਹਰਿਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰਤਿਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਇ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥ਗਉੜੀ॥ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵਸਾਗਰੁਨਹੀਤ
ਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮਅਹੰਬੁਧਿਮਨੁਜਰਿਓਰੇ॥੧॥ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਕੋ
ਦਾਤੋਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲੁਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੈ
ਹਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿਰਦੈਨਾਹਿਬੀਚਾਰਿ
ਓਰੇ॥ਉਨਮਤਮਾਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਰੇ॥੨॥ਸੁਆਦ
ਲੁਭਤਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਮਦਰਸਲੈਤਬਿਕਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਭਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾ
ਸਟਲੋਹਉਧਾਰਿਓਰੇ॥੩॥ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿਹਮਹਾਰਿਓਰੇ
ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ॥੪॥੧੫॥ ੫੬॥ਗ
ਉੜੀ॥ ੭॥ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਉਰਾਰੇਚਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸ॥ਕਾਮਸੁ
ਆਇਗਜਬਸਿਪਰੇਮਨਬਉਰਾਰੇਅੰਕਸੁਸਹਿਓਸੀਸ॥੧॥ਬਿਖੈਬਾਚੁਹਰਿ
ਰਾਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਰੇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਰੇਗਹਿਓਨਰਾਮ
ਜਹਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਾਜਕੀਮਨਬਉਰਾਰੇਲੀਨੀਹਾਥੁਪਸਾ
ਰਿਆ॥ਛੂਟਨਕੋਸਹਸਾਪਰਿਆਮਨਬਉਰਾਰੇਨਾਚਿਓਘਰਿਘਰਿਬਾਰ॥੨॥ਜਿ
ਉਨਲਨੀਸੂਅਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉਰਾਰੇਮਾਯਾਇਹੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰ
ਭਕਾਮਨਬਉਰਾਰੇਤਿਉਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰੁ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਘਨੇਮਨਬਉ
ਰਾਰੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨੁਨਹੀਮਨਬਉਰਾਰੇਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇ
ਵ॥੪॥੬॥੫੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕ
ਰੁਨੇਰਿਨਆਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰਾਧ

ਹੁਆਪਉਗੋਬਿਦਪਰਸੀਪ੍ਰਭੁਇਸੈਸਾਹੁਪਾਨੁਕਰੀਐ॥ਜੋਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਗੋਬਿਦਕੀਸੇਵਾਸੋ
ਸੁਖੁਰਾਜਿਨਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਧਨਕਾਰਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏ
ਉਦਾਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਾਰਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਨਿਜਧਨੁਗਿਆ
ਨੁਭਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਿਮਨੁਧਾਵਤਭਰਮ
ਬੰਧਨਭਉਭਾਗਾ॥੩॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ॥ਤੁਮਘਰਿ
ਲਾਖਕੋਟਿਅਸ੍ਵਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੭॥੫੮॥ ॥ਗਉੜੀ॥
ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨਕੀਲੁਬਧਿਨਤਿਆਗੁਦਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾ
ਲਚਸਿਉਤੇਫਿਰਿਗਰਹਿਪਰਿਓ॥੧॥ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਭਗਵਾਨਭਜਨਬਿਨੁਕਹੀਨਸਚੁਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਉਦਿ
ਆਨਕੁਸਮਪਰਫੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘ੍ਰਾਉਲਇਓ॥ਤੈਸੇਭ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਇਓ॥੨॥ਇਆਧਨਜੋਬਨਅਰੁਸੁਤਦਾਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਇਓ॥
ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕਿਜੋਉਰਝੇਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰੇਰਿਲਇਓ॥੩॥ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਮੰ
ਦਰੁਚਹੁਦਿਸਠਾਟੁਠਇਓ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੈਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਲ
ਇਓ॥੪॥੮॥੫੯॥ਗਉੜੀ॥ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋ
ਰੀ॥੧॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਭੁਰਸੁਗੋਬਿਦਤੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਮਾ
ਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਂਚ
ਕੀਜੋਰੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੋਰੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਰੀ॥
ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ॥੪॥੯॥੬੦॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਰਾਮਜਪਉਜੀ
ਅਐਸੇਐਸੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਰੋਸੇਤੇਰੇ॥
ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ਇ
ਸਬੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ॥ਚੂਕਿਗਈਫਿ

ਤਿਆਗਉ ਨਰਹਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ
॥੪॥੧॥੧੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ
ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ
ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾ
ਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ
ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਇ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ
ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀ
ਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥
੧॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਮੁ
ਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾ
ਇ ॥੨॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾ
ਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋ
ਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥ ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਉਡਹੁ ਨ ਕਾ
ਗਾ ਕਾਰੇ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾ
ਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧੪॥੬
੫॥ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸਿ ਗਾਊਂ ਰੇ ॥ ਉਆ ਕਾ
ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥ ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾ

ਜਿਗ ਪਦ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜੇ ਦੂਜੋ ਗੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵ
ਤ ਗਾਊ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਊ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰ
ਬੀ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ
ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥ ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥ ਜਤ
ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬ
ਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇ
ਆ ਅੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੬ ॥ ੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇ
ਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥ ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥ ੧ ॥ ਡਗਮਗ ਛਾ
ਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡ
ਉ ਸਗਲ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ੧੭ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ
ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦ
ਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ
ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਇਕੁ ਦੇ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧੮
॥ ੬ ॥ ੯ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ
ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ
ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੭੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥ ਨਿੰ
ਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ
ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥ ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰ

੧੨੩

ਰਖੁਪੇਖਿ॥੧॥ਜਿਹਿਕੋਲਮੁਖਨਾਭੀਤੁ॥ਜਿਹਿਘਰਿਗਿਹਨਾਹੀਤੁ॥ਜਿਹਿਕੁਲਿਮੈਜੋਨਿਨਹੈ
॥ਹਮਰਾਜੀਉਨਹਿਜਿਹੁਲੇਖੈ॥੨॥ਜਿਹਨਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਜਿਹਨਾਹਮਰਾਕੈਉਪਾਰੁ॥ਕ
ਨਕਬੀਰਕਹਤੁਜਿਸਸਾਚੁ॥ਜਿਸਨਾਹੁਬ੍ਰਿਧਿਨਮਉਤੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥੭੧॥ਗਉੜੀ॥ਰਾਜਾ
ਰਾਮਤੂੰਐਸਾ॥ਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮ
ਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬ
ਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀ
ਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥੨॥੨੧॥੭੨॥ਗਉੜੀ॥ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀ॥ਬਸ
ਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਈ॥੧॥ਅਬਮਨਜਾ
ਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ਗਾਫਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੰਚਪਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉਲੈ
ਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪਾਈ॥ਕਹਤੁਕ
ਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਂਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥੨੨॥੭੩॥ --------- ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁ
ਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾਨਾਂ॥ਬਿਖੈਰੋਗ
ਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾ॥੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਦੂਸਰਮ
ਨਹਿਨਆਨਾਨਾ॥ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾਨਾ॥੨॥ਜੋਜਨ
ਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ॥ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮ
ਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾਂ॥੪॥੨॥੩॥ ੭੪॥
ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥
॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ਬਾਵਨਅਖਰੀ॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਰਿ। ।ਬਾਵਨਅਖਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ।ਇਆਖਰਖਿਰਜਾਹੀਗੇਓਇਆਖ
ਖਿਰਜਾਹੀਗੇਓਇਆਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹੀ।੧।ਜਹਾਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ।ਜਹਅਬੋ
ਲਤਹਮਨੁਨਰਹਾਵਾ।ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ।ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ।੨।ਅਲ
ਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ।ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿ
ਲੋਕਬਿਸਥਾਰ।੩।ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓਭੇਦੁ।ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇ
ਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ।੪।ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨ।ਮਨਸਮਝਾ
ਵਨਕਾਰਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ।।੫।।ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ।ਲਿਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿ
ਨਮਾਨਾ।ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ।ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ।੬।ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲ
ਮਹਿਪਾਵਾ।ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ।ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁਸਮਰਸੁਪਾਵਾ।ਅਕਹਕਹਾ
ਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ।੭।ਖਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆਵਾ।ਖੋੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ।ਖਸਮਹਿ
ਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ।ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲਹੈ।੮।ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾ
ਨਾ।ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ।ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ।ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨ
ਰਹਾਈ।੯।ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ।ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ।ਤਾਘਟਮਾਹਿ
ਘਾਟਜਉਪਾਵਾ।ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ।੧੦।ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿ
ਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ।ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ।੧੧।ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭ
ਾਰੀ।ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ।ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ।ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇ
ਰਾ।੧੨।ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ।ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ।ਰੇਮਨਮੈਤ
ਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵਾ।ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ।।੧੩।।ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤ
ਜਰਾਵੈ।ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ।ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ।ਤਬਜਾਇ
ਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ।੧੪।ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ।ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰ
ਵਾਨਾ।ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ।ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ।੧੫।ਞੰ

ਞੰ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥ ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥ ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥ ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥ ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥ ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥ ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥ ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ਨਿਡਰ ਹੂਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥ ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥ ਢੂਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥ ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥ ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥ ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕਉ ਗਣੈ ॥ ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥ ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥ ਥਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥ ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥ ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥ ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥ ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥ ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਹਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥ ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥ ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਊ ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥ ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੂਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਦੂਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥ ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬੰਦਉ ਹੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ ॥ ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥੨੯॥

ਭਭਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ ॥ ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥ ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਹਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਮ
ਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥ ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ
ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥ ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਈ ॥੩੨॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥ ਜਾਜਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਣਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ
ਗਾਉ ॥ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥ ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿ
ਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ
ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥ ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥ ਵਵਾ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮਾਰਿ ॥ ਬਿਸਨ ਸੰਮਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨ ਤਨਾ ਜਸੁ
ਗਾਵੈ ॥ ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥ ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥
ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥ ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥
ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥ ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜ
ਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥ ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥
ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓਹੁ ਕੰ
ਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥ ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲ
ਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥ ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥
ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁ
ਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੁ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ ਅਬ

ਤਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਉ ਅਮਰ ਰਹੈ ॥ ਜਉ ਕਾਟਿ ਬਿਥੁਲਾ ਤ ਨਿਧਿ ਲਹੈ ॥੪॥੪॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪॥੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਥਿਤਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਗਮ

ਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥ ਬਹਤੀ ਮਨ
ਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹਿ ॥੧੦॥
ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥
ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ ਬਾਰਸਿ
ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚ
ਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ
ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥
੧੪ ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿ
ਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ
ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥
॥੧੬॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜਉ ਕੇ ਵਾਰ ॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰ
ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਈ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾਖ
ਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੁ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾ
ਰ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਉ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿ
ਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂ
ਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ
ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੭੬॥ ਗਿਣਿ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥
੧ ॥ ਥਿਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੭੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰੀਲੇ ਗ
ਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ਹਉ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ
ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ੧ ॥
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ
ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸ
ਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩੧॥ ਗ
ਉੜੀ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ ਖਉ
ਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ
ਮਸਹੂਰ ॥ ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ
ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੨॥ ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ
ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥ ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਕੋ
ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹ

ਸਹਜ ਕਰਉ ਬਾਪਾਰੁ ॥ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥
ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾ
ਲ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚ
ਮਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਕੂਪੁ ਭਰਿ
ਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪ
ਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ
ਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ
ਸਮਝਾਇ ॥ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜੁਗੀ ਦੁ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ੧
ਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ
ਰੇ ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ
॥੨ ॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿ
ਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ
ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂ
ਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥ ੬ ॥ ਭਗਤਿ
ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰ
ਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸੁ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਕਬੀਰ
ਜੀ ॥ ੭੭ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਲਦ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੮੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥

ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿ
ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆ
ਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁ
ਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤ
ਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾ
ਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇ
ਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮ
ਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਤੂਟੀਜਮ
ਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭ
ਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥
ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੇ
ਭਗਤਿਤੇਰੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿ
ਤੁਧੁਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁ
ਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿ
ਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇ
ਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾ
ਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁ
ਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾ
ਜਾਣੋਈ॥ ੫॥ ੨॥ ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਮੇ ਮਨਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਚਖੁ ਅਲੋਣਾ ਮਰਿ ਰਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਣਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਿਵ ਗਇਆ । ਅਉਰੇ ਕਉ ਮਨ ਨ ਦੇਇ
ਜੇ ਕੋ ਮੈਟਣ ਦੇਖਾਲੇ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਪੁਛਿ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ ਮ
ਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ
ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਦਰਸਨ
ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥
ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੇ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
੨ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥
ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਇ
ਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ ਬਹਦਿ
ਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ
ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆ

ਘਣ ਵਿਹਾਵੇਹੇ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰੁ ॥੧॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੁ ਉ
ਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾ
ਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸ
ਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ
ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋ
ਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥
੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋ
ਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵ
ਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ
ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ
੪॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀ
ਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜ
ਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸ
ਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥ ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ
ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿ

ਚਲਾਈਐ ॥ ਮਾਗਾ ਰਤਨ ਧਰੀ ਆਪ ਰਹਾਂਗ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ
ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
ਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥
ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਕੋਈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋ
ਇ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ
ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥
ਮਨ ਚੂਰੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬ
ਹੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾ
ਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ
ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਊਜਲ ਮੋ
ਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ ਨਾ
ਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ

ਗਿਰਹਦ੍ਰਿੜਤੁ॥ਗਾਮਿਨਿਰਾਜਿਸਦਾਬਿਗਾਸਾਤੁ॥ਜੋਸਤੁਰਾਖਹਿਤਿਨ੍ਰੂਪਾਪਾਰਿ॥ਬੂ
ਡਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ॥੩॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜਾਣਿਆ॥ਉ
ਲਟਭਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਿ
ਨਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ
ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਗੈਧੂਰਿ॥ਲਾਗੀਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਹਜੂਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੧
ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆਵੈਜਾਵੈ॥ਕਹਣਿਕਥਨਿਵਾਰਾਨਹੀਆਵੈ॥ਕਿਆਦੇਖਾਸੂਝਬੂਝਨ
ਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥੨॥ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇ
ਆਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇ॥ਸੇਜਨਬਾਚੇਜੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਚ
ਲਤਉਮਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਭਾਖੈ॥ਸਾਚੈਸ
ਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧
ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀ
ਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾ
ਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰ
ਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ॥ਹ
ਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁ
ਵੀਚਾਰੈ॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾਨ
ਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥੪॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹਹਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧ

ਰਹਿਗਗਨਅਭਿਉਰਨਪਾਵਦਾਪਿ।ਸੇਵਕਸਹੀਦਾਹਰਿਨਾਮੁਨਬਿਆਦਾਹਿ।
੧।ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ।ਇਹਮਨਸਾਗਰਬਿਖਦੁਤਅਤਿਨਲਭੁਰਸਥ
ਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੈਪਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ।ਤਿਨ
ਕਉਕਾਲਨਸਕੈਪੇਲਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ।ਜਿਉਜਲਅੰਭ
ਊਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ।੨।ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ।ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਲਹੀਐ।ਅਕਥੁਕਥਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰਿ।ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗਤਿ
ਪਾਵਉਪਾਰੁ।੩।ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਭੇਦ।ਅਠਸਠਮਜਨੁਹਰਿਰਸੁ
ਰੇਦ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ।ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੈਧੁਰਿਭਾਗੈ।
੪॥੧੫॥੧੫।ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪਨੇਆਤ
ਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ।ਕਰਤਬੀਚਾਰਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿ
ਆ।ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੋ
ਇਉਜੀਆਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿਹਉਮੈਭਰਮਨ
ਜਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋਲੇਖੈਪਾਈ।੨।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰਉਰਧਾਰੇ।ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ।੩।ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ।ਨਾਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨਸਹਜਿਭਾਇਲਿਵਲਾਏ।੪॥੧੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ।
੧।ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ।ਕਿ
ਸੈਪੜਾਵਹਿਪੜਿਗੁਣਿਬੂਝੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ।੧।ਐਸਾਗੁਰਮਤਿ
ਰਮਤੁਸਰੀਰਾ।ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਨਤਤਰੰ
ਗਭਗਤਿਹਰਿਰੰਗਾ।ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ।ਮਿਥਿਆਜਨਮੁ

ਸਾਚਤਮਿਸਾਰੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਜਿਜਨਰਹੈਨਿਰਾਰਾ॥੨॥ਸੁਣਿਕਹਾਇਆਹਰਿਗੁਰਕਾ
ਖਿਮਾਧਾਰਿਆਤਮਚੀਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆ॥ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰਹੀਰਾ॥ਲਾ
ਲਰਤਨਮੇਰਾਮਨਧੀਰਾ॥੩॥ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੂਏ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭ
ਤੂੰਹੈ॥ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆਮਾਇਆਛਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
॥੪॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾਇ॥ਕੋਈਰਾਜਾ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਿਸਹੀਮਾਨੁਕਿਸੈਅਪਮਾਨੁ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਧਰੇਧਿਆਨੁ॥ਤੁਝ
ਤੇਵਡਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾਲੀਚੰਗਾਹੋਇ॥੧॥ਮੈਤਾਂਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਤੂੰ
ਦਾਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ॥ਦਰਗਹਬੈਸ
ਣਨਾਹੀਥਾਉ॥ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਆਕਾਬੰਧੁ॥ਖੀਨਖਰਾਬੁਹੋਵੈਨਿਤਕੰਧੁ॥
ਖਾਣਜੀਵਣਕੀਬਹੁਤੀਆਸ॥ਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧ
ਲੇਦੀਪਕੁਦੇਇ॥ਭਉਜਲਡੂਬਤਚਿੰਤਕਰੇਇ॥ਕਹਹਿਸੁਣਹਿਜੋਮਾਨਹਿਨਾਉ॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਾਕੈਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾ
ਸਿ॥੩॥ਜਾਂਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਉ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਹੋਵੈਥਾਉ॥ਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾ
ਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪ੍ਰ
ਣਵਤਿਨਾਨਕੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੪॥੧੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਪੰਚਪਦਾ॥
ਦੁਧਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀਜਲਬਿਨੁਉਤਭੁਜਕਾਮਿਨਾਹੀ॥ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁ
ਸਲਾਮਵਿਹੂਣਾ॥ਅੰਧੀਕੋਠੀਤੇਰਾਨਾਮੁਨਾਹੀ॥ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬਹੁਤਾਲਾਗੈ॥
ਦੁਖੁਲਾਗੈਤੂੰਵਿਸਰੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਕੰਨੀਪਵਣੁਨਵਾ
ਜੈ॥ਚਰਣੀਚਲੈਪਜੂਤਾਆਗੈਵਿਣੁਸੇਵਾਫਲਲਾਗੇ॥੨॥ਅਖਰਬਿਰਖਬਾਗ
ਭੁਇਚੋਖੀਸਿੰਚਿਤਭਾਉਕਰੇਹੀ॥ਸਭਨਾਫਲੁਲਾਗੈਨਾਮੁਏਕੋਬਿਨੁਕਰਮਾਕੈਸੀ
ਲੇਹੀ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇਵਿਣੁਸੇਵਾਫਲੁਕਿਸੈਨਾਹੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣਾਤੇ

ਗਾਵੈਦੇ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਤਤ ਵਿਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰ ਕਵੇ ਸਭ ਕੀਟ
ਤਨੁ ਕਾਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥
੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ
ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥
੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥
ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿ
ਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥
ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ
ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੨
ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ
ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇ

ਲੀਉਪਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ਇਹੁਜਗੁਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਿਉਤਰੀਐਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪਾ
ਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰੇ॥
ਸਰਬੀਰੰਗੀਰੂਪੀਤੂੰਹੈਤਿਸੁਬਖਸੇਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਬੁਰੀਘਰਿਵਾਸੁ
ਨਦੇਵੈਪਿਰਸਿਉਮਿਲਣਨਦੇਇਬੁਰੀ॥ਸਖੀਸਾਜਨੀਕੇਹਉਚਰਨਸਰੇਵਉਹਰਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪ
ਾਤੇਨਦਰਿਧਰੀ॥੨॥ਆਪੁਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿ
ਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਹਿਸੋਈ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਦੋਊਬਿਨਾਸ
ਤਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਆਸਨਿਰਾਸਭਈ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸੰਤਸਭਾਕੀਓਟਲ
ਹੀ॥੪॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਗਲੇਸਭਿਜਪਤਪਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਹਜਸੇਵਾ॥੫॥੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਪੰਚ
ਦਾ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹਸਭੁਕਾਰ॥ਮੋਹੁਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਵੇਕਾਰ॥ਮੋਹੁਅਰੁਭਰਮੁਤਜਹੁ
ਤੁਮਬੀਰ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਰਿਦੇਰਵੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਜਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਰੋਵੈਪੂਤੁ
ਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁਮੋਹਿਡੂਬਾਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥੩॥ਏਤੁਮੋਹਿਫਿ
ਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇਲਾਗਾਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਮੋ
ਹੁਤੂਟੈਨਾਥਾਇਪਾਹਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ
॥੬॥੨੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਬਖਸਣ
ਹਾਰੁ॥੧॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈ॥ਮਨਹਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖ
ਕੀਮਤਿਕੂੜਿਵਿਆਪੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਣਪਾਪਿਸੰਤਾਪੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਿਲਾ
ਹਾਕਿਛੁਲੇਵਹੁ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਅਲਖਅਭੇਵਹੁ॥੩॥ਐਸਾਹਮਰਾਸਖਾਸਹਾਈ॥ਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿ
ਆਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀਸਉਦੀਤੋਟਾਆਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈ॥੫॥
੨੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦਾ॥ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਜਾਂਪੰਚਰਾ

ਸੀਤਾਤੀਰਥਦਾਸੇ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਪੂਰਨਦੇਜੇਜੇਮਿਲਾਵੈ॥ਤਉਜਮੁਕਹਾਕਰੈਮੋਸਿਉਆਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਨਿਰਾਸੀਤਉਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜੇਜਤੁਜੋਗੀਤਾਕਾਇਆਭੋਗੀ॥੨
ਦਇਆਦਿਗੰਬਰੁਦੇਹਬੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਤੂਹੋਰਿਵੇਸਬ
ਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥੨੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਏਕਨਭਰੀਆਗੁ
ਣਕਰਿਧੋਵਾ॥ਮੇਰਾਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ਇਉਕਿਉਕੰਤਪਿਆਰੀਹੋ
ਵਾ॥ਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜੈਆਵਾ॥ਆਗੈਸਹ
ਭਾਵਾਕਿਨਭਾਵਾ॥੨॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਹੋਇਗਾਰੀਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਦਰਸਨਬਿਨੁਰ
ਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮੁਨਚਾਖਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਬੁਝਾਨੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਨੀ॥
੩॥ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਆਸਪਿਆਸੀ॥ਭਈਲੇਉਦਾਸੀਰਹਉਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਤਉਕਾਮਣਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥
ਛੋਡਿਵਡਾਈਅਪਣੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਪੇਵਕ
ੜੈਧਨਖਰੀਇਆਣੀ॥ਤਿਸੁਸਹਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਸਹੁਮੇਰਾਏਕੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ
ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਰੜੈਧਨਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇਅਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਾਂਕਾਮਣਿਕੰਤੈਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਭੈਭਾਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥੨੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਨਕਿਸਕਾਪੂਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਰਾ॥ਜਾਂਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਅਉਗ
ਣਕੂਕੈਕੋਈ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਜਹਦੇ
ਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਾਂਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥
੨੮ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿ

ਨਹਿਕੀਆ।ਪੰਕਜਮੋਹਪਗੁਨਹੀ ਚਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ।ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜ੍ਹ
ਮਨਾ।ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ।ਨਾਹਉਜਤੀ ਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗਧਾ
ਜਨਮੁਭਇਆ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਿਤੂਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ।੨॥੨੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ।੧॥ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ।ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸੁਅਨੇਕ
ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ।ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਹਿ।੧।ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆ
ਪ ਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੁਇਆ।ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ।ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ
੨॥੩੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਆਸਾਮਹਲਾ।੧।ਘਰੁ।੩॥
ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ।ਲਖਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਤੇਰੀਲ
ਖਉਠਿਰਾਖਹਿਮਾਨੁ।ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮੁ।੧।ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿ
ਨਾਜਗੁਧੰਧਾ।ਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੋਅੰਧੋਅੰਧਾ।੧।ਲਖਖਟੀਅਹਿਲਖਸੰਜੀ
ਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ।ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਫਿਰਿਪਾਹਿ
੨।ਲਖਸਾਸਤ੍ਰਸਮਝਾਵਣੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣ।ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸ
ਭੇਕੁਪਰਵਾਣੁ।੩।ਸਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ।ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈ
ਜੇਵਸੈਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰੁ।੪।੧॥੩੦।ਆਸਾਮਹਲਾ।੧।ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁਵਿਚਿ
ਪਾਇਆਤੇਲੁ।ਉਨਿਚਾਨਣਿਓਹੁਸੋਖਿਆਚੂਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ।ਲੋਕਾਮਤਿਕੋਫਕੜਿ
ਪਾਇ।ਲਖਮੜਿਆਕਰਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇ
ਸਉਕਿਰਿਆਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ।ਐਥੈਓਥੈਆਗੈਪਾਛੈਏਹੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ।ਗੰਗਾਬਨਾਰ
ਸਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮੁਰਾਉ।ਸਚਾਨਾਵਣੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾ
ਉ।੩।ਇਕਲੋਕੀਹੋਰੁਛਮਿਛਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ।ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖ
ਸੀਸਕਾਕਬਹੂੰਨਿਖੂਟਸਿਨਾਹਿ।੪॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲੁ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾਂ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾਂ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ

ਘੜੀ॥ ਪੀਰ ਜਪਦੀ ਬੇਪਾਦੇਖਿ ਆਣਿ ਮਿਲੀ ਰਵਿਆ ਸਰਮਾਂਦੇਈ॥ ਅਨਭੈ ਦਰਜੀ ਟੀਪਕੁੜੀ
ਲੀਕਾ ਏਆ ਸੋ ਜਨ ਕਰੇਦੀ॥ ਗਿਆਨ ਵਾਜਿ ਜਬ ਸੋਜੇ ਆਦੇ ਤਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੁਰ ਕਰੇਦੀ॥੪॥
੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਕਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ
ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥੨॥ ਜੇ
ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ॥
ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ
ਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ
ਹਢਾਵਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ
ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇ
ਆ ਰਸ ਭੋਗੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ॥
ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤ
ਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ
ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਲਿਵ ਏਕੰ॥੪॥੩॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾ
ਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈ
ਐ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬ
ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਹਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚ ਪਿਆਲਾ ਸ
ਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ
ਭਾਉ ਧਰੇ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ॥ ਦਰ ਦ

ਸਨਕਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਨੋ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਤਿਥੈ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਧਿ ਛਿਤ ਤਤ ਸਬਦੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਜੂਝੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜੋਗ ॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ
ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆ
ਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁ
ਤੀ ਮੁਈਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ
ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮ
ਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ੩ ॥੫॥ ੩੯ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ
ਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਜਮਕਾਲੁ
ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪॥੧॥ ੪੦॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿ
ਚਹੁ ਅਵਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ

ਹੋਵੈ ਸੋ ਗਣਤ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਰਸਨਾ ਮੁਖਿ ਖਾਵੈ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਰਾਂਮ ਰਾਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਪਾਈ ਸੁਖ ਸੰਗਿ ਤਿਸ ਰੰਗੀਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਰਸ ਦਰਗਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜੋ ਮਨ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨ

ਇਨਿ ਕਿਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਿਰ ਕੈ ਗੁਣ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਲਗੈ ਫਿਰਿ ਨਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫਿਰੈ ਅੰਧ ਧੰਧ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ

ਭਾਇਦੂਜੈਲਗੀਕੁਰਮੁਕੁਲਾਇਦੀ॥ਮਮਤਾਬਾਧਿਆਇਦੀਜਾਂਦੀ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖਿ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਧਨਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਝੂਠੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਅਪ
ਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥
੩॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੂਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋ
ਇ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁ
ਪਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰ
ਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਂਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਸਾ
ਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋ
ਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵ
ਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਨਦਿ
ਨੁਜਾਗੈਸਚੁਸੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾ
ਈ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੈ॥੨॥
ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁਕ
ਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ
ਅਨੰਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਵਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ
ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥
੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾ
ਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ
ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾ
ਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ

ਤ ਸਭੋ ਹੋਇ ॥੪॥੧੨॥ ਵਾਣੀ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥
ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ
ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਬੂਝਹਿ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੧॥੩॥ ਪਰ ॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿ
ਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆ
ਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥
ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉ

ਧਰੀ ਨਾਲਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸੁ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਣਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲ

੪॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ
ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵ
ਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ
ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ
ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਣਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪ
ਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲ
ਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕ
ਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ
॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥
੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂ

ਆ ਹਰਿ ਰੰਗਤੁ ਨਾ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰ
ਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇ
ਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿ
ਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮ
ਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲੁ
॥੪॥੧॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾ
ਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿ
ਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉ
ਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲ
ਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀ
ਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ॥੪॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ
ਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
॥ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆ
ਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ
ਜਿਨ੍ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਰਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

੪॥੩॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ੧॥ ੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ ੧੩॥

ਆਸਾਵਰੀ ਸੁਧੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧੬ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥ ੧॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾ

ਦ੍ਰਸਾਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤਿ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੧॥੫

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉ

ਤੇਰੇਪਾਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਓਹਨਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਉਹਰਹੈਸਮਾਈ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਰੂਪਅਨੂਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ
ਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਹਮਪਾਈ॥ਜਜਿਕਾਜਿਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ
ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈਉਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਿਆਣੀਘਰ
ਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿਪੂਤ॥ਆਗਿਆਕਾ
ਰੀਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਛਪੂਰੀਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਨੀ॥੩॥ਸਭ
ਸਭੁਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟ॥ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ
ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨਦੇ
ਈ॥ਸੀਲਸੰਜਮੁਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਨਿਨਦੇ
ਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪ
ਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਰਿ॥ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਤਟਿਤੀ
ਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ॥ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥੨॥ਜਹਬੈਸਉ
ਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ॥ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾ
ਈ॥ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੩॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥੪॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹੁਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ॥ਇਹਿਆਮਰਿਹਮਗੁ
ਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਮ
ਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰ
ਉਉਪਾਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿ

ਤਸਹਜਾਇਆ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀ
ਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰ
ਹੈਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਂਧਰਿਆਗਿ॥ਆਨਨਬੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰਿ॥
ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸਾਕਤੁਭੂਲਾਫਿਰੈਬੇਬਾਣਿ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ਜਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਾਧਾਈ॥੪॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉ
ਆਇਆ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਸੁਣੀਲਾਭਾਇਆ॥ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨਿਪਲੈਆਨੀ॥ਦੇਖਿ
ਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ॥ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੋਲੁਰਤਨੁਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ਵਿਸਟੁਸੁ
ਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤ॥ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾ
ਣੀ॥ਸਹਜਿਵਿਹਾਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਣੀ॥ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਹੀ
ਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅਨੰਦ॥ਧਨੁਸਾਹਪੂ
ਰੇਬਖਸਿੰਦ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆ
ਇਆ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪ
ਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕੜਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆ
ਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਾਖਿਓਕ
ਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਅਬਹੁ
ਣਿਸੋਹਿਓ॥ਕੰਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੋਸਭੁਦੁਖੁਜੋਹਿਓ॥ਆਂਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਚੰਦ॥ਨਿਸਿ
ਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੰਗਿਚਲੂਲ॥ਸਗਲਆਭਰਣ
ਸੋਭਾਕੰਠਿਫੂਲ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂ

ਕੀਆਦਿ॥੩॥ਸ੍ਰਬਸੁਖੀਆਸਦਾਰਿਕਾਮਾਣੇ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਪਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨੁਮੂਕਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ
ਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਾ
ਪਰਾਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰ
ਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾ
ਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂ
ਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤ
ਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੨੯॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭਏ
ਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭੁਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗ
ਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈਅ
ਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿ
ਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇ
ਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੨੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾ
ਵੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾ
ਅਜਗਰਭਾਰੁਉਠਾਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆ

ਮੈਜੀਹੋਇਦਿਖਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਉਮੈਕੀਉਸਗਲਸੀਗਾ
ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿ
ਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥
ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿ
ਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿ
ਹਾਲੁ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅ
ਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿ
ਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਣੀਇਹੁਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿ
ਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥੧੧॥
੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪੰਚਪਦੇ॥ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐ
ਪਾਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹਣੀਸ
ਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾ
ਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ॥ਗਲੀਗਰਬਹਿਮੁਖਿਗੋਵਹਿਗਿ
ਆਨ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋਈਲੋਭਿਸੁਆਨ॥੨॥ਕਾਪਰਪਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗ॥ਆਚਾਰ
ਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰ॥ਸੰਗੀਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ
ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾ
ਤੁਝਪਹਿਦਾਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿ

ਗਾਇ॥ਸਭਦਿਤੇਲਈਛਾਡਿਦੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲ
ਉਹੁਕਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅੰਤਿਸੰਗਰਬਿਬਿਖਿਆਨਿਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੂਜਾ॥੨॥੫॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਜੀਵਤਰਾਖੈਸੋਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ ਮੂਆਹੋਵੈਤਿ
ਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹਣਾ॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਜਿਸੁਛੂ
ਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈ
ਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਿਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕ
ਮਾਇਆ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲੁ॥੫॥੧੩॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥
ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਸੇਰ
ਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨੁ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇ
ਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂ
ਸਦਾਨਾਪਾਕ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾ
ਣੁ॥੧੫॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਇਕਤੁਕੇ॥ਚਉਪਦੇ॥ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕ
ਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾੜੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਿਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾ
ਵੈ॥ਦਰਸਨਿਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿ
ਰਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖਾਇਆ॥
ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿ
ਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁ
ਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰਤਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੇ

ਉਨ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੋ ਤਿਸੁ [illegible] ਭੁਲਤਾ ਏਹੁ ਮਨ ਲਾਲਨ ਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਭ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਣੀ ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਿਆਉ

ਆਉ॥੩॥ਸਾਚੋਸਾਹਿਬੁਅਲਖਅਭੇਉ॥ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵ॥੪॥੨੦॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥੧॥
ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮ
ਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥੨॥
ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰ
ਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥
ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁ
ਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
੪॥੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਉਨਸੰਗਿ
ਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲੁ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲੁ॥੨॥ਚਰਨ
ਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀ
ਨ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨ॥੪॥੨੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਨਦਬਿ
ਨੋਦਭਰੇਪੁਰਧਾਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ
ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੋਭਜਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆ
ਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾ
ਥਿ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿ
ਧਨੁ॥੧॥ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਅ

ਤਿਸ੍ਰੀ ਤਉ ਮੇਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਨਾਮ ਸਾਦੈ ਨਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾ
ਇ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥ ਦਾਸੁ ਸਗ
ਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾ
ਈਅਲੇ ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾ
ਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੇਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ
ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ
ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥
ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸ
ਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ
ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥
੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁ
ਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥
ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥ ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾ
ਰਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾ
ਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸ

ਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਉਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥ
ਜਾਤੁ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾ
ਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ
॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ
ਆਸਾ ॥ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖੁ
ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੂਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਡਾਕੋ ਚੀਤਿ ਨ ਕਛੂ ਲਾਗੈ ਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ
ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
॥੫॥ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤਾਪੁ ਗ
ਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥
੧॥ ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ
ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰ

ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਧਰਮ ਕੇ ਰਉਤੀਸਾ ॥੨॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਜਾ ਨਾਵਉ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਚੇਲਾ ॥ ਪੀਰ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ
॥ ਸੂਖ ਸਹਜਿ ਆਨਿਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰ
ਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹੁ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੂ
ਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥
ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ
ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸ
ਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ
ਧਾਰੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਪੁਲ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩॥੬
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿ
ਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕ
ਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ
ਅਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰ
ਦਾਰਾ ਪਰਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤ
ਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥
੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਘਰੁ ॥੩॥

ਜ ਮਿਲਖ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੁਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਾਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧੩॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭ੍ਰਮਿ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥

੩॥ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾਢਰ ਸਮਨ ਆਇਓ ਦੂਰ ਭਾਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕੀ
ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਅ
ਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂ
ਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾ
ਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ
ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਈ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥
ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰ
ਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ
ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆ
ਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪੁਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ
ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ
ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰ
ਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ
ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ

ਦਰਪਨੁ ਭਾਗੋ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੋ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸ
ਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ
ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀ
ਛਪਰਾ ਥਾਮਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚ
ਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ
ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾ
ਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ
ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਬਿਪਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗੁਣ
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ
ਗਾਠੇ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ
ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਜਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ
ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੂ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆ
ਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀ
ਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ

ਦੂਰਠੈਸਮ੍ਰਥਸਰਣੀਮੈਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੋਤੇਰੈਹਿਰਦੈਗਾਈਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਇਤਉਤ
ਤੁਝਹਿਧਿਆਵਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੭॥
੪॥ ੯ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀ
ਓ॥ਜਨਮਜਨਮਚੂਕੇਭੈਭਾਰੇਦੁਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥
ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਰੁਥੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਏਹੁਕਾਜੁਤੁਮਆਪਿਕੀਓ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸ
ਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਬਿਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰੁਲੀ
ਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣ
ਸਦੇਹੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਜੁਗੁਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੮॥ ੯ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਔਗਹੀਨਸਭੁ
ਕਿਛੁਆਵਦੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੂਲਚੂਕਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ
ਕਾਟਿਆਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ
ਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਪਕੜਿਗੁਰਿ
ਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾ
ਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿ
ਪਇਆਨਾਨਕਸੁਹੇਲਾ॥੪॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਬਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੋਲਾ
ਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾਚੇਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥
ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਦਇਆਲਾਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁ
ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰਾ
ਹਾਥਦੇਇਤੂੰਰਾਖਹਿ॥ਜਿਸੁਜਨਊਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪਨਕੋਊ

ਘੋਲਾ ॥ ਉਹ ਸੁਖੁ ਉਹ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਅੰਗ
ਦੁਲਾਨਾ ਸੁ ਮਿਲੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇ
ਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ
ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ
ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ
ਸਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਤੁਮਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ
ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲ
ਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ
ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬ
ਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ
ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿ
ਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੭ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨਿ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥

ਕਵਨੁ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ
ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥
ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੪॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੀਗਾ
ਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ
ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ
ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
੩ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ
੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ
ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈ
ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਸੰ
ਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ
ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬ
ਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢ
ਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ
ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀ
ਆ [illegible] ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ
੩ ॥ ਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆ
ਲਈਆ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਢਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਲਧੀ ਠਾਗਉਰੀ ਅਪਨੀ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਈ
ਐਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਠਾਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਾਮੈ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸ
ਪਤਿਆਈ ਜਨ ਹੂਏ ॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੀ ਨਹ ਭੁਲਨਵਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਲਨ ਨਾਮੁ ਜਿ
ਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ॥੫॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥
੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ
ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਭਨਤਿ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰ
ਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗ੍ਰਿਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰ
ਜਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂ
ਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈਂ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ
ਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੋ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋ
ਸਾਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨਉ ਖਾਈ ॥ ਤ
ਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ਤੁਮਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲ
ਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ੯
॥੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ
ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋ
ਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ
ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ
॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ
ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ
ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗ
ਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ
ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾ
ਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ

ਤੁ ਰਿਦੈ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁ
ਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥
੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ
ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆ
ਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਿ
ਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ
ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇ
ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾ
ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾ
ਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥
ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ [illegible] ॥

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁ
ਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗ
ਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ
ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪु
ਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥
ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ
ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ
ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨੁ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾ
ਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰ
ਤਾ ॥ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿ
ਗੂਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ

ਣਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਤੁਮ ਤਾ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਿਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਕੁਲ ਮਾ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਈਆ
ਅਸਥਿਰੁ ਕੁਲ ਗਤੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਦ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਿ ਹੇਰਾ ॥
ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਨਿਵੇਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆ
ਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮ
ਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਰਣਿ
ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗ
ਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂੰ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥
੧ ॥ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿ
ਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ
ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧ
ਰਉਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਜਰਉਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਮ
ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋ
ਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੀ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧ
ਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇ
ਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅ
ਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

ਸਗਲਿਅ ਛਿਦ੍ਰ ਦੂਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨਹਿ ਛਿਪਤਾਨੇ ਮਿਟੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਲਤਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋੜਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ੨ ॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥੪॥੩੦॥
੮੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੂਤ ਕੇ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ
ਸੰਗਿ ਮੇਲ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ॥੧॥ ਤੇ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿ
ਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ॥ ਉ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ॥ ਓਸੁ ਬਿਨੁ ਤੂ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ॥੨॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮ
ਹਤੁ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਇ
ਹੈ ਮਾਟੀ॥ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ
ਥਾਪਿ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰ
ਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ॥ ਨਾ
ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖਾ॥੧॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ॥ ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇ
ਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ॥ ਨਾ ਉ
ਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ॥ ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ॥
ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾ ਹਮ
ਜਚਨਾ॥ ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ
੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾ
ਨੁ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥੧॥ ਦਾ
ਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ॥
ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ॥੨॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ
ਸਭ ਹੋਮਾ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨਾ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਾ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿ

ਮਖਏਹੀਆਗਾਧਉ॥ਇਨੁਸੁਗੇਣਇਏਹਿਸਦਾਸਾਧਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਗੋ
ਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁ
ਖੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਘਟਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨੁ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮੁ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ॥੩॥ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੪॥
੨੪॥੭੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਭੂਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿ
ਅਨਰਥਵਿਹਾਝੀਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ਪ੍ਰਭਿਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵ
ਰਕਉਦੀਨੀ॥੧॥ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ॥ਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆਹੂ
ਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਓਨਿਹੰਗਾ॥ਚੀਤਿਨਆਇਓ
ਉਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲਸਕਰਜੋੜੀਕੀਆਸੰਬਾਹਾ॥ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਹੋਇਓਸੁਆ
ਹਾ॥੨॥ਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਰੁਰਾਨੀ॥ਹਸਤਿਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨਿਭਾਨੀ॥ਵਡਪਰਵਾਰੁਪੂਤਅਰੁਧੀ
ਆ॥ਮੋਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੂਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ॥ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ॥ਸੋ
ਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥੪॥੨੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਿਚਮੜੀਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਲਾਗਿ
ਛੁਟੋਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਹੈ॥ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬਨਿਬਨਿਜੋਹੈ॥ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਠੀ॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ॥ਛੋਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨਮਾਊ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੈਸ
ਗਲੇਸਾਧੇ

ਅਬ ਘਰੇਰੋ ਮਨਿ ਕਿਛੁ ਉਦਿਆ ਅਨੇਰਾ॥ ਕੁਉ ਡੁਕਾਏਦੈ ਸਭੁ ਫਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿਆ॥ ਘਰ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇ॥ ਆ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾ
ਮੁ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾ
ਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛ
ਹਿ ਸੁਰਦੇਵ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾ
ਸਿ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੩॥੮੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੫॥
ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮਿ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾ
ਧ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਵ੍ਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀ
ਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿ
ਆਵਉ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉ
ਦਕ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ॥
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇ

੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਦਾਜਾਕਉਸੁਨੀਐਰਹੁਕੰਠਆਸਣਜਪਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠਾ॥ਜਾਕੈ
ਚਰਨਸਤੁਉਪਰਿਮੁਲੈ॥ਤਾਕਾਪੁਰਖਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਸਿਮਰਹੇਨਾ
ਕਾ॥ਅਤੁਸਤੂਮਿਗਹੈਸਾਧਾ॥ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸ
ਦਾਬੇਅੰਤੁ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਸਗੀਲਹਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਉਹੁਆਇਓਸਰਨਾ
ਗਾਪਰਨਿਉਹਰਿਸਾਲਗ੍ਰਿਹਾਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੩੯॥੯੦
ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪੰਚਿਮਦਾਜਹਪੈਠੇਲੂਟੀਪਾਨਿਹਾਰੀ॥ਸੋਆਰਗਸੰਤਨਦੂ
ਰੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਮਝਾਇਆ॥ਨਾਮੁਤੇਰੈਕੀਮੁਕਤੀਧੀਧੀਜਸਕਾਆਰਕ
ਦੂਰਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਲਾਲਚਜਾਗਾਤੀਘਾਟ॥ਦੂਰਰਹੀਉਰਜਾਏ
ਘਾਟ॥ਜਹਅਦੁਦੇਖਦੁਤਪਨਸਾਥ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗੀਸਾਧ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸਭ
ਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਨਪੇਖਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਾ॥ਵਾਜੇਤਾਕੈਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੪॥੪੦॥੯੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦਾ॥
੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਬੁਝਿਗਈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸਹਿਅਘਾਨੇ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਾਰਿੰਗਪਾਨੇ॥੧॥ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਸਰਨਿਪਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰ
ਚੰਦੁਚੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਜਪਿਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੨॥੪੧
੯੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸੰਗੀਸਾ
ਥੀਸਗਲਤਰਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹੈਨਾਲੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾ
ਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਠਾਲਾਗੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਨਾਨਕਮਾਂਗੈ॥੨॥
੪੨॥੯੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਮਾਗੈ॥੪॥੪੨॥ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਤਰਿਆਭੈਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਰਿਦ

ਰੇਆਪੂਜਾਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਭਾ
ਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਥਿਰਸੁਹਾਗੁ॥੨॥੪੩॥੬੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ॥ਸਉਕਨਿਘਰਕੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਸੋ
ਹਾਗਨਿਸੀਗਾਰਿਕਰੀ॥ਮਨਮੇਰੇਕੀਤਪਤਿਹਰੀ॥੧॥ਭਲੋਭਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆ
ਮਾਨਿਆ॥ਸੂਖੁਸਹਜੁਇਸੁਘਰਕਾਜਾਨਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿਜਮਤਦਾ
ਰ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰ॥ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਝਲਉਪਾਏ॥ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂ
ਤਲਾਵੇ॥੨॥ਨਾਮੈਕੁਲੁਨਾਸੋਭਾਵੰਤ॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀਕੰਤ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਗ
ਰੀਬਨਿਮਾਨੀ॥ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ॥੩॥ਜਬਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ॥ਸੂ
ਖਸਹਜਮੇਰਾਧਨੁਸੋਹਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁ
ਣਤਾਸਾ॥੪॥੧॥੬੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ॥ਬੋਲੈ
ਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ॥ਸਦਾਭੂਖੀਪਿਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪਾਈ॥
ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਲੀਸ
ਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੋ
ਹਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ॥ਸੇਉਬ
ਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਬਾਧਾ॥ਹਉਮੈਪਚੈਮਨ
ਮੁਖਮੂਰਖਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਹਮਰਾਖਾ॥੪॥੨॥੬੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫
ਸਰਬਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ਈਹਾਊਹਾਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏ॥ਸਰਬਸੂਖਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਰਜਾਏ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ॥ਸੋਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿ
ਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਹਿ॥ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨਿਜਾਹਿ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਏਕ॥ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇਕ॥੪॥੩॥੬੭

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੫॥੯੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ ਮਨ ਸਗਲਾ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ

ਰਹਿਆਲਾ॥ਸੇਜਸੋਹੇਆਸਰਾਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੬॥੧੦੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਿ॥ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇ
ਕੀਆਨਿਵਾਸੁ॥ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ॥ਜੰਮਿਆਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗ
ਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕਮਿਬਾਲਕ
ਜਨਮੁਲੀਆ॥ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁਗਾਵੈ॥
ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ॥ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਿ
ਬਹਾਲੀ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ॥ਭਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥
੩॥ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ॥
ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ਆਸਾਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਜ
ਪੀਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਣਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨ॥੩॥੮॥੧੦੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੮॥ਕਾਫੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਧ
ਣੀਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣਹੁਕਾਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
ਅਪਾਰਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰਜਾਈ॥੨॥ਚਤੁਰਾ
ਈਸਿਆਣਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੩॥ਜੇਲ
ਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ॥
੪॥੧॥੧੦੪॥ ੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡੁਨਕੋਇ॥
ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬਲਿਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸ

ਠਾਕੁਰ ਬਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤ ਮਾਇਹ ਕੀ ਜੈ ਟਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰਿ ॥ ਓਹੁ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮ
ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਥਾਈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਕੋ ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਮਾਇਆ ਮੈਨੂ ਹੁਤਨ ਮੈ ॥
੧ ॥ ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਅਪਨੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕ ਗਾਲਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗ
ਣੀ ॥ ੨ ॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲ
ਇ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥
੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮਿਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾ
ਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥
ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉ
ਣੁ ॥ ੩ ॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰਿਆਉਲੈ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ਸਭ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ
ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵਾਂ ਤੇ
ਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲ
ਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ
ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਕਥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇ
ਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ
॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿ
ਨ੍ਹ ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁ
ਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹ
ਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖ
ਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ
ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨ੍ਹਿ ਵ
ਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ
॥੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥
੩॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪
॥੮॥੧੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ
ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਦਰਸ
ਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆ
ਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ

ਨਕਕੇਜੀਅਰੇ॥੪॥੧੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖੁਜਾਇਸਹਜੁਸੁਖਪਾ
ਈਐ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸ
ਹਾਈਗਿਆਨੁਜੋਗੁ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਾਸੈਸਗਲੁਰੋਗੁ॥੨॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾ
ਰੁਰਾਖੈਅਗਨਿਮਾਹਿ॥ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਿਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੂਖਸਹਜਆ
ਨੰਦੁਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਭਏਭੇਟਿਆਗੁਰਪੂਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥
ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁ
ਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਹਰਿਕਥਾਕਹਾਣੀਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹਿਨ
ਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਣੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਮਿ
ਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠਾਵਿਣਸਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ॥
ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵ
ਈ॥ਨਾਨਕੈਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਆਵਹੁਮੀ
ਤੁਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ॥੧॥
ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁ
ਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰਾਸਉ
ਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਣਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸ
ਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਉਦਮੁਕੀਆ
ਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਪਾ
ਇਪਰਹਿਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿ
ਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦ

ਤਿਸਾਪੂਰਨਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਨੇਮੁ
ਨਿਬਾਹਿਓਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਾਉਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਦਿਤਾ॥ਵਣਜਾਰੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾ
ਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਭਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸ
ਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਅਉਰੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁ
ਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮਨਮਾ
ਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫॥ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋ
ਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੈਕੈਊਜ
ਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ
॥ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥
ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭ
ਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧॥੫॥੧੧੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾ
ਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀ
ਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂਜਾਣੁਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾ
ਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਬਿਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹ
ਰਕਰਜੋੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾਈਰੂ
ਪਿਅਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਊ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆ
ਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ ॥ ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨਾ ਤੇ ਓ
ਇਹ ਮਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨ
ਤਤ ਛੁਟੇ ਏ ਅਬ ਉਨਾ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ
ਬੰਧਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂ
ਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
੩॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪
॥੧੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜਿ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥
ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗੁਨ
ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸੁ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ
ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ ਆਸਾ ਘ
ਰੁ ॥੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਿਤਵਿਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ
ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਸਗ
ਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰ
ਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾ
ਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ

ਥੋਰੀਮਤਿਥੋਰੋਲਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਉਬਰਖਵੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਰੇਉ
੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉ
ਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਉ॥੪॥੧॥੧੩੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾ
ਦੀਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰ
ਗਿਪੰਥਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ॥
੨॥ਦਿਨਸੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾ
ਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਮਸਤ
ਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੩੨॥

ਆਸਾਘਰੁ੧੦॥ਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਸਨੋਤੂਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਦਾਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗ
ਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿਆਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਬਸਤਰਦੇਹ
ਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿਭੋਰਾਹਾ॥ਭੀਤਿਊਪਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰਤਿਓਰਕੋਆਹਾ
॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ॥ਆਵਗਿਆ
ਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈ
ਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਣਓਟਾਹਾ॥
੪॥੧੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੂਤਦੁਸਟਸਜ
ਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥ਜਉਕ੍ਰਿ

ਪਾਂਗੋਧੀਰਜੁਏਅਖਸੀਪਤਿਹਰਿਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਿਕਿਰਪਨਕਉਨਜਾਨਤਆਸਗਹਤੁਦਨਪੂਰਣਦੀ॥ਸੰਗਿਮੇਰੈਠੋਕਰੀਨਪਾਵਤ
ਗੁਣਿਸਗੰਧਤਰਨਸੇਵਣੀ॥੨॥ਆਠਆਠਕਉਹਿਰਤਛੁਤੇਮਨਸਗਲੜਿ
ਸਨਪਬ੍ਰਿਗਾਈ॥ਏਕਧੇਲਤੀਖਣਤੇਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲੋਈ॥੩॥ਏਕਜੀ
ਹਸ੍ਰਣੁਕਦਨਦਖਣੇਅਗਾਮਅਗਾਮਅਗਾਮਈ॥ਦਾਸਦਾਸੁਦਾਸਕਰੀਅਹੁ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੨੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਕੋਮੁਦ੍ਰੋਨਾਹਿਕਉਨੁ
ਢੀਲਾਤੋਤੇਕਉਬੇਗਿਧਾਇਆ॥ਸਜਣਦਖਰਤੂਧਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਬਾਪਾਰੇਨਿ
ਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਰੀਆਸਾਏਆਪਤਿਧਾਰੁਨਤੇਰੇਨਾਮੁਧਾਰਬੂਝਸੈ
ਏਹਾਉਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਪਣੈਦੈਣਸੁਨਹਿਉਰਸ੍ਰਵਹਿਨਾਮੁਲੋਭ
ਲੜਾਇਆ॥ਨਿੰਦਚਿੰਤਕਉਬਹੁਤਉਮਾਹਿਉ॥ਬੂਝਨੀਲਪਟਾਇਆ॥੨॥ਪ
ਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਖਾਇਆ॥ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰੁਚਿ
ਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰ
ਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪ
ਨਾਇਆ॥੪॥੧੨੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲ
ਪਟਾਏਮੋਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੇ॥ਜਹਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਆਂ
ਧੇ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੇ॥ਕਾਚਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤੂੰਬਸਤਾ॥ਸੰਗਿਸਗ
ਲਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰ
ਜਾਧੇ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏ॥ਝੂਠਧੰਧਿਦੁਰਗਾਧੇ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋ
ਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਪਟਾਧੇ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜਨਮਾ
ਧੇ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਧੇ
ਕਹੁਨਾਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ॥੪॥ਇਉਜ

ਪਿਉਭਾਈਪੁਤ੍ਰਬਿਧਾਤੇ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਗਨਦੁਖਲਾਥੇ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੪॥੨੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਨਿਮਖਕਾਮੁਸੁਆਦਕਾਰਣਿ
ਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਘਰੀਮਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿਫਿਰਿਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਪਛੁਤਾਵਹਿ
੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸੋਦਿਨਨੇੜੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਲ
ਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਭੂਲੋਆਕਨੀਮਕੋਤੂੰਮਰੁ॥ਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਉਹੈਰੇਤੈਸੋਹੀ॥
ਇਹੁਪਰਗ੍ਰਿਹਿ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨ
ਹੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਆਪਿਓਸੋਉ
ਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥
੧੨੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਦੂਪਹਰੇ॥ਲੂਕਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ
ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੈਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ
ਭ੍ਰਮਕੇਮੂਸੇਤੂੰਰਾਖਤਪੜਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿ
ਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਣੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰ
ਬਾਨੀ॥੨॥੧੧॥੧੨੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁ
ਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਤਹਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟਿ
ਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਸੇ
ਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿ
ਸੁਨਾਨਕਪਰਸਨਿਆਵੈ॥੨॥

ਆਸਾਘਰੁ॥੧੧॥ਮ॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮ
ਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆ
ਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ

ਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ
ਗਾਖਰੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾ
ਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ॥
੩॥੧॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾ
ਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ॥ ਹਮਰਾ ਠਾ
ਕੁਰ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ
ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ॥੨॥੨॥੧੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ॥ ਸੁੰ
ਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰ
ਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ
ਕਲੀ ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ॥੨॥੩॥ ੧੩॥੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀ
ਕੀ ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ ਗੁਨ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਛੁ ਲੀਕੀ ਰੇ॥੧॥
ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ॥੩॥੪॥੧੩੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ
ਰੇ॥ ੧॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ॥ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਖਿਨੁ ਰਮ
ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ॥੨॥੫॥ ੧੩੬
ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਹਰ ਮੂਰਤ
ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਵਖਾਨੀ॥੧॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ

ਮਸੀਤਨਰੁਖਨਪਾਟੀਨੀ॥ਰਾਹਉਰਹਉਰੇਨੁਠਾਕੁਰਕਉਓਰੋ॥ਨਾਨਕਰਸਨਪਛੁਨੀ॥੩
੪॥ ॥੧੩॥੫॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸ
ਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿ
ਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲਲੰਘੀਐ
ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸ
ਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀ
ਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀ
ਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋ
ਗੁ॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰ
ਮੁਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸ
ਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚਰਣਸਰ
ਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ
੪॥੨॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ
ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕਰੰਗ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸ
ਮਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿ
ਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬ

ਸੁਖਦਾਈਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਨਾਉ॥੪॥੧੩੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿ
ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸ
ਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ॥
ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁਨੇਕਉਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭਮੇ
ਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ
॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈ
ਹਰਿਨਾਨਕਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥੧੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਦਰਸੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿ
ਗੁਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿ
ਮੁਘਦਹੋਤੇਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾ
ਸਭਿਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਇ
ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਣੀਐਕਲਿਜੁਗੁਊਤਮੋਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇ
ਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗ
ਤਤੇਰੇਜਾਚਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਹਿ
ਹਰਿਦਰਸੁ॥੪॥੫॥੧੪੧॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾ
ਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀ
ਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲਉਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋ
ਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥ਨਾਨਕਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਵਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮੋਹੁਕਰਤੁਬਧਿਬਿਖਿਰਸਮਾਤੇ॥ਜਿਧਿਆਗਾਹਨਕਾਲੇ॥੧॥ਜਿਧਨਮੋਲੇਰਥਸੁਪਨਆ
ਨੰਦਉਲਾਸਾ॥ਮਨਮੁਖਿਸਤਿਕਾਲੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇਤਿਹਕਿਮਰਮੁ
ਨਲੇਹੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਣਿਆਏ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ਆਸਾਮ
ਹਲਾ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤੇ॥ ਉਨਾਪ੍ਰਭੂਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਾਲਿਕਾਜਮੋਤੀਆ
ਲਾਲਨਲਾਗਾ॥ਨਾਹਨਹੀ॥ਰਾਜਨਭਾਗੁਨਰੂਪਮੁਨਮਾਦਨਾ॥ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੨
ਚਰਨਸਰਨਨਮੈਤਨਖਿਟਨਾ॥ਸੁਖੇਸੁਖਪਾਈ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਤਿਹੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਭਧਿਕੀ॥੩
੩॥੧੪੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ਗੁਰਿਗਿਰਿਖਾਇਓਲੋਇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਓਤ
ਹਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਤੂਹੀਤੂਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾਰਨਕਰਨਸਾਰਨਸਾਰਨਾ॥ਏਕੋਏਕੀ
ਸੋਹਿਣਨਾ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸੰਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨਿਨਾਨਕਸੁਸੁਖਿਸੁਸੁਖਿਸੋਈ॥੧॥
੩॥੪॥ ੧੪੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਓਹੁਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਹੁਅਗਾਹਅਤੋਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੋ
ਰੋਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲਾ॥ਅਲਖਲਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿ
ਕਾਚੋਲਾ॥੩॥੫॥ ੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਪਣੀਭਗਤਿਨਿਬਾਹਿ॥ਠਾਕੁਰਆ
ਇਓਆਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਹੋਇਸਕਾਰਥੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥
੧॥ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਹਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾ
ਵਉਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੩॥੬॥ ੧੪੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਠਾਕੁਰਚਰਨ
ਸੁਹਾਵੇ॥ਹਰਿਮੀਤਨਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆ॥ਗੁਨ
ਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਆਨਨਭਾਵੇ॥੧॥ਦਇਆਤੁ
ਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੇ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈ
ਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਰਣੀਆਈਐਸਰਬਫਲਪਾਈਐਸਗ

ਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥ਜੀਅਕੇਦਾਤਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਪਾਇਪਇਆਹੀ॥੨॥੩॥
੧੪੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸ
ਰਬਸੁਖਪਾਵੈਸੋਜਨਸੁਖੀਆਹੂਆ॥੧॥ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਬਾਧਿਓ
ਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲਥੀਆ॥
੩॥੯॥੨॥੧੯

ਆਸਾਘਰੁ॥੧੪॥ਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲਾਗਿਰਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨ
ਆਵੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮਿਲੁਰਾਮਪਿ
ਆਰੇਤੁਮਬਿਨੁਧੀਰਜੁਕੋਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਏ॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਨਸੁਖਨਾਹੀ॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
ਸਰਨਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ੧੫॥ਪੜਤਾਲ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਿਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿਓਤਦ
ਹੀਘਰਿਜਾਵੈ॥ਲੋਭਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨੁਭੰਗੁਨਾ
ਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈ
ਨਾਹੀਡੋਰਾ॥ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੂਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਨਿਭੋਰਾ॥ਡਾਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜ
ਹਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ॥ਜੇਂਹਕਾਰਜਿਰਹੈਓਲ੍ਹਾਸੋਇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥
ਐਸੋਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿ
ਆਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ॥੪॥੧॥ ੧॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੂਰਬਜੇ

੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰੇਸਹਜਾਇਦਰਸਾਏਅਬਭਾਗਿਆਗੋਬਿੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੰਦ
ਪ੍ਰੀਤਨਾਥਭਰੈਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਕਿਆਨਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਇਰਹਿਸਾਏਨਹੀ
ਆਏਨਹੀਆਵੈਸਹਿਜਾਏਮਨੁਨਿਧਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮੈਨੈਕੀਕਾਮਨਾ॥ਫਿਰਫਿਰਗੁਨਿ
ਗੁਨਿਰਵਾਇਆਮਨਬਹੁਤਪਿਆਸਲਗੀ॥ਹਰਿਰੰਗਸੋਨਾਦਿਖਾਦ੍ਰਿਹਮੋਹਿਤੁਮਬਤਾ
ਦ੍ਰਿਹਨਾਨਕਦੀਨਸਰਹਿਆਏਗਲਿਲਾਏ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭ੍ਰਮਹੀਤੇਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਬਿੰਦ॥
ਗਾਵਉ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਜੀਤਮਿਟਾਵਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕ
ਮੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਤਿਆਗੁ॥ਮਨਿਸਿਮਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਬਿਕਾਰਮਿਥਿ
ਆਜਪਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇ
ਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਚਰਨਸਿਮਰਿਜਾਗੁ॥ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨ
ਭਾਗੁ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਰਖਸੋਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲੁਰੀ
ਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਉਠਿਧਾਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਰ
ਸਭੋਗਨਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂਤਜਿਜਾਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਤਾਪਬਹੁਪੂਜਾਖਿਨਹੂੰਭਰਮਾ
ਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਕ੍ਰਿਪਾਲਸਾਧਸੰਗਆਇਓ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਲਾਇਓ॥੨॥੫॥
੫॥੧੫੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧੭॥ਘਰੁ॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਧਿਰੀਹਾਂ॥ਗੁਰਕਹਿਸੋਚਿਤਧਰਿਹਾਂ॥
ਅਨਸਿਉਤੋਰਫੇਰਿਹਾਂ॥ਐਸੇਲਾਲਨਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਕਜਮੋ
ਹਿਸਰਿਹਾਂ॥ਪਗਨਹੀਚਲੈਹਰਿਹਾਂ॥ਗਹਿਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰੀ

ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੇਸਖੀ॥੧॥ਥਿਰਥਿਰਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਹਾਂ॥
ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹਾਂ॥ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਹਾਂ॥ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗ
ਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ॥੨॥੧॥੧੫੩॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿ
ਹਾਂ॥ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ॥ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਿਹਾਂ॥ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਨਾਰਿ
ਹਾਂ॥ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਅਨਭਰਮਨੀਹਾਂ॥
ਰਵਿਓਸਰਬਥਾਨਿਹਾਂ॥ਲਹਿਓਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ॥ਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਹਾਂ॥ਤ
ਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾਨਿਹਾਂ॥੧॥ਲਹਨੋਜਿਸੁਮਥਾਨਿਹਾਂ॥ਭੈਪਾਵਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹਾਂ॥
ਨਿਜਘਰਿਤਿਸਹਿਥਾਨਿਹਾਂ॥ਹਰਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹਾਂ॥ਲਾਥੀਤਿਸਭੁਖਾਨਿਹਾਂ॥
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥੨॥੨॥੧੫੪॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ॥ਜਪੀਐਸਹਜਿਧੁਨੀਹਾਂ॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂਪਾਈਐਵ
ਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹਾਂ॥ਸਰਬਕਾਪ੍ਰਭਧਨੀਹਾਂ॥
ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹਾਂ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਨੇਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਮਨੁਸੁ
ਸੇਵੀਐਹਾਂ॥ਅਲਖਅਭੇਵੀਐਹਾਂ॥ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹਾਂ॥ਬਿਨਸਨਜਾਇਮਰ
ਹਾਂ॥ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਮਨਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੩॥੧੫੬॥
ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਏਕਾਓਟਗਹੁਹਾਂ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹਾਂ॥ਆਗਿਆਸਤਿ
ਸਹੁਹਾਂ॥ਮਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹਾਂ॥ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵ
ਤਜੋਮਰੈਹਾਂ॥ਦੁਤਰੁਸੋਤਰੈਹਾਂ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੋਇਹਾਂ॥ਮਿ
ਟੇਅੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ਜਿਸੁਜਨਨਾਮੁਸੁਖਹਾਂ॥ਤਿਸੁਨਿ
ਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖਹਾਂ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾਂ॥ਸਭੁਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹਾਂ॥ਸਫਲੁਸੁਆ
ਇਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੬॥੧੬੦॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐਹਾਂ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹਾਂ॥ਉਆਰਸਜੋਬਿਧੇਹਾਂ॥ਤਾ

ਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹਾਂ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਵਡਭਾਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਐਹਾਂ॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਈਐਹਾਂ॥ਦਾਸਹਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਬਿਆ
ਪੈਦੂਖਨਹੋਇਹਾਂ॥ਭਗਤੀਸਰਣਿਪਰੁਹਾਂ॥ਜਨਮਿਕਦੇਨਮਰੁਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰੁਸੇਭ
ਏਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਮਨਿਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ਸਾਜਨਮੀਤੁਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁ॥ਮੰਤੁ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਮਨਹਿਅਰਾਧਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸਬਿ
ਨੁਕਿਉਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨਜਾਉਹਾਂ॥ਨਾਨਕੁਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥
੧੬੧॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਸੁਝੈਮੂਹਾਂ॥ਕਰਹਿ
ਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜੁਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇ
ਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮ
ਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾ
ਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ਆ
ਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸ
ਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
ਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਇਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਇਕਤੁਕਾ॥ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿ
ਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏਹਾਂ॥
੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਾਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮਮਰਿਭਾਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀ
ਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਇਹਾਂ॥੨॥॥੭॥੧੬
੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓ

ਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆ
ਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸੁਜਨਮੁਅਕਾ
ਰਥੁਖੋਵਤੁਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿ
ਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥ਚਉਆਕਾਲੁਮਹਲਾ॥ਮ: ॥੧॥ਸੋਦਰੁ॥੧॥ ਮ:੪॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥
੧॥ਮ:॥੧॥੩੯॥ਮ:੩॥ ੧੩॥ ਮ:੧੫॥ ਮ:੫॥ ੧੬੩॥ਮ ੯ ੯॥
੧॥ ੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੨੩੩॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਾਵੈ
ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਹਾ
ਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੋਰੇ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕ੍ਰੋਧੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗ
ਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚੁਮਨਕਾਰ
ਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤਚੜਾਵੈ॥ਦਰ
ਸਨੁਆਪਿਸਹਜਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆ
ਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨੁਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਮਾਏ
ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਗਤਨਾਥਨਲਿ॥੬॥ਜਲਮਹਿਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ
ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿ
ਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ

॥ਸਭਿ ਜਪੁ ਸਭੁ ਤਪੁ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਹੂਣੇ ਮਾਥੇ ਛਾਈ॥ ਸਾਚ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥੩॥ ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ॥੫॥ ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਏ॥ ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਣੁ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ॥ ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ॥

ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਸਾਗਰੁ ਅਛੂਟੁ ਹੀਰਾ ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰਾ ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ

ਤੇਮਨਪੀਵਣਾ॥ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥ਸਾਚੋਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜੀਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਸਾਚਿਰਤਉਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਫਤਿਸਹਜਿਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁ
ਪਾਏ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁ
ਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾ
ਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾ
ਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮਸੰਗਤਿ ਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗੁਣਧੋਵੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥
ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਨੁ॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਭਵਣਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰ
ਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾਰ
ਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋ
ੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥
ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿ
ਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿ
ਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾ
ਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀ
ਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ॥ ੧॥ਕ

ਤਾਂਚਲੁਹੁਮਨਰਤਨੁਪਰੋਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪੰਦ੍ਰੁਸਮਤੁਜਿਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਮਿਕ੍ਰੋਧੁਪਾਂਨੋਂਮੋਹਸਰੀਰਾ॥ਲਬਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਕਿ
ਉਮਨਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥
ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰਸਮਾਵੈ॥ਅਕ
ਲਕਲਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਾਮੈਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀ
ਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾ
ਸੁਖਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਾਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗ
ਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰਆ
ਚਾਰਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੧੦॥੭॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ ੧ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾਨਾ॥ਇਤ
ਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈ
ਮਨੁਨਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅਵਰਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸ
ਹਸੀ॥੨॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰੇਸਚੁਪੇਲੈ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁ
ਕਰਮਾਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਤੇਜਨਮਾ॥ਸਾਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁ
ਮਨੁਮੂੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਅਸਥਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋਇ॥
ਇਹੁਮਨੁਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾ
ਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁ

ਰਮੁਖਿ ਨਾਥੇ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾ
ਇ ਕੀਏ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥
ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾ
ਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾ
ਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰ
ਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸ
ਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਰਾਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥ ਨਾ ਜ
ਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭਗਤਾ ਹਰਿ

ਸੋਧਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰਿਧਿਰੰਗਿ॥੮॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਏਕਤੁਕੀ॥
ਗੁਰਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸੈ
ਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆ
ਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰ
ਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾ
ਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨ
ਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧ
ਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ
॥੮॥ ੧੦॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿ
ਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀ
ਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥
ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲ
ਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲ
ਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆਂ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏ॥ਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲ
ਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇ
ਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਂਹਾਸੁਰਤਿ
ਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤੁ
ਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨ
ਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆ

ਦੁਹਿਆਪੰਨਿਆਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲੁਮੁਠਿਸਿਧਾ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭ
ਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੪॥੧॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤ
ਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁ
ਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇ
ਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਹਾਸੁਘਰਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥
ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾ
ਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀ
ਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰ
ਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾ
ਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲ
ੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿੜਾ
ਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰ
ਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ
॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕ
ਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇ
ਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥
॥੨॥੧੨॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਆਸਾਕਾਫੀਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥
ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀ

ਮਹਿ ਜੋਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੋਰੁ ਨ ਹੋਵਈ ॥੨॥ ਉਠੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਕਰਹੁ ਹੋਰੇ
ਸੋਸਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰਿਦ ਹਉ ਗਾਉ ਮੁਨੋ ਨੇਤ ਮਕਉ ਕੋਨੂ ਰੇਈ ॥੩॥ ਪਿਪਾ ਪਿਰ ਹੂ ਭੁਣਾਈ ਹੋਤੂ ਮਕੂਰ
ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਉਹ ਮਸੁਣ ਈ ਕਤਹੀ ਤੁਲ ਕਮੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਾ ਨਾਲ ਕੁਲਾਗ
ਸੇਈ ॥ ਜਿਸ ਕਬੂਝੈ ਮਾ ਪਣੁ ਤਾ ਨੀ ਦਨੋਹਈ ਪਜੀ ਰਲ ਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ
ਤਾ ਪਨਿ ਸੋਰਹੁ ਰੋਈ ਪਕੇ ਬੁਝੂਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੬॥ ਆਦਨੁ ਜਕਰਹੁ ਆਪ ਸੁਦੁ ਲੇਹੁ ਮਤੂ ਪਛੈ
ਤਾਵਹੁ ॥ ਅਉਗੁਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੈ ਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥ ਧਰਮ ਭੁਮਿ ਸਤ ਬੀ
ਜ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਤਾ ਵਪਾਰੀ ਜਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ ਕਰ
ਮੋਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਲਾਹ
ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀਆ ਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ ਹਿਕੋ
ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ
ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ
ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾ
ਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪ ॥
ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭ
ਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫ ॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬ ॥ ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ॥
॥੮ ॥ ੨॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮਾਇ

ਅਲੇਖੁ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਾਹਿ ਤਰਣਾ॥ ਆਇ ਜੁਗਾ ਦਿ ਦਾਇਆਲੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥
੧॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ
ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ॥ ੩॥ ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ॥ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ
ਭਾਰੀ॥ ਸਾਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁ
ਗੇ ਭਾਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ
ਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਮਤਾ
ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ
ਪਾਈਐ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ॥ ੨॥ ਮੁਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ
ਰੋਵਨ ਜਾਣਹੂ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ॥ ੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆ
ਇਆ ਜਾਣੀਐ॥ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ॥ ੪॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾ
ਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਹਾਣੀਐ॥ ੫॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇ
ਐ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖ
ਪਾਈਐ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ॥ ੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ
ਪਛੁਤਾਵਹੀ॥ ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ॥ ੮॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਘਾਲੀਐ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ

ਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ਐਉਲਗੀਆਉਲਗੀਹਮਛੁਹੁਬਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿ
ਤਉਰਹੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਭੂਖੇਮੈਮਨਿ
ਭਾਈਐ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੂਰਿਨਜਾ
ਣੀਐਅੰਤਰਿਹੈਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਆ
ਪੇਹਰੇਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥ਜੀਵਦਿਆਲਾ
ਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤ
ਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਇ
ਆਜਾਣੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟੇਪਾਰਸੁਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੭॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਰਹੈਨਿਰਾਲਮੋਕਾਰਧੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਰਾਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥
੮॥੧੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤਨਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿ
ਆਧਰਏਕਤੂੰਮੈਤਾਣੁਸਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥
ਆਪੁਗਇਆਸੋਝੀਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਈ
ਐਪਾਈਐਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਦੇਸਾਚੁਅਧਾਰੁ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਸੇਵਾਸਚੁਸਾਈ॥ਤਾਕਉਬਿਪਤੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥
੩॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪਵੈਖਜਾਨੈ॥ਖੋਟੇਠਵਰਨਪਾਈਨੀਰਲੇਜੂਠਾਨੈ॥
ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਾਈਐ॥ਖੋਟੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿ
ਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜਿਨੀਆਤਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੋਈ॥ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਫ
ਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੇਅਘਾਈ॥ਤਿੰਨਾਭਰਮੁ
ਨਭੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੭॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ॥
ਅਉਗੁਣਿਆਰੇਕਉਗੁਣੁਨਾਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੮॥੨੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥
ਮਨੁਰਾਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾਣਿਆ॥ਲੋਕਾਦਾਕਿਆਜਾਇਜਾਤੁਧੁਭਾਣਿਆ

੧॥ ਜਉ ਲਗ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ
ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾ
ਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ॥੩॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮਿ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ॥ ਵੇਲਾ ਸ
ਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ॥੪॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ
ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ॥੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ॥ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ॥੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ
ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ॥੭॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢਿਆ॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿ
ਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਣਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ
ਗਾਏ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ॥੩॥ ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇ
ਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ॥੪॥ ਹਉਮੈ ਚਉ
ਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ॥੫॥
ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤਿ
ਸਵਾਰੈ॥੬॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇ
ਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥੭॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ॥੮॥੨੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਰ ਸੁਗੰਧਿ ਚਰਨ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾ
ਵੈ ਤੂੰ ਤਾ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲ
ਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾ
ਣੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇ
ਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
ਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ
ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥
ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਝਾਵਹਿ ਆਪਣਾ
ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮ
ਮਤਾ ਅਗਨਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤ
ਪਾ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀ
ਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ

ਲਸਬਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤੀ ਰਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ॥ ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੮॥ ੩॥੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥੮॥ ਕਾਫੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ

ਪਈਐ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥੮॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ

ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਖੁਲਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾ
ਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾ
ਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ
ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ ਬਾਹਰੁ ਢੂਢੇ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘ
ਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋ
ਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ ਜਿ
ਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਤੂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ
ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇ
ਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ

ਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੨੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਆ
ਨੀਨਾਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇ
ਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧
ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਾਲਦੀਆ
ਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆ
ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥ਗਿਆਨੁਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈ
ਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅ
ਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬ
ਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨਵੀਚਾਰੁ॥੬
ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਊਤਮਾਜਾਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾ
ਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥੭॥ਹਉਹਉਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥
ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇਆਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਰਗਟੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਏਮਨਰੂੜੇਰੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਜੇਰਪੈਨਾਇਹੁਰੰਗੁਲਹੇ
ਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਪਾਰ
ਸੁਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਇਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੋਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੩॥ਭੈਬਿਨੁ
ਲਾਗਿਨਲਗਈਨਾਮ… ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਝੂਠੇਠਾਉਨ
ਕੋਇ॥੪॥ਜਿਸਨੋਆਪੇਰੰਗੇਸੁਰਪਜੀਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿ
ਤੀਸਭਐਸੇਰਹਹਿਜੈਸੇਪਸੁਢੋਰ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਚੋਰ॥
੬॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਝਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾ

ਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੂਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੭॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੋਹੈਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ
ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੮॥੩੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਸੁਖੁਤਿਸੁਜਿਸੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਨਾਮੇਵ
ਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਹੈਬਹੁਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਹੁਕਮੇਕਾਰ
ਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾਈ॥੨॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿਰਕਾ
ਰ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ਇਕਿਧੁਰਿਪ
ਵਿਤੁਪਾਵਨਹਹਿਤੁਧੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਇਕਿਕੁਚ
ਲਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਹੁਆਪਿਖੁਆਏ॥ਨਾਓਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਫਿਰਹਿਉ
ਤਵੁਤਾਏ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਲਾਏ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਇਹੁਸੰਜਮੀਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੬॥ਲੇਖਾਪੜਿਨਪਹੂਚੀਐਕਥਿਕਹਣੈਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰਤੇ
ਕੀਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੋਧਿਤੂੰਗੁਰਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ
੮॥੧॥੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥
ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਅਵਗੁਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆ
ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਕਾਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੂਰਿਨਜਾਣਨੀਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਕਿਉਪਾਇਨਿਡੋਹਾਗਣੀਦੁਖੀ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਚੁਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵ
ਹਿਸਹਜਸਿਉਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂੜੁਬੋਲਿ
ਬਿਖੁਖਾਹਿ॥ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਞੀਸੇਜੈਦੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਸਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਏਕੁਹੈਮਤੁਮਨਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁਮੰਨਿਵ

ਸਾਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗ
ਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾ
ਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
॥੮॥੧੧ ੩੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ੍ਹਾ
ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹ
ਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ
ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜੰਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇ
ਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲੁ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲ
ਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁ
ਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਤਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ

ਐਸੇ ਰੋਗ ਮਹਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇ
ਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ
ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲ
ਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹੁ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰ
ਜਾਇ ॥੮॥ ਜਿਨੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਤਿਨਾ ਕਦੀ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਸਬਦੌ ਹੀ
ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸ
ਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿ
ਨ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ
ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅ
ਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਵੈਸ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥
ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ
ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਇਆਨੀ ਮੇਰੇ ਬਾਵਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਪਾਇ

ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲਿਆ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਹਿਰਿ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ ॥੭॥ ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵਾ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥੮॥੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਧਨੀਰੀਤਿ॥੧॥
ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਚਾ
ਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭ
ਗਤਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੁੰਚਹਿਸਭਠਾਇ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁ
ਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪ
ਕੋਊਹੋਤਨਸਾਥ॥ਏਕੁਨਿਵਾਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏ
ਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹੁ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚ
ਨਾਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁ
ਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾ
ਨੰਦ॥੮॥੧॥੨॥੩੮॥

ਬਿਰਹੜੇ॥ਘਰੁ॥੪॥ਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀ
ਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਾਜਾਇ॥੨॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇ
ਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅ
ਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚ
ਲੁਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੩॥੪੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥
॥੫॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁ
ਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇ
ਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉ

ਘਾਇ॥੪॥ਜੋਜੋਸੁਖੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨੁਤੁਟਈ
ਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥
ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਸਭੁਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਤੇਰਾਦਿਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆ
ਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੂਕਰਾਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾ
ਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭੁਸੁਹਾਵਣੇਪਿਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥੭॥ਸੰਸਾਰਕੂਪਤੇਉਧਰਿਲੈਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੫॥ਮਃ੩॥
੧੫॥ਮਃ੫॥੫॥੨੨॥ਮਹਲਾਅਸਟਪਦੀਆਕਾ॥੪੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਪਟੀਲਿਖੀ॥

ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾ
ਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀ
ਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖ
ਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੁ
ਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥
ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆ
ਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰ
ਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੬॥ਗ
ਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆਵੀ
ਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿ

ਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ
ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ
॥੯॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥ ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ
ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥ ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾ
ਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿ
ਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ
ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ
ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲ
ਣਾ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥ ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪ
ਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ
॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
॥੧੭॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤ
ਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥
ਦਦੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸ ਨ ਦੀ
ਜੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦਦੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋਈ ਮੈ
ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀ
ਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨

੨੨ ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲ
ਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਦੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਥੀਸਭੁਜਗੁਫਾਥਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣਿਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗੀ
ਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣੁਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥
ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿ
ਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆ॥
ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕ
ਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਭੁਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲ
ਇਆ॥੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੇਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸ
ਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਵੁਪਰਮੇਸੁਰਦੇਖਣਕਉਜਿ
ਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ॥ਦੁਖਣਕਉਜਿਨਿਦੀਆ॥੩੨॥ੜਾੜੈਰਾੜਿਕ
ਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁ
ਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀ
ਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇ
ੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾ
ਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੫॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ ਪਟੀ॥ਪ੍ਰਥਮ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲੁਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿ
ਅਵਗੁਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰ
ਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ਛਛੈਛੀ

ਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟਹਿਜਮਿਪਕੜਿਆ॥੨॥ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂੜੇਭਰਮਿਭੂਲੇ
ਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾਕਾਭਾਰੁਤੁਧੁਲਇਆ॥੩॥
ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੂੰਚੀਨਹਿ
ਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧੁਸਿਰਿਲਿਖਿਆਸੋਪੜੁਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਨੋ
ਨਸਿਖਾਲਿਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟੜਿਆ॥੫॥
ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਇਓਮੂੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏ
ਤੁਧਾਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥੬॥ਮੰਮੈਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਪ
ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਆਤਮੁਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕ੍ਰੋ
ਧੁਭਵਾਇਓਹਿਮੂੜੇਮਮਤਾਲਾਗੇਤੁਧੁਹਰਿਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣ ਹਿਤੂੰਬਹੁਤੁਪੁਕਾ
ਰਹਿਵਿਣੁਬੂਝੇਤੂੰਡੂਬਿਮੁਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਹਿਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭਿਰਸਟੁਹੋਆ॥
ਘਘੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਤੂੰਮੂੜੇਦਦੈਦਾਨੁਨਤੁਧੁਲਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੂੜੇ
ਪਰਪੰਚਿਤੂੰਪਲਚਿਰਹਿਆ॥ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇਓਹੁਮੂੜੇਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਾਇਆ॥
੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਿਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾ
ਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰੀਆਈਆਮੂੜੇਵਾਸੁਦੇਉਤੁਧੁਵੀ
ਸਰਿਆ॥ਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਿਤੂੰਜਮਕੈਵਸਿਪਇਆ॥੧੨॥
ਝਝੈਕਦੇਨਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰੁ
ਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰਖੁਮੂੜੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿ
ਧਾਨੁਪਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪਇਆ॥
੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾ
ਇਮੂੜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਿਬਖਸਿਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂੜੇਤਾ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬

ਰਾਰੈ ਮੁੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਅਸਿ ਗੁਣ ਰਾਤਿ ਤਿਨੀ
ਬੂਝਿ ਲਇਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ
ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ
ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣ
ਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗੁਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ
ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀ
ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ
ਅਮੋਲ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁ
ਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧ
ਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ
ਮੀਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ
ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ
ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤ

ਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿਘਰੁਪਾਇਆ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਅਲ
ਖੁਲਖਾਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਤਿਤੁਅਗਮਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ
ਰਾਮ॥ਸਚੁਸੰਜਮੋਸਾਰਿਗੁਣਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿ
ਧਾਨਾ॥ਰਾਮ॥ਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤਿਤੁਸਾਖਾਮੂ
ਲੁਪਤੁਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕਰਿਸੰਜਮੁਥਾਕੀਹਠਿਨਿ
ਗ੍ਰਹਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਐ॥੨॥
ਗੁਰੁਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮ॥ਕਰਿਮਜਨੋਸਪਤਸਰੇਮਨਨਿਰਮਲ
ਮੇਰੇਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿਖਿਆਤ
ਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀਤ੍ਰਿਣੁਦੇਖਿਸ
ਬਾਇਆ॥ਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਰਾਮ॥ਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ
ਤੂੰਥਿਰੁਥੀਆਤੁਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥
ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ
ਨਾਨਕਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆ
ਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇਰਾਮ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅ
ਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਅਵਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮ
ਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅ
ਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਰਾਮ॥
ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰ
ਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚ

ਤਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਏਹੋ ਮਨੋ ਏਹੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮੁ ॥ ਅਵਗੁਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗੁਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ਘਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਊਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁ॥ਜੀਉ॥ਜਿਨਿਜਗੁਉਪਾਇਆ
ਧੰਧੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ਨਾਮੈਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿ
ਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿ
ਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿ
ਨਪਰਣਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ
ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥

੧

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਛੰਤ॥ ਘਰੁ॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾ
ਮਾ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿ
ਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ
ਮੈਗੁਰੁਪੁਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੁਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀ
ਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾ
ਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅ
ੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮ
ਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿ
ਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇ
ਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿ
ਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿ

ਹਰਿਨਾਮਿਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾ
ਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੪॥੧੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ਛੰਤਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆਰਾਮੁ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀ॥
ਗੁਰਸਬਦੁਸੀਗਾਰਿਸਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਹਰਿ
ਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦੁਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥
੧॥ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮ॥ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆਰਾਮੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਮਨਮੁਖਿਇਆਣੀਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰੇ॥ਆਪਣਾ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਤਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰ
ਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖਪਾਏ॥ ੨॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਿ
ਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਪੜਿਪ
ੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥
ਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ਸਾਧਨਮਨਿ
ਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮ॥ਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗੁਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਰੇ
੪॥੧॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ਛੰਤ॥ ਘਰੁ॥੩

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਿਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥ਭ
ਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸ
ਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿ
ਸੁਕਰੇਕ੍ਰਿਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁ
ਦਿਖਾਵਹਿ॥ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਾਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂਛੋਡਿ
ਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪ
ਛਾਣਏ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾਸੋਈ॥ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨ
ਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾ
ਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ
੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾ
ਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇ
ਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥
ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਧਾ
ਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ
ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣ
ਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿ
ਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈ॥ਅਪਣਾ
ਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾ॥ਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪ
ਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧ

ਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿ
ਆਜਾਵਹੇ॥੪॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ
ਗਰਬਆਟਿਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾ
ਣਾਸਤਿਗੁਰਅਗੈਮਤਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤੁ
ਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿ
ਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ॥੫॥ਧੰਨੁਸੁ
ਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆ
ਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮੰਨਿਵਸਾਇਆਅਵਗੁਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ
ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇ
ਕੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥੬॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾ
ਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ॥
ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇਜਾਤੁ
ਧੁਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥੭॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀ
ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣ
ਗਾਵਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲ
ਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥
੮॥੧੦॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾ

ਹੋ॥ਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿ
ਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਨਾਨ
ਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮ
ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰਗੰਧਮੜੈ
ਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਉਚ
ਕੁਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ
ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਅ
ਗਮਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਂਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾ
ਹੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੁਖਸਭੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੋਸੁੰਨਸਮਾ
ਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀਆਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆ
ਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਸੁਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀ
ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਨਿ
ਮੋਲਕਰਤਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ
ਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੪॥
ਝਿਮਿਝਿਮੇਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮਪਿਆਰਾ
ਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮੁਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮ
ਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
ਣੀਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ
੧॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ॥ਰਵਿਆਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰ

ਭਗਤਿਪਾਈ॥ਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲਬੁਵਿਕਾਰਨਾਵਣਘਰੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੩॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜੁਸਭਿ
ਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਪਵਿਤੁਹੋਇਇਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਭੁ
ਖਗਵਾਈ॥ਮਨਤਨਸੀਤਲੁਸੀਗਾਰਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਆਪਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮੁਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨ
ਮੁਖਮੂੜਅਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥
ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਨਹਭਾਇਆ॥ਅਨੇਕਕਰਮ
ਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਮਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾਕਾਲੂ
ਖਤਮੋਹਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥
ਰਾਮੁਰਾਮੋਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮਨਆਖਿਨਊਭੁਪਾਇਆਲੀਭ੍ਰਮ
ਦਾਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਰਾਮ॥ਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਹਰਿਰਾਮੋਨ
ਮੁਰਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਤਰਾਏ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾ
ਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
ਜਿਨਅੰਤਰਿਰਾਮੁਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚਿੰਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧ
ਰਮਮਿਲੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਕਬੁਧਿਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮ
ਮਨੁਲਾਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਿਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮਲਗੀ
ਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮ॥ਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁ

ਨਭਾਇਆਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾ
ਲਿਸਖਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਸਾਚੀਨਾਡੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜਗਮਹਿ
ਤੁਲਹਾਜਮੁਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿ
ਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਨਾਮੁਸੰਤਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮਾ॥ਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾ
ਲਾਗਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਚੜਾਇਆਰਾਮਾ॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤੁਮ
ਨਿਸ ਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਾਥਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥
ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿ
ਲਣੁਸੁਭਾਏ॥੪॥੨॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੨॥

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਈਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਊਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀ
ਐਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੋਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਹੁ
ਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪਿਐਆਤਮਰਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿ
ਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁ
ਰਭਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖ
ਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖੁਬਿਨਾਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇ
ਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾ
ਈਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਣਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ

ਆ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗ
ਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਸੇ ਧਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ
ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਜੀਉ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨੇ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ
ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਤਾਰਥੁ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ॥ ਸਤਜੁਗ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨ ਜੀਉ॥੧॥
ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ
ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋ
ਧ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ
ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥੨॥ ਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰਿ ਆ
ਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆ
ਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿ
ਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾ
ਇ ਜੀਉ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ

।ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਜੀਉ।੩॥
ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ।ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ।ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ।ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ
ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ।ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਨਾਮਿ ਲਿਖਾਇ ਜੀਉ।ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ।੪
੧੧।ਆਸਾ ਮਹਲਾ।੪।ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ
ਲਗਾਨ ਜੀਉ।ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ
ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ।ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ।
ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ।ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ।ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ।੧।ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ
ਜੀਉ।ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ।ਤਿਨ ਹਮ
ਚਰਨ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ।ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ।ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ।ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀ
ਉ।ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ।੨।ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ।ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ।ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿ
ਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ।ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ।
ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ।ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ

ਨਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁੋਹਇ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਵਡ ਫਾਕੇ ਨਿਧਰ ਤਪਾ ਜਾਣਿ
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕੜਾਇਓ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਹ ਪਕੜਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ
ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ
ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗ
ਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾ
ਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਲੈ ਜਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ
ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾ
ਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ
ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪ
ਕੜੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾ
ਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁ
ਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ

ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀ
ਉ ॥੪॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅ
ਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਆ ਇ
ਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥
ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ
ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ
ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥

੪॥੮॥੧੪॥

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ।੪।ਘਰੁ।੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾਮਨੁਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਮਨੁਰਾਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆ
ਕੰਚਨੁਸੋਵਿੰਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੁਸਕਿ
ਝਕੋਲਿਆ।ਸਭੁਜਨਮੁਧਨੁਧੰਨਾ।੧।ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਅਲੇ
ਅਣੀਆਰਾਮਰਾਜੇ।ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾਣੈਜਰੀਆ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋ
ਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆ।੨।
ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾ
ਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ।ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰ
ਗਾ।ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ।੩।ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨ
ਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਰਾਇਆ।ਰਾਮਰਾਜੇ।ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਿਪਾਇਆ।ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆ।ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ।੪।੨।੧।ਆਸਾਮਹਲਾ।੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆਲਾਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜਵਿ
ਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ।ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ।ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿ
ਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ।੧।ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਂਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਉ
ਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਆਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ।ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈ
ਣਰਸਿਭਿੰਨੇ।ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ।ਹਉਮੂਰਖੁਕਾਰੈਲਾ
ਈਆ।ਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ।੩।ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ।ਜਿਨਾਗੁ

ਰਖਾਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਕਿ ਛਕੇ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭ
ਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ
ਰਾਸੇ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ
ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗ
ਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾ
ਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੈ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰ
ਡਾਰਾ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਾਲਾਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾ
ਵਹਿ ਪਾਰੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ
ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ
ਪੈਜ ਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘ
ਟਿ ਬਲਿਆ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜ
ਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਇ॥
ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਕਿਛੁ ਹਾ
ਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿ
ਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥੩॥

੩॥ਕੋਟੀਕਾਂਦੇਵਾਂਕੀਨਾਰੀਚੇਰੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਮਿਲੀਹਰਿਹਰਿਕਿਤੀਜੋਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਅੰ
ਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋ
ਗਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੪
੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤੇਜਨਸੁਘੜਸਿਆਣੇਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਜੇਬਾਹਰਹੁਭੁਲਿਚੁਕਿਬੋਲਦੇਭੀਖਰੇਹਰਿਭਾਣੇ॥ਹਰਿਸੰਤਾਨੋਹੋਰੁਥਾਉਨਾ
ਹੀਹਰਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਰਿਤਾਣੁਸਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾ
ਇਬਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਸੋਥਾਨੁਭਾਲਿ
ਆਲੈਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਥਾਇਪਈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿ
ਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭੁਖਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕੀਭੁਖਸਭੁਗਈਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿਰਿਤੋ
ਟਿਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਾਧਾਈਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਡਿਠਾਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲਗੈਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮੀਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹ
ਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿ [illegible] ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਹਰਿ
ਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੨॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਨਾਭੇਟਿਆਮੇਰਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂ
ਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭੁਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਵੈ॥੧॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਾਫਿ
ਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ------
ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਾਸੁਖੁਸਦਹੋਈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਆਤਿਨਾਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤਿਨਹਰਿਰਖਣ

ਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭੁ ਦੁਸਟੁ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪
੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥

ਛੰਤੁ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ
ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮ[illegible] ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣ
ਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾ
ਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥
ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੀ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ
ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾ
ਈਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹ
ਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੇ ਮੇ
ਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾ
ਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੪

ਸੰ॥ ਪਾ॥੨॥ ਪੰਨਾ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰ

ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਮੀਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ
ਮੀਤ ਸਹਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਲਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆ
ਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਹਿ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੇ ਦਰਿ ਜੋ ਸੋਹਹਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੇ ਰਾਮੁ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰ
ਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਬੇ
ਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾ
ਵਾ ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾ
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥੩॥ ੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰ
ਗਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ
ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁ
ਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥

ਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਦੁਖੁਗਤਿਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੀਦੁਖੁਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰ
ਤਰਿਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਤਅਦਰਖੇਪਰਗਟੇਪੂਰੈਨੇਦੇਖਿਨਕਤਹੂ
ਜਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਸਰੂਪਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੋ॥ਜਲਥਲਿਸਿਗਿਰਾਨੀਆਛ
ਲੀਨਾਨਕਹਰਿਸਾਰੋ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਬਿਨੁਟੇਜਿਉਹਰਿਬਿਨੁਨਅਧਾਰੁਰਾਮਰਾਜੇ॥ਆ
ਲਾਖਜੀਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਸਭਹੂਤੇਪਿਆਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਹੂਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਬਹੂਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗ
ਮਾਣੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੋਜਪਿਭਰਮਮੋਹਦੁਖਡਾਰਾ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ॥ਮਿਲਿਨਾਥਇਛਅਪਣੇਮਨੋਰਥਪੂਰਾਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਢੀਠੀਭੀਤਿਭਰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰਸੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭ
ਬੁਨਿਧਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸੁਖਸਹ
ਜਅਨਦਘਨੇਰੇਪਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਨੋਰਥਪੂਰ
॥੪॥੧॥੩॥੨੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਛੰਤਾ॥ਘਰੁ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿ
ਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥
ਅਬਉਰਝਿਓਅਲਿਕਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾ
ਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀਗਾਰਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐ
ਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀ
ਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਧੀਰੇਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਆਸਖਿਨੁਖਿਨੁਬੂੰਦ
ਚਵੈਬਰਸੁਸੁਹਾਵੇਮੇਹੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਰਾ

ਰੀ॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇਮਿਲੁਨਾਹਵਿਛੁੰ
ਨੇਧਨਦੇਦੀਸਾਚੁਸਨੇਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿਸਿਉਕੀਜੈਨੇਹਾ
ਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥੨॥ਚਕਵੀਸੂਰਸਨੇਹੁਚਿਤਵੈਆਸਘਣੀਕਦਿਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀ
ਐ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਪਰੀਤਿਚਵੈਸੁਹਾਵੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੀਐ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈ
ਇਕਰਾਤੀਕੇਹਭਿਪਾਹੁਣਿਆ॥ਅਬਕਿਆਰੰਗੁਲਾਇਓਮੋਹੁਰਚਾਇਓਨਾਗੇ
ਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥ਥਿਰੁਸਾਧੂਸਰਣੀਪੜੀਐਚਰਣੀਅਬਟੂਟਸਿਮੋਹੁਜੁਕਿਤੀਐ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪਰੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ॥
੩॥ਨਿਸਿਕੁਰੰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣੀਹੀਉਡਿਵੈਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥ਜੈਸੀਤ
ਰੁਣਿਭਤਾਰਉਰਝੀਪਿਰਹਿਸਿਵੈਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀਜੈ॥ਮਨੁਲਾਲਹਿਦੀਜੈਭੋਗਕਰਿ
ਜੈਹਭਿਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਣੇ॥ਪਿਰੁਅਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮਿ
ਲਿਓਮਿਤ੍ਰਚਿਰਾਣੇ॥ਗੁਰੁਥੀਆਸਾਖੀਤਾਡਿਠਮੁਆਖੀਪਿਰਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਮੋਹਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਣਗਹੀਜੈਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ
੪॥੧॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਬਹੁਅਵ
ਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਭੇਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰ
ਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਅਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾਪਜਪੇ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਕਿ
ਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦਨਾ॥ਕਰਿਗਵਨੁਬਸੁਧਾਤੀਰਥਹਮਜਨੁਮਿਲਨਕਉਨਿਰੰ
ਜਨਾ॥ਮਾਨੁਖਬਨੁਤਿਨੁਪਸੂਪੰਖੀਸਗਲਤੁਝਹਿਅਰਾਧਤੇ॥ਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦਨਾ
ਨਕਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਗਤੇ॥੧॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਰ॥ਚਾਹ
ਹਿਤੁਝਹਿਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਰੁਚਅਪਾਰ॥ਅਪਾਰਅਗਮਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਸਗ
ਲਪੂਰਕਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਕਿੰਨਰਗੁਣਭਨੀ॥
ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲ

ਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰੁ॥ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ॥ਗੁਪ
ਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਸੂਰਧਿ
ਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਏ
॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਹਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛ
ਲਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੩॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਾਤੇਤਭਨੀ॥ਅਨਜਾਨ
ਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇਗਨੀ॥ਅਬਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਮੰਝੇਬਾ
ਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥ਵਸਿਭਗਤਥੀਆਮਿਲੇਜੀ
ਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਨੀ॥ਇਹੁਦਾਨੁਮਾਨੁਨਾਨਕੁਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਹਧਰਿਚਰਨੀ॥
੪॥੨॥੫॥੨੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਦਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਿਮਰਹੁ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈ
ਐ॥ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮ੍ਰਤਸਦਾਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹ
ਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਰਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦ
ਇਆਸੇਵਾਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈ
ਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰ
ਅੰਜਨਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆ॥ਇ
ਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸ
ਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨਾ॥ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨਾ॥੨॥ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ਮੋਹਿਆਸਰਤਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸ
ਰਣਿਸਿਧੇ॥ਹਰਿਚਰਣਕਾਰਣਕਰਣਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰ
ਸਾਰਭਵਉਤਾਰਣਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁਤਰੇ॥ਆਦਿਅੰਤਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਧਿ ਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਉਧਰੁ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਛੰਤ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਣਾਈਐ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ॥੪॥੪॥

ਤ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੂ ਨ ਕਹੈ
ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਉ ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹਾ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਾਂਗਉ ਚਰਨ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾ
ਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ
ਉ ਏਹਾ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹਾ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ
ਹੀਨ ਨਿਰਗੁਣੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚਾ ॥ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਲਹੀਨ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚਾ ॥ ਮਲ ਭਰ
ਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ॥
ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧ ਰਾਖੁ ਨੀਚਾ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰ
ਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨਿ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆ
ਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ ਜੇਨ ਕੇਨ
ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ
ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਬਸੁਧ ਕਾਗਦ ਬ
ਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਗਹੀ ਨਾ
ਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ
ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ
ਸੁਰਿ ਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲੀਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜ
ਸੁ ਬਿਮਲੁ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ

ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਅਨਿਕ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਉ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਨੁ ਸੀਸਾ
ਰੁ ਸਹਜੀ ਆਪਿ ਭਇਆ ॥ ਤਾ ਜਨ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਿਦ ਸਗਲੇ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹ
ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚ
ਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏ
ਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿ
ਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ
ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ
ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇ
ਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ਜਾ
ਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ
ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਮਨਿ
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਉ

ਮੈ ਗਾਲਰ ਸਹੁ ਕੇਰੀਆ ਏਵ ਸਿਓ ਲਗੇ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭੁ ਹਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਧਿਆਈ ਸਿ ਜੇ ਗੁਸਾਂਈ ਸੁਖ ਗਣਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨ
ਦ ਸੁਖ ਮਾਣਿਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ
ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵ
ਣ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁ
ਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿ
ਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜਿ ਲੁਭਾਇਆ ਧ੍ਰੋ
ਹੁ ਆਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਧਾ ਸਾਧਿਆ
ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ॥ ਨਹ ਜਾ
ਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ
ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਹੇਤਉਗੀ ਦੇਖਿ ਮੁਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜ ਰਾਵਿਆ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਅਸ
ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗੁ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣਾ ॥੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁ
ਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਾਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਤਾਰਣ ਦੁਹੇਲਾ
ਭਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥ ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪ
ਣਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝ੍ਹ
ਮੁਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ

ਏਤਿ ਸੁਖ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਬਲੁ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥ਛੰਤ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥ ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀ
ਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿ
ਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿ
ਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ
ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿ
ਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ...... ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜ
ਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾ
ਥੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈ
ਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮ

ਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ॥ ਦੂਲਦੀਨ ਕਰਿ
ਉਦਰ ਨ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਦਾਤਾਰ ਸਦਾ
ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ
ਸਮੂਹ ਤਾਰੀਐ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ ਕੂੜੁ
ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆ
ਇਆ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚ
ਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ
ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ॥ ਹ
ਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ
॥੪॥ ੧॥ ੩੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੮॥ ਛੰਤ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ॥ ਗਹ
ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾ
ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ
ਮਾਤ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ॥੧॥ ਮੀਨਾ ਜਲ
ਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ
ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ॥ ਪਲਕਾ ਨ ਲਾ

ਗੋਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮਧ ਮੈ ਰਿਦੈ ਤਿਆਗਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭ੍ਰਮ
ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤਾ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ
ਮਗਨ ਹੋਤਾ ॥੨॥ ਅਲੀ ਅਲਿ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀ ਅਲਿ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ
ਮਾਤੁ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪਨ ॥ ਤ੍ਰਿਖਤ ਮਨੁ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮਨੁ ਪਿਆ
ਸ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਖਨ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਾਪ ਬਿਨਾਸੁਨੀ
ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕ
ਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ
ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿ
ਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁੰਦ
ਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਨੇ ਦਿਨ ਸੁਭਾਗੇ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਤੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ
ਹਾਨ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ੧੪ ॥ ਮ: ੧ ੫ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਮ ੫ ੫ ॥ ੧੪ ॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ॥
ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸ

ਦਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵ
ਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ ਖੇ
ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥
੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ
ਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥
ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀ
ਚਾਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇ
ਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋ
ਰਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ
ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥
ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ
ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁ

ਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਿਕਾਲੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥
ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏ॥ਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬ
ਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸ
ਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸ
ਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥
॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥ਵਿਸਮਾ
ਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜ
ਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧
ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆ
ਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾ
ਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆ
ਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥
ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ
ਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿ
ਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ॥ਅਗੈਕ
ਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁ
ਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੧ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿ

ਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਿ
ਭਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ।ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ।ਕੋਹਕ
ਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ।ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ।ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ।ਭੈ
ਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ।ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ।ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿ
ਰਿਲੇਖੁ।ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ।।੧।।ਮਃ੧।।ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ।ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ।ਕੇਤੇਨ
ਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ।ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾ
ਜਾਰ।ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ।ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇ
ਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ।ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ।ਗਿ
ਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ।ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮ
ਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ।।੨।।ਪਉੜੀ।।ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆ।ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਸ
ਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ।ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁ
ਝਾਇਆ।।੪।।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।।ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾ
ਲ।ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ।ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾ
ਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ।ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗ
ਇਆਜਮਕਾਲੁ।।੧।।ਮਃ੧।।ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ।ਪੈਰਹਲਾਇਨਿ
ਫੇਰਨਿਸਿਰ।ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ।ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ।ਰੋ
ਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ।ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ।ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆ
ਗਾਵਨਿਕਾਨ।ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ।ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ।

ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾ
ਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥
ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨ
ਗਾਹ॥ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ॥ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ॥ਨਾ
ਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤੁ॥ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ॥ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਇ॥
ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕ
ਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ॥
ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅ
ਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀ
ਦਾਰੁ॥ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰ
ਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ॥ਸਤੀਆ
ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰ
ਸਾਰੁ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰ॥ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿ
ਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ॥ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥
ਓਇਜਿਆਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾ
ਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆ
ਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਾਈਕੁਮਿਆਰੁ॥ਘੜਿਭਾ

ਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿ
ਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿ
ਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾ
ਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿ
ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥
੧॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁਏ
ਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗ
ਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿ
ਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹ
ਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆ
ਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ॥
ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾ
ਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ॥ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਹਉ
ਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ
ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰ
ਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ
੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿ
ਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾ
ਖਾਇਆ॥ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆ

ਦੀਦਾਰੁਪਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪੁਰਖਾਬਿਰਖਾਤੀਰਥਾਤਟਾਮੇਘਾਖੇਤਾਂਹਾਦੀ
ਪਾਲੋਆਮੰਡਲਾਖੰਡਾਵਰਭੰਡਾਹ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਖਾਣੀਸੇਤਜਾਹ॥
ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਮੇਰਾਜੰਤਾਹ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸਮਾਲੇਸਭਨਾਹ
ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ॥ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉ
ਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈ
ਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ॥ਲਖਸੂਰਤ
ਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣੁ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪ
ੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣ॥ਨਾ
ਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸ
ਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀ
ਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੧॥ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐ
ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸੁ
ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਏਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈ
ਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ॥ਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥ
ਭਵਿਆ॥ਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀਆ॥ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਆਪ
ਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆ॥ਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁ
ਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ॥ਆਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿ

ਛੁਟੀਆਈਮੂਰਖਿਅੰਦੇਪਤਿਗਵਾਈਆਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਪਾਇਨਪਾਈ॥ਰੋਵੈਬੇਬਾਣੀ
ਮੜ੍ਹੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕ
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸ
ਬਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥
ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾ
ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇ
ਦੇ॥ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁ
ਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨ
ਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏ
ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣ
ਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂੜੁ॥
੧॥ ੧॥ਮ: ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇ
ਹਛਾਧੋਇ॥ ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐ
ਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆ
ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦ
ਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀਰ
ਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾ
ਰੂਪਾਪੁਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਦਾਨੁਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈਐ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋਇ
ਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ॥ਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥
ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨਾਦੀਪਾਈਐ॥ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥

੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆ॥ਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿ
ਪਤਿਲੈਗਏ॥ਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂ
ੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿ
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿ
ਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸਦਾ
ਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈ
ਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਵਦੀਸੁ
ਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥
ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥
੩॥ਪਉੜੀ॥ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋ
ਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁ
ਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥
ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀ
ਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥੨

॥ ਮਃ ੨॥ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰ
ਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾ
ਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ ਮਃ ੨॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤ
ਆਤਮਾ॥ ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿ
ਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ ਮਃ ੧॥ ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ ਗਿਆਨਕਾ
ਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾ
ਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ ਐਸੀਕਲਾਨ
ਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾ
ਰੀਐ॥ ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇ
ਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥
ਸਤਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ
ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈ
ਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਮੁਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਿਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥
ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥
ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛ
ਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆ॥
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆ॥ ਨਾਉਖੁਦਾਈਅ
ਲਹੁਭਇਆ॥ ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ॥ ਚਾਰੇ
ਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨ੍ਹਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀ
ਚੁਸਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ
ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨ

ਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਾਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾ
ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥੁਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾ
ਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘੁਅਤਿਮੁਚੁ॥
ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿ
ਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉ
ਉਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ
ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਨਿਵਾਈਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈ
ਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸ
ਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕ
ਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚ
ਉਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚਉਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾ
ਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥
ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ
॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇਊ
ਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਾਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥
ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿ
ਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ॥ਓਹੁਮੁਆਓਹੁ
ਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ॥੧॥ ੧॥ਮਃ ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀ
ਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁ
ਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿ

ਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇਆ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਣੁਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾ
ਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥ਮਃ੧॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁ
ਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁ
ਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗੁ
ਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੪॥ਪਉੜੀ॥
ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋ
ਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈ
ਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਗਊਬਿਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁ॥ਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇ
ਛਾਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾ॥ਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ॥ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ॥ਨਾਮਿਲਇਐ
ਜਾਹਿਤਰੰਦਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ॥ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿ
ਤਾਗ॥ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ॥ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ॥ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾ
ਵਾਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁ[illegible]ਆਭਰ
ਪੂਰਿ॥ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ॥ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ॥ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿ
ਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ॥ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾ(ਬਕਰਾ)ਖਾਣਾ॥ਚਉ
ਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ॥ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ॥ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ॥ਮਤੁਭਿ
ਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ॥ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀ
ਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇ

ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗੈ ਭਿਖਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
੧ ॥ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋ
ਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖ
ਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵ
ਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾ
ਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਿ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ
ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰ
ਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮ
ਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ
ਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿ
ਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆ
ਈਆ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ
ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ

ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸੁਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ
ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ
ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ
ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰ
ਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾ
ਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ
ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥
ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ
ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ ਮੰ
ਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿ
ਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆ
ਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ
ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭ
ਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ
ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪ
ਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥
ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀ
ਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਇ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ~~ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ~~ ॥੪॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ~~ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ~~ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ

ਸਨੋਅਗਲੀਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੀਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿ
ਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹਿਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ
ਤਿਸਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥
੨੨॥ਸਲੋਕਮ:੨॥ਏਹੁਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾ
ਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮ:੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪ
ਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰੁ॥ਇਕਨਾਗਲੀ
ਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀ
ਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮ
:੧॥ ੧॥ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇ
ਕਿਚੁਲ੍ਹੈਰਹਨਿਚੜੇ॥ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨਾ
ਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮ: ੧॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾ
ਇਭਿਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐ
ਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥ਪਉੜੀ॥ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾ
ਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾ
ਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇ
ਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ੬੦॥੧॥ ਸੋਦਰੁ॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥
ਆਸਾਕੇ॥ ੨॥੩੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪਟੀਆ॥੨॥ ਕੀਤਾ॥੩੫॥
ਵਾਰ॥੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੩੧੩॥ ਜੋੜਸੁਧੁ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
ਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਿਹਮਬਿਨਵਤਾਪੂਛਤਕਹਜੀਉਪਾ
ਇਆ॥ਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹਹੁਮੋਹਿਸਮਝਾਇਆ॥ਦੇਵਕਰਹੁਦ
ਇਆਮੋਹਿਮਾਰਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੂਟੈਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫੇੜਕਰਮਸੁਖ
ਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਨਹੀਫਾਰੈਅਰੁਮਨਸੁੰਨਿਨਲੂ
ਕੇ॥ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਿਬਿਧਿਅਭਿਉਨਚੂਕੇ॥ਕਹੀਨਉ
ਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੈਭਾਵਅਭਾਵਬਿਹੂਣਾ॥ਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉਸਦ
ਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ॥੩॥ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲਿਹੈਉਦਕਕੁੰਭੁਬਿਗਰਾਨਾ
ਕਹੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਣਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥
ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗ॥ਗਲੀਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆ॥
ਲੋਟੇਹਥਿਨਿਬਗ॥ਓਇਹਰਿਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਨਾਰਸਿਕੇਠਗ॥ ੧॥
ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉਭਾਵਹਿ॥ਡਾਲਾਸਿਉਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਾਸਨਮਾਜਿਚਰਾਵਹਿਊਪਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ॥ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁ
ਇਚੂਲੇਸਾਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ਓਇਪਾਪੀਸਦਾਫਿਰਹਿਅਪਰਾਧੀਮੁਖਹੁਅ
ਪਰਸਕਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਡੁਬਾਵਹਿ॥੩॥

ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ਬਾਪਿਦਿਲਾਸਾਮੇਰੋਕੀ
ਨਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ॥ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ॥
ਆਗੈਗਇਆਨਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੁਈਮੇਰੀਮਾਈਹਉਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਪਹਿਰਉ
ਨਹੀਦਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਿਹਉਜਾਇਆ॥ਪੰਚਾ
ਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਾਤਲਿਦੀਨੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮੇਰਾਮਨੁ
ਤਨੁਭੀਨੇ॥੨॥ਪਿਤਾਹਮਾਰੋਵਡਗੋਸਾਈ॥ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿਹਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਜਗਤਪਿਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਉ
ਪੂਤੁਤੇਰਾਤੂਬਾਪੁਮੇਰਾ॥ਏਕੈਠਾਹਰਦੁਹਾਬਸੇਰਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਿਏਕੋਬੂਝਿਆ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਇਕਤੁਪਤਰਿਭ
ਰਿਪਾਨੀਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੋਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚਿਨਕਟਦੇਰਾਨੀ॥੧॥ਨਕਟੀ
ਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਡੂ॥ਕਿਨਹਿਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾ
ਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੇਰੀ॥ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਬਹਿਨਭਾਨਜੀਜਿਨਹਿਬਰੀਤਿ
ਸੁਚੇਰੀ॥੨॥ਹਮਰੋਭਰਤਾਬਡੋਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਓਹੁਹਮਾਰੈਮਾਥੈਕਾਇ
ਮੁਅਉਰੁਹਮਾਰੈਨਿਕਟਿਆਵੈ॥੩॥ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੂਟਿਕੈਡਾਰੀ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਰਨਿਤੀਨਿਲੋਕਕੀਪਿਆਰੀ॥੪॥੪॥ਆਸਾ॥ਜੋਗੀਜਤੀ
ਤਪੀਸੰਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਥਭ੍ਰਮਨਾ॥ਲੁੰਜਿਤਮੁੰਜਿਤਮੋਨਿਜਟਾਧਰਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾ
॥੧॥ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਰਾਮਨਾ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਕਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਆਕਰਨਾ॥ਤੰਤਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖ
ਧਜਾਨਹਿਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾ॥੨॥ਰਾਜਭੋਗਅਰੁਛਤ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮ
ਨਾ॥ਪਾਨਕਪੂਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾ॥੩॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਖੋਜੇਕ

ਪੁਨਹ ਪਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਕ[illegible] ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥
ਪਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰ
ਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜੁ ਕ
ਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘ
ਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕ
ਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂਪ
ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀ
ਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥
੪॥੬॥ ਆਸਾ ॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਵੈ
ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤ
ਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ
ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾ
ਲੈ ॥੨॥ ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ
ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭਿ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥
ਆਸਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿ
ਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥
ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਸਨੇਹੁ
ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਅਉਰਤਿ ਬਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾ
ਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰ

ਤੁਮੈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਬੀਰਿ ਐਸੇ ਕਰੀ ਏਕ ਰਸ ਅਕੀ ਤੁਰਕ ਰਮੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ॥ ਸੂ
ਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ
ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥ ਲਟ ਛਿਟ
ਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾ
ਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥ ਦੁ
ਤੁਕੇ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥ ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾ
ਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂਆ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ
ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪ
ਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ ॥
ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰ
ਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇ
ਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ

ਸਹਜਿ ਸੁੰਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰੁ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ ॥ ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥ ਜਹਾ
ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ
ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥ ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾ
ਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰ ਦੇਉ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥
ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹ
ਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥ ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿ
ਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥ ਮਾਲਨ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ॥
ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਿਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ
ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥
ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇ
ਤ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ
॥੨॥ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨ
ਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾ
ਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾ

ਲਿਵਲਾਗੀਸਿਉ॥੪॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਨਹਦਿਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗ
ਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋਡਿਚਲਿਓ॥੫॥
੨॥੧੪॥੧੫॥ਆਸਾ॥ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥ਕਾਹੂ
ਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਾਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁਬਿ
ਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥
ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿ
ਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆ
ਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੪॥ਕਹੈ
ਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥ਚਿਰਗਟਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਛੂ
ਟੀ॥੫॥੩॥੧੬॥ਆਸਾ॥ਹਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਂ
ਵੈ॥ਅਲਹੁਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧ
ਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿ
ਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲ
ਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥ਖਸਮੁਪ
ਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰ
ਕਉਜਾਨੈਤਬਹੋਇਭਿਸਤਸਰੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮਹਿ
ਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸਤਛੋਡਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥੫॥੪॥
੧੭॥ਆਸਾ॥ਗਗਨਿਨਗਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾਨਾ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹਾਗ
ਏ॥ਦੇਹੀਕੇਸੰਗਿਰਹਤੇ॥ਸੁਰਤਿਮਾਹਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕ

ਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ ॥
ਸਖੀ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇ
ਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥
ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾ
ਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ ਇਕ
ਤੁਕੇ ੪ ॥ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ
ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪ
ਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥
ਇਹੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥
ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬
॥੧੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ
ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ
ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ
ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ
ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿ
ਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ

ਦੇਖਤਨੈਨਚਲਿਓਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਲਖੁਪੂਤਸਵਾਲਖਨਾਤੀ॥ਤਿਤ
ਰਾਵਨਘਰਿਦੀਆਨਬਾਤੀ॥ਚੰਦਸੂਰਜੁਜਾਕੀਤਪਤਰਸੋਈ॥ਬੈਸੰਤਰੁਜਾਕੇਕਪ
ਰੇਧੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੈਨਾਮਿਬਸਾਈ॥ਅਸਥਿਰੁਰਹੈਨਕਤਹੂੰਜਾਈ॥੪॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੮॥੨੮॥ਆਸਾ॥
ਪਹਿਲਾਪੂਤੁਪਿਛੈਰੀਮਾਈ॥ਗੁਰੁਲਾਗਉਚੇਲੇਕੀਪਾਈ॥ਏਕੁਅਚੰਭਉਸੁਨਹੁਤੁਮ
ਭਾਈ॥ਦੇਖਤਸਿੰਘੁਚਰਾਵਤਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਤਰਵਰਿਬਿਆਈ
ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਲੈਗਈਬਿਲਾਈ॥ਤਲੈਰੇਬੈਸਾਊਪਰਿਸੂਲਾ॥ਤਿਸਕੈਪੇਡਿਲਗੇਫ
ਲਫੂਲਾ॥੩॥ਘੋਰੈਚਰਿਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥ਬਾਹਰਿਬੈਲੁਗੋਨਿਘਰਿਆਈ
॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸੁਪਦਬੂਝੈ॥ਰਾਮਰਮਤਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥੫॥੨੯॥
੨੨॥ਬਾਈਸਚਉਪਦੇਤਥਾਪੰਚਪਦੇ॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਤਿਪਦੇ॥੮॥

ਦੁਤੁਕੇ॥ਇਕਤੁਕਾ॥ਆਸਾ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡਰਹਾਇਆ॥ਦਸਮਾਸਮਾਤਉਦਰਿਰਾਖਿਆ
ਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੇਕਉਲੋਭਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥
ਪੂਰਬਜਨਮਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜੁਨਹੀਬੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰਿਕਤੇਬਿਰਧਭਇ
ਆਹੋਨਾਸੋਇਆ॥ਜਾਜਮੁਆਇਝੋਟਪਕਰੈਤਬਹਿਕਾਹੇਰੋਇਆ॥ਜੀਵਨੈਕੀਆ
ਸਕਰਹਿਜਮੁਨਿਹਾਰੈਸਾਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥੩
੩॥੧॥੨੩॥ਆਸਾ॥ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁਨਰਪਿਕਰਿਹਉਪਾਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ਰਾਮਰਾਇ
ਸਿਉਭਾਵਰਿਲੈਹਉਆਤਮਤਿਹਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੧॥ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਲਹਨੀਮੰਗਲਚਾ
ਰਾ॥ਮੇਰੇਗ੍ਰਿਹਆਏਰਾਜਾਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਬੇਦੀਰਚਿਲੇ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਉਚਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਇਸੋਦੂਲਹੁਪਾਇਓਅਸਬਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥

੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕੁਆਏਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਮੋਹਿਬਿ
ਆਹਿਚਲੇਹੈਪੁਰਖਏਕਭਗਵਾਨਾ॥੪॥੨॥੨੪॥ਆਸਾ॥ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿ
ਆਰੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਉਰੇ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦਗਹੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਜਰਉਰੇ॥
ਮੇਰੀਮਤਿਬਉਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਕਿਨਬਿਧਿਰਹਨਿਰਹਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨ
ਹੀਪੇਖਉਇਹੁਦੁਖੁਕਾਸਉਕਹਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕਰੈਲਰਾਈਮਾਇਆਸ
ਦਮਤਵਾਰੀ॥ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਹੋਤੀਤਬਹਉਨਾਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾਝਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੈਰਾ
ਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥੩॥੨੫॥ਆਸਾ॥ਹਮਘਰਿਸੂਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਾਨਾਕੰ
ਠਿਜਨੇਊਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜਹੁਗਾਇਤ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਹ
ਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਨਾਰਾਇਣਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੂਛਸਿਬਵਰੇ
ਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੂਤੁਮਗੁਆਰਗੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮ
ਰਖਵਾਰੇ॥ਕਬਹੂਨਪਾਰਿਉਤਾਰਿਚਰਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੂੰਬਾਮਨਮੈਕਾ
ਸੀਕਾਜੁਲਹਾਬੂਝਹੁਮੋਰਗਿਆਨਾ॥ਤੁਮਤਉਜਾਚੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹਰਿਸਿਉਮੋਰ
ਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੨੬॥ਆਸਾ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾ
ਨੋ॥ਸਾਚੁਕਰਿਹਮਗਾਠਿਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੋ॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਹਿਤ
ਕੀਨ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪ
ਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗਿ॥
ਕਰਿਬਿਚਾਰਬਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਨਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾ
ਦੁਤੀਅਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾ॥ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁ
ਨਿਰੂਪਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋ
ਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ

ਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਨਾਗਇਭ
ਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੨੮॥ਆਸਾ॥ਰੋਜਾਧਰੈ
ਮਨਾਵੈਅਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝ
ਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬ
ਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬ
ਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਿਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲ
ਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੨੯॥ਆਸਾ॥ਤਿਪਦਾ॥ਇ
ਕਤੁਕਾ॥ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥
ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥
ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋ
ਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀ
ਰਜੀਉਕੇ॥ ਦੁਪਦੇ॥

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇ
ਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਮੈਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੋਇਹੀ
ਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਾਸਮਾ
ਈ॥ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਇਓਜਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੨॥੧॥੩੧॥
ਆਸਾ॥ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਰੂਪ
ਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥

ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਚਰਕੀਮਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀ
ਆਈਬਡੇਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੀਜੇਠੀਅਉਰਧਰਿ
ਓ॥੨॥੩੨॥ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀ
ਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮੁਰਉਆਲੇ
ਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਮਾਈ॥ਇਨ੍ਹਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗ
ਵਾਈ॥੨॥੩॥੩੩॥ਆਸਾ॥ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁਜਿਨਿਕਾਢੈ॥ਅੰ
ਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੂੰਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨ
ਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ॥ਘੂੰਘਟੁਤੇਰੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦ
ਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮਬਿ
ਤੀਤੈ॥੪॥੪॥੩੪॥ਆਸਾ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨੁ
ਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕ
ਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ॥ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਤੋਰਉ॥੨॥ਹਮਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮਸੋ
ਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੫॥
੩੫॥ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾ
ਇਓਤਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਤਬਹਮਇਤਨਕੁ
ਪਸਰਿਓਤਾਨਾ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਹਬਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਾ
ਥਚਲਾਂਇ॥ਪਾਈਜੋਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਂਤੀਮਨੁਮਾਨਾ॥ਜੋਲਾਹੇਘਰੁਅ
ਪਨਾਚੀਨਾ॥ਘਟਹੀਰਾਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਕਾਰਗਹਤੋਰੀ॥ਸੂਤੈਸੂਤਮਿਲ
ਏਕੋਰੀ॥੪॥੬॥੩੬॥ਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈਤਿਸੁਬੈਕੁੰਠਨ
ਜਾਨਾ॥ਲੋਕਪਤੀਣੇਕਛੂਨਹੋਵੈਨਾਹੀਰਾਮੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਪੂਜਹੁਰਾਮੁਏ

ਕਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਂਢਾ ਲਾਦਿ ਦੂਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ
ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ
ਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥੪॥੫॥੩੭॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿ
ਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ
ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿ
ਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥
ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ
ਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊ
ਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠ
ਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥ ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿ
ਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀ
ਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀ
ਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥ ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ

ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਰਹਿਓਤੂੰਸਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥
ਮਨਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟਉਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੧
ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥
੨॥ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ
ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ਆ
ਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆ
ਨੁਮਾਡੈ॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥
ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਓਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪
ਆਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਾਚੇਤੀ
ਅਲੇਅਚਿੰਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈਕੋਬ
ਨਾ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਦੇਖਿਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨ
ਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੰਤਹਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫

ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾ
ਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥ਮਾਧਉਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾ
ਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ
ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸ

ਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ਭਗਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨਾ॥
੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵ
ਦੇਵਾ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁਸੰਤਚਓਲ੍ਹਗਓਲ੍ਹਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰ
ਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ
ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀ
ਅਲਹਮਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀ
ਰਾ॥੨॥ਜਾਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੩॥੩॥ਆਸਾ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁਭਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ
ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈਤੇਰੋਜਨੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰ
ਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆਧਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆ
ਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋਜਨੁ॥੨॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨੁ॥ਕਹਿਰ
ਵਿਦਾਸਛੂਟਿਬੋਕਵਨਗੁਨ॥੩॥੪॥ਆਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾਗਰ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਰ॥ਨਿਮਤਨਾਮਦੇਉਦੂਧੁਪੀਆਇਆ॥ਤਉਜਗਜਨ
ਮਸੰਕਟਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਜਨਰਵਿਦਾਸਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਇਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਰਕਨਹੀਜਾਤਾ॥੩॥੫॥ਆਸਾ॥ ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰਾਕੈਸੇਨਚਤੁਹੈ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈ
ਬੋਲੈਦਉਰਿਓਫਿਰਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਬਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈ॥ਮਾਇ

ਮਾਇਆਗਈਤਬਰੋਵਨੁਲਾਗਤੁਹੈ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਰਸਕਸਹਿਲੁਭਾਨਾ॥ਬਿਨਸਿਗ
ਇਆਜਾਇਕਹੂੰਸਮਾਨਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਬਾਜੀਜਗੁਭਾਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ
ਉਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥੩॥੬॥

ਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮਬਿਲਾਨੇ॥ਤਨਮਨੁਧਨਨਹੀਧੀਰੇ॥ਲਾਲਚਬਿ
ਖੁਕਾਮਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨਿਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭੁਹੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਫਲਮੀਠਲਗੇਮ
ਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿਆ॥ਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨ
ਫਿਰਿਤਾਨਿਆ॥ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਫੰਧਪ
ਰੇ॥ਬਿਖੁਫਲੁਸੰਚਿਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰਭਮਨਬਿਸਰੇ॥੨॥ਗਿਆਨਪ੍ਰ
ਵੇਸੁਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕਮਏ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾ
ਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀ
ਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥
੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮ
ਨੁਲੀਣਾ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀ
ਗਹੀਰਾ॥ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟੁ
ਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘ
ਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥
ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈ॥
ਆਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਯਾਲਦਮੋ

ਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅ
ਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ
ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਪਾਖਣਿ
ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹੰਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀ
ਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥
ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ
ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸ
ਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦ
ਗੋ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ
ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ
ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ
ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ
ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿ
ਜੁਲੀਆ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿ

ਚਲੇ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ
ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ
ਸਹੇ ॥੮॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ੩ ॥ ਧੰਨਾ ਜੀ ੨ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ॥
੫੩ ॥ ਜੋੜ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ
ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥
ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ
ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ
ਸਾਰੇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਹੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸ
ਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿ
ਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ
ਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ
ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ
ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ
ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
੪ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ
ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵ
ਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈ
ਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ
ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓ
ਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜੀ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ
ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹ
ਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰ
ਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ
ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥

ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੇਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਕਿਛੁਨਾਲਹੇਆਕਰਮੁ
ਨਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ ਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾਏਆਪਣਾਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿ
ਆਇ॥ਬੈਰਾਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਸੇਇਮੁਕਤਜਿਮ
ਨੁਜਿਣਹਿਫਿਰਿਧਾਤੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾ
ਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾ
ਕਰੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈਕਹਿਐ
ਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਗੋਵਿੰਦਜਿਸੁ
ਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਿਰਦੈਜਿਨ੍ਕੈਕਪਟੁਵਸੈਬਾਹਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗ
ਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁ
ਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁ
ਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲੁਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁ
ਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥
ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵ
ਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋ
ਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁ
ਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈ॥ਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿ

ਪਾਵਿਸਉਹੁਆਰਗਿਪਾਈ॥੩॥ਨਾਨਕਬਾਝੁਗੁਰੂਨਰਗੀਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਜੈਕਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ
ਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਤਿਆਣੀਅਪਨਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ॥੩॥ਪੰਚਪਦੇ॥॥ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹੁਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥
॥ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਭ੍ਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਵਸਾਇ
ਤੂੰਕਿਲਵਿਖਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮ
ਨਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਹੈਸੋਝੀਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇ
ਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆਇਕੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁ
ਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤ
ਸੁਣਿਸਿਖਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥
ਹਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੋਝੀਹੋਇ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੂੰਤਾ
ਮਨਿਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨਸੰਤੋਖੀਐਤਾਫਿਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥
ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਫਿਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁ
ਨਪਛਾਣਈਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਡਹਕਾਇਆਕਹਣਾਕ
ਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥
੩॥ ਮਃ ੧॥੭॥ਮਃ੩॥ ੭॥
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕ੍ਰਿਮਸ
ਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹ
ਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿ
ਪਿਆਸਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ।
ਜਿਨਕਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨ
ਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਸੰ
ਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੧॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁ
ਓਹੈ॥ਮੇਰੇਭਾਇਜਨਾਮੋਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿ
ਦੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾ
ਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓਹੈ॥ਜਨਕਉ
ਰਾਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੋਹੈ
॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਊਆਕਾਗ
ਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧਨੁਵਡੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ॥੪॥੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਜ
ਨਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀ
ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰੇ

ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਡਭਾਗੀ…… ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਨਪਾ
ਇਆ॥ਤੇਭਾਗਹੀਨਜਮਿਮਾਰੇ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਾਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਇ
ਆਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁ
ਉਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੩॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਮੇਰਾਮਨੁਲਾਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁ
ਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁਖਸ
ਭਲਹਿਜਾਈ॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜ
ਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀਦਰਗਹਲਏਛਡਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰ
ਭਿਲੋਚਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਕਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖੁਖਾਵੈਮੁਖੁਫੀਕਾਥੁਕਥੂਕਮੁ
ਖਿਪਾਈ॥੩॥ਜੋਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿ
ਆਈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਾਬਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿ
ਲਾਈ॥੪॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੋਕਉ
ਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ॥ਹਮਹੋਵਹੁਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜਿਨਾਅ
ਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨਵਚਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ॥

ਵਡਭਾਗੇਗੁਰਕੀਸਿਖਪਿਆਰੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥
ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਨਪਾਪੀਜਮਿਖਾਇਆ॥੩॥
ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜਨ
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਣਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ॥੪॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਹਰਿਆਹੋਆਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿ
ਧਿਆਵੈ॥ਭਾਈਰੇਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਸਭੁਦੇਵਾਮੇਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮ
ਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨਹੀਪਾਇਆਸੇ
ਭਾਗਹੀਨਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਅਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕ
ਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ
ਖਸਿਮਿਲਾਵੈ॥੪॥੬॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਇਬਾਪੁਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾਕਉਸਨਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥੧॥
ਹਮਰਾਜੋਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਸਰੀਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸਰਹਾ
ਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾ

ਦੀ॥੩॥ਜਿਤੁਕਰਿਵੈਸਿਧਮਹਰਿਲਾਏਸੋਹਮਕਰਤੁਅਧਿਕਾਰਾ॥੪॥ਜਿਨਕੀ
ਭਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਏ॥੫॥੧॥੭॥੩॥
੧੬॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਹੇਰੇਮਨਾਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰ
ਤਉਪਾਈਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥ਮੇਰਾਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇ
ਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਨਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚ
ਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥
ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿ
ਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਘਰੁ॥੨॥ਚਉਪਦੇ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿਆਚਾਰੁਕਰਹਿਸਤਿਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉ
ਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋ
ਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋ
ਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾ
ਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਇਧਰਸਭੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿ
ਦਿਨਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅ
ਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ
ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈ
ਖਾਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨਜਾਗਤਸੂਤਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆ
ਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਨ
ਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨਿਲਾਹਿਆਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਹਾਥਿ
ਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ॥੩॥ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਦਿ
ਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥੪॥੨॥੩॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥
ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸ॥
ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁ
ਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕਬਹਿਨਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾ॥੩॥
ਭਵਰੁਤੁਮਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਨਾਹੋਹੁਕਉਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿ
ਲਪਟਾਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥੪॥੩॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫
ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈਜਾਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ
ਆਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥੧॥ਸਿਆਨਪਕਾਹੂਕਾਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿ
ਮੇਰੈਹੋਇਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀ
ਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿਸਿਧਾਸ॥
੨॥ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠਿਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦਕ

ਢੂਢਿ ਸੋਈ ਚਿਰੁ ਜਿਆਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ
ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੫॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾ
ਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕ
ਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨ
ਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ
ਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ
ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾ
ਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆ
ਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥
॥੪॥੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ
ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਤਥੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਟ
ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ
ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ
ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ
ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ
ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸ
ਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥
੧॥੧੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ
ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗ
ਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੬॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ
ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ
ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭ

ਇਉ ਡੀਠਾ ਮਿਆਰਾ ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਬੂਝਨਹਾ
ਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ
॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ
ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥ ਜਹ ਜਹ ਅ
ਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿ
ਰਦਾਇਓ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵ
ਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ ਬਸਿ
ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ
ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾ
ਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ
ਹੈਰਤਿ ਕਛੂ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ
ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ
ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥
੫॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲ॥ਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇ
ਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਠਾਕੁਰ
ਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ॥
੨॥੬॥੧੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁ
ਹੈਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਤੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁ
ਝੁਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮਧੋਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਾਜੋਰਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੭॥੧੬॥ਗੂ
ਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਲਾਈ॥ਮਨਕ
ਉਇਹੁਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤਸਹਾ
ਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹੁਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾ
ਵੈਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੮॥੧੭॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨ
ਭੀਤਰਿਨੀਚਹੁਜੋਤਿਧਰੀ॥ਧਿਆਈਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾ
ਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁਧਾਰਿ
ਕਰੀ॥੨॥੯॥੧੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਬਸਹੁ
ਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਤਹਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾਨਾਹੀ॥
ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੂੰਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾ
ਸਲਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾਨਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀਕਉਪ੍ਰਭ

ਆਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੯॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ
ਭੋਰੁ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੋਰ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ
ਨ ਹੋਰੁ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰਾ
ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ
ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕਉ
ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵ
ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜਖ
ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ
ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਜਸੁ
ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਿ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ
ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਕਰਤੇ
ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ॥੨॥
੧੪॥੨੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ

ਮੁਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਿਅਦੂਖਦੂਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ
ਰਾਖਿਓਪਰਮੇਸੁਰਿਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਮਿਟੀਬਿਆਧਿਸਰਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿ
ਗੁਣਸਦਾਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ
ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੨॥੧੫॥੨੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ॥ਧੰਧਾਕਰਤਬਿਹਾ
ਨੀਅਉਧਹਿਗੁਣਨਿਧਿਨਾਮੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤ
ਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਧਾਇਓ॥ਬਿਸਰਤਪ੍ਰਭਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮ
ਹਾਮੋਹਨੀਖਾਇਓ॥੧॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗੁਨਹੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਓ
ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਓ॥੨॥੧੬
੨੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵੰਤ॥ਛੋਡਿਆਨਬਿਉਹਾਰ
ਮਿਥਿਆਭਜੁਸਦਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਏਕਅਧਾਰੁਭਗਤਾਈ
ਤਆਗੈਟੇਕਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਆਗੁਰਗਿਆਨਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਸਰਣਿਤਾਕੀਗਹੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੂ
ਨਾਨਕਹਰਿਨਿਧਿਲਹੀ॥੨॥੧॥੨੬॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਛਾਡੁਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਧਸਰਣੀਆਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੋਪ੍ਰਭੂਕੇ
ਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿ॥ਸਰਬਸੁਖਕਲਿਆਣਪਾ
ਵਹਿਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤੁਭਾਈਤਿ
ਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਈਤਊਤਜੀਅਨਾਲਿਸੰਗੀਸਰਬਰਵਿਆਸੋਇ॥
ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਾਵਮਿਥਿਆਕਛੁਨਆਵੈਕਾਮਿ॥ਸਰਣਿਸਾਧਨਿਰਮਲ
ਗਤਿਹੋਇਪ੍ਰਭਕੈਨਾਮਿ॥੩॥ਅਗਮਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਊਚਾਸਰਣਿਸਾਧੂਜੋਗੁ

ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਲਾਲਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖੁਧੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੪॥੬॥੨੭॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਪਣਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਹੀਰਮਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁ॥ਸਾ
ਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਹਿਮਨਕੀਚਿੰਦ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ
ਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੈਨਿਰਮਲੁਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰਿਇਹੁਮਨਆਠਪਹਰਆਰਾਧਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਿ
ਬਿਨਸੈਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਰਣਿਤਾਕੀ
ਆਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨ
ਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਧਿ
ਆਇਆਗਈਸੰਕਾਤੂਟਿ॥ਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਬਿਨਾਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੂਟਿ॥੧॥
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਬਚਨਗੋਬਿੰਦਧਿਆਏਮਹਾ
ਨਿਰਮਲੁਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਣੀਸਫਲਸਿਮਰਤਨਾਮ
ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖੇਭਏਪੂਰਨਕਾਮੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਹੂੰ੍ਰ
ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥ॥ਗੁਨਅਨੇਕਰਸਨਾਕਿਆਬਖਾਨੈਅਗਨਤਸਦਾ
ਅਕਥ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕਰਣ॥
ਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮੁਸਿਮਰਣਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣ॥੪॥੩॥੨੯॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਘੁਰੋਗੁ॥ਹ
ਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਣਜੋਗੁ॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਛੀਐਜਨਧੂਰਿ॥
ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਹਹਿਪਾਤਿਕਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰ
ਤੇਮਧਿਆਸਾਕੂਕਰੀਬਿਕਰਾਲ॥ਗੁਰਗਿਆਨਕੀਰਤਨੁਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਕਾਟੀ
ਐਜਮਜਾਲ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਮੂਠੇਸਦਾਆਵਾਗਵਣ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ

ਗੁਪਾਲਾਜੀਅਰਣਾਮਿਟਤਜੋਨਿਤੁਰਣਾ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਹਰਿਦਤੀ
ਨਿਤਪਜਲਿਤਾ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਦੁਖਨਿਵਾਰੇਮਿਲੇਹਰਿਜਨਸੰਤਾ॥੪॥ਸਰ
ਬਬਿਧਿਭ੍ਰਮਤੇਪੁਕਾਰਹਿਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟਿ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਅਪਾਰਪ੍ਰ
ਭੁਕੇਦ੍ਰਿੜੁਗਹੀਨਾਨਕਓਟ॥੫॥੪॥੩੦

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੪॥ਦੁਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਰਮਣਸ੍ਰਵਣਅ
ਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨਹੋਤਬਿਓਗ॥ਮਨਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਧ॥ਕਲਿਕਲੇ
ਸਮਰਣਿਕਾਟਿਜਮਦੂਤਫਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਹਨਹਰਿਨਾਮੁਕਹਨਅ
ਵਰਨਕਛੁਉਪਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਆਉ॥੨॥੫॥੩੧

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੂੰਸਮਰਥਸਰਨਿਕੋਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਰਾਇ॥
ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੈਭੈਭ੍ਰਮਾਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭੁਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਤੁਝ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਠਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇਹਰਿਚਰਣੀਵਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪ੍ਰ
ਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਧਰੈਬਿਨ
ਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ਚਰਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਥਿ॥ਸਰਣਿਪਰਿਓ······ਨਕਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੀਦੇਰਾਖਿਓਹਰਿਹਾਥਿ॥
੪॥੧॥ ੩੨॥ ੨੭॥ ੭॥ ੩੨॥ ੪੮॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਚੋਰੀਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹੁਦਸਮਾਲਰਖੈ
ਜੋਨਾਨਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ॥ਰਾਮਰਿਦੈਜ

ਮਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਰਧਮੂਲਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾਹਾਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤੁਲਾਗੇ॥
ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥ਪਾਰਜਾਤੁਘਰਿ
ਆਗਨਿਮੇਰੈਪੁਹਪਪਤ੍ਰਤਤੁਡਾਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਸੰਭੂਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰਜਾਲ
ਸੁਣਿਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਮਨਬੀਚਾਰਿਏਕਲਿ
ਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨਕਾਲਾ॥੪॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਕਥੀਅਲੇਸੋਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈ
ਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁਕਾਰਣਿਕੰਮੁਨਧੰਧਾਨਾਹੀਧੰਧੈਗਿਰਹੀਜੋਗੀ॥੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ
ਤਜੀਅਲੇਲੋਭੁਮੋਹੁਤਿਸਮਾਇਆ॥ਮਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਧਿਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਾ
ਇਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕਥੀਅਲੇਸੇਤਬਰਨਸਭਿਦੂਤਾ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਦੰਜਾਗਤਨਾਹੀਸੂਤਾ॥ਮਹਾਗੰਭੀਰਪਤ੍ਰਪਾਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬ
ਜੁਆਇਆ॥ਉਪਦੇਸਗੁਰੂਮਮਪੁਨਹਿਨਗਰਭੰਬਿਖੁਤਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥
੮॥੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇਪਰਵਾਸੁਮਾਰੁ॥ਜੈਸੇ
ਭੂਖਹੋਇਅਭਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥੁਸਚੁਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਐਜੀਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਆਧਾਰੁ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਰਹ
ਹਿਲਿਵਲਾਗੀਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਲੁਥਲੁਧਰਣਿਗਗਨੁਤਹਨਾਹੀਆਪੇ
ਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾ
ਰ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾ
ਣੀਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸ॥ਅਕਾਰੁ॥ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰਭ
ਦਾਤਾਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿ
ਨਾਹੀਭੰਡਾਰੁ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਰੁ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾ
ਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਇਮਨਅੰਤ
ਰਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰ॥੬॥ਵਡੇਭਾਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਅਪੁਨਾਭੇਦੁਨਾਹੀਗੁਰਦੇ

ਦ੍ਰਿੜੁਗਾਤਾਕਉਕਾਲੁਨਾਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੂਝਹਿਅੰਤਿਬਿਸਥਾਰੁਬੀਚਾਰੁ॥ਅਬਤਉਅਵਰਨ
ਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈ
ਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਆਵੈਫੁਨਿਆ
ਵੈਫੁਨਿਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤੇਨਾਮੇਗਤਿ
ਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਚੇਐ
ਸੀਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਐਜੀਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭਿਖਿਆਕਉਕੇਤੇਉਦਰੁ
ਭਰਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪ੍ਰਾਨੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ॥੨॥
ਐਜੀਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੇਜਨਮਿਜਨਮਿਵੈਰਾਈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇ
ਸੇਬਾਚੇਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਵਿਗ
ਤਨਾਥਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਐਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਨਾਮੇਲਿ
ਵਲਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾ
ਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਮੈਅਵਰਨਦੂਜੀਭਾਈ॥ਅਬਤਬਏ
ਕੋਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਜੀਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਤੁ
ਝਹੀਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
ਈ॥੭॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਰਹੈਨਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਾਈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠਿਬਣਾਈ॥੮॥੩॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ॥੧
ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀਚਨਮਧਿਮਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਕੇਲੋਗ॥ਨਾਮਰਤੇਕੇਵਲ
ਬੈਰਾਗੀਸੋਗਬਿਜੋਗਬਿਸਰਜਿਤਰੋਗ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭਗਤਿਠਾਕੁਰਕੀ
ਸਤਿਗੁਰਵਾਕਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਜਮਕਾਣਿਨਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਗੁਣਰਸਨਰਵਹਿਪ੍ਰਭਸੰਗੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਹਜਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਬ੍ਰਿਥਾ
ਜਗਿਜੀਵਨੁਹਰਿਬਿਨੁਨਿਹਫਲਮੇਕਘਰੀ॥੨॥ਐਜੀਖੋਟੇਠਉਰਨਾਹੀਘਰਿ

ਬਾਹਰਿਨਿੰਦਕਗਤਿਨਹੀਕਾਈ।।ਜੋਸਕਤੈਪ੍ਰਭਬਖਸਿਮਿਲਾਏਤੇਨਿਤਜਿਤਰ
ਤੈਸਵਾਈ।।੩।।ਐਜੀਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈਮੇਰੈਠਾਕੁਰਆਪਿਦਿਵਾਈ।।
ਨਿੰਦਕੁਨਰਕਾਲੇਮੁਖਿਨਿੰਦਕਜਿਨਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਭਾਈ।।੪।।ਐਸੀਸਰਣਿ
ਪਰੇਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈਬਿਲਮਨਅਧੂਆਰਾਈ।।ਆਨਦਮੂਲਨਾਥੁਸਿਰਿਨਾਥ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।।੫।।ਐਜੀਸਦਾਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖੈਗੁ
ਰਮਤਿਭ੍ਰਮਨਿਚੁਕਾਈ।।ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਕੰਚਨੁਧਾਤੁਹੋਈਸਤਸੰਗਤਿਕੀਵਡਿਆ
ਈ।।੬।।ਹਰਿਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਨੁਇਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭਾਈ।।ਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮੁਨਾਹੀਜਨਸੰਗਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ।।੭।।ਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਤਰੋਵਰੁ
ਹਮਪੰਖੀਤੁਝਮਾਹੀ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀ।
੮।।੪।।

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ।।੧।।ਘਰੁ।।੪।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿਤੰਸਚੁਪਿਆਸਪਰਮਹਿਤੰ।।ਬਿਲਲਾਪਬਿਲਲਬਿਨੰ
ਤੀਆਸੁਖਭਾਇਚਿਤਹਿਤੰ।।੧।।ਜਪਿਮਨਨਾਮਹਰਿਸਰਣੀ।।ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ
ਤਾਰਿਤਾਰਣਰਮਨਾਮਕਰਿਕਰਿਕਰਣੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਏਮਨਮਿਰਤਸੁਭਚਿੰਤੰ
ਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਰਮਣੰ।।ਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਰਮਣੰ।।੨।।ਚਲਚਿਤਵਿਤਭ੍ਰਮਾਭ੍ਰਮੰਜਗੁਮੋਹਿਮਗਨਹਿਤੰ।।ਥਿਰੁਨਾਮੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੰ
ਮਤੀਗੁਰਵਾਕਿਸਬਦਰਤੰ।।੩।।ਭਰਮਾਤਿਭਰਮੁਨਉਤਰੈਜਗੁਜਨਮਿਬਿਆ
ਧਿਖਪੰ।।ਅਸਥਾਨੁਹਰਿਨਿਹਕੇਵਲੰਸਤਿਮਤੀਨਾਮੁਤਪੰ।।੪।।ਇਹੁਜਗੁਮੋਹੁਹੇਤਬਿ
ਆਪਿਤੰਦੁਖਅਧਿਕਜਨਮਮਰਣੰ।।ਭਜੁਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰੁਊਬਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿ
ਦਰਮਣੰ।।੫।।ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਮਨਿਮਨੁਮਨੰਸਹਜਬੀਚਾਰੰ।।ਸੋਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਜਿਤੁਸਾਚੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਸਾਰੰ।।੬।।ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਤਰੁਭਵਜ

ਲਮਨਾ ਤਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਹਰਿ ਤਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਾਵਉ ਇਸੁ ਆਵਣਾ ਇਹੁ ਸਗਰੀ ਰਤਉ ਸਰਣੀ ॥ ਆਲਸੁ ਛੈਲੈ ਤੁਮਹਿ ਜਿਵ ਚਰਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗਸਿ ਰਮਣੇ ਮਨ ਮਾਰਿ ਤੂਹੀ ਲਿਖਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥੪॥੫॥੫॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੪॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੈ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚ
ਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥
ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜ
ਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾ
ਰੀ॥੩॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਊਤਮੁਬਾਨੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸ
ਫਲਜਨਮੁਰਮਤਿਬਿਆਪਿਜਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹਿਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾ
ਨਭਾਵੈਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭ
ਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥੬॥
ਏਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਲਧਾਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂ
ਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿ
ਰਸੁਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਰਸੁਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥
੬॥੧॥੭॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਘਰੁ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀ
ਕੋਮਨਸਿਰਿਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀ
ਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀਅਹਿ
ਦਾਤਨਸਿਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਰਸੀਅਨਿਮੁਰਾਤਾ॥ਸੂ

ਰਸ ਮਹਿ ਸੁਰਤਾ ਤੂੰ ਰਸੀਅਹਿ ਤੂੰ ਰਾਗਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਤੂੰ ਜੋ
ਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਬ ਕਹੀਅਹਿ ਅਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ
॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇ
ਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲਖਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕ
ਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ
ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿ
ਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੯॥
॥੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇ
ਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦ
ਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ॥੨॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥ ਛੇਦਿ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾ
ਧ ॥੪॥ ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮ
ਨ ਤੇ ਉਧਾਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥ ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ
ਚੀਰ ॥ ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖ੍ਯ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜ

ਗਾਵੀਸਜਣਧਿਆਨਧਾਰਿਦ੍ਰਿੜਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਾਇਆਸਰਬਘਟਮਹਿਏਕਪਰਮ
ਹੇਸਗਤੀਤਿ॥ਗਲੋਤਰਦਸਨਮੂੜਨਗਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਅਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸਿ
ਗਸੁਗਦਾਲਧਾਰਸੀਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰ॥੮॥੧॥੨॥੫॥ਮਃ੧॥੫॥
ਮਃ੩॥੧॥ਮਃ੫॥੨॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਕੰਦਰਬ੍ਰਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿਗਾਉਣੀ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਇਹੁਜਗੁਮਮਤਾਮੁਆ
ਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਇ
ਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨ
ਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓ
ਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁ
ਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਿਉਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸ
ਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸਦਾਸ
ਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈ
ਮਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅ
ਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋ
ਇਤਾਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕੁ

ਰਨਿ ਵਿਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇ
ਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਸਭੁ ਚਾਨ
ਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ
ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਖਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ
ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾ
ਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕ
ਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸ
ਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ
ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀ
ਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮ

ਪਿਧਾ ਜੁਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਹਛੁ ਕੀ ਮਤ ਨਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਘਰੁ ਨ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾ
ਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਜੇ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿਨੀ ਆਪਹਿ ਗਹਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਿਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ
ਅਗਲਾ ਦੇਸੀ ਠਹੇ ਠਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗ
ਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕੋ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀ
ਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋ
ਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
ਲਾਇਸੀ ॥੫॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇ
ਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਹੋਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਾ
ਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇ

ਆਫਿਥਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰ
ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਉ ਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀ
ਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨ
ਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ
ਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ
ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨਾ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥
ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ
ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ
ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁ
ਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿ

ਤਿਸੁਪਾਵੈਹਰਿਕਿਨਾਸੁਖੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆ।ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਤਿਵਸੈਜਾਹਰਿਵਸੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋਇ
॥੧॥ਮਃ੩।ਏਮਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।ਹ
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨੁ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਤਾਅਨ
ਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤਾ।
ਅੰਦਰਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾ।ਤਹਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰ
ਦਰਸੁਅਗਿਆਨੁਗਵਿਤਾ।ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤਾ
ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਇਕੋਹਰਿਮਿਤਾ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇ
ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈਸਚੁਸੰਜ
ਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਸੁਜਾਏ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗਿਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਏ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ।ਨਾਨ
ਕਤਿਸਨੋਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹੰਗੁਰਘਰਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ।ਆਪਿਤਰਿਆ
ਕੁਲਜਗਤੁਤਰਾਇਆ।ਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ।ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਪਾਏਜਿ
ਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅ
ਪਣੇਵਿਟਾ।੧।ਮਃ੩।ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਗਿਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾ
ਇ।ਕਪਟੁਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਇ।ਦੂਜੈਭਾਇ
ਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ।ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾ
ਵੈਜੰਮੈਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ।ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾ
ਇ।ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਅੰਤਿਛਡਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮ

ਨਾਇਉਨਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹ
ਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿ
ਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾ
ਰਿ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਿਸਹਜਿਧੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿ
ਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿ
ਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲ
ਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ॥
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਨਾ
ਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਭਗਤਿਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਊਪਜੀਹ
ਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ॥
ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ॥
ਬਾਝੁਗੁਰੂਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਕਲਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਵਿ
ਚੇਗ੍ਰਿਹਗੁਰਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲ
ਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਪਾਏਜਿ
ਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਕੰਮੁ ਭੁਲਾ ਆਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਏਮੁਣੁ ਆਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ
ਲਜਿਉ ਉਠੇ ਪਿਟੀ ਪਕ੍ਰਤਿ ਗਾਇ ਭਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿਆ ਇਆ ਦੇਖਹੁ
ਦਿਖਾਵਿ ਲੈਕਰੁ ਆਹਿ ਰਵਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ
ਦੁਖੁ ਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਉਨਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾ
ਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿ
ਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਾਧਿ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆ
ਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰੀਤੁ ਲੋਕ
ਮੈ ਕੂੜੁ ਧਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਕਰਾ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ
ਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ
ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ
ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ
ਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿ
ਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ
ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆ
ਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ
ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ
ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਈ॥ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੋਹਣੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆ
ਗੜਭੀਤਰਿਕੂੜੁਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰ
ਧਅਗਿਆਨੀ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀ
ਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੈਣਿ[illegible]ਵਿ
ਹਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
ਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
ਆਸੋਭਾਪਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀ
ਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ॥ਸੇਵਡਭਾ
ਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਏਮਨਅਤਿਲੋਭੀਆਨਿ
ਤਲੋਭੇਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ॥ਅਗੈਨਾਉਜਾਤਿ
ਨਜਾਸੀਮਨਮੁਖਦੁਖੁਖਾਤਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ਜਿ
ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਗੁ
ਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਾ

ਲਾਈਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਰਹਿ
ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰ
ਮਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰੁਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਿਬਨੀ
ਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਲਾ
ਹਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਭਾ
ਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੀਜੈ॥੧੯॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿ
ਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜ
ਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇ
ਉ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁਤਿਨਕਉਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿ
ਬੁਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿ
ਭਰਪੂਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀ
ਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏ
ਅਜਾਣੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
ਰੇਸੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈ

ਹੈ ਆਪੇ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਹਉ ਵਡਾ ਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁ
ਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ
ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ
ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾ
ਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿ
ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥
ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ
ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
ਕੀਆ ॥ ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵ
ਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ
ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣ
ਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ
ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸ
ਭ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸ
ਜਣ ਪਾਹੁਣਿਆਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵ
ਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰ
ਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰਖਵ
ਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛੁਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ
ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ
ਨ ਜਾਇ ॥ [illegible] ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥
ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦ

ਸੇ ਖਾਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਖਾਣਾ ॥ ਸਲੋਕਾ ਦਾ ਭਨਾਲਿ
॥੪੪॥ ੨੨॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ
ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ
ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅ
ਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ
ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸ
ਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮ
ਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭ
ਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਉਜ
ਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸ
ਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾ
ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ॥੫॥ ਕਿਤੇ ਬਹਨਿ ਬ
ਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇ
ਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾ

ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਮੁਖਿ ਭੁਖਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰੇ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਨਿ ਪੋਤੇ ਤਿਨਿ ਹਿ
ਰਾਖਿਆ ਦਿਖਾਇ ਅਉਲੀਐ ॥ ਕੂੜ ਕਰੇਦਿ ਕਣ ਸੁਧਰਮ ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾ
ਇਹ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਠਗਿਆ ਆਈ ਅਨਲੁ ਕਰਕੇ ਬੁਧਿ
ਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਮੁਲਕ ਲਿਅਦਮੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥ ਕਿਤੀ ਆ ਕੁਠੰ
ਗਾ ਜਨੁ ਆਖੀਐ ਨਹਿ ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਹਿ ਢਾਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹਉ ਆਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ
ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵ
ਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿ
ਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿ
ਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ
ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁ
ਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ
ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵ
ਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁ
ਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿ
ਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ
ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅ
ਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁ
ਰੁ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋ

ਦਿਆ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਦੋ ਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਨਾਉ ਮੁਖੇ ਜਾਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ

ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯਿਧਿਆਇਐ॥ਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਐ॥ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਇਐ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾ
ਇਮੰਨਿਵਸਾਇਐ॥ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁ
ਮਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ॥ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾ
ਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁ
ਹਬਤਿਤੇਰੀ॥ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ॥੧॥
੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀ
ਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆ
ਭਗਤਾਡਿਠਿਆ॥ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀ
ਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲਾ
ਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥ਊਚੀਹੂੰਊਚਾਥਾਨੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਆ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਕਰਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ
॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾਪਈਆਰਾਹੀ॥ਤਉਸਹਸੇਤੀਲ
ਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰ
ਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿਰਿਦੂਖਨਤੇਟਿ
ਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁਸ
ਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿ
ਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਏਸੇਬ
ਹੁੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਵਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿ
ਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੂਹਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਸਭੁ ਕੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚ
ਰੇ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ
ਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੰਨਿ ਸੁਞੀਆ ॥ ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰ
ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ
ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾ
ਸਿ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾ
ਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦ
ਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾ
ਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ
ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ
ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰ
ਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥

ਜਾ ਪਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟੰਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫
॥ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧੀ
ਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗ
ਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੈ ਦਇਆਲ ਓਨਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ
ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧
੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ
ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ
ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ
ਚਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਟਿ
ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿ
ਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ
ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾ
ਰੂਓ ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ
ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

ਘਟੁਤਖਤੁਜਾਣਿਆ॥ਜਿਤੁਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾ
ਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵ॥
੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ਧਿ
ਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੧॥ਮ:੫॥ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋ
ਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਭਗਵੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਜ
ਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰ
ਤਿਸਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈਬਾਹ
ਰਾ॥ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧੁਤੂੰਰਖਣ
ਵਾਲਿਆ॥ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸਟਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾ
ਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਮ:੫॥ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿ
ਆਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਣਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿ
ਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਭਰਮੁਭਉਖੋਵਣਾ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ॥ਜਿਨਿਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵਣਾ॥
ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਜੀ
ਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆ
ਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ॥੧॥ਮ:੫॥ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿ
ਰੰਗਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆ

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਿ ਰਖਣਹਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮਾਲਿਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲ ਖਿਨ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਅਨੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ

ਨੇਤ੍ਰਿ ਪਾਸਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਹੁਕਮੇ ਕੇ ਕੇਵਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ੪੨॥ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਜੁਮਲਾ ॥੪॥ ੨੪੮॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੪॥ ਵਾਰਾ ॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੯॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ॥੨॥ ਦੂਜਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂੰਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਾਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਈਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਐ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੩॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭੁਤੈਉਪਾਈਭ੍ਰਮਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸ
ਹਸਾਜਾਈ॥ਕਿਸੁਹਉਪੂਜਉਦੂਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥ਏਕੈਪਾਥਰਕੀਜੈਭਾਉ॥ਦੂਜੈਪਾ
ਥਰਧਰੀਐਪਾਉ॥ਜੇਓਹੁਦੇਉਤਓਹੁਭੀਦੇਵਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ।
੪॥੧॥ਗੂਜਰੀਘਰੁ।੧॥ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾਰਮਲੋਪਰਮਲੀਓਬੈਠੋਰੀਆਈ॥ਆਵਤ
ਕਿਨੈਨਪੇਖਿਓਕਵਨੈਜਾਣੈਰੀਬਾਈ॥੧॥ਕਉਣੁਕਹੈਕਿਣਿਬੂਝੀਐਰਮਈਆਆਕੁਲੁ
ਰੀਬਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਪੰਖੀਅਲੋਖੋਜੁਨਿਰਖਿਓਨਜਾਈ॥ਜਿਉਜ
ਲਮਾਝੈਮਾਛਲੋਮਾਰਗੁਪੇਖਣੋਨਜਾਈ॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਘੜੂਅਲੋਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਭ
ਰਿ॥ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬੀਠਲੋਜਿਨਿਤੀਨੈਜਰਿਆ॥੩॥੨॥
ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਦੂਧੁਤਬਛਰੈਥਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ਫੂਲੁਭਵਰਿਜਲੁਮੀਨਿਬਿਗਾਰਿਓ॥੧॥ਮਾਈਗੋਬਿੰ
ਦਪੂਜਾਕਹਾਲੈਚਰਾਵਉ॥ਅਵਰੁਨਫੂਲੁਅਨੂਪੁਨਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗਰਬੇਰ੍ਹੇ
ਹੈਭੁਇਅੰਗਾ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥
ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਰੀਦਾਸਾ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿ
ਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥
੫॥੧॥ਗੂਜਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ।ਘਰੁ॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਗੂਜਰੀ॥ਨਦਰਿਨਿਧਿਪੁਰਸੀਤਉਕਾਇਓਰਾਛੈਤਾਅਛੈਤਕਲਪਤੇ॥ਕੇਣਪਾਸਿਹਉਆ
ਗਤਆਛਉਰਾਪ੍ਰਭੁਲਮੈਜਲਾਛਘੋਰੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦੇਗੋਬਿੰਦੇਗੋਬਿੰਦਾਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਸੰਸਾ
ਰਨਜਾਣਉਨਾਮੁਦੀਖਿਆਨਉਜੋਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ . . . . ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀ
ਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸਿਨਿਆਸੀਸਿਦੂਰਾਚੇਮੇਲਾ॥ਤਾਚੀਦਾਸੀਮਹਾਅਸਟਾਸਿਧਿਨਾਹੀਕਾਜੁ
ਹਮਾਤਿਸੁਸੇਤੀ॥ਧਉਰਧਾਜੀਰਮਾਉਪਜੀਲਿਤਜੀਲੇਗੁਰਧੁਧੀ॥ਮਨਤੀਤਰਿਧੀਨ
ਕਿਨਦੇਖਹਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਬੁਗਤਿਭਲੀਰਸੁਮੁਧੀ॥ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਧਾਤਸੁਣੀਜੈਕਵਣਕਿਸਿ

ਦੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ਗੋਬਿਦਨਾਮੁਚਾਤ੍ਰਿਕੁਸਦਾਤਕੀਥੇਣੀ॥੪॥ਗੋਬਿਦਕੇਰੀਹਾਉਤ
ਗਾਵਤਆਨਮਛੁਅਮਦਰਗਤਾ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਸੁਨਰੇਪ੍ਰਾਣੀਆਗਉਤੁਨੇਸੇਸਾਗਿਬਿ
ਕਵਤਾ॥ਅੰਤਰਿਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨਿ
ਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦਾਮਾਇ
ਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣਕੀਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜ
ਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈ
ਸੋਸਿਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਆਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇ
ਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ਗੂ
ਜਰੀ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ
॥੧॥ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀ
ਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮ
ਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੂਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮ
ਰੈ॥ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬ
ਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥ਗੂਜਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾਪਦਾਘਰੁ
੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰਸਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੰ॥ਪਰਮਦਭੁਤੰਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਿਪਰੰਜਦਚਿੰਤਿਸਰਬਗਤੰ॥੧॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮਮਨੋਰਮੰ॥ਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁਮਇਆ॥ਨਦੋ
ਤਿਜਸਮਰਣੇਨਜਨਮਜਰਾਧਿਮਰਣਭਇਅੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਾਭਯੰਜਸੁ
ਸ੍ਵਤਿਕ੍ਰਿਤੰ॥ਭਵਭੂਤਭਾਵਸਮਬ੍ਯਿੰਪਰਮੰਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ॥੨॥ਲੋਭਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਗ੍ਰਿਹੰਜਦਿ
ਬਿਧਿਆਚਰਣੰ॥ਤਜਿਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਧਰਸਰਣੰ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਨਿਜ
ਨਿਹਕੇਵਲਾਰਿਦਕਰਮਣਾਬਚਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿੰਜਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿਦੇ
ਤਿਜਪਿਨਰਸਕਲਸਿਧਿਪਦੰ॥ਜੈਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟੰਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੰ॥੫॥੧॥ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਤਖੀਕ
ਮਹਲਾ॥੩॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥ ਹਮ

ਰੇਜੀਅਹੋਹੁਮੁਖੇਹੋਹੁਹੇਤੇਰੇਹਮਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਮੀਮੈਡਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਦਸਦਦਸਦਾਰੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥
੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੂ
ਤੁਜਮਤੁਹੈਤਿਸਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਤੇਬਿਗੜਰੂਪਬੇਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਿਸਟੀ॥੧
॥ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪ
ਵਿਤੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਕਟੀ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵਘ
ਟਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥੧॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇ
ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਈਐ॥ਸੁਖਦਾਤੇਦੂਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥
੨॥੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਾਈਹੋਂਆਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਰਚਨਾਪ੍ਰ
ਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਹਫੂਲਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕਬਹੂ
ਹਸਨੋਕਬਹੂਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਸਾਧੂਸੰਗਿਧੋਈਐ॥੧॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭੁ
ਕਾਕੀਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੋਈਐ
॥੨॥੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ॥ ੧॥ਮੇਰਤੇਰਤਜਉਅ
ਭਿਮਾਨਾਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿਨਕਾ
ਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਹੀਏਮੇਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨਪਜਰਤ॥ਨਿਰਗੁਨਿਕੁਰੂਪਿਕੁਲਹੀਣਨਾਨਕਹਉਅਨਦ
ਪ੍ਰਸੁਆਮੀਭਰਤ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੂ

॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਧਾਰੈਬਰਨਅਬਰਨਾਸਭਹੂ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿ
ਓਤਹੀਸਮਾਇਓਇਹਬਿਧਿਜਾਨੀਤਬਹੂ॥ਜਹਾਜਹਾਇਹਦੇਹੀਧਾਰੀਰਹਨੁਨਪਾਇਓ
ਕਬਹੂ॥ ੧॥ਸੁਖੁਆਇਓਭੈਭਰਮਬਿਨਾਸੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੂਏਪ੍ਰਭਜਬਹੂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮ
ਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਲਬਹੂ॥ ੨॥੪ ॥ਟੋਡੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਨਿਜਿਉਅਪੁ
ਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿਨਾਨਾਹੋਇਗਰੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਅਨਿਕਅਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਡਬਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਘਟਾਵਉ॥ਜਿਉਅਪੁਨੋਸੁਆਮੀਸੁਖੁਮਾ
ਨੈਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਣੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੂਖ
ਬਡਿਆਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨ ॥੫ ॥ਟੋਡੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓ॥੧ ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇ
ਓਚਿੰਤਾਰੋਗਬਿਦਾਰਿਓ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰ
ਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨ ॥੬ ॥ਟੋਡੀਧਾ
ਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹੁਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁਅਧੇਰਾਲਹੀ॥ ੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਅਹੀ
॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨ ॥ ੭ ॥ਟੋਡੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮ॥ਤਿ
ਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥ ੧॥ਮਹਾਕਿਲਬਿਖਕੋ
ਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰ
ਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨ ॥ ੮ ॥ਟੋਡੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ਸੁ
ਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾ

ਦਿਆਲੀ ਆਦਾਲੁ ਗੁਰ ਦੇਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨਾ ਜਾਤ ਸਤੀ ਲੋਹੇਣੀ ॥੧॥ ਕ੍ਰਮੁ ਧਰ
ਮੁਕਤਿ ਉਪਜਿਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਛੁਡਿ ਸਿਆਪਣ ਸੇਜੈ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਗੁਰ
ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁ
ਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ
ਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇ
ਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ
ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ
ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ॥੩॥ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵ
ਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ
॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋ
ਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ॥ ॥ ॥

ਨਾਮੁਉਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨਨਦ੍ਰਿ
ਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ॥ਇਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੂਚਲਨਾਬਿਕਲਿਭਇਓ
ਸੰਗਿਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਰਸਿਰਚਿਓਬਿਖਿਆਏਕਉਪਾਇਓ॥ਲੋਭ
ਸੁਨੈਮਨਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਿਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁ
ਆਰੈਆਇਓ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨ ॥੧੫ ॥ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਲਿਮਲਡਾਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇਹਆਸਰਮੋ
ਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਬਿਗਸੈਮਨਿਹੋਵੈ
ਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ॥
ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਉਧਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥ ੧੬ ॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥
੫ ॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿ
ਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀਐ॥ਆਂਚ
ਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭੁਸਹੀਐ॥ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਾਹੀਐ॥੨॥੧੭ ॥ਦੇਵਗੰਧ
ਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕ
ਲੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਮਹਿਕੋਟਿਮਜਨੋਇਸਨਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਗਾਵਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿ
ਨਿਰਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਹਾਰੇ॥ ੨ ॥੧੮॥ਛਕਾ॥ ੪
॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰ
ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਾਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾ
ਰਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖੁਧਾਰਉ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾ

ਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਉਤਾਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੧॥
੧੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਿ
ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ
॥੨॥੨੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿ
ਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਰੋਗ
ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ
ਰੂਆਈਐ ॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀ
ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ
ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥
॥ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇ

ਸਰਾਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਆ॥
ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਮਨਦੋਖਇਆ॥੧॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾ
ਰੀਸਫਲਦਰਸਨਸਹਜਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਨਕਉਦਾਤਾਚਰਨਕਮਲਉਰਧਰਿਆ
॥੨॥੨੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ॥ਸਰਨਿਆਇਓਰਾ
ਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾਖਰਾਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤੀਵਾਰੀ॥੧॥ਜਬਚਿ
ਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ਉਨਸਮਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਏਕਅਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾ
ਰੇ॥੪॥੨੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ
ਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀ
ਨਿਸਬਾਸੁਰਦਰਸੁਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥
੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੇਰਾ
ਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇ
ਖੇਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰੁਭਾਗੁਸੋਭਦੁਆਰੈਅਨਹਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸਦਥਾਈ॥੨॥੨੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫
॥ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨਆਛੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਨਿਪ
ਰੀਐਚਰਨਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਛੈ
॥ਆਇਪਇਓਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀ॥ਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ

॥ ੫ ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ।ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪਿਆਰੇ।ਸਭਹੂਮਧਿਨਿਰਾਰੇ।੧
।ਰਹਾਉ।ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ।ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
ਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ।ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ।੨॥੩॥੨੯ ।ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
॥ ੫ ।ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ।ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿ
ਨਹੀਮਾਰਿਓ।੧।ਰਹਾਉ॥ ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾ
ਰਿਓ।ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆ।ਕੁਲਹਿਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ।੧।ਚਰਨਕਮਲਬਸਿ
ਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ।ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬ
ਲਿਹਾਰਿਓ।~~ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆ।ਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ।੧।ਚਰਨ~~
~~ਕਮਲਬਸਿਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉ~~।੨॥੪॥੩੦॥
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ।੫।ਘਰੁ।੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਹਨਰਹਤਨਿਰਾਰ।੧।ਰਹਾਉ॥ ।ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀ
ਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰ।੧।ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ
॥੨।ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਿਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਵਜਲੁ
ਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਰ।੪॥੧॥੩੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ।੫ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ।ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਊਲਾਗੈਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐ
ਕਤਪਾਈਐਮਨਰੂਚਾ।੧।ਖੋਜਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨਹੀਪਹੂਚਾ।ਕਹੁਨਾ
ਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਰਸਿਭੂਚਾ।੨॥੧॥੩੨ ।ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
॥੫।ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੂਜਾਨਾਹੀਰੀਕੋਊ।ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਰਵਿਆਪੂਰਿਰਹਿ
ਓਸਭਲੋਊ।੧।ਰਹਾਉ॥ ।ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸੋਊ।ਚਾਰਿਆ

ਢੂਢਿਰਹੇਹਮਮੂਚਾ।੧।ਰਹਾਉ। ਬਹੁਬੇਅੰਤੁਅਤਿਬਡੋਗਾਹਰੋਥਾਹਨਹੀਅਗਹੂਚਾ।ਤੋਲਿਨਤੁਲੀ

ਸਰਬ ਭੰਡਾਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਿ ਕੁਦਰਤਿ ਸੈ ਦ੍ਰਿਸਟਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਇ ਆਪਹਿ ਆਪ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ
ਏਸੁ ਖੋਏ ਤਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮੁ ਦੂਰਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਿਆਈ ਸਹਜੇ ਤਉ ॥੨॥੨॥
੩੩॥ ॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ਮੁੰਤ ਕਹਾਨ ਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਰਵਿਓ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰ
ਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆ
ਰ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁ
ਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇ
ਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥
ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤ
ਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥
੩॥੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲ
ਟੀ ਰੇ ॥ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾ
ਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟ
ਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥

੩੭॥ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੭ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿ
ਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ
॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥ ੧॥੩੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਕੇ ਸਬਦ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ॥ ਮ: ੪ ॥੩੮॥
ਮ: ੫ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪ
ਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵ
ਹਾਰੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ
ਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥
ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ
ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕ
ਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤ ॥੧॥ ਮ
ਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾ
ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥ ੨ ॥੩॥ ੪੮ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੨॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥ ੪ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥੧ ॥੩॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਧਾਣੀਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਜਿਨੀਦਿਠੜਾਨਾਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਏਰਾਮ॥ ੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕ
ਥਾਸੁਨਾਵੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵੈ
ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥ ੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉ
ਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪ ॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਾਈਐਰਾਮ॥ ੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕੁਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ
॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸਰਣੀਲਾਗਿਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇ
ਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ ੨॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬਨਾਇਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਿਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥ ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾ
ਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰ
ਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥ ॥ ॥

ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥ ੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗ
ਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
ਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾ
ਮ॥ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥
ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥ ੧॥ਜਿਨਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥ ੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀ
ਠਗਮਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ ੩॥ਅਤਿਊਤਮੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਚਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿ
ਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮ॥੪॥
੩॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮਅਧਾਰੋਰਾਮ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁ

ਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਰਿ
ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥੧॥ਸਾ
ਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰੇਰਾਮ॥ਤੇਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂ
ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹ
ਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇ
ਸਹਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਰਾ
ਮ॥੩॥ਧਰਤਿਪਾਤਾਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥
ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਸ
ਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈ
ਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾਵੈਰਾਮ॥੪॥੪॥ਬਿਹਾਗੜਾ
ਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਇਆਣੇਰਾਮ॥
ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਣੇਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈ
ਨਾਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਿਲੁਭਾਣੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬਰੇਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇਮਿਲਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕਉ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਢਿਲਨਕੀਜਈ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੈਸਾਹੁਆਵੈਰਾਮ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੂਰਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਹਤੁਸਫ
ਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈਰਾਮ॥੨॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਮੇ

ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਧਾਵੈਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਤਿਨਿਜਨਿਸਭਿਡਰਸੁਟਿਘਤੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਸਭਿਝੂਖਮਾਰਨਦਸਦੂਤਘਤੇਰਾਮ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿ
ਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮ॥੩॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੂ
ਸਾਹਿਬੁਵਡਰਾਮ॥ਜਿਨਿਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਮੇਰੀਏਜੋਸਭਤਿਨਾਨਾ
ਹੀਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਕਾੜਰਾਮ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾਰ
ਨੁਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਹਰਿਲਿਖਿਆਲਿਲਾਰ॥ ੪ ॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰ
ਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੂੰਜਾਣਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿ
ੰਦੁੜੀਏਸਭੁਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿ
ੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮ॥੧॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੀਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਹਿਨਿਸਿਸ
ਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਣੇ
ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮ॥੨॥ਹੇਰ
ਸਨਾਜਪਿਗੋਬਿੰਦਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕ
ਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਮੇਰੇਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੩॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਮੇਰੀ ੜੀਏਪੂਰਨ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥
ਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮ॥ਸਹਸਸਿਆਨ

ਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਛਕਾ ॥ ੧ ॥
ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜੋਕਰੈਸੁਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮ ॥ ਹਰਿਰੰਗੁਅ
ਖਾੜਾਪਾਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਵਣੁਜਾਵਣੁਸਬਾਏਰਾਮ ॥ ਆਵਣੁਤਜਾਣਾਤਿਨਹਿ
ਕੀਆਜਿਨਿਮੇਦਨਿਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰੁਮਹਲਿਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂ
ਲੇਫਿਰਦਿਆ ॥ ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂਹੈਜਾਣਹਿਤੂਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀ
ਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇਰਾਮ ॥ ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰ
ਗੁਸਾਧੇਰਾਮ ॥ ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨਕ
ਉਬਿਧਾਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁਟਾ
ਜਾਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧੇ ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ ॥ ੨ ॥ ਕ
ਰਜੋੜਿਹੁਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੂਜੇਹਾਰਾਮ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾ
ਖੋਜੀਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪੇਹਾਰਾਮ ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿ
ਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ ॥ ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਕਿਸਮਾਵਏ ॥
ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੂਜੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਪਾਇ
ਅੜਾਘਰਿਆਏਰਾਮ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਏਰਾਮ ॥ ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ ॥ ਮਿ
ਟਿਆਅੰਧੇਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆ ॥ ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਸਭਠਾਏ ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏ ॥
੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨ

ਆਧਾਰਾਰਾਮ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾਲਦਇ
ਆਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨੀਦਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤ
ਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲ
ਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕ
ਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਐ॥ਆਸ
ਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀ
ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮ॥ਅਵਗਨਮੋ
ਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮ॥ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਕਿ
ਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾ
ਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਸਰਣੀ
ਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮ
ਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਣੇਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰ
ਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾ
ਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾ
ਣਾਰਾਮ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹੀਤੁਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗ
ਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲਬਲਹੀਨਨੀ
ਚਅਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸ
ਰਣੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗ

ਉਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਤਾ ਧਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਜੀਆ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿ
ਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾ
ਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਿਸ
ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ
ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੈਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ
ਧੂਰਿ ਬਾਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜਿ ਮਾਤੀ ਮਹਾ
ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ
ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ
ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ
॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ

ਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰੇਪਹਿਨਿਤਵਡਭਾਗੀਆ॥ਸੁਖਸਹਜਿਸੋਵਹਿਕਿਲਬਿਖਖੋਵਹਿਨਾਮਰੰਗਿ
ਜਾਗੀਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮਰਹਣਾਹਰਿਨਾਮੁਗਹਣਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮੀਠੇਭਾਵਣੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਮਨਇਛਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਖਚਿਰਾਵਣੇ॥੩॥ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਹਿਲੜੇਕੋਡਅਨੰਦਾ॥ਮ
ਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸ੍ਰੀਧਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣੋ॥ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਰਾਰੀਭੈਸਿੰਧੁਸਾਗਰਤਾਰਣੋ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਤਿਸੁਕੰਠਿ
ਲਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਸੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਾਕੇਲਕਰੰਦਾ॥
੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰੋਵਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ
॥ਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਨਾਸੁਮਨਾ॥ਕਰਿਸਦਾਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਸਜਨੁਦੁ
ਖੁਅੰਧੇਰਾਨਾਸੇ॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਹੋਇਤਿਸਕਉਕਟੈਜਮਕੇਫਾਸੇ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਨਾ
ਮਰੰਗੇਤਹਾਪੂਰਨਆਸੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਕਮਲਨਿਵਾਸੋ॥
੧॥ਤਹਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਾਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸੰਤਜਨਾਪ੍ਰਭਕਾ
ਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਖਸਮਭਾਵਹਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿਭਿੰਨੀਆ॥ਹਰਿ
ਲਾਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆ
ਕੀਨੑੇਪ੍ਰਭੁਏਕਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰੁਣਝੁੰਣ
ਕਾਰੋ॥੨॥ਸੁਣਿਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਰਾਮ॥ਜਿਨਕਉਕਰਮਿਲਿਖੀਤਿ
ਸੁਰਿਦੈਸਮਾਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਤਿਨੀਜਾਣੀਜਿਸੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਅ
ਮਰੁਥੀਆਫਿਰਿਨਮੂਆਕਲਿਕਲੇਸਾਦੁਖਹਰੇ॥ਹਰਿਸਰਣਿਪਾਈਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਤਨਿਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੩॥
ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅੜਾਤਿਨਿਲੀਆ
ਸਮਾਈਰਾਮ॥ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕੁਉਦਕਿਸਮਾਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਏਕੁਰਵਿਆਨਹਦੂਜਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਬਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀ

ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾਣੈਜਿਨਿਏਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੪॥੨॥੫॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਖੋਜਤਸੰਤਫਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਰਾਮ॥ਤਾਣੁਤਨੁਖੀਨਭਇਆ
ਬਿਨੁਮਿਲਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਮਇਆਧਾਰੇਕਰਿਦਇਆਲੜਿਲਾਇਲੀ
ਜੀਐ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਆਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ਸਮਰਥਪੂਰਨਸਦਾਨਿ
ਹਚਲੁਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇ॥੧॥ਜਪ
ਤਪਬਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਨਾਰਾਮ॥ਤਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਸਰਣਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ॥ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਣਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁ
ਣੁਅਉਗਣੁਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਨਾ
ਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੂੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਹਰਿਚਰਨਾ॥੨॥ਅਮਿਅਸਰੋਵਰੋਪੀਉਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਾਰਾਮ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮਾਰਾਮ॥ਸਭਕਾਮਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰ
ਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥
ਅਗਨਤਊਚਅਪਾਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੋਧਾਮਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੂਰਨਮਿਲੇ
ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵਣਹਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਤਸੋਹੈਤਪ੍ਰਭੁਤਾਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੰਤਿਦਰ
ਸਨੁਸਦਮਨਾ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭੁਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੬ ॥੨॥ ੬॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮ
ਹਲਾ॥ ੫ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਦੁਹੇਲੀਰਾਮ॥ਪਾਪਕਮਾਵਦਿਆ
ਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮ॥ਕੋਏਨਬੇਲੀਹੋਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋਤਾਵਹੇ॥ਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪ
ਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਹੁਸੇਦਿਹਆਵਹੇ॥ਤਰਵਰਵਿਛੁੰਨੇਨਹਪਾਤਜੁੜਤੇਜਮਮਗਿਗਉ
ਨੁਇਕੇਲੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੂੰਵਲਵੰਚ
ਲੂਕਿਕਰਹਿਸਭਜਾਣੈਜਾਣੀਰਾਮ॥ਲੇਖਾਧਰਮਭਇਆਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀਰਾਮ॥ਕਿਰ

ਤਕਿਆ ਆਵਣੋ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸਿਉ ਬਿਗਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਲੇ ਧਲਿ ਕਿਆ ਤੁਰ ਮਿ ਮੈਹਲ ਭੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ ਆਇ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ਹ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ

॥੨॥ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮ॥ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾ
ਮ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪ
ਸੂਨੀਚੁਇਆਨਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਮ
ਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਹੁਮੋਰੀ॥੨॥ਜਾਤੇਵੀਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਸਾਧੂ
ਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭਏ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾ
ਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਕੈਆਪਣੇਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏ॥ਛੋਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੨॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ॥
੫ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮ॥ਤੂਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾ
ਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮ॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੂਨਚਾਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ॥ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾ
ਸਗਲਊਣੇਕਾਮਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਸੋਭਾਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀ
ਰਾਮ॥ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮ॥ਬਿਲਲਾਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿ
ਕੇਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਹਭਾਵਤਤਹਜਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰ
ਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੀ॥
੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮ॥ਸਰਪਰਿਵੀਛੁੜਣਾਮੋਹੇਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ॥
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੂਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਹਿਲਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿ
ਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮ॥ਭੁਜਾ
ਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁ
ਖਜਲੇ॥ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੈ
ਏਕੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬ

ਮਿਲਾਏਸਮਸਰਥਗੁਣਤਰਬੀਲਾ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੯॥ ਛੰਤਕਾਨੜਮਲਾ॥ ੬ ॥ਮਃ ੬॥ ੯ ॥
ਮਃ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਸਭੁਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਤੂਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਸੰਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ ੧ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜੁਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ ੧ ॥ ਮਃ੪ ॥੩॥ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਜਿਸਨੋਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ

ਸਿ॥ ਜਿਸੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਰੀਕੁ ਮੈ ਕਿਲੇ ਹਿ ਸੈਜਨ ਮਾਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਦਰਤ ਦਾ ਦੁਖੁ
ਤੂ ਪਰਧਾਨਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਕੁਦਰਤੇ ਦਰਗਹਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਭਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆ
ਨੇੜੈ ਹੋਇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ
ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਮੰ
ਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾ
ਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਿ ਪ
ਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਆ
ਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿ
ਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ
ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥
ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨ
ਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸ
ਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹ
ਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁ

ਹਉਮੈ ਗਈਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੁੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੀ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ
ਲੋਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ
॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ
ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ
ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ
ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ
ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ
॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ
॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆ
ਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ
॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ
ਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ
ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧ

ਨੇਤ੍ਰੈਨੈਸਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵੇਖੈਤਿਸਕਾਜਿਨਿਕੀਤੀਆਤੁਸਾਜਿ॥ਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਾਖੈਲਾਜ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਦਹੁਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦ
ਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ॥ਤਦਹੁਕਿਆਕੋਲੇਵੈਕਿਆਕੋਦੇਵੈਜਾਂਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੀਆ॥ਫਿਰਿਆ
ਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ॥ਆਪੇਸੇਵਬਣਾਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਥੀਆ॥ ੨ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਣ
ਸਾਚੇਅਰਧਿਉਰਧਿਉਰਧਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥
॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐਕਥਿਐ
ਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਣਗਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿ
ਲਲਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣੁਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈ
ਆਪਿਭੀਜੈ॥ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਐ॥ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆ
ਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨਸਭੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀ
ਜੈ॥ਆਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥ ੩ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ੩ ॥ਸੇਖਾਅੰ
ਦਰਹੁਜੋਰੁਛਡਿਤੂਭਉਕਰਿਝਲੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾ
ਇ॥ਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬਦਿਭੇਦਿਤੂਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਖਸੁ
ਪਾਏਥਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ਮ
ਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕੂੜੁਕਰੈਆਹਾ
ਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕ
ਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜੋਮਨਮੁਖਿਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਵੈਦਰਗਹਹੋ
ਇਖੁਆਰੁ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡੇ

ਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ।ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਹੈਸਾਗਰੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿਰਤਨਧਰੇ
।ਆਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ।ਆਪੇਭਉਜਲੁਆਪਿਹੈਬੋ
ਹਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਤੁਝੈਸਰੇ।੯।।
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟੀਐਹਉਮੈਮਮਤਾਜਾਇ।ਉ
ਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ।ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇਆ।੧।। ਮਃ ੩ ।।ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਲਿਜੁਗਕੇ
ਵਿਚਿਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ।ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁ
ਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਹੀਪਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੨।।
ਪਉੜੀ ।ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ।ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆ
ਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ।ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰਜਨੁ।ਆਪਿ
ਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਧੁਕਰਤੇ
ਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ।੧੦।ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾ
ਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ।
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ।੧।। ਮਃ ੩ ।।ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ।ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰ
ਨਿਉਧਾਰੁ।੨।ਪਉੜੀ।। ।ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟੜੇਪੜਣ
ਕਉਆਣੇ।ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਣੇ।ਇਕਥੈਪੜਿਬੁਝੈਸਭੁਆਪੇ
ਆਪੇਇਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇਆਣੇ।ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇ
ਭਾਣੇ।ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀਦਰਗਹਿਜਾਣੇ।। ੧੧।।ਸਲੋਕੁ

ਮਃ ੧ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ
ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾ
ਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਅਹਾਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾ
ਹਣਿ ਆਪਿ ਮਦੁ ॥ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾ
ਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾ
ਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆ
ਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭ
ਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆ
ਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪ
ਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ
ਹੈ ਜਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀ
ਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ
ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆ
ਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿ
ਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਜਿਨੀ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲਣੀ ਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਟਿ ਵਸਹਿ
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ
ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ
ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ
ਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ
ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆ
ਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰ
ਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰ
ਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆ
ਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨੇ
ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆ
ਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾ
ਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਮ
ਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜ
ਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾ

ਹੋਇ ॥ ਇਤੀ ਸੁ ਪੀਏ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ
ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥
ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾ
ਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾ
ਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮ
ਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਿਸ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿ
ਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵ
ਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ॥ ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ॥ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ
ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ
ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ
ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ
ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ
ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆ
ਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾ
ਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ

ਕਰਨੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਆਪੇ ਸ
ਭੁ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾ
ਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾ
ੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ
॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰ
ਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ॥ ੩
॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ
ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰ
ਧਾਨੋ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨੋ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿ
ਆਨੋ ॥ ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨੋ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਨੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾ
ਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ॥ ੧ ॥ ਹਿੰ
ਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੇ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ
॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰ
ਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ੨੦ ਸ ਮ: ੩ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ

ਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗੁਗੁਰਮੁਖਿਦੂਰਿਹੋਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੧॥ਮਃ ੩॥ ਸੋਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇ
ਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ
॥ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂਖਮੁਭਾਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿ
ਇਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾ
ਰੁਨਸੁਝਈਤੂਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥ ੪੨ ॥ ਬਿਹਾਗੜੇਰਾਗਕਾਜੋ
ੜਮਹਲਾ॥ ਚਉਪਦਾ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਃ ॥ ੬੧॥ ਛੰਤੁ॥ ੧੫ ॥ਵਾਰ॥੧
॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੧੮॥ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ॥
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ॥੧॥ ॥ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈਮਛੀਨੀਰੁ
ਨਹੋਇ॥ਜੋਰਤੇਸਹਿਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥ ੧॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤਉ
ਸਾਹਿਬਕੇਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਸਫਲਿਓਰੁਖੜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿ
ਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ੨॥ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਆਵਹੀਵਸਹਿ
ਹਭੀਆਂਨਾਲਿ॥ਤਿਖਾਤਿਹਾਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥ ੩॥ਨਾਨਕੁਤੇਰਾਬਾ
ਣੀਆਤੂਸਾਹਿਬੁਮੈਰਾਸਿ॥ਮਨਤੇਧੋਖਾਤਾਲਹੈਜਾਸਿਫਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ ੪ ॥
੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਹੁਰਾਵਿਆਨਿਰਗੁਣਿਕੂਕੇਕਾਇ॥ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰ
ਹੈਤਾਭੀਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਇ॥ ੧॥ਮੇਰਾਕੰਤੁਰੀਸਾਲੂ ਧਨਅਵਰਾਰਾ

ਮਾ

ਵੇਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣੁ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ
ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾ ਆਖਾ ਅੰਮੜੀਆ
ਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋ
ਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁ
ਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ
ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ
॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀ
ਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ
ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾ
ਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿ
ਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ
ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ
ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ
॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿ
ਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥
੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ

ਨਿਧਾਨੁ।੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਾਕੈਆਸਣਿਜੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ।ਮਨਕੀਮੈਲੁਨ
ਉਤਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਰੁਸੰਜਮੁਕੋਨਾਹੀਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸ
ਰਣਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁ
ਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੋਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਫਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ।ਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁ
ਹਉਲਾਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀਸੇਵਾ
ਹੋਇ।ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੋ
ਇ।ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਮੂਲਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਨਦਰੀਮਰਿਕੈ
ਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਇ।
੨॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ।ਅਨਰਸਸਾਦੇਲਗਿ
ਰਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਇ।ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ।
੩।ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ।ਸਬਦਿਲਗੇਤਿਨਬੁਝਿ
ਆਦੂਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਰੁ।ਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਗੁਣਾਕਾਨਿਧਾਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਤਾ
ਕੋਪਾਏ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਦੇਘਟਿਗਏ
ਤਿਨਾਹਥਿਕਿਹੁਨਆਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲਿਐਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾਏ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ।ਮੇਰੇਮਨਤੂ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦੋਹਾਗਣੀਖਰੀ
ਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ।ਦੂਜੈਭਾਇਕਰੂਪੀਦੂਖੁਪਾਵਹਿਆਗੈਜਾਇ।

੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿਤਗੁਣਰਵੈਨਿਤਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅਉਗੁਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖੁਲਾ
ਗੈਬਿਲਲਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਭਤਾਰੁਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਆਪੇਵੇਕਕੀਤਿਅਨੁਨਾਮੇਲਇਅਨੁਲਾਇ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀ
ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬੇਦਬਾਣੀਪਰਗਾਸੀਮਾਇਆਮੋਹਪ
ਸਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਗਿਆਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਣੈਤਾਮਸੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨ
ਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਧਾਕਿਤੁਲਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜੁਗਅੰਤਰਿ
ਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚੈਨਾ
ਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰ
ਤਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਇਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਭਨਾਦੀਵਾਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫
॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਲਗੈ
ਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਦਾਨਿਬਹੈਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਖਾਈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਵਡਾਈਦੇਵੈਸੋਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥੪॥੬॥ਵਡਹੰਸੁਮਹ
ਲਾ॥੩॥ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਣੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੰਤੋਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਇ॥੨
॥ਦੇਹਸਰੀਰੁਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪਰਮਲੁਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩
ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹਜਬੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ

॥੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਤੂਪਾਇ॥ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈ
ਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮੈ
ਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨ
ਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿ
ਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹ
ਉਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜ
ਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇਆ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚੁਰਹੈਸਚੋਸੇਵਿਸਮਾਇ॥੪॥੯॥
੧੨॥ ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿ
ਆਸਾ॥ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਲਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਅਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਿਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਪੂਰੇ॥੨॥ਜਿਨਿਗੁਣਵੰ
ਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਇਆ॥੩॥
ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਾਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੪॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭਛੋਡਿਦੂਜੈ
ਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਾਈ॥ਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਵਿਚਿਦੋਸਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾ

ਵਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁ
ਹਾਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੋਹਾਗਣਿ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ
॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗਣਿਆਰਾ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ
ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਗੁਰ
ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿ
ਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀ
ਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥ ਮੈ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ
ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ
ਮਿਲੀਐ ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥ ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇ
ਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂ
ਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਣਿ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ
॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿ

ਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧
॥੧॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁ
ਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਹੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰ
ਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਣਹਿਥੋਰਾ॥ਹੈਕੋਈਸਾ
ਜਣੁਪਰਦਾਤੋਰਾ॥ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਫਿ
ਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖਭ੍ਰਮੁਹਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥
੫ ॥ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀ
ਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾ
ਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਤੁਮਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾ
ਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ॥ਜਪਿਜੀਵਾ
ਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿ
ਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛੂਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ
॥੫॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ॥ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੂਕੀਧੂਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਓਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ

॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰੈ॥੨॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਧਿਆਏਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਏ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੪
॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਤੂੰਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀ॥ ੧ ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਧੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮ
ਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾ
ਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਕਬਹੂਛੀਜੈ॥ ੧ ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨਜਵਾਹਰਹਰਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੨ ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥ ੩ ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਵੂਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਤੂਠਾ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਹਚਿਤਿਆਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁ
ਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈਹਾਵਾ॥ ੧ ॥ਤੇਰੇਜੀਅਤੂਸਦਹੀਸਾਥੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕ
ਢੁਦੇਹਾਥੀ॥ ੨ ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁਨਥੀਆ॥
੩॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਜੋਰਿ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਵਡ
ਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਤੂਜਾਣਾਇਹਿਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂ
ਅਚਰਜੁਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇ
ਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥ ੨ ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ
॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲਖਿਲਾਈਐ
ਬਾਲਕੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈ
ਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹ
ਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲ
ਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈ
ਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰ
ਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਹੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁ
ਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ॥ ੩ ॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਆਏ॥ਜਾਸਹਿਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ
॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਹੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਸੋਹਾ
ਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦਪਾਏ॥੪॥ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈ
ਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੈ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀਤਾਆਸਾਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇ॥
ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥ ੫ ॥੧॥ ੯ ॥ ੨੪ ॥ ਮਃ੧
॥੩॥੯ ॥ ਮਃ੪ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਲਉਪਦੇਵਡਹੰਸੁਕਾਜੁਮਲਾ
॥੨੪ ॥ ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾ
ਗਹਮਾਰਾ॥ ੧ ॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾ
ਪਾਵਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਹੋਇ॥ਬਿ

ਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾ
ਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਣਾਸ
ਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵ
ਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇ
ਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾ
ਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥
ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥
ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾਈ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥ਏਮਨ
ਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿੰ
ਦਿਆਫਲੁਪਾਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਊਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਥਰੁਡੁਬਦਾਕਾ
ਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕ
ਹੁਪਰਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖਟਿ
ਆਆਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਬਿ
ਖੁਲਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਸਬਦੁਨ
ਭਾਇਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿ
ਨਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨ੍ਹਪਾਇਆ॥੮॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾਸੋਪਰਵਾਣੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚਅੰਦ
ਰਿਹੋਇਸਾਚਾਤਾਮਿਸਾਚਾਪਾਈਐ॥ਲਿਖੇਬਾਝਹੁਸੁਰਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ
॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲੀਕਹੀਐਸੁਰਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ॥ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾ
ਹੇਨਾਈਐ॥੧॥ਤਾਮੈਕਹਿਆਕਹਣੁਜਾਤੁਝੈਕਹਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮ
ਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਹਿਲਾਗਾਦੂਖਿਡੇਰਾਢਾਹਿਆ॥ਸੂਖੁਮਨਮਹਿਆਇਵ
ਸਿਆਜਾਮਿਤੈਫੁਰਮਾਇਆ॥ਨਦਰਿਤੁਧੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜਿੰਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ
॥ਤਾਮੈਕਹਿਆਕਹਣੁਜਾਤੁਝੈਕਹਾਇਆ॥੨॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ
॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖਿਝਗੜਾਪਾਵਣਾ॥ਨਹਪਾਇਝਗੜਾਸੁਆਮਿਸੇਤੀਆਪਿਆ
ਪੁਵਞਾਵਣਾ॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਸਰੀਕੀਜਾਇਕਿਆਰੂਆਵਣਾ॥ਜੋਦੇਇ
ਸਹਣਾਮਨਹਿਕਹਣਾਆਖਿਨਾਹੀਵਾਵਣਾ॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ
॥੩॥ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ਕਉੜਾਕੋਇਨਮਾਗੈਮੀਠਾਸਭੁਮਾਗੈ
॥ਸਭੁਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੇ॥ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਰਣੀਨਾਮਤੁਲਿ
ਨਸਮਸਰੇ॥ਨਾਨਕਾਜਿਨਨਾਮੁਮਿਲਿਆਕਰਮੁਹੋਆਧੁਰਿਕਦੇ॥ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆ
ਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੧॥ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾ
ਣਾ॥ਸਭਉਪਾਈਐਆਪਿਆਪਿਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਤੂਹੈਉਪਾਇਧੰ
ਧੈਲਾਈਆ॥ਇਕਿਤੁਝਹੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਆ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਤੁਝੁਕੀਆ
ਮੀਠਾਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾ॥ਸਦਾਦਇਆਕਰਹੁਅਪਣੀਤਾਮਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਨਾ
ਮੁਤੇਰਾਹੈਸਦਾਸਾਚਾਸਾਹਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਦੂਖੁਗਇਆਸੁਖੁਆਇਸਮਾਣਾ॥ਗਾਵਨਿਸੁ
ਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਗਾਵਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਹੇ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀ ...... ਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਇਕਿਮੂੜਮੁਗਧਨਚੇਤ
ਹਿਮੂਲੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੋਇਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥੨॥ਤੇਰਾ

ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ
॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ
ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥ ੪ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਪਹਿ
ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਵਡੇ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਾ
ਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥
ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀ
ਹੋ ॥ ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਤੇ
ਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ ਤਰਲਾ ਜੁ
ਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ
ਆਪੁ ਸੰਧੂਰੀਏ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪਣੀ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ
ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ। ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ। ਆਪੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ। ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰ
ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ।੧। ਨਿਰ
ਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ। ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਧਨਿ ਬਾ
ਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੁਬ
ਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ
ਹਦੂਰੇ।੨। ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ। ਜਿ
ਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ। ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ। ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ
ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ।
੩। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ। ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਪਾਏ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ। ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ
ਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ। ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ।੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ
ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ। ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਖਾਣੈ। ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡਿ ਵਡੀਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ।੧। ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ
ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ

ਗਾ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨਿਵਸਾਏ ਫਲੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ
ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ॥ ਮੁਖਿ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ
ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆ
ਈ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਮਨ ਮੇ
ਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ॥
ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ
ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾ
ਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾ
ਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰ

ਤੇ ਅਪਿਆਈ ਨਾਨਕ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ

ਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਸ
ਚਾਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਣਜੀਐਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਰਾਮ॥ਅਤਿਮੋਲੁਅਫ
ਾਰਾਸਚਵਾਪਾਰਾਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਸਚਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨ
ਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪਾਰਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮ
॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅੰ
ਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਖੂਹਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐ
ਪਨਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇ
ਨਿਰਮਲਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿਪੜਿਪੜਿਕੂਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿ
ਪੁਕਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਕੇਵਾ
ਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆਰਾਆਵਣਿਜਾਣਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀ
ੜਾਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇਕਮਾਵੈਕੋਇਨਮੇਟ
ਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰਿਮੂਰਖਕੂਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥੩॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਮਨੁਰੰਗਿਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੂਜਾਰੰਗੁ
ਜਾਈਰਾਮ॥ਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂ
ਝੈਸਚਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਸੋਹਰਿਮਿਲੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥੪॥੫॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥
ਏਮਨਮੇਰਿਆਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰੁਹੈ॥ਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇੜਾਰਾਮ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏ
ਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇੜਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਈ॥ਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆਸਚੁਵਸਾਇ
ਆਸਬਦਿਰਤੇਅੰਤਿਨਿਬੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥

॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਬਰਲੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸਭੁਹੇਤੁਹੈਹੇਤੇ
ਪਲਚਾਈਰਾਮ॥ਹੇਤੇਪਲਚਾਈਪੁਰਬਿਕਮਾਈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋ
ਕਰਿਵੇਖੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸਾਂਤਿਨ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਭੁਲਾਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ॥੨॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇ
ਖਿਕੈਭਜਿਪਏਹਰਿਸਰਣਾਈਰਾਮ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਗੁਰਪੂਰੇਆਗੈਰਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਾਈ
ਰਾਮ॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾ॥ਸੇਵਾਲਾਗੇਸੇ
ਵਡਭਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਸਬਦੁਬੁਝਾਏਜੋਜਾਇਪਵੈਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜੋਹਰਿਮਤਿਦੇਇਸਾਊ
ਪਜੈਹੋਰੁਮਤਿਨਕਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਤੂਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਏਰਾਮ॥ਆਪੇਦੇਇਬੁ
ਝਾਈਅਵਰੁਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਾਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਘਰਮਹਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਵਡਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿ
ਰਤੇਸੇਈਮਹਲੁਪਾਇਨਿਮਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਸਾਈ॥੪॥੬॥੮॥

ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿ
ਵਸਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁ
ਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿ
ਐਸਾਤਿਪਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾ
ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਰਾਮ॥
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖੁ
ਲਾਥਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇ
ਵਮਨਪਰਸੇ॥ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥ਕੋਈਆਣਿਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾ

ਰੋਈ

ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਰਾਮ।ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਕਾਟਿਸਰੀਰਾਰਾਮ।ਹਉਮਨੁ
ਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੋਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ।ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਬੈਰਾਗੀ
ਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਏ।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸੁਖਦਾਤੇਦੇਹੁਸਤਿਗੁਰਚਰਨਹਮਧੂ
ਰਾ।ਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ।੩।ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈ
ਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ।ਹਰਿਦਾਨੋਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ।ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰ
ਣੀਮਨੁਲਾਗਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖੁਹੋਈ।ਗੁਰਜੇਵ
ਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ।੪।।੧।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ।ਹਉਗੁਰਬਿਨੁ
ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮ।ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਾਣੀਰਾ
ਮ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਜਿਸੁ
ਕਾਰਣਿਹਉਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ।ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾਹ
ਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ।ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ।੧।ਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ।ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣ
ਸਰੇਵਹਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ।ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ।
ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਰਾਮਗੁਣਗਾਏ।ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।੨।ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿ
ਆਰੇਰਾਮ।ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨਹੀਜੀਵਾ।ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ।ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆਪਿਸਵਾਰੇ।
ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ।੩।ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰ

ਜਨ ਨੌ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ
ਈ ॥੪॥ ੨ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜ
ਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿ
ਨਾਸੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੋ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ
ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਜ
ਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ
ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਨ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ

ਨਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ॥ ਹਮ ਭਾੜਿਵ ਹਮ ਭਾੜਿਵਦੀ ਨਹ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬਿਨਤੀ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹੰੁ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਹਮ ਪੂਛਹੁ ਹਮ ਪੂਛਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮਾ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ॥ ੨ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ਸਰਣਾਇਆ॥ ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ੪।੪ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਮਾਣਸ ਜ
ਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ
ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀਉ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰ
ਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤ
ਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣੁ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮ
ਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥
ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖ
ੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰ
ਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ
ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿ
ਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ
॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀ ਜਨ ਮੰਗੀਆ
॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥ ॥ ॥

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗੀਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਨੇ
॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿ
ਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈ
ਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹ
ਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ
ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ
ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿ
ਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ
॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ

ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖੀਅੰਦਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝਾਏਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖੀਅੰਦਰਿ
ਭੁਖਕੀੜੇਭਾਇਪਾਇਆਵਡੁਦੁਖਜਾਲਾ॥ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਣਲਗੇਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰ
ਬਾਣਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸੰਗਿਸੇ
ਵਕੁਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪੂਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰਰਾਮ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁ
ਣਿਜੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਗੁ
ਣਅਵਗੁਣਮੇਰਾਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀਆਖਿਨਮਾਹੀ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀ
ਵਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਵਰੁਘਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਥੇਜੀਸਗਲਵਿ
ਸੂਰੇ॥ ੪ ॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਿਆਸੁਣੇਦੋਕੂੜੁਵੰਞਨਿਪਵ
ਣਝੁਲਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਣੀਅਰਤੇਪਰਵਾਣੁਜੋਸੁਣੇਦੇਸਚੁਧਣੀ॥ ੧॥ਛੰਤ॥
ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਜਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਗੁਣਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾਰਣਆ
ਏ॥ਭੈਬੋਹਿਥਸਾਗਰਪ੍ਰਭਚਰਣਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੈ
ਠਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਣਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁ
ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੋਇਣਿਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ॥ਨਾਨਕ
ਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾ
ਤਿਨਕੁਰਬਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਣੇਰਾਮ॥ਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇਪਰਧਾਨੇਹਰਿਸੇ
ਤੀਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਏਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਜਾਤੇ॥
ਸੇਈਸਜਣਸੰਤਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨ
ਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਞੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ॥ਨਾ
ਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ॥ ੧॥ਛੰਤੁ॥ ਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਞੀਜਿਨ
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮ॥ਜਨਚਾਖਿਅਘਾਣੇਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਰਾਮ॥

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮਨਹਿ ਮੀਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ । ਦੁਖ ਨਸ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨੇ
ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਦੀਸ ਜੈ ਜੈ ਏ । ਮੋਹ ਰੋਗ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ । ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ । ੩ ॥ ਸਲੋਕ । ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ
ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ । ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ । ੧ ॥ ਛੰਤ । ਮਿਲਿ ਜ
ਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ । ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ । ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆ
ਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਨੀਐ । ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਨੀਐ । ਆਪਿ ਗੁ
ਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ । ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ । ਰਖੁ ਸਗੁ
ਤੁਮ ਸਗਲ ਦੋਹ ਖਾਗਾਮਾ । ਸਮਰਥ ਸਰਨਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ । ਹ
ਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ । ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅ
ਕਥਾ । ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੀ । ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਨ ਸਮ
ਰਥਾ । ੧ । ਜੀਅ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮਾ । ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ । ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇ
ਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ । ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਨੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੂ ਗੋਪਾਲਾ । ਜੋ ਸਰਣਿ ਆ
ਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ । ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀ
ਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ । ੨ । ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮਾ । ਮਨ ਇਛੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ
ਐ ਰਾਮਾ । ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ । ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਇਆ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਿਆਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ । ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਈਐ । ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ । ੩ । ਦਰਿ ਵਾਜ
ਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮਾ । ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮਾ । ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿ
ਰਾਜੇ ਅਗਮਾ । ਅਗੋਚਰੁ ਠਾਕੁਰੋ । ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੁਚਾ
ਵਰੋ । ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ । ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖਨਾ ਭਗ
ਤੀ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ । ੪ ॥ ੩ ॥ ਮ ੫ ੩ ॥ ੨ ॥ ਮ ੫ ॥ ੩ ॥

੬॥ ਮ: ੪॥ ੫॥ ੩॥ ਛੰਤ॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ॥ ੪॥ ਅਲਾਹਣੀਆ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ
ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸ
ਬਾਏ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ
ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ
ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰ
ਬੁ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ
ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇ
ਆਣਾ॥ ੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇ
ਆ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀ
ਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥ ਵਾ
ਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫ
ਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ॥
॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ
ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ
ਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ॥ ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ

ਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥ ਰੋਵਹੁ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇਹਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਹੁ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹੁ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਸ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ

ਜੋਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋ

ਵਾ॥ਦੁਖਸੁਖੁਕਰੀਆਜੇਹਾਕੀਆਸੋਲਿਖਿਪਾਇਆਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੀ
ਕਾਰਨਕਾਲੇ॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਹਾਰੋ॥ਅਜੁਕਲਿਕਰ
ਦਿਆਕਾਲੁਬਿਆਪੈਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥੨॥ਜਮਮਾਰਗਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝੜੁਅੰਧਗੁਬ
ਰੋਵਾ॥ਨਾਜਲੁਲੇਫਤੁਲਾਈਆਨਾਭੋਜਨਪਰਕਾਰੋਵਾ॥ਭੋਜਨਭਾਉਨਠੰਢਾਪਾਣੀਨਾਕਾ
ਪੜੁਸੀਗਾਰੋਵਾ॥ਗਲਿਸੰਗਲੁਸਿਰਿਮਾਰੇਊਭੌਨਾਹੀਘਰਬਾਰੋ॥ਇਬਕੇਰਾਹੇਜੰਮ
ਨਿਨਾਹੀਪਛੁਤਾਣੇਸਿਰਿਭਾਰੋ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਸਾਚਾਏਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੩॥
ਬਾਬਾਰੋਵਹਿਰਵਹਿਸੁਜਾਣੀਅਹਿਮਿਲਿਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾ॥ਰੋਵੈਮਾਇਆਮੁਠੜੀਧੰ
ਧੜਾਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ॥ਧੰਧਾਰੋਵੈਮੈਲੁਨਧੋਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਭੂ
ਲੈਝੂਠਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰੋ॥ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣਹਾਰਾਆਪੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਰਾਖੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇ
ਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਇਹੁਜਗੁਝੂਠੁਪਸਾਰੋਵਾ॥ਸਚਾਘਰੁਸਚੜੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿ
ਆਰੋਵਾ॥ਕੂੜਿਲਬਿਜਾਂਥਾਇਨਪਾਸੀਅਗੈਲਹੈਨਠਾਉ॥ਅੰਤਰਿਆਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਐ
ਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵਡਾਵੇਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਬਾਏ॥ਲਬਿਧੰਧੈਮਾ
ਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ॥੧॥ਬਾਬਾਆਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿਲਿਹ
ਮਿਲਿਮਿਲਿਦੇਹਅਸੀਸਾਹੇ॥ਬਾਬਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਹਅਸੀ
ਸਾਹੇ॥ਅਸੀਸਾਦੇਵਹੋਭਗਤਿਕਰੇਵਹੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋ॥ਇਕਿਭੂਲੇਨਾਵਹੁਥੇਹਹੁ
ਥਾਵਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ॥ਜਮਮਾਰਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸਬਦਿਸਮਾਣਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾ
ਚੈਵੇਸੇ॥ਸਾਜਨਸੈਣਮਿਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਫਾਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਨਾਂਗੜਾਆ
ਇਆਜਗਮਹਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖਿਅੜਾਸਾਹਾਨਾਟਲੈਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਇਆ॥ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥ਕਾਮ
ਣਿਆਰੀਕਾਮਣਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗਲਿਤਾਗਾ॥ਹੋਛੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਹੋਛਾਗੁੜੁਸਾਮ

ਕੀਆਪਾਇਆ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਨਾਂਗੋਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵਹੁਜੇ
ਕਿਸੈਰੋਵਣਾਜਾਨੀਅੜਾਬੰਧਿਪਠਾਇਆਹੈ॥ਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹਾਕਾਰੜਾ
ਆਇਆਹੈ॥ਹਾਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਰੰਨੀਰੋਵਣਹਾਰੇ॥ਪੁਤਭਾਈਭਾਤੀਜੇਰੋ
ਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਭੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੋਮਰੈਨਮੁਇਆਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜੁ
ਗਿਜੁਗਿਜਾਨਸਿਜਾਣਾਰੋਵਹਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਣੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਕਬਹੂਬੈਸਈਨਾ
ਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਨਾਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁਅਨਦਿਨੁਰਸਭੋਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉ
ਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਰਹਿਅਪਣੇਕੰਤਸਮਾ
ਲਹਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋਗੋ॥ਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੋ॥ ੧॥ਸਚ
ੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਕਾਮਣਿ
ਇਛਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਸਬਦਰੰਗਿਰਾਤੀਜੋਬਨਿਮਾ
ਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੨
॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀ
ਪਿਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਧ
ਨਰਾਤੀ॥ਕਦੇਨਰਾਂਡਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ
ਵੇਖੁਹਦੂਰੇਰੰਗੁਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛ
ਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ ੩ ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂ
ਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭ

ਗਾਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀ
ਆਭਾਗੀਮਿਲਪਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਚੈਪਾਏ॥ ੪ ॥ ੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ਸੁਣਿ
ਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀ
ਰੋਵਹਿਕੰਤਵਿਸਾਰਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸੰਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨਿਅਪਨਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੇ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁਆ
ਇਅਨੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਮੂਠੀ
॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਆਉਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀਝੂਠੀ॥
ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁ
ਆਵਣਜਾਣਸੰਸਾਰੇ॥ ੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਹੈਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀ
ਫਿਰੈਧਨਇਆਣੀਆਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁ
ਪਾਏਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾਇਦੂਜੈ
॥ਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈਮਾਇਆਜਗੁਲੂਝੈਲਬਿਲੋਭਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀ
ਸਚਾਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਾਜਾਣੈਪਿਰੁ
ਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਮਾਲੇ
ਸਦਾਹੈਨਾਲੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਰੇ॥ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਿਨਆਇਆਜਿ
ਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਹਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥
ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਾਲੋ॥ ੪ ॥ ੨॥ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ॥ ੧॥ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਹੈਨਾਲੇ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁ
ਸਹੀਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਾਲੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ
ਹੋਇਆ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੜੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ
ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ
ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪ
ਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ
ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ
ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀ
ਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ੩
॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਰੇ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ਧਨ
ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋ
ਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜ
ਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹੋਰ ਮਰਿ ਜੰ
ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ
ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥ ਕਾ
ਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸ
ਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਏ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਆਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਏ॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ॥
੨॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਮਾਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣੀਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਨਿਆਗੈਜਾਏ॥ਕਿਆਦੇਨਿਮੁਹੁਜਾਏਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾ
ਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੀਆਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਜੇਵ
ਡੁਅਵਰੁਨਸੂਝਈਕਿਸੁਆਗੈਕਹੀਐਜਾਏ॥ਸੋਸਾਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗ
ੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ ੩ ॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਸਲਾਹਿਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਏ॥ਸੇਜ
ਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਤਿਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿ
ਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਾਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿ
ਸਮਾਏ॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਧਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਃ੧
॥੫॥ ਮਃ੩ ॥੩॥ ੪॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੯॥

ਵਡਹੰਸਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਲਲਾਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸਚੁਨਾਮੁ
ਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸਚਿਰਹਹਿਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨ
ਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁ
ਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬ
ਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ॥ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਭਿ
ਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆ
ਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਤੂਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਾਜੀਆ
॥ਸਭਿਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ

॥੨॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾ
ਰੀ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈ
ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ
ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮ
ਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ
ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ
ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ
ਨ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਜਨਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ

ਪਾਵਹੁਜਿਨਿਮੋਹਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹਹੁਸਭਿਧਨੁਧਨੁਜਿਨਿਹਰਿਭਗ
ਤਿਭੰਡਾਰੁਲਹਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈਭੇਖੀਭੁ
ਖਨਜਾਇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਅਗੈਦੂਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅੰਦਰਿਸਹਜੁਨ
ਆਇਓਸਹਜੇਹੀਲੈਖਾਇ॥ਮਨਹਠਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਲੈਣਾਦੁਖੁਮਨਾਇ॥ਇਸੁਭੇਖੈਥਾ
ਵਹੁਗਿਰਹੋਭਲਾਜਿਥਹੁਕੋਵਰਸਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਤਿਨਾਸੋਝੀਪਈਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਜਿ
ਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾਇ॥੧॥ਮਃ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਤੀਰ
ਥੁਗਿਆਨੁਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਮੈਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਤੀ
ਰਥਿਨਾਇ॥ਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇ
ਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਤਿਤੁਜਾਇਬਹਹੁ
ਸਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬਿਲੋਈਐ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੋ
ਈਐ॥ਨਿਤਜਪਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਐ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੋਈਐ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰ
ਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲਗਲੋਈਐ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਸਜਣਮਿਲੇ
ਸਜਣਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨੀਧਿਆਇਆਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਏਹਿਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥ਇਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬ
ਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿ
ਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿ॥ਇਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋ

ਵਡੀ ਇਤੁ ਰੇ ਸਤੀ ਚਲਨਿ ਦੂਕਾਰ । ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਤੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ।
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕ
ਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ । ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾ
ਗਉ ਪਾਇ । ਤਿਨਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ । ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀ
ਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ । ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਘੁਲਿ ਘਾਰਨੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ । ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ । ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ । ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ
॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ । ਸਤਿਗੁਰ
ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ । ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ
ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਮਾਹਿ । ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ
ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ । ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ । ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ
ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ । ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ । ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ । ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ । ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ
। ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ । ਧਨੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਇ । ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ਮਜ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੈ ਕਾਰ
ਕਮਾਇ । ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ । ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ

ਤਿਸਦਾਫਲੁਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ਏਹਾਕਾਇਆਰੋਗਿਭਰੀਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮਨਿਵ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁਸੂਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਣੈਜਿ
ਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਵਡਪੁੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕ
ਟਿਗੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿ
ਖਿਪਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵੜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸ
ਦਾਹੋਇ॥ਓਨਾਕਉਧੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾ॥ਬਖਸਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁ
ਮਨਿਪਾਇਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਫਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥
੧॥ਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਰਨਜਾ
ਣਈਬਿਖੁਭੂਲਾਗਾਵਾਰੁ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਅਣ
ਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਆਪੇਬ
ਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿਸੁ
ਤੂਭਾਵੈਤਿਸੁਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਚੁਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆਰਿਆਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਅਪਣੇਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਰਾ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਰਤਨਾਪਾਰ
ਖੁਜੋਹੋਵੈਸੁਰਤਨਾਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ॥ਰ
ਤਨੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹੈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰੁ॥ਮੂਰਖਆਪੁਗਣਾਇਦੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਰਤਨਾਸੋਲਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਮੁਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੋ

ਨਿਤੁਵਿਹਾਝੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਹਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਮਤੁਤੁਮਜਾਣਹੁਓਇਜੀਵਦੇਓਇਆਪਿ
ਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦੇ
ਮੁਏਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈ
ਤਿਸੁਜਨਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸ
ਭਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿ
ਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰਿ
ਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਜਾਲਉਐਸੀਰੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਾ
ਵੀਸਰੈ॥ਨਾਨਕਸਾਈਭਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿ
ਆਪਾਈਐ॥ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਾਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫ
ਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅ
ਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਆਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਲਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰ
ਕਮਾਇ॥ਰਾਜੇਓਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿੜਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈ
ਨਕੀਵਢੀਫਿਰਹਿਸੋਭਾਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆ
ਇਓਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁ

ਉਭਾਗੋ ॥ ਜੋਹਾਸਤਿਸੰਗੁਰਨੇਜਾਂਨੇਤਹਹੈਹੈਵੈਤੀਅਸਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰਪੂ
ਜਨਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁ
ਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣ
ਸਾਂਝਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕੰਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਦੀਵਥੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨ
ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿ
ਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪ
ਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰ
ਨੀ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰੁਨਾਹੀਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਕ
ਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿ
ਨੀਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਨਕੁਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿ
ਤਾਉਬਰਹਿਨਾਹਿਤਬਧੇਦੁਖਸਹਹਿਸਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋ
ਹਣੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿਲਹਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਓਸਨੋਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇੜਾਆ
ਵਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਏਮਨਐਸਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਉਮੈਸਬ
ਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਮਨਿਸੁ
ਖੁਹੋਇ॥ਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਕਰਮਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਰਜਾਇ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਘਰਿਦੀਬਾਨੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭੁ
ਆਇਆ॥ਤਿਸਕਉਤਲਕੀਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਕਿਥੈਜਾਇਆ॥ਸੋਐਸਾ
ਹਰਿਦੀਬਾਨੁਵਸਿਆਭਗਤਾਕੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰਹਦੇਖੁਹਦੇਆਣਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਧਿਆਇਆ॥
੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਅਤਿਦੁਖੁਲਗਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂ
ਨੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮੁਮਾਰਸੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਇ
ਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁਹੈਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰਹੈ
ਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆਸਬਦੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰ
ਖਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਨਾਕੋਕੰਟਕੁਵੈਰਾਈ॥
ਨਿਹਚਲਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇ
ਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਨਾਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਾਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾ
ਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਮ
ਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਕਰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿ
ਨਾਮੁਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸ

ਣਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋ
ਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ
॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ
ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿ
ਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇ
ਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ
ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗਾ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਗਈ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰ
ਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ
ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਜਾ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ
ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਧਾਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ
ਸਦਾ ਹੈ ਕੁਗਤਿ ਕੀਤੋਨੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਅ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁ
ਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ
ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭ
ਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥ ੧੨
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ
ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗ
ਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ
ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹ
ਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹ
ਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿ
ਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂ

ਟੋਲੇ ਮੈ ਮਾਲੇ ॥ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਛਿਲਿ ਨੇਹੁ ਵੁਣਾਈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਰਸ ਕੋ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨ
ਚਾਖਿਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿ
ਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ
ਨ ਉਪਕਾਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ
ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਚਿੰਦ
ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ੪੩ ॥ ੧ ॥ ਵਡ
ਹੰਸੁ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧੭ ॥
ਅਲਾਹਣੀਆ ॥ ੬ ॥ ਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੩ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਸਭਨਾਮਰਣਾਆਇਆਵੇਛੋੜਾਸਭਨਾਹ॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਆਗੈਮਿਲਣੁਕਿਨਾਹ॥ਜਿਨਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਵੀਸਰੈਵਡੜੀਵੇਦਨਤਿਨਾਹ॥ ੧॥ਭੀਸਾਲਾਹਿਹੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਾਕੀਨਦਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹਣਾਹੈਭੀਹੋਸੀਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਤੂਮਾਣਸਦਾਤਿਨਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਰੰਨਕਿਰੁੰਨੈਹੋਇ॥ ੨॥ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ॥ਜੋਅਸਮਾਨਿਨਮਾਵਨੀਤਿਨਨਕਿਨਥਾਪਾਇ॥ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੂਲੀਆਕਾਹੇਮਿਠਾਖਾਹਿ॥ ੩॥ਨਾਨਕਅਉਗੁਣਜੇਤੜੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰਜੀਰ॥ਜੇਗੁਣਹੋਨਿਤਕਟੀਅਨਿਸੇਭਾਈਸੇਵੀਰ॥ਅਗੈਗਏਨਮੰਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਢਹੁਵੇਪੀਰ॥ ੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠਦੇਖੁ॥ ੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁ॥ ੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚੁਬੰਨੁਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥ ੩॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਦਰਿ

ਕਹਿਣੈ ਨੋ ਨ ਵਿਗਾਣ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਤਿਹ ਘਰ ਸਨੁ ਪਗਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ॥ ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਬਸੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ

ਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਲੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂੰਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝ
ਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸ
ਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨ
ਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾ
ਨਿਆਸੋਈ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿ
ਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭਾਉਨਭਰਮਾ॥੧॥ਸਾਚੇਸਚਿ
ਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ॥ਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਅਪਰ
ਪਰੰਪਰਸਗਲੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿ
ਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾਈ॥ ੩॥ਜੰਤਉਪਾਇ
ਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਿਗਤਿਜੁਗਤਿਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿ
ਸਬਦਿਕਮਾਈ॥ ੪ ॥ਸੂਚੈਭਾਡੈਸਾਚੁਸਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿ
ਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁ
ਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ
॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜ
ਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਾਹਰਾਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁ॥ਤਿ
ਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰਿਦੋਖੁ॥ ੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈ
ਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ ੪ ॥
੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆ
ਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿ

ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖੁ ਜਾਵਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ

ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ
ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁ
ਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾ
ਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀ
ਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਲ
ਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰ
ਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪ
ਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ੫ ॥
॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆ
ਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚਿ ਪੰਰ ਸਾਖੀ ਕਾਉ
ਜੀ ਆਗਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ
ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥
ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ
॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ

ਹਰਿ ਧਿਆਹਾ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸ
ਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾ
ਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ
ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਜਾਂਇ
ਆ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ
ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁ
ਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋ
ਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ
ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇ
ਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋ
ਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨ

ਦਿਨਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਰਾਖਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਤੂਗੁਣਦਾ
ਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਣੇ॥੧॥ਮਨਿਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਅੰ
ਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟਚਉਕੜੀਸ
ਦਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਮਨਮੁਖਿਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹ
ਰਣਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਾ
ਰੇ॥੨॥ਆਪਸਕਉਬਹੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣਹਿਮਨਮੁਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਨਿ
ਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ॥
੩॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੈਪਾਏ॥੪॥
੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਆ
ਵੈ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈ
ਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਟੂਟਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਕਰਮਕ
ਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੇਰਾਜਗੁਪਲਚਿ
ਰਹਿਆਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿ
ਹੋਇਬਸੇਰਾ॥ਐਥੈਬੂਝੈਸੁਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਦਾ
ਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊਪਰਿਜੇ
ਹਾਭਾਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪
॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈ
ਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿ

ਨੋਹੋਈਹੋਰੁਕੂੜੀਫਿਰੈਦਿਵਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਡੂਬਿਮੁਏਵਿਣੁਪਾ
ਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਹਰਿਨਾਮੋ
ਦੇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ॥ਹਿ
ਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਵਹੁਮੀਠਾਮ
ਨਿਪਿਆਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦ
ਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਚੇਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਵਸਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ॥ ੩ ॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾ
ਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈ
ਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰ
ਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥ ੪ ॥੮
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ਤ੍ਰਿਹੀਗੁਣੀਵਿਚਿਤ੍ਰਿਭਵਣਵਿਆਪਿਆ
ਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ
॥੧॥ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇ

ਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੈਭਾਈਨਾਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿ
ਆਨੀਜਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵ
ਜਲੁ [illegible]ਰਿਉਤਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾਈਹਿਰਦੈਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩
॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਉਬੇੜਾਨਾਉਤੁਲ
ਹਾਭਾਈਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਇ॥੪॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਿਅੰਤਰਿਹੋਰਥੈਨਾਹੀ॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਦੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪਿਆ
ਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਾਸੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਨਾਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁਬਹੁਕਰ
ਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਆਇਆ॥ਸੰਧਿਆਤਰਪਣੁਕਰਹਿਗਾਇਤ੍ਰੀਬਿਨੁ
ਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿ
ਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭੁਅੰਧੁਕਮਾ
ਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਅਖੀਵੇਖੈਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚੁਪਾ
ਏ॥੪॥੧੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾ
ਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁਦਾਤੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿ
ਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆ
ਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹੁਫਿ
ਰਿਜੀਵਹੁਸਦਹੀਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇਪਾਵੈ
ਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹਥਿਅਪਣੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥੪॥੧੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਵ

ਸਿਆਣਪੈਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧਾਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਆਬੰਧਨਕਮਾਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਿਰਿਊਪਰਿਊਭਉਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨
॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਹਿਸਗਲਸੰਸਾਰਾਹਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪ
ਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ
॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਾਮਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ॥੪॥੧੨॥੨੪॥ ੨॥
॥ ॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਹੁ॥ਵਣਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਆਪੇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥ਜਪਿ
ਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅ
ਥਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੁਣਿਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੀਆਪਿਮੁਹਾਹੁ॥
ਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਹੁ॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿਰਿਆਪੇਧੰਧੜੈਲਾਹੁ॥ਆਪਿਕ
ਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰਿਮਰਿਜਾਹੁ॥ਆਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰ
ਘਾਹੁ॥੩॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਹੁ॥ਆਪੇਹੀਚੜਿਲੰ
ਘਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨ
ਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉ
ਤਭੁਜਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋ
ਇ॥ਆਪੇਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੇਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੈਹਰਿਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿ

ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਲਥਲਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਸਭਨਾ
ਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਿਖੇਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮ
ਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾ
ਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆ
ਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇ
ਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾ
ਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਤੀਰ
ਥੁਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜਗੁ
ਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥੨॥
ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੩॥
ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਹੀਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥
੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪॥ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੋਲਾ
ਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅ
ਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆ
ਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿ

ਜੀ

ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਆ
ਪੇਕਾਸਟੁਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰ
ਤਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈ
ਦੇਸਭਕੁਲਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉਆ
ਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆ
ਰਾਜਨਨਾਨਕਵਜਹਿਵਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ ॥ ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ ॥ ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੂਹ
ਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇਹੁਕਮਿਵ
ਰਤਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾ
ਨੁ ॥ ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਨੁ ॥ ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਹੀਪਰਧਾਨੁ ॥ ਆਪੇਕੀਮ
ਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨ
ਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ
ਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮਉਮਾਹਾ
॥ ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਗੋਪੀ
ਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾ ॥ ਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ ॥ ਆਪਿਸਾਵਲੁਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇਵੰਸੁ
ਵਜਾਹਾ ॥ ਕਵਲੀਆਪੀਆਪਿਮਰਾਇਦਾ(ਪਿਆਰਾ)ਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਤੁਜਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿਅ

ਖੰਨਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ।ਕਠਿਪਾਲਕਿਰੁਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਚੋਡੂਰਕਿਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ।ਆਪੇਹੀਬਲਿਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਲੈਂਦੈਨੇਮੂਰਖਮੁਗਧਾਹਾ।
੩।।ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ।ਗਲਿਜੇਵੜੀ
ਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ।ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿ
ਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਹਾ।।੪।।੬।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ।। ੪ ।।ਦੁਤੁਕੇ।। ।।ਅਨਿਕਜਨ
ਮਵਿਛੁਰੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ।।ਸਾਧੂਪਰਸਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ।।੧।।ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ।।ਜਬਸਤਸੰ
ਗਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸਾਂਤਿਮੁਰਾਰੀ।। ੧।। ਰਹਾਉ।।ਤੂਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵ
ਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ।।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿ
ਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ।।੨।।ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਸਾਂਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿ
ਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ।।ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖੁਤੁਮਾਰੀ।।੩।।ਪੁ
ਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ।।ਨਾਨਕਅਤੁਲੁ
ਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਵਾਰੀ।।੪।।੭।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ।
੪।।ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ।।ਜਿਉਮਛੁ
ਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ।।੧।।ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁ
ਹਰਿਨਾਈ।।ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।
ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲੁਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾ
ਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ।।੨।।ਮਨਮੁਖਿਭੂਖੇਦਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਦੁਖੁਪਾਈ।।ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਈ।।੩।।ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ।।ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ।।੪।।੮।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ।। ੫।। ਪੰਚਪਦਾ।। ।।

ਅਣਹੁੰਦੜੇ ਤਾ ਜਿਸਿ ਧਿਹਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਧ੍ਰੂਅ ਕੇ ਸਰਨ ਲਾਗੇ ਤੇ ਨਕੀ ਤਰਿਤਾ ਕੁਮਕਾ
ਇਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ
ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ
ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇ
ਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥ ੩੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਤੁਕੇ ॥ ਤਿਤੁਕੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ
ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਖਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ
ਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ
ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ
॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿ
ਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਤੁ
ਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ

ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਇ ਛਾਰੁ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿ
ਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਲਿਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ॥ ੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬਿਧ
ਨ ਪਾਈ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ
ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰ
ਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ
ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾ
ਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲ
ਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰ
ਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ
ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ॥ ੨॥
ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨ
ਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖ
ਰਾ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮ ਬਾਦਰੋ

ਇਕਸੁਜਹੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੰਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੂਕਰਭੰ
ਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਰਣੁਬਿਸਰੋਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਕ
ਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਗਿਪਰੋਹੀ॥ਤੂਟਿਜਾਇਗੋਸੂਤੁਬਾਪੁਰੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤੋਹੀ
॥੩॥ਜਿਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਰੈਨੇਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੇਹੀ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਮਨਹਿਭਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਦੂਜਾਅਪੁਨੇ
ਸਾਹਿਬਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ਆਗੈਸੁਖੁਪਾਛੈਸੁਖ
ਸਹਜਾਘਰਿਆਨੰਦੁਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਖਸ
ਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਆਧਾਰਾ॥੨॥ਸ
ਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪ੍ਰਭੁਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪੁਨੇਜਨ ਨ
ਰਾਖੇਅਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੋਭਾਕਾਰਜੁਆਇ
ਆਰਾਸੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੂਖਬਿਨਾਸੇ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭੁਸੁਖੀਆਰੋਗੀਕਉਭਾਣੈਸਭਰੋਗੀ॥ਕਰਣਕ
ਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਿਸੰਜੋਗੀ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਜਿਨਿਅਪੁਨਾਭਰਮੁਗ
ਵਾਤਾ॥ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੋਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰ
ਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠਾਂਢੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆ
ਪਿਤੁਓਹੁਜਨਮਿਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਪੜਿਆ
ਤਾਕਉਸਰਬਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੇਰੈਸੂਝਸਿਨਾਹੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਭਰਮਾਤ
॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾਨਕੁਇਹੁਸੁਖੁਮਾਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਸੰਤਨਕਾ
ਧਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲ
ਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈਸਾਧੂਕੀਸੋਪਾਰ

ਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾ
ਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ
ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ
ਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ
॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾ
ਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ
ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ
ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ
ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ
ਠਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜ
ਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰ
ਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ
ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿ
ਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਬਾਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰ

ਸੁਨਤ ਪੀਵਤ ਹੋਇ ਪੁਰਖ ਧਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆ
ਈਐ ਸੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ
ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮ
ਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ
ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸ
ਰਬ ਵੇਲਾ ਮਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣੀ
ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਰਾ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ
ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰ
ਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ
ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀ
ਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈਇਕੁਗੁਨੁਨਹੀਮੂਰਖਿਜਾਤਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਨਜਾਨਾਰੇ
॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੇਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਓਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੰ
ਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ॥ ੨ ॥ਹਰਿਬਿਅੰਤੁਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾ
ਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੋਰੇ॥੩॥ਮੈਮੂ
ਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਜਿਨਸੁਣਿਆਪੇਖਿਆਸੇਫਿ
ਰਿਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਆਰੇ॥੪ ॥੨॥ ੧੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਜਿਨਾਬਾਤਕੋ
ਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਿਗਇਆ॥ਸਹਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀਊਧਕਮਲਬਿਗ
ਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸੋਰਿਦੈ
ਗੁਰਿਦਇਆ॥੧॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਤਤੇਭਇਆਨਕਭਇ
ਆ॥ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਰਤੇਤੁਮਸਰਨਾਇਆ॥੨॥ਜਹਭੰਡਾਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿ
ਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਇਆ॥ਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਥਿਆ॥੩॥ਏਕਬੂੰਦਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੋਤਾਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਆ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁ
ਰਨਾਨਕਕਉਸਉਪੇਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲਇਆ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਣਅਮੋਲਜਿ
ਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਤੇਨਰਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਅਰੋਗਅਨਦਾਈ॥ਜਿ
ਸਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾਰਾਮਸਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜਨਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਜਨਓ
ਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਰਣੇ॥ਜਿਹਨਰਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁ
ਖੀਆਮਹਿਗਨਣੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੂਲਿਵਲਾਈ॥ਤਿਹਮਹਾਅਨੰਦਰਸੁ
ਕਰਿਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿ

ਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗ

ਹਰਿ ਗੀਤੀ ਰੇ ਭੂੰਦੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁ
ਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭
॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇ
ਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰ
ਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥ ੪ ॥
੮॥ ੧੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋ
ਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅ
ਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇ
ਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦ
ਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ
ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁ
ਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅ
ਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥

ਨਿਰਭਉਭਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਿਆਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਬੈ
ਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੂਰਕਰੰਮਾਜਾਕਾ
ਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਰਤਨੁਛਾ
ਡਿਕਉਡੀਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇ
ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ਬਿਨਸੈਕਾਚੀ
ਦੇਹਅਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਛੁਨ
ਵਡਾਈ॥ਰਾਮਭਜਨਬਿਨੁਕਾਮਿਨਆਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕ
ਰਤਿਬਿਹਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ
ਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਚੀਨਾ॥੩॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰਸਮਾਤੋਅਸੰਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੇ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਹੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ਮਹਾ
ਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕੋਸਾਗਰੁਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਟਿਓਭਰਮੁਅੰਧੇ
ਰਾ॥ਭਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਰਸੁਪੀਆ
ਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤਪੂਰਿਰਹਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨
॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤੁਬੇਤਾਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਾਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ॥੩॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾਟੀ
ਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਬਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੨॥
੨੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾਗ
ਰੁਹੋਆਆਪਿਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਅਚਰਜਭਈਬਡਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਆ

ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੧੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ

ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ
ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਘ
ਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ
॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
॥ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ
ਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤ
ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੁ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥ ੨੮
॥ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰ
ਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ
ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ
ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ
॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ

ਲਾ॥ ੫ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂਠਿਨਿੰਦਾਇਨਤੇਆਪਿਛਡਾਵਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਕ
ਉਡਾਰਹੁਆਪਨਨਿਕਟਿਬੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਅਪਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਾਵਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰ
ਗਲਗਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਕਬਹੂਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨਧਾਵਹੁ॥ ੨ ॥ ੩ ॥੩੧॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ॥ ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰ
ਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰ
ਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਗਲਿਲਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੇਬਿਸ
ਰਤਸਭੁਮਲੁਖੋਈ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਅਬਿਨਾਸੀਜੀ
ਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭੁਮਲੁਖੋਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਭਗਤਨਕਉਬਰਤਨਿਬਿਰਲਾਪਾ
ਵੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਨਿਪਇਆਂਸੁਖੁਪਾਈ
ਐਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਤਿਨਭੇਟਤਦੁਰਮ
ਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਦਾਸੁਬਾਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਈ॥ ੨ ॥ ੫ ॥੩੩
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤ
ਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਫੰਧਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਧਾ
ਤੇਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਅਪਨਾਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥
੨ ॥ ੬ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਤੁਝ
ਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀ
ਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਿਮੋਹਿਚੇਰੋ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤ
ਸੁਆਮੀਊਚੋਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਕੀਨੇਅਪਨੇਦਾਸਰੋਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰੋ

॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ

ਨਵਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੂਖਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਏਦ
ਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥
੪੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤਨੁਜਸੁ
ਗਾਈ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿ
ਕੇਚਰਣਵਸਾਈ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏ
ਅਬਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫
॥ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁ
ਆਮੀਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਿਰਾਸਿ॥ਰਾਖਿਲੈਹੁਭਾਈ
ਮੇਰੇਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਅਪ
ਨੇਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪
॥੪੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਗ
ਲਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥੧॥
ਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏਦਇਆ
ਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧੫॥
੪੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁ
ਪਛਾਣਿ॥ਹਾਥੁਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦ
ਮਿਹਰਵਾਣ॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਦਿਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀ
ਆਪਿਪੈਜਰਾਖੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥

੫ ॥ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਸਭੁਸੰਸਾਰੁਉਬਾਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ ੧ ॥ਹੋਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ਸੁਖਸਰ
ਜਿਅਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹਸੁਖਾਲੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਏਸਭਿਸਚੈਸਾਹਿਬਿਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸਾ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੪੫ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥
ਹਰਿਜਨਿਸਿਮਰਿਆਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਰਿਰਾਖਿਆ॥ਵ
ਡੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਚੁਸਬਦੁਸਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥ ੧੮ ॥ ੪੬ ॥ਸੋਰ
ਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤਾ
ਪੁਗਵਾਇਆਭਾਈਠਾਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਅਪਣੇਜੀਅਜੰਤਆਪੇਰਾਖੇਜਮਹਿਕੀਓਹ
ਟਤਾਰਿ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖ
ਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਊਬਰੈਭਾਈਜਿਨਿਰਚਿ
ਆਸਭੁਕੋਇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੋਭਾਈਸਚੈਸਚੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਧਿਆ
ਈਐਭਾਈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ ੨ ॥੧੯॥ ੪੭ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਉਨਾਹੀ॥ਮਨਚਿੰਦਿ
ਅੜਾਫਲੁਪਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਅਪਣੀਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖੁਮਿਟਿਆਸਭੁਪਰਵਾਰੀ॥੧॥ਸਰ
ਬਨਿਧਾਨਮੰਗਲਰਸਰੂਪਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੀਪਰਮੇਸਰਿ
ਉਧਰਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੋ॥ ੨ ॥੨੦॥ ੪੮ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆ॥ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿਦੁਨਵਾਨਿ

ਹੋਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭੁਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਂਈ॥੧॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਪ੍ਰਭਿਦੋਵੈਸਵਾਰੇ
ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਅਟਲਬਚਨੁਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਫਲਕਰੁ
ਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏਸੋਈਸੰਤਸਹਾਈ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪੂਰਨਭਈਬਡਾਈ
॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਹੋਏਸਰਬਦਇਆਲ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਏਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰ
ਠਿਲਾਇਰਾਖੈ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ ॥ ॥
॥ ॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੩ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚੁਕਾਇਆ॥ਸਿਕਦਾਰਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ॥ਉਮਰਾ
ਵਹੁਆਗੈਝੇਰਾ॥ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਅਬਢੂਢਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਗੋਬਿ
ਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥ਤਾਸਗਲੀਮਿਟੀ
ਪੂਕਾਰਾ॥ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਾਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿ
ਬੇਰਾ॥ਊਹਾਸਮਠਾਕੁਰੁਸਮਚੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਬੋਲਤਆਪਿਪਛਾਨੈ॥੩
॥ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ
॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇਗੁਰੂਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸੋਸੁਖੁਸਚਾਲ
ਹਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨੋਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦਸੂਖਕਲਿਆਣਮੰਗਲਸਿਉ
ਘਰਿਆਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕ
ਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾ

ਛੁਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ
॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ
ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ
ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿ
ਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਜੀਅ ਭਏ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਭਉ ਕਤ ਹਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇ
ਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭੁ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾ
ਈ ॥ ਸਭਿ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਨਾਨਕ ਗਾ
ਈਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ
ਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕੀ ਓਟ ਸ
ਤਾਣੀ ॥ ਸਭੁ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤ

ਗੋਸਾਈ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।। ੩।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ।ਸਭਿਜਨਭਏ
ਸੁਖਾਲੇ।ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ।੪।।
੫।। ੫੫ ।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫ ।।ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ।ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪ
ਰਵਾਰੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ।ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ।।੧।।ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ
।ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ। ੧ ।।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ।ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ।ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀ
ਬਾਤਸਵਾਰੀ। ੨।।ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿ।ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿ
ਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ।।੩।।ਬੋਲਾਇਆਬੋ
ਲੀਤੇਰਾ।ਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ।ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ।ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀ
ਪੈਜਰਾਖੀ।।੪ ।। ੬।। ੫੬।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫ ।।ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਖਲੋਆ।ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ।ਮਜਨੁਗੁਰਆਂਦਾਰਾਸੇ।ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿ
ਖਨਾਸੇ।।੧।।ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸੁਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ।ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆ
ਹੈਜੀਕਾ।੧।।ਰਹਾਉ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ।ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲੁਪਾਵੈ।ਸਹੀਸ
ਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ।ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ।। ੩।।ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ।
ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇਭਗਵਾਨੈ।ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ।ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤ
ਮਿਟਾਈ।।੪ ।। ੭।। ੫੭।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫ ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂ
ਰੀ।ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ।ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਮਾਰੇ।।੧।।ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿ
ਤਾਜਿਉਪਾਲਾ। ੧।।ਰਹਾਉ। ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿ
ਟਾਇਆ।ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ।ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ।।੨।।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੀਗਾਵੈ।ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ।ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ।ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਾਰਰ

ਖਿਲੀਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾ
ਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇ
ਨਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ
॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾ
ਤਾ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪ ॥੯
॥ ੫੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰੀ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋ
ਵਰ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾ
ਲ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਹ ਦਿਸ
ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹੁ ਪਿ
ਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥ ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ
ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥ ਮੰ
ਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁ
ਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥ ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ

॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਭੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਰਇਆਗੁ॥ਬੀਰਲੈਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿ
ਓਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓਸਰਬਗੁਣਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁ
ਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹੁਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂ
ਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿ
ੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀ॥ਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆ
ਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥ ੨ ॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾ
ਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸ
ਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆ
ਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥ ੪ ॥੨੨ ॥ ੬੨ ॥ਸੋਰ
ਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਅਨੰਦਾ॥ਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥ ੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਨਾਮੁਤੁਮਾ
ਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਉਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈ
ਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪ੍ਰਭਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇ
ਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿ
ਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਚਰਜੁਤੁਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਆਮੀਪਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਬਾਛਉਸੰਤਾਧੂਰੀ
॥੪॥੧॥੩॥੬੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾ

ਜਸਦ੍ਵਾਰੋ।ਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ।੧।ਅਪਨੇਦਾਸ
ਕੋਭਇਓਸਹਾਈ।ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨਕਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।
ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇਆਪਿਛੈਲਗਿਚਲੀਮਾਇਆ।ਤੋਟਿਨਕਤਹੂਆਵੈ
।ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ।੨।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ।ਸਭੁਜੀਅਭਏਕਿ
ਪਾਲਾ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ।ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ।੩।ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੋ
ਰਾ।ਇਹੁਪੁੰਨਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ।ਜਨਨਾਨਕੁਏਕੁਧਿਆਇਆ।ਸਰਬਫਲਾਪੁੰਨ
ਪਾਇਆ।੪ ।।੧੪ ।। ੬੪ ।।

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫।। ਘਰੁ।੩।ਦੁਪਦੇ। ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ।ਸਭਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ।ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾ
ਨਾ।ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ।੧।ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ।ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸ
ਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ।ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ।
੨।। ੧।।੬੫ ।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫ ।ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ।
ਸੋਘਰੁਦਯਿਵਸਾਇਆ।ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਤਾਸਹਸਾਸਗਲਮਿਟਾਇ
ਆ।੧।ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ।ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।ਨਾਨਕਦਾਸ
ਵਖਾਣੀ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ।੨।।੨।। ੬੬।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫ ।ਆਗੈਸੁ
ਖੁਗੁਰਿਦੀਆ।ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ।ਸਰਬਨਿਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ।ਗੁ
ਰੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ।ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ।ਮਨਇਛੇਫਲਪਾ
ਈ।ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਪ੍ਰਭਅ
ਪਨੇਕਰਿਦੀਨੇ।ਸਹਜਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ।ਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਜੇ।੨।।੩।।੬੭

॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ॥ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਬੰਧ
ਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ॥ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ॥ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆ
ਸਾ॥ ੨ ॥ ੪॥ ੬੮ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਨਿ
ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ
॥੧॥ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ॥ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
॥ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੨॥ ੫ ॥ ੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥
ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ॥ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ
॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ॥ ੧॥ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ॥ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ
ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ॥ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ
॥੨॥ ੬॥ ੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ॥ਮੋ
ਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ॥ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ
॥੧॥ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ॥ਕਰੀ
ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾ
ਰੇ॥ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ੨ ॥ ੭॥ ੭੧॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ॥ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ॥ਪ੍ਰ
ਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ॥੧॥ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ॥ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾ ਪੂਰਬ

ਲਾਭੈਕਾਰੁਜਾਗਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਿਆ॥ਮਨਤਨਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ੮॥ ੭੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਆ॥ਮੰਦਾਕੋਨਅਲਾਏ॥ਸਭਜੈਜੈਕਾਰੁਸੁ
ਣਾਏ॥ ੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਬਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰੇ
॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੭੩॥ ਸੋਰ
ਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿ
ਆ॥ਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ॥ਪਰਮੇਸਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ ੧॥ਸੁਭਚਿਤਵਨਿ
ਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਹਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪੂਰਨਕਲਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮ
ਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੭੪ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ॥ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਬਿਘਨ
ਗਏਹਰਿਨਾਈ॥ ੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤ
ਅਪੁਨੇਕੀਸਭਜੀਅਭਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸ
ਮਰਾਥਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ॥ਸਭਨਾ
ਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਅਪਨਾਗੁਰੁ
ਧਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਆਏ॥ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁ
ਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ॥ਸੋਪਾ
ਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇ
ਆ॥ ੨॥੧੨ ॥ ੭੬ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥

ਦੂਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਤੂਟਾ।ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ।ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰ
ਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ।ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ।ਦਇਆਲਪੁਰ
ਖਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
॥੫॥ਓਥੈਤੂਹੈਰਖਵਾਲਾ।ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿ
ਰਾਖੇ।ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ।ਦਿਨਸੁ
ਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ।ਪੂਰਨੁਸਭਨੀਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ
।ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ।ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆਈਪਾਈ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥
੧੪॥੭੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ।ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰ
ਮਾਣਾ।ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਈ।ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਲਾ
ਥੀ।ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ।ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁ
ਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ।
ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛਾਰੀ।ਇਸੁਆਗੈਕੋਇਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ।ਗੁਰਪੂਰੇਏਹਗਲਸਾ
ਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ।ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸ
ਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ।ਇਹੁਪੂਰਨੁਪਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕ
ਆਪੁਮਿਟਾਇਆ।ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ।ਬਖਸਅਪਨੀਕਰਿਦੀਨੀ।ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਥਾ

ਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀ
ਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹਭਾਈ॥ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁ
ਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ
॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖ
ਸਹਜੇਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਿਵਖਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖੁਊਜਲਸਦ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜ
ਸੁਭਾਵੈ॥ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾ
ਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਸੁਖਿਸਾਂ
ਦਿਘਰਿਆਇਆ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁ
ਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬੋਲੈਸਾਹਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖ
ਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥
ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭਇਆਸੰਸਾਰੇ
॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗ
ਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ਤਿ
ਨਿਸਭੇਥੋਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧
॥੮੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸ

ਤੁਕੋਈ॥ਜਾਕਾਪੂਰਾਕੀਵਡਿਆਈਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈ
ਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਭਾ
ਰੋਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾ
ਈ॥੨॥੨੨॥੨੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੇਆਨ
ਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬੁਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿ
ਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆ
ਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥੨੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਨਾ
ਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁ
ਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੨੮॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸ
ਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾ॥ਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ
॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾ
ਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰ
ਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੨੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂ
ਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾਆਠ
ਪਹਰਤੁਮਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾ
ਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥

ਸੁਖਸਹਜਆਨਦਘਣੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਨਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇ
ਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰ
ਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿ
ਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਗੁਰਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿ
ਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅਗਮਅ
ਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨
॥੨੭॥੯੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿ
ਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰ
ਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ
॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰ
ਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾ
ਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
ਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨ
ਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਭ
ਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸ
ਭਥਾਈਊਨਨਕਤਹੂਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯॥੪॥
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਿਮਾਧਉਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥ਕਾਲਬਿਆਲ
ਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈਮੁਖਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿਹੈਸਮਝਿਰਾਖਉ
ਚੀਤ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਜਿਲੈਜਾਤਅਉਸਰਬੀਤ॥੨॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯
॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿਗਹੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰਗ॥ਅਵਰਸਕਲਮਿ
ਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁਰਾਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸ
ਦੇਹਿਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ॥ ੯॥ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿੰਦਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾ
ਮਭਗਤਿਨਹੀਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਨਿਧਨਜੋਰਨ
ਕਉਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਸੰਗਿਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ਨਾਹ
ਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਾਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜ
ਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤਜਨਮਭਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮ
ਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦੁਹਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੯॥ਮਨਰੀਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨ
ਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਟਲਭਯੋਧ੍ਰੂਕੇਸਿਮਰਨਿਅਰੁ
ਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸਰਾਇਆ
॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਰਾਹਤੇਛੂਟਾ॥ਮਹਮਾਨਾਮਕਹਾਲ
ਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੂਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸ

ਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੨॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥
੯॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਉਨੁਕਰਮਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੈਸਿ
ਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਮਹਿਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿ
ਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਰਹ
ਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦ
ਰਪਨਿਨਿਆਈ॥੨॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁ
ਸਾਈ॥ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਮੋਮਨੁਰਹਿਓਉਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
ਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰਮਖੋਇਓਨਹਅਸਥਿਰਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓ
ਨਿਸਬਾਸੁਰਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨਾਨਹਕੀਰਤਿ
ਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾਹਿਕੋਉਗੁਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ਸੋਰ
ਠਿਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਬਾਸਰਬਿਖਿਅਨਕਉਧਾਵ
ਤਕਿਹਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਕੇਮਤਿਸੁਨਿਨਿ
ਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧
॥ਮਦਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਸੂਝਤਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸ
ਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥੨॥ਜਬਹੀਸਰਨਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮ
ਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨
॥੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਰੇਨਰਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗ
ਤੁਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਕੀਭੀਤਿਬਨਾ
ਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖੁਮਾਇਆਕੇਉਰਝਿਓਕ
ਹਾਗਵਾਰਿ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਭਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ

॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤਿਸਾਧੂਜਨਕਉਭਾਖਿਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯
॥ਇਹੁਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋਈ॥ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਹੋਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਸਨਬੰਧੀਸਗਲੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇ
ਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭਭਾਗੈ॥੧॥ਕਹਉਕਹਾਯਿਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉ
ਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਦੀਨਾਨਾਥਸਗਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆ
ਨਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਹਿਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦਕੀਰਾਖ
ਉਨਾਮੁਤਿਹਾਰੋਲੀਨਉ॥੨॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯॥ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉ
ਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂਡਮੁਡਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨਉਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਛਾਡਿਕੈ
ਝੂਠਹਿਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁ
ਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥
ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਨਸੰਗਿਬਉਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤਨਦੇ
ਖਿਓਗੋਬਿੰਦਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾ
ਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯॥ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸ
ਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਜਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾ
ਕੈਲੋਭੁਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥
ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾ
ਹਿਨਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਪਰਕੀਨੀਤਿਹਇ
ਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥
੩॥੧੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯॥ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖ
ਸਿਉਜਗਫਾਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮਹਿਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿ
ਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਿਤਨਆਵਤਨੇਰੈ॥

੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹ
ਕਾਂਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇ
ਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੬॥ਜੁਮਲੇ
ਚਉਪਦੇ॥ਮਃ॥੧॥੧੨॥ਮਃ੩॥੧੨॥ਮਃ੪॥੯॥੧੨॥ਜੁਮਲਾ॥੧
੩੯॥ਜਿਲਦ॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆਚਉਤੁਕੀ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰ
ਘਰਿਜਾਵਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮ
ਨਭਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾ
ਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗੁਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖਸਮੈਭਾ
ਵੈ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੂਆਨਡੋਲੈ
ਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਮ
ਨੂਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰਸਚਿਰਾਤੇ
ਜਲਿਬੂਝੀਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ
ਭਿਖਿਆਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਆਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈ
ਰਾਗੁਨਹੋਵੀ॥ਜਬਲਗੁਦੂਜੀਰਾਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂ
ਜਾਭਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥
ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਮ
ਹਾਪਰਮਾਰਥੁਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਜੀਅਜਗਿਜੋਨੀਸਿ
ਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ

ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖੁ ਸਹਾਮੈ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਤੈ ਮਨਿ ਆਪੇ ਗਿਆਨ ਅਗਾਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ
ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ
ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿ
ਆਨੋ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੋ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ
॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ
ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ
ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ
ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ
ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊੰਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ
ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ
ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂ
ਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾ

ਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੂਟਈਭਾਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਆਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸਚੁ
ਲੇਖੁ॥ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਚੂਕਾਭੇਖੁ॥੭॥ਇਹੁਤਨੁਹਾਟੁਸਰਾਫਕੋਭਾਈ
ਵਖਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਇਹੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੀਸੋਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥
ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੧॥
ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਰੇ॥ਤਿਨਾਠਾਕਨਪਾਈਐਪਿਆਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਬੂਡੇਭਾਰੇਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤਾਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾ
ਹਣਾਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹ॥ਵਿਣੁਬੋਹਿਥਭੈਡੁਬੀਐਪਿਆਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾਹ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਲਾਹਨਿ
ਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿ
ਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਆਇਆਲਿਖਿਲੈ
ਜਾਵਣਾਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝੀਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾ
ਚਾਤਾਣੁ॥੩॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿੰਮਿਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੈਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੰ
ਮਿਆਪਿਆਰੇਊਧਉਸਿਰਕੈਭਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣੀਐਪਿਆਰੇਚਲੈਕਾਰਜ
ਸਾਰਿ॥੪॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਆਇਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਜਾਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬੰਨ੍ਹਿਚ
ਲਾਈਐਪਿਆਰੇਮਨਮੁਖਿਲਹੈਸਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆਰੇਦਰਗ
ਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੫॥ਹੁਕਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਹੁਕਮੈਹਉਮੈਦੋਇ॥ਹੁਕਮੇਭ
ਵੈਭਵਾਈਐਪਿਆਰੇਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ਹੁਕਮੁਸਿਞਾਪੈਸਾਹਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੬॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਆਖੀਐਪਿਆਰੇਕਿਉਸੁਣੀਐਸ
ਚੁਨਾਉ॥ਜਿਨੀਸੋਸਾਲਾਹਿਆਪਿਆਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਉਮਿਲੈਸੰਤੋ
ਖੀਆਂਪਿਆਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੭॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇ

ਮਨੁਮੁਸਵਾਣੀਧਾਰਿ।ਲਲਤਾਲੇਖਣਿਸਚਕੀਪਿਆਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਵੀਚਾਰਿ।ਧਨੁਲੇ
ਖਾਰੀਨਾਨਕਪਿਆਰੇਸਾਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ।੨॥੩।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੩।ਦੁਤੁਕੀ
।ਤੂਗੁਣਦਾਤੌਨਿਰਮਲੋਭਾਈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਨੁਹੋਇ।ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੀਭਾਈਤੁਝ
ਹੀਤੇਗੁਣੁਸੋਇ।੧।ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ।ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਭਾਈਮਨਿਤ
ਨਿਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਆਭਾਈਚਤੁਰਾਈਪਤਿਖੋਇ।ਚਿਤ
ਮਹਿਠਾਕੁਰੁਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮੋਇ।੨।ਰੂੜੌਰੂੜੌਆਖੀਐਭਾਈਰੂੜੌ
ਲਾਲਚਲੂਲੁ।ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਬੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚੁਅਭੁਲੁ।੩।ਪਾਤਾ
ਲੀਆਕਾਸਿਤੂਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੂਗੁਣਗਿਆਨੁ।ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾਈ
ਚੂਕਾਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ।੪।ਜਲਿਮਲਿਕਾਇਆਮਾਜੀਐਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁਹੋਇ।ਗਿ
ਆਨਿਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।੫।ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜੀਐਭਾਈ
ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਹਿ।ਪਾਹਣੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਐਭਾਈਜਲਮਹਿਬੂਡਹਿਤੇਹਿ।੬
।ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੂਡੈਪਤਿਖੋਇ।ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆ
ਭਾਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।੭।ਬਈਅਰਿਬੋਲੈਮੀਠੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਇ।ਬਿ
ਰਹੈਬੇਧੀਸਚਿਵਸੀਭਾਈਅਧਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ।੮।ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰ
ਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਨੁ।ਜੋਬੀਧੇਸੇਊਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ।੯।ਈਧਨੁਅਧਿਕਸ
ਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੰਚਕਪਾਇ।ਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾਈ।ਨਾਨਕਮਿਲਣੁ
ਸੁਭਾਇ।੧੦॥੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ਤਿਤੁਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਗਤਾਦੀਤੂਸਦਾਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਧੁਰਿਤੂਰਖਦਾਆਇਆ।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਧੁਰਾ
ਖਿਲਏਹਰਿਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉ
ਹਰਿਨਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ।ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ।੧।ਹਰਿਜੀਉਏਹੁਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ।ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖੁਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਭਗ

ਤਾਨੇਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲਨਨੇੜੈਜਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਹੀਮੁ
ਕਤਿਪਾਈ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭੁਭਗਤਾਚਰਨੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮ
ਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨਆਵੀਅੰਤਰਿਲੋਭੁਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦਿਨਭੇਦਿ
ਇਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੂੜਕਪਟਪਾਜੁਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਿਫੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥
ਭਗਤਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਭਗਤੀਹੂਤੂਜਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭੁਲੋਕੁਹੈ
ਤੇਰੀਤੂਏਕੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ
ਛਾਤਾ॥੪॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸ
ਾਦੀਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿ
ਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁ
ਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਡੈ
ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੈਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗ
ਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿ
ਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋ
ਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੮
॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਤੁਕੀ॥ਨਿਗੁਣਿਆਨੋਆਪਿਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊਤਮੁਹੈਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥
ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਲ
ਇਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇੜੈਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈ
ਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿ

ਗੈਰਿ ਆਉ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ॥੬॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ॥੭॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥੮॥੨॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੨॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ॥੮॥੩॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸ
ਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥ ੨ ॥
ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
ਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ
॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ
ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਹਾਰੁ
ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅ
ਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆ
ਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ
॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾ
ਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰ ਪ
ਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ
॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬ
ਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰ
ਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿ

ਆਰੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੂਰੀਪਾਇ
॥੫॥ ਜਿਨਮਸਰਸਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਦਰੀਨਾਲਿ॥ ਜਿਥੈਮੁਖਿਗੋਬਿਦਰਤੇ
ਪਿਆਰੇਤਿਨਕਲਿਲਾਗੈਨਾਹਿ॥ ਹਰਿਰੀਦੂਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜਨਦਲੀਨਾਲਿ
॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਿਭਰੈ॥ ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ ਜਿਸੁਭ
ਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥ ੭॥ ਸੰਪੂਰਣਪੁਰਖਦਇਆਲੁਪਿ
ਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ॥ ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਾਣੁ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵੀਸ
ਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨ
ਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ॥ ੧॥ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਣੁਨਜਾਈ॥ਮੈਕੀ
ਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਿਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ॥ ਤਟਤੀਰਥਸਭਧਰਤੀ
ਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥ ੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵ
ਤਧਰਾਏ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥ ੩॥ਕਨਿਕਕਾ
ਮਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀ
ਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹ
ਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆ॥ਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥ ੫॥ਜੋਗਸਿਧਆਸਣ
ਚਉਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰ

ਗੁਣ ਗਾਹਿਆ ॥੯॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸੇਜ
ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿ
ਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ
॥੮॥ ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ॥ਮਃ ੧ ॥੧॥ ੪ ॥ਮਃ ੩ ॥ ੩ ॥ਮਃ ੫ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ਜੋੜੁ ਅਸ
ਟਪਦੀਆ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ
॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ
ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁ
ਖਿ ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ਮਃ ੪
॥ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ
॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁ
ਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜ

ਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਤੇਸੀਸੇਤਲਕੜੇਨਾਨਕਸਚੁ
ਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸਫਲਿਉਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾ
ਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਿਜਨਮਿਮਰਾ
ਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਾਗਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਸਮਝਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾ
ਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ੩ ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆ
ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤ
ਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸਿ॥
ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਸਗ
ਲਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ ੧ ॥ਮਃ ੪ ੩ ॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁ
ਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵ
ਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ ੨ ॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁ
ਰਚਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇ
ਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ॥ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ
॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ ੩ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਮਾਇਆਮਮ

ਤਾਂ ਮੋਹਣੀ ਜੈ ਨ ਵਿਣੁ ਣੈ ਤਾ ਜਗੁ ਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾ
ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮ
ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰ
ਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸ
ਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅ
ਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ
ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ
ਲਾਏ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇ
ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ
ਗਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚ

ਰੈਣੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿ

੨

ਨਹੁਕਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਵਰਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾ
ਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਜਿ
ਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਨੁਸੇਵਿ
ਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤ
ਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀ
ਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀਆ॥
੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰ
ਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧
॥ਮਃ ੩॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖਭ
ਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ
॥ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੁਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿ
ਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਜਪਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪ
ਾਇ॥ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸ
ਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰ॥ਸ
ਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀ
ਆਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਅੰ
ਦਰਿਕੂੜੁਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਸ

ਭੁਲ ਕਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ
ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮ
ਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢ
ਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ
ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸ
ਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ
॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆ
ਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪ
ਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ
ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ
ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰ
ਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ
ਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ
ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚ
ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸ
ਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ
ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ

ਤੁਕਣੀਜੇਵੇਦਪੜ੍ਹਹਿਜੁਗਚਾਰਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲਹੈਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
॥ਪੰਡਿਤਭੁਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆ
ਮੁਏਗਵਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਿਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ॥ ੩॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ
ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾ
ਕਿਆਗੈਖਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਲਗਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿ
ਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖ
ਰੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ॥
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋ
ਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਹਸਤੀਸਿਰਿ
ਜਿਉਅੰਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਖਿਕੈਊਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥ਇ
ਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆ
ਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀ
ਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ॥ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਾਗੁ
ਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਾਉਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿ
ਤ੍ਰਾਪੁਤ੍ਰਾਭਾਈਆ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ॥੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮ
ਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇ

ਦੁਹਿ ਅਪਣਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ
ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ॥ ੧
॥ ਇਕਿ ਦਝਹਿ ਇਕਿ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ
ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰ
ਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰ
ਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ
ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:
੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ
ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ:
॥ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿ
ਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ੨
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿ
ਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸ

ਮਣਾਈ॥ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ
॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿ
ਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਾਵੈਸਭੁਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵ
ਕੁਨਹਿਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀ
ਮੂਰਖਅਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਸ
ਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੋਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਤਿ
ਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੋਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗ
ਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁ
ਰਮੁਖਾਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆ॥ਸਭਦੂਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰ
ਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈ
ਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਵਨਿਧੀਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਹਿਜੋਹਰਿ
ਹਿਰਦੈਸਦਾਵਸਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾ ... ਨਪਾਈਐਬੁਝਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਆਗਭਰੂ
ਕਿਆਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਿਆਸੀਤਲਹੋਏਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਰਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜੋਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹ
ਰਿਗੁਣਰਵਾਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰੰਗਿਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਖੜਿ

ਧਾਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵਾਸੋਸੀਰਥਨੁਹੈਜਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰਧਰੇਵਿਖਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਗੁਰ
ਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੇਮਨਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜ
ਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮਃ॥ ੩॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਨਾਵੈਨੋਸਭਿਖੋਜਦੇਥਕਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੈਨਣੁਖਾਣੁ
ਸਭੁਬਾਦਿਹੈਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿਗੁਕਰਮਾਤਿ॥ਸਾਸਿਧਿਸਾਕਰਮਾਤਿਹੈਅਚਿੰਤੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਮ
ਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕੇਨਿਤਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁ
ਸੁਣਹਤਿਸੁਕਵਲਾਕੰਤਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਮੰਗਤਜਨਜੰਤਾ॥ਹਰਿਦੇਵ
ਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲੁਹੋਇਵਿਚਿਪਾਥਰਕ੍ਰਿਮਜੰਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਧਨਵੰਤਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਪੜਣਾਗੁੜਣਾਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰਹੈਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਿਪੜਿਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁ
ਬੀਨਾਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਦਰੁਖੋਜੈਤਤੁਲਹੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨੁਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਧੰਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੁ॥੧॥ਮਃ॥੩॥ਵਿਣੁਮਨਮਾਰੇਕੋਇਨਸਿਝਈਵੇਖਹੁਕੋਲਿਵਲਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਤੀ
ਰਥੀਭਵਥਕੇਨਾਏਹੁਮਨਕੀਮਲੁਇਉਉਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰੁ
ਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪੜੁਪਹਿਰਹੁਖਿਮਕਾ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲਾਗੈ
ਪਿਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ
॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥ ੨੧॥ਸਲੋ
ਕਮਃ ੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਹੋਆਸਿਆਹੁ॥ਖੰਨਲੀ
ਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣਿਪਾਹੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੋਵੈਮ

ਤਿਕਵਲਾਹੁ।ਨਾਨਕਮੈਲਨੁਲਗਈਨਾਮਿਫਿਰਿਜੇਨੀਯਾਹੁ॥੧॥ਮ:॥੩॥ਬਹੁਜੁਗੀ
ਕਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈ
ਐਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਉਚਰ
ਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋ
ਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀਬਾਣਿ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ
।ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ।ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨ
ਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ।ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜ
ਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮ:॥੩॥ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿਓਹੁਸੁਤਿਆਗਈਵਿਹਾ
ਇ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ।ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁ
ਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ।ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰ
ਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮ:॥੩॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈ
ਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ।ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ।ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁ
ਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ।ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ।ਨਾਨ
ਕਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰਗੋਪਿਆਆਪਣਾ
ਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ।ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ।ਓਹਿਘ
ਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਨਾਰੀ।ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾ
ਰੀ।ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ।ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾ
ਕਿਛੁਨਬਸਾਇ।ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਨਾਨਕਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿੰਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮ:॥੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵਈ
ਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰੁ।ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ।ਸਾਕੁਸੁਧੁਸਾਕੁਲ
ਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿ

ਘੋਲੀ ਘੋਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦਿ
ਨਮੁਰਾ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਹ ਘੋਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ
॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ
ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ
ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ
ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆ
ਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾ
ਣੈ ਕਪਟੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾ
ਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓ
ਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ
ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜ

ਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾ
ਇਆ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ
॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿ
ਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆ
ਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਮ: ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋ
ਡਿਗਇਆ॥ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹ
ਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਇਆ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁਓਸਦਾ
ਏਹੋਜੇਹਾਪਾਇਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ॥ਵੇਖਹੁਭਾ
ਈਵਡਿਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਵਈਪਾਵੈ॥ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋ
ਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁ
ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅ
ਵਗਣਸਭਿਹਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੀਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ॥੨੭॥ਸਲੋਕੁਮ: ॥੧॥ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇ
ਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂਡੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂ
ਡੇ॥੧॥ਮ: ੩॥ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ॥ਜਹਾਦਾਣੇਤਹਾਂਖਾਣੇਨਾਨਕਾ
ਸਚੁਹੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਗਲਾਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੁ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆ
ਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ॥ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ॥ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੁ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮ:
॥੩॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾ
ਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧॥ਮ: ॥੩॥ਆਪੇਸੇਵਾ

ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ । ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ । ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ
ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁ
ਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ । ੨ । ਪਉੜੀ । ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ । ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ । ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤ
ਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਈ । ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨ
ਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਸੋਈ । ੧੯ ॥ ੧ । ਸਲੋਕ । ੨੫
॥ ੧ । ਜੁਮਲਾ ਸੋਰਠਿ ਚਉਪਦੇ । ੨੭ । ਅਸਟਪਦੀਆ । ੧੨ । ਵਾਰ ਇਕ ।
੧ ॥ ੧੩੮ । ਜੁਮਲਾ ।

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ । ਘਰੁ । ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।
ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ । ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ
ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ । ੧ । ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ । ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ
। ੧ । ਰਹਾਉ । । ਕਬਿਤ ਪੜੈ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ । ਜਟਾ ਧਾ
ਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ । ੨ । ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ
ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ । ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ । ੩ । ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ । ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕ
ਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ । ੪ ॥ ੧ । ਸੋਰਠਿ । । ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ
ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ । ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾ
ਈ । ੧ । ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿਆ । ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ
ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ । ੧ । ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ
। ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ । ੨ । ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ
ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ । ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅ

ਵੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਕਾਲਗ੍ਰਸਕੂਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਆਪੁਬੰ
ਧਾਇਆਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿ
ਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸਭਲੋਗਸਿਆਨੇਉਠਿਪੰਡਿਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾ
ਸਾ॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾ॥ਭਜਿਓਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡ
ਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਮੂਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇ
ਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਆਈਕਾਛਿਕੂਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ਰਾ
ਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲਸਭੈਜ
ਗਊਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿ
ਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਘਰੁ॥੨॥ਦੁਇਦੁਇਲੋਚ
ਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਪੇਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲਕਹਨੁ
ਨਜਾਈ॥ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬਜਾਈ॥ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂ
ਗੁਸਕੇਲਾ॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿ
ਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥
੩॥ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹੁਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ
॥ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿ॥ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰਦੁ
ਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥
ਚੇਰੀਤੂਰਾਮੁਨਕਰਸਿਭਤਾਰਾ॥ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਗਲ
ਹਿਤਉਕੁਪਗਬੇਰੀ॥ਤੂਘਰਿਘਰਿਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ਤੂਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ਤੂਜ
ਮਿਬਪੁਰੀਹੈਹੇਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਚੇਰੀਹਾਥਿਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋ
ਈਜਾਗੀ॥੩॥ਚੇਰੀਸੁਮਤਿਰਹੀਤੇਪਾਈ॥ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸਰਸੁਕ

ਧੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ
ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥ ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀ
ਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥
ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ
ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥ ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ ॥ ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾ
ਨਾ ਚੂਕਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ
ਗੁਨੀਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੀਐ ॥ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿ
ਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥
ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ
ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ
ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾ ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥ ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਅਉਧੂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਕਾ
ਕਰੇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ
ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ
॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜ
ਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇ

ਗਾ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿ
ਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥ ੧ ॥
ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ
॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ
ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥
ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁ
ਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ
ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ
ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬ
ਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ
ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੩ ॥
ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥
ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ਪਾੜ ਪੜੋਸ
ਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇ
ਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ

॥ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾ
ਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ॥ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ॥੨॥ਐਸੋ ਬੇ
ਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ॥ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂ
ਛੈ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ॥ ੩ ॥ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ
ਹੋ॥ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ਸੋਰਠਿ
॥ਘਰੁ॥ ੩ ॥ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ॥ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ॥ਬਾਦ
ਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ॥ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ॥ ੧ ॥ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ
॥ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ॥ਮੁ
ਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ॥ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ॥ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀ
ਆ॥ ੨ ॥ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ॥ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰ ਚੇ
ਲੈ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ॥ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ॥ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ
ਉਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ॥ ੧ ॥ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ॥ਜੈਸਾ ਮਾਨੀ
ਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ
ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ॥ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥
੧॥ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ॥ਅਨਿਕ ਕਟ
ਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ॥ ੨ ॥ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ
ਸਭ ਘਟ ਭੁਗਵੈ ਸੋਈ॥ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ॥ ੪ ॥
੧ ॥ਸੋਰਠਿ॥ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ॥ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ
ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ॥ ੧ ॥ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ॥ਅਬ

ਕਹਾਕਰਹੁਗੇਐਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਨੁਪਕਰਿਫਾਕਿਓਅਰੁਕਾਟਿਓਰਾਧਿਕੀਓਬਹੁ
ਬਾਨੀ॥ਖੰਡੁਖੰਡਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤਊਨਬਿਸਰਿਓਪਾਨੀ॥੨॥ਆਪਨਬਾਪੈਨਾਹੀ
ਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਰਾਜਾ॥ਮੋਹਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾ
ਪਾ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਭਗਤਿਇਕਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿ
ਹਮਤੁਮਅਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰ
ਨਫਲਪਾਇਓ॥ਬਿਰਥਾਜਾਤੁਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁ
ਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ਨਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅ
ਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਿਅਜਾਨਭਏਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸ
ਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀ
ਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਆਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥੩॥ਸੋਰਠਿ॥ ਸੁਖ
ਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾ
ਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭ
ਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀ
ਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥
੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾ
ਸਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥ਸੋਰਠਿ॥ ਜਉਤੁਮਗਿ
ਰਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁ
ਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨
॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹ

ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿ
ਜਮਫਾਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ਜਲਕੀ
ਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭੁਰਕਤਬੁੰਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈ
ਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾ॥ਸਾਢੇਤੀਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾ
ਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾ
ਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜ
ਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰਾ॥
੫॥੬॥ਸੋਰਠਿ॥ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾਵੈਪਨਹੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ਨਹੀਰਾਂਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿ
ਖਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮ
ਨਾਮਾ॥ਮੋਹਿਜਮਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮਾ॥੩॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਿਭੀਖਨਕੀ॥

ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ਰੂਧਾਕੰਠੁਸਬਦੁਨਹੀ
ਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਵਾਰੀ॥ਅ
ਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਿਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕ
ਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥੨॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈ
ਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛ
ਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜੈਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸ੍ਰਵਨਾਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁ
ਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ॥ ੨੨ ॥ਕਬੀਰਜੀ॥ ੧੧ ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ੩
॥ਰਵਿਦਾਸੁਜੀ॥ ੭॥ਭੀਖਨਜੀ॥ ੨ ॥ਜੋੜੁ॥ ੨੩ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾ
ਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇ
ਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿ
ਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥ ੨ ॥ਦਇਆਲ
ਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੩ ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇ
ਵਰਹਾ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿ
ਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾ
ਚਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦੁਬਿੰਦੁਚੁਖੁਚੁਖੁਹੋਇ॥ ੪ ॥ਸਾਹਿਬੁਤੇਰੇਨਾਮਵਿ
ਟਹੁ॥ਬਿੰਦੁਬਿੰਦੁਚੁਖੁਚੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ੪ ॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥
ਹਮਆਦਮੀਹਾਂਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇ
ਜੀਅਪਰਾਣਾ॥ ੧॥ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸੁਮਾਸੁ

ਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰ
ਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈ
ਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕ
ਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਜਬ
ਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨ
ਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥ ੫ ॥੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਕਿਉ
॥੨॥ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ
॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਉਜੀਅੜਾ
ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥ ੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁ
ਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੇਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ
॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈ
ਸੀਨਦਰਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥ ੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ॥ ੧॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ
॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿ
ਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉ
ਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ ੩॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾ

ਕਰੇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡਰੈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿ
ਉਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥੨॥
੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇ
ਕਾਰ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝ
ਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥
ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁ
ਆਖੈਸਭੁਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾ
ਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆ
ਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥
ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥੩॥੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਚੋਰੁਸ
ਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰ
ਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਿਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀ
ਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁ
ਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈ
ਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾ
ਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤੀਤੇਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆ
ਖਉਸੈਸਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪
॥੬॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇ
ਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦਰਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥
੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂ
ੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀ

ਨੇਉ ਜਾਣੈ ਕਾ ਧੰਧਾ ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥ ੪॥ ੧॥੬॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ਆਰਤੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥ ੪॥੧॥੭॥੯॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੩।ਘਰੁ ॥ ੨।ਚਉਪਦੇ। ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ।ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰ
ਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੧।।ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਿਲਿ
ਵਲਾਇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਧਨੁਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ। ੧।ਰਹਾਉ।
ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਗੁਣਰਿਦੈਸਮਾਇ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ।ਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ।੨।ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇਖਹੁਭਾਈ।ਦੁਬਿ
ਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ।ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ। ੩।ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ।ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ।ਸਹਜੇਜਿ
ਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਪਛਾਣਿਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੪ ॥ ੧।ਧਨਾਸਰੀਮ
ਹਲਾ। ੩ ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ
।ਨਾਮਧਨਬਿਨੁਹੋਰਸਭਬਿਖੁਜਾਣੁ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ। ੧ ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ।ਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਸਬਦੁਦੀਪਕੁਵਰਤੈਤਿਹੁਲੋਇ।ਜੋਚਾਖੈਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਹ
ਉਮੈਮਲੁਧੋਇ।ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ੨।ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੋਹਰਿਜ
ਨੁਲੋਗੁ।ਤਿਸੁਸਦਾਹਰਖੁਨਾਹੀਕਦੇਸੋਗੁ।ਆਪਿਮੁਕਤੁਅਵਰਾਮੁਕਤੁਕਰਾਵੈ।ਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪੈਹਰਿਤੇਸੁਖੁਪਾਵੈ। ੩ ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੁਈਬਿਲਲਾਇ।ਅਨਦਿਨੁਦਾਝ
ਹਿਸਾਤਿਨਪਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸਭੁਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਪਾਏ
॥੪॥੨॥ ੧੧ ।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੩ ।ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ।ਜੀ
ਅਜੰਤਜਿਨਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ।ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਿਨਕਉਪਾਏ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੇਲਿ
ਵਲਾਏ। ੧ ।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਵੈ।ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ।੧
।ਰਹਾਉ। ਇਹੁਹਰਿਰੰਗੁਗੂੜਾਧਨੁਪਿਰਹੋਇ।ਸਾਂਤਿਸੀਗਾਰੁਰਾਵੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਹਉ

ਮੈਵਿਚਿਪ੍ਰਭੁਕੋਇਨਪਾਏ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲਾਜਨਮਗਵਾਏ॥੨॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁ
ਖੁਬਾਣੀ॥ਸੇਵਾਸਾਚੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਧਿਆਏ॥ਸਾਚਨਾ
ਮਿਵਡਿਆਈਪਾਏ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਾਹੋਇ
॥ਗੁਰਬਾਣੀਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੪॥੩
॥੧੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ॥ਆਵੈਜਾਇਦੂ
ਜੈਲੋਭਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਭਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਇਅਪੁਣੀਪਤਿਖੋ
ਈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਿਰਾਤੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਭਗ
ਤਿਕਰੇਜਨੁਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਸਾਚੇਕਾਗਾਹਕੁਵਿਰ
ਲਾਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੁ॥ਸਾਚੀਰਾਸਿਸਾਚਾਵਾਪਾਰੁ॥ਸੋਧੰਨੁਪੁ
ਰਖੁਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕਿਸਚਿਲਾਏ॥ਊਤਮਬਾਣੀਸ
ਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੪॥
੧੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਿਹਿਰਦੈ
ਸਾਚੁਸਚਾਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਸਮਾਲਿਹੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਵਸੈਮ
ਨਿਆਇ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਮੈਲੁਗਵਾਏ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਚਲੈਤਾਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਮਹਲੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਨਸਬਦੁਬੂਝੈ
ਨਜਾਣੈਬਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾਭਾਵਾ॥੪॥
੫॥੧੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕੈ

ਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥੧੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁ
ਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸੁਸਚਿਲਾ
ਏਸੋਈਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥ ੪ ॥ ੮॥ ੧੭॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਘਰੁ॥੪ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜ
ਨਕਉਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਹੰਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ
॥ਕਾਰਣੁਕਾਰਣੁਸਭਨਾਕਾਏਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਫੇਰਿ
ਪਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁ
ਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਭਰਮਪਟਖੂਲੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿ
ਆ॥ਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੮॥
੯ ॥੧੮ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹ
ਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਿਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰ
ਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥ ੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪੁਰਖਅਪਾ
ਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪ ॥ ੧
॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੂਖਭਰਮੁ

ਭਉਭਾਗੀ॥ਅਪਨੇਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਜਾਗੀ॥ ੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿ
ਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁਲਾਗੀ॥ ੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਾਨਨਿਕਕੀ
ਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕ
ਰਿਮਿਲਹਿਅਭਾਗੀ॥ ੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ
ਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਨਿਰਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੇਹਰਿਹਰਿ
ਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੧॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿ
ਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤਸਾਧੁਜਿਨਪਾਇਤੇਵਡਪੁਰਖਵ
ਡਾਨੀ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥ ੨॥ਹਰਿਹ
ਰਿਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਿਨਿਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਸਭਲਾਥੀਭੁਖਭੁਖਾਨੀ॥ ੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵਡਊਚੇਤਿਨ
ਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦ
ਸਾਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁ
ਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਹਮਲਾਵੈਆ
ਪਨਪਾਲੀ॥ ੧॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾ
ਨਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਹੁਬੇਗਿਬੇਗਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਖਰਚੁਹਰਿਬਾਧਹੁਮਤਜਾਨਹੁਆਜੁਕਿਕਾ
ਲੀ॥ ੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾਹਰਿਸੰਤੁਚਲੈਹਰਿਨਾਲੀ॥ਜਿਨਹਰਿ

ਜਪਿਆਸੋਈਹਰਿਹੋਏਹਰਿਮਿਲਿਆਕੇਲਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਿਲੋਚਲੋ
ਚਾਨੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਸਾ
ਧਜਨਾਪਗਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁ
ਆਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਮੁਖਿਦੇ
ਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਕਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈ
ਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਰਿਸ
ਰਵਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿ
ਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈ
ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਊਤਮਪਾਤੀ ॥੩॥ ਆਪੇਠਾ
ਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈਹਰਿਰਾਖ
ਹੁਲਾਜਭਗਾਤੀ ॥੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰ
ਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾ
ਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ ॥ ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪ
ਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਸੇਵਕ
ਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ ॥ ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜੋਲਿਖਿ
ਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰ
ਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ ॥ ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀ ॥ ਸਿਵਚਰਿ
ਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥ ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇਆਪਿਅ
ਪਾਕੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ ॥ ੪
॥੬॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਰਧਾਰਿਓਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੇ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪ
ਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਦੀਨੇ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮਕਾ
ਸਟਲੋਸਟੁ॥ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਨਵਛਿਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੇ॥੨॥੧॥੭॥ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸ
ਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇ
ਊਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭ
ਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉ
ਰਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥
ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿ
ਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਿਜਪੀਐਹ
ਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀ
ਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉ
ਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਰਾਖੁਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥
੪॥ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਿਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਾਹਹਿਹਰਿਜੀਉ
ਤੇਰੋਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਭਾਉ॥੧
॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਊਤਮਕਾਮ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀ
ਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਣੁ

ਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਣ
ਕਾਹੈਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭਿਆਵ
ਹਿਸਭਿਗਾਵਹਿਸਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਊਤਮਬਾਣੀ ॥ ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹ
ਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿ ॥੧॥ ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਹੈਸੰਤਹੁਹ
ਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਚੋਜਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਤਿਆ
ਗਿਓਹਾਹਰਿਭਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸ
ਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁਹਲਤਿ
ਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਹਮਰੀਬੇਦਨਿ
ਤੂਜਾਨਤਾਸਾਹਾਅਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇ
ਰੇਤੂਮੇਰੇਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਸਭਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ ॥
੧ ॥ ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀ ਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਸਭਤੁਝ
ਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂਸਭਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿ
ਹੈਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸ
ਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾਕੀਤੂਆਸਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿ

ਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹ
॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਭਗਤਿਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨ
ਭੀਤਰਿਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ
ਰੂਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨॥ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੂਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨਬੀਚਾ
ਰੇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥੩॥ਕੀਰ
ਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੂਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁ
ਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥ ੧ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਬਿ
ਨੁਜਲੁਪ੍ਰਾਨਤਜੇਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਓ॥ਕਮਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿ
ਓਹੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਅਬਮਨਏਕਸਿਉਮੋਹੁਕੀਨਾ॥
ਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਹੇਤਿਕੁੰਚ
ਰੁਲੈਫਾਕਿਓਓਹੁਪਰਵਸਿਭਇਓਬਿਚਾਰਾ॥ਨਾਦਹੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁਰੰਕਾਉ
ਸਹੀਹੇਤਬਿਦਾਰਾ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਲੋਭਿਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ
॥ਅਤਿਰਚਿਓਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਉਨਿਛੋਡਿਸਰਾਪਰਜਾਨਾ॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅ
ਵਰਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਾਦੁਹੇਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਇਹੈਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿ
ਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥ ੨ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿ
ਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ॥ਮਨਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੋਧੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥੧॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਛਾਡੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿਗਡਹਾਗਾਡੀ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁਰਹਿਆਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾ
ਰਿਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹਮਆਪਨਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇ
ਸਾਜਨ॥ਦੂਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਾਤਾਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੈਰਾਜਨ॥੩॥ਬਿਨਸਿ
ਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਰਬਨਿ
ਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਬਤੇ
ਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਿਓਇਆਏ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁ
ਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖੁ
ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਵ
ਸਿਆਤਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗ
ਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗਮਿ
ਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏਬਿਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਆ
ਭਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥ਧ
ਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁਸੁਜਾ
ਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿ
ਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋ
ਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇ
ਜੁਬੀਚਹਮਤੁਮਕਛੁਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਾਤਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਥੈਲੀਹੋਈ
ਹੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾ
ਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਘਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੪॥੫॥ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਲਪਟਿਰ
ਹੇਮਾਇਆਰੰਗਿਮਾਤੇਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿ
ਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤੁ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ
ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕ
ਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਧਨਾ
ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ
॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇ
ਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸ
ਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ
ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥ ੩
॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ
ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਵਾਰਿ
ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈ
ਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥
॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰ
ਹਿਓ ਓਲਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥ ੪ ॥ ੮
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ

॥ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭੂਲੋ ਅ
ਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰਿ ਪਾਤ ਰਚਿਓ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇ
ਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ
ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜਾ
ਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁ
ਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਿ
॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ
ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ
ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜਾ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩
॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ
ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇ
ਹੁ ਜਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
ਇ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ
ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥
ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ
ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇ
ਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪

॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੋਦੂਖੁਪਲਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇ
ਆ॥ਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆ॥ ੫ ॥ ੧੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਤੁਮਦਾ
ਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮ
ਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋ
ਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾ
ਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਥੋਰੀ॥ਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥ ੨ ॥ਤੁਮਰੀ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘ
ਰਿਕੇਗੋਲੇ॥ ੩ ॥੧੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪੂਜਾਵ੍ਰਤਤਿਲਕੁਇਸਨਾ
ਨਾਪੁੰਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧਤਾਪਲੈਗੈਨ॥ਇਹਬਿਧਿਨਪਤੀਆਨੋ
ਠਾਕੁਰਜੋਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓ
॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪੈਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਾਨਕਸੁਖਜਨਰੈਨ॥ ੩ ॥੧੩॥ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕ
ਰੇਨਿਹਚਲੁਇਹੁਮਨੂਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ॥ ੧॥ਹੈਕੋਊਐਸੋਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਰਪਉਅਪਨੋਚੀਤੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿੰ
ਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਸੰਤਸੰਭਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨਿਜਾਗੈ॥ ੨ ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੂਖਦਇਆਲਾ॥ਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁਤੇਰੋਨਾਨ
ਕੁਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥[illegible]॥ ੧੪ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਰਿ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਮਾਰਿ॥ ੧
॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਊਹਾਂਹੀਮੂਏ

ਘਾਲ ਜਿਗਿਓ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ
॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ੧੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ
ਸਗਲਾ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋ
ਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰ
ਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ
ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿ
ਉ ਹੇਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ
ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
॥ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆ
ਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿ
ਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇ
ਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇ
ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥
੧ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿ
ਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ

॥ਨਾਨਕਜਨਨਾਮਸਦਾਹਰਿਭੋਗ॥੪॥੧੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪਿ॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿਨਿਧਿਦੂਖੁਨਸਕੈਬਿਆਪਿ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਜਹੁਗੋਪਾਲ॥ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੂਝੈ॥ਇਹਜਤਨਕਾਟਿਕਲਿਕਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਹਰਿਜਪਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੨॥ਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥੈਸਾਸਤਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾਰੁ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁਜਨਕਾਰਾਸਿਪੂੰਜੀਏਕ॥ਤਾਣੁਮਾਣੁਦੀਬਾਣੁਸਾਚਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕ॥੪॥੨॥੨੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੂਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਆਨਸਗਲਬਿਧਿਕਾਂਮਿਨਆਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਧਾਰੀਓਟਗੋਪਾਲ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮਿਰਤਪਇਆਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਮਾਇ॥ਜੀਅਉਧਾਰਨਸਭਕੁਲਤਾਰਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੨॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਰਬਨਿਧਾਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇਸੁਆਮੀਬਿਰਲੇਕਾਹੂਜਾਨਾ॥੩॥੩॥੨੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੨॥ਚਉਪਦੇ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਾਲ॥ਕਾਮਿਨਆਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਉਹੀਤ॥ਜੋਬੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤ॥੧॥ਐਸੇਭਰਮਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇਗਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮੁਨਹੀਭਾਵੈਡੀਠਾ॥ਝੂਠਧੋਹਸਿਉਰਚਿਓਮੀਠਾ॥ਦਾਤਿਪਿਆਰੀਵਿਸਰਿਆਦਾਤਾਰਾ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਆਵਣਜਾਣੇ॥ਪਾਪਕਰੈਤਾਪਛੋਤਾਣੇ॥੩॥ਜਿਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਨੋਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਗਰੀ

ਬ੍ਰਿਧਿਦਾਸਜਨਤੇਰਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੩੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫
॥ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਖਾਟਣਕਉਹਰਿਹਰਿਰੋਜਗਾਰੁ॥ਸੰਚਣਕਉਹਰਿਏਕੋ
ਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਾਕੈਆਵੈਕਾਮੁ॥੧॥ਨਾਮਿਰਤੇਪ੍ਰਭਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿ
ਗੁਣਏਕਨਿਰੰਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ਸੰਤਵਡਾਈਹਰਿਜਸੁ
ਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦ॥ਸੂਖੁਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੨॥ਜਹਸਾ
ਧਸੰਤਨਹੋਵਹਿਇਕਤ੍ਰ॥ਤਹਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਾਦਕਵਿਤ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਅਨਦਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ॥ਉਨਸੰਗੁਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਚ
ਰਨਪਖਾਰਿਕਹਾਂਗੁਣਤਾਸ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਹਜੂਰਿ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਸੰਤਾਧੂਰਿ॥੪
॥੨॥੩੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੋਕਤਡਰੈਜਿਖਸਮੁਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਡਰਿਡਰਿਪ
ਚੇਮਨਮੁਖਵੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਰਊਪਰਿਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਜਾਕੀ
ਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੀਰਾਸਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਵਤਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਜੀ
ਅਨਕਾਦਾਤਾਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥ਕੋਟਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੁਖੁ
ਨਾਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਬਾਸੈ॥੨॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਦਰਗਹਮਿ
ਲੈਤਿਸੈਹੀਜਾਇ॥ਸੇਈਭਗਤਜਿਸਾਚੇਭਾਣੇ॥ਜਮਕਾਲਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਾਰੁ
॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰੇਣਾਰੁ॥੪॥੩॥੩੪॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾਤੂਜਨਕੈਹੈਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਨਾਮ
ਜਪਉਹਰਿਰੰਗਿ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਕਾਤਾਣੁ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਆਮੀ
ਸਾਮਸਲਤਿਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਗਤਿਨਾਰਾਇਣੁਧਨੁਗੁਪਾਲਗੁ
ਣਸਾਖੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰਾਖਿਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲਾ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀ

ਤ੍ਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੇ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ੭ ॥

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ

ਇਕ ਮਾਤ ਦੂਧ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਖਪਾਈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰ ਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਉ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥

ਨਾਮੁਧਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੂਰਾਸਾਹਾ।ਨਾਮੁਬਿਉਹਾਰਾਨਾਨਕਆਧਾਰਾਨਾਮੁਪਰਾ
ਪਤਿਲਾਹਾ।੨॥੬॥੩੭॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੇ
ਮਾਥੈਪਰਉਰਵਾਲ।ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰਕੇਮੋਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਗੋਪਾਲ॥੧॥
ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ।ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁਮਰੇਬਚਨਅਨੂਪਰਸਾਲ।ਹਿਰਦੈਚਰਨਸ
ਬਦੁਸਤਗੁਰਕੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓਪਾਲ।੨॥੭॥੩੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਅਪਨੀ
ਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾਵੈ।ਸਰਬਸੂਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਲਿ
ਸਮਾਵੈ।੧॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲ।ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਾਰੀਬਾਰਿਕਕਉਤੈਸੇਹੀ
ਪ੍ਰਭਪਾਲ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ।ਈਤਊਤਜਤ
ਕਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ।੨॥੮॥੩੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫॥ਸੰਤਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਦਇਆਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੇ।ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀ
ਅਰਾਇਨਊਪਰਿਲੈਬਾਰੇ।੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਰੇ।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗ
ਲਸਹਿਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ।੧॥ਰਹਾਉ।ਧੰਨਿਸੁਥਾਨੁਧੰਨੁਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤ
ਬਸਾਰੇ।ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੂਰਹੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ।੨॥੯॥੪੦॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ।ਏਕੁ
ਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੂਜਾਤਿ।੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ।ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ।੧॥ਰਹਾਉ।ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁ
ਨੈਭਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ।ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਓਦਿਨਰਾਤਿ।੨
॥੧੦॥੪੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰ
ਰੀ।ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕਮਨਹਿਸਾਧਾਰੀ।ਸਾਕਤਕੀਆ
ਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ।ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸਾਟੂਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬਿਧਿਪਨਹੁਟਕਾਰੀ॥ਭ੍ਰਮਤਭੇਦ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਦੂਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗੁਸੁਖਧਨੁਜੀਅਕਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨ
ਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੀਭਾਤੀ
॥ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝਤੇਨਿਵਰਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੋਜੋਤੇਰੇ
ਭਗਤਦੁਖਾਏਓਹੁਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਮੁਰਾਰਿਸ
ਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਖ
ਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥
੪੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿ
ਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰ
ਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗ
ਹਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪
॥੪੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾ
ਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇ
ਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸ
ਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰ
ਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾ
ਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾ
ਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉ

ਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥
ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮੁ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰ
ਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨੁਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂ
ਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰੁਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੨॥੧੭॥
੪੮ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨ
ਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁ
ਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥ ੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵ
ਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪਨ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨ
ਮਨਛਾਪਣ॥ ੨॥੧੮॥੪੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋ
ਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿ
ਜਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਨਾਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋ
ਕ॥ ੧॥ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਨ
ਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੋਕ॥ ੨॥੧੯॥੫੦ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥ਅਪਨਾ
ਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲ॥ ੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੂਖਰਸਸਦ
ਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨ
ਕਾਮ॥੨॥੨੦॥ ੫੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਰ॥ਨਿੰਦ
ਕਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਮੂਲੇਉਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆ

ਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾ।ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਰਾ।੧।ਕ
ਰਨਹਾਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਨਾਨਕਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਨਿੰਦਕਕਾ
ਢੇਮਾਰਿ।੨॥੨੧॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫ ।ਘਰੁ।੬ ।ਪੜਤਾਲ। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਾ
ਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰ
ਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖਾਤਨਿਛਾਦਿਪੂਰੇ।ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾ
ਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ।੧।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀ
ਅੰਤੁਪਾਇਓ।ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇ
ਓ।੨॥ ੧॥੫੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫ ।ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁ
ਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ।ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀਜੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਾਜਜੋਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾ
ਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਹੈ।ਆਸਪਿਆਸਰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ
॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ।ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾ
ਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ।੨॥੨॥੪੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੫ ।ਘਰੁ। ੧੨ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਪਾਲਰਾਇ। ੧ ।ਰਹਾਉ।ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁ
ਰਦੇਵਾ।ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ।ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ।ਸੋਗਅਗਨਿ
ਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ।੨ ।ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ।ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿ
ਰੰਗੇ।੩।ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਫੇੜੇ।ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਆਵੈਨੇੜੇ। ੪ ।ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ।ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ।੫॥੧॥ ੫੫ ।ਧਨਾ

ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ
ਜੀਵਨਾ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿ
ਹਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਇਆ
॥੪॥੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾ
ਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਿ
ਮੈਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਏਹੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿ
ਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥
੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾ
ਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ
ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ
ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾ

ਨਾ॥੨॥੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯॥ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ॥ਲੋਭ
ਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਜਿਹਘਟਿਮਾਹਿਪਛਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿ
ਨਹਿਜਾਕੈਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿਬਖਾਨੋ॥੧॥
ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਰਾਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿ
ਕੋਜੋਨਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯॥ਅਬਮੈਕਉਨੁ
ਉਪਾਇਕਰਉ॥ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕੋਸੰਸਾਚੂਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਲੋਨਕੀਨੋਤਾਤੇਅਧਿਕਡਰਉ॥ਮਨ
ਬਚਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏਯਹਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿ
ਆਨੁਨਉਪਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹ
ਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੨॥੪॥ਮ: ੯॥ ੧॥੬॥ਮ: ੧॥ ੩॥ ੬॥ਮ: ੩॥੪॥
੧੩॥ਮ: ੪॥ ੫॥ ੫੮॥ਮ: ੫॥ ੯ ॥੪॥ਚਉਪਦੇ॥ਜੁਮਲਾ॥੯੩
ਜੋੜੁ॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਘਰੁ॥੨॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੂਰੇ॥ਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਹਿ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁੜਾਛਪੜੀ
ਨਾਇ॥ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ
॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥ਆਵਨਜਾਨ
ਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥੨॥ਸਰਵਰਹੰਸਾਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਸਮਾਇ
ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁ॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ॥੩॥ਸੁੰਨ
ਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹਹੁਕੋਊਕੈਸੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੪॥ਅਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ

ਪਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਬੀਚਾਰੀ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਲੈਕਾਢਣਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਮਿਲੇਪਗਧਾਰੇ॥੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲ
ਮਹਿਆਏ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਵੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥੬
॥ਕਹਤਉਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕ॥ਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀਧਰਟੇਕ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰ
ਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਮਨੁਪਤੀਆਏ॥੭॥ਸਾਚੇਨਿਰਮਲਮੈਲੁ
ਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਸੂਰਤਿਮੂਰਤਿਆਦਿਅਨੂਪੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾ
ਚੈਸਾਚੁਸਰੂਪੁ॥੮॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮ ੧॥ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਾਤਿਸੁਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਦਾਸੁਦਾਸਮਹਿਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾ
ਤਹਅਵਰਨਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਘਰੁਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇ
ਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਉਜਿਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅ
ਕਥੁਕਥਾਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਅਵਰਨਹੀਕਾਰਾ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁ
ਰੁਸਾਚੁਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤਨਮਹਿਮਨੂਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾ॥ਸੋਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾ
ਚੇਰਾਚਾ॥ਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪਿ
ਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ਹਠਿਨਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੇਖੈ॥ਘੜਿਭਾਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
ਇਆ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥੪॥ਪੜਿਪੜਿਭੂਲਹਿਚੋਟਾਖਾ
ਹਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਭਉਭੋਜਨੁਖਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੇਵਕਰਹੇਸਮਾਇ॥੫॥ਪੂਜਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨਵਾਸਾ॥ਭਰਮਤਡੋਲਤਭ
ਏਉਦਾਸਾ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸੂਚਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੋਇ॥੬॥ਆ
ਚਾਰਾਵੀਚਾਰੁਸਰੀਰਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਹਜਿਮਨੁਧੀਰੁ॥ਪਲਪੰਕਜਮਹਿ
ਕੋਟਿਉਧਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥੭॥ਕਿਸੁਆਗੈਪ੍ਰਭਤੁਧੁਸਾ
ਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਜਾਇ॥ਨਾ

ਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਨਗਾਇਓ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੬॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੋਜੋਜੂਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿਹਉਰਝਾਇਓਮਾਨਸਜਨਮੁਸੰਜੋਗਿਪਾਇਆ॥ਤਾ
ਕੀਹੈਓਟਸਾਧਰਾਖਹੁਦੇਕਰਿਹਾਥਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਅ
ਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿੰਦਜੀ
ਕਾਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਬਤਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉ
ਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾ
ਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ ੨ ॥ਪੜੇਰੇਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂ
ਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥ ੩॥ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰ
ਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏ॥ਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰ
ਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ॥ ੪॥ਸਗ
ਲਆਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ॥ਕੋਈਪਾਈਐਰੇ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਏ॥
੫ ॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨ
ਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇ
ਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ॥ ੬॥ਮਨਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲਜਿਉਧਿਆ
ਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ
ਤਿਸੁਭੇਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ੭ ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਿਰਾਇਕਾਟੈਰੇਬੰ
ਧਨਮਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮਨਰਾਤਾ॥ਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭੇਟਿਓ
ਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦਸੁਖਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪਰਾਤਾ॥ ੮॥ਸਫਲਸ
ਫਲਭਈਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਮਿਲੇਸਾਧਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੂਜਾ।੨।ਮ:੪ ॥੧ ।ਮ: ॥੫ ।ਜੁਮਲਾ।੩।

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੧।ਛੰਤ।   ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਤੀਰਥਨਾਵਣਿਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ।ਤੀਰਥੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ।
ਗੁਰਗਿਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ।ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸ
ਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ।ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ।
ਗੁਰਵਾਕੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ।੧।ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈ
ਲੁਕਿਆਮਲੁਧੋਈਐ।ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪਰੋਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ।ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾ
ਰੈਉਲਟਿਜੋਨਿਨਆਵਏ।ਆਪਿਪਾਰਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਭਾਵਏ।ਅਨਦੁ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਖੁਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ।ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾ
ਇਆਮੈਲੁਨਾਹੀਸਚਮਨੇ।੨।ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ।ਗਾਵੈਗਾਵਣਿ
ਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ।ਸਾਲਾਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨੁਦਇਆਮਤੇ।
ਪਿਰੁਸੰਗਿਭਾਵੈਸਹਜਿਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮੁਸਤਸਤੇ।ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਨਿ
ਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ।ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆ।੩।ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ।ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮਝਾਸਾਖੀ
ਐ।ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨਿਮਾਨਿਆਮੇਰਾ।ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿ
ਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ।ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋ
ਈ।ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਜੈਸਚੁਸੋਇ।੪।੧।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ। ੧
।ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ।ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ।
ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ।ਪਰਵਾਣਾਆਇਆ
ਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ।ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿ
ਬੁਝਾਈ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸਾਚੀਨਾਈ।੧।ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁ

ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੋ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਹੁਕਮੁ ਤੁ
ਕਾਇਆ [illegible]ਕਬੁ ਕਰਾਏ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਚ ਮਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰੰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦਿ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ
ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋ
ਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾ
ਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ
ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੫ ॥੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖ
ਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ
ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁ
ਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ ਸਾਚਾ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋ

ਵੀਸੁਵਿਲੋਵਸਘਾਏ।।ਨਾਨਕਸਰਮੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਏ।।੨।।ਪਿਰੁਧਨਭਾਵੈਤਾ
ਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ।।ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ
।।ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ।।ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀ
ਲਾਲਭਈਮਨਮਾਰੀ।।ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ।।ਪਿਰ
ਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏਜੀਉ।।ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ।।ਝੂਠੁਅਲਾ
ਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ।।ਅਵਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ
।।ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ।।ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ।।੪।।ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ।।ਨਾਮਬਿ
ਨਾਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜਿਕਮਾਣਿਆਜੀਉ।।ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰ
ਭੁਰਾਤੀ।।ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ।।ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀ
ਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ।।ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰਘਰਿ
ਸੋਹੈਨਾਰੀ।। ੫।। ੨।।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ।। ੪।।ਘਰੁ।। ੧।।ਛੰਤ।।

ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ।।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣ
ਗਾਈਐਜੀਉ।।ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ।।ਅਹੰਕਾਰੁਹਉ
ਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ।।ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ
।।ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ।।੧।।ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੈਜੀਉ।।ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ।।ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨ
ਸਮਾਰੀਜਾਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵਾ।।ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵਾ।।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੈ।।ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇ
ਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ।।ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿ।।ਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ।।ਅਨਦਿ

ਗੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀ
ਤੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇ
ਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥
੩॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏਮਨਮੁਖਿਜਮਿਜੋਹਿਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇ
ਆਦੁਖਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਹਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵ
ਏ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪੁ
ਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਾਇਆਧੋਹਿਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਹਿਜੀਉ॥੪॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰਹੇਕਰਿਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੈਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿਲਿਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥੫॥ ੧॥ ੪॥ ॥
॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਧਸੰ
ਗਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਇਕੁਅਰਾਧੂਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਏ॥ਧੁਰਿਕਰਮੁ
ਲਿਖਿਆਸਾਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਫਾਸਏ॥ਭੈਭਰਮਨਾਠੇਛੁਟੀਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੂਲਿਨ
ਆਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰ
ਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੋਜੀਉ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੋਜੀਉ॥ਦੁਖਹਰਤਕਰਤਾਸੁ
ਖਹਸੁਆਮੀਸਰਣਿਸਾਧੂਆਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਮਹਾਬਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਹਿਤਰਾਇ
ਆ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰੀ
ਸਰਬਦੁਖਭੈਭੰਜਨੋ॥ ੨॥ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜੀਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁ

ਦੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆਜੀਉ॥ਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਥਾਪ
ਣਹਾਰਿਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਤੇਰੈਸਗਲਤੇਰੀਸਾਰਿਆ॥ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆ
ਪਿਸਗਲਬੀਚਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇਜੀਵਾਹਰਿਜਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀਆ
॥੩॥ਤੇਰਾਦਰਸੁਅਪਾਰੁਨਾਮੁਅਮੋਲਈਜੀਉ॥ਨਿਤਜਪਹਿਤੇਰੈਦਾਸਪੁਰਖੁਅਤੋਲਈਜੀ
ਉ॥ਸੰਤਰਸਨਵੂਠਾਆਪਿਤੂਠਾਹਰਿਰਸਹਿਸੇਈਮਾਤਿਆ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਮਹਾਭਾਗੇ
ਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਸਿੰਮ੍ਹਥਸੁਆਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਬੋਲਈ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧੂਰਿਸਾਧੂਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਅਮੋਲਈ॥੪॥੧॥ ੫ ॥ਛਉਪਦੇ॥੨੯ ॥੩
॥ਮ ੦੬॥ ੪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੩ ॥ਛੰਤ॥ ੫ ॥ਜੁਮਲਾ॥੧੦੧॥ ॥
॥ ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨੀ॥ਸੇਖਨਾਗਤੇਰੋਮਰਮੁਨਜਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈ
ਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਨੂਮਾਨਸਰਿਗਰੁੜਸਮਾਨਾ॥ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀਗੁਨਜਾ
ਨਾ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨਾ॥੩॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਸੋਭਰਮੈਨਾਹੀ॥ਪਗਲਗਿਰਾਮਰਹੈਸਰਨਾਈ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥
ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀਆਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਾਲਅਹੇਰੀਫਿਰੈਬਧਕਜਿਉਕ
ਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਕੀਜੈ॥੧॥ਸੋਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਕਹਹੁਕੋ
ਊਹੈਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪਸੂਨਬੂਝੈ॥ਲਾਲ
ਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋਡਹੁ
ਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ਧਨਾਸ
ਰੀ॥ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਹੋ॥ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿ
ਨਿਕਸੈਤਿਉਢੁਰਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੈਤਉਮਤਿਕਾਭੋਰਾ॥ਜਉਤ

ਨਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਰਮਈਐਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇ
ਲੋਈਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਊਖਰੁਮਗਹਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜਉਹੋਈ
॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ ॥ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ॥ਓਛੇਤਪਕਰਿਬਾਹਰਿ
ਐਬੋ॥੧॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੋਭਾਰਾਜਬਿਭੈਬਡਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਹੂਸੰਗਸਹਾਈ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀ
ਮਾਇਆ॥ਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਅਵਰਨਹੀਕਾਮਾ
॥੪॥੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਭਾਈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਬਿਨੁਬੂਡਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਗ੍ਰੇ
ਹਸੰਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਇਨਮੈਕਛੁਨਾਹਿਤੇਰੋਕਾਲਅਵਧਆਈ॥ਅਜਾਮਲਗਜ
ਗਨਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ਤੇਊਉਤਰਿਪਾਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥ਸੂਕਰਕੂਕਰ
ਜੋਨਿਭ੍ਰਮੇਤਊਲਾਜਨਆਈ॥ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਈ॥ ੩ ॥ਤਜਿ
ਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮਲੇਹੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇ
ਹੀ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊਪਰਿਮੰਡਪਛਾਏ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿ
ਤ੍ਰਿਣਧਰਿਮੂੰਡਬਲਾਏ॥ ੧ ॥ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤ
ਹਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇ
ਭਾਈ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰੁਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸੋਇਨਕੀਲੰਕਾ
ਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥੩
॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ॥ਕਿਰਪਾਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਊ
ਪਰਿਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀ

ਨੀਪੰਚਉਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿਖੁਕਉਮਾਰਿਕਢਾਵਉ
॥੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕਉਸ
ਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਿਮਿੰਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸੰ
ਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ॥੨॥ਇਹੁਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉ
ਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹਤਜਿਦਰਸਨੁ
ਪਾਵਉ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ਕਹਤ
ਨਾਮਦੇਉਬਾਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸ
ਰੀ ॥ਮਾਰਿਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਬੇਲਿਬਾਲਹਾਕਰਹਲਾ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿ
ਨਾਦੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੧॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਰੂੜੋਰੂਪੁਰੂੜੋਅਤਿਰੰ
ਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰੁਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾ
ਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ॥ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ
॥੨॥ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰੁਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉ
ਕੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੩॥ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾ
ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮ
ਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗ
ਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥੫॥ ੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥
ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇਜਨਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੇਜਾਨਉ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ
॥ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ॥ਹਰਿਕਾਬਾਗਰਾਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ॥ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ॥ਤਰਕੁਨਚਾ॥ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ
॥ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥੨॥ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾ

ਰਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ॥ਤੂਕੁਨਰੇਮੈਜੀਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀ॥ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾ
ਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਸਾਤਸਮੁੰਦਰਜਾਵੀਰੈਕਿਰਨੀਧਰਤੀਜਾਵੇਧੇ
ਦੇ॥ਤਾਸੁਪਟੀਪਗੁਪੇਇਨਸਾਕਉਇਵਡੇਜਾਂਵਪੇਦੇ॥੧॥ਬਾਪਗੋਵਲੀਆਬਲਿ
ਜਾਸਿਉ॥ਮੈਤਉਕੁਬਡੀਆਲੋਏਸਿਉ॥ਮੈਤਉਬੇਰਭੋਜੇਦੁਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਰਉਅਠਾਈਧਰਤੀਮਾਗੇਬਾਵਨਰੂਪਅਨੰਤੋ॥ਤਾਸੁਪਟੀਪਗੁਪੇਇਨਸਾਕਉ
ਪਗੁਏਦਸੈਜਾਕਉ॥੨॥ਤ੍ਰਿਣਗ੍ਰਿਹਜਿਨਿਧਰਤੀਰਾਖੀਬਰਾਹਰੂਪਅਨੰਤੋ॥
ਤਾਸੁਪਨੀਪਗਪੇਇਨਸਾਕਉਇਵਡੇਜਾਂਵਠੰਤੋ॥੩॥ਅਪੜੇਸਿਧਅਪੜੇਆ
ਨਮੁਨਿਵਸਿਉਸੁਆਮੀਜਾਕਉ॥ਤਾਸੁਪਣੀਪਗਪੇਇਨਸਾਕਉਨਾਖਵਿਡੇਏਜ
ਕੇ॥੪॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਕੁੰਡੇਭਾਕਰਹੁਮਾਧਉਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਦੁਖਪੇਜਨਕੇਸੁ
ਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਬਾਨਧਨਵਾਰੀ॥੫॥੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨਮਾਧੋਬਿਰਦੁਤੇਰਾ॥ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਹੂਤੇਦੂ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਦਮਦਰਮਾਧੋਗਰਬਪਰਹਾਰੀ॥ਚ
ਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਿਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਮਸਰਿਦੀਨਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋ
ਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾ
ਰਨੇ॥ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜ
ਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇ
ਖੇ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ ॥ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸੁ
ਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੈਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾ

ਮਨਾਮਭਾਖਉ॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈ
ਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿਨੁਭਗਤਿ
ਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ
॥੨॥ ੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰੋਕੇ
ਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝ
ਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿ
ਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥
ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁ
ਝਹਿਕਿਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾ
ਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵਰਤਣਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿ
ਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿ
ਲੇਸਾਰਿਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥ਬਿਸਵਕਾਦੀਪਕਸ
ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣ
ਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰ
ਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇ
ਨਲਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟ
ਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਗਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆ
ਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਿਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁ

ਉਪਾੜ੍ਹੀਲੇਗਦਵਨੁਸਲਿਖਿਸਲਿਆਨਿਤੈਤਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮੁਕਰਿਤੂਉਦੀਮਫੀ
ਦਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨ
ਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਸੈਣ॥ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜ
ਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥ਰਾਮਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਤੂਹੀ
ਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ ਮਦਨਿਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥
੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਨਾਸਰੀਪੀਪਾਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂ
ਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁਖੰਡਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ
॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇ
ਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥ ੨॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀਧੰਨਾਜੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੋਪਾਲਾਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨੁਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀ
ਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਾਗਉਸਤਸੀਕਾ॥ ੧॥ਗਊਭੈਸਮਾਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰ
ਗੇਰੀ॥ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ਕਬੀਰਜੀ॥ ੫॥ਨਾਮ
ਦੇਵਜੀ॥ ੬॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥ ੧ ॥ਸ੍ਰੀਸੈਣੁਜੀ ॥
੧॥ਪੀਪਾਜੀ॥ਧੰਨਾਜੀ॥ ੧ ॥ਜੁਮਲਾ॥ ੧੮ ॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਘਰੁ॥ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨਾਮੁਹ
ਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਹਾਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹ
ਮਾਇਆਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਨਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਥਾ॥੨॥ਜਿਨ
ਸਾਧੂਚਰਨਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਹ
ਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨਾਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾ
ਰਗਿਪੰਥਾ॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲੰਥਾ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ਜੈ
ਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ਰਤਨਗਾ
ਹਕੁਗੁਰਸਾਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨਬਿਕਾਨੋਲਾਖਾ॥ ੧ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਾ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੀਰਪਰਾਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖਕੋਠੀਅਗਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ॥ਤੇਊਝੜਿਭਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਰੀ
ਮਾਇਆਭੁਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਧੂਸਰਨਿਤੁ
ਮਰਾਖਾ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ਜਿਹਵਾਕਿ
ਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾ

ਖੰਡੂਖਤਹਰਿਰਾਖਾ।੪॥੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ।੪॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨ
ਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਊਤਮੁਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗ
ਧੁਸਿਆਨਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾ
ਮੁਪਰਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮ
ਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗੁਪੁਰਾਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ।੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾ
ਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ।੪॥੩॥ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ।੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਫਲਲਾ
ਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਾ
ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨ
ਮਨਿਲਾਗਿਬਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾ
ਇਬਾ।੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਬਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾ
ਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ।੩॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁ
ਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ।੪॥੪॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ।੪॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖ
ਪਿਮੁਏਕਰਾਝਾ।੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ
ਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁ
ਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰ

ਗਾਇਆ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁ
ਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾਹਰਿਕੀਨੇਬਹੁਗੁਣਸਾਇਆ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿ
ਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਇਆ॥ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਾਇਆ॥੪॥੫
॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੌਭਇਓਅਰੂੜਾ
॥ਅਨਹਤਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਰਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾ
ਮੁਹਰਿਰੂੜਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਝਪੀੜਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆਬਿਖੁਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖ
ਰਚਿਨਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇ
ਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਿਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿ
ਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ
॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨੁਮੂੜਾ॥੪
॥੬॥ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਘਰੁ॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀਤ
ਹਮਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ॥੩॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰ
ਖੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਰਾਮ॥੪॥੧॥੭॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥
੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ

ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆ
ਲੁਧਿਆਹਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਘੂਮਰਿਪਾਵਹੁਮਿ
ਲਿਸਤਸੰਗਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਨਾ
ਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੩
॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥ਮੋਕਉਧਾਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੨॥੮॥ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਰਮਿਰਮਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨੋਲੈਲਾ
ਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤ
ਵਸਿਆਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉ
ਮਾਹਾਰਾਮ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਹਾ
॥ਧਨੁਧਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੩॥੯॥ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਹਾ॥ਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਹਾ॥ਆ
ਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇਨਾਮਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਾਹਾ॥
ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਮਥਾਹਾ॥ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਉਮਾ
ਹਾਰਾਮ॥੨॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਲਾਹਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੀਮਨਿਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੩॥ਆਪੇਵਡਦਾ
ਣਾਵਡਸਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਗੁਣ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੪॥੧੦॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ਮਿਲਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਹਾ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਨੁ ਨ ਮਿਲਿਸ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣ ਸੁਣਾਹਾ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾਰਾਮਾ ॥
੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿਉ ਮਹਾਰਾਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ
ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾ
ਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿ
ਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮ
ਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁ
ਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝ
ਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀ ਅਲਪਹੀ
ਅਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ

ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉ ॥
ਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ ॥ ੧ ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ
॥ ੨ ॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੩ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
ਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੪ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਲੋੜੀ
ਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ
॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ ॥ਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨ
ਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ਦੁਪਦੇ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿ ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿ
॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿ ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜ
ਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥
੧ ॥ ੫ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨਧਰਾ ॥ਦ੍ਰਿੜਿਓਗਿ
ਆਨੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭੁਜੀਉਮਇਆਕਰਾ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲਾ
ਛੁਟਕੇਜਮਹਿਡਰਾ ॥ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਨਕਰਨਾ ॥ਮਤਿਗਹਿਓਚਰਨਆਸਰਾ ॥
੧ ॥ਨਾਵਰੂਪਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਰਾ ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗਤੁਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾ
ਨਕਅਜਰੁਜਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਜਾਕਉਭਈਗੋਵਿੰਦਸ
ਹਾਈ ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ ॥ਦੀਸ
ਹਿਸਭਿਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹਵਿਆਪੈਨਹਵਿਆਪੈਉਨਮਾਈ ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ਦਇਆਮਇਆਠਾਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ ॥ਤਿਨਕੈਸੰ

ਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਿਰਸਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਈ।।੨।।੩।। ੴ।ਜੈਤਸਰੀਮਹ
ਲਾ। ੫।ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਰੂਪਾ।ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਆ
ਰੇਮਹਿਦੀਪਾ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਫਲਦਰਸਨੁਤੁਮਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪ
।ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਹਬੰਧਨਮਨਹਿਚਰਾਵਉਧੂਪਾ। ੧।ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁਮਰੈ
ਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹੀਤੁਮਾਰੀਲੂਕਾ।ਕਾਢਿਲੇਹੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੰਸਾਰ
ਪਾਵਕਕੇਕੂਪਾ। ੨।।੪।। ੮।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ।। ੫।ਕੋਈਜਨਹਰਿਸਿਉ
ਦੇਵੈਜੋਰਿ।ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਆਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸੰਜੋਰਿ।ਇਆਰਸਮਹਿਮਗਨ
ਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਤੇਤੋਰਿ।।੧।।ਆਇਓਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵ
ਉਤੁਮਾਰੀਓਰਿ।ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਕੋਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰਿ।੨
।।੫।। ੯ ।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਹਾ।ਕ੍ਰਿਪਾ
ਸਿਧੁਕਰੁਨਾਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਹਾ। ੧।ਰਹਾਉ।ਅਨਿਕਸੂਖਚ
ਕਵੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੇਹਿ।ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨਜ
ਲਮਰਨਾਤੇਹ।੧।ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਹਰਿਸਰਨੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਾ।ਚਰਨਕ
ਮਲਨਾਨਕਆਰਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੇਹਾ।੨।।੬।। ੧੦।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ
।। ੫।ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨ
।।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ।ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕ
ਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ।ਲਾਇਲਏਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨ
ਹਾਰੇ।ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਓਨਾਨਕਸਰਨਦੁਆਰੇ।੨।।
੭ ।।੧੧।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ। ੫।ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ।ਉ
ਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪਨੀਚਰਨੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।। ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿ

ਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀ
ਜਾਇਤਰਨੀ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਨੀ॥ਹਰਿਦਰਸ
ਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਪਾਵਤਹਰਿਨਾਮੁਰੰਗਆਭਰਨੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥
ਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਵਿਦ
ਧਾਮ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਕਰੇਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਜੋ
ਕਰਨੀਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗੁਰਨਾਨਕਸੁਖਸਮੂਹਬਿਸਰਾਮ॥੨
॥੯॥੧੩॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਲਗਿਤਿਹਤਿਆਪੁਬੰਧਾਇ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥ਸੰਗਿਸੁ
ਆਮੀਜਾਨਿਓਨਾਹੀਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨੁਰਾਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋ
ਗਿਆਨੁਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥ਜੈ
ਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯॥ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿ
ਸਰਨਿਗਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪ
ਅਬਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕੋਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵ
ਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਿਕਉਉਠਿਧਾਇਆ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮ
ਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਹਿਕਿਛੁਜਪੁਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕ
ਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯ ॥
ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨੋਸਗਰੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਾਨੋਰੂ

ਪੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬਹੂਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨ
ਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤਿਹਾਰਾ॥੨॥੩॥ਮ:੪॥੪॥੧੧॥ਮ:੫॥੫॥
੧੩॥ਮ:੯॥੬॥੩॥ਜੁਮਲਾ॥੨੭॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਛੰਤ॥ਘਰੁ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਰਸਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨ
ਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ਛੰਤ॥ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨਤੀਆ॥ਤਿਸੁ
ਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕ
ਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉ
ਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸ
ਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕਦੂੰਹਿ
ਕਿਚਾੜ੍ਹੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿ
ਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀ
ਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿ
ਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾ
ਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾ
ਣੇ॥ਬਾਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਣੀਅਉਗਣਨਪਛਾਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆ
ਰੰਗਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾ
ਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਯਾਰ
ਵਰਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗਲਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸ
ਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆ
ਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾ

ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰੁ॥੨॥ਛੰਤ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀ
ਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥ ੧॥ਛੰਤ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨ
ਉਅਸੰਖਅਵਗਨਿਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੋਹ
ਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇ
ਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਨਿਰਤਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾ
ਵੇਥਾਉ॥ ੧॥ਛੰਤ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋ
ਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿ
ਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ਸਲੋਕੁ॥
ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕ
ਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥ ੧॥ਛੰਤ॥ ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤ
ਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਸੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਰਣਿ
ਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾ
ਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥ ੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥ ੧॥ਛੰਤ॥ ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿ
ਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾ

ਲਿਆ ॥ ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲਿਆ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿ
ਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ
॥ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵ
ਹੋ ॥ ਭ੍ਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕ
ਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮ ਹਾ
ਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕ
ਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠਿਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿ
ਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹ ਨੈਣ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੁਰ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ
॥ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰ
ਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿ
ਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ
॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁ
ਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ
ਆ ॥੪॥੨॥੩॥
ਜੈਤਸਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬ
ਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮ

ਹਿਰਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਧਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਗੁਰ ਰਾਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ
॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰ
ਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰ
ਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ
ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨ ਇਛਾ
ਦਾਨੁ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨ
ਹ ਦੂਰਣਹ ॥ ੧ ॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿ
ਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ
ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ
ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉ
ਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥ ੧ ॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿ
ਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ
ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ
॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੇ ਸੋਧ

ਤਾ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਤਹ ॥ ਉਧਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਦੀਪਨੁ ਕੀਤੋ ਮੂਪਨਾ ਕੋਗੀ ਚਿਤੀ ਮੁਕਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੈਦੜੇ ਸਚੁ ਸਹ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖ ਖੜੋਉ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਿਟਿਆ ਪਾਸ ਤਿਨਾ ਸੋਹੇ ਹਿ ਸਿਮਰਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨਾਮਾ ॥ ਮਨ ਲੋੜੈ ਫਲ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟੀਐ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ

ਵ੍ਰਿਖੰਡਨਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਣਹ॥੧॥ਕਉ
ਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੋਈ
ਥਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਝੂਠਸਮਗ੍ਰੀਪੇਖਿ
ਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਫਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆ॥ਸਿਰਿਜਮਡੰਡੁਤਾਪਛੁ
ਤਾਨਿਆ॥ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਫਿਰੈਸੈਤਾਨਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਰਾਜਕਪਟੰਰੂਪਕਪ
ਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹ॥ਸੰਚੰਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥
॥੧॥ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੁੰਮਾਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ॥ਅਢੁਨਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨਜੁ
ਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕ
ਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥
ਪ੍ਰਭੂਛੋਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ॥੧੦
॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾਇਆ॥ਮਿ
ਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੰ॥੧॥ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮੰਨਮਝਾਹੂ
ਰਤਿਆ॥ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾ
ਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਫੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾ॥ਅਗਿਆ
ਨੁਭਰਮੁਦੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥
ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਿਝੂਠਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਿਆਗਤਜਲਨਹਜੀਵਮੀ
ਨੰਨਹਤਿਆਗੰਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਘਮੰਡਲਹ॥ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮ
ਬਾਸਨਹ॥ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ਮੁਖੁਡੇਖਾਊਪ
ਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਊਚਿਤੁ॥ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ॥ਬੂੰਦਵਿਹੂਣਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿ
ਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ਭਵਰੁਲੋਭੀਕੁਸਮ

ਵਾਸੁ ਕਾਮਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਖਿਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮਨ ਮੰਝਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਆ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਆ ॥੧੩॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚਿ ਸਿਉ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੰਥਾ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਨ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਣ ਦਇਆਲੰ

ਆਸ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ
ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ
ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ
ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ
॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ
ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ
ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰ
ਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿ
ਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤੇ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤਿ ਏਕੋ ਨਰ
ਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ
ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ
ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ੪੦

ਮਃ॥੪॥੧੧॥ਮਃ॥੫॥੧੩॥ਮਃ॥੯॥੩॥ਛੰਤਾ॥ਮਃ੪॥੫॥੩॥ਜੁਮਲਾ॥
੩੧॥ਜੋੜੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਿਰੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥
ਨਾਥਕਛੂਅਨਜਾਨਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਹਾਥਿਬਿਕਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਕਹੀਅਤ
ਹੌਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਹਮਕਹੀਅਤਕਲਿਜੁਗਕੇਕਾਮੀ॥ਇਨਪੰਚਨਮੇਰੋਮਨੁਜੁਬਿਗਾ
ਰਿਓ॥ਪਲੁਪਲੁਹਰਿਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿਓ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ॥ਅਜੌ
ਨਪਤ੍ਯ਼ਾਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸੀਸੁਧਰਨਿਸਹਸਭਗ
ਗਾਮੀ॥੪॥ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨਹੀਹਾਰਿਓ॥੫
॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥੬॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਘਰੁ॥੧॥ਚਉਪਦਾ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨੁ
ਮੇਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇ
ਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁ
ਚੰਗੇਰਾ॥੨॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਿਜਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਰਾ॥ਓਇਮਨ
ਮੁਖਮੂੜਅਗਿਆਨੀਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿ

ਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਪ੍ਰਭੁਕੇਵਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ੨ਦੁਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥ਐਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਿਨਕਉਰਾ
ਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭ
ਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸ
ਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿ
ਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾ
ਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਧੰਨੁਉਸੁਜ
ਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੨ ੨ ॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰੁ॥ ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਾਇਓਰੇਮਨੁਦਹਦਿਸਿਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਭੁਲਾਇਓ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇ
ਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ॥੧॥ਚਰਨ
ਕਮਲਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉ
ਤੇਲੀਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਇਓ॥ ੨॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ
॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥ ੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂ
ਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਾਰੋਮਦਮਾ
ਇਓ॥੪॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭਾ
ਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੫॥੧॥੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥

ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁ
ਓਢਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾ
ਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜਿਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾ
ਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥
ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਆ॥ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆ
ਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾ
ਮੁਵਸਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਓਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੪॥
੨॥੪॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰ
ਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸ
ਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥
ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆ
ਨਨਕਤਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀ
ਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮ
ਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਖੀਰਾ॥੪॥੩
॥੫॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੨ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮ॥ਅਵਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਮਾਲੁਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿ
ਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਹਉਦੀਸੈਸਗਲਬਾ
ਤਹੈਖਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ੨ ॥੪॥ ੬ ॥ਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰ

ਤਨਿ ਏਹ ਮਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗਾ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥੨॥੩॥੮॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ
ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿ
ਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰ
ਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨ
ਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿ
ਹਰਵਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥
੨॥੯॥੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ
॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ
ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾ
ਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੫॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਾਹਾ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਾਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ
ਨ ਚੀਨਿਆ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋ
ਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ
ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥

੪॥੧॥੧੯॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ਆਨਾ॥ ਅਵਰ ਸਿਞਾਨਿ ਨ ਕਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ॥ ੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੪॥੧੦॥ ॥ ॥ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੪॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਨਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ॥ ੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ॥ ੨॥੧॥੧੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ॥ ੨॥੨॥੧੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ॥ ੨॥ ੧॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀ

ਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪੁਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀ
ਵਨਧਨੁਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕ
ਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ
॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥
੨੧॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇ
ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮੁਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧
॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥ ੨੨॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫
॥ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋ
ਚਾਪੂਰਿ॥੧॥ਦਹਦਿਸਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋ
ਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾ
ਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਟੇਬਿਸੂਰ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨ
ਕਜਾਨੈਕੂਰਿ॥੨॥੪॥੨੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆ
ਸ॥ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨੁਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਕਿਲਵਿਖਨਾਸ॥ਪੂਰਨਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੋਜਾਸ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਨਮਨੋਰ
ਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੂਖਮਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪ
ਰਗਾਸ॥੨॥੫॥੨੪॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ
॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘ
ੜੁਚਤੁਰੁਸਭਬੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੂ

ਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜ ਨ ਬੋਵਨ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ
ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥
॥੨॥੬॥ ੨੫॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ
ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ੧॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰ
ਈਦੁ ਇਕ ਰਿ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ
ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥ ੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖ
ਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥ ੭॥੨੬
॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ
ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਸੇ ਮਦ
ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥ ੨ ॥੮॥ ੨੭ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ
ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ
ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੨॥ ੯ ॥ ੨੮ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ
ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ
ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੯ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿ

ਦੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪ
ਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ
ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨ ॥
੧੧ ॥ ੩੦ ॥ ੧੩ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹਿ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗ
ਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ
ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤੁ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸਿ
ਦਿਨ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬਿ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰ
ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋੜੁ ॥ ੩੨ ॥ ਮ: ॥ ੫ ॥ ਮ: ॥ ੯ ॥ ੧ ॥
॥ ॥

ਟੋਡੀ ਬਾਨੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਨਾਮਦੇਉ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਂਇ ਰੇ ਬ
ਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ
ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਟੋਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰ
ਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੰ
ਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗ
ਏ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆ
ਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ॥ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ੧ ॥

ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਹੀਗੁਆਛੈਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲਮਧੇਲੀਗੁਆਛੈਲੀਗੁਸੀਗੁ
ਹੀਗੁਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਿਤੇਲੁਆਛੈ॥ਜੰਗਲਮਧੇਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਕੇਲਆਛੈ
॥ਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥ਸੰਤਾਮਧੇਗੋਬਿੰਦੁਆਛੈਗੋਕਲਮਧੇਸਿਆਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾ
ਮੁਆਛੈਰਾਮਸਿਆਮਗੋਬਿੰਦਗੋ॥੪॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਘਰੁ॥ ੧॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿ
ਨਾ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿ
ਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਨਹੀ
ਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥ ੧॥ਸੁਰਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮ
॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨ ॥ ੧ ॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ॥
੪ ॥ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦ
ਨੁਦਿਵਾਇਓ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ
ਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥ ੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆ
ਮੀਦੁਖਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥ ੨ ॥੨ ॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨ
ਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇ

ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ
॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬ
ਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹ
ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ
॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗ
ਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਕਾਈ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨
॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ਜੋ ਇਛ
ਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿ
ਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਚਾਹ
ਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ਘਰੁ॥ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿ
ਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾ
ਮੇਫਾਨੀਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇ
ਚਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆ
ਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹ
ਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ
॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਦਜਨੁ
ਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਪਾਖਾਕ॥ ੪॥ ੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ਘਰੁ॥ ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਿਕਾਸਾਦਰਸਨ
ਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥ ੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿ
ਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾ॥ਸਰਬਸਰੀਰੀ
ਚੜਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀ॥ਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟਭਾਂਡਾਕ
ਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੀਭਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ਘਰੁ॥ ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆ ```` ਆਪਿਆਰੇਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ।ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋਲੜਾ
ਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ।੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ
।ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉ।ਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸ
ਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ।੧॥ਰਹਾਉ।ਕਾਇਆਰੰਙਣਿਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉ
ਮਜੀਠ।ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ।੨॥ਜਿਨਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇ
ਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸ।ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ।
੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀ
ਰਾਵੇਇ।੪॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ। ੧॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ।ਆ
ਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ।ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ
।ਭੈਕੀਆਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ।ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀ
ਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ।ਕਰਣਪਲ
ਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ।ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾ
ਵੈ।ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ।ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ
ਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ।੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪ
ਾਈਐ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ।ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ।ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਐ
ਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ।ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ।੩॥ਆ
ਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ।ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿ
ਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐ।ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾ
ਸਭਰਾਈ।ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ।ਸੁੰਦਰਿਸਾਇ
ਸਰੂਪਬਿਚਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ।੪॥੨॥੪॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ।੧॥ਜੈਸੀਮੈ

ਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆ
ਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ
॥ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿ
ਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀਆਏਹਿਭੀ
ਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥
੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿ
ਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕ
ਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵ
ਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈ
ਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੨॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ
॥੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁਸਭੁਊਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਰੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾ
ਨਕਆਪਿਝੂਠੁਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥੨॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥੪॥ਨਿਤਨਿਹਫਲਕਰਮਕ
ਮਾਇਬਫਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬਆਣੈਵਲਵੰਚਕਰਿਝੂਠੁਤਬਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧
॥ਐਸਾਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੇਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਝੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ
ਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਆਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗ੍ਰਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏ
ਛਡਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥
ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਖਾਕੁਨੂਰਕਰਦੰਆਲ
ਮਦੁਨੀਆਇ॥ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਖਤਆਬਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੇ

ਫੁਨਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁਰਦਨੀਗਾਫਲਹਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੈਬਾਨਹੈਵਾਨਹ
ਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਾਰਬਖੋਰਾਇ॥ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾਇ॥੨॥
ਵਲੀਨਿਆਮਤਿਬਿਰਾਦਰਾਦਰਬਾਰਮਿਲਕਖਾਨਾਇ॥ਜਬਅਜਰਾਈਲੁਬਸਤਨੀਤਬਚਿ
ਕਾਰੇਬਿਦਾਇ॥੩॥ਹਵਾਲਮਾਲੂਮੁਕਰਦੰਪਾਕਅਲਾਹ॥ਬੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਪੇ
ਸਿਦਰਵੇਸਬੰਦਾਹ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਕਰਤਾਰੁਕਰਹਿਸੋਹੋਇ॥ਤੇਰਾਜੋਰੁਤੇਰੀਮਨਿਟੇ
ਕ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪਿਨਾਨਕਏਕ॥੧॥ਸਭਊਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਾਤਾਰੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾ
ਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੈਤੂਹੈਤੂਹੋਵਨਹਾਰ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਊਚਆਪਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁ
ਸੇਵਹਿਤਿਨਭਉਦੁਖੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੨॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾਰੂ
ਪੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਵਿੰਦਅਨੂਪ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਨਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਸਕਉਬਲਿਹਾਰ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥੪॥੨॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਿਹਰਵਾਨਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਅਸਗਲਕਉਦੇ
ਇਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਕਾਹੇਡੋਲਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਤੁਧੁਰਾਖੈਗਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿ
ਪੈਦਾਇਸਿਤੂਕੀਆਸੋਈਦੇਇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਕਰਦਾਸਾ
ਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਮਾਲਕੁਦਿਲਾਕਾਸਚਾਪਰਵਦਗਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਿਜਾਣੀਐਵ
ਡਾਵੇਪਰਵਾਹ॥ਕਰਿਬੰਦੇਤੂਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁਘਟਿਮਹਿਸਾਹੁ॥ਤੂਸਮਰਥੁਅਕਥੁਅ
ਗੋਚਰੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਰਹਮਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਾਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥
੪॥੩॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਏਕਤੂਹੀਸਭ

ਖਲਕਹੀਤੇਪਾਕੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਾਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਆਚਰਜਤੇਰੇਰੂਪ॥ਕਉਣੁ
ਜਾਣੈਚਲਤੇਤੇਰੇਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਖੁਦਿਖਸਮਖਲਕਜਹਾਨਅਲਹਮਿਹ
ਰਖੁਦਾਇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧੇਸੋਕਿਉਦੋਜਕਿਜਾਇ॥ ੨॥ਅਜਰਾਈਲੁ
ਯਾਰਬੰਦੇਜਿਸੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਆਫੂਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾ
ਰ॥ ੩॥ਦੁਨੀਆਚੀਜਫਿਲਹਾਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕ
ਬੂਝਿਆਸਦਾਏਕਸੁਗਾਉ॥੪ ॥ ੪॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮੀਰਾਦਾਨਾਦਿਲ
ਸੋਚ॥ਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁਸਾਹਿਬੁਬੰਦੀਮੋਚ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਦਨੇਦੀਦਾ
ਰੁਸਾਹਿਬੁਕਛੁਨਹੀਇਸਕਾਮੋਲੁ॥ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਰਤੂਖੁਦਿਖਸਮੁਵਡਾਅਤੋ
ਲੁ॥੧॥ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੂਹੀਏਕ॥ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਾਲ
ਕਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥ ੨॥ ੫॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਜਾਗਲੇਹੁਕਹਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥ਜੋਤਨੁਉਪਜਿਆਸੰਗਹੀਸੋਭੀ
ਸੰਗਿਨਹੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ॥ਜੀ
ਉਛੂਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰੁਹੈਜਗਕਉ
ਕੀਨਾ॥ਜੀਉਛੂਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥ ੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾ
ਰੁਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਪਨਸਮਾਨਉ॥ ੧॥ਤਿਲੰ
ਗਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈਜੋਸੰਗੀਹੈਤੇਰੋ॥ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਾਤੁ
ਹੈਕਹਿਓਮਾਨਿਲੈਮੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਓ
॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲਿਮੈਪਰੀਸਭਭਇਓਪਰਾਇਓ॥ ੧॥ਜਾਨਿਬੂਝਿਕੈਬਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁ
ਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਚਿਓਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥ ੨॥ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਿ
ਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗਹੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥ ੩॥ਤਿਲੰ

ਗੂ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ
ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆ
ਨਾ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ੩॥ ਮ ੪ ੧॥ ੫॥ ਮਹਲਾ
॥੪॥੨॥ ਮ ੪ ਪੰ॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੫॥ ਮ ੦ ੬

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ॥ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾ
ੜੀ ਹੈ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ
ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ॥ ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈ
ਗੀ ਸਾਰੀ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ॥ ੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿ
ਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਜੋ ਦਿਲਿ
ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਿਕੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ
॥੭॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨ
ਭਉ ਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ
ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੯॥ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ
ਗੁਰ ਸਿਖੰ ਆਇ ਮਿਲੁ ਬਲਿ ਜਾਈਆ॥ ੧॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁ

ਹੂਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚਹੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ
॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹ
ੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ ਜਿ
ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿ
ਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾ
ਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ
ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀ
ਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ
॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀ
ਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿ
ਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿ
ਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿ
ਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ

ਰਾਮੋ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਨੋ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੧॥ ਮ ੩॥੧॥ ੫॥ ਮ ੪॥੨॥ ਮ ੫ ॥ ੫॥ ਮ ੯॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੮॥
ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾ
ਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ
ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹੁ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂ
ਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਯਿਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ
ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰ
ਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰੀਮਾ ਰਹੀਮਾ ਅਲਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ
ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿ
ਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂ ਹਰੀ ॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾ ਹਲੇ ਯਾਰਾ
ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ
ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾ
ਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥
੨॥ ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਵਲੇ ਬਰਨਾ ॥੩॥
ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ॥ ॥
੪॥ ੨ ॥ ੩॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥੧॥ ॥ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਧੈਕ
ਉਜਾਵਹੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਵਹੁ॥ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅ
ਵਰਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁਮਨੁਈਟੀਹਾਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉਨੀਦਨਆਵੈ
ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵ
ਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇ॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕ
ਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾ
ਲਾਹੀਸਚਾਸੋਈ॥੪॥੧॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥ ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਹੀ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ
॥ਹੋਵਹੁਚਾਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ॥ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆ
ਸਭੁਕੋਭਵੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ॥੩॥
ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੬ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀਮਸੁ॥ਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ॥੧॥
ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨਿ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀਵਿਚਹੁਸ
ਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ॥ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾ

ਕਰੀਮੇਲਿ॥੪॥ਸਿਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ॥ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤ
ਨਿਹੰਨਿ॥੫॥ਅੰਧੁਲੇਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾਹਉਚੜਿਲੰਘਾ
ਕਿਤੁ॥੬॥ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਬਧਾ
ਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੭॥੧॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੬॥ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘ
ਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾ
ਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਦਰੰਗਢੋਲਾਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ ਜੇਗੁਣ
ਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੋਈ॥੨॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਆਵਾ
ਗਉਣਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾਸੋਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚ
ਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲਾ॥੪॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾਹ
ਮਸਹਕੇਰੀਆਦਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਕਉਭਾਂ
ਡੈਭਾਉਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾ
ਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿ
ਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿ
ਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਨੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥
੩॥ਘਲੇਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਈ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾ
ਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵਸੀ॥ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਲੀਣੁਧੋਤਾਹਛਾਨਹੋਇਸੀ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਸੋਝੀਪਾਇਸੀ॥
ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛਾਹੋਇਸੀ॥ਮੈਲੇਹਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਾਣੈ
ਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹਾਹੋਇਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਵਰਤਾ
ਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾ
ਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾਲਸਭੁਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੪॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥

੧॥ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਹੋਵੈਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਲਿਮਲਿਨਾਇ
॥ਤੇਰਾਸਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇਜੋ
ਖਟੇਸੋਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੋਜੈਸਾਕਾਢੀਐ
ਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਸੋਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀ
ਬੈਕਰੀਜੇਕੋਲਏਵਿਕਾਇ॥ਨਾਨਕਕੰਮਿਨਆਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਾਉ॥੪॥
੫॥੭॥ ॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜੋਗੁ
ਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਈਐਜੋਗੁਨਸਿੰ
ਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੧॥ਗਲੀਜੋ
ਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜੋਗੁਨਬਾਹਰਿਮੜੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐ
ਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ
॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਹਸਾਤੂਟੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਈਐ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਧੁਨਿਲ
ਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ
॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤ
ਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥
੪॥੧॥੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧ ॥ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ
॥ਕਉਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿ
ਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰ

॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਜੋਧੁਲਾਨੀਫੁਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆ
ਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥੨॥
॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਗੁਰਕੇ॥ਸਭਿਇਛਾਮਨਿਤਨਿਪੂਰੀਆਸ
ਭੁਚੂਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੇ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿ
ਆਹਰਿਪੀਆਰਸੁਗਟਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਊਤਮਸਤਿਗੁਰਕੇਰੀਗੁਨਗਾਵੈ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮਧੋਵਹਪਗਜਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸਕੇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਭਲਾ
ਥੀਤਿਸਤਿਸਕੇ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਵੇਚਿਓਸਿਰੁਗੁਰਕੇ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ਸੂਹੀਮਹਲ
॥੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਦਾਲਦਦਲਘਾ॥ਭਉਜਨਮਮ
ਰਣਾਮੇਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਵਿਸੁਖਿਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾ
ਮੁਅਤਿਪਿਰਘਾ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਗੈਸਿਰੁਵੇਚਿਲੀਓਮੁਲਿਮਹ
ਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕੜਿਖੜੇਸਭਿਕ
ਲਘਾ॥ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਫਲਘਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾ
ਖੁਰਾਖੁਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖੁ
ਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚਪੂਰਿਜਨੁਤੁਮਘਾ॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀ
ਜੈਦਾਨੁਹਰਿਨਿਮਘਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਘਾ
॥੪॥੨॥੧੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪ ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰੰਗੁ॥ਗੁਰਿ
ਤੁਠੈਹਰਿਰੰਗੁਚਾੜਿਆਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਭੰਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰ
ਗੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਉਨਿਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੁੰਧਇ

ਆਈਮਨਮੁਖੀਫਿਰਿਆਵਣੁਜਾਣਾਭੰਡੂ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਮਨਿਦੂਜੈਭਾਉਸ
ਹਲੰਡੂ॥੨॥ਹਮਮੈਲੁਭਰੇਦੁਹਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਖਹੁਅੰਗੀਅੰਙੂ॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਲਿ
ਆਸਭਿਲਾਥੇਕਿਲਵਿਖਪੰਙੂ॥੩॥ਹਰਿਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਹੁਸੰ
ਙੂ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰੰਙੂ॥੪॥੩॥੧੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਨਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਕਰਮਕਰਹਿਬ
ਹੁਤੇਰੇਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਗਿਆਨੀਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਕੋਰੈਰੰਗੁਕਦੇਨਚੜੈਜੇਲੋਚੈ
ਸਭੁਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਵਰਤਕਰੇਪੂਜਾਮਨਮੁਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਰਿਰੋ
ਗੁਮਹਾਅਭਿਮਾਨਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿ
ਧਾਵੈ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪਿਆਸਬਦੁਨਚੀਨੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵੈ॥੩॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕ
ਰੇਸੋਬੂਝੈਸੋਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਬੂਝੈਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪॥੪॥੧੩
॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ ॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੋਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਸਾਂਤਿ
ਵਸਾਈ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਖਿਨੁਅੰਤਰਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਭੁਖਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਗੁਣਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੧॥ਹਉ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਢੂਢਿਢੂਢਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੁਲਿਖੇਹਰਿਪਾਈ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮੇਲੈਹਰਿਭਾਈ॥੪॥੧॥੫॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥
ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੰਗੁਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਮਨੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਹੋਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਾਹੋ
ਇ॥ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੰਗੁਨਹੋਵੈਕੋਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿ
ਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੨॥੬॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਿਰਹੀਅਘਾਇ॥

॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖਹੁਜੇਭਾਈਤਉਕਤਅਨਤਭੋਲੇਭ੍ਰਾਇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥੮॥੧੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੬॥
ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕ੍ਰਿਸਨੁਉਤਰਿਆ
ਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭੋਲਹਿਜਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ॥ਪਤਿ
ਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਹਰਿਸੇ
ਤੀਲੋਕਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਿਠਿਦੇਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲ
ਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥੪॥੧॥੧੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪
॥ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀ
ਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨੁਮੇਰੇਮਨਧਿ
ਆਇ॥ਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕ
ਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾ
ਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿ
ਰਿਨਿੰਦਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੂਛਿਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ
॥੪॥੨॥ਨ॥੧੨॥੧੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪ ॥ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਲਇਆਨਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿ

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋ
ਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ
ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ
ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂ
ਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾ
ਈ ॥੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਵਿ
ਚਿ ਸਾਕਤੁ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲ
ਦਿ ਚਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥
੩॥੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪ
ਰਵਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ
ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲੁ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾ
ਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉ
ਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ
॥ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੭॥
॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੇਰੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ

ਨਮਸਕਾਰੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆ
ਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿ
ਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾ
ਏ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ
ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥
ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨ
ਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੨॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ
ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ
ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
ਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ
ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩

ਫ॥੨੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈ॥ਕਿਛੁਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪ
ਣਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ॥ਅ
ਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਭੁਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਧੁਆਪੇਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੂੰਹੁਕਮੁਕਰਹਿਤੇਹੇਕੋਕਰਮਕਮਾਵੈ
ਜੇਹਾਤੁਧੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈਛੇਵਾਕਰਿ
ਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਾਹੋਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁਝਾਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਸਿਰੋਵੈ॥੩॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖ
ਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣਾਗਤਿਪਇਆਅਜਾਣਾ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ॥ਨਾਨਾਰੂਪਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ਸਾਂਗੁਉਤਾਰਿਥੰਮਿਓਪਾਸ
ਾਰਾ॥ਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇਓ॥ਕਤਹਿਗਇਓਉਹੁ
ਕਤਤੇਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਲਤੇਊਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ
॥ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁ
ਆਕਾਸੁ॥ਘਟਫੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਵਿਕਾਰ॥ਭ੍ਰਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰ
ਕਾਰੁ॥੩॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋ
ਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ ੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੋਜਨੁਸੇਵੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਜਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਹੁ
ਲਾਜਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਲੋਕਪਤੀਆ
ਰੈਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿਲਗੈਤਾਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗਿ
ਆਨੁਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁ

ਧਿਆਏ॥੩॥ਤੂਇਕੁਰਿਜਕੋਦੂਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਾ॥ਤੂਪ੍ਰਭੁਦੇਵਤਾਆਨਹਿਰਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅ
ਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਇ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਧਨੁਸੋਹਾ
ਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੂਪਛਾਨੈ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਰਲੀਆਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸ
ਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਖੀਸਹੇ
ਲੀਕਉਸਮਝਾਵੈ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਗਰਬਿਗਹੇ
ਲੀਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਰੈਣਿਬਿਹਾਵੈ॥ਕਰਮਹੀਣਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥
ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੂਰਿ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ
॥੪॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉਘਰਕੀਨਾਰਿ॥ਦਸਦਾਸੀਕਰਿਦੀਨੀ
ਭਤਾਰਿ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੈਘਰਕੀਜੋੜੀ॥ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕਉਲੋੜੀ॥੧॥ਕਵਨਕਹਾਗੁ
ਨਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤੁਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਹਨੇਬਨੇਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭ
ਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ॥੨॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾ
ਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸਭਤੇਊਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾਮਣਿਤਿਆਗੀਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆਰਾ॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾ॥ਨਵਰੰਗੁ
ਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸ
ਰੋਪ੍ਰਿਅਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਹੀ
ਅਰੋਧੀਰੈਨਿਮਾਨੋ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਝੁਕੁਰਬਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਕਾਸੇਜਵਿਛੀਧਨ
ਕੰਤਾ॥ਧਨਸੂਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੰਤਾ॥ਪੀਓਮਦਰੋਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਾਗੈਜੇਪਿਰੁਬੋਲੰਤਾ
॥੨॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁਤੁਦਿਨਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਹਨੁਨਪਾਵ
ਉਬਿਨੁਪਗਪਾਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਹਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿ

ਲਾਇਆ॥ਘਰੁਵੀਤਪਤਿਆਗਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰੁਹੁਣਿਮੁਝਹਿਸੁਹਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਪਿਰੁਹੈਭਾਈ॥ਖੋਲਿਓਕਪਾਟੁਤਾਮਨੁਠ
ਹਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁ
ਣਕੇਦਾਤਾਰਾ॥ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਆਕਰੇਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਥਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮ
ਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿਮੈਤੇਹੋਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵ
ਕਮਾਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਝਾਵਉ॥ਬਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲ
ਹੀਐਮਨੁਤਰਸੈਚਰਨਾਰੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਢੀਠੁਹੋਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਾਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫ ॥ ਘਰੁ॥ ੩ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਵਾਥੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਕਹਤੋਪਹੁਤਾ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੂੜੀ
ਮੂਰਖਕੀਹਾਠੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ॥ਕਹਤੋਮਹਲੀਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥
ਅਤੀਤੁਸਦਾਏਮਾਇਆਕਾਮਾਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨ
ਉਸੁਨੀਜੈ॥ਕੁਚਲਕਠੋਰੁਕਾਮੀਮੁਕਤੁਕੀਜੈ॥੪॥ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾ
ਤੇਪੁਰਖਸੁਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਊਠਿਖਲੋ
ਇਆ॥ਨਾਮਕੀਬੇਲਾਪੈਪੈਸੋਇਆ॥੧॥ਅਉਸਰੁਅਪਨਾਬੂਝੈਨਇਆਨਾ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਰੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਲੋਭਲਹਰਿਕਉਬਿਗਸਿਫੂਲਿਬੈਠਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕਾ
ਦਰਸੁਨਡੀਠਾ॥੨॥ਕਬਹੂਨਸਮਝੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਲਪਟਿਓਜੰਜਾਰਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਣਿਭੀਨਾ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਆਲਸੁਮਨਿਕੀਨਾ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਹੀ
ਰੇਪੇਖਤਅੰਧੇ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਝੂਠੇਸਭਿਧੰਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਖਸਕਰੀਜੈ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ॥੪॥ਤਉਕਿਛੁਪਾਈਐਜਉਹੋਈਐਰੇਨਾ॥ਜਿਸਹਿ

ਘੁਙ੍ਹਾਣੇ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖ
ਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁ
ਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾ
ਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝੈ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਣ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ
ਜਾਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ
ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ
ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥
ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
॥੫ ॥ ਸੁਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊ
ਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਨੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰ
ਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ
ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ

ਹਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕ
ਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀ
ਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਣਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਕਾਲ
ਹਿਖਰਣਾ॥੨॥ਕੂੜੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਡਿਚਲਿਆਤਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੂਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰ
ਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੰਗਦੁਆਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੯॥੧੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਆ
ਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੋਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵ
ਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਹਾਮੋਹਿਮੋਹਿਓਗਾਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਊਠਿਸਿ
ਧਾਰਾ॥੨॥ਊਚਤੇਊਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥੩॥ਦੂਸਰਹੋਆਨਾਕੋ
ਹੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾ
ਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਭ
ਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆਠਪ
ਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ
॥੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ਸੂਹੀਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਸ
ਫਲਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਜ
ਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਾਰੀ
॥ਦ੍ਰਿੜੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ

ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥ਕਰਨ
ਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੀ
ਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥
ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮਾਇਆ॥ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ॥੩॥
ਦੂਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਸਰਣਾਇਆ॥੪॥
੧੩॥੧੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾਰਾ॥
॥ਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧॥ਸੋ
ਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰ
ਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ
॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਗਰਤਮਹਿ
ਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦
॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥
ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕ
ਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਣੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲੁ
ਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿ
ਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥
ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਦੇਆਧਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮਨਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਇ
ਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂ
ਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥

॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੭॥੨੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥੨੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਗਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁ

ਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਰਬਤ ਦੋ
ਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਦੂ
ਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁ
ਨਾਮੀ ਕਹਾਏ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਚਾ
ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋ
ਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ॥
ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥੨॥ ਸੋ
ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹ
ਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲਾ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ
ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ॥੨॥ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪੁ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ
ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੇ ਸੰ
ਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ॥੪॥੨੬

੩੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਹੁਤੀਜਾਤਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਾਰਤ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਬੰਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚ
॥ਮਾਧੌਵੇਭਜੁਦਿਨੁਨਿਤਰੈਨੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋ
ਊਕਰਝਾਰਤ॥ਰਾਮਰਤਨਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀਧਾਰਤ॥ਭਰਣਪੋਖਣਸੰਗਿਅਉਧਬਿਹਾਣੀ॥ਜੈਜ
ਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀ॥੩॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਉਧਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੭॥ ੩੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਿਰਤਨਾਗਰੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਨਾਰਾਇਣ॥ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿ
ਪਾਪਤਜਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆ
ਉ॥੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿ
ਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥
ਘਰਕਾਕਾਜਨਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ
॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿ
ਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥੩॥ਉ
ਧਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ਸੂਹੀਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰਿਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀਡੋਲਾਇਆ
॥੧॥ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾ
ਏ॥ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩੦॥੩੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾ
ਧੀਬਾਨੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਲਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥੩੧॥੩੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ
੩ ॥ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ

ਗਿਰਿਗਿਰਿਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨ
ਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੨੩॥੫੨॥੩੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਭੁਰੋਗਮਿਟਾਵੈਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੩੫॥੩੯॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੂਤਾਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰ
ਤਕਸਾਈ॥ਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾਈ॥ਘ
ਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰ
ਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥
੫॥੩੬॥੪੦॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸ
ਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁ
ਬਡਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾਜੁਨਕਿ
ਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨॥ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕੈਓਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰ
ਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮ੍ਹਰੈਹਾਥਿਪ੍ਰਭਆਪਿਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਿਮਰਤੁਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾ
ਨਧਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁਨਿਹਾਰਉਚਰਨਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵ
ਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਨੀਪਰਉਹਰਿਗੁ
ਣਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨ

ਮਹਿਮਿਠਉਬੇਦਉਬਾਰਬਾਰ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨਿਆਸਾਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਾ
ਨਕਉਪ੍ਰਭੁਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਨੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਨਿ
ਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪੁਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਜੋਸਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲ
ਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿ
ਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਘਰੁ॥੫॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਲੇਖੈ॥ਸੰਤਲਾਗ
ਮਨਹਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆ॥
ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿ
ਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿ
ਧਿਫਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹ
ਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥
੧॥੪੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਤ
ਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇ
ਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
॥ਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡ
ਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩
ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੩੬

॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾ
ਰਾ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾ
ਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ
ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰ
੩॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇ
ਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੪॥੧॥੪॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ॥੫ ॥ ॥ਘਰੁ॥੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ
ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾ
ਰਾ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਤੂੰ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅ
ਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾ
ਤੇ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ॥੫ ॥ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕ
ਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ
ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਾਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਫਿ
ਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ॥੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ॥
ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ
ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ

ਦਿਆ॥੪॥੩॥੪੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁ
ਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾ
ਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਸੁਕਲਮਹਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂ
ਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿਮਹਿਘਟਿਘ
ਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭੁਮਾਨਹਿਓਰਾ
ਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾ
ਮਹਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਾਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਥਲਮ
ਹੀਅਲਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜਮੁਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ
ਜਨਮਜਨਮਕਾਬਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਭਰਮੁ
ਭਉਕਾਟੈਸੰਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈ॥ਜੇਹਾਮਨੋਰਥੁਕਰਿਆਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਮਹਮਾ
ਕੇਤਕਬਰਨਉਜੋਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿ
ਕਾਣੇ॥੪॥੪॥੫੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਹਾਥਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾ
ਈ॥ਤੇਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀਆਸਚੁਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੁਧੁਚਿ
ਤਿਆਇਐਉਬਰੇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਉਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੀਏਤੁਮਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕ
ਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਲਾਏ॥੩॥ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹਬਿਨਾਸੇਮਿਟਿਆਸਗ
ਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਭੇਟਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੫॥੫੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਛੂ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅ
ਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ
ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ
ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇ
ਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕ
ਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ
ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲ
ਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿ
ਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ
ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੂ

ਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋ
ਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚਰਨ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜ
ਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾ
ਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫
੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ
ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾ
ਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ
॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ॥੫
ਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗ
ਹ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦ
ਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ
ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ
॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂ
ਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥ ॥੧੧॥੫੮॥ ਮਃ

੯॥ ਮਃ੪॥੪॥੧੫॥ਮਃ੪॥੮॥ਜੋੜੁਸਭਉਪਰੇ॥੮੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗੁਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆਮਨੁਕਰੇਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਚੇਕੀਲਿਵਉਬਰੈਬਖਸੇ

ਬਖਸਨਹਾਰੁਜੀਉ॥੫॥ਅਨੇਕਕੀਜੈਮਿਤ੍ਰਨਧਾਵਰੁਲੇਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ਬਹੁਰੰਗਾਰੇ
ਖਿਨੁਲਾਇਆਭੁਲਿਆਵੈਜਾਇਜੀਉ॥ਨਰਕਿਪਏਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲਗਿਆਨਵਿਹੂਣਿਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਭਾਲਿਜੀਉ॥ਖਿੰਚੋਤਾ
ਣਿਵਿਗੁਚੀਐਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਨਾਲਿਜੀਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੈਰਤਿਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ
ਜੀਉ॥੭॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸਭੁਮੇਦੇਇਆਧਾਰੁਜੀਉ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ
ਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁਜੀਉ॥੮॥੧੩॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਕਾਫੀ॥ ਘਰੁ॥੧੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਚੁਲੰਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧॥
ਚਲੈਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਖਰੁਸਚੁਲੈ॥ਪਤਿਪਾਇਦਰਬਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਭੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮ
ਨਿਤਨਿਸਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨॥ਹ
ਉਜੀਵਾਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂਵਸੈ॥ਤੂੰਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੈ॥੩॥ਮੂਰਖਮਨਸਮਝਾ
ਇਆਖਉਕੇਤੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਰੰਗਿਰੰਗੇਤੜਾ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮ
ਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ॥ਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿਨਾਹੀਦੁਖੁਸੰਤਾਪਣਾ॥੫॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣਾਨਾਤਿਸੁਰੰਗੁਹੈ॥ਮਰਸੀਹੋਇਵਿਡਾਣਾਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁਹੈ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾ
ਹਾਘਰਿਆਣਿਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ॥੭॥ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾ
ਸਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਸੀ॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਸੀ॥੮॥੧॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਵੈਭਵਾਈਐ॥੧॥
ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਦੁਖੁਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਾਰੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਮੇਲਹਿਤੁਝਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥
੨॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿਉਥਾਪਿਦਰਿਬੀਨਾ
ਈਐ॥੩॥ਦੇਹੀਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ॥ਇਹੁਕਿਥੈਘਰੁਅਉਤਾਕੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥

੪॥ ਦਿਹੁਟੀ ਦੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਘਰੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥
ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ
॥੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨
॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿ
ਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰ
ਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉ
ਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥

॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ
ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾ
ਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ
ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਸਬਦਿਦੁਖੁਕਾਟਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਸੇਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁ
ਰਭਾਣਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਿਫਤਿਹੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਣਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈ
ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਣਏ॥ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਘਾ
ਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਹੀਕੂੜੋਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਕਾਲਿਬਾਧਾਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾ
ਧਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਣੁਛਡਾਏ॥੪॥ਸਚਾਤੀਰਥੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾ
ਏ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮ
ਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁ
ਕਿਛੁਹਰਿਤਿਸੁਕੇਰਾਦੁਰਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਜਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਏ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੀਵਡਿਆ
ਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰਤੈਵਿਰਲਾਕੋਵੀਚਾਰੇ॥
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ॥੭॥ਸਭੋਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈ
ਜਾਣੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਏਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੮
॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਉਪਿਰੁਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲੇ॥ਪਿ
ਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਹ
ਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਲੇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਲਾ॥੧॥ਕਾਇਆਅੰਦ
ਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਵਸੈਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਾ॥੨॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ
॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਆ
ਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾ
ਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ
ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮ
ਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾ
ਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ॥ਘਰੁ ੧੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ
ਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰ
ਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁ
ਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭੁਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕ
ਰੰਨਿ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ

ਤੇਹੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਣਾਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੭॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾ
ਬੋਲਣਾਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੂਰਹਹਿਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੮॥ਗੁਣ
ਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰੈਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਓਨਾਮਿਲਿਰਹੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ
॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਰੁਸਚਾਆਪਿਧਣੀ॥੧੦॥ਸੋ
ਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾ
ਲਿ॥੧੧॥ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈ
ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧੨॥ਸੋਸਹੁਸਚਾਵੀਸਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀ
ਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹਾਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿ
ਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧੪॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈ
ਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰ॥ਸਪੈਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰੁ॥੧੬॥ਆਪਿਕ
ਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥
੧੭॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਹਿਪਚੰ
ਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇ
ਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਚੁ
ਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉ
ਮੈਮੇਰਾਵਡਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ
ਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀ
ਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋ
ਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥ਸੇਭਾਈ
ਸੇਸਜਣਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲ੍ਹਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਝਕਰੰਨਿ॥੨੫॥ਗੁ

ਛਬੀਸਾਚੁਸੁਖੁਉਪਜੈਸਹਜੀਭਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਸੁਣਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਗਿਨਾਮੁ
ਲਏਨਿ॥੨੬॥ਸੁਣਿਨਾਹੁਪਾਪਕਰਿਕਰਿਜਿਨੀਐਚਲੇਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਵਿਛੁੜੇਦੇ
ਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਭੁਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮਾ
ਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੨੮॥ਏਮਨਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਜਾਸ
ਹਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਇਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿਆਪਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥੨੯
॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿਸਿ
ਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸੋਸਹੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗੁਤਾਚੜੈਜਾ
ਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੩੧॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਭੀਮਿਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੰਨਿ॥ਅੰਤਰਿਨਵ
ਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਨਿਖੁਟਈਹਰਿਗੁਣਸਹਜਿਰਵੰਨਿ॥ਨਾਓਇਜਨਮਹਿ
ਨਾਮਰਹਿਨਾਓਇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੰਨਿ॥੩੩॥ਸਜ
ਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਰਹੰਨਿ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾ
ਨਕਸਚੁਲਹੰਨਿ॥੩੪॥੧॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਜੀਸੂਖਮੁਅਗਮੁਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਿਹਰਿਗੁਣਸਦਾਰਵੰਨਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਮਾਨਸਰੋਵਰੁਹੈਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖਲਹੰਨਿ॥ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿ
ਆਸੇਹੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੰਨਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੰਨਿ॥ਧੁ
ਰਿਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਨਿ॥੩॥ਵਡਭਾਗੀਘਰੁਖੋਜਿਆਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥੪॥ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੫
॥ਸਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਵਸੈਸਭਥਾਇ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਬਦਿ
ਵੇਖਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਬੁਰਾਭਲਾਤਿਚਰੁਆਖਦਾਜਿਚਰੁਹੈਦੁਹੁਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਏਕੋ ਘੁੜਿਆ ਏਕ ਸਮਾਣਿ ਸਮਾਣਾ ॥੭॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਸੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਬਾਣਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੮॥੨॥੩॥੪॥੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩

ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੨੬॥ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨੯॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥੧੦॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥ ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ

ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮ
ਨੁਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮੀਤਿਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾ
ਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਿਆਸਾ
ਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋ
ਚਰ॥ਕਤਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੋਹਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇ॥ਅਤਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂਨਹੀਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ਬਸਇਕਰੋਧੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਨਸੂਝੈਮਹਾਗੁ
ਬਾਰਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਬਿਆਪਤਜਰੇਕਿਵਾਰਾ॥ਜਾਣੁਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਆਸਅੰ
ਦੇਸਾਬੰਧਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥੫॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿ
ਦੀਨਾ॥ਫਿਰਤਪਿਆਸਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਏ
ਕਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੰਤਨਪਾਸੇ॥ਮੇਲਿਲੈਹੁਨਾਨਕਅਰਦਾਸੇ॥੮॥
ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੇਪੂਰਾਪਾਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇ
ਨਰਾਇਣ॥ਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਪਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਾਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇਟਨ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੂਤਨਭੇਟਨ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੂਪਦਇਆਲਾ॥ਰਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐ
ਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪਮਾਇਆਨਬਿਆਪੈ॥੪॥ਜ
ਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਾਰੇ॥ਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁਧਿਆ
ਏ॥ਸਰਬਫਲਾਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਭਗ

ਤਿਸੁਹੀਣਾ॥੭॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੧॥
੨॥ ॥੪॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿਤ੍ਰਸੇਲਾਇ
ਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭ
ਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਾਤੇਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਆਇਮਿਲਹੁਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭ
ਸੰਤਜਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮਿਤਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆ
ਅੰਧਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਜਿਣਿਚਲੇਗੁ
ਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿਆਇਆਚਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥ਹੁਕਮੇ
ਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋ
ੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖੁਮੁਖੁਉ
ਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰਿਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀ
ਉ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕੁ
ਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥੫॥ਆਵਣੁ
ਜਾਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ
॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੋਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮ
ਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪ
ਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂਹੈਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ॥ਤੂ
ਸਮਰਥੁਤੂਸਰਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀ
ਜੀਉ॥੮॥੧॥੩॥ ॥੪॥ ੮॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾਫੀ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈ
ੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ
॥ ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ
ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪ
ਸਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਗੁ
ਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥੩॥ ਛਕਾ ਮਹਲਾ ॥੧੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ
ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ
ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋ
ਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇ
ਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾ
ਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇ
ਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋ

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ
ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ
ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ
॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਲਾ
ਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀ
ਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾ
ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟ
ੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵ
ਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ
ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ
ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ
ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾ
ਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ
ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਹੁ
ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ
ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ
ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ
ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀ

ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀਆ॥ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇ
ਵਾਢੀਆ॥੧॥ਹਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾ
ਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾ
ਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈਮੂੰਦਾ
ਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁ
ਣੀਕਹਾਣੀਆ॥ਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿ
ਤੇਰਿਆ॥ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਊਅਸੰਖਮੰਞਹੁ
ਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੇਮ
ਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨ੍ਹਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇ
ਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰ
ਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫ ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾ
ਮਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲ੍ਹੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨ
ਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪਰਿਰੁੰਨਿ
ਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨ੍ਹਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁ
ਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸ
ਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆ
ਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ॥੮॥੨॥੫॥ਅਸ:॥੧॥੯॥ਮ:੩॥੪॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੫॥ ੫੫॥ਜੁ
ਮਲਾਜੋੜੁ॥੭੬॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਕੁਚਜੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੂਮਤਿਪੂਰੇਪਰਧਾਨੋ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੋ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾ
ਏ॥੪॥੧॥

੧ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇ
ਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆ
ਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁਸੋਹਿ
ਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿ
ਆਨੁਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵ
ਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤ
ਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਜੰਤਭੇਖਤੂਸਫਲਿਓਦਾਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵ
ਣਹਾਰੋ॥ਤੂਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹ
ਨਿਮੋਹਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥੩॥ਆਤਮਰਾਮਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥
ਸਚੁਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਧੁਬਿਨੁਕਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇ
ਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੩॥ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਘਰਿਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘ
ਨੇਰਾਰਾਮ॥ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭ
ਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈਮਿਲਿਆਭਾਇ

ਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਇ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇ
ਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀਰਾਮ॥ਗੁਣ
ਸੰਗਿਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ॥ਅਵਗੁਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈਪੁਰ
ਖਿਬਿਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾ
ਰਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮ॥ਪਿਰਿਰਾ
ਵਿਅੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀ
ਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁ
ਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥
੩॥ਪਿਰੁਉਚੜੀਐਮਾੜੜੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮ॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾ
ਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਖੋਟੇਨਹੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ॥ਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾ॥ਨਾਆਵੈਨਾਜਾ
ਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੩॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੪॥ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀ
ਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾ
ਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀਐਲਇਆ॥ਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿ
ਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ
ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇ
ਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲ ੩੬
ਗੁਣਅਵਗੁਣੁਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁ
ਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾ

ਇਕਹੀਣੈਗੁਣਹੇਕਰੀਛੋਡਿਅਵਗੁਣਚਲੀਆ॥ਪਰਹੇਲਪਰਿਘਰਕਰਿਅਤਿਘਰੁਆਪਣਾ
ਪਿਰੁਮਲੀਆ॥ਜਿਖੇਜਾਇਘਰੀਐਲਾਕਰੀਐਤੁਵਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਗੁਣਕਾਰੋਹੈਦੇਵਾਸੁ
ਲਾਵਹਿਦੂਮੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਤਾਕਉਜਾਈਐ
ਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁ
ਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦੇਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆ
ਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣ
ਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾਚਭਾ
ਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ॥ਪ
ਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥
ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨ
ੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚਿਲਗਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾ
ਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇ
ਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥
ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆ
ਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਵਗੁਣਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿ
ਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆ
ਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾ
ਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨ
ਹੋਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉਪਰਘਰਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨ

ਨਵਰੰਗਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਖੰਡਪੁਰੀਆਮੁਸਾਫਰਾਇ
ਆ॥ਆਪਿਸਾਜੇਖਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰੰਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲਬਣ
ਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉਰਾਹੁ
ਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਮੁਹਰਿਕਛੁ
ਨਸੂਝੈਅੰਧਬੂਡੇਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕ
ਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇ
ਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ
ਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋਟਿਨਆ
ਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜਥੀਐਸ
ਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾਕਰੇਸ
ਚੁਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਸੁਹੇਲਾਬਾਜੰਤਅਨਹਤਬੀਣਾ॥ਗੁਰ
ਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋਈ
॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥ਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈਆਪ੍ਰਿਭੁਜਾਣਾਵੈਆ
ਪਿਅਭੁਲਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ॥ਹੀਣਉਨੀਚੁ
ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥
੫॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ॥੨॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵਹੁਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਕਾ
ਰਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨ
ਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਗੁਣਭੀਨੇ

ਗੁਣਹੀਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿ
ਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹ
ਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀਤਿਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁ
ਣਿਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੇਗੁਣ
ਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਹਉਤੇਰਾਤੂਹਮਾਰਾ॥ਜੁਗਮਹਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਦਹਦਿਸਿਪੂਜਹੋਵੈਹ
ਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਹਰਿਬਿਨੁਕੋਦੂਜਾਨਾਹੀ
ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਘਰੁ॥੩ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਗਤਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮ॥ਸੋਭਗਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਵੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੇਰੇਹਰਿਭਾਇਆਜਿ
ਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀ॥ਭਗਤਾਕੀਚਾ
ਲਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਿਸਾਚੈਜਿ
ਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭਗਤਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾ
ਮ॥ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਅਵਗੁਣਪਛਾਣੇਰਾਮ॥ਗੁਣਅਉ
ਗੁਣਪਛਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਭੈਭਗਤਿਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਘਰਹੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਾ
ਲੇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਹਰਿਕੈਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕ
ਰਹਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵੀਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਰੋਗਿਵਿਆਪੇ

ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੂਜੈਭਾਇਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁਰਤ
ਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਭੁਜਗੁਭਰਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਕੋਟਿ
ਮਧੇਕਿਨੈਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੂਜੈਭਾਇਪ
ਤਿਖੋਈ॥੩॥ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨ
ਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ॥ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ
ਹਰਿਜਨਊਚੇਸਦਹੀਊਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਸੋਭਾਪਾਇਆ॥੪॥੧॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿਥੈਸ
ਚੇਕਾਹੋਇਵੀਚਾਰੋਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸ
ਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿਭਵਜਲੁਤਰਣੁਨਹੋਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀ
ਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ
ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇ
ਆਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਹੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ਸ
ਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵਾਸਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈ॥
ਸਚਿਨਾਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੨॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾਪੁਰ
ਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸ
ਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸਚੇਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁ
ਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਸਚੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਚੁਵਖਾ
ਣੇਰਾਮ॥ਘਟਅੰਤਰਿਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੋਆਪਿਪਛਾਣੇਰਾਮ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾ

ਸਤੁਜਾਨਤਿਸਨੈਮੇਲੀਹੋਈ॥ਸਾਧਨਸਬਦੁਸਹੀਹੈਸੋਭਾਸਾਚੈਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਜਨੁ
ਗਤਿਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਗੁਰੁਪਾਗ
ਘਤਿਹੋਈ॥੮॥੨॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁ
ਨਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲਾਵਾਹੋਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੇਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿ
ਸੋਈਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏ
ਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ
ਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵ
ਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੀਹੈਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮ॥ਮਿ
ਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸਚੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਕਾਮਣਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾਏ॥
ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਸਾਧਨਬਾਲੀਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ
ਭਿਆਪਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈ
ਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਸੇਜਸੁ
ਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੋਈ
॥ਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪
੩॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਰਾਮ॥ਅ
ਨਦਿਨੋਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀ

ਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਸਾਧਨਕੰਤ
ਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦੁਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨ
ਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆ
ਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ
ਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਨੀ॥ਜਿਨਿਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸ
ਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨
॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂ
ਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਕੇ
ਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾ
ਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸ
ਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੬॥੫॥ਸੂ
ਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵ
ਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾ
ਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਜਿ
ਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾ

ਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾ
ਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਸੋਸਹੋਅਤਿ
ਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਹਰਿ
ਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੈਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਇਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿ
ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ
॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੇਅ
ਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕ
ਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿ
ਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਸੋਹਿਲੜਾਹ
ਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮੁਨਾਮਪਿਆ
ਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਨੀ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊ
ਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ
ਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰ
ਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸਭਨਾਵਿ
ਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮਾ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮਾ॥

॥ਇਕੁਨਾਮੁਨਿਆਧਾਰੋਮਿਰਤਲਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏ
ਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰ
ਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟਿਸਭਤਿਸਾਵਿਚਿਇਕੋਰਮਤਾਰੋਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕ
ਤਿਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤਿਕਰਾਇਆਪੁਗਵਾਇਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇ
ਕਬੁਧਿਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੫॥
॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਘਰੁ॥੧॥ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾ
ਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਿਭੋਗੋ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿ
ਤਰਲੀਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆਇਆਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥੧॥ਜੇਠਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਨੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾ
ਨੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤ
ਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਆਰੋਗਤਭਏ
ਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀ
ਦੂਰਿਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜਿਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿ
ਲਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਉਝੜਪੰਥਿਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥

॥ਆਇਆ ਲਗਾ ਗੁਣ ਨਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਉਮਾਹੀਆ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਪਤੀ ਵਾਹਣਾਈ
ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਵ ਸਾਜਨ ਸੁਣਿ ਆਏ ਪਰਿਆਏ ॥ਗਾਹੀ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਤਾ ਪਰਗਟਿ
ਆਏ ਹੋਰੇ ਤਤੁ ਵਿਦਵਾਣੇ ॥ਰੂਪੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚ ਲਵਤਨੁ ਘਾਲ ਸਖੀਏ
॥ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿ ਪਹਿ
ਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ
ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ
ਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ
॥ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿ
ਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥
੨॥ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਸੰਤ ਜਨਾ
ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਥੀ
ਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ
ਜੀਉ ॥ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ
ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾ
ਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥

॥ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੨॥ ਛੰਤ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ॥ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੩॥ ਛੰਤ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ

ਪੂਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਇਕੁਪਛਾਣੈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥੧॥ਸਭਿਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿ
ਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵਾ॥ਆਪੇਲਏਮਿਲ
ਾਏ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨ
ਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਚਤੁਰਾ
ਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਾਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗ
ਇਆਪਛੁਤਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟੰਬੁਸੁਤੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਪਸਾਰਾਆਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੂਛਉਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਕਿਨਿਬਿਧਿ
ਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐਰਾਮ॥ਜੀਵਤਿਆ
ਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਪੂਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀ
ਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਵਡਿਆਈ
॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਘਰੁ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾ
ਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵ
ਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆ
ਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾ
ਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆ
ਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇ

ਆ॥ਅਨਰਤਾਧਨੁਪਿਰਫਬਿਆ॥ਫਿਰਿਬਿਖੁਭੁਲਨਾਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਈਆ॥੩॥ਗੁਰਸੰਤਰਮੋਹਨਪਾਇਕੇਰਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਨੀ
ਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿਤਵਿਸਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤ
ਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਛੰਤ॥ ॥ਮਾਰਿਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿ
ਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆ॥ਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁ
ਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭੁਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨੁਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿ
ਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿ
ਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥
ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆ
ਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਗੁਰਦ
ਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁ
ਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾ
ਮਰਾਜਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੬॥ ੴ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜ
ਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦਚੀ
ਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾ

ਲਿਪਿਰਾਖੁਲਾਜਨੁਭੁਗਤਾਣਾ॥੧॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆ
ਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾ
ਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥੨॥ਸੁ
ਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾਮਾਨੋ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭ
ਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀਵਤਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮਿ
ਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੋ॥ਨਾਨਕੁਸਰਣਿ
ਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੋ॥੩॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਮਤੁਜਾਣਹਿਪ੍ਰ
ਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ
ਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸ
ਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਓਹੁਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇ
ਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾਕਰ
ਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨ
ਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀ
ਉ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਨਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮਲਿਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਮਿਲਿਆਦਇਆਲਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗਾਉਨਿ
ਤਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵ
ਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉ
ਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋ
ਇਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇ
ਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪ
ਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਨਨਜਾਈ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨ
ਕਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥੪॥੨॥

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੨॥ਘਰੁ॥੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿ
ਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰ
ਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾ
ਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾ
ਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭੂਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
ਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਨਜਪਤਨਿਸ
ਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇ
ਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਜਪਿਏਕਅਲਖਅਪਾਰ॥ਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈਨਿ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ
॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥
ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਤਿਆਈਵਜੀ

ਵਧਾਈਮਨੁਹੁਕਮੇਰਹਨਦੀਸੋਹੈ॥ਧਿਨੁਵੰਞਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਰਣਾਕੁਲਗਹੀ
ਜੋਹੈ॥੪॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੩ ॥ਛੰਤ॥ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀਰ
ਾਮ॥ਸਾਰਨਜਾਣਾਤੂਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹ
ਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨ
ਕਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁ
ਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੂ
ਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥ਚਰ
ਣਹਸਰਨੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨ
ਭਾਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈ
ਤੇਰੀਤੂਜਾਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖ
ਭੂਲੀਬਹੁਤੀਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗੁ
ਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂਹੈਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਘੋਲੀਵੰਞਾਤੂਪ
ਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਪਰਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿ
ਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨ
ਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰ
ਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਨਿਭਾ
ਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸ

ਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾ
ਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰ
ਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋ
ਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣ
ਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰਨਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ॥
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਭਉਭਾ
ਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜ
ਨਹੁਪੁੰਨੀਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਰਾਮ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇ
ਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ
ਮੁਖੁਹਰਿਅਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇਨੇ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀ
ਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿ
ਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇ
ਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿ

ਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕੋਟਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਰਾਮ॥ਭਵਸ
ਗਰਨਾਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੈਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਏਸ
ਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥
ਏਹੋਵਰੁਏਹਾਵਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚਰ
ਣੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇ
ਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸਤਸੰਗਿ
ਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਨਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭ
ਲਾਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ
ਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ਅਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੂਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇ
ਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ਘਰਿਮਹਿ
ਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨ
ਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾ
ਪਕਾਡੇਰਾਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬ
ਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨਿਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਵਤਬੈਸ
ਤਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰਿਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬ

ਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸਰ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਜਨ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ
ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਸਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚ
ਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂ
ਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ
ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰ
ਤ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪ
ਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਓਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿ
ਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸ
ਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੈ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰ
ਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ
ਅਨੇਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗ
ਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ

ਸਵਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਤਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ॥ਗੁ
ਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਖਾਆਪਿ
ਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥
ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿ
ਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਫਲਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂ
ਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿ
ਖਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀ
ਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਦਹਦਿਸਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁ
ਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵ
ਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅਨ
ਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੀ
ਸੰਤੋਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ਤ
ਹਜਨਮੁਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਜੁਨੀਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾ
ਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿ
ਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅ
ਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਉਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੈਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮ

॥ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾ
ਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ
ਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ
ਰਾਮ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅ
ਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ
ਗਨੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ
ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਾ
ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿ
ਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥

॥ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ
॥ ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ
ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀਉ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰ
ਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨ

ਮੁਲੀਜਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮ
ਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮ
ਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਕੀਹਰਿਗਿਹਿਰਚਲਸੁਪੂਰਨੁਪਾਇਆ॥ਸਕ੍ਰਿਅਪੂਰ
ਭ੍ਰਿਆਪਿਕੀਓਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਜਾ
ਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵ
ਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵ
ਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧੧॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥
੧੧॥ ਜੋੜ॥ ॥ਛੰਤਬਾਰਹਮਲਾ॥੨੯॥

॥ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ॥੩ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ॥੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭ
ਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆ
ਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸ
ਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆ
ਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁ
ਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੀਧਰਤੀ
ਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚਾਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭ
ਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮ
ਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋ
ਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖ

ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ
ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਿਰ ਮਿਲਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿ
ਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ
ਭਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ
ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾ
ਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ
॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥੩ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ
ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈ
ਸਾਰੁ ॥ ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾ
ਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਈ ਆਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾ
ਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ
ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾ
ਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭ
ਰਮਿਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲ
ਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੀ
ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੰ
ਨਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪ
ਣਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ
ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ
ਆ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ
ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿ

ਉਕਰਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ॥ ਚਲਣੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਾਤਿ ਬਾਗਿ
ਧਨੁ ਸਿਰੀਐ ਭੁਲਿ ਕੇ ਚਲਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬ ਪ੍ਰਛਟੀ ਜੋ ਕੋ ਰੇ ਨਾ ਗੁਨ ਨਾਉ ਪਕਾਰੁ ॥ ਜੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ
॥੩॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲਿ ॥ ਤਰ ਨ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋ
ਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ
ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਟੁਰਦੇ ਕਉ ਟੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥ ਜੀਵ
ਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵੀਚਾਰੀ ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆ
ਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆ ਤਉ
ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸ
ਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਜਲੁ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀ
ਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ
ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ
ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਨਿ

ਚਾਲੁ ਅੰਤਿ ਮੋਹਣੇ ਕੇ ਨਰਿਆ ਜਿਸ ਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਸਕੁ ਤਿਸ ਦਾ ਮੋਸਟੁ ਦੂਰੇ ਤੇ ਮੈ
ਸਾਰਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲ
ਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆ
ਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀ
ਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸ
ਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾ
ਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸ
ਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿ
ਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ
ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂ
ਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤੀ ਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥
੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀ
ਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ
ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿ
ਕੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ
ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁ

ਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸ
ਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾ
ਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ
ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨਿ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨਿ ॥ ਅੰ
ਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ
ਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁ
ਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥
੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ
ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ
ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ
ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥ ਇਕਿ
ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ
ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ
ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂ ਸਮਥੁ ਦਾ
ਤਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖ

ਝੂਠੀਆਹ। ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਤੇ ਰਤੀ ਆਪਹੁ ਹੀ ਬਾਤੜੀਆਹ।੨। ਮ:੧। ਸਭਿ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗ
ਣਿ ਕਿਤੁ। ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ।੩। ਮ:੧। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ। ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ।੪।
ਪਉੜੀ॥ ॥ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ
ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ। ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ। ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ। ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ।੧੫। ਸਲੋਕੁ ਮ
:੧। ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ। ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇ
ਆ ਤਿਉ ਜਾਉ। ਸਉ ਓਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ ਸਹੰਸ। ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ
ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ। ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ। ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ।੨। ਪਉੜੀ॥ ॥ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ
ਸਵਾਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ। ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ। ਤੂੰ ਆਪਿ ਸਵਾਰ
ਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ।੧੬। ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ ॥ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ। ਬੇ
ਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ। ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ। ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਮਿਟੰਤੁ। ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ। ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ। ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
ਸਭੁ ਹੋਇ ਖੁਆਰ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ।੧। ਮ:॥੩॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ
ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ। ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ।
ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ।੨। ਪਉੜੀ। ॥ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ
ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ। ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ
ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ। ਮਨੁ ਮੈ
ਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ।੧੭। ਸਲੋਕ ਮ:੩ ॥ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲੁ

ਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਾਸਿਮਾਲ॥ਇਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਿਕਿਚੁਨੀਅਹਿਡਾਲ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾ
ਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿ
ਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀ
ਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲ
ਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭੁਮ
ਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਅਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੨॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾ
ਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋ
ਨੀਪਾਵੈ॥ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਕਿਸਹੀ
ਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ॥ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥੧॥ਮਃ੨॥
ਜਾਂਸੁਖਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮਾਲਿਓਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂਅਗਮਦ
ਇਆਲੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜੋ
ਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤੀਤਿਨਲੈਹਿਛਡਾਈ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੦॥ਸ
ਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ॥੮॥ਚਉਪਦੇ॥੫੨॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੬॥ਕੁਚਜੀਗੁਣਵੰਤੀ॥੩॥ਛੰਤ
॥੨੫॥ਵਾਰਾ॥੧॥ਜੁਮਲਾਸੂਹੀਕਾ॥੧੩੧॥ਜੋੜੁ॥ ॥ਰਾਗੁ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਂਕੀ॥ਕਬੀਰ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੂਲੀਨਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁ

ਕਵਨਮਤਿਲਾਗੀਮਰਿਜਾਇਬੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਿਕੈਕੁਟੰ
ਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕੰਠਿਗਹਨਤਬਕਰਨਪੁਕਾਰਾ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਆਗੇਤੇਨਸਮਾਰਾ॥੩॥੧॥੨॥ਸੂਹੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਥਰਹਰਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ
॥ਨਾਜਾਨਉਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥ਰੈਨਿਗਈਮਤੁਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ਭਵਰਗਏਬਗਬੈਠੇ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਹੈਨਪਾਨੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥੧
॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ਕਿਉਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਝੁਭਤਾਰਾ॥ਕਾਗਉਡਾ
ਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਅਮ
ਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ਆਏਕਠਨਦੂਤਜਮਲੇਨਾ॥ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕਹਾਗਵਾਇਆ
॥ਚਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਚਲੁਦਰਹਾਲੁਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਫੁਰਮਾਨੁਦਰਗਹਕਾਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਾਵਕਿਛੁਬ
ਕੀ॥ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀਰਾਤੀ॥ਕਿਛੁਭੀਖਰਚੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਸਾਰਉ॥ਸੁਬਹਨਿਵਾਜ
ਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭ
ਗਾ॥ਈਤਊਤਜਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ॥ਜਾਗਤੁਸੋਇਆ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਾਲੁਧਨੁਜੋਰਿਆਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨਰਭੂ
ਲੇ॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਮਾਟੀਸੰਗਿਰੂਲੇ॥੪॥੩॥ਸੂਹੀਲਲਤਕਬੀਰਜੀ॥ਥਾਕੇਨੈਨਸ੍ਰਵਨ
ਸੁਨਥਾਕੇਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ॥ਜਰਾਹਾਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ
੧॥ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਨਪਾਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤਬਲਗੁਪ੍ਰਾਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਸਾਸਾ॥ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਭਾਉਨ
ਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਜਿਸਕਉਸਬਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚੂਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆ
ਸਾ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਚਉਪੜਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿਣਿਢਾਲੇਪਾਸਾ॥੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਅ
ਬਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਾਸਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਜਨਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਢਾਲਿਜੁਜਾ

ਨਪਿਆਸਾ॥੪॥੪॥ਸੂਹੀਲਲਤਕਬੀਰਜੀਉ॥ਏਕੁਕੋਟੁਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾਪੰਚੇਮਾਗਹਿਹਾ
ਲਾ॥ਜਿਮੀਨਾਹੀਮੈਕਿਸੀਕੀਬੋਈਐਸਾਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤ
ਡਸੈਪਟਵਾਰੀ॥ਊਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਿਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਉਡਾਡੀਦਸਮੁੰਸਫਧਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ਡੋਰੀਪੂਰੀਮਾਪ
ਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਹੀ॥੨॥ਬਹਤਰਿਘਰਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਾ
ਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਫਤਰੁਸੋਧਿਆਬਾਕੀਰਿਜਮਨਕਾਈ॥੩॥ਸੰਤਾਕਉਮ
ਤਿਕੋਈਨਿੰਦਹੁਸੰਤਰਾਮੁਹੈਏਕੋ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੋ॥੪॥
੫॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਰਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰ
ਤਰੁਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨ
ਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪਖਹੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿਭਗ
ਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦ
ਰਦਵੰਦੁਦਰਿਆਇਆ॥ਬਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸ
ਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥ਸੂਹੀ॥ ॥ਜੋਦਿਨਆ
ਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤਹੈਹਮਭੀਚਲਨਾ॥ਦੂਰਿ
ਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜਗਿ
ਸਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੋਰਿਜਕੁਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਿ
ਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚਲਾਵੈ॥ਕਰਿਬੰਦਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੨॥
ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਪੰਥੁਨਸਵਾਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿਸਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿ
ਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੇ॥੩॥੨॥ਸੂਹੀ॥ ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥
ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓ

ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥ ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥ ਤ੍ਰੇ ਮਹਲਾ ॥ ੧੦॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥੧ ॥ਤੂਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕ
ਵਨੁਵਡਾਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇ
ਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇ
ਰੀਸਭੁਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ਕਿਆ
ਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆ
ਈ॥੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾ
ਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਇ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੧ ॥ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟ
ਹੀਤੀਰਥੁਨਾਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇ
ਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭ
ਰਿਲੀਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖਮਤਿਸਭੁਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰ
ਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥੪
੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੧॥ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਜਾਨੁ॥ਆਪੇ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਤਾਣੁ॥ਤੂਦਾਤਾਨਾਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ਹਉਜਾਚਕੁਤੂਅ
ਲਖਅਭੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਧਰਕਟੀਨਾਰਿ॥ਭੂੰਡੀਕਾਮਣਿਕਾਮਣਿਆਰਿ
॥ਰਾਜੁਰੂਪੁਝੂਠਾਦਿਨਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣੁਅੰਧਿਆਰਿ॥੨॥ਚਖਿਛੋਡੀਸਹਸਾਨ
ਹੀਕੋਇ॥ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿਨਹੋਇ॥ਏਕੇਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥
੩॥ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇਮਾਰਿਆ॥ਠਾਕਿਰਹੇਮਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਗੁਰ
ਕਉਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥
ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਧਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬ

ਉਰਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾ
ਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ
ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬ
ਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾ
ਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁ
ਧੁ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨
॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥
੩ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲ

ਏ॥ਆਪਿਤੋਲਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਹੁਸਬਦੁਤਿਸਤੇਹੋਇ
॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਹੁਸਬਦਿਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿ
ਰਮਲੁਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲਿਸੁਨਿਰਮਲੁਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁ
ਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ॥ਆ
ਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩
॥ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈ
ਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕ
ਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿ
ਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾ
ਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉ
ਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥
੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰ
ਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿ
ਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹੁਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮ
ਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆ
ਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿ
ਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤ
ਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇਲਾਏਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗ

ਵੁਠਿਆਆਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ
॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਅਵਰਸੋਭਾਸਚੀਪਾਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰ
ਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇ
ਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮ
ਨਿਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗ
ਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇ
ਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁ
ਝਾਈ॥ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸ
ਭਿਕੋਟਿਨਿਧਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿ
ਆਨ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਏਕੋਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆ
ਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੬॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਦਮੁਮਤਿਪ੍ਰਭਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਿਉਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ਜਿਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀ
ਤਿਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤੁਲਿਖੇਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਰ

ਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ
ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋ
ਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ
ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ
ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀ
ਨ ਅਕਰਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆ
ਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣ
ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮ
ਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰ
ਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰੰ
ਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥ ਬਿ
ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭ
ਰਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰ
ਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ਲ
ਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮ
ਧਿਮ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ
ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
॥੪॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫ
ਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ
ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ ਅਪਨ
ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗ
ਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਇਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ
ਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾ
ਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧ
ਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇ
ਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ

ਆਪਿਸਹਜੁਦੂਰਤੇਜਿਉਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਦੇਵਾ॥੮॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ॥੧੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿ
ਆ॥ਜਲਿਥਲੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿ
ਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਗੁਰਿਭੇਟਿਆਹੈਮੁਕਤਿਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਈਹਮ
ਰੀਸਫਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੋ॥੧॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਕਰਿਆਸਾ॥ਭਾਉ
ਦੂਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਆਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥ਕੋ
ਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾਵਨੋ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਦਰੀਆਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤੋਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਿਉਤਰੀਐਬਿਖਿ
ਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਪਾਵੈਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਵਨਝੁਲਾਰੇਮਾਇਆ
ਦੇਇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਥਿਰੁਸੇਇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਊਪ
ਰਿਆਪਿਗੁਰੂਰਖਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਆਵੇੜੁਮਾਇਆਸਰਬਭੁਇਅੰਗਾ॥ਹਉ
ਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਹਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਹੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਲੁ॥ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇ
ਖਿਭਈਨਿਹਾਲੁ॥੪॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ॥ਜਿਉਗੂੰਗਾਮਨਮਹਿ
ਬਿਸਮਾਦੁ॥ਆਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਆਖਿਸਮਾ
ਇਆ॥੫॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵ
ਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵ॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁ

ਨਗਾਏ॥ਦਰਸੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਭਨੀਥਾਈਰਵਿਆ
ਆਪਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੋਇਸੰਤਾਪੁ॥੨॥ਗੁ
ਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇਸਭਥਾਈਵੂਠੇ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਇਸਤਿ
ਗੁਰਤੂਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਹਿਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇ
ਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹ
ਰਿਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲ
ੜਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜ॥ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀੜ
॥ਸਰਬਦੂਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮ
ਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁਛਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਪੂਰਨਸਭ
ਕਾਜ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਹਤਾਜ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤੁ॥ਨਾਨਕਭਗ
ਤਨਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥੪॥੩॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਆਨੜੂਇਕੈਧਰ॥ਗਾਵਨਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਬਿਰਥੀਪਿ
ਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸੋਜ
ਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਫਲ
ਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤਿਨਾਕੀਜਿਨਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ
॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸੇਵਕੁਜ
ਨੁਕੀਸੇਵਾਮਾਗੈਪੂਰੈਕਰਮਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖ

ਦੇਖਨੁਤੇਰਿ[illegible]ਪਾਵਾ

ਖਣਪਾਵਣਾ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਾਵਾਸੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਅਰਾਧੀਐਨਿਰਮਲੁਮਨੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੋ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇਚੂਕੈਜਮ
ਕੀਕਾਣੇ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਣੇਭਾਣੇ॥੩॥ਊਚਅਪਾਰਬੇਅੰਤ
ਸੁਆਮੀਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਗਾਵਤੇਉਧਰਹਿਸੁਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਹਿਪਾਪਘਨੇਰੇ
॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਾਰੇਪਾਹਨਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਦਾਸਦਾ
ਬਲਿਹਾਰੈ॥੪॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀ
ਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਓ॥ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨਹੋਵਤਜੀਓ॥ਮਾਨੁਮ
ਹਤੁਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਾਦਾਸੀਥੀਓ॥ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀ
ਓ॥੧॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਭ੍ਰਮੁਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ॥ਚੰਚਲਿਸੰਗਿ
ਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤਮਾਇਆ॥ਰਸਿਭੋਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇ
ਨਸੰਗਿਸੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਾਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥੨॥ਜਾਇਬਸਹੁਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੂਖਨਭੂ
ਖਨਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨਮੁਨਮਰਨਨਆਵਣਜਾ
ਣਾਨਿਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੁਏਕੁਧਿ
ਆਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾ
ਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੀਮਨਤ
ਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਏ॥੪
॥੨॥੫॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈ
ਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨਇਕ
ਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾ

ਟੇ

ਹੀਆਪਹੀਏਕਾ॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ
੪॥੧॥੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾ
ਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ॥੨
ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਘਟਿਘਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇ
ਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿਜਚਨਾ॥੪॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ॥
੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖ
ਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਫੁਨਿਮੂਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸ੍ਰਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਿਸਾ
ਗਰੁਬੂਡਤਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਜ
ਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮਪੇਖਤਸੋਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ
॥੨॥ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰ
ਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਸਫਲੋਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ
੧॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਮਹਿਆਪੇ॥ਹਰਿਜਪੁਰਸਨਾਦੁਖੁਨਵਿਆਪੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਖਾਭੂਖਬਹੁਤਪਤਿਵਿਆਪਿਆ॥ਸੀਤਲਭਏਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਾਪਿਆ॥੨॥ਕੋਟਿ
ਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫

ਗੁਰਪੂਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਨਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਭਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਵਰਿਕਰਮ
ਸਭਿਲੋਕਾਚਾਰ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਬੀਚਾਰੇ॥
ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰੀਐ॥ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿ
ਦੇਮਹਿਚੀਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਆਸੀਨਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਮੁਖੁਊਜਲੁਕੀਨਾ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਰੁਗਹਿਲੀਨਾ॥ਜੈਜੈ
ਕਾਰੁਜਗਤਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥੨॥ਨੀਚਾਤੇਊਚਊਨਪੂਰੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਲੀ
ਨਾ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪
॥੭॥੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੂਧਿਆਵਤ॥ਜਲਨਿ
ਬੁਝੈਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤਵਡਭਾਗੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਹਿਲਿਵਲਾਗੀ
॥੨॥ਮਤਿਪਤਿਧਨੁਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਇਕਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪਰਮਾਨੰਦਾ
॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੮॥
੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣਹਬਿਹੂਨਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿ
ਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਗੋਪਾਲਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁ
ਘਰਮਹਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ
ਅਬਉਤਰੇਪਾਰੇ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਬੇਦਿਲੇਖਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਨੈ
ਨਹੁਪੇਖਿਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੇਨਾਰਾਇਣ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਭਿਦੁਖਪਲਾਇ
ਣ॥੪॥੯॥੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਕਵਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹਰੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥ਊਚਮਹਲ

ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੋ॥ਤੂੰਅਪਰੰਪਰੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂ
ਜਾ॥ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਅਪਨੀਪੂਜਾ॥੨॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਵਤਭਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈ
ਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨੁਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁਤਿਨਹੀਪਾ
ਇਆ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਹਾਥੁਦੇਰਾਖਿ
ਆ॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਫਲੁਚਾਖਿਆ॥੧॥ਭਜੁਗੋਬਿਦੁਸਭਛੋਡਿਜੰ
ਜਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਮੂੜੇਤਬਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਥਾਪਿਆ॥ਕਰਨਹਾਰੁਇਕਨਿਮਖਨਜਾਪਿਆ॥੨॥ਮਹਾਮੋ
ਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਹਾਈ॥੧॥
ਸੂਖਸਹਜਿਆਨੰਦੁਘਣੇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਜਾਕੀਬਾਣੀਅਨਿਕਗੁਣ ਜਾਕੇਜਾਹਿਨ
ਗਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਗਲਸਰੰਜਾਮੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਭਏਮਨੋਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ॥੨॥
ਅਰਥਧਰਮਕਾਮਮੋਖਕਾਦਾਤਾ॥ਪੂਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਬਿਧਾਤਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕਰੰਗਿਮਾਣਿਆ॥ਘਰਿਆਇਆਪੂਰੈਗੁਰਿਆਣਿਆ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸ੍ਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਤਨਰਜੀਵੇ॥ਮਰਿਖੁਆਰਸਾਕਤਨਰਥੀਵੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਝਖਮ
ਾਰਉਸਾਕਤੁਵੇਚਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਹਿਘਨੇਰੇ॥ਮਿਰਤਕਫਾਸਗਲੈਸਿ
ਰਿਪੈਰੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਹਿਜਨਨਾਮ॥ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮਾ॥੪॥੧੩॥੧
੮॥ ॥ਘਰੁ॥੪॥ ਦੁਪਦੇ॥
॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਵਨਸੰਜੋਗੁਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਚਰਨ

ਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਉ॥ਕਵਨੁਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਐਸੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥੧॥੧੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆ
ਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਬਾਨੀ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥੨੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਮਤਾਮੋਹਿਧ੍ਰੋਹਿਮਦਿਮਾਤਾਬੰਧਨਿਬਾ
ਧਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾ
ਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਹਾਬਿਖਮਸਾਗਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਉਧਰਹੁਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉ॥ਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮ
ਰਾਆਲਾ॥੨॥ਭ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਗਲਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
ਸਾਧਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਬਿਗਸੇਸਭਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾ
ਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਨਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਹਰਿਆਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਧਾਰਿਆ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫ
ਲਪਾਏਪੂਰਨਇਛਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸੁਊਪਰਿ
ਹੋਵਤਦਇਆਲਾ॥ਜਿਂ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੀ
ਐਗੋਪਾਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕ
ਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਆਠਪਹ

ਰਖਹੁ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾ
ਗਾ ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨੀਦ ਪ
ਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ
ਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ
ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰ
ਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ
ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ
ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹ
ਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਚੀ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾ

ਗਣੁ ਧੀਰਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਐਨੇ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਧੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਗਲ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲੁ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦ

ਸੀਸਿਗਤਿਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਏਕਗਮਹਮਾਠੇ॥੨॥ਤੁਮਰੇਦੇਉਸਭੁਕਿਛੁਦਇਆਧਾਰਿਹਮਅ
ਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥ਲਾਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਉਨਹਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ॥੩॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁ
ਨਹੀਭਵਕਾਟਨਹਾਰੇ॥੩॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਭਵਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਣਿਦ
ਇਆਲਗੁਰਲੇਹੁਮੁਗਧਉਧਾਰੇ॥੪॥੫॥੩੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੋਸਨਕਾਹੂ
ਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇਘਨਾਮਨਸੋਈਗਾਈਐ॥੧॥
ਕਹੀਐਕਾਇਪਿਆਰੇਤੁਝੁਬਿਨਾ॥ਤੁਮਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਭਅਵਗਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹਾਅਵਰੁਨਹੀਚਾਰਾ॥ਨੀਧਰਿਆਧਰਤੇਰੀਆਇਕਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੨॥
ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਾਮਨਿਲੇਤਾਮੁਕਤਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੇਰੀਆਸਭਤੇਰੀਜੁਗਤਾ॥ਚਰਨਪਖਾਰਉ
ਕਰਿਸੇਵਾਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੫॥੩੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਊਪਰੇਪਸੂਆਨਹੀਬੂਝੈ॥ਬਾਦੁਸਾਦੁਅਹੰਕਾ
ਰਮਹਿਮਰਣਾਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਪਨਾਕਾਹੇਫਿਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ਦੇਖਿਕਸੁੰਭ
ਰੰਗੁਲਾਕਾਹੇਭੂਲਿਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਰਿਪਾਪਦਰਬੁਕੀਆਵਰਤਣਕੈਤਾਈ॥
ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਰਲੀਨਾਗਉਠਿਜਾਈ॥੨॥ਜਾਕੈਕੀਐਸ੍ਰਮੁਕਰੈਤੇਬੈਰਬਿਰੋਧੀ॥ਅੰਤ
ਕਾਲਿਭਜਿਜਾਹਿਗੇਕਾਹੇਜਲਹੁਕਰੋਧੀ॥ਦਾਸਰੇਣੁਸੋਈਹੋਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਾ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੪॥੬॥੩੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪਿੰ
ਗੁਲਪਰਬਤਪਾਰਿਪਰੇਖਲਚਤੁਰਬਕੀਤਾ॥ਅੰਧੁਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝਿਆਗੁਰਭੇਟਿਪੁਨੀ
ਤਾ॥੧॥ਮਹਿਮਾਸਾਧੂਸੰਗਕੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਮੈਲੁਖੋਈਕੋਟਿਅਘਹਰੇਨਿਰਮਲਭ
ਏਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਐਸੀਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕੀਟਿਹਸਤੀਜੀਤਾ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਅ
ਪੁਨੋਤਿਸੁਅਭੈਦਾਨੁਦੀਤਾ॥੨॥ਸਿੰਘੁਬਿਲਾਈਹੋਇਗਇਓਤ੍ਰਿਣੁਮੇਰੁਦਿਖੀਤਾ॥
ਸ੍ਰਮੁਕਰਤੇਦਮਆਢਕਉਤੇਗਨੀਧਨੀਤਾ॥੩॥ਕਵਨਵਡਾਈਕਹਿਸਕਉਬੇਅੰਤਗੁਨੀ
ਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਨਾਮੁਦੇਹੁਨਾਨਕਦਰਸਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫

ਅਹੰਬੁਧਿਪਰਬਾਦਨੀਤਿਲੋਭਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ਲਪਟਿਕਪਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬੇਧਿਆਮਿਥਿਆ
ਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ਐਸੀਪੇਖੀਨੇਤ੍ਰਮਹਿਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਰਾਜਮਿਲਖਧਨਜੋਬਨਾਨਾਮੈ
ਬਿਨੁਬਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰੂਪਧੂਪਸੁਗੰਧਤਾਕਾਪਰਭੋਗਾਦਿ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟ
ਤਨਹੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥੨॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਮਾਨੁਖੁਭਇਆਖਿਨਭੰਗਨਦੇਹਾਦਿ॥ਇਹੁਅ
ਉਸਰਤੇਚੂਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦਿ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾ
ਦ॥ਸੂਖਸਹਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਾਕੈਪੂਰਨਨਾਦ॥੪॥੮॥੩੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚ
ਰਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰੁਜੇਤ॥ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੇਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਚਚੋਰਆਗੈਭਗੇਜਬਸਾਧਸੰਗੇਤ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਘਣੋਲਾਭੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭ
ਸੇਤ॥੨॥ਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਮਿਟੀਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇਤ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰ
ਭਪੇਖਤਨੇਤ॥੩॥ਗੁਣਗਭੀਰਗੁਨਨਾਇਕਾਗੁਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾ
ਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ॥੪॥੯॥੩੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਜੋਜੀਵ
ਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਜਾਦਿਨਭੇਟੇ
ਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਤਛਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆ
ਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅ
ਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸ
ਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਟਹਲਕਰ
ਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲਾ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧
ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਮਨਅਨਦੁਹੋਤਚਿਤ
ਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਲਾ॥ਮੋਕ

ਉਦੀਨੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭੁਮੇਤਨਪਗਰਾਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਘਾਲ
॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
॥ਗੁਨਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫
॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿ
ਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇ
ਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕ
ਤਤੁਮਭਰਪੂਰਿਹਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭੁਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥
੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ॥ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਿਆਤਾਤੇਗ
ਰਭਿਨਗ੍ਰਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਬਿੰਦਕਾਸੂਚੀਭਈਰਸਨਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ
ਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧ੍ਰਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨ
॥ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭ
ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਾਨਿਬਸਨਾ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇ
ਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰਮਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫ ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ॥ਰਾਜਮਿਲਖ
ਸਿਕਦਾਰੀਆਅਗਨੀਮਹਿਜਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੋਹਰਾਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿ
ਮਾਇਆਧਾਰੀਛਤ੍ਰਪਤਿਤਿਨਛੋਡਉਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੂ
ਖਾਸੋਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰਤੇਬਿਖੂਸਮਾਨ॥੨॥ਭਗਤਜਨ
ਕਾਲੂਗਰਾਓਢਿਨਗਨਨਹੋਈ॥ਸਾਕਤਸਿਰਪਾਉਰੇਸਮੀਪਹਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥
ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਟੂਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤਊਤਹਿਛੂਟੈ

॥੪॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੇਤੇਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾ
ਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਕੁਰਜਸੁਗਾ
ਵਉ ॥ ਸੰਤਚਰਣਕਰਸੀਸੁਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਇਆਲਪ੍ਰਭਇ
ਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅ
ਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵਮਲੋਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ ॥੨॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹਵੀਸਰੈਅਨਕਤਹਿਨਧਾਵਉ ॥ ਸਫਲਦਰਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁਮਿਟਾ
ਵਉ ॥੩॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਉ ॥ ਸਫਲਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਅਪੁਨੇ
ਪ੍ਰਭਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੂਜਨਾਸ
ਭਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਆ ॥੧॥ ਇਹੁਪ
ਰਤੀਤਿਗੋਬਿੰਦਕੀਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕਬਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਘਰਿਲੈ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ
॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਣੇਕਰੇਠਾਕੁਰਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਮਤਭੂਲਹੁਮਾਨਖੁਜਨਮਾਇਆਭਰ
ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹ ॥ ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿ
ਢਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ ਕਿਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਹ ॥ ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇ
ਜਿਆਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਿਮਤਿਬਿਲਮੁਕਰੇਹ
ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿਕੂੜੇਨੇਹਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗਕੀਏਹੈਹੋ
ਸੀਏਹ ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹੁ ॥੩॥ ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡਾਸਭਸੰਗਿ
ਬਰਨੇਹਾ ॥ ਦਾਸਦਾਸਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਹਾ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫ ॥ ਏਕਟੇਕਗੋਬਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸ ॥ ਸਭਊਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਣ

ਤਾਸ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੨॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਨੈ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥ ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰ

ਗਲੀ ਤਿਨਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਊ॥ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਊ॥ ਊਠਤ ਬੈਠ
ਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਊ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਵਊ॥੪॥੨੧
॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭ
ਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜ
ਲਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ
ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣ
ਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ॥੪॥੨੨॥੫
੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋ
ਗੁ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਖਧੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ॥੨॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੨॥ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ
ਈ॥੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਏ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ
॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਤਿ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰ
ਵੇਸੁ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ
ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲ
ਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿ
ਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ॥੪॥੨੪॥
੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈਆ

ਨੈਰੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਦਰਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ
ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ
॥ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜੁ ਸੁਆਦੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤਿ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧ
ਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨਹੀ
ਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ
ਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ
ਥਾਇ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀ
ਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕ
ਲ ਹਾਥਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ
ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁ
ਰਖੁ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪॥
੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮ
ਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ
ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁ
ਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ
ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰੋ ਭੇਦੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ

ਸੀਤਲਸਰਣਾਗਤੀਜਿਹਮਨਹੁਸਿਕੀਨਾਤਨੁਮਨੁਸਰਬਸੁਆਪਨਾਪ੍ਰਭਿਜਨਕਉਦੀਨਾ
੪॥੨੮॥੫੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰਤਆਨਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰੁ
॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੂਰਨਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਉ
ਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇ
ਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤਵਤੇਨਾਹੀਕਛੁਪੋਚ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਥਾਨੁਬਸੰਤਧੰਨੁਜਹਜਪੀਐ
ਨਾਮੁ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਅਨਾ
ਥਕੋਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭੁਕਿਛੁਹਾਥਿ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫॥ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕਰਿਛੋਡਿਆਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਾ
ਰਬਿੰਦਸੀਤਲਹੋਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਆਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈ
॥ਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਕੋਊਤਿਸੁਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਰੇਪ੍ਰਾਨੀਉਸ
ਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਾਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰੀਤੇਹਸਤੀਕਰੈਟੂਟਾਲੇਗਾਢੈ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰ
ਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪ੍ਰਭਕੀਇਹਕਿਰਤਿ॥ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਰਵੀਐਹਰਿਨਿ
ਰਤਿ॥੩॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵਨਾਸਰਣਿਪ੍ਰਭਸਾਧ॥ਮੋਹਮਗਨਕੂਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕਗੁਰਕਾਢ
॥੪॥੩੦॥੬੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਫਿਰਾਖੋਜਉਬਨਥਾਨ॥ਅ
ਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਪ੍ਰਭਐਸੇਭਗਵਾਨ॥੧॥ਕਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਆਤਮਕੈਰੰਗਿ॥
ਜਾਗਤੇਸੁਪਨਾਭਲਾਬਸੀਐਪ੍ਰਭਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਰਨਆਸ੍ਰਮਸਾਸਤ੍ਰਸੁਨਉਦ
ਰਸਨਕੀਪਿਆਸ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਪੰਚਤਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸ॥੨॥ਓਹੁਸਰੂਪੁਸੰਤਨਕਹਹਿ
ਵਿਰਲੇਜੋਗੀਸੁਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਲੇਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਰਾ॥੩॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋ
ਬਾਹਰੇਬਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥
੬੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪ੍ਰਭਪਰਤਾਪ॥ਕਰਜੁਉਤਾ
ਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਰਿਆਹਰੁਆਪ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਨਿਬਹਤਰਹੈਗੁਰਸਬਦੁਅਖੁਟ॥ਪੂਰਨ

ਈਸਮਗਰੀਕਬਹੂਨਹੀਤੂਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖਜਾਧਸਿਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਰੁ
॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀਬਾਰੁ॥੨॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨਸੰਚਿਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਆਪ੍ਰਭ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਈਐਬੇਅੰਤੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੂਕਾਰਜਭਏਰਾਸਿ॥ਕਰਤਾਰਿਪੁਰਿਕਰ
ਤਾਬਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗਤਾਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿ
॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਰਾਇਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਕਦੇਮੂਲਿਪੂਰਨਭੰਡਾਰ
॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਬਸਤਕਮਾਵਤਸਭਿਸੁਖੀ
ਕਿਛੁਊਨਨਦੀਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟੇਪ੍ਰਭੂਪੂਰਨਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਭੈ
ਕਰਹਿਸਚੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੁਖਪੂਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
੪॥੩੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐਹੋਈਐਆਰੋਗ॥
॥ਰਾਮਚੰਦਕੀਲਸਟਿਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਆਰੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਜਾਪੀਐ
ਨਿਤਕੀਚੈਭੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਵਾਰਨੈਮਿਲਿਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾ
ਈਐਬਿਨਸੈਬਿਓਗੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੨॥੩੪॥੬੪॥
॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇਘਰੁ॥੫ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਤਿਆਗਿਦਾਰੂਨਾਮੁਲਇਆ॥ਤਾਪਪਾਪਸਭਿਮਿਟੇਰੋਗਸੀਤ
ਲੁਮਨੁਭਇਆ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਅਰਾਧਿਆਸਗਲਾਦੁਖੁਗਇਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆ
ਅਪਨੀਕਰਿਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਪਕੜਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਆਕੀਨਾਅਪਨਾਇ
ਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਤਨਸੁਖੀਨਾਨਕਨਿਰਭਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆਨਾਮੁਦੀਨੋਦਾਨਿ॥ਸਫਲਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਤਾਕੀਨਹੀਹਾਨਿ॥੧॥ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਰਾਖਤਾਭਗਤਨਕੀਆਨਿ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵਹਿਸਾਧਜਨ

ਨਸੋਲੇਤਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਣਿਪਰੇਚਰਣਾਰਬਿੰਦਜਨਪ੍ਰਭਕੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥੮੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚਰ
ਣਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾ
ਪੁ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰਭਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇ
ਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਾਗੈ॥੨॥੩॥੮੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਮ
ਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੈ॥ਤੰਤਮੰਤਨਜੋਹਈਤਿਤੁ
ਚਾਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋਹਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ॥ਆਨੰਦ
ਮਗਨਰਸਿਰਾਮਰੰਗਿਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥੪॥੮੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੂਕੈਜੋਕਹੈਸੁਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਿਗੋਪਾਲਰਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀ
ਕਰਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਧੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿ
ਖੀਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੮੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਾਠਾਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮਪਾਏਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਬਹੁੜਿਨਧਾ
ਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨ੍ਹਬਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਸੂਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖ
ਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੯੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦਾ
ਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧
॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨਾਮੁਸਿਮਰਤਰਹਉਜਬਲ
ਗੁਘਟਿਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੂਹੈਤੂਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ

ਸੈ

ਸਰਨਾਗਤੀਜਾਂਕੇਨਿਰਮਲੁਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੭੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰਬਸਿਧਿ
ਹਰਿਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾਮਨਾਵਹਿ॥ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸਮਿਲਾਵਹਿ॥
੧॥ਸੂਖਸਹਜਕਲਿਆਣਰਸਪੂਰੈਗੁਰਿਕੀਨ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲਭਏਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮਹਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਭਗਤਆਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਰ॥੨॥੮॥੭੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਰਦਾ
ਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕ
ਛਾਰੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਨਜੋਹੈਕੋਮੀਤਜਨਤੂੰਗੁਰਕਾਦਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂਰਾਖਿਆਦੇ
ਅਪਨੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਬੀਆਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਬੇਨੰਤੀਆਮੈਤੇਰਾਜੋਰੁ॥੨॥੯॥੭੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾ
ਰਾਖੇਗੋਵਿੰਦ॥ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕਹੋਇਗਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇ
ਵ॥੧॥ਊਚਅਪਾਰਅਗਨਤਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗ
ਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾ
ਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਟੇਜਮਜਾਲ॥੧॥ਦੂਖਭੂਖਸੰ
ਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਰਸਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਜਾ
ਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫ
ਲਥਾਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆਨਿਤਰਾਮ॥੧॥
ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰ
ਤਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਹਨਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫

ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜੁਰੂਪੁਹਰਿਕੀ
ਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗ
ਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨ
ਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮ
ਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨਦਿ
ਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁ
ਮ੍ਹ੍ਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮਾ
ਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਅਉਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰ
ਖਨਹਾਰਿਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ
॥੨॥੧੫॥੭੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਗੁਰਦੇਵ॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਗਤ
ਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰ
ਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁ
ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੭ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਾਨੁ
ਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁ

ਨੁ ਗਤਿ ਨੈਨ ਦਰਸਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਖ
ਸਾਇਆ ॥੩॥ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ
ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁ
ਲੀਐ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾ
ਇਆ ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ਨਮਸਕਾ
ਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗ
ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥ ਤੂ ਮੇ
ਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ
ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣੀਅਤ ਪ੍ਰਭ
ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋ
ਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁ
ਮ ਸਾਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ
ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ
ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾ
ਤ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ
ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ

ਰਸਾਇਣਿਆਤਮਧ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ਚਰਨਗਹੇਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿ
ਜਾਪਾ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੨੪॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿ
ਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਲਿਕੁਰ
ਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥ਦਾਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਹਰਵਾਨੁ
॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੬॥੨੬॥
॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੭ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੋਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋ
ਠੜੀਖੁਲੀਅਨੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਹਨੁਨ
ਜਾਇਵਡਿਆਈ॥ਮਗਨਭਏਊਹਾਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਆਲ
ਜਾਲਨਹੀਕਛੂਜੰਜਾਰਾਅਹੰਬੁਧਿਨਹੀਭੋਰਾ॥ਊਚਨਊਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਹਉਤੇ
ਰਾਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥ਏਕੰਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾਰਾਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਥੀਰਨੁਏਕੁ
ਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੁਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾ॥ਅੰਤਨ
ਅੰਤਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਊਚੋਊਚਾ॥੩॥੧॥੨੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਆਵਤਹੇ॥ਜਾਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਤੁਮਲਾਗੇਓਹਮੋਹਨੀਮੋਹਾਵਤਹੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਸੇਜਸੋਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਹੇ॥ਉਰਝਿਰ
ਹਿਓਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਵਤਹੇ॥੧॥ਤ੍ਰਿਣਕੋਮੰਦਰੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿ
ਓਪਾਵਕੁਤਲੈਜਰਾਵਤਹੇ॥ਐਸੇਗੜਮਹਿਐਠਿਹਠੀਲੋਫੂਲਿਫੂਲਿਕਿਆਪਾ
ਵਤਹੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮੂੰਡਪਰਿਠਾਢੇਕੇਸਗਹੇਫੇਰਾਵਤਹੇ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਵਹਿਅੰ
ਧਅਗਿਆਨੀਸੋਇਰਹਿਓਮਦਮਾਵਤਹੇ॥੩॥ਜਾਲੁਪਸਾਰਿਚੋਗਬਿਸਥਾਰੀ
ਪੰਖੀਜਿਉਫਾਹਾਵਤਹੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੋਸ ॥੪॥੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਕ ਨਿਮਖ ਧਿਆਈਐ ॥ ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰਿਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ

ਜੋਜਾਰੇਅਦ੍ਰਕਾਜਾਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾ
ਇਓਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥
ਪੇਖਿਓਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿ
ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੨॥੭॥੯੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨੁਕਿਆਕਹਤ
ਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉ
ਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਨਬੀ
ਓਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਰਾਹਰਿਰੰਗੁਨਕਬਹੂਲਹਤਾ॥੨॥੮॥
੯੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨ
ਹੁਤੁਮਭਾਈ॥ਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰ
ਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤ
ਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁ
ਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥
੯॥੯੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾ
ਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈ
ਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿ
ਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪ੍ਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨ੍ਹਾ॥ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੂ
ਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਆਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬਲਿ

ਜਾਂਦੇਉਦਰਸਨੁਸਾਧੂਕੈਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸਾਧਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਗੁਰ
ਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿਓਮਨਿਦੀਨਾ॥੨॥੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪੂਰੈਮੇਰੀ
ਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ਨਿਵਰੇਦੂ
ਤਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾ
ਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮ
ਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੂਖਨਬਿਆ
ਪੈਆਗੈਦਰਗਹਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰ
ਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਕਟੀਐਫਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਹ
ਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੂਟੈਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਜਿਨੁਤਿ
ਸੁਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਲਸਮੂਹਉਧਰੇਖਿਨੁਭੀਤਰਿਜ
ਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀ
ਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇਬੋਹਿਥੁਪਾਏਭਵਦੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਹੀ
॥ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਿਹਰਿਤਾਕੇਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਤਾਹੈਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੈਰੰਗਾ॥ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਹੈਵਸੈਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਹਿਰਾ
ਜੈਗਾ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧
੦੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖ
ਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰ

ਪਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਘੇਰਿ ਰਖਿਆਲਾ॥ ਰਿਛਿਆ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਵਾਲਾ॥੧
॥ ਜੈ ਮੇਰਾ ਰਖਿਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੰਤਨ ਨਾਧਨ ਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲਾ॥੨॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮ
ਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅ
ਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਚਰਣ ਗਹੇ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀ
ਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਕਹੇ॥੨॥੨੦॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ॥ ਸੁ
ਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾ
ਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿ
ਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤੁ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਿ
ਇਆ ਸਭੁ ਭਾਈ ਸਾਕੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ॥
੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ
ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ਆਪਿ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ
ਪਰਤਾਪ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾ
ਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ॥
੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ

ਲੈਭੈਤੇਜਨਸੁਆਮੀਗੁਨਗਾਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
॥੫॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਇਆਕੁਸਲ
ਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜੁਸੁ
ਜਾਨੁ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਨਿਆਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿ
ਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਾਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾ
ਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ॥
ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇ
ਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ॥੫॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥ਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿ
ਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧
॥ਕਿਆਗੁਨਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ
ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾ
ਪੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੀ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਤਨੁ
ਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰਭਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਾਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀ
ਕਰਿਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿ
ਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿ
ਲਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀ
ਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ

ਈਧਿਆਪਿਓਪਾਇਸਨੁਨਾਮੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇ
॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਗਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਤੂਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇ
ਰਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨੁਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤ
ਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭ
ਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾ
ਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜ
ਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦ
ਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨
੭॥੧੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀ
ਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁ
ਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪਨੀ॥੪
੨੮॥੧੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ
॥ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ਬਿ

ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਨਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੋ
ਖਣਭਰਨਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬਲਿਜਾਂਈਹਰਿਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀ
ਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਨਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖ
ਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਹੀਡਰਨਾ॥੨॥੭॥੧੧੬
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬਸੇਰਾ
॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨੁਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰੁਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾ
ਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿ
ਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਸਮਰਥਾਕਾਰਨ
ਕਰਨਾ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿਦਗੁਰਮੇਰੇਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀਸਰਨਚਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਜਾਨਿਓਪੇਖਿਓਠਉਰਨਾਹੀਕਿਛੁਢੀਠਮੁਕਰਨਾ॥ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰ
ਭਤੁਮਰੋਕੋਟਿਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮਹਰਨਾ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੋਬਿਰਦੁ
ਪਤਿਤਉਧਰਨਾ॥ਕਰੁਨਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਨਾ॥੨॥੨
੧੧੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰਹੁ॥ਸੰਤਹਚਰਨਹਮਾਰੋਮਾਥਾਨੈ
ਨਦਰਸਤਨਿਧੂਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਸੰ
ਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰਪੰਚਨਿਵਾਰਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭਰਮਾਹੋਮਿਜਰਹੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋ
ਈਭਲਮਾਨੈਭਾਵਨੁਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਟਰਹੁ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿ
ਉਧਰਹੁ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਉਮੰਗਾ
॥ਤੁਮਰੋਧਿਆਨੁਤੁਮਾਰੋਰੰਗਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਤੁਮਾਰੇਅੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀ

ਟਹਲਸੇਵਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਊਠਨਬੈਠਨਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ਜਨਚਰਨਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲ
ਗੈਆਸਾਪੂਰਨਅਨੰਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰ
ਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲਿ
ਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੀਘਾਲ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੋਮਾਲ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਨਬੋਲ
ਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥
੨॥੫॥੧੨੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੈਸਾਥ॥ਤੂਹਮਰੋਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਝਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਅਕਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕਤੇਰਾਉਕਰ
ਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉ
ਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕ
ਥ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ
॥ਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧ
ਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੂਧ
ਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀ
ਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੧੨੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰ
ਵਿਰਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆ

ਨੈਤਗੁਨਗਾਏ॥ਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨ
ਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅ
ਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆ
ਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰ
ਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੁਡੇਐਸੇ॥
੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾ
ਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥੯॥੧੨੫॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਣਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮ
ਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ
੫॥ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹ
ਾਉ॥ ॥ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨ
ਕੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜ
ਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧੩॥ਪੜਤਾਲ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ
ਉਡੀਨੀਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ

ਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵਹੁਕਵਨਪਧਾਰਿਆਵੈਗੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗ
ਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵਹੁ॥ਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਆਨ
ਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂ
ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾ
ਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨੁਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧॥
੧੨੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾ
ਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨਗਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾ
ਵੈ॥ਉਲਝਿਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥
ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐ॥ਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅ
ਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ॥੯॥ ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਕਾਜਿਹਿਸਿਮਰਤਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮਬਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅ
ਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿ
ਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੧॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥੯॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਸਹਸਾਨਹਚੂਕੈਗੁਰੁ
ਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹਿਆ
ਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲੁਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕ
ਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੯॥ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਿਨ
ਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆ॥ਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਰਥਕਰੈ

ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਸਬਦ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੪੬॥ ਮ: ੧ ॥੪॥ ਮ: ੩ ॥੬ ਮ: ੪ ॥੭॥ ਮ: ੫ ॥੧੨੯॥ ਮ: ੯ ॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜੁ ॥੧੪੯॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਐ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕ
ਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚ
ਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈ
ਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕ
ਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨਿ ਜੋਨ
ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ
॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋ
ਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ
ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ
ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੮॥੨॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ
ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ
ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ

ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂਆ ਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਣੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰਿ

ਨਾਵੈਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਰਈਆ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁ
ਲਖਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੮
॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨ
ਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਮੈਹਿਰਡਪਲਾਸਸੰ
ਗਿਹਰਿਬੁਹੀਆ॥ਜਪਿਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇ
ਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰਦਨੁਊਤਮ
ਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਹੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਊਭਸੁਕਹੂਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੁ
ੜਿਦੂਰਿਗਈਆ॥ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਆਪੇਜਾਣੈਸਭਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਆਪਿਬ
ਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁਹੋਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥੩
ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸਾਗਰੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁਲਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਇ
ਕੁਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੈਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤ
ਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਐ
ਹਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁਕਰਹੁਖਟੁਕਰਮ
ਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਰਮਿਵਿਗੂਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਾਰਿਬੁਡਈਆ
॥੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾਇ
ਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੭॥ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪੁਸਭੁਤੇਰਾ
ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚ
ਲਈਆ॥੮॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਆ
ਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏ
ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁਸਰੀ

ਰੂਕਰਮ ਕੀ ਪਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤੋ
ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਈਆ ॥੨॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸੂ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗ
ਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕ
ਥਈਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸ
ਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ
ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ
ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ
ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈ
ਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧
॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿ
ਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇ
ਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸ
ਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥ ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰ
ਈਆ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥
ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕਰਈ ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ
ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥ ਆਸਨ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ

ਕੰਧੁਗਨਾ ।

ਘਰੁ ਤੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਿਛੈ ਲਗਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਿ
ਸਭੁ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ
ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੈ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚ
ਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ
ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥ ॥੩॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗ
ਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ
ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁ
ਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈ
ਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਮਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮ
ਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ
ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀ
ਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹ
ਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਇਆ
॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥
ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਆ

ਦੀਨਕਰਹੁਗੁਰਸਿਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਾਈਆ॥੮॥੫॥੭॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੪॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈ
ਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿ
ਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈ
ਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇ
ਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲ
ਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮ
ਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁ
ਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿ
ਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈ
ਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨਢਿਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿ
ਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਿ
ਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁ
ਰਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿ
ਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਿਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ
॥੮॥੬॥੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਪਮਾਜਾਤਿਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਣਿਗਹੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰ॥ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ

ਤ੍ਯਾਗਿ॥ਤਜਿਆਕਿਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨਾ॥ਮਲਪਾਪਕਲਮਲੁ
ਦਹਨਾ॥ਚੜ੍ਹਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿਡੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿ
॥ਇਹੁਸੰਤਨਿਰਮਲੁਰੀਤਿ॥ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰ॥੩
॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹਡੋਲੀਐਇਤਊਤ॥ਪ੍ਰਭਬ
ਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ਤੇਜ
ਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨਹਦਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਿ
ਵਸਿਦਇਆਲ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲਹਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨ
ਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖੜੀਕਾਰ॥ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕਰਹੁ
ਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂਰਿ॥੮॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਜਨਮੁਮਰਨਿ
ਨਿਵਾਰਿ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰ
ਗ॥ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਲੜਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆ
ਲ॥ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਸਾਰੁਬਿਖਿਆਕੂਪ॥ਤਮਅਗਿਆ
ਨਮੋਹਤਘੂਪ॥ਗਹਿਭੁਜਾਪ੍ਰਭਜੀਲੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਪਨਾਦੇਹੁ॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨ
ਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਾਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧੀਦੇਹ॥ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵ
ਤਖੇਹ॥ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਖਿਸੁ
ਨਾਇ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਸਰਨਾਇ॥੩॥ਭੈਭੰਜਨਾਮੁਰਾਰਿ॥ਕਰਿਦਇਆਪਤਿਤਉ
ਧਾਰਿ॥ਮੇਰੇਦੋਖਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾ
ਥ॥ਨਾਨਕਾਦੇਰਖੁਹਾਥ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸ॥ਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਆਸ॥ਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾਇ॥
ਵਡਭਾਗਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੫॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨਹੀਹੋਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚੰਦ

ਰੋਗ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲੈ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਤਾਰ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥ ਮਃ ॥੧॥੮॥ ਮਃ੩ ॥੧॥ ਮਃ੪ ੬॥ ਮਃ੫ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੧॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ਘਰੁ ॥੧੦॥ ਜਤਿ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰਿ ਜੋੜਿ ॥ ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਨੁ ਕੀਏ ਬੈਸਨੁ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ ਜੋ

ਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀ
ਭੇਦਾ॥ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚ
ਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿ
ਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥
੬॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋ
ਇ॥ਛੇਰੀਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ
॥ਸਾਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰ
ਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮ
ਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿ
ਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥
ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤੁਨਾਨਕੁਕਾ
ਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥
॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈ
ਭੀਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨਤੂਟਸਿ
ਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣਹੁ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ
॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰ

ਤੇਆਤਮੁਚੀਨੈ॥ਪਾਖੰਡਿਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ਸੂ
ਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਗੈਮਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਿਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥
ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ॥ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਪਟੈ
ਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਿਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਧੂਤਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਤਕਬਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤਿਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿ
ਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧
ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤ
ਰਹੈਨਿਹਕਾਮ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿ
ਸੁਚਿਸੰਜਮੁਸਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿ
ਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਿਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ਡਰਮਹਿਘ
ਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿ
ਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋ
ਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਨਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥੧॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸ
ਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ
॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਥਾ
ਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿ
ਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾ
ਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਵਾਰਸਤ॥ ਘਰੁ॥੧੦ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁ

ਰਹਿਆਸਭਠੌਰੇਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਮਟੁ
ਰਸਭਿਰਹਿਆਸਭਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਤਿਸਨੋਦੇਦੇਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੇਸਬ
ਦਿਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਮਾਹਿ॥੨॥ਮੰਗਲਮਾਇਆਮੋਹਿਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰ
ਧੈਲਾਇਆ॥ਆਪੇਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਿਆਰੁਦਰੁਸੂਝੈ॥ਪ੍ਰੇਮਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਨਿਹਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਨੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥
ਦਰਿਸਚੈਸਚੋਸਭਪਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥੪॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆ
ਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾ
ਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੫॥ਵਿਰਵਰਿਵੀਰਭ
ਰਮਭੁਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈਵੇਕਾ॥ਸਭਨਾਕਉ
ਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭੁਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਭਮਾਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹੈਕਾਰਾ॥ਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਭਾਉਦੂ
ਜਾ॥੭॥ਛਨਿਛਵਾਰਿਸਉਦਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੈਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁ
ਖਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਚੁ
ਕਰਣੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿ
ਵਲਾਗੀ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਏਕਸਤੀਦੂ
ਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਇ॥ਪੰਦ੍ਰਾਂਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾਰ॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਹਿ

ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾ
ਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੧॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ
॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ
ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ
ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਬੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ
ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਾ
ਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀ
ਰ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇ
ਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ
॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆ
ਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ
॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥
ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ
ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕ

ਰਹਿਤੇਖਧਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਦ੍ਵਿਭਵਣਿਗਹਿਕਾਨੀਸਾਰੀ॥ਅਗੈਸੁਖਨਲਾਗੈਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਉਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਚੁਮਹਲੁ
ਪਾਇਆ॥੯॥ਆਪੇਪੂਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਅੰ
ਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਈਪਾਇ॥ਇ
ਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੧॥ਦਖਣੀ॥ ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਆਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮਾ॥ਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥ਲਿਵ
ਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇਲਿਸਹਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿ
ਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ਧਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵ
ਰਿਆ॥ਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੧॥ਸਚਿਨਵੇਲੜੀ
ਏਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਾ॥ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮਾ॥ਆਉਨਜਾਉਕ
ਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮਾ॥ਨਾਹਿਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਾਵਏ॥ਅ
ਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸਹਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵਏ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਆਰਵੈ
ਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ॥੨॥ਸ੍ਰੀ
ਧਰਮੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੂਤੀਰਾਮਾ॥ਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਰਾਮਾ॥ਧਨਸਾ
ਚਿਸੰਗੂਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੂਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਇਕਭਾਇਇਕਮ
ਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲੀਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਘੜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਨਿਰੰਜਨੋ॥ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੋ॥੩॥ਜੋਤਿਸਬਾਇ
ੜੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇਰਾਮਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮਾ॥ਅਲਖਅ
ਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈ
ਲੁਚੁਕਾਈਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਣੈਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰ

ਸ੍ਰਿਤਿ ਚਾਖਿ ਅਘਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ
ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅ
ਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ
॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾ
ਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾ
ਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ
ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅ
ੜੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ
ਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪ
ਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਧਾਰਿ
ਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇ
ਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾ
ਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ
॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜੋ

ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਦੈ ਸੇਵ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਗਿਹ ਰਿਦਾ ਧੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਿ
ਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣੁ ਨੇਵੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਿਲਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਭਾਗੀ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ
ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ਛੰਤੁ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰ
ਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭ
ਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿ
ਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡ
ਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾ
ਮ ॥੪॥੨॥੪॥ ॥ ਛੰਤ ॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁਣਿਆਮਨਿ
ਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡੈਭਾਗੈਕਬਮਿਲੀਐਪੂਰਨਪ
ਤੇ॥ਸਹਜੇਸਮਾਈਐਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਹੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੇ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਠਾਢੀਕਰ
ਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੈਹੁਮੋਹਿ
ਲੜਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾਹੜਾਹਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਹਾਰਾਮ॥ਖੋਜੀਖੋਜਿ
ਲਧਾਹਰਿਸੰਤਨਪਾਹਾਰਾਮ॥ਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀ
ਚਾਰੋ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਰਿਜੋੜਿ
ਪ੍ਰਭੁਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਹਰਿਜਸੁਲਾਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਭੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥੨॥ਸਾਹਾਅਟਲੁਗਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾਮ॥ਸੁਖਹਸਮੂਹਭਇ
ਆਗਇਆਵਿਜੋਗੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸੰਤਆਏਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏਬਣੇਅਚਰਜਜਾਞੀਆਂ
॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਹੋਏਸਹਜਿਢੋਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀ
ਓਤਿਪੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਸਭਿਰਸਭੋਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣ
ਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩॥ਭਵਨੁਸੁਹਾਵੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੜਾਗੁ
ਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥
ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤਧੂਰੀਹਰਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿ
ਵਾਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਰਾਮ॥
ਅਨਹਦਬਾਜਿਤ੍ਰਾਤਿਸੁਧੁਨਿਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਦਿ
ਨਸੁਰੈਣਿਉਮਾਹਾ॥ਤਹਰੋਗਸੋਗਨਦੂਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁ
ਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਿਵੰਞਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਸਹੇਲੜੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹਰਾਮ॥ਮਨਿਤ

ਜਿਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕੀਓਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਹਿਰਾਮਾ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮਗਦਾਤੇਤਿਸੈਬਿਨੁਹਾਇਇਕਨਿਮਖਪ
ਲਕਲਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਾਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾ
ਗੀਐ॥ਗੁਣਗਾਤਿਨਗਾਉਰੀਪਾਈਐਮੋਹਿਅਨਤਕਤਹੂਨਧਾਵਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿ
ਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਹਾ॥੨॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅ
ਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ
ਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸੁਨਿਰ
ਮਲੁਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਭਈਨਿਰਮਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜ
ਲੁਹੂਆਰਾਮਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮਾ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐਏ
ਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਆਪਿਕਰਤਾ
ਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ
॥੪॥ ਛੰਤ॥ ॥

ਪਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿ
ਮਾਨਸਖੀਮਤੁਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜ
ਨੋ॥ਲਗੁਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤੁਬਿਖੰਡਨੋ॥ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀ
ਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁੜਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮੰਗ
ਲੁਗਾਵਹ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ਓਹਜੋਹੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦ
ਰਿਮੋਹਨੀ॥ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ॥ਹੋਇਢੀਠਮੀ
ਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਘਾਟੈ
ਜੋਹਨੀ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅ

ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ ਨਾਹਿ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਨ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਨਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਾਖਹੁ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਨਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ

ਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗਤਿਦੁਛਲੁਨਸੇਵਕੀਕਾਟਿਆਕਾਲਕੁਸਨਰਾਮਾ॥ਤ੍ਰਿਮਿਮੇ
ਹੀਦੂਖਨਜਾਨਹੀਕੇਟਿਜੋਨੀਘਸਨਾਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਟੁਲੁਜਿਨਿਆਪਨਾਬਿਰ
ਦੁਰਖਿਅਸਮਾਰਾਮਾ॥੩॥ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮਾ॥
ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮਾ॥ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰ
ਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪੁਨਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਿਰਾ
ਮਾ॥੪॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾ
ਮਾ॥ਗੁਨਗੋਵਿਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾ
ਈਅਹਿਫਲੁਮੰਗੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮਾ॥੧॥ਇਕੁ
ਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਰੁਚੀਨਾਰਾਮਾ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪਨਾਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਨਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਰਾਮਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮਾ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕੇਸ
ਭੁਇਛਪੁਜਾਮੀਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾ॥੩॥ਰਸਭਿ
ਨਿਆਏਅਪਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੋਇਨਨੀਕੇਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜ
ਨਜੀਕੇਰਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲ
ਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਿਆਂਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ
॥ਥਿਤੀ॥੧॥ਵਾਰ॥੨॥ਛੰਤ॥ ਮਃ॥੧॥ ੨॥ਮਃ੪॥੨॥ਮਃ੫੫॥ਜੁਮਲਾ॥੧੨॥
੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਇਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿ
ਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉ
ਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ਅ

ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ
ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ
ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾ
ਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾ
ਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛ
ਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
ਃ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ
ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ
ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧
ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ
ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸ
ਰਬਤਾ ਸਿਉ ਨਿਸਲੁ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕ
ਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉ
ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ

ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲ
ਗੋ ਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ
ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ
ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿ
ਸੁ ਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾ
ਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾ
ਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਕਿ
ਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ
ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ
ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁ

ਖੁਧਾਇਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿ
ਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਅੰਦੇਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀ
ਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਂਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁ
ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸ
ਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵ
ਡਿਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸੀਤਲੁਸਾਂ
ਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉ
ਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ
॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁ
ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾ
ਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾ

ਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹ
ਰਿਦੈਗੁਰੁਹੈਹਰਿਕਿਆਨਾਉਮੈਨਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪ
ਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਮਨਮਖੁਮੈਲੋਮਰਹਿਗਵਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰਖਿਆ
ਉਰਿਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰ
ਦਰੁਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚ
ਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆ
ਆਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਤਿਸ
ਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਵਥੁਨਵੇਸਾਹ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖਹੋ
ਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਹ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਿਹਹਿਜਮੁ
ਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇੜਿਨਜਾਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥
॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ॥ਇਹੁਜਗਮਹਿਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭ੍ਰ
ਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਬਿਖਿ
ਆਮਹਿਉਦਾਸੁਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇਧੰਨੁਜਣੇਦੀ
ਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨ
ਮਹਾਦੇਵਤ੍ਰੈਗੁਣਭੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾ
ਇਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ਮ
ਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ॥ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭਜਗਤਮਹਿਕੋ
ਈਮੁਹਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ॥ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪਣੀਪਰਤੀਤਿਖੋਵਨਿ
ਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ॥ਜਿਸੁਧਨੁਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆ
ਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈਨ
ਸਕਹਿਹੋਰਥੈਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂ
ਲਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮ
ਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪਿਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀ
ਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰ
ਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇ
ਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਇਤਿਸੁਹਰਿਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕ
ਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀ
ਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾ
ਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿ
ਹੁਨਿਤਨਿਤੁਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆ
ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮ:੩॥
ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹੁਮਾਰੀਨਾਮਰੈਨਾਇਹੁਹਟਿਵਿਕਾਇ

॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੁਤੀ
ਭਤੀਜੀ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿ
ਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਨੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇ
ਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ
ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆ
ਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ
ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰ
ਨਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸ
ਨ ਜਾਣੰਨਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ
ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਪਇ
ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾ
ਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ

ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਿਆਸ ਤਿਖ ਮੁਖਿ ਭੁਖ ਦੁਖਿਆ ਬਹੁ ਵਧਿਆਈ ਆਸਾ ਹਿ ਬੇਨਹ ਜਾ
ਹੀ ਗਈਆ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਅਨੰਦ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ
ਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠ
ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਅ
ਨੰਦਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁ
ੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁ
ਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹੁ
ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ
ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ
੨੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਕੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੦੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥ ਛਿੰਤਾ ॥੬॥
ਥਿਤੀ ਤਖਾ ਵਾਰ ॥੨॥ ਵਾਰ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕੁਮਲਾ ਜੋੜ ॥੧੭੩॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ
ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾ
ਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮ
ਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਗਾਰੀਰੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆਇਹੈਤਜਹੁਜੀਅਜਾਨੀਰੇ
॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀਰੇ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਬਿਦਿ
ਆਨਪਰਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੧॥ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬ
ਉਰਾਸਭਖਲਕਸੈਆਨੀਮੈਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਰਿਓਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਿ
ਨਬਉਰਾਰਾਮਕੀਓਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਇਓਭ੍ਰਮੁਮੋਰਾ॥੨॥ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀ
ਮਤਿਖੋਈ॥ਮੇਰੇਭਰਮਿਭੂਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੩॥ਸੋਬਉਰਾਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ॥ਆਪੁਪ
ਛਾਨੈਤਏਕੈਜਾਨੈ॥੪॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ
॥੫॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਿਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ਅਜਹੁਬਿ
ਕਾਰਨਛੋਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿਧਿਭਾਰੀ॥
ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀ
ਅਨਹਜਾਈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਰਾਜੀਵਨ
ਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀ
ਕਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁਮੋਹਿ
ਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀਪਤਜੀਉ
ਗਇਓ॥ਤਾਨਾਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕੁਲਕਉਨੈਰਾ
ਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੂਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਨਹੁਜਿ
ਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾਤਸੂਤਇਨਿਮੁਡੀਏਖੋਏਇਹੁਮੁ
ਡੀਕਿਉਨਮੁਇਓ॥੨॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਹਰਿਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁ
ਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ਬਿ
ਲਾਵਲੁ॥ ॥ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿ

ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੇ ਜਨ ਹੋਇ ਸੋ ਕਤ ਡੋਲੈ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ ਹਾਥੁ
ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨ
ਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿ
ਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਨੀ ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨ
ਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲ
ਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰ
ਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿ
ਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ
ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ਡੰਡਾ ਮੁੰ
ਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ
॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾ
ਈ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ॥ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ ਇ
ਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇ
ਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥
੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋ
ਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮਤ ਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਆ

ਦੇਤਬਹੂਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤਾ॥ਜਹਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤਾ॥੨॥
ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖੁਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਹੁਮਨਮੰ
ਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿ
ਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁ
ਨਿਊਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈ
ਪੇਖਿਆਘਟਹੂਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪੁਆ
ਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥
੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵ॥ਮਾਨੌ
ਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਾਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਬਇਹਮਤਿ
ਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਿਲਗਾਂਠਿਜਬਖੋਲੈਦੇਵ॥ਬਾਰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟ
ਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਹੀਸੁਖੁਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨ
ਝੋਲੈਦੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਕੀਨਾ॥ਦੁਖੁਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥ਗਿਆਨਅੰਜ
ਨੁਮੋਕਉਗੁਰਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਦੇਇਸਿ
ਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਭਗਤਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂ
ਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮ
ਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂ

ਸੈਤੈਸਾਤੂਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋ
ਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸੁਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰਖਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭ
ਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁ
ਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾ
ਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇ॥
ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥

॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈ
ਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਕਤ
ਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨ
ਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬੂਡਿਮੂਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵਉ॥੩॥ਮੈਨਾ
ਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋ
ਰਾ॥੪॥੧॥੧੨॥੧॥੨॥੧॥ਜੁਮਲਾ ੧੬॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡੁਚਉਪਦੇਮਹਲਾ॥੪॥ ਘਰੁ॥੧॥ ॥ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹ
ਰਿਊਪਰਿਤਾਮਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਜੀ

ਇਦੂਕੈਤੈਪੂਤੁਪਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮ
ਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਗੁ
ਸਾਈ॥ਜੋਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲੁਆਸਸਭਬਿਰਥੀ
ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜ
ਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇਨ੍ਹਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨ੍ਹਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁ
ਨਵਸਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛ
ਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੰਮਿਆ
ਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨ
ਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭੁਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ਆਸਾਮ
ਨਸਾਸਭੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿ
ਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੂ
ਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ਗੌੜੀਮਹਲਾ॥੪॥ਐ
ਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥
ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇ
ਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭਭੁਖਲਹਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਊਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈ
ਜਨਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਆਗੈਅਪਨੀਬਿ
ਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਢਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੋਤੁਮ
ਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐ
ਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿ
ਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨ੍ਹਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨ

ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉ
ਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਰਹਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ
ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨਹ
ਰਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਨ ਕਾ ਸਾ
ਚੁ ਰਹਾਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ
ਸਭੁ ਤਪਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ
ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਨਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ
॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ
ਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
॥੪॥ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾ
ਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀ
ਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸ
ਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾ
ਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿ

ਰਹੁਘਪੁਤ੍ਰਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਉਹੁਸਤੁਤੇਉਤਾਸਤੁ
ਤੇਮਿਰਤਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜੋ
ਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਨੁ॥੪॥੪॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੪ ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸ
ਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰਈਐ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋ
ਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਿਪੜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਪਰਪੰ
ਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪਣੀਜੋਤਿਧਰੀਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁ
ਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਈਐ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿ
ਸੁਪਾਸਹੁਮਨੁਕਿਆਚੋਰਾਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟੁਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੀਰੀਮੇਰੇਮਨਸਰਬ
ਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿ
ਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੇਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਾ
ਈਐ॥੪॥੫॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿ
ਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰੁ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁ
ਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਨਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਮਤਿਧੀਰ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ
॥੪॥੬॥ ॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸ
ਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਉਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿ
ਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥

ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨੁਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ
॥੫॥ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰ
ਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇ
ਲੇ॥ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਉ
ਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਾਇਲੇ॥ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋ
ਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾ
ਦਿਬਿਨਸਿਓਓਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂਹੋਆਪੰਚਵਾਸਿਵੈਰੀਕੈਛੂਟਹਿਪਰੁ
ਸਰਨਾਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥
ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਾਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥
ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸ
ਭੁਕਿਛੁਭੋਜਨੁਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉ
ਸੇਵ॥ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰ
ਕਾਰ॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰਿ॥ਜਾਕੀਮਿਤਿਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾਤਾਕੇ
ਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮੁਜਾਕੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਅਧਾਰ॥੩॥ਸ
ਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੋਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਉ॥ਬਾਲਸਖਾਈ
ਭਗਤਨਕੋਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ॥੪॥੧॥੩॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥ ੫
ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਇਸੁਮਨਕਾਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀ
ਨੀਓਟ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟਿ॥੧॥ਰਾਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਮਨ
ਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੋਸੰਗੀ

ਜਤਕਤਜਾਤਾਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥੨॥
ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੇ॥ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ
॥ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਗੀਧਾ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨਜਾ
ਵਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸ॥੪॥੨੪
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥ਗਰ
ਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਐਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨ
ਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕੁਰਾ
ਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਿ॥ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪੂਰਾਨ॥ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰ
ਜਨੁਸੋਇ॥ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰੁ
ਨਾਮਰੰਗਿਭਗਤਿਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅ
ਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਇ
ਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਹੋਹਿਨਾਸ॥ਜਾ
ਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸ॥੧॥ਸੇਸੰਤਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ਜਾਕੈਕੀ
ਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾਰ॥ਜਾਕੀਰੇਨੁਬਾਂਛੈਸੰਸਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ॥ਏਕੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇ
ਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿ
ਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰੁਮਨੁਮਾਨ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧ
ਾਰਉ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਬਿਨੁ

ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿ
ਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ
ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ
ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੭॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥
ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁ
ਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ
ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾ
ਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾ
ਗ ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕ
ਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁ
ਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹ
ਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਰ

ਹਿਉਸਮਾਇਓ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਰਾਮ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਾ
ਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਹਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਹੀਜਾਇ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਰਮਤਰਾਮਜਨ
ਮਮਰਣਨਿਵਾਰੈ॥ਉਚਰਤਰਾਮਭੈਪਾਰਉਤਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਰਾਮਪਰਗਾਸ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰ
ਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੮॥੧੦॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੫॥ਉਨਕਉਖਸਮਿਕੀਨੀਠਾਕਹਾਰੇ॥ਦਾ
ਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗ
ਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਦਾਰ॥ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਾਨੁ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲੂਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋ
ਵਹਿ॥ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ॥੨॥ਪੰਚਪੂਤਜਣੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲੁ
ਕਰਿਜਗਤਵਿਆਇ॥ਤੀਨਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨਬ
ਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭ
ਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭੁਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੯॥੧੧॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੫॥ਕਲਿਕਲੇ
ਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਇ॥ਸੰ
ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰ
ਨਸਭਿਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆ
ਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰ
ਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਗਤ
ਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹਾ

ਐਸਗਲਕੀਕੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਸਿਮਰਹੁਗੋ
ਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਠਪਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁ
ਨਗਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਹੈਸੁਆਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾਨੁ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥
ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਇਨਿਹਾਲ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨੁਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਜ
ਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ॥੫॥ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲ॥ਅ
ਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸਭਤਿਆਗਿ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵ
ਡਭਾਗਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਗੁਨਰਮਤਭਏਆਨੰਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨ
ਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਇਹੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰਿਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਨ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭਕ
ਰਨਕਰਨ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ॥ਜੂ
ਐਜਨਮੁਨਕਬਹੂਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ਗੋਂਡਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦੁਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਦਇਆਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੂਸਰ
ਕੋਈਨਾਹਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹਿ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸ
ਵਾਰੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ਅਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦ॥
ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐਭਗਵੰਤ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਂਛਤਪੂਰਨਫਲ
ਪਾਏ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕ

ਘਖ ਮਿਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਾਸ ਦਾਸ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭੁ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਨਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿ

ਨਰਾਇਣ

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥

ਸਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥
ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪ
ਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਨਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾ
ਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ
ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਰਾ
ਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਰਾਖੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗ
ਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ
ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ
ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ
ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾ
ਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ
ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇ
ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥
ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ

ਇਹੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰ ਹੋਤਾ ਆਇਆ
॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇ
ਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸੰ
ਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਪਾਏ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉ ਸਚੁ ਵ
ਾਪਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੫੮

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰ
ਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ
ਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ ਦੁਸਟ
ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥
ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ
ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ
॥੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ

ਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰੁਰਵੈਰੁਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥
ਜਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇ
ਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥੬॥ਸੁਨਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿ
ਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਈ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਈ॥੭॥ਨੀਧ
ਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥ਮ:੪॥੬॥ਮ:੫॥੨੨॥ਅਸਟ॥੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਜੁਮਲਾ॥ਕੇਨੂ॥੨੯॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲ
ਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇ
ਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿ
ਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁ
ਕਬਹੁਨਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ਗੋਂਡ॥ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾ
ਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇ
ਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈਜਮ
ਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ਗੋਂਡ॥॥ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁ
ਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁ॥ਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇ
ਲੇ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚ
ਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿ
ਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਿ
ਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰੇਮਹਾਵਤੁਤੁਝੁਡਾਰ
ਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭ
ਗਵਾਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈ
ਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁ
ਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥
੧॥੪॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅ
ਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕਉਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋ
ਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾ
ਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ
॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਮੈਡਗੁਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀ
ਅੰਸੁ॥ਜਸੁਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆ
ਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਢਿ
ਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਦ੍ਰਬੁਸਗਲੋਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾ
ਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕੁਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕੁਦੁਇਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸ
ਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂਡਪਲੋਸਿਕਮਰਬਧਿਪੋਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥
ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ॥ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਰਿ॥

ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨ ਕੁਜਿ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰ॥੪॥੩॥੬॥ ਗੋਂਡ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ
॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ॥ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ
॥ ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਾ
ਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ॥ ਸੰ
ਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ॥
ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ॥੨॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ
ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ॥ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ॥ ਸੰਸਾ
ਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ॥੪॥੪॥੭॥ ਗੋਂਡ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ॥ ਆਵਤ ਪਹੀਆ
ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ॥੧॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ
ਮਹਾ ਪਵੀਤ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂ
ਤੀ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿ
ਸਤਾਰਿ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ॥੩॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ॥ ਦਸ
ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ॥ ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇ
ਧੇ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿ
ਟਵੇ ਫੂਟੇ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ॥੫॥੫॥੮॥ ਗੋਂਡ॥ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲ
ਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ॥ ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨ
ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ॥ ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋ
ਈਐ॥ ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ
॥ ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਬਿੰਬ

ਬਿੰਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਵਾਰ
॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕਹੈਕਬੀ
ਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥੪॥੬॥ਗੋਂਡ॥ਕੂਟ
ਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ॥ਮਨਕੂਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥
ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਾਹਿ
ਬੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ
॥ਇਸੁਮਨਆਗੇਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲਾਂ॥੨॥ਬਾਜਾਰੀਸੋਇਜੋਬ
ਜਾਰਹਿਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਸੋ
ਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੇ॥੩॥ਤਸਕਰੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨ॥ਧਨੁਗੁਰਦੇਉਅਤਿਰੂਪਬਿਚਖਨ॥੪॥੭॥੧੦
ਗੋਂਡ॥ਧਨੁਗੁਪਾਲਧਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧਨੁਓਇ
ਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇ
ਅਨਾਦਿ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰ
ਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੋਨਰਹੋਵਹਿ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪ
ਨੀਖੋਵਹਿ॥੨॥ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡ॥ਨਾਓਹਿਸੋਹਾਗਨਿਨਾਓਹਿਰੰਡ॥ਜਗਮ
ਹਿਬਕਤੇਦੂਧਾਧਾਰੀ॥ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥੩॥ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਸੁਕਾ
ਲੁ॥ਤਜਿਐਅੰਨਿਨਮਿਲੈਗੁਪਾਲੁ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿ
ਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ॥ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾ
ਮਾ॥ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਇਆਪਿੰਡੁਭਰਤਾ

ਬਨਾਰਸਿਅਸਿਬਸਤਾ॥ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥ਗੁ
ਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥੩॥ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਬਾਦੰ॥ਮ
ਨਛੋਡਿਛੋਡਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੰ॥ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥
੧॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਾਕੋਧਿਆਨੁਨਜਾਏ॥੧॥ਐਸੇਰਾ
ਮਾ॥ਐਸੇਹੇਰਉ॥ਰਾਮੁਛੋਡਿਚਿਤੁਅਨਤਨਫੇਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਉਮੀਨਾਹੇਰੈਪ
ਸੂਆਰਾ॥ਸੋਨਾਗਢਤੇਹਿਰੈਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ਜਿਉਬਿਖਈਹੇਰੈਪਰਨਾਰੀ॥ਕਉਡਾਡਾਰ
ਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਰਾਮਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿਆਵੈ
ਨਾਮਾ॥੪॥੨॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ॥ਮੈਅਜਾਨੁਜਨੁਤਰਿਬੇਨਜਾ
ਨਉਬਾਪੁਬੀਠੁਲਾਬਾਹਦੇ॥ਦਈਤਿਰਮਾਈਏਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਰਤੇਸੁਰਹੋ
ਇਜਾਉਨਿਮਖਮੈਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ਨਰਤੇਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿ
ਓਸੋਅਵਖਧਮੈਪਾਈ॥੧॥ਜਹਾਜਹਾਧੂਅਨਾਰਦੁਟੇਕੇਨੈਕੁਟਿਕਾਵਹੁਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇ
ਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬਹੁਤੁਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹ॥੨॥੩॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਮੋ
ਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇਅਕੇਲੀ॥ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤ
ਲਫੈ॥ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂ
ਟਲਾ॥ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖਨੁਘੂਟਲਾ॥੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਭੇ
ਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾ
ਰੀ॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੪॥
੪ ॥ ॥ ॥

ਘਰੁ॥੨॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੇਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹ

ਰਿਕ੍ਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਿਏਨਮਸਤੇਹਰਿ
ਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਹਰਨਾਖਸ
ਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮਲੁਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੂਆਪੜਾਵਤਗਨਕਾਤਰੀ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁ
ਤਉਧਰੀ॥ਗਊਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥
ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾ
ਟਰੀ॥੪॥੧॥੫॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾ
ਰੁਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੈਹਉ॥ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹ
ਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢ
ਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ਤੂਕ
ਹੀਅਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿ
ਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਇਉਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥੨॥੬॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਆ
ਜੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆਮੂਰਖਕੋਸਮਝਾਊਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾ
ਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀਥੀ॥ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋਰੀਲਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥
੧॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਮਹਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਮੋਦੀ
ਕੇਘਰਿਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥੨॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁਸੋਭੀ
ਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥੩॥ਹਿੰ
ਦੂਅੰਨਾਤੁਰਕੂਕਾਣਾ॥ਦੁਹਾਂਤੇਗਿਆਨੀਸਿਆਣਾ॥ਹਿੰਦੂਪੂਜੈਦੇਹੁਰਾਮੁ
ਸਲਮਾਨੁਮਸੀਤਿ॥ਨਾਮੇਸੋਈਸੇਵਿਆਜਹਦੇਹੁਰਾਨਮਸੀਤਿ॥੪॥੩॥੭
॥ ੪ ॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ॥ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇਅਉਹਾਰ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਮੁਕਤਿਕਾ
ਦਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਹਮਰਾਪਿਤਮਾਤਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ਤਾਕੇਸੇ
ਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨੰ॥ਜਪਿਮੁਕੰ
ਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ॥ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਦੁਰਬਲਧਨੁਲਾ
ਧੀ॥੨॥ਏਕੁਮੁਕੰਦੁਕਰੈਉਪਕਾਰੁ॥ਹਮਰਾਕਹਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਟੀਜਾਤਿਹੂਏਦਰ
ਬਾਰਿ॥ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਗਤਾਰਿ॥੩॥ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਹੂਆਪਰ
ਗਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਅਬਤ੍ਰਿਸਨਾਚੂਕੀ॥ਜਪਿਮੁ
ਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੂਕੀ॥੪॥੧॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ॥ਜੇਓ
ਹੁਦੁਆਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਕੂਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾ
ਜਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ॥ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥
ਸਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ਜੇਓਹੁਅ
ਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾਵੈ॥ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿ
ਗਾਂਨਾਸਾਂਢੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੩॥ ॥ਨਿੰਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋ

॥ ॥ ॥ ॥

ਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸ
ਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੨॥ਕਬੀਰਜੀ
ਉ॥੧੧॥ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥੭॥ ॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਉ॥੨॥ਜੁਮਲਾ॥ ਜੋੜੁ॥੨੦ ॥ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ।
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪ
ੜੈਪੁਰਾਨਾ॥ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾ॥
ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰ
ਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈ
ਕਬਹੂਜਾਇਪਇਆਲੇ॥ਲੋਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੇ॥੨॥ਮਰਣੁਲਿਖਾ
ਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲੰਤੀਆ
ਈ॥੩॥ਨਕਿਸੀਕਾਮੀਤੁਨਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂ
ਦੇਵਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ
ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਿਮਾਇਆਮ
ਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿ
ਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਆ
ਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਆਪੇਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਜਹ
ਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਨੈਣੀਲਾਗਸਿਬਾਣੀ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਪਰਤਾਪਹਿਗਾਪ੍ਰਾਣੀ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲਹੈ॥ਜਿਸੁਦਰਕਾਰਣਿ
ਫਿਰਾਉਦਾਸੀਸੋਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐਜੀਵਤਿਆਨਹ
ਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇ॥
ਮਾਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀਘਰੁਬਾਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿਤੇਨਾਮਾ

ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਕਿਸ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੈ ॥ ਉਠਾਲਹੀ ਵਹਣੁ ਅਨ ਅਹਿਰਹਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੈ ॥੩॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪ

ਮੈਲਾ ਮਵਰ ਅਨਕਾ ਅਨ ਭੁਲਾਈ ਖੁਲੇ ਭੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਲੋਕਿਉ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵੇਰਾ ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੇ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿ

ਲੋਗੁ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਰਿ ਮੂਠਾ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭੂਠਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥

॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ

ਨਿਰਤਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਹੋਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾ
ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ
ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
ਕੋਈ ॥੫॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥੧੨॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ॥੪॥ ॥ਘਰੁ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ
ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥ ਰਤਨੁ
ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ
ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥
ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕ
ਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ
ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜ
ਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ
ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾ
ਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ਸੇ ਹਰਿ

ਵੇਚੇ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨
॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅ
ਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ
ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥
੨ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ
ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ
ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ
ਰੈ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾ
ਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ
ਐ ॥ ੩ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇ
ਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾ

ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਕੋਈ ਸੁਣੈ ਬੁਝੈ ਸ
ਸਿਰਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਪਉਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਜੀਨੁ ਛਿਨ ਹਰਿ ਸੋਨ ਕਵੋ ਤਿਲ ਧਮ ਸਿਧ ਮਨ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਜੋਤ ਦਾ ਲਿਲੋ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀ
ਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗ
ਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿ
ਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਹੁ ਚਰਣਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ
ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸ

ਝੂਠੁ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ

॥੨॥ਪੂਰਨਹੋਏਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਊਨਨਕਾਈਬਾਤਾ॥ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ
॥੩॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੂਹੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਅਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲਸੁਆਮੀਨਾਨ
ਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇ
ਰੀਪਾਤੀ॥ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀਏਕੈਏਕੈਤੂ
ਰਾਇਆ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਾਗਰੁਹਮਹੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾ
ਣਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮ
ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥ਹਮਖੇਲਹਸਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀ
ਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿ
ਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਕਰਿਤਾਲਪ
ਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ
ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖ
ਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈ
ਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕ
ਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿ
ਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁ
ਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥ਏਕਿਨਚਾ
ਵਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬਹੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈ
ਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥
ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾ
ਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾ

ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥ ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥ ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾ
ਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥ ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ
ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ
ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾ
ਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ
ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥
ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਵ
ਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ ਰੋਵਨ
ਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀ
ਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨ
ਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤ
ਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ
ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ
ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇ
ਓ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥

ਖਟੁ ਕੀਏਵ ਬਾਧਾਤ ਦੁਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਰਿਆ ॥ ਤਾਲੀ ਜੋਗੀ ਕੇ ਦਸਲ ਹਿਆ ॥੧॥ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨ ਤਣੀਏ ॥ ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਉ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥ ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤ੍ਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ

ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ਹਉ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਭੇ ਮਿਲਿ ਹੂਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਇਓ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੪॥੧੫॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਉ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬ

ਦੁਖਜਾਇ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਉਸਉਤਰੀਜਾਇ॥ਤਬਹਮਕੇਪੂਰਨਗਵਿਨਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸ
ਰਣੀਪਾਇ॥੪॥੬॥੧੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਰਿਇਧਿਪਨਨਹੀਆਵਹੁਹਿਲੇਲਿ॥
ਅਨਿਕਜਨਮਹੋਤਾਕੀਨੀਗਿ॥ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੀਪਾਲੀਹਾਰ॥ਜਾਕਉਆਇਆਤ
ਦੀਵਰਤਾਰਿ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਇਕੁਗਾਹਕਨਾ॥ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੇਸਿਰਜਾਮ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਾਪੇਕੀਨਕਉਨੁ॥ਕੀਨੀਕੇਤੇਸਗਲਾਭੁਵਨੁ॥ਖਅਤ੍ਰਿਅਹਿਆਤਾਕੀਕੇ
ਤਕਧਰਨਾ॥ਕਲਿਕਲਿਜਾਈਤੇਕੇਠਰਨਾ॥੨॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨੁ॥ਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਨਾਨੁ॥ਕੁਰਾਨੁਸੋਸਟੀਕਲਮਹਿਮਰਦਾਨੁ॥ਜਾਕਉਨਾਕਉਰੀਆਜਾਨੁ॥
੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕੇਇਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਹਜਸੁਖਆਸਨਿਵਾਸ॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਜ
ਬਿਸਾਸ॥ਨਾਨਕਹੋਇਦਾਸਨਦਾਸ॥੪॥੭॥੧੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਇਸੁਨਰੀ
ਨੈਕਾਹੂੰਦਿਸਗਾ॥ਜਿਨਿਕਮਾਇਨਸੋਈਲੋਗਾ॥ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਬਧਾ॥ਆਵਹੁਜਾਵਹੁਜਨਮਿ
ਆਪਿਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸਤਜਨੀ॥ਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਪੁਰੈਗੁਰਪਰਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਮਿਥਿਆਬਿਸਥਾਰ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਰ॥ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿ
ਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਹੋਇਜਾਸੀਧੂਰਿ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਗਿਨਹੀਰੇਸਗ
ਲਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨਾਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਜਿਸੁਤੂਠਾਘ
ਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੮॥੧੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪੰਚਸਬਦੁ
ਤਹਪੂਰਨਨਾਦ॥ਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋਗ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਭਵਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਤਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿ
ਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥
੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂਨਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨ

ਮਾਇਆ ਜਲਿ ॥ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ
ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੧੧॥੨੦
॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ
ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ
ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿ
ਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰ
ਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁ
ਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ ਕਰਿ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ
ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ
ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਲਕੁ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ

ਦੁਰਤੀਪ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਬਿਦਮਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਿਧਿਭਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ ॥ ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ ॥ ਸੁਣਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁਟਕਹਿਬੰਧ ॥ ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਊਠਿਸਿਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂਠੁਪਰਾਨੀ ॥ ਗੋਵਿਦਭਜਨਬਿਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਤੇਸਭਿਮਾਇਆਮੂਠੁਪਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ ॥ ਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਹੀਹੋਇ ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲ ॥ ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲ ॥ ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ ॥ ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ ॥ ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ ॥ ਡੋਲਨਤੇਚੂਕਾਠਹਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁਰੋਗੁਗਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ ॥ ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨੁ ॥ ਜੋਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ ॥ ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪ ॥ ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕਰੂਪਰੰ

ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਵੈ ਸੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁ
ਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਸ
ਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ
॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
ਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫
॥੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾ
ਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜ
ਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਾ ਤੂ ਛੁਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀ
ਉ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥
ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿ
ਨਾਸ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ
ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗ
ਲ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ

ਦ੍ਰਿਸਟੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪ
ਕਰੀ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ
ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ
ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਬ
ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ
ਕਰੈ ॥੨॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥ ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨਿ ਮੋਹੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਸੁ
ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥
ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ
ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥
ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ
ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵ
ਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿ
ਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ ਗ
ਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮ
ਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁ

ਸੁਣਾਉ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥ ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ

ਗਏਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾ
ਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ਪਾਇ
ਆਲਾਭੁਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ
॥੪॥੨੩॥੯੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ਸੂਖ
ਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤਖਰ
ਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕਹੀਰਾ
ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤ
ਹਆਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ॥ਭਗਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤ॥ਤਹਹਰਖ
ਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੪॥
॥੨੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ॥ਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਦ॥ਅਵ
ਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤੁ॥ਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤੁ॥੧॥ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਨਾਈ॥ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਅਵਰਾਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਵ॥ਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵ॥ਦੇਵੀਆਨ
ਹੀਜਾਨੈਮਰਮ॥ਸਭਊਪਰਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੨॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਕਰਤਾਕੇਲ॥ਆਪਿਬਿਛੋਰੈ
ਆਪੇਮੇਲ॥ਇਕਿਭਰਮੇਇਕਿਭਗਤੀਲਾਏ॥ਅਪਣਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ॥੩॥ਸੰਤ
ਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ॥ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨਪਾਪਿ॥ਨਾਨ
ਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾ
ਨਿ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ॥ਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮ॥ਕਿਛੂਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕ
ਰਮ॥੧॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਭੂਲਹਚੂਕਹਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ਕਰਣਹਾ
ਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥

ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂੰਆ ਗਾਨਤ ਕੀ ਅਰਾਧਨਾ ॥ ਜਿਸ ਰਿਜਨਾ ਦਾਸਿ ਤਿਨ ਰੁਜਾਤਾ ॥ ਜਿਉ
ਧਾਰਿਓ ਜਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਵੇਪ੍ਰ
ਤਸਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੬॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥
੧॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥
੨॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ
ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹ
ਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ
ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ
ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ
ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ
ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮ ੩੬॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਅਨਿਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ
ਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਦੇਵਨ
ਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨੁ ॥੩॥ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ

ਰਮਿਯਰਾਮਪੜੈਹੋਇ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾ
ਹਿਨਦਰਗਹਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਇ॥
ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਧਿਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਬੈਰੀਸਭਿਹੋਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਤੇਰਾਹੋ
ਵੈਚੀਤ॥ਸਭਤੇਊਤਮਇਹੁਕਰਮੁ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
ਤੇਰਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਾਰੁ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰੀਹੋਵੈਆਸ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐ
ਤੇਰੀਫਾਸ॥ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀਜੈ॥੪॥੩੦॥੪੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁ॥ਜਿਸ
ਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈ
ਸੋਈਮਾਨਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨੁਮਾਨੇਰਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹ॥ਤਿਸਕਾਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿ
ਰਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗੋਚਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਜਿਸੁ
ਚਿਤਿਆਇਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਊਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇ
ਗੁਨਗਾਇ॥ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ਬੂਡਤਲੋਹਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤੁ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁ
ਰਦੇਵਾ॥ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਆਪਿ॥ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਮੀਤ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਭਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਣੇ
ਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੪॥

੩ ॥ ੯ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਧਿਰ ਠਾਕੁਰ ਦਸਾ ਲੋਕਾ ॥ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੀ ਟੇਕਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿ
ਛੂਟੀ ਸਭੁ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਕੁਰ ਕੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਨ ਅਪਿਆਇਆ ਨਮੈਗੋ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇ
ਹਮਰੈ ਦੈ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਕਾਇਆ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਅ ਗੀ ਕਾਢਨ ਕਰਨਾ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਅਨਤ ਸ੍ਰਿਗਾਰ ਤਿਉ ਰੀਪਿਆਇਆ ॥ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿ
ਸਹਿ ਕੀਓ ਤਿਸ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਕੋ ਜੀਨੇ ਹੈ ਜੀਓ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰ ਪਾਨਾ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਤੂ
ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਨਾਨਕ
ਇਹੁ ਕਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੪੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰ
ਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਓੁੰ ਨਮੋ
ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਮੁਕੰਦ ॥ ੨ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾ
ਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ
ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥
ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ੫ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ
ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ
ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਮਿਟੇ
ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬ
ਣਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਮੀਤੁ ਨ ਮਾਤ ਕਛੀ ਮਾਨੁ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
॥੪॥੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮ
ਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ
ਰਾਜੇ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥
॥੪॥੩॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥ ਮੂ
ੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨ
ਹਿ ॥੧॥ ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ
ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ
ਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
॥੪॥੩੭॥ ੪੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰ
ਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ

ਦੁਖਸਗਲਸੇਮੇਟੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਧਪਰਾਨੀ॥ਜਾਨਕਾਮ
ਛਲਦਰਗਮੁਛੀਠਾ॥ਜਨੁਪ੍ਰਭੁਕਾਬਾਧਾਟਿਕਾਪਾਟਿਜੂਠਾ॥੩॥ਮਿਟਿਓਮੇਸਕਲਕਲਿਕਲੇਸਾ॥
ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਅਨੂਪੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦਾ॥
॥੪॥੩੮॥੮੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਗਊਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂਲੁ॥ਕਉਡੀ
ਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ਕਰਣ
ਹਾਰਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲ॥
ਊਚੈਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓ
ਸੇਵ॥੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਕਾਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥ ੩੯ ॥ ੯੦॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰ
ਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿ
ਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਜੋਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹ
ਫੁਨਿਰੋਜ॥ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥
੩॥ਜਉਛੂਟਉਤਉਜਾਇਪਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈ
ਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੯੧॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿਰਹੇਧੋਹਿ॥ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰ
ਜਿਉਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਮਨਾ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਨਿ ਕਾਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੂਤ ਪੁਨੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਪੈ ਮਰਿ ਸਿਮਰਣੀ ਸੂਨੇ ॥ ਕੈਸੇ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ ਕੇ ਕੇ ਤਾਈ ॥
ਗਾਛਲ ਸੀਗਿ ਨਤ ਸੁਆ ਜਾਈ ॥੨॥ ਪਰਤ ਪੇਹ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਜਨੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਖਾਕੁ
ਜਿਨਿ ਦੀਨੇ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਅੰਗ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਉਰਿ ਤਿਸੈ ਸੇਲੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ
ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰ
ਮੇਸੁਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜ
ਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ
ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾ
ਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪ
ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ
ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ
ਸੂਧੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿ
ਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ

॥੪॥੬੩॥੫੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਤਿਸ੍ਰੁਤਿਸੋਧੀਆ॥ਸੁਣਾਸਣਾਹਹਿਕੀਸਰਣ
ਦੀਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਨਹੀਅਨਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਧਿਮੀਦੀਸੋਇਨਿਮਹਿਬਿਹੂਨ
ਸੋਗਿਲੀਆ॥ਬਿਖੈਰਗਉਣੀਖਾਣਿਕੁਲਾਣਮਾਣਿਆਮਦਿਕੂਤਿਆਗਿਗਵਾਇਆ॥
ਨਿੰਦਾਚਰਿਚਰਿਬਿਚਰਤਉਦਿਨੁਤਾਕਾਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਕਿਰਤਿਪਾਇਆ॥ਪੂਰਨਕਰਮਏਹੁਹੋਰ
ਹਿਨਕੀਜਨਮੁਤਿਸਕਾਸਿਉਮਨਹੁਤਜਾਇਆ॥੨॥ਘੋਰੈਦੂਖੁਕਮਾਂਏਅਦ੍ਰਗਾਤਿਸਨਨਕੁਮੈਰ
ਹੁਤੁਇਆ॥ਅਸਾਧੋਂਗੋਉਪਜਿਆਸਿਤਜੂਪਜਿਦੇਹਬਿਨਸੀਮਹਾਗਾਖਇਆ॥੩॥
ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਖੇਚਿਲਾਇਓਕਾਵੇਕ
ਗਿਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਇਆ॥੪॥੬੪॥੫੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸਾਪੂ
ਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ॥ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਾਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨੁਪੇ
ਖਤਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਾਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੇ॥ਕਾਰ
ਜਸਵਾਰੇਸਗਲੇਤਨਕੇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪਤਿ
ਤਉਧਾਰਣੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇਜਿਸੁ
ਦਾਨੁ॥ਤਜਹਿਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਏਕੁਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਾਪਬਿ
ਨਾਸੇਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਗੁਣਤਾਸ॥ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ॥ਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰਦਾਸਿ॥
॥੪॥੬੫॥੫੬॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪੜਤਾਲਿ॥੩॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇ
ਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇ
ਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥
॥੧॥੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁ

ਪਿਸਟਾਸੁਹੇਲੇਸਭਗਲਧਿਆਨਮੈਕੋਗੁਰੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮਨਾਰਾਇਣਸੋਇ॥
ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੁਖ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ
॥੩॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁਜਾਪੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥
ਪੜਤਾਲੁ॥ ॥ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾ
ਰੰ॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕ
ਰਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰਹੰਕਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰ
ਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੫੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰੂਪ
ਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਿ
ਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤ
ਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕ
ਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਂਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅਜਾਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮੈਨਾਰਾਇਨਸੁ
ਧਿਆਈ॥ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮੈਪਾਈ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨਨਾ
ਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕੋਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿ
ਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁ

ਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਰਝਿ
ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥
ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਰ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮੈ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਜਮ
ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾ
ਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਬਾਲਪਨ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕ
ਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਿ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥
ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ
ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩
॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੬ ॥ ਮ: ॥ ੫ ॥
॥ ੬੦ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੭੮ ॥ ਮ: ੯ ॥ ਜੋੜੁ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਈ ਚੰਦੁ
ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇ
ਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀ
ਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ
ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾ
ਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਆਖੁ ਗੁ
ਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥ

ਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾ
ਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿ
ਤਰਹੇਪੁਰਾਣ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾਈਐ॥ਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮
੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾ
ਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾ
ਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆ
ਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾ
ਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨ
ਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈ
ਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ਭੇਖਕ
ਰਹਿਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥
ਵਿਣੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆ
ਬਿਗਿਆਨਿ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ॥ਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੭॥ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥
ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤੁ॥੮॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧
੧॥ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁ
ਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥

ਸੁਨਿਮਨੋਹਰਿਗੁਨਲਾਗੈ ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਜਨਭਵਰੁਉਠਿਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਇਆਸੁਨਾਮਿਲੈਮੇਲਿ ॥ ਲਿਵ
ਮਨਮੁਕਤਿਦੇਹਰਿਹਿਰਦੈਸਿ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿ
ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਲਿਪ
ਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁਡੋਲਾਏ ॥
ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਅਉਧੂਤਾ ॥ ਸਦਬੈਰਾਗੀਤਤੁਪ
ਰੋਤਾ ॥ ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁ
ਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ ॥ ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ ॥ ਏ
ਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾ
ਤਾ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹੇਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਈ
ਬਿਧਿਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਝੂਠੁਨਬੋਲਿਪਾਡੇਸਚੁਕਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ
ਜਾਇਸਬਦਿਘਰੁਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ ॥ ਪੜੈਸੁਣਾਵੈ
ਤਤੁਨਚੀਨੀ ॥ ਸਭਸੈਊਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਾਰੁ ॥ ੨
ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸਾਰ
ਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨਜਪਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥ ੩ ॥ ਵਾਚੈਵਾਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿਡੁਬੈਕਿਉ
ਪਿਤਰਾਤਾਰੈ ॥ ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨੈਜਨੁਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗ
ਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁਜੀਐ ॥ ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ ॥ ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਣਿ
ਹਮਆਇਆ ॥ ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਸਰਣਿਨਆਈਐਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾ
ਈਐ ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਿਮਰਿਆਈਐ ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਉਮਰੈਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਰਿਦੈਨਾਮੁ
ਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇਮਹਲੁਨਪਾਵ
ਹਿ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੁਬੁਰਾਭਲਾਸਚੁਏਕੈ

॥ਘੂਮਣਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁ
ਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੯॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥
ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿ
ਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਰਪ
ਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸ
ਨੁਭੀਜੈ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ਅੰ
ਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲਹੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋ
ਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁ
ਕੀਜੈ॥੭॥ਊੰਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥ਧੁਰਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥੮॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਜੋਕਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾਨਿਰਮੋਲੁ॥
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾਚਾਬੋਲੁ॥ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀ
ਰੋਲੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਹਠੁਅਹੰਕਾ

ਰਕੈ ਰੰਗੀ ਪਸੰਦਾ ॥ ਪਾਪ ਪਰੈ ਨਿਸੰਦੇਹੁ ਸੁਨੈਦਾ ॥ ਤੀਰਥਿ ਕਿਛੁ ਅਸਿ ਧਿਆਨ ਪਿਲਕਾਂਦਾ ॥ ਨ
ਮੌਧਨ ਵੈਸੇ ਸਮਸਰੇਦਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿਦ ਕਿਦੂ ਕਿਤ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਜਾਂਡੇ ਲੋਹ ਕਰੇ ਪਾਈ ॥ ਕ੍ਰਮ
ਪੁਰਿਧਾਂ ਪੇਲਨੋਗ ਮਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਹੂ ਕੀ ਉਨਿ ਸਿਕਨਾਈ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰੇ ਤੇ ਮਨਿ ਰੇਣੂ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਨ ਕ੍ਰਿਪਤਾਂ ਦੁਹਿ ਰਿਤੁ ਦਾ ॥ ਸਬਦੂ ਦੀਠੁ ਨ ਕ੍ਰਿਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੇਦਾ ॥ ਅਜਿਤ ਲਿਨਿ
ਰਮਣ ਅਕ੍ਰਿਆ ਨਾਮ ਅਭੇਦਾ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ
ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ
ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ
ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁ
ਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥
ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ
ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵ
ਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥
੩ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ
ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾ
ਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸ
ਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗ
ਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇ
ਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ

ਤ੍ਰੈ ਲੋਕੋ ਜੋਤਿ ਸਿ ਸਚੁ ਤਿਸ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ
ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੁਏ ਕਉ ਓੜੁ ਦੁਰਗਿ ਕਿਸ ਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਗਾਹੁ ਪਇਆ ॥ ਦੇਖਤ
ਦੇਖੁ ਭਾਇਆ ਜਿਹ ਮਰਿ ਰਹੁ ਸਾਚਤੁ ਜੋਨਾ ਲਿਪੁ ਰਾਪਾਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ
ਲੋਭਿ ਨੈ ਖੁਲਾ ਇਸ ਲਇਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆ
ਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲ
ਇਆ ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹ
ਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥
ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ
ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲ
ਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ ਸਚੈ ਤਖ
ਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰ
ਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾ
ਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋ

ਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਹੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ ਸਿਵਨਗ
ਰੀਮਹਿਆਸਣੁਅਉਧੂਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰ
ਚਵਸਹਿਵੀਚਾਰੀ॥੯ ॥ਸਬਦਿਰਵੈਆਸਣਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੦॥
ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕਹੇਕਹਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੂਆਮਨੁਮਾਰੀ॥ ੧੧ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸ
ਇਕਮੂਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁਆਤਮਤਤੁਵੀ
ਚਾਰੀ॥੧੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੪
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਾਤਾਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੧੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾ
ਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ ੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਹਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭
ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸਬਦੇਰਾਤਾਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ ਬੇਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੂਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੧੯ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੂਜਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੀ॥ ੨੦ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੧ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਭ
ਵਜਲੁਹੈਅਉਧੂਸਬਦਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੨੨ ॥ਸਬਦਿਸੂਰਜੁਗਚਾਰੇਅਉਧੂਬਾਣੀ
ਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੩ ॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੂਨਿਕਸੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨
੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫ ॥੯ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥
੩॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੂਦਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਬਿਭੂਤਿਲਾ
ਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਿਭਵਣਜਿਣਿਲਇਆ॥ ੧ ॥ਐਸੀਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁ
ਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿਡੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਵਜਾਈ॥ ੨ ॥ਮਨੁਦ੍ਰਿ
ੜੁਕਰਿਆਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਣਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚੜ੍ਹ

ਜਿ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁ

ਰਘਾਣੀ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਭਾਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਗਲੀ ਕੁਸਮ ਦੇਖੈ ਸੋ ਤਤੁ ਦਿਸਾਨਾ
ਕੈਰੋ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥
ਕੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਜਿਨ ਗੀ ਖਿਨੁ ਨ ਦੇ ਧਿਰਕ ਮਿਜਾਈ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਮ ਅਹੇ
ਸੁਤੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕੁਲ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿਨ ਬੂਝਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿ
ਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾ
ਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲ
ਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸ
ਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗ
ਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕ
ਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ
ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸ
ਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ
ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ
॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰ
ਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆ

੪੭੦

ਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਜਮੁਨਹੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆ
ਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੂਆਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩॥
ਹਮਕੁਰਲਕੁਰੀਲਅਤਿਅਕਿਮਕੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੇਵਹੁਗੁਰਸੁਖਿ
ਨਾਮਿਲਿਸਤਾਰੀ॥ਮਨੁਤਨੁਮੁਹੁਸਿਆਪਿਆਇਆਤਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਸਵਾਰੀ॥੧॥ਪਾਰਸਪਰੇ
ਸੇਤਿਕਿਪਾਰਸੁਹੋਏਏਹਰਿਜੀਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿ
ਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮ
ਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭ
ਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੂਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿ
ਤਿਖੀਤਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁ
ਣਾਆਖਿਵਖਾਣੀਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾ
ਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੀਭੰਡਾ
ਰੀ॥੧੧॥ਅਪਿਣਿਆਭਗਤਿਜਿਨਿਆਪੇਦੀਨੀਅਪਣੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧੨॥
ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਰਧਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਾਂਗੁਣਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਤਿਸਕਾਹੈਤਿਸਕਾਆਧਾਰੁਬਿਖਮੁਖੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਾਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇ
ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥
੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁ
ਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬ

ਦਿੜਾਵਣੀ ॥੧੯॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਿਤੁ ਇਸੁ ਏਸ ਅਹਿਵਾਰਣੀ ॥੨੦॥
ਘਾਲੀ ਥਿਨਸਾਹਿ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹੋਹਿ ਤਿਸਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥ ਸਿੰਝੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੋ ਕਾ ਹਉ
ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭਾਗੀ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥ ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸਾ ਤਿਚਰੁ ਸੇ
ਵਾ ਕੀਜੈ ਕਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇ
ਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ
ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰ
ਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ
॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ
ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ
ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ ਜਿ
ਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ ਨਿ

ਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਰਣਾ ਸਰਣਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਅਨਾਈ ॥੧੭॥ ਤਿਸੋ ਨਾਮੁ ਲੀਸਣਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਲੁ ਤਪ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸੇ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੧੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥

ਸਗਲੇ ਹੈ ਤਿਸੀ ਕਾ ਸਭਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ । ਜਿਨਿ ਦੀਏ
ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ । ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ । ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ।
੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ । ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ । ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁ
ਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ । ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ । ੩
ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ । ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ । ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬ
ਲਨਾ । ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ । ਹਸਤ ਕਮਾ
ਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ । ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ । ਮਨੁ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ।
੫ ॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ । ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ । ਅਬ ਤੂ
ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ । ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ । ੬ । ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓ
ਹੀ । ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ । ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ । ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿ
ਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ । ੭ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ । ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ
। ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ । ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵ
ਾਪਾਰਾ । ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ । ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥ ੧
ਰਹਾਉ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲ
ਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ । ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ । ਕਾਹੂ
ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋਰਾਏ । ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਏ । ੩ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ । ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ । ਕਾਹੂ ਪਵਨ
ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ । ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾ
ਲਤ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ । ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ । ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਆਇਹ ਹਿਰ

ਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਹਿਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ॥੬॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈ
ਮਤਮਸੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਧਤਜੀਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤ॥੭॥ਜਿ
ਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾਨਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਦਾਵਾਅਗਨਿ
ਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਭਉਜਾਇ॥ਤੈਸੇ
ਸੰਤਜਨਾਰਾਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੁਮਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਲੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗਸੈਗ੍ਰਿਹਿਆਵਤਿ
ਕੰਤ॥ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰੁ॥੨॥ਕਿ
ਰਸਾਨੀਜਿਉਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿ
ਲਿਜਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋਇਅਨੰਦ॥
ਗੂੰਗਾਬਕਤਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਰਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲ
ਉਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾਸ॥ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸ॥
ਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰਊਜਲਹੋਤ॥ਨਾਮਜਪਤਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਤ॥੫॥ਜਿਉਚਕ
ਵੀਸੂਰਜਕੀਆਸ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀਪਿਆਸ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਾ
ਨੇ॥ਤਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਦਇਆਲਭਏਤਾਆਏਚੀਤਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਹਾਰ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈ
ਛੁਟਕਾਰ॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਭ੍ਰਮਭੈਤੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦ॥੮॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤਬ
ਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਤ

ਮਨੁ ਲਿਵ ਮਸਤੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪੇਖੈ ਸੁਖੁ ਗਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਸਰੀ
ਰਉ ਸਨਹਾਰਾ ॥੫॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਾ ॥੬॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੁਮ ਕਾ ਕੀਆ ਕਰਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਉ
ਨਿਰਵੈਰੈ ਦਾਰਾ ॥੮॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ
ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ
ਵੰਞਾਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਬੰਧਨ
ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥
ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆ
ਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥
ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ
॥੧੪॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਸਾਚ ਧਰਮ
ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ
ਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ

ਨਾਨਕ ਰਤੈ ਭਾਇ॥੨॥੧॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਿਧਹੁ ਸਧਰਟ
ਪਿਆਰੀ ਹੋਇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ॥ ਸੁਖੁ ਉਨ ਲਖ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ॥੧॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਗਤਿ ਬਿਖ ਨਿਆਈ ਸੀਤਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੇਖਿ ਲਿਖਾਈ ਸੀ
ਤਹੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਲ ਰਸ ਕਉਰੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਤਰੀ ਸੀਤਹੁ॥੧॥ ਸਾਗਉ ਖੇ
ਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸਤਿ ਕਰਤੂਤਿ ਨਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੨॥ ਤੁਰਨਕ
ਸਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰਾ ਸਾਸੈ ਰਗ ਸਿਮ ਸਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਕੁਝ ਨਿ
ਗਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੪॥ ਅੰਤਰ ਸਰਾਸੁ ਕਰਿਆ ਸਕੁ ਅੰਤਰਿ
ਘਤ ਅਟ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਣਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੫॥ ਅਰਿਜੁ ਗਾਈ ਨੈ ਤੋ ਹੋਇ ਸੀ ਸਕੁ ਹੀਐ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ
ਸੀਤਹੁ॥੬॥ ਆਪਿ ਪਿਰ ਅੰਤ੍ਰਿ ਲੀਪਾ ਈਐ ਪੁਕਿਹਿ ਹਿਆਸ ਕ੍ਰਿਪਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੭॥ ਸੀਤਸ
ਰਲਾ ਲੋਜੇ ਬਨੁ ਸੁਤਨ ਹਿਨਾ ਨਕ ਬਾਪੁ ਸੇਗੋ ਸਾਈ ਸੀਤਹੁ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੫
ਮਨ ਘਰ ਠਕ ਰਸ ਰਾਮ ਨ ਸਤਿ ਤਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨ ਪੇ ਕਿਸ ਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਨਾਕ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿ ਕਿਸੁ ਖਾਖਾ ਹਰਿ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਪ ਸਲਨ ਕੁ ਏਟ ਸਦਾ
ਰੀ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਹਾਰੇ ਪ੍ਰਕੋਲੀ ਉਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੨॥ ਉਪਦੇਸੁ ਤਪ
ਰੋਹ ਰਿਸ ਕਰੀ ਪਤਿ ਧਿਲੇਸ ਮਨਾ ਅਹਿ ਕਾਰੀ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਸਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇ
ਕੁ ਕੇਵਲੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ॥੪॥ ਨੇ ਕਰੀ ਸੁਰਨੁ ਖੇ ਕੀ ਗੀਰੁ ਸਕੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ॥੫॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਅੰਗੋ ਰਕ ਰਰਿਆ ਏਕੁ ਸੁਰਾਰੀ॥੬॥ ਕੀਸ ਤਿਕਰੋਤੇ ਕੀ ਕਤੇ ਪ੍ਰਕੁ ਅੰ
ਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੭॥ ਸੁਰਹੁ ਨਕ ਦਇਆ ਈ ਤੇਰੀ ਅਸਿਤ ਨ ਕੇਤ ਕਨੀ॥੮॥੩॥੯॥
ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਃ੧॥੭॥੯॥ ਮਃ੩॥ ਮਃ੫॥੫॥੮॥੨੨॥ ਜੋੜੁ
ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਅਲਿਫੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ੧

ਅਲਿਫੁ ਕੁਇਆ ਅੰਗੀ ਅੰਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ

ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸ
ਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮ
ਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ
ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿ
ਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆ
ਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂ
ਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ
ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿ
ਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ
ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬੁਲਾ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ॥੮॥ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀ॥ਕਰਹਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਉਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਪਾਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਚਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਉਲੀਪਾਈਆ॥ਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਐਸਾਕੰਮੁਮੂਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆਰੇਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁਤੂਜਾਣਹੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣਏ॥ਆਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਭੁਤੂਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ[illegible]ਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ[illegible]ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਾਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆਇਆ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥

ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ

ਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈ
ਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁ
ਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ॥੨੧॥ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ
ਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆ
ਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸਬਦਿ
ਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖ
ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆ
ਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰ
ਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩
ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥
ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਂਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕ
ਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿ
ਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉਸਬਦੁਰਤ
ਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ
ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁ
ਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇ
ਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁ
ਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾ
ਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈ

ਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਕੇ
ਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾ
ਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿ
ਵਲਾਵਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ
॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇ
ਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥
ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸ
ਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀ
ਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਈ॥ਮੁਲਿਨ
ਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁ
ਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਰਿਰਾਸਿ
ਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਿਜਪਿਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖ
ਟਿਹੁਦਿਹਾੜੀ॥ਏਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇ
ਰੀਮਨੁਹੋਆਵਣਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥
ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐ
ਹਰਿਰਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀ
ਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧੁਵਿਚਿਤਾ
ਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕ

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ
ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰ
ਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪ
ਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ
ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮ
ਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ
ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦ
ਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵ
ਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ
ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾ
ਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪ
ਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵ
ਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ
ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ

ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ

॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ
ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾ
ਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ
ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪
ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰ
ਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹ
ਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇ
ਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀ
ਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿ
ਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ
ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

॥੬॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਛੰਤੁ ॥

ਦਿ ॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾ
ਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋ
ਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ
ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇ
ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ
ਧਾਰੀ ਸਬਦਿ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ

ਦੁਬੀਧਾ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਜੀਅ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦੇਸੁ ਭੁਆਣੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੰਦਰੋ ॥ ਜਲੇਹੁ ਬਿਨਾਂਦੇ ਸੁਅਸੁ ਖਪਹੁਸੁ ਜਿਲੋ ॥ ਸੁਖ ਪਹੁ ਸਜਣ ਸਦ ਪਰਵਾਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਤਾਪਿ ਆਪਨੈ ਸਾਗਰ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਬਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਿਆਸ ਗਲਤਿ ਸੈਕਾ ਅੰਤੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਖਤਿ ਵਸੀ ਸਹੁ ਤਿ ਸੋਈ ਵਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੁੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇ

ਛਾਪੁਨੀਆ ॥ ਜਨਮੋ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਮੀਤਿ ਆਈ ਮਹਲੇ ਠਿਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲਿਆ ॥ ਅਨਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਅੰਗ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫
॥ ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ

ਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈਜੀਉ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾ
ਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥
ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸੁਖਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰੰਤਤੁਮਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨਕਟੇਕਗੋਪਾਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋ
ਚ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭ
ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਕਰ
ਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁ
ਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਰਸਨਾ
ਉਚਰੈਹਰਿਹਰੇਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵਖਿਆਣ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨੁ॥
੧॥ਛੰਤੁ॥ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰਚਲਿਤਾਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਦਇਆਲ
ਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸਇਕਧਰਣੀਧਰੈ॥ਸਾ
ਧਸੰਗੇਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰਸਾਗਰਸਭੁਤਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾਰਛੂਟੇਫਿਰਿਨਲਾਗੈ
ਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਪੁਰਖਪੂਰਨਥਿਤਿਜਾਕੀਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥
ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆਨਾਨਕਲਿ
ਖਿਆਮਾਥ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਸਗਲਇਛਾਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥
ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਆਇਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਣਾ॥ਬੇਅੰਤਪੂਰਨਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣ
ਭਣਾ॥ਆਪੇਮਿਲਾਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦਾ
ਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾ
ਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ॥

ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਇਆਕਰਮਿਪਇਆਅਨੂਪਥਾਨੁਵਜਮਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਮਾਨੈਜਕੋਜਾਰੀ
ਆਚਿਰਜੀਵਨਵਡਪੁੰਨੀਆ।ਮਹਾਅਨੰਦੋਆਮਦਾਅਗਮੁਚਗਿਗੁਨਿਗਾਵਹੋ।ਜਨਕਹੈਨ
ਨਕਸਫਲੁਜਨਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਅਦਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੇਜਨੁਇਕਰੁਕਰੇਪਕਦਾਰੂਖ
ਲਇਆ।ਦ੍ਰਿੜਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਹਕੈਜਿਤੁਸਭੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਥਾਹਵਿਦਿਤਸੁਵੇ
ਨੀਮਗਲਮੁਉਦਿਵਇਆ।ਕਰਿਆਉਪਕਿਦਿਡਿਠੇਈਖਾਲੀਕੋਇਜਨਾਇਆ।ਸਭਸਿ
ਖਿਸੰਗਤਿਕੁਈਕਿੜਾਮਹਾਅਨਿਦਮਆਇਆ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਕਸਾਅਗੁਗਿਕੀਸਰਬਸੁਖ
ਸੈਪਨਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿਮਿਉਲਿਵਲਾਈ।ਕੁਰਨਉਨੇਤਕਸਾਇ
ਆਗੁਰਗਿਅਪੂਜਪਾਈ।ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਇਆਸੁਖਪਾਨਦਤਾਨਦਸਾਲਿਖਾਲਕੁਪ
ਇਆ।ਸਗਲਵਿਦਿਆਸਿਪੁਰਪਕ੍ਰਿਅੰਗਬਿਰਾਗਿਸੈਮਨਾਇਆ।ਜੋਵਦਾਸਿਵਾਰਅਮੁਕ
ਰਨੁਖਿਰਥਾਵੇਇਜਾਈ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਕਲਾਮੁਹਕਿਕਿਅੰਗਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੩॥
ਸਾਧਸਿਤਇਕਰੁਕਰੇਧਾਲੁਕਰਹੁਅੰਗੀਕਾਰਾ।ਲਪਸੁਗਜਿਨਾਕਰਭਸਕਦੇਦਿਤਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੇਵਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆ।ਸਰਨੁ
ਲਿਖਾਇਆਗੁਰਹੁਆਇਆਦੀਆਹੁਕਮੁਸਿਦਵਾਇਆ।ਅੰਤਰਜਜੋਧਰਾਈਠਾਕੁਰ
ਮਿਲਿਜਨੁਕੇਸਗਿਰੇਦਸੁਰਾ।ਨਨਕਹੈਨਕਕਾਜੋਏਆਦਜੋਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੪॥੫॥
।ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ।੫।ਰੁਤੀਸਲੋਕੁ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਛਉਸਾਧਹਧੂਰਿ।ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਭੈਹਰਣਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ।ਦੀਨਦਇ
ਆਲਦੁਖਭੰਜਨੋਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿ੍
ਪਾਪ੍ਰਭਵਿਤਜੀਉ।ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੋਭਾਵਿਤਜੀਉ।ਗੁਣਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ।ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭਪਾਇਆ।ਪੁੰਨਦਾਨ
ਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹਿਤਜੀਉ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰ

ਤਰੰਤਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰ॥ਕਥਨੀ
ਸਾਤੁਧੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰਤਸਰਣਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥
ਸੂਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ਛੰਤ॥ਰੁਤਿਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖ
ਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅ
ਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਆ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਬੇਤਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅਮੁਲਿਆ
॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀ
ਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀਉ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥
ਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖ॥੧॥ਜੋਭਾਣੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀਜੇ
ਠਅਖਾੜੈਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਦੁਹਾਗਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਆ
ਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਾਗਾਰਬਿਮੁਠੀਆ॥ਜਲਬਾਝੁਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਠੀ
ਆ॥ਕਰਿਪਾਪਜੋਨੀਭੈਭੀਤਹੋਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਤੇਰੀਰਾਖੁ
ਰਾਖੁਪੂਰਨਕਾਮਜੀਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਧਾਲਾਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹਣੁਨਜਾ
ਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨ
ਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥੨॥ਛੰਤ॥
ਰੁਤਿਬਰਸੁਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣਭਾਦਵੇਆਨੰਦਜੀਉ॥ਘਣਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੂਰਿ
ਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾਗੇਨਹਛਿਦ੍ਰਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਦ
ਬਖਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥
ਆਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰਉਕਬਪੇਖਉਗੋਪਾਲ॥ਹੈਕੋਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਣ
ਹਾਰ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਂਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਸਾਧਹਸਰਣ

ਦਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਿਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਜਿਨ ਜਾਣਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ

ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤਬ ਹੀ ਸੋਹੇ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜੀ ਪਾਏ ਫਲਣੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਗਰੀ ਸੋਹੇ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਰਹੁ ਗਜੰ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਸੁ ਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਸਰਾ॥ ਰੁਤੀ ਛੰਤੁ॥ ਮਹਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਕਾਰੁ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥ ੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥ ੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ॥ ੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ॥ ੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ॥

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥੧੪॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ
ਧੈਰੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰ
ਧੈ ਲੋਈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁ
ਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥ ਵਾਟ
ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ
ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾ
ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਚੀ
ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤਿ ॥੧੭॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇ
ਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ
ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੂ ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ
ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾ ਰਤ
ਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿ
ਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥
ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗਇਆ ਨ ਆ
ਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾ
ਰੁ ਹੋਰੁ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥੨੦॥ ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ
ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥ ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਹੂਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ਦਹ ਦਿਸ

ਸਿਰੁਛਿਪ੍ਯਪੈਰੀਮਹਿਪਾਇਆ। ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ।੨੧। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਾਂਦੇਗੁਰਮੁਖਿਧਿੰਧੇਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਇਕੁਲੈਦੌਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਐਦੇਜਾਇਸਿਮ
ਗੁ। ਪਰਗਰਕਿਸੇਏਕੁਜਲਇਕਲਿਵ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਰਿਧੇਰਧੀਰਾਕ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਨ
ਗੁਰਜੁਆਰਾਕੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਖੰਡੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੋਹੈਸਾਗੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਾਂਦੇਸਾਚੁ।੨੨
ਰੇਤਲੁਠੀਤੁਨਿਹਰਣੀ। ਰਿਗੀਸਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇ। ਤਰਨਿਕਮਨਿਉਠਧਾਗੋਠੀਤਿ
ਰਿਕੁਜੀਦੁਨੁਰਤਨੁਨਿਤਿਸੀਤਿ। ਠਿਤਤਗੋਰਰੀਸੈਸਕੁੰਵੇਇ। ਰਿਤਰਿਏਕੁਤਗੀਸੁਖੋਗਇ
॥ਠਿਤਿਦੁਸੈਰਸਨੈਹਰਿਨਾਇ। ਰਕਤਕੁਝਿਆਪਤਿਸਿਉਪਕਿਨਾਇ।੨੩॥ ਛੈਲੋਟੇਰਿ
ਧਲੇਇਕਗੋਰਿ। ਛਿਆਲਿਤਰਿਖਪਹੁਜੀਗੋਹਛਿ। ਧੁਪਛੀਦੁਕੇਸਭਕਕਿਨੋ। ਖਿਪਨ
ਕਾਟਿਸੁਕਤ੍ਰਿਪਰਿਆਨੇ। ਛਿਇਆਛੁਠੀਜਗਤੁਕੁਸਲਾ। ਸਿਖਿਆਵਰਿਤੁਧੁਰੇਪਕ
ਵਾਲਾ। ਛੀਜੈਜੇਘਨੁਜਰੁਅਸਿਗਿਵਾਲੁ। ਖਾਇਆਛੋਜੈਕੁਟੀਸਿਖਾਲੁ।੨੪॥ ਕਾਂਧੇਅ
ਖਿਧੁਕੁਤਿਹੁਸੇਇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਰਾਅਦਰਨਵੇਇ। ਜਿਉਕਾਦੇਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ॥
ਜਮੁਜਾਰਉਦੇਦੇਪਤਿਸਾਖ। ਜਵਾਤਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਕਾਦੇ। ਜਾਤੁਸਿਸਿਹਿਤਾਤੁਝਹਿ
ਸਮਾਦੇ। ਜੈਨੈਵਾਕੁਜਪਉਜਗਟੀਸਿ। ਗੁਰਮਤਿਮਿਲਿਮੈਬੀਸਿਇਕਾਸਿ॥੨੫॥ ਝ
ਧੇਕਸਲਵਿਆਜਗਿਸਿਉਦਾਰ। ਫੁਰਸੇਰੇਦੇਖੇਪਰਮਾਦੁ। ਜਲਿਸਿਮੁਇਨਗੀਜੀਦਨੁ
ਆਸਾ। ਆਇਚਲੇਕੁਏਆਸਨਿਰਾਸਾ। ਸੁਨਿਸੁਠਿਸੁਖਿਮਣੀਗਲਿਕਾਈ। ਵਾਸੁਨਠ
ਪੈਰਰਿਪੁਲਿਗਾਇ। ਪਾਈਨਟੁਲਿਪਿਪਿਜਰਿਵੇਜਾਇ। ਆਪੇਰੈਦੇਸਹਜਿਸੁਕਾਇ।੨੬॥
ਦਿਆਨੇਵੈਲੇਆਪਿਘਰੇ। ਆਪਿਸਮਝੇਆਪਿਸੁਝੇ। ਗੁਰਵਾਕਹਿਆਕਿਸਮਾਦੇ। ਲਿ
ਮਲਸੂਲੇਸਾਚੋਕੁਦੇ। ਗੁਰਸਾਗੁਰਕਤੁਜੋਨਗੀਤੇਰਾ। ਲਾਲਪਰਾਰਧਸਾਰਅੰਧੇਰਾ। ਗੁਰ
ਵਹਿਆਸਾਕਾਰਕਸਾਦੁ। ਗਰਕੀਵਕਜਿਕਾਹੇਪਾਦੁਤ। ਨਾਨਕਗਾਰਮਤਿਸਾਂਚਿਸੁਭਾ
ਦੁਰਾ।੨੭। ਦੁਟੇਨੇਹੁਕਿਧੇਲਹਿਮਰੀ। ਟਟੇਧਾਹਿਦੁਹੁਰਿਸਿਰਾਹੀ। ਦੁਹਿਪਰੀਤਿਗਾਏਕੁ
ਲੁਧੇਸਿ। ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਡੀਲੈਲਿ। ਟੁਟੇਗੌਠਿਪੈਤੇਦੀਰਾਗੁ। ਗੁਰਸਬਦੀਪਕ

ਵਾਰਹੁ ਮਨਿ ਗਿ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੈ ਦੇਤੇਟਾ॥ ਕਿਉ ਦਰਦੁ ਨ ਰਹੁ ਰਖੀ ਤਨ ਮੇਟਾ॥ ੨੫॥ ਠਾਕੁਰ
ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਖਪੁ ਰਾਣਿ॥ ਰਾਹ ਵਿਸੁਣੀ ਅਦਯਾਲ ਨਿਪਤ ਕੁਤਾਣਿ॥ ਕਾਲੁ ਕਾਲੁ ਕੰਮ ਸੇ ਬਾਣੀ ਨਾਹਿ
ਘਟ ਤੇਦੇ ਸਕਤੇ ਕੁਲ੍ਹਿਆਗਿ॥ ਪਰਿਪ੍ਰਭ ਜਿਤੀ ਨ ਕਿਰਾਣੀ॥ ਮਨ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ਨਾਵਿਨ
ਪਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੀ ਸਾਚਿ ਧਿਆਗੀ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਹਾਗ ਲਿਨ ਕੁ ਰਿਪਾਗੀ॥ ੨੬॥ ਤ
ਲਡੇਲ ਤਿਨੇ ਸਖੀ ਢਟੇਰੀ ਰਸੀ ਗਾਗਿ॥ ਤਾਹ ਪਲਿਤਿ ਨਿ ਸਿਮੁਖਿ ਨਜੀ ਬਿਲੁ ਠਗ ਕਿਰ ਬਿਨ
ਠੀਕ ਗ॥ ਤਗ ਪਿਸੁਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲੇਡੀ ਠੀਕੇਤ ਸੁਜਾਣਿ॥ ਤਕੁਰਾ ਖਿਆ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਨਿਰਭਉ ਨਮ ਦਖਾਲਿ॥ ਤੁਗਰ ਦਸ ਤ੍ਰਿਖਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇ ਕਪਰੇ ਖਾ ਨਹੀ ਟੂਗਿ॥ ਤਿਖਾ ਨਿ ਵਾਗੀ
ਸਬਦਿ ਸਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਕੁਰਪੁਗਿ॥ ਰੋਗਿ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਸਕੁਵੈ ਕੈ ਕੁਦੈ ਤੇ ਰੋਇ॥ ਗੁਰੂ
ਰੂਆਗੈ ਰੇਦ ਸੀ ਤਿਖਾ ਗਿਵਾ ਰੰਗੇ ਸੋਇ॥ ੩੦॥ ਛੰਛੈ ਲਤਿ ਕੁਛਿ ਤਿਹਉ ਛਿਕਿਰ ਠਹਿਪਦ
ਨਿਕਾਗਿ॥ ਕੁਸੰਢ ਹੇਤ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਗਿ॥ ਅਭਾਗ ਅੰਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਕੇ ਹਉ
ਲਿਜਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਐ ਸਿਗਤਿ ਅੰਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਚੁਣਿ ਆਪ ਦੇਧ
ਇਆਗ ਨਿਭਉ ਲਉ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣੀ ਆ ਤਿਸ ਸੇਦ ਸਗਤਿ ਸੁਪਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਜੇਉਸਾ
ਰੇ ਸੇ ਸੇਰ ਨ ਪ੍ਰਸੀ ਤਿ ਸੁਖਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਵੇਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸਿਅਲਾ ਤਾਤ ਲਿਵੁ ਖਿ
ਨਿਹਇ॥ ੩੧॥ ਲੰਕੇ ਸੇਗ ਵਿਸਗਾਗੀ ਨਾ ਕੰਹੇ ਅਲੋਗਾ॥ ਅਦਰਿ ਜਦਰਿ ਸਿਦ੍ਰਿਸੁ ਠੀਲੇਰ
ਬਿਪਾਦਿ ਆਪੈ ਕਾ॥ ਸੁਮਾਦਿ ਹੁਲੇ ਆਰਿ ਸੀ ਵਲਕਿਰੇ ਪਿਗਿ ਗਤਿ॥ ਦਿਲੁ ਨਾ ਦਵਿ
ਉਛਟੀ ਐ ਜਾਇ ਰਮਾਤ ਲਿਅੰਤਿ॥ ਗੀਨ ਤਿਗਸ ਦੇ ਅਧਰੀ ਅਗਲ ਤੁਸ ਕਰਪੋ ਇ॥ ਅ
ਗਿਆਨਿ ਮਤੀ ਗੀਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਵਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਿਹੋਇ॥ ਭੂਟੀ ਤ੍ਰਿਗਰ ਘਾ ਖਿਵੀ ਦੂਜੇ ਨਹੀ ਦਿਤੋਰ
ਇਕੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸੇਲੇ ਧਕੁ ਨਨ ਕਵਗਿ ਸਿਜੋਗ॥ ੩੨॥ ਤਕਦ ਕਵਾਇ ਆਪੰ ਖਿਅਨ ਤਰ ਰੁਕਪ
ਖੀਪੰਚਿ॥ ਤਤੁ ਲਰਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜਾ ਮਿਲਿ ਗੇਲੁ॥ ਉਤਾਗਿ ਤਿਵੇ ਬਲਿ ਬਗਲੇ ਲਾ
ਕਹਿ ਰੇ ਗਿਪਧ ਰਿ॥ ਪੰਖਿ ਤੇਟ ਛੋਪ ਪਤ੍ਰੀ ਆਦ ਗੁਲਿ ਕੋ ਤ੍ਰਿਘਲੀ ਦਿਲੁ ਮਾਰੇ ਵਿਉ ਤੂਟੀ
ਐਹ ਕਿਗੁਲ ਕਰ ਭਿਅਣੀ॥ ਆਧਿ ਕੁਣੇ ਏਕ ਲੂਠੀ ਐਰ ਦਣ ਆਪਿ ਪਣੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹੁਟੀ

ਐ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪੇ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਪਛੈਣਾ ਬਿਦ ਢਿਆ ਗਇਆ ਜੋ ਕਰੁ ਦੇਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਬ
ਗਿਖ ਕੇ ਪੈ ਜੀ ਅਗਾਖ ਨ ਦਿਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਾਜ ਅਜ ਮਰਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਹੂ ਨ ਛੋਡੈ ਕੋਇ ॥ ਖਿ
ਤੁਨਾ ਇਕੁ ਖਿਰ ਗੁਰੁ ਖਿਰ ਸਾਰਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਗਨ ਕਰਖੇ ਗਿਨਾ ਖਹੂ ਨਿਪਾਵਾ ਆਪਾਰੁ ॥
ਸਰਬੇ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਉ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤਿ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਤਰਿ ਗਗਨਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅ
ਗੰਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ
ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ
ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ ਧਨਿ ਗਇਐ ਬ
ਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥
ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕ
ਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜ
ਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗु
ਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ
ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿ
ਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਿਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋ
ੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੭॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ ਲ
ਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ
ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ
ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ

ਪਾਪੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਪਚਾਇ ॥੩੮॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੀਤ ਨਿਸੇ ਵਉਆ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਾਹੁ ਤਲਾਅ

ਬਿਰਿਆ ਹੁਆ ॥ ਤਾਂ ਪਾਂਣੋ ਗਹੁ ਗੇ ਲਿਹਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਆਪੀ ਸੁਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮ

ਛੁਲੀ ਤਾ ਪੀ ਜਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁੰਦ੍ਰਿ ਅਲਿ ਕਿਤੁ ਲਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿਆ ਦੁਫਿਰਿ

ਫ੍ਰਿਕਾਇ ॥ ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਕੇ ਰੰਗੇ ਸਿਦਲਾ ਇ ॥ ਇਦ੍ਰਿ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰਿ ਗਿਣ ਮਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥

ਬੀਜ ਬੀਜਿ ਕਰੀ ਬੀਜ ਗੁੜ ਦੇ ਪੇਗਾਇ ॥ ਬੀਜ ਚਲੈ ਪਥ ਰਿਆ ਪਲੈ ਘਣ ਘਿਰ ਹਿ ਜਹਿ

ਕਾਇ ॥ ਘਾਘਲ ਕੇ ਪਥ ਰਿ ਵੇਟ ਗੀ ਘਾਲੀ ਵਾਸੈ ਨਿਹ ॥ ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਹਿ ਟਰਕ ਭਾਲੀ ਸਤਿਗੁਰ

ਮੇਰਿ ਤੇਹਿ ॥ ਵਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੁ ਮਿਲੇ ਇ ॥ ਟਕਰ ਗਪਦ ਰ

ਈਆ ਜੇਕਾਂ ਦੇ ਤੇ ਚਾਇ ॥ ਘਾਣੀ ਪਿਰਲੇ ਬੀਜ ਮਸੀ ਜੇ ਵੇਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹਕਾ

ਈ ਮਹਾਪੁਰਖ ਵੀ ਜਿ ਜਪਥ ਰਿਦ ਮਾਂਹੇ ਘਿ ॥੪੦॥ ਕੁਜਿ ਕਲਿਪਥ ਜੈ ਮੈਪਥ ਲਿਪਥ ਲਿਕੁਜੇ

ਛਾਹਿ ਉਸਾਂ ਰੇ ਉਸੇ ਨਹੂੰ ਹੋ ॥ ਸਰ ਕੁਰਿ ਸੇ ਪੇਕੀ ਕੁਰਿ ਪੇਖੋ ॥ ਸਿਖ ਖੇ ਟਪਰਦਾਂ ਗੇ ॥ ਕੁਰ ਮਿਤੁ

ਲੋਕੁ ਟੇਟੇ ਦੇਨ ਦਿ ਲੁਕ ਗਾਂ ਵਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੈ ਕੇ ਗੀ ਪੁਕਪ ਕਨ੍ਹੀ ਜਿ

ਜਿਪਿ ਰੈ ਤਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਂ ਇਸ ਦਾਂ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਪ ਤੈ ਜਾਈਐ ॥ ਕਤੇ

ਕੁਲਹਿ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਹਜਿ ਜਿਪਥ ਰਿਦਾਸ ਪਾਈਐ ॥ ਕੁਤੇ ਕੁਉ ਜਲੁ ਮਨ ਚਾ ਦਿਖਨਾ

ਆਸ ਜਿਗਾ ਮਸਤ ਰੰਗੈ ॥ ਗੁਰਪਰਮਾਂਦੇ ਆਂਪੇ ਨੀ ਜੇ ਜੀ ਦਾਤਿਆ ਇਦਮਗੀਐ ॥੪੧॥

ਮਾਇਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਆਏ ਆਂ ਕਿਸੇ ਨ ਸਾਂਥਿ ॥ ਹਿ ਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਜਿਡ ਮੇਡੇ ਮਰਿਤ

ਲੇ ਆਂਖਿ ॥ ਮਤੁ ਨ ਜਾ ਮਿਤੇ ਹਿਆ ਅਦਰਗਸਿ ਚਲ ਹਿ ਜਲਿ ॥ ਮਨਿਆ ਹਿ ਅਨੁ ਉਲਟ

ਮੇਰੇ ਜੇ ਗੁਲੇ ਸਦੀ ਹਜਾਇ ॥ ਸੇਗੀ ਸੇਗੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਦਿਲੁ ਜੇ ਦੇ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ॥ ਗਲ੍ਹ ਮਦਿਰਮ

ਹਲ ਕਾਂ ਜਿਤੁ ਘਾਂ ਜੀ ਚੇ ਘਾਂ ਲੁ ॥ ਜਨ ਕਸੇ ਰਾਮਾ ਪੁਦਿ ਲੁ ਹੂੰਨ ਆਂ ਦਲੁ ਕਾਲੁ ॥ ਆਪ

ਚਤੁਰ ਸਭੁ ਪੈ ਆਂਪੇ ਜਾਂਲੁ ਸੁਜਾਂਲੁ ॥੪੨॥ ਜੇਆਂਦਿ ਹਿ ਸੇ ਜਾਂ ਹਿ ਜੁਲਿ ਆਂਇ ਗਇ ਪਹੁ

ਤਾਗਿ ॥ ਲਿਖਿ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਰ ਦਲੀਪਥ ਟੇਲ ਦਪੇ ਉਤਾਂਗਿ ॥ ਸੇਜ ਨਿਉ ਪੋਰ ਜਿਜਿ ਹਿਰਿਕ

ਇਆ ॥ ਪਿਪਾਸੁ ਇਆ ਦਿਗੁਤੀ ਆਇਆ ॥ ਜਿਰੇ ਮੈਸੇ ਜਲ ਸੀ ਵਿਸਕ ਉ ਮੀਤ ਕਰੇਉ

ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥
ਗੁਣ ਕੀ ਬਾਧੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦੁ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੬੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫ
ਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰਿ ਆਂਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥ ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰੁ ਡੂਗਰੁ ਅਸ
ਗਾਹ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣੀ
ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕ
ਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੬੪॥ ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ
ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਗੜਿ ਦੋਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ
ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੬੫॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥
ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਊਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏ
ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆ
ਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬੬॥ ਞੰਞੈ ਞੂਞਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੀ
॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਞੈਞਾਰ ਨੁ ਤੁਸ ਮੁਣੁ ਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿਆਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਿ ਕਰਤ ਅਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗ
ਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੬੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿ
ਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂ

ਸਰ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸੁ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥

ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥

ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰੁ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥

ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥

ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ

ਪਾਧਾਪੜਿਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝ
ਬੂਝਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲ
ਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ਸਿਧਿਗੋਸਟਿ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾ
ਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈ
ਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦ
ਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰ
ਗੁਤਿਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐ
ਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿ
ਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕ
ਸਦਾਰਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐ
ਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁ
ਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇਜਲ
ਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋ
ਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁ
ਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸ

ਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥
ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੇ
ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ
ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾ
ਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿ
ੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ
ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ
ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ
ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ ਊਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂ
ਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੧੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ
ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁ
ਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕ
ਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥
ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ

ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥੧੯॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥

ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੨੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸ

ਘਰਿ ਸਿਮ ਭਾਇ ਲੀਆ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਉ ਸਮਝੈ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥

ਸਾਚੇ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨੮॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ [illegible] ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾ

ਨਾਮਿਰਤੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩੨॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਸਦਾਤਪੁਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਬਾਰਹਮਹਿਜੋਗੀਭਰਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਚਾ
ਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁ
ਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਰ
ਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨ
ਖਾਵੈ॥੩੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੩੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘ
ਟਿਭੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ॥੩੭॥ ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੈ
ਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਘਾਲਨਪਵਈਥਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਅਤਿਡੋਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅਰੁਡਸੈਮਰਿਵਾਟ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਘਾ
ਟਿ॥੩੮॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਅਵਗੁਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਮੁਕਤਿਮ
ਹਾਸੁਖੁਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਤਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥੩੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਿ
ਸੰਤਾਪੈ॥ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇਦੁਬਭੀਖਣਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣਾ

ਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿਸਿਫਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੪੧॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਇ॥੪੨॥ਕਵਣਮੂਲੁਕਵਣਮਤਿਵੇਲਾ॥ਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸ
ਕਾਤੂਚੇਲਾ॥ਕਵਣਕਥਾਲੇਰਹਹੁਨਿਰਾਲੇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇ
ਇਬੀਚਾਰੁ॥ਭਉਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ॥ਸ
ਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ
॥ਏਕੁਸਬਦੁਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿ
ਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਣੁਆਹਾਰੁ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾ
ਹਨੁ॥ਕਵਨਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁ
ਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁ
ਖਿਗਾਵਾਰੁ॥ਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁ
ਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥
ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕਵਨੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦੁਭਾ
ਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁ
ਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁ
ਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੪੯॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿ

ਲੈ ਭਜੁ ਮੋਹ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਲੋਭੈ ਲੈ ਪਦੁ ਲਗਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਮਿ ਲਿਵ ਰਹੈ ॥੫੦॥

ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥

ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤਿ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥

ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੫੩॥

ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥

ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥

ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥

ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥

ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥

ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ । ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨਿ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ । ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ । ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ । ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ । ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ
ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸ
ਚੁ ਆਹਾਰੋ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ । ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ
ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ । ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ।
ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ । ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥ ਮਨਿ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ । ਗਿ
ਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨੁ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ । ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ । ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ । ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿ
ਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ । ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ । ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾ
ਤਾ । ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ । ਅਕਥ ਕਥ
ਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ । ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ । ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ । ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ । ਅਪਿਉ ਪੀਉ ਆਤਮ ਸੁਖੁ
ਧਾਰੀ । ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ । ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ । ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ
ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ । ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਪਾਏ । ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ । ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ
ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ । ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰ

ਹੋ॥ਨਿਭ੍ਰਿਪਦੁਲਿਖਪਗਿਆਸਾਨਿਵੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ॥ਸੁਸਬਦਿਲਿਵਤੁਰਿਨਿ
ਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣੁਦਇਨਿਜਤਿਸੁਸਬਦਿਲਹੈ॥ਖਾਂਦੇਦੂਖਿਭੁਖਿਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਗੀਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸੁਕਰੈ॥ਅਨਹਤਿਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਖੈਸਚਿ
ਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹ
ਤਾ॥ਨਾਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾ
ਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰ
ਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬ
ਸਾਚੋਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਧੂਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾਭਿਕਮ
ਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨ
ਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਣਿਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ਸਾਚੁ
ਬਿਨੁਸੂਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ
॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁ
ਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿ
ਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈ
ਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪ
ਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਆਜਲ ਮਾਹੁ ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥

ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਸੁ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਕਿ ਭੂਖਹੁ ਸੇ ਚੇਲੇ ਜਤਿ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੩ ॥ ੨ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ॥੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ

ਦੁਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨ ਰਾਮੁ ਖੁਸਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੇ ਏਹੁ
ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਬੈਸ
ਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ
ਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ
ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਕਿਵਾ
ਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ
ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਈ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭ
ਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇ
ਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ
॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ
ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ
ਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ
ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰ
ਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕ

ਮੁਹਰਤਾ ਦਾ ਸਭੀ ਕਿਛੈ ਸੁ ਸੁਪਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ
ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ
੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾ
ਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝ
ਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈ
ਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿ
ਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਓਹੁ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗ
ਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘ
ਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ
੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ
ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ
ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ
ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇ
ਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇ

ਲਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਬਿਚਲੁ ਪਰਗਤਿ ਤਿਹਿੰ ਢਿਲਿ ਅਨੁ ਦ੍ਰਿਤਿ ਸਾਚਾ ਸਚਾਉ ਪਾਵਰੁ ਰਖੁ ਸੋਭੇ ਸਚੁ
ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ
ਤਖਤਿ ਸਚੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ
॥੬॥ ਮ: ੩ ॥ ਵੈਣਾ ਇਕਿ ਰਸਿ ਜਿ ਅੰਤਰੋ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕੂੜੇ ਕੂੜੁ ਲੈ ਅਪਣੈ ਕਿਰਤੋ ਲਗੇ
ਮਰਾਇ ॥ ਕੇਇ ਇਕਿ ਰਸਿ ਰਮਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਜਨ
ਨੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵਿਦੇ ਦਿਤੁ ਦਿਤੁ ਹੁਇ ਓਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸ
ਰਸਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਉ ਕਮਲੁ ਨੋਏ ਇਉ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਿਕੁ ਖਾਧੀ ਅਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਆਇਆ ਓਹੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਸੁ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੋ ਨਾਮਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਪ੍ਰਿਗੁਰੀ ਦਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਰ ਦਾਸੁ ॥ ਨਾ ਆਪਿ ਨਾਵਰਿ ਕੇਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ
ਨੋਹਿ ਦੇਦਸ ਸਮਿਆਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰ ਘਹਿ ਨਿਹਛੋ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ
ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਾਜਿ
ਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰ
ਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ
ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆ

ਹੁ ॥ ਸੇ ਸਾਂਗੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇ ਕੁਲ ਘਾਤ ਏ ਲੀਆ ਆਗੈ ਸਿਰਿ ਕੈ ਸੁਣਾ ਲੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ
ਵਿਚੈ ਸੋ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੇਵਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਸੇਵਕ ਗਲਿ ਲਿਆ ਆਪਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਦੋਸੀ ਤਿਨ ਅਵਰੀ ਦੂਜੀ ਨ ਜੀਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਤੇਗ ਲੋਚੀਐ ਦਿਲੁ ਕਰਮਾ
ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਗਇਲੇ ਕੁਦਿਰਾਣੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਕੁਤਿਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਅੰਨੁ ਅੰਨੁ ਨਾ ਹੋਵ
ਈ ਓਹੁ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਲਾਇਆ ਸੇਵਾ ਲੀਵ ਦੇਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨਾ
ਸਵੀਤਲ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਦੇਈ ਨ ਉਪਾਇ ਦਿਖ ਸਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ
ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁ
ਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾ
ਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆ
ਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾ
ਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾ
ਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ
ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀਆ

ਕਰਣੀ ਆਪੁ ਤਸੁ ਪਤੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਦੈ ਸੁ ਭੀ ਲਿਐ ਨਿ ਸਦੀ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਇ
ਖੁਲ੍ਹਦੁ ਸਿਖਿ ਤਿਸਾ ਸਤਿ ਖਿਆਸ ਸੁਤੁ ਨ ਕਰਦ ਬਹਿਸ ਤੁਸਿ ਸਦ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਤੈ ਨਾਇ ਸਚਿ ਲ
ਹੋਮ ਦਸ ਸਤੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂ
ਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਪਰ ਨਿੰ
ਦਕਾਂ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਓ
ਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇ
ਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੂਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਵਾੜਿ ਸਿਧੀ ਸੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨਿਸਨਾਈ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆ
ਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾ
ਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚ
ਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਰੋਵਹਿ ਪੂਤਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ
॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸ
ਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰ
ਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾ
ਇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿ
ਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ
ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ

ਪ੍ਰਭਿਲੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਆਖੀਐਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੁ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜਵ
ਹੇਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪੜੁ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸਰੀਰੁਅਤਿਸੋਹਣਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜੁ॥ਮ
ਨਮੁਖਆਪਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹਨਿਤਕੜੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆ
ਜਾਈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਨਸਤਿਦੁਖੀਆਨਸਤਿਸੁਖੀਆਨਸਤਿਪਾਣੀਜੰਤਫਿਰਹਿ॥
ਨਸਤਿਮੂੰਡਮੁਡਾਈਕੇਸੀਨਸਤਿਪੜਿਆਦੇਸਫਿਰਹਿ॥ਨਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਥਰਆਪੁਤ
ਛਾਵਹਿਦੁਖਸਹਹਿ॥ਨਸਤਿਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਸਤਿਗਾਈਘਾਹੁਚਰਹਿ॥ਜਿਸਹਥਿ
ਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਲੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਜਿਸੁਘ
ਟਭੀਤਰਿਸਬਦੁਰਵੈ॥ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕ
ਹੈ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲਾਵਾਟੜੀਤਿਸਹਿਭੁਲਾਵੈਕਉਣੁ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਈਪੰਧਸਿਰਿਤਿ
ਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਆ
ਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ॥ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈਈਸਰੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰ
ਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪੁ॥ਤੀਜੋ॥+ ॥ਭਿਖਿਆਭੋਜ
ਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ॥ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ॥ਬੋਲੈ
ਗੋਰਖੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੩॥ਸੋਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਉਦਾਸੁ॥
ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨ
ਕੰਧੁ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੪॥ਮਃ੧॥ਸੋਪਾ
ਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆਪਖਾਲੇ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝ
ਰਣਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਰਾਨਮਰਣਾ॥ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖ
ਨਰੂਪੁ॥੫॥ਮਃ੧॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮੁ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮੁ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨਿ॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪ
ਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੬॥ਮਃ੧॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾ
ਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ॥ਆਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥

ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕਰਿ ਸੋਹੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੁਰ ਕਉ ਕਹੇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਬਤੈ ਦਰਤ ਤੋ ਰੇ ਦਰਤ
ਤਿ ਪੂਤਾ ॥ ਨਾ ਸਿਮਰਹੀ ਨਉ ਪੂਤ ॥ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਹੋਇ ਸਭ ਆਇ ॥ ਕਾਰੇ ਕੇਤੀ ਖਿਆ ਅੰਗ ਹਲਿ ਕਾ
ਸ਼ਾਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਹਿ ਜੋ ਖਿਨ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਹੁ
ਸੇਈ ਅਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕਰਤੌ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਆਤਮ ਰਸੁ ਪ
ਛਾਤਾ ॥ ਧਨ ਹਰਿ ਸੁ ਜਿਨਿ ਖੇਲੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਦਿਖਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਿਵੀ ਸਾਰਿ
ਨਕਾਦਲੀ ਤਿਨਿ ਜਨ ਸੁਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭੁ ਆਪਿ ਇਹੁ ਦਰਸਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ
ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ
ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ
ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾ ਪਉਸ
ਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਸਰੀਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕਰਦਿਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਤਿ ਨ ਪਵੈ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੀ ਕਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅ
ਹਿਕ ਫਲ ਜਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ
ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀ
ਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ
ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁ

ਇਗਇਆ॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਕਾਲਿ
ਮਤੁਲਾਗੈਭੀੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ਰੋ
ਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈ
ਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆ
ਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਹੰਸਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈ
ਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆ
ਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾ
ਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀ
ਖੋਲੀਆਇ॥ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣ
ਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਲੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਉਦਰਵਾਜੇ
ਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨ
ਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤਿਤੁਘਟਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀ
ਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਅੰਧੇਕੈਰਾ
ਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ॥ਅੰਧੇਏਹਿਨਆ
ਖੀਅਹਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉਆਖੈਕੋਇ॥ਜਿਥੈ
ਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ॥ਨਾਨਕਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ
॥੨॥ਮਃ੨॥ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾ
ਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜੁਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ॥ਆਪੇ

ਪੇਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭੁ ਅਗਿ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਥਿਰੁ ਪਰਥੁ ਵੇਸਾ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀ ਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਕਰਤੈ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸੇ ਸੂਈ ਪਾਈ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ
ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰ
ਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇ
ਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ
ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋ
ਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆ
ਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ
ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ
ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ
ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰ
ਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ
ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
ਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ
ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
ਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ
ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ
ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ

ਪਖੁ ਵਿਹੂਣੇ ਲੈਨਾ ਜੈ ਪ੍ਰਭਣੇ ਸੁਹਤਿ ਬਿਹੂਣੈ ਢੋ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥
ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿ
ਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰ
ਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ
ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿ
ਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧ
ਨੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ
ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ
ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥
ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁ
ਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ
ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣਿ
ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾ
ੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ

ਪਾਇਅਨੁ ਇਕ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅ
ਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥

॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ
ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ
ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾ
ਦਿ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾ
ਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ
ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆ
ਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਰਗਟਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹਿ ਦਿ
ਖਾਲਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾ
ਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ॥੫॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ
ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋ
ਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵਣਹਾ
ਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋ
ਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਗਾ

ਦੀਸੈ ਭਗਤਿ ਦਿਨੋ ਰਾਤਿ ਗਾਹਕੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਕੇ ਗਿਆਨ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ

ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਦਿਖਾਲਿਓਨੁ ਭਗਤਿਆ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗਤੁ ਤਰੈ ਸੋ ਤੇ ਗਏ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰ
ਬਉਨਾ ਹਾਜੋ ਗਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹ
ਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕ
ਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ
ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿ
ਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨ
ਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾ
ਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖ
ਾਵਨ੍ਹ੍ਹੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸ
ਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ
ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖ
ਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁ
ਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ
ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਨਾਕੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ
ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ
ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾ

ਧਾਵਣੁਧਾਵਣੁਜਾਸਿਮੇਤੀਲੋਹੁਕਰਾਇਆਨੁਆਰਸੁਰਿਧਿਸੇਵਾਕਰਣੁ॥ਉਨ੍ਹੀਨਹੀਜੂਨੀਨ
ਹੀਨਹੀਬਿਸੈਦਿਹੁਣੀ॥ਧਿਰੰਦੇਲਿਹਛਧੀਲਾਹਛਡਿਵਾਦਾਇਓਦਰਕਮਤਿਕਰੀਐਦਿਹੁ
ਣੀ॥ਨਾਹਉਕੁਲੀਨਹਉਰੂਪੀਨਮੇਰੀਹੀਦੇਸਾ॥ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀਤੂਸੁ
ਜਿਸੁਤੂਮਨਦੇਸਾ॥ਸਾਈਂਮੇਰਾਗਲਿਮਿਲਾਇਦੁਤਿਕਾਰਗਵਿਛੋੜਿਧਿਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰੰਮ
ਉਗਾਲਿਤਿਸਕੇਸਨਉਗਾਦਾਏਗਲਿਮੇਤੀਲਾਇਸਦਾਰੀ॥ਧਕਮਠੀਦਪਨਕਰੇਬਿਨਤੀ
ਕਦਾਨਕਆਵੈਦਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਹਣਲਿਆਵਹਿਰਲੀਐਇਕਰੇਦੇਹੁਗਤਿਸੁਗਣੀ
॥੧॥ਮਃ॥੫॥ਕਾਹਿਮਨਤੂੰਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਾਆਰਾਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਵਿਕਾ
ਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ॥ਓਨੀਛਡਿਆਮਾਇਆ
ਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨੇਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰ
ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿ
ਚਿਤਿਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹੀਦੁਖੁ॥ਜਿਸੁਤੂੰਆਵਹਿ
ਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਆਕਾੜਿਆ॥ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤ੍ਰੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂ
ਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆ
ਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲੁਉਧਾਰਿਆ॥੬
ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰ
ਬਣਾਏਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾ
ਵੈ॥ਨੀਦਵਿਆਪਿਆਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ॥ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮ
ਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ॥ਹੰਸਾਵਿਚਿਬੈਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮ
ਛੀਨੋਤਾਰਲਾਵੈ॥ਜਾਹੰਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ
ਹੰਸਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾਭਾਲਣਜਾਵੈ॥ਉਡਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾ

ਮਤਏਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤੁਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਖੇਲ
ਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਦੂਸਤਨੀਲਉਪੂਰੇਜਿਸੁਧੁਰਿਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਿਹਿਸਿਮਰਦੂਰਦਿਖ
ਨੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ॥ਗਤਿਪਰਾਣੁਖਮਾਨਕਸਾਹਦੂਗਿਲਪੁਰੇ॥ਧਾਇਖ
ਰਹਿਗਏਤੇਦਿਨਆਵੈ॥ਸਾਹਦੂਰਹੀਸਿਧੂਗਿਨੋਸ਼ੀਕਰਤੇਏਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿਖੁਗੁਰਪਹਿਆਵੈ॥ਅੰਧਿਆਰਿਆਕੇਦੇਖੁਸ
ਕੁਤਰੇਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਦਿਸਨਾਵੈ॥ਮਃ॥੫॥ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜਮੋ
ਠਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਕੂੜੀ
ਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈਮਾਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਾਛੋਹੋਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੋ
ਹਾ॥ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠ
ਗੁਰਲਿਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਉਘ
ੜਿਆਇਆਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆਪੜਦਾ
ਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨੇਅਉਗਣਕਟੇਕਰੇਸੁਧੁਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ॥ਆਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾ
ਕਟੀਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਹਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਰਗਹਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸੁ
ਨੋਤੂਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ॥
ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆਨਪੋਹੈਅਗਨਈ॥
ਤਿਸਨੋਸਦਾਦਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ॥ਮ

ਜਤਨ ਅੰਤਿ ਕਿਰਦ ਸੁਦੂਖਾਨ ਸੁਹੇਇ ॥ ਰਖੁ ਦੇ ਦਿਖਿਆ ਪਿਰਖੁ ਦਿਆ ਪੇਤੁ ਉਨ ਕੇ ਦਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ
ਗਾਵਾਂ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮ ਸਲਾਇ ॥ ਸਿਤਜਨਾਂ ਕੇ ਸੰਗਿ ਹਉ ਮੈ ਕੇ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਸਭ ਕਲਿ ਕੇ
ਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੁ ਏਕੋ ਕਰ ਦਿਹੁ ਹਥਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮਾਦੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਸੁ ਚੁਲ ਹਥਿਆ ॥ ਦਇਆ
ਕਰਹੁ ਦਇਆਲੁ ਅਪਨੀ ਮਿਹਰ ਤਿਨਿ ਰਖੁ ॥ ਦਰ ਸਹੁ ਦੇਖਿ ਲਿਆ ਲੁਨ ਕਬੂਲੀ ਜਿਉ
ਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ
ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਸਾਸਿ ---- ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿ
ਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮ
ਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹ
ਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ
ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ
ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ
ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿ
ਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥
ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁ

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰ ਜਿਨਿ ਸਭਨ ਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ
ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾ
ਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਅਵ
ਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਦਸਿ ਬਹੁਤਿ
ਖਿਲਾਰਦੋ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਪਸਾਰਦੋ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਦਸਿ ਹਾਰ ਬਖਸਈਐ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਦਸਿ ਪਰਤੀ ਪਾਰੀਐ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਤੈ ਸਿਦ ਦਸ ਪੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਦਸਿ ਘ
ਹਉ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਦਿਆ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਤੇਰੋ ਦਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂ ਕਉਣ ਤੈਰੈ ਦਸਿ ਭਗਤ ਤਾਤਨ
ਤੇਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇ ਬੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ
ਮਿਟਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਨ੍ਹਾ ਵ
ਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ
ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ
ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁ
ਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰੁ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ
ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ

ਅਪਣਾ ਰਖੁ ਸਮਤਲੁ ਹੋਇ ਇਸਿ ਅਨਿ ਅਹਿਲਾ ਇਹ ਕਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਤਿ
ਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥
ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ
ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨ
ਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪ
ਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸ
ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ
ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿ
ਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ
ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰ
ਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ
ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ
ਸਮ੍ਹਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ
ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ
ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ
ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰ
ਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ

ਨਾਗੁਰਮਿਲਿਸਿਮਰਨਨਾਨਕਮੇਲਪਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕਰਖਿਸੇਤਾਪਿਨਾਤੁਪੁਰਖੁਲੀਐ ॥ ਜੋ
ਕੀਤੋਨੁਲਖਿਤੂਪਾਰਦਿਤੇਵਗੀਨਪੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਰਖਿਸੇਵਕਤੁਸਿਸਿਵਪਨਕਾਢੀਐ ॥
ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਸਕਤੂਸੁਜਨਕੀਗੋਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁਡੰਡੁਦੇ ॥
ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਸੁਖਰੋਅਹੰਕਾ
ਰੀਆ ॥ ਸੋਈਦੁਹੇਲਾਜਗਿਜਿਨਿਨਾਉਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀਬੰਦ
ਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾਤੂਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੋਲੇਜੈਮਿਲਿ
ਕੰਤੁਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ॥੫॥ ਪਾਉਸੁਹਾਵੇਜਾਂਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀ ॥
ਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜਾਂਤਉਜਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿਨਾ
ਰੀਸਤਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰਕਾਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁੜਿਨਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ
ਦੁਰਮਤਿਦੁਰਤੁਸੋਇਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਿ
ਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਇਕਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣਦਾਸਾਵੀਆ ॥
ਸੋਭਾਬਣੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮਿਜਾਂਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆਆਇਸੰਜੋਗਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੀਆ
॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿਗੁਣਤੈਡੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੂਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੇਕਿਆਹੋਵੈ ॥ ਤ
ਉਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਾਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹਛਿਜੰਦੜੀਊਣ
ਮਝੂਣਾਗੁਰਿਸਜਣਿਜੀਉਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇਸੁਖਸੁਹੇਲੜਾਸੁਤਾਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਚਾਤੁਧੁਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ ॥ ਜੋਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਸਚੁਨਿਆਉ ॥ ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਥਾਵੇਮਿਲੈਥਾਉ ॥ ਜੋਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਭਲੀਗਲ ॥ ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁ
ਸੇਦਰਗਾਹਮਲ ॥ ਸਹੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮਕੁਦ
ਰਤਿਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇਸੁਣੰਦੜੀਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਮਉਲਾਨਾਮੁਜ
ਪੰਦੜੀਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿਜੁਲੰਦੜੀਮੇਰਾਅੰਦਰੁਠੰਢਾਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ
੫ ॥ ਹਠਮੰਝਾਹੂਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿਨਘਿਧਾਮੈਕੂਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢਵਞਾਈਥੀ

ਆਖਿਆ ॥ ਜਨੁ ਸੁਪਰਾਵਣੁ ਨਾਨਕ ਕਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ

ਬੈਠੇ ਤਖਤਿ ਪੂੰਦੈ ਪਰ ਮਗਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧੫੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤਿ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ

ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓ-
ਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅ-
ਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿ-
ਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ
ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿ-
ਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵ-
ਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁ-
ਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ
ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ
ਨੇਹ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀ-
ਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ
ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾ-
ਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪ-
ਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ
ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ
ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿ-
ਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈ-
ਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿ-
ਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿ-

ਕੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥੮੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੨॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦੁ ॥੨॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥੨॥ ਵਾਰਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋੜੁ ਮਹਲਾ ॥੧੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ

ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨੁ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇ
ਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮ
ਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥ ਰ
ਾਮਕਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿ
ਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ
ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿ
ਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰ
ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁ
ਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾ
ਹੀ ॥੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ
ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ
॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੫॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂ
ਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧
॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ
ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦ
ਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗ
ਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਜਿਹਮੁਖਿਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁਕਰੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁਲਾ
ਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥੧॥ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮ੍ਹਨਹਰਿਨਕਹਹ॥ਰਾਮੁਨਬੋਲਹਿਪਾਡੇ
ਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਊਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥
ਚਉਦਸਿਅਮਾਵਸਿਰਚਿਰਚਿਮਾਂਗਹਿਕਰਦੀਪਕੁਲੈਕੂਪਿਪਰਹਿ॥੨॥ਤੂੰਬ੍ਰਹਮਨੁਮੈ
ਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਮੁਹਿਤੋਹਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬਨਹਿ॥ਹਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦ
ਭਰੋਸੇਪਾਂਡੇਡੂਬਿਮਰਹਿ॥੩॥੫॥ਰਾਮਕਲੀ॥ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਰਸਾਖਾਪੁਹ
ਪਪਤ੍ਰਰਸਭਰੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀਹੈਰੇਤਿਨਿਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾ
ਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬਿਰਲੈਜਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਰੁਏਕੁਪੁਹਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਹਲੇਉਰਧਰਿਆ॥ਸੋਰਹਮਧੇਪਵਨੁ
ਝਕੋਰਿਆਆਕਾਸੇਫਰੁਫਰਿਆ॥੨॥ਸਹਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਆਧਰਤੀਜਲਹਰਿ
ਸੋਖਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਹੁਬਿਰਵਾਦੇਖਿਆ॥੩॥੬॥ਰਾਮ
ਕਲੀ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਝੋਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਰੇ॥ਖਿੰਥਾਇਹੁਤਨੁਸੀਅ
ਉਅਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਵਹੁਜੋਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੂਤਿਚਢਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ॥ਕ
ਰਿਬੈਰਾਗੁਫਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰਦੈ
ਰਾਖਹੁਰਹੈਨਿਰਾਲਮਤਾੜੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਧਰਮੁਦਇਆਕਰਿਬਾੜੀ॥
੩॥੭॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਫਲੁਪਾ
ਇਆ॥ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦ
ਹਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗਤਿਨਹੀਸਾਧੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਬਾਦੁਨਛੂਟੈ॥ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤੁਹੈ
ਫੁਨਿਫੁਨਿਇਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੂਟੈ॥੨॥ਜਿਹਘਰਿਕਥਾਹੋਤਹਰਿਸੰਤਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀ

ਨ੍ਹੋਫੇਰਾ॥ਲੰਪਟਚੋਰਦੂਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ
ਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਹੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਾਹੀ॥੪॥
ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈਹਾਰੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨ
ਰਾਖਹੁਹਰਿਸੇਵਾਕਰਉਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੫॥੮॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰੁ॥ਜਾਹਿਬੈਕੁੰਠਿਨਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਹਿਤੂਰ॥ਅਨਹਦਬਜ
ਹਿਸਦਾਭਰਪੂਰ॥੧॥ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਾਹਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਨਨਕਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਕਰੈਉਤਰੈਬਹੁਭਾਰੁ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਿ
ਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਤੇਰਾਆਵਨੁਨਾਹਿ॥੨॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਕਰਹਿਤੂਕੇਲ॥ਦੀ
ਪਕੁਬਾਂਧਿਧਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲ॥ਸੋਦੀਪਕੁਅਮਰਕੁਸੰਸਾਰਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਕਾਢੀਲੇਮਾ
ਰਿ॥੩॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁ
ਕਰਿਨਹੀਰਾਖੁਉਤਾਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਹਿਕਾ
ਨਿ॥ਮੰਦਰਿਸੋਵਹਿਪਟੰਬਰਤਾਨਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਬਿਗਸੈਜੀਉ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਤੂਅ
ਨਦਿਨੁਪੀਉ॥੫॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੁਝੁਪੋਹੈਨਮਾਇ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾਈਐ॥ਇਹੁਸਿਮਰਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੬॥
ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜਾਗੁਸੋਇਸਿਮਰ
ਨੁਰਸਭੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਪਾਈਐਸੰਜੋਗੁ॥੭॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਝੁਭਾਰੁ॥
ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨਹੀਅੰਤੁ॥ਤਿਸਕੇਆਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ॥੮
੯॥ਰਾਮਕਲੀਘਰੁ੨॥ ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ॥ ॥ਮੁਕਤੈਗੁਰਿਅਨਲੁਬੁਝਾਇਆ॥ਜਬਨਖਸਿਖ
ਇਹੁਮਨੁਚੀਨ੍ਹਾ॥ਤਬਅੰਤਰਿਮਜਨੁਕੀਨ੍ਹਾ॥੧॥ਪਵਨਪਤਿਉਨਮਨਿਰਹਨੁਖਰਾ॥ਨਹੀਮਿ
ਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸਹਾਰੰ॥ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਰੰ॥ਬੇ

ਧੀਅਲੇਚਕ੍ਰਭੁਅੰਗਾ॥ਭੇਟੀਅਲੇਰਾਇਨਿਸੰਗਾ॥੨॥ਚੂਕੀਅਲੇਮੋਹਮਇਆਸਾ॥ਸਸਿ
ਕੀਨੋਸੂਰੁਗਿਰਾਸਾ॥ਜਬਕੁੰਭਕੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਤਹਬਾਜੇਅਨਹਦਬੀਣਾ॥੩॥ਬਕਤੈ
ਬਕਿਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮੰਨਿਬਸਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਤਾਉਤਰਸਿਪਾਰੰ
ਕਹੈਕਬੀਰਾਸਾਰੰ॥੪॥੧॥੧੦॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਅਨੂਪੁ॥੧॥ਕਰੁਰੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਧਰਿਆਪਸਾਰੁ॥
ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਦੇਖਿਹੀਰੇਕਰਉਆਦੇਸੁ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖੁ॥੨॥੨॥੧੧
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇਦਾਰਜਾਗਤਮੁਸੀਅਤਹਉਰੇਭਾਈ॥ਨਿਗਮ
ਹੁਸੀਆਰਪਹਰੂਆਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਭਇਉਖੰਡਿਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖ
ਰਿਓਹਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੁਲਜਾਤਿਪਾਤਿਤਜਿ
੨॥੩॥੧੨॥ ਪਾਗ॥

॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੂਡੀਆਕਾ
ਸਮਧੇਭਰਮੀਅਲੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਬਾਤਬਤਉਆਚੀਤੁਸੁਡੋਰੀਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥
ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਾਬੇਧੀਅਲੇ॥ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾਚਿਤੁਮਾਂਡੀਅਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀ
ਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਊਦਕਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ਹਸਤਬਿਨੋਦਬੀਚਾਰਕਰਤੀ
ਹੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੇ॥੨॥ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰਦਸਜਾਕੇਗਊਚਰਾਵਨਛਾ
ਡੀਅਲੇ॥ਪਾਂਚਕੋਸਪਰਗਊਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਛਰਾਰਾਖੀਅਲੇ॥੩॥ਕਹਤਨਾਮ
ਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨਪਉਢੀਅਲੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਜਬਿਰੂਧੀ
ਚੀਤੁਸੁਬਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆ
ਨੰਤਾਗੀਤਕਬਿਤਨਗਾਵਉਗੋ॥੧॥ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨੁਬ
ਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਹਿਗਾਵਉਗੋ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾਆਕੁਲ
ਕੈਘਰਿਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਿਰਹਾ

ਉਗੋ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥੨॥ਤੀਰਥਦੇਖਿ
ਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸਤਾਵਉਗੋ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀ
ਤਰਿਨੑਾਉਗੋ॥੩॥ਪੰਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸੋਭਾਭਲੋਭਲੋਨਕਹਾਵਉਗੋ॥ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਹਰਿ
ਸਿਉਰਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਉਗੋ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨ
ਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਇਆ॥ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੧॥
ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਿਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦੁਨਹੋਤਾਸੂਰੁ
ਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਉਨੁਮਿਲਾਇਆ॥ਸਾਸਤੁਨਹੋਤਾਬੇਦੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥
ਖੇਚਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿ
ਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਇਆ॥੩॥੩॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਘਰੁ॥੨॥ਬਾਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈ
ਉਲਟਿਤੀਰਥਮਰੈਅਗਨਿਦਹੈਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ॥ਅਸਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈਸੋਨਾ
ਗਰਭਦਾਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਪਾਖੰਡੀਮਨਕਪਟੁਨਕੀ
ਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਜਉਗੋਦਾਵਰਿਜਾਈ
ਐਕੁੰਭਿਜਉਕੇਦਾਰਨੑਾਈਐਗੋਮਤੀਸਹਸਗਊਦਾਨੁਕੀਜੈ॥ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤ
ਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨੁਗਜਦਾਨੁਸਿਹਜਾ
ਨਾਰੀਭੂਮਿਦਾਨੁਐਸੋਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ਆਤਮਜਉਨਿਰਮਾਇਲੁਕੀਜੈਆ
ਪਿਬਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੩॥ਮਨਹਿਨਕੀਜੈਰੋਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈ
ਦੋਸੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਬਾਣਪਦੁਚੀਨੑਿਲੀਜੈ॥ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰਦੁ
ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਵਿਦਾਸਿਜੀਕੀ॥ ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿਰਨਹੋਇਕੈਸੇ
ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਭੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ॥

ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੈ ਛੰਤੇ ਗਲ ਸਭੁ ॥੬॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥੪॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥੧॥ ਬੇਣੀ ॥੧॥ ਜੁ ਮਿਲਾ ॥ ੧॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵੈ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲ ਫਲੇ ॥ ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਏ ਮਿਲਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਨਟ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਉਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਰਖੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰਿ ਹਰਖੇ ॥੪॥੩॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਂਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆ

ਮੀਸਤਿਪਿਆਰ ਵਿਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਨੇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਭੇਟੇ ਦੁਖ ਕਟ ਖੋਏ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੰਨੇ
੧॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਨੇ॥ ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠ
ਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਨੇ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨ
ਹ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਨੇ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੰਨੇ॥੩॥
ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਨੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂ
ਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਨੇ॥੪॥੬॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲਿ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲੁ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾ
ਲ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ
ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆ
ਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ
ਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆ
ਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹ
ਾਲ ਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ॥ ਸੁਨਿ ਅਕ
ਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ॥ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨
॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾ
ਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ

ਗੁਰਸਿਖਹੁਮਿਲਿਕਰਿਪਰਉਪਕਾਰਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਕੀਰਤਿਧਿਆਲਿ॥ਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਤਿਨ੍
ਕੇਸਿਖਿਸੇਵੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੁਚਾਏਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਾਜਿਉਸੇਵਾਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਦਿ
ਬੁਰੀਜੀਹਰਿਦੇਖਿਲਿਵਟਿਕਟਰੂਗਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥੩॥੯॥

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਰਸਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਗਿ
ਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੁਚਆਵੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੋਸਦਾਸ
ਦਾਤੁਧੁਧਿਆਵੈ॥ਕਵਨਜੋਗਕਵਨੁਗਿਆਨਧਿਆਨਕਵਨਗੁਨੀਰੀਝਾਵੈ॥ਸੋਈਜਨੁਸੋ
ਈਨਿਜਭਗਤਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਨਿ
ਮਖੁਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖੁਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਗਾ
ਵੈ॥੩॥ਦੇਖਿਓਅਚਰਜੁਮਹਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਆਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰ
ਚਾਗੁਰਿਲਾਹਿਓਤਹਗਰਭਜੋਨਿਕਹਆਵੈ॥੪॥੧॥

ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ॥ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੋਕੀਓ॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜੀਓ॥ਈਹਾਂਊਹਾਹਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧
ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓ
ਆਨਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੧॥ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾ
ਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ
ਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਹਾਈਬੀਰ॥੧॥ਖੁਲੇਭ੍ਰਮ
ਭੀਤਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰ॥ਬਿਸਮਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗ
ਹੀਰ॥੨॥੨॥੩॥ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰ
ਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਿਓਮਨਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਛੁਪੇਖਿਓ

ਦਾਸਕਾਕੁਲੁਨਬਿਚਾਰਿਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥
ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਪੁਨ
ਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥ਨਟਮਃ੫॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾ
ਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾ
ਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥
੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦੁਭਇਓ॥੨॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀ
ਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜ
ਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆ
ਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿ
ਲੀਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੫॥੬॥ ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ਮੇਰੇਮਨ
ਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇ
ਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣੁ॥
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿ
ਲਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣਤੁਲਿਨਲਾਇਣੁ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਤੇਰੇਦਾਸ
ਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੨॥੬॥੭॥ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜ
ਨਹਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨ੍ਹੇਬਿਨਸਿਓਮੂੜ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੮॥ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿ
ਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾਤੇਦੀਨਾਨਾਥਦ

ਇਆਲ ॥੧॥ ਊਠਤਿ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬ
ਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤੁ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀ
ਤੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁ
ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧॥

॥ਜੁਮਲਾ॥ ੧੫ ॥ ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧਸੂਦਨ
ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾ
ਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸਹਸ ਮੂਰ
ਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾ
ਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾ
ਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜ
ਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ
ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥ ੧ ॥ਨ

ਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰੁ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾ

ਈਲਗਿਸਾਧੂਸਰਣਿਉਧਾਰੇ॥ਪੁਰਖੇਖਰਨੁਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸੋਨੇਸੈਰੋਣਰੁਕਰਤੁਤੀਪੀਅ
ਧਾਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਅਲਖਪਰਬੂਰਨਕਸਾਇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਿਸਿਧਿਆਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਿਖਿ
ਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗੋਂਦੇਰਸੁਚੀਰਾਕੀ॥੭॥ਜਗਿਹਰਿਹਰਿਪਰਿਰਾਸਕ੍ਰਿਤੇਰੇਸੋਰਸ੍ਰ
ਲਨਲਾਲਗਲਾਰੋ॥ਜੈਸਾਰਿਗੁਰਦੇਗਿਸੋਰੇਦੋਹਿਆਨਾਨਕਜਨਤਰਿਦਿਸਾਰੇ॥੮॥੨॥
ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ਰਾਮਗੁਰਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਪਕਰਿਚਲਾਇਓ
ਕਰਿਊਪਰੁਕਢਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤੁਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸ
ਰਧਾਕਰਿਹਰਿਧਾਰੇ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾਵੈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾਗੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆਵੈਸਭਏਕਾ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਰਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤੁ
ਮੁਸਕਾਈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਮਿਰਗੁਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ॥ਬਨੁਬਨੁਢੂਢਿਢੂਢਿਫਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੂਰੈ॥
ਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬਾ
ਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਸਰਿਆਮ
ਨਿਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁਦੁਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘਰੁਲੂਕੀ
ਜਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਪੀਛੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥
੮॥੩॥ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾ
ਆਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਗ
ਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਿਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥ਸਾਕ
ਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਿਪਾਣੀਝੋਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਕਢਿਮਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿ

ਏਹਸਹਸਾਕੋ॥ਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੇਅਮਿਖਧਰਨਿਨਕਾਇਸਮਤਿਓਵੇਦਨਾਰਦਸੀਗਾਵੈ॥੩॥ਅਠ
ਵਿਸਟਵਿਠਲੁਸਖੀਸਹਲੀਐਸੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਮ੍ਰਿਤਐਸੇਫੁਨਿਬਾਣੀ
ਐਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥
ਸੰਤਜਨਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭ
ਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿ
ਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿ
ਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿ
ਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁ
ਧੀਰੇ॥੫॥ਨਟਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮੁਅਪਾਰੇ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰ
ਗੁਣੀਆਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਇਆਇ
ਕਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵਾਰੇ
॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕੜਿਸਘਾਰੇ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬ
ਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚ
ਨਪੁਕਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰੁਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨ
ਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿਵ
ਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੇ॥੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐ
ਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ
॥੬॥ਲੋਭਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀ
ਬਾਣਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ॥੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖ
ਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੬॥ਛਕਾ
॥ ॥੧॥ ਜਮਲਾਜੋੜ॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ॥ ੧ ॥ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ
ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ॥ ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾ
ਇਆ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਿਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿ ਚੇਤਿ
ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ
ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ
ਗਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੪॥ਮਾਲੀ ਗਉ
ੜਾ ਮਃ ੪॥ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ॥੧॥ਧ
ਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ
ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ
ਗਵਾਤਾ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਃ ੪ ॥ਸ

ਤ੍ਰਿਸਿਧਦਿਖਿਮੁਨਿਜਨਨਾਮਿਨਿਭਾਵਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥ਅਪਰੰਪਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅ
ਲਖੁਗੁਰੂਲਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਨੀਚਮਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ
॥ਹਰਿਆਨਿਮੇਲਿਓਸਤਿਗੁਰੂਖਿਨਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲੀਖਿਆਗੁ
ਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪੰਚਸਬਦੁਦਰਗਹਿਬਾਜਿਆਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥
੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਨਹੀਪਾਇਓ॥ਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿ
ਜਿਉਲੋਨੁਜਲਿਹਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾ
ਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੋਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ
੪॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮ
ਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੋਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਆਗੁਰਮਤਿ
ਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆਈਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਰੰਗ
ਕਸੁੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡੁ
ਧਰਮਰਾਇਕਾਲਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਬਹੁਲਾ
ਗਾ॥ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਾਰ੍ਹਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈ
ਗੁਰੁਸੋਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰੰਗਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁ
ਲਾਗਾ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾ
ਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆ
ਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ
॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਿਛੂਨਜਾਣਹੂਹ
ਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਰੁਮਾਇਆਅਗਨਿਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥
ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖਹਰਿਜਸਿਜਾਰੇ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾ

ਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੂਆ ਦੇਉ ਕਾਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਾਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਰਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ

ਦਾਸਰੀ ਨੁ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਆਇਓ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ
ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂ
ਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥
ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲ
ਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂ
ਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅ
ਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ
ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹ
ਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ
ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁ
ਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ
ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰ
ਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ
ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਘ
ਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵ
ਹਿ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥
ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਾ
ਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀ

ਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਖਾਤਰ ਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ
ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾ
ਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ
ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜ
ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਢਿ ਲੇ
ਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂੰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰ
ਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥
੮॥ ਛੁਮਲਾ ॥੧੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ
॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥
ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ
ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀ
ਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥
ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀ
ਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕ
ਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾ
ਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਸਬਦੁ॥ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾ
ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇਮੇਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉ
ਸਦਿਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੁ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾ॥ਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾਮ
ਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇ
ਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾ
ਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਿਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿ
ਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ
ਤਿਨਕਰਿਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾ
ਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖਸਮੈਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਸਾਦ
ਸਹਜਸੁਖੁਹੋਈ॥ਘਰਛਡਣੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁਨੀ
ਆਆਈਐ॥੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਟੁਹਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਿਬਹੁਤੁਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁੰਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਭ
ਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਕਰਣੀਕਾਗ
ਦੁਮਨੁਮਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਤਉਗੁਣ
ਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥ਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਾਲੀਰੈਨਿਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੇਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿ
ਛੂਟਸਿਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵਿਚਿਲੋਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋ
ਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨ੍ਹੀਚਿੰਤਭਈ॥ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁ

ਗਿ ਮਿਲੈ ਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ਦੇਵ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਉਹ ਰਾਵੈ ਦੇਉ ਤਿਨਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸਟ ਸੰਦੇਸਾ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਮੂਲੁ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜੈ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾ
ਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ
ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾ
ਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂ
ਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿ
ਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥ ਇਕ ਬਾਤ
ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕ
ਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥੫॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋ
ਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ
ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰ
ਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ
ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜ
ਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ
ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥
ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥
ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ
ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇ
ਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿ
ਆ ਗੁਰੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋਮ ਜਪਾ ਨ

ਜੀਅਦਇਆਗੁਰਮਤੀਸਾਚੁਪਛਾਣੁਨਾਮਧਿਆਨਾਹੀਵਹਿਗਿਓਈਦੂਰਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੩॥ਸਾਚਾ
ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਾਚੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਮਨੁਮਾਜੀਐਬਹੁੜਿਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਜਬਲਗੁ
ਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਬਲਗੁਬਿਘਨੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੁਟੀਐਮਨਿਤਨਿਸਾਚਾਸੋਇ॥
੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਾਕੈਮੈਲੁਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥੁ
ਸਦਾਸਚੁਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤ
ਰਿਮਹਲਬੁਲਾਵਹਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁ
ਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟੁਛਾ
ਬਾਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿ
ਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕੁਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੪॥ਊਪਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥
ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਇਆਉਦਾਸੀ॥੫॥੧੧॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ
੫॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ
॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨਲਗੇਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਸਾਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੋੜੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚੜਾਏ॥ ੨
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁੰਦਰਿਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਉਮੈਜਲਿਆਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਮ
ਪੁਰਿਵਜਹਿਖੜਗਕਰਾਰੇ॥ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੂਸਹੁਜੀਅੜੇਭਾਰੀਜੀਉ॥ਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜਮਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ਹੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋੜਿਨਸਾਕਹਿਤਾਜਮੁਕ
ਰੇਖੁਆਰੀਜੀਉ॥ ੫॥ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿ
ਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰੁ॥ ੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭ
ਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤ੍ਰੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹੁਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆ
ਖਸਮਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀਅਤਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆ
ਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾ
ਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਈ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ
੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਚੇਤਿਤੂਮਨਤੇਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਾਗੀਪਿਆ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਨਪਾਇ॥ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਬਿਸਟਾ
ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕ
ਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿ
ਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩॥ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੂ
ਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹ
ਰਿਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿ
ਹੈਨਾਮੈਥਿਹੁਨਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕ
ਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਈ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪੇਆਪਿਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩
ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾ
ਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁ
ਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ

॥੨॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ---- ਰੂ -- ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਦੂ ਏਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥

ਸੰਕਰਿਬ੍ਰਹਮੈਦੇਵੀਜਪਿਓਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਜਿਨਾਮਨੁਭੀਨਾਤੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਬੇਦ
ਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਪਿਆਮੁਖਿਪੰਡਿਤਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਾਮੁਰਸਾਲੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੩॥ਅਨਤਤਰੰਗੀਨਾਮੁਜਿਨਜਪਿਆਮੈਗਣਤਨਕਰਿਸਕਿਆ॥ਗੋ
ਬਿੰਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਥਾਇਪਾਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥ ੪ ॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਘਰੁ ੩
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿਪਾਇ॥ਹਲ
ਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਚਲਦਾਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਜਿਥੈਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀੜੀਆਤਿਥੈ
ਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿ
ਲਾਵੈਮਾਇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁ
ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾਇ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ॥ਓਇ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵੈਜਾਇ॥ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਹਰਿਦ
ਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਤੂਪ੍ਰਭੁਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੪॥ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੋਦਸੇਹਰਿਧਨੁਰਾ
ਸਿ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਖਨਖੰਨੀਐਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜ
ਣੁਮਿਲੈਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਗੁਰਮੈਦਸੇਹਰਿਧ
ਨੁਰਾਸਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਲਭਈਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਨਿਰਜਾਸਿ॥ਹਰਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿ
ਆਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹਰਿਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁ

ਬਹੁਤੁ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ
ਭੁਖ ਪਿਆਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਹੁਇ ਹਉ ਤੁਮ ਆਗਹੁ ਕਿਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡ ਤ੍ਰੇਹ ਆਸਿ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕ
ਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾ
ਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿ
ਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਣੀ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬ
ਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵ
ਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੯॥੪॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤੇ ਕਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥ ॥੨॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨ

ਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ
ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪ
ਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ
ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ
ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ
ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾ
ਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅ
ਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਦਰ ਹਰਿ ਨ ਕਾਹੂ
ਵਾਝਨ ਲਾਇਓ ਸਿਮਰਨਿ ਅਮਰਤੁ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮਹਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੇਤ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰਪਰ ਜਾਇ ਬਿਨਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹ ਲਾਗੇ ਮਿਥਿਆ ਦੇਖਿ ਮੋਹੈ ਤੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਬਿਖ ਧਨੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥੨॥ ਜਿਉ ਪਾਧਿ ਪੰਧੇ ਭੀਖ ਧਨੁ ਪਰਬਾਰ ਗਾਇ ਨਮਸਤ ਨਨਹ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਮਨ ਦਾਤਾ ਰ
ਹੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਣ ਮਾਂਗਨ ਬਹੁ ਤਰਸਾਨਾ ਮਾਂਗਾਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿ ਗਿਆਨੁ ਸਗਲਾ ਆਸੁ ਮਾਗਉ ਤਾਂ ਦਸ ਸੰਤ ਸਰਨ
ਆਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ਕਵਨ ਥਾ
ਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ
ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ

ਧਧਾਰਿਕ੍ਰਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਨਸੀਲਪਵਨਅਭ੍ਰਉਪਾਣੀਬਸੁਧਾਆਕਿਤੁਰਾਤੋ॥ਪੰਚਤਤ
ਮਿਲਿਭਇਓਤਿਸੈਜੋਹਾਇਕਿਨਿਆਪਿਕਉਨਦੂਰਾਤੋ॥੨॥ਜਿਨਿਕਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਨਾਲੇ
ਹਉਮੈਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰਣੁਉਸਹੀਕਉਹੈਰੇਓਹੁਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਰਚਨਾਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ਭਨੰਤਨਾਨਕੁਜਬਖੇਲੁਉਝਾਰੈਤਬਏਕੈਏਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਨੁਮੋਹਅਰੁਲੋਭਬਿਕਾਰਾਬੀਓਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਣਾ
ਹਰਿਬਣਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿਬਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿ
ਓਅਪਨਾਚਲਤੇਰਾਖਿਓਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆਕੀਨੀਠਾਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀ
ਮੋਰਿਓ॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਰਖਿਓਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਉਠਿਉਆਹੂਕਉਦਉਰਿਓ॥੨॥ਆਗਿਆਮਹਿ
ਭੂਖਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥
੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪਲਾਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿ
ਨਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੪॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾਕੁਰਕੀਰ
ਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜੀਵ
ਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂ
ਰਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮ
ਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੈਖੋਏਗੋਬਿਦਚਰਣਓਟਾਈ॥ਨਾਨਕੁਜਸੁ
ਗਾਵੈਠਾਕੁਰਕਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਜੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁ
ਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛੋਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਉਆਕਉ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨਸਮਾਰਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਸਿਉਰੰਗਰਸਿਰਚਿ
ਆਤਿਸੁਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨੀਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨ
ਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਸੁਸੁਨਤ

ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾਂ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਹਿ ਸਿਰੋ ਖੇਰੀ ਧਾਤ ਮਲ ਪਸੁ ਪੰਖੇ ਕੀ ਘਰੁ ਰਿਧਰੁ ਖਿਮਟ ਕਾਰਾਵਸਿ
ਰੇ ॥ ਭੁਇ ਇਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਜ੍ਹਿਪਾਨਿ ਪਿਰਾ ਕ੍ਰਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗਿਆਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੈ ਇਕੁ ਰਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਜਉ
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁ
ਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝੜੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾ
ਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪ
ਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾ
ਰਿਓ ॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾ
ਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂ
ਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹ
ਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤ
ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐਸੇ ਭੂਲ
ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ
ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ
ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ
ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ

ਜਾਇ॥੩॥ਸੁਖੁਸੁਖਤਾਸਮਸੀਸੁਖਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਲਿਆਇ॥ਸੁਭਾਏਕੈਸੇਘੇਸੀਤਰਅਲਿਪਤਸ
ਮਾਇਰਮਲਾਇ॥੪॥ਜਿਸੁਕਰਿਸੁਪ੍ਰਸਨਿਆਤਿਸੁਲਹਿਆਪਤ੍ਰਾਣਾਜਿਨਿਗੁਰਤੇਸੀਨਿਆਸੁਭਾਇ॥
ਗੁਰਿਅੰਞੁਅਵ੍ਰਖਪੁਨਾਸੁਟੀਆਂਜਨਨਾਨਕਸੈਕਟੋਜਨਿਲਪਾਇ॥੫॥ਹੋਨਹਾਇਨਧਿਧਿਪਿਆਰਿਧਰਾਇ॥
ਪਿਆਇਹਰਿਜੀਓਹੇਇਸਿਰਤਕੁਤਿਆਗਿਰੂਆਵੁਤੁ॥ਰਹਾਉ॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਬਾਹਰਿਢੂ
ਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇਗੁਰਿਘਰਹੀਮਾਹਿਦਿਖਾਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਰੂਪੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋ
ਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓਹਰਿਪੂਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲਿਨਪਾਇਆਜਾਈ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾਧੂਅਕਥੁਕ
ਥਾਇਆਥਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਮਨਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਬੂਝੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁਘੜਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥
ਸਹਜੇਆਵਾਸਹਜੇਜਾਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮ
ਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਹਿਸਿਉਰੁਚ
ਨਾਹਿ॥ਆਨਿਰੂਤੀਆਨਿਬੋਈਐਫਲੁਨਫੂਲੈਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤ੍ਰਬੀਜਣਨਾਉ॥ਬੋਇਖੇਤੀਲਾਇ
ਮਨੁਆਵਿਲੋਇਸਮਤੁਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ॥ਕ
ਰਮੁਜਿਸੁਕਉਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਸੋਈਕਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ ਭਾਉਲਾਗਾਗੋਬਿਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾਇ॥
ਖੇਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੂਜਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲੁਪਦਾਰਥੁਛੋਡਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ ਫੂਟੋਆਂਡਾਭਰਮਕਾ
ਮਨਹਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹਿਓ॥
ਤਪਤਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਤੇਸਾਧੁਸੰਗੁਪਾਇਆਤਉ
ਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀਤਉਕਹਾਕਰੈਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ਚੂਕਾਭਾਰਾਕਰ
ਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁ
ਆਉਬਨਾਇਆ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵੰਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ ਬੇਦੁ

ਕਾਰੇਮੁਖੰਡੇਪੰਡਿਤਕਾਮਸਨਕਾਮਾਦਕਾ॥ਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕਾਸੀਕੀਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਰਾਗਾ॥ਹੋਇਉ
ਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹਤਜਿਨਿਕਲਿਓਫਿਰਦੈਕਰਨਾਹੀਨਾਰਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ॥ਆਪੁਸਕਰਤੁਮੋਕਉਪ੍ਰਭ
ਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾ
ਰਿਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁਮਾਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਿਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਬਿ
ਗਾਨਾ॥੨॥ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਉਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿ
ਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਆਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹ
ਰਹਤਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥
ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕਉਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜ
ਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐ
ਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿ
ਆਣਾਸੂਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ਸੇਲਾ
ਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗ
ਮਦਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੭॥੧੭॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ॥
੫॥ਘਰੁ॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨ
ਸੁਸਭਰਾਤੀ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ॥ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਏਕਕਵਾ
ਵੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂਝਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੂਝੈਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆ
ਪਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁ
ਬਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇ॥ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇ
ਰੀਧਾਰੀ॥ਓਹਾਪੈਰਿਲੋਹਾਰੀ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿ

ਆਗਿਆਕਾਰਿ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ॥ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥੧॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿਦ ਭਰਮ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨ

ਨ ਰੂਪਾ ਦੈਹਾ ॥ ਬਾਜਨ ਬਾਜਹਿ ਨਾਦ ਉਤਿ ਕਿਤਿ ਛਿਛਿ ਛਿਗਿ ਧਾਏ ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਧਾਮਨ ਧਨੁ ਸੁਧਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ਅਹਿ
ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰੈ ਧੇਨੁ ਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਖ਼ਸ ਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧਪ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ
ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥
ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗ
ਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥
ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ
ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੇ ॥
ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥ ੩ ॥ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ
੫ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਏ
ਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ
ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰ
ਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥ ੩ ॥ ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ
ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ

ਮਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਨਾਮੁ ਧਰਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ

ਕੀਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਦੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਆ
ਨਸਾਦਬਿਸਾਰਿਹੋਛੇਅਮਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਨਾਮਿ
ਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੫॥੨੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥
੫॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉਦਰਿਰਾਖੈਲਗਨਿਦੇਤਨਸੇਕ॥ਸੋਈਸੁਆਮੀਈਹਾਰਾਖੈਬੂਝੁਬੁਧਿ
ਬਿਬੇਕ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਰਿਟੇਕ॥ਤਿਸਹਿਬੂਝੁਜਿਨਿਤੂਕੀਆਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਏ
ਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਤਜਿਸਿਆਣਪਛੋਡਿਸਗਲੇਭੇਖ॥ਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕ॥੨॥੬॥੨੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋ
ਅਨਾਥਕੋਹੈਨਾਥੁ॥ਮਹਾਭਉਜਲਮਾਹਿਤੁਲਹੋਜਾਕੋਲਿਖਿਓਮਾਥੁ॥੧॥ਡੂਬੇਨਾਮਬਿਨੁਘਨ
ਸਾਥ॥ਕਰਣਕਾਰਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈਦੇਕਰਿਰਾਖੈਹਾਥ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਉ
ਚਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਥ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੁਰਾਰਿਮਾਧਉਸੁਣਿਨਾਨਕਜੀਵੈਗਾਥ॥੨॥੭॥
੩੦॥ ਮਾਰੂਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੭॥ ੧ ਓਂਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੈਜਗੁਦ੍ਵਿਜਗੁਪਰਹਰੀਹੁਆ॥ਪਛਪਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਕੀਆ॥ਸਾਹਕਰੂਠਆਇਮਿਲੇਵ੍ਰਜੀਦ
ਹੀਦ੍ਰਿਚਿਜੀਉਆਇਪਾਇਆ॥੧॥ਜਿਥੈਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾਰੇਊਰਧਮੁਖਮਹਾਗੁਬਾਰੇ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਸੋਈਓਥੈਖਸਮਿਛਡਾਇਲਇਆ॥੨॥ਵਿਚਹੁਗਰਭੈਨਿਕਲਿਆਇ
ਆ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਜੋਨੀਰਹਣੁਨਕਿਤਹੀ
ਥਾਇਭਇਆ॥੩॥ਮਿਹਰਵਾਨਿਰਖਿਲਇਅਨੁਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਥਾਪੇ॥੪॥੧॥
੩੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਦ੍ਰਿਟਿਨਧਾਈਭ੍ਰਿਟੈਨਭਾਈਏਕਸਹਾਈਰਾਮਹੇ॥੧॥ਕੀਤਾਜਿਸੁਹੋ
ਵੈਪਾਪਮਲੁਪਦੇਤੋਸਿਸਿਮਰਹੁਪਰਧਾਨੁਹੇ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਅਸਥਿਰੁ
ਜਾਕਾਥਾਨੁਹੇ॥੩॥ਆਵੈਨਜਾਵੈਸੰਗਿਸਮਾਵੈਪੂਰਨਕਾਮਹੇ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਰਾਖ
ਨਹਾਰਾ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਜਪਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁ
ਰਬਾਨੁਹੇ॥੫॥੨॥੩੨॥ ਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਮਃ॥੧॥੧੨॥ ਮਃ॥੩॥ ਮਃ॥੪॥੮॥ ਮਃ॥੫॥

॥੬੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜੋੜ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨੑਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ

ਹੈ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ
ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ
ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ
ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ
ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ
ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉ
ਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪ
ਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥੪॥ ਮਾ
ਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥
ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ
ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉ
ਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁ
ਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੂ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਗੁਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਅਗੋ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਇਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬਾਧੁ ਬਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤਿ

ਹੋਇਸਮਾਣੀਨਿਤਤਾਰੀ॥੬॥ਅਨਹਤਿਰਾਤਾਏਕੋਪਿਪ੍ਰਿਭਿਨੇਤਿਪਿਆਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਉਲਹਿਬ
ਲਿਉਸ੍ਰਿਪਟੇਵਡਭਾਗੀ॥ਬਾਣਿਰਾਗਸਬਿਦੁਜੀਆਸਾਣੀਭੁਰਤਾਗੀ॥੭॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਤਿਨਾਰਤੁ॥ਲਾਲੇਲਾਲਚੁਛੋਡਿਆਪਾਇਆਹਰਿਨਾਉ॥ਭ੍ਰਮੁਬਖਸਪਿਨਾਮੇਲਿਲੈਹਿਨਾਨਕ
ਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਲਾਲੇਗਾਰਬੁਛੋਡਿਆਗੁਰਕੈਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ
ਲਾਲੇਖਸਮੁਪਹਚਾਣਿਆਰਜਾਣਿਜੀਪੁਰਿਛਾਵਲੀਗੋ॥ਇਹਮਨੁਆਵਗੁਣਿਬਾਪਿਆਸਹੁ
ਦੇਹਸਰੀਰੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਬਖਸਾਇਆਹਿਸਤਰਿਆਨਾਹਿਫਰੀਰੈ॥੧॥ਕਿਉਕਰੀਐਉਰਧਲਣਾਬੁ
ਝਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਜਿਸਤੂਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪੂਰਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿ
ਤਿਉਰਹਾਜੋਦੇਹਿਸੁਖਾਉ॥ਜਿਉਚਲਾਇਹਿਤਿਉਚਲਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਥਿਵ
ਡਿਆਈਆਮੇਲਹਿਮਨਚਾਉ॥੨॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈ॥ਜਿਨਕੀਆਸੋਮਨਿਵ
ਸੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐਸਾਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਨਪਹੁਚਈਬਹੁਆ
ਲਜੰਜਾਲਾ॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਸੰਗਮੇਖੁਧਿਆਜਮਕਾਲਾ॥ਵਿਛੋੜਾਭਉਵੀਸਰੈਪੂਰਾਰਖਵਾਲਾ॥
੪॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਸੇਪੂਰੇਭਾਈ॥ਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਦੇਦੇਤੋਟਨਆਵ
ਈਲੈਲੈਥਕਿਪਾਈ॥੫॥ਖਾਰਸਮੁੰਦੁਢੰਢੋਲੀਐਇਕੁਮਣੀਆਪਾਵੈ॥ਦੁਇਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ
ਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ਗੁਰਸਾਗਰੁਸਤਿਸੇਵੀਐਦੇਤੋਟਨਆਵੈ॥੬॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵਹਿਸੇਊਜਲੇਸਭਮੈਲੁ
ਭਰੀਜੈ॥ਮੈਲਾਉਜਲੁਤਾਥੀਐਪਾਰਸਸੰਗਿਭੀਜੈ॥ਮੈਲਾਉਜਲੁਤਾਥੀਐਪਾਰਸ॥ਵੰਨੀਸਾਚੇਲਾ
ਲਕੀਕਿਸਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥੭॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਭਈਤੀਰਥਿਨਹੀਦਾਨਾ॥ਪੂਛਉਬੇਦਪੜੰਤਿਆਮੂਠੀ
ਵਿਣੁਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਸੋਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰਗਿਆਨੀ॥੮॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ
ਲਹਰਿਘਰੁਤਜਿਵਿਗੁਚੈਅਵਰਾਕੇਘਰਹਰਹੈ॥ਗ੍ਰਿਹਧਰਮੁਗਵਾਏਸਤਿਗੁਰੁਨਭੇਟੈਦੁਰਮਤਿ
ਘੂਮਨਘੇਰੈ॥੧॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਪਾਠਪੜਿਥਾਕਾਤ੍ਰਿਸਨਾਹੋਇਵਧੇਰੈ॥ਕਾਚੀਪਿੰਡੀਸਬਦੁਨਚੀਨੈ
ਉਦਰੁਭਰੈਜੈਸੇਢੋਰੈ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸੀਰਵਤਰਵੈਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਤੇਰੈ
ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਲੀਗੇਰੂਰੰਗੁਚੜਾਇਆਵਸਤ੍ਰਭੇਖਭੇਖਾਰੀ॥ਕਾਪੜਫਾ

ਰਿਧ ਨਾਈ ਧੀਖਿਆ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਉ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾ

ਕਿਰੇਹਾ ॥੨॥ ਠਾਕਿ ਪਟ ਰਖੁ ਲੈਜ਼ ਗਿਞਨ ਮਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸਕਤੀਆ ਕਿਹਾ ਸੁਪੇਹਾ ॥ ਲਾਗੀ ਭੁਖ ਮਾਇਆ
ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖੇਹਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇਹਾ
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇਹਾ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿ
ਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਪਚੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇਹਾ ॥੫॥ ਜੇਤ
ਮੋਹ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇਹਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ
ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇਹਾ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇਹਾ ॥ ਚਰ
ਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇਹਾ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ
ਰਖਿਓ ਘਰੇਹਾ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇਹਾ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ
ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਲੇਹਾ ॥੯॥ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾ
ਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲਿ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇਹਾ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹਾ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ
ਹਾ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰ
ਧਾਨੁ ਹਮਾਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇਹਾ ॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ
ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿ
ਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗ
ਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾ
ਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ
ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ
ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ

ਸੁਣੀਐ ਕੁਰ ਹੀ ਠਾਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਬਾਹਰ ...... ਨਦਰਿ ਰਿਖਿ ਆਗਿ ॥੫॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਕਾਤੇ
ਖੰਡੇ ਖਣ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਾਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਉ ਜੋ ਕੀਆ
ਮੰਨਿ ਲੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੀ ਸੁਖੈ ਤਿਨ ਸਚੇ ਰੰਗਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤ
ਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ
ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦ
ਰੀਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ
ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ
ਡੇਹੁ ॥੫॥ ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥ
ਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ
ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇ
ਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੯ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾ
ਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ
ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰ
ਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋ
ਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ
ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋ
ਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨ

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਬੇਧੇ ਪਤਿ ਜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥੮॥੩॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਰਾ ਖਸਮਿ ਮਿਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਘਰੁ ॥੫॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ

ਤਪਿ ਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰ
ਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੨॥੧੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ
ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ
ਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ
ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ
ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪ
ਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਕਰਿ ਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ

ਤੂਆਗਿਆਕੈਸੰਤਕਿਰਦਉਤਭਉ॥ਜੀਅਜੰਤੁਗਤਿਮੁਕਤਾਨੁਸੁਖਅਮੀਸਰਦਾਬਖਨੁਪਾਵਉ॥੩॥ਲੂਖਰ
ਹਰਖਸੋਗਮਹਿਅਨੁਮਾਨਿਜਿਉਸੁਖਸੇਜਨਮਾਹਿਜਿਉਸੁਖਸੇਜਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਤਉਨਰਕਸ੍ਰਮਸਥਾਨੁਬਿਖੂਟੇ
ਬਿਖੈਜੀਰੈਕਉਤਾਹਿ॥੪॥ਤਿਪਿਸਿਪਿਨਹੂਜਿਪਿਕ੍ਰਕੇਬੰਭਿਤਾਪਰਵਾਹੁ॥ਆਦਿਮੈਤਿਅਪਿਪੂਰਨਹੁਤੇ
ਤਮਰਾਮਮਰਾਹੁ॥੫॥ਸਿਪਸਾਪਿਕਰਦਹੂਮਜਿਕ੍ਰਨਥੇਦਕਰਿਹਿਉਦਕੁ॥ਸਿਮਰਹੁਸੁਆਮੀਸਚੁਜੁ
ਭੁਲਚਿਨਪੀਅੰਤ੍ਰਿਪਾਵਹੁਹੁ॥੬॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਾਛੁਤਸਿਣਗਿਬਿਨਅਹਿਗਿਰੈਣਾਪਿਭਗਾਹੂਨਾਪ
ਹੂਨਤੇਮਹਾਪਾਵਹੁਨੁਕੇਦਿਰਨੁਇਸਨਾਨੁ॥੭॥ਬਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪਿਆਰਾਸਰਬਸੁਸੰਤਨੁਕੀਰਾ
ਸਿ॥ਥਿਸਭੁਨਾਹੀਜਿਸਥਮਨਤੇਨਨਕੀਮਦਾਸਿ॥੮॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਸਸਤ੍ਰਿਤੀ
ਖਣਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓਮਨਿਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆਕੋਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੰਤਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚਰਣਤਲੈਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓਸ੍ਰਮੁਨਰਹਿਓਸਰੀਰਿ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਖਿਨਹਿ
ਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿ
ਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ॥
ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤ॥੪॥ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿ
ਨਾਸ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਓਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿਓ
ਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨ॥ਜਹਾਸਾਕਿਛੁਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁ
ਨਿਕਟਿਆਵੈਸੀਤੁਤਾਕਾਜਾਇ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਚਰਣ
ਸਰਣਸਨਾਥਇਹੁਮਨੁਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ॥੮॥
੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੪॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਾਦਨਾਚਾਦਨੁਆਂਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦਨਾ॥੧॥ਆਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥੩॥ਮਾਗਨਾ
ਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ॥੪॥ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗ

ਨਾ॥੫॥ਲਾਲਗੁਪਾਲਗਾਨਨੀਕਾਗੁਰਦਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾਨਾ॥੬॥ਇਹੁਧਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਗਾਪੇਤਜਾ
ਵੈਮਸਤਕਭਾਗਾਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਗਾਨਾ॥੮॥੧੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁਨਾਵਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੂਜਾਭਾਉ
ਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਭਗਤਦਇਆਤੇਬੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਦੂਖਤਜਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁ
ਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਰਪਿਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮ
ਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਬਿਨਾਮੈਥਾਉਨਕੋਈਅਵਰਨਸੂਝੈਜਾਵਨਾ॥੬॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇ
ਨਰਾਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇਹਰਿਹਰਿਰਾ
ਵਨਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦ
ਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਵਨਾਜਿਤੁਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਜਿ
ਤੁਭੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨਹੀ
ਥੀਵਨਾ॥੩॥ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾਗੇਬਿਨੁਸੂ
ਈਆਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਾਤਿਆਹਰਿਰਸਮਹਿਰਾਤੇਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨ
ਕਬਹੂਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖੁ
ਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ॥੮॥੬॥ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ ੮॥ਤ੍ਰੀ
ਤੁਕੀਆ॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਿਸੁਕਿਰਪਿਹਿਘਰੁਤੁਤਿ
ਮੋਹਿਹਿਰਿਛਿਤਾ॥ਜਿਸੁਕਿਰਿਪਿਥਰੀਸੁਪਿਰੈਭੁਮੰਤਾ॥ਦੁਖੁਧਿਵਸਥਾਤੇਜੰਮੂਕੁਤਾਮਦੀਸੁਹਲ
ਭਾਈਐ॥੧॥ਮਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕਉਤਾਮਕੋਰਧਾ॥ਧਰਧਿਪਿਧਰਪਾਰਮਭੇਮਧਾ॥ਜੋਹੀਮ
ਹਿਜੈਰੈਮਾਲਿਪਤਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਨਪਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤੁਸੁਤਾਭਰਮਿਵਿਗੂਤਾ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹਦੀਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਟਹਿਹਉਬੰਧਨਿਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਰੀਐ॥੩॥ਕ
ਰਮਕਰੇਤਬੰਧਪਾਵੈ॥ਨਹਕਰੇਤਨਿੰਦਾ॥ਮੋਹਿਮਗਨਮਨੁਵਿਆਪਿਆ॥ਛੋਡਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖ

ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਣੈ ਓਥਾਇ ਓਥਾਇ ਦਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਸਟਿ ਸਮਾਧਿ ਆਪੇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅ-
ਗਾਹ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਸਚੀ ਖੁਦਿ ਉਪਰਿ ਗਾਲਕ ਵਡ ਰਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ ਛਡਿ ਘਰੁ ਤਉ
ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਤੁਸਿ ਦੇਤ ਉਤ ਉਤੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਦੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸ ਸਾਧੂ ਉਰ
ਧਾਲੀਐ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਰਾਤਿ ਸਚੀ ਹਦੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੈਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਦੁਰ ਤਾ ਇਸ ਦੀ
ਭੁਲਾ ਅਨੈ ਬੁਝਿ ਪੁਰ ਸੰਦੁ ਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
ਰਾਖਿ ਰਖਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੈ ਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ ਅਸਤੁ ਅ-
ਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥
ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ ਸੰਗਿ ਨ
ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀ-
ੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ
ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ ਜੰਮਿ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥
ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥
੫॥ ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵ-
ਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜਿ-
ਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆ-
ਈ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀ-
ਆ ॥੮॥੨॥੮॥ ਮਃ ੧ ॥੧੧॥ ਮਃ ੩ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦ ॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ
ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ

ਪੈਪੈਲਾਗੈ॥ਆਪੇਵੀਚਾਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾ॥
ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ਆਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸ
ਸਿਸੂਰਾਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈ॥
ਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀ॥ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿ
ੜਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁਫਲੁਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁ
ਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਕਰੁਤੇਰਾਰੂਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਆਪੇ
ਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿਨੁ
ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆ
ਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘੜ
ਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈ॥ਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪਉਣੁਗੁਰੂ
ਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗੁ
ਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਲੀਆਪੇਜਾਲਾ॥ਆਪੇਗਊਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬਜੀਆ
ਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ॥ਆਪੇਰਸੀਆਪਰ
ਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੨॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਝਹਿਸ
ਮਾਣੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੇਈਸਾਹਸਚੇਵਾਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੩॥
ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਾਚੇਭਰਪੂਰਾ॥ਅਫਰਿਓਬੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੂ
ਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਹੇ॥੧੪॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾ
ਨੇ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾ॥ਭਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਗੁਰ
ਗਮਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵ
ਡਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀ॥
ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੋਇਨਮੇਟੈ

ਸਾਚੈਲੇਖੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਪੰਚਿਚੋਰਚੰਚਲਚਿਤੁਚਾਲਹਿ॥
ਪਰਘਰਜੋਹਹਿਘਰੁਨਹੀਭਾਲਹਿ॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾ
ਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਧਹੀ
ਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾ
ਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾ
ਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥
੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭ
ਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇਮਾਰਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂੰਹੈਸ
ਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਕੇ
ਲਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈ
ਹੇ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ॥
ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥
ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾ
ਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਊਭੇਸੇਵਹਿਅ
ਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚੀਕੀ
ਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਕਉਣੁਨਮੂਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿ
ਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀ
ਚੋਲੀ॥ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭ

ਨੂ ਰੋਗੋ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਕੈ ਕੁਢਾਲੋਗੋ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ॥੩ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ॥੩॥ ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁ ਧਾਰਾ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ॥੪॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ॥੫॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ॥ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ॥੬॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ॥ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ॥੯॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ॥੧੦॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ॥੧੧॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ॥੧੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ॥੧੩॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ॥੧੪॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ॥੧੫॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਲਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ॥੧੬॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ॥੧॥

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਖਾਣੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥

ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ

ਮਿਲਾਏ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾ
ਭਾਈਹੇ॥੧॥ ਜਿਸਕੇਚਾਕਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ਭਗਤਾਕਾਗੁ
ਣਕਾਰੀਕਰਤਾ॥ ਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥ ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪ
ਉਦੇਕਾਚੇ॥ ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿ
ਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ ਕੂੜੇਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥ ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹ
ਪੈਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੫॥ ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ ਜਿਉਵਾੜੀਓਜਾੜਿਉਜਾੜੀ
ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਸਾਦਿਨਲਾਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੬॥ ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਘਾ
ਈ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ ਨਾਵ
ਹੁਭੁਲੀਚੋਟਾਖਾਏ॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਭਰਮੁਨਜਾਏ॥ ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗ
ਰਿਭਾਰਿਲਦਾਈਹੇ॥੮॥ ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਮੈਦੇਖਾਲਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਮਨੁਤ
ਨੁਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾ
ਵੈ॥ ਜੇਕੋਵਡਾਕਹਾਇਵਡਾਈਖਾਵੈ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੇ॥
੧੦॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥ ਆਪਿਦਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਦਾ
ਤਾਮਿਲਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੧॥ ਇਕਿਸੋਗੀਇਕਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇ
ਆਪੇ॥ ਭਗਤਿਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵ
ਹਿਭਵਾਏ॥ ਇਕਿਹਠੁਕਰਿਮਰਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈ
ਸਬਦੁਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇ
ਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਛੋਡਹਿਉਝੜਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ ਪਚਿਪਚਿਬੂਡਹਿਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂੜਿਕਾਲੁਬੈ
ਰਾਈਹੇ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿ

ਕੂੜੈ ਵਾਦਿ ਮੁਖਿ ਕਾਲਖ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਛੋਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸ

ਤਿਨ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਉਨਿ ਏਕੋ ਸਮਝਿ ਬੁਝਿ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ
ਸਤੁ ਸੇਵਕ ਤਿਸ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ
ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ
ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰੁ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥
ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ
ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਇ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯
ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲ
ਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸ
ਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿ
ਆਰੋ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨
ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ
ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ

ਣਾ ਹੇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚ ਧਿਆਨਿ ਦਰਿ ਗਿ ਮਿਸੂ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥
॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋ
ਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ
ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾ
ਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ
ਹੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਦਰਗਹ
ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥
ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰ
ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥
॥੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਨਰਕ ਕੂਪ ਮ
ਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ ਜੈ
ਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥
॥੯॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ
ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥
ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿ

ਲੈਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਰਾਸੀਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁ॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀ
ਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾਤਾਸਭੁਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੫॥ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁਵੰਞਾਏ॥ਓਇਦਰਗਹ
ਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੂਛਡਾਏ॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਚਿਤੁਚੰਚਲੁਚਲਣਿਨਦੀਨਾਹੇ॥੧੬॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਧਿਸਾਈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇ
ਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾਹੇ॥੧੭॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸੁਰਸਘਾਰਣਰਾਮੁਹਮ
ਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ
॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਅਤਿ
ਗਹਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਹੀ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮ
ਰਿਜਾਹੀ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿ
ਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ॥ਕਿਰਤਬਧਪਾਪਕਮਾਵਹਿ॥ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ
॥੪॥ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ॥ਪਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾਪ
ਕੋਕਹੀਐਤਿਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ॥ਨਰਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆ
ਨਅੰਧੇਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿ
ਖੁਝਾਲਾ॥ਅਪਤੁਪਸੂਮਨਮੁਖੁਬੇਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥੭॥ਮ
ਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੰਘਸਿਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾ
ਦੀਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਜਗਿਹੇਤੁਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥
ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੯॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬਹੁਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖਦਾ
ਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ

ਸਚੁ ਕ੍ਰਿਪਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਰੂਪੁ ਮੇਟੇ ਆਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਖੇਤਾ ਪਾਇ ਇਕ ਗਤਿ ਟੀਮੁਲੁ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੇਦੁ ਖੇਦੁ ਰਲੈ ਤ ਨ ਛੋਡੈ ਕੋ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪ ਭੁਲੈ ਲੁਨਕੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਘਹੁ ਤੇਰਾ ਜਿਹ ਬਸੁ ਕਰਮ ਅਫੁਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਆਇਆ ਧਨੁ ਭੁਇ ਇਸਿ ਗੁਰ ਜਮ ਨਾਲੋ ॥ ਇਕਿ ਜਿਸੁ ਧਿਆਇ ਗਿਆ ਘਰ ਹੁਤੇ ਗਾਲੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ਹਉਮੈ ਤਨ ਤੁਪਜੈ ਭਉ ਗਤਿ ਤਿਰੋ ਤੇ ਪਤਿ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥ ॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਣੇ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਣੇ ॥ ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥

ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਆਵਹਿ ਧਿਰੁ ਜਿਨਾ ਦੁਹੇਰਾ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਸਾਣਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਬਾਣਿ ਕਿ
ਤੂੰ ਕੋ ॥ ਤਖਤ ਬੈਠੇ ਨਰ ਬਖਸੁ ਮੂੰਕੋ ॥ ਧਾਵੀ ਧਰ ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਹਿਮਾਵਲ ਕਿਦੁ ਗੁਰ ਮਠ ਗਹਿ ॥
੧੦॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚਤ ਕਰਹੁ ਦੇਤ ਹਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਖਰਤਾ ਭੁਦੁ ਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰਿਕ
ਪੈਦੇ ਕੋਇ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਤਿ ਜਿਨੈ ਦੇਵਈ ॥ ਕਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ
ਸੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕੇਤੇ ਜਿਨਿ ਆਵੈ ਅਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਭਵਜਲ ਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾ
ਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾ
ਰਾਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ
ਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜ
ਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾ
ਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਣਿ
ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿ
ਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ
ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤ
ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦ
ਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾ
ਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥ
ਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇ
ਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਏਕੁਮੁਹੈਏਪ੍ਰਭੁਮੰਦੁਕਹੁਇਕਿਸਕਾਤਿਸੁਕੂੜਿਨਜਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕੂੜੁਦਰਕੂੜੁਤਭੂਤਭੀਹਾਲੋ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ
ਕਰਹਿਬੇਤਾਲੋ॥ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਈਆਵਤਜਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੂੜੁਕਲਰੁਤਨੁ
ਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਾਰੇਜਮਕੰਕਰਿਕਾਲਿਪਰਾਤਾ
ਹੇ॥੯॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿ
ਲਲਾਵੈਜਿਉਕੁੰਡੀਮੀਨੁਪਰਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਸਾਕਤੁਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ਜਮਵਸਿਕੀਆਅੰਧੁਦੁਹੇਲਾ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਸੂਝੈਆਜੁਕਾਲਿਪਚਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਬੇਲੀਕੋਈ॥ਐਥੈ
ਓਥੈਰਾਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਭੂਲੇਸਿ
ਖਗੁਰੂਸਮਝਾਏ॥ਉਝੜਿਜਾਂਦੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਤਿਸੁਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁਖਭੰਜਨ
ਸੰਗਿਸਖਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀ॥ਬ੍ਰਹਮੈਇੰਦ੍ਰਿਮਹੇਸਿਨਜਾਣੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਕਹਹੁਕਿਉਲਖੀਐਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪ
ਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਬਾਈਘ
ਟਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸ
ਨੁਡੀਠਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਤਾਹੇ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪ
ਰਧਾਨਾ॥ਤਿਨਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜਨਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੈਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਹੇ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ
ਜਿਨਿਧਰਚਕ੍ਰਧਰੇਵੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਾਚਾਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧॥ਵੇਕੀਵੇਕੀ
ਜੰਤਉਪਾਏ॥ਦੁਇਪੰਦੀਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਸਚੁਨਾਮੁਜਪਿਲਾ
ਹਾਹੇ॥੨॥ਪੜਹਿਮਨਮੁਖਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਬੂਝਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਲੈਕੈਵਢੀਦੇ
ਨਿਉਗਾਹੀਦੁਰਮਤਿਕਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ॥੩॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਵਾਦੁਵਖਾਣ
ਹਿਤਤੁਨਜਾਣਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇਤਤੁਨਪਾਈਐਸਚਸੂਚੇਸਚੁਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਸਭਸਾਲਾਹੇਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਆਖੈ॥ਆਪੇਦਾਨਾਸਚੁਪਰਾਖੈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸ

ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਪੇ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹਿਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ
ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੀ ਵਿਜੋਗੁ
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀ
ਲੁ ਸਨਾਹਾਇਦਾ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ
ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾਇਦਾ ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥
ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿ
ਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋ
ਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ਕਾਹਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ
ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰ
ਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟ
ਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥
ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾ
ਰੀ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥
ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ

ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਤੁਆਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਉਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਖਿੰਚਿਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥
ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀ॥ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸ
ਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁ
ਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ॥੭॥ਝਿਲਮਿਲਿ
ਝਿਲਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ
ਪੂਰਿਰਹਿਆਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੮॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦ
ਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦੁਵਾ
ਜੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿ
ਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰ
ਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ॥ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕ
ਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ॥
ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ॥ਆ
ਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀ
ਤੁਧੁਅੰਦਰਿ॥ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਾ
ਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ॥੧॥ਸੋਹਨਿਭਗਤ
ਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇ
ਬਨਿਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣ

ਕੇਰਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ ਜਿਤੁ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋ
ਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥
ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥
ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾ
ਰੇ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾ
ਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ
ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ
ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪੇ ਮੁਕਤ
ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰ
ਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ
ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥ ਧਰਣਿ
ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ ਖਾਣੀ
ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀ
ਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰ
ਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ

ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬ
ਨਵਾਸੀ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫
॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋਆਲਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰ
ਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ
ਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ
ਜਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗ
ਣਾਇਦਾ ॥੯॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥ ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਹੋਮ ਜਗ
ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾ
ਜੀ ॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥
ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇ
ਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ
ਆਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾ
ਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ
ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪ
ਣਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾ
ਇਦਾ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ

ਰਤਨੁ ਵਿਸਮਾਦੇ ਲੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾ
ਰੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ॥ ਜ
ਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆ
ਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ
ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁ
ਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ
ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ
ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾ
ਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ
ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ
ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ
॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁ
ਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉ
ਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ
॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥ ॥੫॥੧੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ

ਕੁਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਉਤਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥
ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬ
ਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਾ
ਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬ
ਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸ
ਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਦੀ
ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕ
ਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰ
ਸਾਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥
ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰ
ਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ
ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖ
ਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਤਸਕਰੁਚੋਰੁਨਲਾਗੈਤਾਕਉ
ਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਰਹਿਜਨਕੇਕਾ
ਜਾ॥ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥੨॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਊਤਮ
ਥਾਨਾ॥ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ॥ਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ॥੩॥
ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਣੈਹਾਰੈਸਾਜੇ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਰਾਲਾ
ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੪॥ਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਇਸਚੁਨੀਸਾਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮਨਾਮੁਪਾਇਆ॥੫॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਅ
ਦਲੁਕਰੇਗੁਰਗਿਆਨਸਮਾਨਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੈਗਰਦਨਿਮਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥
੬॥ਸਚੈਥਾਨਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਿਪਛਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚੈਮਹਲਿਨਿਵਾਸੁਨਿਰੰਤਰਿਆ
ਵਣਜਾਣੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਨੁਚਲੈਨਪਉਣੁਉਡਾਵੈ॥ਜੋਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਵੈ॥
ਪੰਚਸਬਦਝੁਣਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਪ੍ਰਭਿਆਪੇਵਾਇਸੁਣਾਇਆ॥੮॥ਭਉਬੈਰਾਗਾਸਹਜਿਸਮਾ
ਤਾ॥ਹਉਮੈਤਿਆਗੀਅਨਹਦਿਰਾਤਾ॥ਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਣੈਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਰਾਇ
ਆ॥੯॥ਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਰੋਗਕਟੇਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਭ
ਉਭੰਜਨੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਕਾਲੈਕਵਲੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਣੈ॥ਬੂਝੈਕਰਮੁਸੁਸ
ਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਪਛਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੋਜੁਸਬਾਇਆ॥੧੧॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣ
ਜਾਰਾ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਆਪਿ
ਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਨਾਬੀਨਾਗਰਬੁਗਵਾਏ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੁਦਿਖਾਏ॥ਆ
ਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਲਮੁਜੋਨੀਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਸਬਦਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਆ
ਪੁਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹਾਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ॥
੧੫॥੨॥੧੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਸਚੁਕਹਹੁਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ॥ਜੀਵਤੁਮਰਹੁਭਵਜਲੁਜਗੁਤਰ

ਰਹਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ
ਬਿਨਾਸਨੁ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ
ਆ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇ
ਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ॥੩॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ॥ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ॥੪॥ ਸਚ
ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ
॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ
ਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖ
ਪਾਇਆ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪ
ਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ॥ ਆਤਮੁ
ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸ
ਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ
ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ॥
ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ॥੧੪॥
ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ॥

ਸਚੁਲੇਖੁਤਾਜੋਹੋਹੁਨਿਹੋਦਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਤੇਤ੍ਰਿਲੋਕਿਨਿਹਾਲਾ ॥ ਹਰਿਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ ॥੧॥
ਜਿਸਿਬੁਝਿਜਿਨਿਉਤਮਅਵਰੁਬਚਨਾਇਕੁਦੇਖੋ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਤਨਿਰਭਉਤੂਰਿਪੇਖੋ ॥ ਆਪੇਨਿਰਭਉਰੂਪੁਅਨੂਪ
ਸਰੂਪਾਵਹਿਗੁਰਿਪੂਰੈਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਦੀਪਕੁਗੈ
ਲੋਕਾ ॥ ਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਰਹਉਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਦਾਲਿਬ੍ਰਹਮੁਸਬਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ
ਪਾਏਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀਪਦਵੀਊਚੋਊਚਾਨਿਰਮਲਸਬਦ
ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਰਾ ॥ ਹ
ਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਜਾਇਆ ॥੬॥
ਭਗਤਿਹੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਾ ॥ ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿਭਾਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਓਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਾਕੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ
ਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੇ ॥ ਊਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਿਤਿਊਤਮਜਗੁਭਉਜਲੁਪਾਰਿਤਰਾਇਆ
॥੮॥ ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੀਐ ॥ ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚ
ਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਧਣਖੁਚੜਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦਿਸੁਰਤਿਕਿਉ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥
ਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਗੁਰਸਬਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾ
॥ ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ ॥ ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ ॥੧੨॥
ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ ॥ ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂ
ਝੈਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹ
ਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਣੈ ॥ ਊਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈਸਚੁਨ

ਨਦਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੬॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾ

ਮੁਸਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾ

ਏਮਨਾਨਕਰਣਸੁਕੋਹੇਬਨੈਤੋ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਿਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਓ ਆਭਾਗਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧੋਪੈ ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸ

ਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇਗੁਰੁਦਾਤਾਧੀਰਜਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਹਾਇਪਕੀਸਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ ॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ॥੩॥ ਜੁਗਜੁਗੀਹੁਕਮੁਸਾਚਾ
ਏਕੋਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬਦੁਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਤਿਸਾਹੀਜੁਗੁਜੁਗੁਸਿਰਿਕਾਰ
ਬਣਾਈਹੇ ॥੧॥ ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ
॥ ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾ
ੜੀਲਾਈਹੇ ॥੩॥ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾ ॥ ਕਾਇਆਅੰਦ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾ ॥ ਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਹੇ ॥੪॥ ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏ ॥ ਘਰ
ਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐ ॥ ਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ
ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਰਮਿਭੇਖਿਭਰਮਾਈਹੇ ॥੬॥ ਇਕਿਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸ
ਦਾਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭੈਭਾਇ
ਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖੁਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਉਕੈ
ਜਿਸੁਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਡੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਚੀਪਤਿਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਿਐ
ਸੀਬਣਤਬਣਾਈਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿਸਿਧਿਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾ
ਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਬੂਝੈਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ ॥੧੦॥
ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕਿਮਨੂਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਰਤੇਇਕਰੰਗੀ ॥ ਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇਸਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇਭਾਣੈ
ਦੇਇਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਇਉਫੁਰਮਾਈਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ ॥ ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾਣਨਿਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਐ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨਾ ਇਕੁ ਕਰਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਵਿਛੁੜੈ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ
ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉ
ਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚ
ਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ
ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸ
ਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸ
ਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ
ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ
ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦
ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾ

ਨੀ॥੧੨॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹਿਪਾਏਬਿਨੁਮਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਜਾਆ
ਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨੁਸੁਖਦਾਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾ
ਈਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਸੰਜਮੁਆਪੇਜੁਗਤਾ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਮਿਹਰਵਾਨੁ
ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਿਸਦਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਵਸਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਇਕਥੈਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਜਾਤਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈ
ਜਨੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੇ॥੧੬॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰੈ॥ਸਭੁਜਗੁਹੈਤਿਸਹੀਕੈਚੀਰੈ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੂਖਨਿਵਾਸੀਹੇ॥
॥੧॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪੇਆਇਵਸਿਆ
ਘਟਅੰਤਰਿਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀਹੇ॥੨॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਤੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬ
ਦਿਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਤਿਊਤਮਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ॥੩॥ਦੇਹੀਕਾਚੀ
ਕਾਗਦਮਿਕਦਾਰਾ॥ਬੂੰਦਪਵੈਬਿਨਸੈਢਹਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੪॥ਸਚਾਚਉਕਾਸੁਰਤਿਕੀਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁ
ਸਚੁਆਧਾਰਾ॥ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਪਾਵਨੁਜਿਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੫॥ਹਉਤਿ
ਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਸਾਚੈਲਾਗੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚਾਸੂਖੁਸਦਾਤਿਨਅੰ
ਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਸੀਹੇ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਅਵਰੁਨਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨ
ਦੂਜਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਇਆਸਚੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੭॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਇਆ॥ਆਪਿਭੁਲਾਜਾਖਸਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਚੀਨੈਸਬਦੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ॥੮॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰੇਹਮਅਪਰਾਧੀ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਨਾਹ
ਮਗੁਣਨਸੇਵਾਸਾਧੀ॥ਡੁਬਦੇਪਾਥਰਮੇਲਿਲੈਹੁਤੁਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ॥੯॥ਨਾਕੋਈ
ਕਰੇਨਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋਇਗਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾ

ਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ
ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ
॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ
ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੬॥੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਲ
ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸ
ਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ
ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਿਰ ਊ
ਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ॥੫॥ ਜੋ ਸ
ਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁ
ਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੮॥
ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ

ਵਡ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੀ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਦੂ
ਜਾ ਸਹਿ ਬਿਖੁ ਦੇਹ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਤਰਿ ਬਿਧ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗ
ਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣ
ਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ
ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਥਿਰੁ ਵਾਸਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾ
ਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋ
ਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾ
ਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ
ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥
ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨ
ਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁ

ਬੂਝ ਪੈਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾ

ਏਕੋਜਾਗੀਦੂਜਾਸੂਤਾਹੇ॥੮॥ ਵੇਦਰਗਾਰੀਵਿਖਪਾਸਿਵੂਹੇ॥ ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਕੈਤਿਨਪਛੋ॥ ਜਿਨਇ
ਹਉਮੈਦੀਠਉਰਪਾਏਇਜਿਉਤਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ ਮਨਮੁਖਿਗਿਆਨੁਕਥੈਨਹੋਈ॥ ਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ ਮ
ਨਮੁਖੁਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ ਜਹਦੇਖਾਤੂਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਇਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤੁਸ
ਰੀਰਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿਇਕਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿ
ਢੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੂਕੈਨਹੀਫੇਰੀ॥ ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ
ਹੇ॥੧੫॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕ
ਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰ
ਣਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾ
ਤਾਹੇ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਤੁਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸ
ਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੨॥ ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੇਤੋਲੋ॥ ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਰੀ॥ ਮਰ
ੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸ
ਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵੁਸਬਾਇਆ॥ ਜਿਤੁਤੁਧੁਭਾਣੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆ
ਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਦੁਖੁਦੇਭਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥ ਮਾਇ

ਐਸੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖਰਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਭਉ ਧਾਵੈ
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਜਾਏ ॥
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ
ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥
੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜ੍ਹ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ
ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾ
ਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੯॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭ ਧੰਧੈ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਰ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵ
ਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਸਚੈ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧੁ
ਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ
ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਵਿ
ਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਭੰਨੈ ਘ
ੜੈ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ
ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨ

ਵਿਣੁਨਾਮੁਪਿਆਏਸਾਰਣਾਵਿਸੂਤੇਗਮਹਿਨਾਮੇਲਾਹਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇ
ਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਲਾਹੇ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾ
ਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਧਿਆਈਮਹਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾ
ਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇ
ਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕ
ਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਸਭਜਗਮਹਿਵਰਤੈ
ਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਤਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਤੂਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਹਾਹੇ॥੧੫॥ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ
ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੧੦
ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ
॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਓਮਾਹਾ
ਹੇ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰ
ਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇ
ਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਜੋਸਬਦਿਰਾਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਮਨ
ਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿ

ਭੈ ਘਰਿ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਮਕਾਲਿ ਨ ਲਏ ਗਰਾਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਮਾਰੇ
ਅਲਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇਹੁ ਨਿਭਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤਤੁ ਰੁਕਹੁ ਤਾਰੈ ਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ
ਧੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਧਰਮ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਕੀਆ ਆਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁ
ਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਾਂ ਜਿਤੈ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾ
ਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ
ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾ
ਤਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਹੁ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿ
ਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸ
ਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥
॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾ

ਏਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਮੁਖੁ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਿਖੁ ਖਸਮੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ
ਜਨ ਜੋ ਜਿਸ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਿਗਾਠਿ ਨ ਕਾਰੋ ॥ ਸਿਰ ਆਗੇ ਲਗੁ ਦੇ ਪਰ ਵਾਹਗਾ ਭਗਤ ਵਛਲ ਆਖ
ਹਾਜੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰ
ਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇ
ਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਜੀਉ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰ
ਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਜੀਉ ॥੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾ
ਹਾ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ
ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ
ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਿ ਨ ਜਿਨ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ
ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧ
ਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਬ
ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਜੀਉ ॥੧੬॥
੩॥੧੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆ
ਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ
ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਪਿਤਾਹਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪ

ਗਾਹਾ

ਲੀਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈਓਹੁਲੇਖੁਸਭੁਕਿਸੁਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਸਾਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਕਪਟਖੁਲਾ
ਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸ
ਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰੁਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦਰੁਖੋਜੇਸਬਦੁਸਾਲਾ
ਹੇਬਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹਾਹੇ॥੬॥ਵਿਣੁਚਾਖੇਸਾਦੁਕਿਸੈਨਆਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੭
॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਸਭਿਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮਿਰਤਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥
ਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੋਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਬਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਸਚੁਵਸੈਘ
ਟਅੰਤਰਿਸੋਘਟੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਾਰੰ
ਗਿਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲੁਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ॥
੧੧॥ਸਬਦੇਅਕਥੁਕਥੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਏਸਬਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮ
ਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਬਿਖਿਆਖੋਜੈਮਰਿਜਨਮੈਦੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇ
ਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੇ॥ਤੂਆਪਿਸਚਾਤੇਰੀਬਾਣੀਸਚੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਦਾਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਬਦੇ
ਸਚੁਸਾਲਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੪॥੧੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩
ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸਿਭੀਨੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁ
ਰਮਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾਹੇ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿ

ਰਲ

ਆਵਣਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰਈਅ
ਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ
ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆ
ਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ
ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਸ
ਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ
ਹੇ ॥੭॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰ
ਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ
ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪ
ਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ
ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ ਕਾ
ਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾ
ਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂ

ਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਿਬੇਦਿਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਉਲਟਿਪਰਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ
॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨ
ਮੇਰਾਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕ
ਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦ
ਸੇਵਹਿਸਚੋਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾ
ਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਾ
ਰੰਗਿਰਾਤਾਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮਨਿਵ
ਸਾਏ॥ਆਪੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੇਸੋਛੀਜੈ
ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈ
ਸੋਮੇਰੈਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਹਿਸੁਹਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦੁਪਛਾ
ਣੁ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਮਨਨਿਰਮਲਿਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾ
ਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਸਚੁਸੁਣਿਲੇਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾ

ਰੈਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆ
ਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾ
ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ
ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨਿ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ
ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆ
ਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇ
ਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
ਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥ ਦਿਸੰ
ਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ
ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੂਖ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰ
ਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰ

ਘਰਿ ਵਿਚਿ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਇਵੈ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਜਮ ਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰਿ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ
॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿ
ਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੦॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩॥ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋ
ਰਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰ
ਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾ
ਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜਨਧੁਨਿਆਕਾ
ਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈ
ਸਭਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਖੋਵੈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾ
ਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬
॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਪਾਇਦਾ॥੮॥ਗ
ਣਤਗਣੈਸੁਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁ
ਕਾਏਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੇਸਚੁਦੇਇਤਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁ
ਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋ

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲੋਈ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸ
ਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ
॥੧੫॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾ
ਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹ
ਟਨਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿ
ਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ
ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸ
ਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੋ ਸ ````` ਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ
ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬ
ਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥

੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੇਵਾਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮ
ਹਲਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥
ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵਡਿਆਈਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੂਤੇ
ਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਵਸਾ---ਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨਅੰ
ਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚ
ਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਸੇਵੇਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾ
ਟਿਸਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰ
ਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੬॥੫॥੧੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥
ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਭਾਣੇਵਿਚਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥
੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪ
ਣਾਭਾਣਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੁਮਿਲੈਤੁਧੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋ
ਤੁਝਹਿਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸਿ
ਰਸਟਿਉਪਾਈਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾ
ਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥

ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ
ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭਿ ਆਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ
ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾ
ਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ
ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ
ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੧੬॥੬॥੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕੀਇਆ ਭੀ ਦਿਲਨ ਸਚੁ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਪੇਖਹਿ ਵੇਸੇ
ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ
ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਵ
ਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ

ਸਤ ਭੈ ਭਾਇ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਸੇਖੁ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਬਿਰਥੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮ
ਨਮੁਖੁ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥
੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ
ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੮॥ ਸੋ ਚੇਤੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ
ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪ
ਛਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ
ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤਾ ॥ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ
ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ
ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥
ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵ
ਰਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾ
ਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਨਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਤੇ ਘਰ ਪਾਵਾ ਲੇਕਮੀ ॥ ਤੁ
ਲੈ ਕਾਇਮ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਤੁਰਮਿ ਤੁਕਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ
ਦਾ ॥੫॥ ਜ੍ਹਿ ਪੁਰਿ ਗਾਤੇ ਸਹਜਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਿਤੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲ
ਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੈ
ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ
ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾ
ਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾ
ਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ
ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋ
ਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸ
ਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਅਪ
ੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ

ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਮਹਿਲੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬੂਝੇ ਅਬੋਲ ਪਲਨ ਜਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ਮਤਿ ਜਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾ

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵੇ ਜੋ ਬੂਝੈ ਤੀਨਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਭਗ
ਤਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰ
ਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀ
ਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ
ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰ
ਖੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਪ
ਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪ
ਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ
ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥ ਸਾਚਾ ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ
ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥ ਕਾ
ਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਡਹਿ ਨ ਮੂ
ਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ
ਹਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ

॥੧੪॥ਸਚੁਚੀਨੈਸੋਦੁਖਨਿਕਾਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਾ॥ਧਿਗੁਗੈਸਕਰਮ
ਲੁਕਿਰਹਿਆਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆ
ਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸੋਲਹੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵਸੈਘ
ਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸ
ਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾ
ਮੁਰਤਨਧਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂਜੈਲਾ
ਗੇ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਭ੍ਰਮਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਫਿਰਿਗਤਿਹੋਵੈਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਹਹਿਸਰਣਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਮ
ਾਗਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਸਰ
ਣਾਈਹੇ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਸਤਿਗੁਰੂਚੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਆ
ਇਆ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਧੁਨਿਬਾਣੀਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੇ॥੬॥ਜਿਨਕ
ਉਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੋਸੀਝੈਨਾਹੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਇ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਹੇ॥੮॥ਗਿਆਨ
ਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਇਆ॥ਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇ
ਪਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆ
ਰਾ॥ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਰਤਨਿਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿ
ਭਾਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਹੈਸੋਈ॥ਚਹੁਜੁਗਿਨਿ

ਰਮਲੁਪਛੋਤਾਇਦਾ॥ਨਾਮਿਜਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇਸਮਾਵੈ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੨॥ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਹਮ
ਮੂਰਖੁਆਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਹੁ
ਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰ
ਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮ
ਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਆਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥
॥੧੬॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਰਬੇਰਵਿ
ਰਹਿਆਘਟਵਾਸੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ॥
॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਹਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵ
ਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜਾਜਾਪੈਕਿਛੁਕਿਥਾਊਨਾਹੀ॥ਤਾਕਰਤਾਭਰਪੂ
ਰਿਸਮਾਹੀ॥ਸੂਕੇਤੇਫੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਹੇ॥੩॥ਜੋਜੀ
ਆਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜੋ
ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਕਹੀਐਅ
ਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੂਝੁਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾਕਰਿ
ਚਿੰਤਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ਨਾਕਰਿਆਸ
ਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾ
ਰੰਗਪਾਣੀਹੇ॥੭॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ

ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤੁਦੁਖਖੰਡਨੁਸੁਖਿਸਹਜੇਕੈਰੰਗਿਵਿਹਾਣਾਸੋਹੇ॥੮॥ਕਿਨਿਹਰਿਸੇਮਾਦ੍ਰਿੜਿਆ

ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਕੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਨਰਹਿਪੈਰਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈ

ਜਾਇਪੁਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣਾਸੋਹੇ॥੯॥ਕਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਦਸੀਸਿਧੀਜਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ

ਬੁਰਅਤਤੁਤਾਗੋ॥ਵਿਛਿਰਿਹਸਦਾਰੈਹਉਤੁਰਾਸੋ॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਮਲਰੰਗਿਵਿਛਿਪਾਣੀ

ਹੋ॥੧੦॥ਵਿਛਿਰਿਤੁਮੈਸਦਾਬਾਇਨਪਾਇਆ॥ਜਨਿਮਿਅਤੈਗਠਿਰਿਆਵੈਕਾਇਆ॥ਸੇਤਪੂਪੂ

ਗਾਸਾਈਸੇਵਾਕੁਹਰਿਸੇਰਮਨਿਤਾਨੀਹੇ॥੧੧॥ਹਰਿਕਿਰਿਆਗੁਰਾਲਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ

ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਭਾਗਉਦਾਨੁਤੁਸੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨੁਹਰਿ

ਨਨਾਮੁਦੂਖਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਿਆ

ਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈ॥ਤੂਕਰਤਾਰਾਪੁਸੈਨਿਆਣੀਹੇ॥੧੩॥

ਨਿਆਏਅਨੁਕਰਹਿਤੁਤਾਏ॥ਹਰਿਕੇਤੀਸ੍ਰਧਿਧੀਧਿਆਵੈਕਾਏ॥ਕਿਨਕਾਪਖੁਰਹਿ

ਤੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਓਪਹਰਿਗਲਾਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿ

ਆਇਆ॥ਤਿਨਿਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਕਿਨਿਹੀਠਸਾਦਿਆਤਿਨਿਸੁ

ਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਪੰਛੀਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿਦੂਰਤਹਿਹਰਿਵਿਜਨਗਾਨਾਬੂ॥ਸੇ

ਹਰਿਕ੍ਰਿਪੈਕਿਸਨੁਸਤਿਗੁਰਰਚਾਬੂ॥ਹਰਿਰੀਸਰਣੁਪਾਇਆਹਰਿਕ੍ਰਿਪੈਕਨਨਾਨ

ਕਸਰਾਸੁਰਦਮਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਲਉਤੁਪਛਿਪਰੀ॥ਕਿਜਿਪਰਣੁ॥ਜਾਗਾਨਹਪਾਇਆਧੁਰਮੇਲਹੁਣੁ॥ਅਗਲਿਉ

ਪਾਇਈਪਨਅਹਿਧਿਧਪੀਸਭੂਕੁਰਾਘੇਭੁਸੰਹੋ॥੧॥ਜੀਅੰਜਤਦਉਵਿਕੁਵਲੀਘਾਗੋ॥ਵ

ਰਣੁਵਾਰਣੁਸਮਰਥੁਆਖੋਗੋ॥ਖਿਨਅਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਣੁਹਾਰਾਸੋਈਤੇਗਸਹਾਇਹੋ॥

੨॥ਜਾਤਗਰਬੁਅਹਿਕਿਨਿਖ੍ਰਾਤਿਪਾਇਆ॥ਸਾਸਿਗਰਾਸਿਜੋਈਸੋਗਿਸਆਲਿਆਪਸ

ਰਾਮਦਾਸਜੀਐਸਪੀਤਮੁਹਡੋਕਿਸੁਹਡਿਆਈਕੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨ

ਕੋਗਾ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਕਰੇਸਭਮੈਗੋ॥ਗਰਲਿਵਾਰਣੁਸਰਬਸਾਧਾਰਣੁਕਿਛੁਰੋਮ

ਤਿਹ ਗੀਨ ਜਾਈਐ ॥੪॥ ਜਿਪ ਤਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੇ ਪਨ ਵਿਛੁੜਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤੇ

ਤਾ ॥ ਆਤਮ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਕਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਸਰਣ

ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਿਨ ਉਤਰਿ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਆਗੇ

ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਸਮ ਜਾਈਐ ॥੬॥ ਗੁਰ ਜਿਨਾ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨ

ਮਨ ਕਰ ਵੀਚਾਰਿ ਜਿਨ ਤ ਇਆ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸ ਕੀਆ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ॥ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਕੇਸ

ਪਾਈਐ ॥ ਗਾਵਤ ਮਾਹਾ ਸਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖਾਨ ਖਨੇਤ ਰਵਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਮ ਰਿ

ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈਐ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾ

ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਮੁ ਕੋ ਰਤਨ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਸਗਲ ਵਡ ਗੁਰ ਗਿਰਧਾਰੀ ਨਾਹੁ

ਤਮ ਕੋਰ ਗਿਧਾਈਐ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੇਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਹੁ ਵਸ ਪ

ਖਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਲਖ ਉਰਾ ਸੀਧ ਨਵਰ ਨਿਵੇਹ ਰਸਾ ਕਿ ਗੁਰ ਗਾਈਐ ॥੯॥ ਖੰਡ ਪ੍

ਖੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅ

ਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕ

ੀਏ ਘਰ ਗੋਲਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥੧੧॥

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀ

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਸਬਾਈਐ ॥੧੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ

ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈਐ ॥

੧੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰ ਸਮਾਈਐ ॥੧੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੈ

ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥

੧੫॥੧॥ ॥ਆਖੁ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਰੀ ਜਗ ਰੀਨ ਕਲਪ ਟਾਣੀ ॥ ਉਰ ਧਿਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ਬਿਰਤੁ ਸੈ ਜੋ ਗੀਤ

ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀ
ਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥
ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ
ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇ
ਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿ
ਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾ
ਧਾ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿ
ਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ
ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾ
ਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿ
ਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ
ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹ
ੇ ਧਨ ਸਾਚੋ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓ
ਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੁ
ਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥
੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ
ਜਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
ਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥
੧੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ

ਆਸੁਖਦਾਤਾ ਦਿਵਿਹੂਣੁ ਕਿਨਿ ਕਰਤ ਪੀਕੁ ਆਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੋਲਹੇ॥

ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥ ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਈ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸ

ਨ ਪੁਛੀਐ ਭੇਤ ਰਕੇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਦਰਗਹ ਦੀਦਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸਬਦਿ ਹਿਰਦੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਸਿ
ਥਿਤਿ ਇਤੁ ਲਿਖੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਐਸੇ ਨਾਹੀ ਸਰ ਸਰ ਕੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀ
ਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵੈ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਜੀਅ ਤੁਰਮ ਜਾਗੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ
ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥
॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਵੰਨੀ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ
ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧
੭॥ ੧੩॥ ੩॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ਸੋਲਹੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਖਟੁ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾ
ਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀ
ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਦ
ਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾ ਹੇ ॥੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਗੁ
ਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏ
ਕ ਸਮਾਨਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤਿ

ਇਸੁ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਹ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ੧੬॥ ੯॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੁ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ ਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਜਿਥੈ

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸੰਗੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਰਤਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਗ ਗਰਿ ਪਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਗਤਿ ਨ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦੁਖ ਕਟੀਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮ ਮਨਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਿਆਗਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ॥੧੫॥੧॥

॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੋਲਹੇ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਤੀ ਸੈਸੈ ਸਈ ਕੇਤੇ ਹੋ ॥ ਚਾਲੀ ਤੇਰ ਸਹਾ ਲਿਸਣਾ ਸੰਗੀਐ ॥ ਤੂ ਜੀਅ ਦੂਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਰਣਾ ॥ ਆਪਿ ਖਿੰਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਊਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ

ਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਦਕਿਲਿਆਪਾਲਿਣਾ॥ਸਿਤਸਭੁਜਾਕੈਬੇਸਮਹਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੋ॥ਅਨੇਕਭੋਗਬਿਲ
ਰਿਦਲਤਤਮਾਸਾ॥ਗੁਰੁਨਾਦੁਵਜਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਿਹਜਿਨਾਨਦਰਿਸੁਖਿਤਿਤਾਵਣਾ॥੮॥
ਆਵਣਜਾਣਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣ
ਹਾਰਾ॥ਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦
ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਿ
ਇਹੁਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾ
ਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥
ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏ
ਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਉਤਰੇਰਧਿਨਸੇਭਿਧਿਆਏ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥
ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਇਕੋਸੁਆਮੀਤਿਸੁਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਐਸਾਕੋਵਡਭਾਗੀਆਇ
ਆ॥ਆਠਪਹਰਰੰਗਿਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਜਾਨੈਕਰਸੋਗਿਤੁਰਸਭੁਕਰਈਸੋਪਰਵਾ
ਣਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਿਧਸੀਸਧਸਭਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋਰਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜ
ਪੀਨਾਮੁਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਧਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫
ਸੂਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਰਹਨਨਜਾ
ਪਾਏ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਸਭੁਭਰ
ਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤ
ਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁ
ਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋਈਨਸੁਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਿਛੂਨਬੂਝੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕ
ਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਗਿਰਾਇਣਾ ॥੫॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾ
ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ
ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥ ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥ ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰ
ਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆ
ਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇ
ਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥
੧੦॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋ
ਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ
ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ ਨਿ
ਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰ
ਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇ
ਣਾ ॥੧੪॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ
ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ
ਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤ
ਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥
੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖੵਿ ਦੈਤ

ਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤਨਜਾਈਜਸੁਗਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿ
ਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬਲੀਸਾਖਸਭਿਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ॥
੪॥ਸਿਮਰਹਿਅਸਥੂਲਸੂਖਮਸਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟ
ਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਦਿਨਾ॥
੬॥ਸਿਮਰਹਿਘੜੀਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸ
ਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸ
ਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਾ॥
੮॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਵਿਆਪੀਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਭਰਮਿਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮ
ਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾ
ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾ॥
ਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋ
ਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਬਿਨਾ॥੧੨॥ਊਚੇਤੇ
ਊਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅਤੁਲੁਨ
ਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਤੂਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ॥ਆ
ਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁ
ਨਾ॥੧੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜ
ਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬ
ਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾ

ਚਿਗਨਾ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਦੀ
ਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜ
ਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥ ਸੰਤਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰ
ਗਨਾ ॥੫॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕਉ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਖਾ
ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੀ ਭਿੰਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨ
ਾ ॥੭॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀ
ਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬਗਨਾ ॥੮॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ
ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ
ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਨਾ ॥੯॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਨਾ ॥੧੦॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾ
ਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰ
ਨਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਜਪੁ
ਜਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗੰਨਾ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥
੧੩ ॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ
ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥ ਸੋਲ

ਪਬਲਿ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਅਨਿਤ ਕਾਲ ਨੇ ਹੋਇ ਨਿਕਾਰੂ ਕਰਤੈ ਭ੍ਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਗਿਨਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਚਖਿਆ ॥੧੬॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੈ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵ

ਮੈ ਤਿਸ ਭਨਹਰ ਦੂਜੋ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖ ਤਿਸ ਹੀ ਠਾਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਭਉ ਦੂਜਾ ਕੇਹੜਾ ॥
੧੪॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਈ
ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁ
ਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ
ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾ
ਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ
॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂ
ਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ
ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ
ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿ
ਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ
ਖਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ
॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਈ
ਗਾ ॥੮॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰ
ਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ
ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ
ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ
ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅਹੰ

ਹਰਿ ਰਾਗਿ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥
੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉ
ਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ॥ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖੇ
ਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ~~ਨਵ~~ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰ
ਗਾ ॥੧੬॥ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿ
ਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥
ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥ ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ
ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ
ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਲ
ਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਦਰਵੇ
ਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤ
ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤ
ਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ
ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰ
ਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿਸਤੁ ਪੀ
ਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜ
ਰਾ ॥੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੋ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵ

ਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮ
ਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਬੰਧਾਨਿਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਨ
ਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਾਨਾਇਆਏ
ਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥
ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁ
ਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾਂਬੁਰਗੂ
ਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥
ਪੀਰੁਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤ
ਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰ
ਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇ
ੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟੁਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇ
ਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿ
ਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ॥੧॥੫
॥੧੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿ
ਗਹਤਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਵਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉ
ਬਾਰਿਆ॥ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓ
ਹੁਸਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜ
ਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥
ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤ
ਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤ
ਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁ

ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾ

ਸੋਈਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਸੋਹਦਿ॥ਭ੍ਰਮਤਉਭਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਦਨੇਕਈਘਾਲਕਾ
॥੯॥ਉਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮਗਹੁਰਵਾਲਾ॥ਕਾਮਨਮੋਟਨਿ
ਬਾਸੁਨੇਹਦੀਕਲਮਲਸਗਲੇਸ੍ਰਾਫਕਾ॥੭॥ਸੋਤਾਕੀਓਇਹਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਰਿਏਕਪਹੁਨਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮
ਤ੍ਰਾਹੇਦਾਤਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਅਚਨਵਿਸਰਹਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਿਜੋ
ਦ੍ਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਬਹਿਜ੍ਰਲਿਪੂਰਨਬਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਤਾਰਮੈਲਾਏਓ॥ਸਿਮਰਿਤਨ
ਮੁਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੋ॥ਮਨਦਬਿਨੇਦਕੋਰਹਰਿਸਿਮਰਨੁ॥ਤਿਸੁਆਇਆਸੰਗਨਤਾਲਕਾ
੧੦॥ਰਿਗੋਸੰਗਰੂਪਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਾਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਮਿਤ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਲਿਖਿਧਨਿਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮੁਕਰਤਨੁਤਰਹੈਪਿਆਰੋ॥ਹਿਰਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸਿਆ
ਪਾਰੋ॥ਤੇਰੈਹਰਿਗਿਰਤੇਤੇਤੁਪਜੇਹੋਏਵਿਰਲੇਕੇਈਭਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗੈਮਨੁਮੇ
ਰਾ॥ਜਿਨਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਤਿਨੈਕੈਸੰਗਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੰਗਿਹਰਿਨ
ਲਿਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨਮੀਤਪਿਆਰੇਸੋਈ॥ਏਕੁਦ੍ਰਿੜਾਏਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰ
ਤਜਨਕਉਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਾਏਪ੍ਰਭ
ਕੇਪੈਰਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡਿਆਭਰਮੁਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੈਰੰਗਿਹਰਿਰੰ
ਗਿਰਾਤੇਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਲਕਾ॥੧੬॥੧੧॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਧ
ਰੀਸਭੁਆਗੈਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਾਕੁਰੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰ
ਥਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦ

ਰੰਗਾਸਿਉਧਿਆਵਣਾ॥੩॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਉਨਿ
ਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰ
ਸਨਾਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਵਡਭਾਗੀਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
ਤਾ॥ਜਲਤਾਫਿਰੈਰਹੈਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈਕਉਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵ
ਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘ
ਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੂਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵ
ਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੂਖਸੂਖਸਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥੧੧
ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾਈਸੋਈਤੇਰਾਜੋਤੇ
ਰੈਮਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੂਖਸੂਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥
ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕੈਆਪੁਵਞਾਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਾ॥
੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰ
ਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੧੪॥ਸੋਹਲੇਕੇ॥ਜੁਮਲਾ॥ ਮ:੧॥੨੨॥
ਮ:੩॥੨੪॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥ਜੁਮਲਾ॥੬੨॥ਜਿਲਦ॥ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥੩ ॥ ਸ
ਲੋਕੁਮ:॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣੁਸਹਘੋਜਾਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁ

ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣਾ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ
ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾ
ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ
ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰ
ਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ
ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰ
ਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥
ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵ
ਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਚਾ
ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕ
ਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ
ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾ
ਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾ
ਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰ

ਖਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭ ਤਜੂ ਗੁਰ ਦਖਣਾ ॥ ਆਗਿਆਫੀਐ ਬੁਨ ਬੂਝਈ
ਸਿਰੂ ਤੂ ਪਰਿ ਰਿਝ ਅਧ ਦੂ ਗੁਬਲਖਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਣਾ ॥ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਣਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾ
ਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁ
ਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂ
ਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਝੂਰਿ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀ
ਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜ
ਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ
ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ
ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ
ਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ
ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿ
ਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸ
ਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾ

ਗਿ॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ
ਅਪਾਰ ਕੈ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ
ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ
ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾ
ਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ॥ ਨਾਨਕ ਲਾ
ਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾ
ਨਾ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਨਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ
ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ
॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ
॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥੧॥
ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ
ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ
ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ
ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ॥ ਅਤਿ
ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵ
ਹਿ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਕਾ
ਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩

॥ ਮਾਨੁਖ ਅਵਰੁ ਜੋ ਗਏ ਇਸ ਆਖਿ ਨਸ ਕਰਿ ਪਿਛਾਵਣਾ ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੈ
ਰਾਗਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਿਦਾ ਪਿੰਡੁ ਤਜੇ ਤਕੀ ਦੇਹ ਪਤੁ ਆਮੁਖਿ ਵਡਾਗਿ ॥ ਨਦਰਿ ਖੰਡ ਮੈ ਪਰੁਜੀ ਅਭਿ ਆਪਣੇ ਦਵ
ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਲਾਗਿ ॥ ਸਤੁ ਸਤੋਖੁ ਅਖਰੁ ਭੁਲਣਾ ਇਹੁ ਉਤੈਕਿ ਤ੍ਰਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂੰ ਵੈਰਤੁ ਉਵੈਕ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਵ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕਾਲ ਏ ਕੇ ਜੈ ਹੈ ਹੈ ਕੇਟ ਕਰਨ ਮੁਸਾ ॥ ਅਫਿਰਿ ਗਿਉਜ ਗਮਿ ਹਿ ਦੂਗ
ਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤੁਲੁ ਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਵਸਾਈਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨੇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਆਈ
ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨਿ ਸਿਉ ਝੁਝੈ ॥ ਮਨ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੧ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂ
ਲੁ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ
ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾ
ਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ
ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ
ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵ
ਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾ
ਣਿ ॥ ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ

ਨੇਵ ਕਿਪਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ੍ਹ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭਿਲਤ ਨਿ ਭੇਅੰਨਿ ਦੁਸਮਨੈ ਹੈਵੇ ਪਾਪ ਕ
ਰੀਝੜਾ ॥ ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਤਿਨੈ ਥਾਵਹੁ ਭਰੀਝੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਭਲੇ ਥਾਟਿ ਸਿਵ ਕਾਕੇ ਦੇਖੇ ਘਣੀ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਕੀਤਉ ਅਵਗਣ ਕੇਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ
ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ ਮਝ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ
॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ
॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕ
ਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ
ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ
ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸ
ਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰ
ਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ
ਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ
ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

ਦੂਜਾ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖੁਜਾਇ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇ
ਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਜ
ਗਤੁਹੈਨਿਰਧਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁ
ਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚਾਹੀ॥ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆ
ਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆ
ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿੰਨਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿ
ਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾ
ਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ॥ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਚਿੰਤਚਿੰਤ
ਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁ
ਕਮਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਿਉਤਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾ
ਰਕਰੇਇ॥ਏਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਈਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆ
ਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾ
ਕਦੇਨਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸ
ਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰ
ਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾ
ਪੈ॥ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹ
ਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩
॥ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰ
ਲਾਕੋਈਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁ
ਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁ

ਰਮੁਖਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਿਦ ਜਾ ਤੁਧੁ ਤੇ ਹੋਇ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਨਿਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਉ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੀ ਤਾ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥੨॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰ

ਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਤੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਆਰਣਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰ ਗੋਵਿੰਦਾ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ॥੨੨॥੧॥ ਸੋਲਕੁ ਬਾਣੀਆ ਕਨਾਫਿ॥ ੪੮ ॥ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ॥ ੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫॥ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੇ

ਕਉਣਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਰਿ ਵਿੰਞਿਆ ਸਭ ਸਿਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਭਉਣਾ ॥ ਤੇ ਕੋ ਵਰਨ ਰੰਗ ਤਿਥੈ ਇਨ ਜੋਰਿ ਟੇ
ਮੈ ਹੋਰਾ ਕੋਹੁ ਸਗਲ ਰਵਿਣਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਹੁ ਕਿਰਵੇ ਇਕ ਸਮਕੈ ਦੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਪਰਣਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੇਰਾ
ਹੋਰੁ ਗਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਣਾ ॥ ਤਪੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕੀ ਅਤੁ ਪੁਲੇਪ ਸਗੀ ਤ੍ਰਿਣਾ ॥ ਜਿਸ ਹੋਵ
ਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਤੂੰ ਹੋਰਤ ਉਪਾਇ ਦਿਨ ਲਤਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿ
ਸਟਿ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤ ਸੁਹਾਵੀ ਹੇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾ
ਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ
ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂੰ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ
ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁ
ਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ
ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤ
ਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ
ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ
ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇ
ਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੂ
ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ
ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ
ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨਾਹੀ ਜੰਤਾ ॥੪॥
ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ
ਪੀਰੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਸਹੀ ਮੈ ਤ੍ਰਿ ਨੈਣੁ ਘਿਆ

ਫਲਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਿਤੁ ਜੀਅ ਉ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੋ ਤੇਰੋ ਕੁਹੋ ਹੋਂ ਮੇਦੇ ਵਰੇ ਆਲਕਾ ਸੁਦਤਿ ਪਈ ਰਹਿ ਗ
ਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਿ ਵਡੂ ਆਵੇ ਕੁਤਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਏ
ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥
ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ
ਅਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ
ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗਹਡੜੇ ਦ੍ਰਿ
ਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਰਾ ਪਰਬਾਸਾ ਜਿਆ ਪਰਿਆ ਆਲਿਓਹੁ ਜੂਏ ॥ ਘਾਤੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵੈ
ਕਾਸੂ ਕਰ ਦੁਰਾ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਸ ਰਤੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ
ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ
ਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ
ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ
ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥
ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝੁ
ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹ
ਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿ
ਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ
ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ
ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸ
ਭਿ ਕੀਤੀਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐਨੁ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਹਿੰਦਾ ॥੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਖਣ ਕੂ ਕੁਸੁਮ ਸਤਾ ਕੁਸੁਮ ਖਕਿਜੇ ਗਤਉ ਧਣੀ ॥ ਛਿਕਿ ਰਾਕਿ ਤੈ ਗਲਿ ਜਾ ਡਿਰ ਭੂਤਾ ਅਨੁ ਧੂਪਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਜਨੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾ

ਜੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਤਾਣਾ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾਖਿ ਤ੍ਰੈ ਕੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਬਾਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਗੀਤ ਗੁਰਬਣਿ ਆਸੇਤੂ ਪ੍ਰਭਾਗਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਦਰ
ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇਆ ਜਿਤ ਪਾਵਣੁ ਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਕਰਿ ਸਭੇ ਗਰਾਵਣਤਾ ਆਖਾਣਾ
ਸਭ ਇਛੀ ਆਵਹਿ ਸਿਰ ਕਰਿ ਦਿਤੀ ਉਸ ਭਉ ਹੁਤਾ ਸਾਣਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਹਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ
ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰ ਅੰਦਰਿ ਸਿਞਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੂਤਰਾ ਭਾਇ
ਰਹੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਦੋ ਨਾ ਹੋਣਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹਿ
ਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾ
ਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ
ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁ
ਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁ
ਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿ
ਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅ
ਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿ
ਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ
ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੋਲਾਈਆ ॥ ਮੈ ਚਾ
ਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥
ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰ

ਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸੰਤ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੈਨੋ ਭੁਇ ਗੋਸਾਈਆ ॥੧੨॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਖੀਆ ਉਤਰ ਖਤੁ ਪਿਰੀਆ ਜਿਨ੍ਹ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ॥ ਪਾਵਿ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ ਮ: ॥੫॥ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਮ: ੫ ਡਖਣੇ ॥ ਮ: ॥ ਸੁਣਿਦੜੋ ਹਭ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥ ਬਾਵਰੁ ਜਾਣਾਈ ਡਿਠਿ ਸਿਮਲ ਸਮਝਣੀਐ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਹਭੁ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਖਾਵੈ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਮ ਲਾਏ ਹਭੁ ਮਰੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਹੈ ਰੇਵੈਇ ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠੇ ਤਿਨਾ ਖੇ ਜਿਨਾ ਜਪਦੀ ਨਾਹਿ ਕਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਮ: ॥੫॥ ਜਾਂ ਵ੍ਹਣੁ ਸੁਮੈਰੇ ਮਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋਰਵੜਾ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਵਿਣੁ ਪਿਰ ਵਟਣਾ ਜਿਨਾ ਨ ਕੈ ਗੁਣ ਚੰਭੇਟਿਆ ॥ ਮ: ਮ ਤ੍ਰੀਵੀ ਰੁਖ ਆਪਾ ਹਵੇ ਪਹਿਰਿ ਵੇ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੁਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਖਾਹੁ ਪਸਮਣੁ ਭੁਮ ਸਥਾਪਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਿਰਖੁ ਤਿਨਾ ਮੁਹਿ ਮਾਹਿ ਆਣਾ ਲਿਆਇਆ ਰਬਾ ॥ ਅੰਵ੍ਹਜਾਇ ਤਿਹਾਈਐ ਘਰ ਜੋਨੀ ਨ ਜਾ ॥ ਘਰ

ਨਕਵੈਤੈਤੀਖਸਵਿਞਾਇਞਾਇਵੇਲੇਸਭਕਰਣਾ॥ਅਹਿਰਹੁਖੇਖਾਕੂੜੀਆਰਹੁਕੂੜੀਸਭੁਅਣਾ॥
ਹੈਥੁਕਰੈਜਿਕਦੂਹੋਰਨਾਸਿਞੂੰਕਦੇਲਾਲਣਾ॥ਆਰਿਆਸਦੇਖਪਾਤਿਸਾਹਿਦ੍ਰਿਖਪੁਰਿਕਰਿਅੜਾ॥
ਜਿਸਦੂਤੀਵੈਹੇਹਰਿਆਰੁਖਹੀਅਹਿਪਣੋ॥ਹਰਿਆਤਪਾਵਦ੍ਰਿਸੁਪਰਸਰਣਾਨਕਰਹਿਸਚਾ॥੧੫॥ਡ
ਖਣੇ॥ਪਰਭਾਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸਚੇਕੇ
ਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਃ॥੫॥ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਞੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘ
ਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਮਃ॥੫॥ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇ
ਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਓਨਿਹ
ਰਿਨਾਮਾਧਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਓਨਿਛਡੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾ
ਈ॥ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਓਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸ
ਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ॥ਹੋਆਓਹੀਅਲਖੁਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੧੬॥ਡਖਣੇ॥ਮਃ॥੫॥ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀ
ਸੋਇ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ॥੫॥ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੂਪੁਅ
ਠੇਪਹਰਨਿਹਾਲਸਾ॥ਸੁਤੜੀਸੋਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ॥੨॥ਮਃ॥੫॥ਸਜਣਸਚੁ
ਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਰਾ॥ਮੰਨਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹੁਦੂਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉ
ੜੀ॥ਧਰਤਿਆਕਾਸਪਾਤਾਲਹੈਚੰਦੁਸੂਰੁਬਿਨਾਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਖਾਨਢਾ
ਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗਰੀਬਮਸਤਸਭੁਲੋਕਸਿਧਾਸੀ॥ਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਭੇਉ
ਠਿਜਾਸੀ॥ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰਹਾਸੀ॥ਰੋਜਾਬਾਗਨਿਵਾਜਕਤੇਬਵਿਣੁਬੁ
ਝੇਸਭਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚੁਖੁਦਾਇਏਕੁਖੁਦਾਇਬੰ
ਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਡਿਠੀਹਭਢੰਢੋਲਿਹਿਕਸੁਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਆਉਸ
ਜਣਤੂਮੁਖਿਲਗੁਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਠੰਢਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਆਸਕੁਆਸਾਬਾਹਰਾਮੂਮਨਿਵਡੀ

ਆਸਾ ਅਮਨਿ ਗਾਸਗਿ ਕਰੂ ਹਉ ਵਲਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਗਈਆਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦਿਹੈ ਛਿਹਾ ਸੁਣੇ
ਡਖੁ ਵਿਸਾਰੁ ਡਿਠਿ ਅਗਿਰੁ ਤਿਰਿ ॥ ਬਾਹੜੀ ਪਿਆਰੇ ਅਪਣੇ ਧਿਰ ਹੀਣਾ ਦੇ ਵੇਰਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰ
ਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣ
ਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ
੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸ
ਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂ
ਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁ
ਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ
ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗ
ਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾ
ਧਾ ॥੧੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿ
ਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ
ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈ
ਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰ
ਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸ

ਦਾਰਣਹੁ ਗੁਰਿ ਰਖਣਾ ॥ ਸਹਜੁ ਤੁਠਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਲਖਣਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਿ ਪਿਰੀ ਸਮਾਣੁ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕਾ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜਿ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹਿ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ੨ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ

ਮਾਣਸਪਰਧਾਨਾ॥ਮਃ੫॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠੈਸੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ॥ਭੁਖਤਿ
ਖਤਿਸੁਨਵਿਆਪਈਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੀਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐ
ਸਚੁਸਾਹੁਅਡੋਲੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਅਕਉਣੁਤੁਧੁਨੋਤੋਲੈ॥ਭੰਨਣ
ਘੜਣਸਮਰਥੁਹੈਘਟਿਘਟਿਸਭਬੋਲੈ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਸਭਸੈਕਿਆਮਾਣਸੁਡੋਲੈ॥
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹੁਤੂਗੁਣਗਿਆਨਅਮੋਲੈ॥ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਵਣਾਕੀਆਧੁ
ਰਿਮਉਲੈ॥ਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈ॥੨੩॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥੯
ਵਾਰਨਾਲਿ॥੧੯੪॥ਜੁਮਲਾਮਾਰੂਕਾ॥ਚਉਪਦੇ॥੮੭॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੦॥ਸੋਲਹੇ
॥੬੨॥ਵਾਰਾ॥੨॥ਜੁਮਲਾ॥੧੯੪॥ਜੋੜੁ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮਲਾਗੇ॥ਬੂਡਹੁਗੇਪਰਵਾਰਸਕਲਸਿਉਰਾਮੁਨਜਪਹੁਅਭਾ
ਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕਾਕਿਆਗੁਨੁਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੧॥ਜੀਅਬਧਹੁਸੁਧਰਮੁਕਰਿਥਾਪਹੁਅਧਰਮੁ
ਕਹਹੁਕਤਭਾਈ॥ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਵਰਕਰਿਥਾਪਹੁਕਾਕਉਕਹਹੁਕਸਾਈ॥੨॥ਮਨਕੇਅੰ
ਧੇਆਪਨਬੂਝਹੁਕਾਹਿਬੁਝਾਵਹੁਭਾਈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਬਿਦਿਆਬੇਚਹੁਜਨਮੁਅਬਿ
ਰਥਾਜਾਈ॥੩॥ਨਾਰਦਬਚਨਬਿਆਸੁਕਹਤਹੈਸੁਕਕਉਪੂਛਹੁਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾ
ਮੈਰਮਿਛੂਟਹੁਨਾਹਿਤਬੂਡੇਭਾਈ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂ॥ ॥ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮ
ਨਹੁਨਤਜਹਿਬਿਕਾਰ॥ਜਿਹਘਰੁਬਨੁਸਮਸਰਿਕੀਆਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰ॥੧॥ਸਾਰਸੁਖੁਪਾ
ਈਐਰਾਮਾ॥ਰੰਗਿਰਵਹੁਆਤਮੈਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਟਾਭਸਮਲੇਪਨਕੀਆਕਹਾਗੁਫਾਮ
ਹਿਬਾਸੁ॥ਮਨੁਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿਆਜਾਂਤੇਬਿਖਿਆਤੇਹੋਇਉਦਾਸੁ॥੨॥ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁ
ਚਾਹਨਮਾਹਿਬਿਡਾਨੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਪਾਇਆਤੇਲੋਇਨਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇਟਿਆਅਬਮੇ

ਰਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ
ਕਾਜ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ
ਰਾਮਾ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤ
ਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ
ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲ
ਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ
ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁ
ਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ ਦ
ਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾ
ਗੈ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤ
ਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾ ਲੈ ਜਾਈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾ
ਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਬ
ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂ ॥ ਜਿਨਿ ਗ
ੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ ਜਬ ਜ
ਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ਇਹ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ [illegible]

ਸਾਇਣਾ ॥੨॥੬॥ ਮਾਰੂ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਨੈ
ਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾ
ਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ
ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥
੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬ
ਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥
ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥ ਸਹੁ ਹਦੂ
ਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰ
ਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋ
ਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿ
ਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾ
ਗੀਅੜੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੭॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁ
ਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿ
ਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥੯॥
॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥
ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ
॥੧॥ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ
ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕ
ਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾ
ਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ
ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤੁ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥ ਮਾ
ਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ
ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭ
ਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥
ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇ
ਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਸਿ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ
ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੩॥੧੧॥
॥ ਮਾਰੂ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂ
ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਗੁਰ ਉ
ਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ
ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥
ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰ
ਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂ ਬਲਿ ਕੇ

ਦੂਆਰਖੇ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਜੈਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਚੰਦਸਤਭੇਦਿ
ਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆਸੂਰਸਤਖੋੜਸਾਦਤੁਕੀਆ॥ਅਬਲਬਲੁਤੋੜਿਆਅਚਲਚਲੁ
ਥਪਿਆਅਘੜੁਘੜਿਆਤਹਾਅਪਿਉਪੀਆ॥੧॥ਮਨਆਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿ
ਆ॥ਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਰਧਕਉਅਰਧਿਆਸਰਧ
ਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾਨਿਆ॥ਬਦਤਿਜੈਦੇਵਕਉਰੰਮਿਆਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਬ
ਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨਕਰੈ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਸਾਈਆਮੇਰਾਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉਲਾਗੈਤਾਪਰਤੁਹੀਢਰੈ॥ਨੀਚਹਊਚਕਰੈਮੇਰਾਗੋਬਿ
ਦੁਕਾਹੂਤੇਨਡਰੈ॥੧॥ਨਾਮਦੇਵਕਬੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਸਧਨਾਸੈਨੁਤਰੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੁ
ਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈਸਰੈ॥੨॥੧॥ਮਾਰੂ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮ
ਧੇਨਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਸਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਿਸਭਛਾਡਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾ
ਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਕਹਿਉਪਰਮਾਰ
ਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੨॥੧੫

ਮੀਰਾਬਾਈਰਾਗੁਮਾਰੂ॥ ॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਧਿਓਮਾਈਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਖਣਤੀਰਬੇ
ਧਿਸਰੀਰਦੂਰਿਗਇਓਮਾਈ॥ਲਾਗਿਓਤਬਜਾਨਿਓਨਾਹੀਅਬਨਸਹਿਓਜਾਈਰੀਮਾਈ
॥੧॥ਤੰਤਮੰਤਅਉਖਧਕਰਉਤਉਪੀਰਨਜਾਈ॥ਹੈਕੋਊਉਪਕਾਰਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾ

ਇਰੀ॥੧॥ ਜਿਹ ਕਟਿ ਹਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ॥ ਮੀਰਾ ਗਿਰਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਰੀ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਆਪਨੇ ਗੁਨ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ॥੨॥੧॥੧੬॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ॥੧ ॥ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ॥ ॥ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ॥੧॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ॥ ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ॥ ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਨੇ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ॥ ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥੩॥ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤ

ਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ॥ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁ
ਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥੪॥ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰ
ਸੁਹਾਵੜੇ॥ਬਨਿਫੂਲੇਮੰਝਬਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੇ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿ
ਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸ
ਹੀਜੈ॥ਭਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ॥ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇ
ਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ॥੫॥ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆ
ਵਹੁਦਇਆਕਰੇ॥ਘਰਿਆਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ॥ਕੀਮਤਿ
ਕਉਣਕਰੇਤੁਧੁਭਾਵਾਂਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ॥ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮ
ਹਲੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੬॥ਮਾਹੁਜੇਠੁਭ
ਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ਧਨਬਿਨਉਕ
ਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ॥ਨਿਮਾ
ਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕ
ਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗਨਿਤਪੈ॥ਧਰਤੀਦੂਖਸਹੈ
ਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈ॥ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐਧੋਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤਿਨਹਾਰੇ॥ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇ
ਆਧਨਤਾਕੈਟੀਡੁਲਵੈਮੰਝਿਬਾਰੇ॥ਅਵਗੁਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚੁਸ
ਮਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭੁਨਾਲੇ॥੮॥ਸਾਵਣਿਸਰਸਮ
ਨਾਘਣਵਰਸਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿ
ਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਏ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁ
ਭਇਆਦੁਖੁਮਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੯॥ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪ
ਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉ

ਸੁਖੁਬਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇਅੰਗਮਫਿਰਹਿ
ਡਸੰਤੇ॥ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੂਛਿ
ਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁ
ਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਮੇਲਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ॥ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹ
ਸਿਫੁਲੇ॥ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹ
ਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਭਏਬ
ਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜ
ਲਾਇਆ॥ਦੀਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਮਾਰੀਮਰੈਨ
ਸੀਝੈਗੁਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ॥
ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ॥੧੨॥ਮੰਘਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿ
ਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚ
ਤੁਰਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸ
ਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ
॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ॥੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁ
ਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜ
ਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿ
ਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰ
ਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇ
ਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿਨਾਵਾ॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦ
ਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਿਮਹਾਰ

ਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ਫਲਗੁਣਿਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਬਾਝਹੁਮਹਲੀਲਹਾਨਥਾਓ॥ਹਾਰਡੋਰ
ਰਸਪਾਟਪਟੰਬਰਪਿਰਿਲੋੜੀਸੀਗਾਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾ
ਇਆਨਾਰੀ॥੧੬॥ਬੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਭਲੇ॥ਘੜੀਮੂਰਤਪਲਸਾਚੇਆਏ
ਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਿਸੀਗਾ
ਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਇਆਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾਗੋ॥੧੭॥੧॥ਤੁ
ਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੧॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥ਵਖ
ਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਆਵੈਵਾਰੀਰਾਮ॥ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈ
ਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿਆਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁ
ਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਆ॥੧॥
ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਇਆਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁ
ਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾ
ਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥ਨਾ
ਨਕਮੂਰਖੁਅਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿਆ
ਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾ
ਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾਮ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਅੜਾ
ਜੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥

ਗੁਰਸਬਦਿਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣ
ਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇ
ਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠਿਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮ॥ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿ
ਚਲਾਇਆਰਾਮ॥ਬਧਿਚਲਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣਵਾ
ਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀਆ
॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥
ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁ
ਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰਹੇਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮ॥ਸਾ
ਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀ
ਆਹਰਿਚਰਣੀਲਿਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋਰੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣ
ਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਘਰੁਕੀਆਰਾਮ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮ॥ਰਵਿ
ਰਹਿਆਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣਘਟੁ
ਘਟੁਥਾਪਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮੇ
ਟਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਅਵਗੁਣਗੁਣਹਸਮਾਣੇਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਆਵਣ
ਜਾਣਾਰਹੇਚੂਕਾਭੋਲਾਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਾਚੋਲਾਰਾਮ॥ਹਉਮੈਗੁਰਿਖੋਈ
ਪਰਗਟੁਹੋਈਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਾਤਾਆਪੈ॥
ਪੇਈਅੜੈਘਰਿਸਬਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰੜੈਪਿਰਭਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥੪॥੩॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ਭੋਲਾਵੜੈਭੁਲੀਭੁ

ਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡੀਸੁਤੀ
ਅਵਗਣਿਮੁਤੀਤਿਸੁਧਨਵਿਧਣਰਾਤੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਹਉਮੈਲਗੀਤਾ
ਤੇ॥ਉਡਰਿਹੰਸੁਚਲਿਆਫੁਰਮਾਇਆਭਸਮੈਭਸਮਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਹੂ
ਣੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਨਾਹਪਿਆਰੇਇਕਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘ
ਰਿਵਸਿਅੜਾਹਉਰੁਲਿਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਅਪਨੇਨਾਹੈਕੋਇਨਚਾਹੈਕਿਆਕਹੀਐਕਿ
ਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਆ
ਵੈਜਾਇਘਨੇਰੀ॥ਨਾਨਕਲਾਹਾਲੈਘਰਿਜਾਈਐਸਾਚੀਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥੨॥ਸਾਜਨਦੇ
ਸਿਵਿਦੇਸੀਅੜੇਸਾਨੇਹੜੇਦੇਦੀ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੇਤਿਨਸਜਣਾਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀ॥ਮੁੰਧਨੈ
ਣਭਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀ॥ਕਿਉਪ੍ਰਭਮਿਲਾਪਿਆਰੇ॥ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਨਜਾਣਉਵਿਖੜਾਕਿ
ਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲੈਵਿਛੁੰਨੀਤਨੁਮਨੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਿਰਖੁਮਹਾਰਸੁਫਲਿਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੩॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇੜੀਏ
ਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਰਤੜੀਏਸਹਜਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੀਜੈਰੋਸੁਨ
ਕੀਜੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਸਾਚੈਰਾਤੀਮਿਲੈਮਿਲਾਈਮਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀ
॥ਜਬਨਾਚੀਤਬਘੂਘਟੁਕੈਸਾਮਟੁਕੀਫੋੜਿਨਿਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੪॥੪॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਰੰਗੀਲੇਹਮਲਾਲਨਕੇਲਾ
ਲੇ॥ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਲੇ॥ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾ
ਇਆਜਾਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ
॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਤਾਰਹਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਾਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਸਬ
ਦੇਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਰੂਪਿਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਰੂਪਮੁਰਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
॥ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ

ਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੀਅਮਹੀਵੇਧਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੀਅ
ਮਸਤਕਿਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਸਚੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆਚੂਕਾਆਵਣਜਾਣੋ॥ਸਚੁਸਾਚੁਪ
ਛਾਤਾਸਾਚੈਰਾਤਾਸਾਚਿਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥
ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿ
ਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚੁਘਰੁਖੋਜਿਲਹੈਸਾਚਾਗੁਰਥਾਨੋ॥ਮਨਮੁਖਿਨਹਿਪਾਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ॥ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਣੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀ
ਅਸਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ॥ਦੋਤਿਉਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀ
ਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ॥੪॥੫॥ਤੁਖਾਰੀਮਹ
ਲਾ੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਮਝੁਅਚੇਤਿਇਆਣਿਆਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਛੋਡਿ
ਅਵਗੁਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮ॥ਬਹੁਸਾਦਿਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਿਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜਿਆ
ਨਹੀਮੇਲਾ॥ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀ
ਜਾਤਾਸਾਝਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਿਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਇਨਬਿ
ਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹਰੇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛੋਡਿਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮ॥ਏਮਨ
ਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁ
ਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ
ਆਚਾਰਿਤੂਵੀਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮਜਪਤਪੋ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਹਰਿਕਾਜਪੁਜਾਪੁ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇ
ਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਈਸਰੁਮਾਇਰਸੀਅ
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ॥ਭੈਕਾਟਿ
ਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜੁਸਾਰਏ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉ
ਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰਏ॥੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈ

ਜਪੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛਡਸੀਜਾਤੂਗਰਬੁਗਵਾਏਸੀਰਾਮ॥ਧਨਸੀਤਿਹਕਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦਖਰੁਕੁਰਸਬਦਿਕਿਉਪ੍ਰਭੁਹੋਗ॥ਮੈਲਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰਸ
ਚਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਹੋਇਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਸੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁ
ਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਹਰੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ॥
ਪਾਰਿਸਾਜਨਅਪਾਰਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵਏ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕ
ਰਹਿਰਲੀਆਫਿਰਿਨਪਛੁਤਾਵਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਨਦਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿਨਾ
ਮਸੰਗਤਿਪਾਵਓ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਿਮਨਸਮਝਾਵਓ
॥੫॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਛੰਤ॥

ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸਨਹੋਇਕਿਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾ
ਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆ
ਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਾਬਦੇਖਾਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁ
ਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਮੁਖਿਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉ
ਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈ
ਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਏ॥੨॥
ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਮੈ
ਮੂੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮਅਰਜੈਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿ

ਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗਮੁਵਡਾਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਿਹਿ
ਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਸਰਣਾਗਤਿ
ਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਜੀਉਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥
ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆ
ਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ॥ਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ
ਵਿਸਾਰੀਐ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾ
ਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦਇਆਕ
ਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ਤੁਖਾਰੀਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅ
ਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤ
ਰਾ॥ਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁ
ਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪ
ਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅ
ਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿ
ਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵੇ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇ॥ਜਾਬਹਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥
ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਿਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿ
ਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁ
ਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿ
ਆ॥ਤੇਧੰਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇ

ਦਰਿਤੇਪਰਵਾਣਾਜਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿ
ਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲ
ਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾ
ਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇ
ਲਿਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆ
ਭਲਾ॥ਤੂਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥
੪॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ
ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾਰਾਮੁਜਿਨਕੈਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥੁ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿ
ਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿ
ਲਾਥੇ॥ਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿ
ਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥੁ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਨਾਥੁ॥੧॥ਤੂਜਲਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥ਜਿ
ਨਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਘਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤ
ਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਓਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿ
ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ॥ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ
ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਭਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ॥ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅ
ਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੋ
ਸਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਉਰਿਧਰਿਆ॥ਤੂਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰ

ਖਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਹਾਥੁ
ਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸੈਜਿਸੁਅੰਤ
ਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆ
ਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈ॥ਜਿਸੁਤੂੰਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥ਤੁਖਾ
ਰੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥
ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਅਗ
ਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇ
ਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲ
ਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ
॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬ
ਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇ
ਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆ॥ਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇ
ਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆ॥ਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰ
ਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਿਆਏਤੀ
ਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰ
ਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ
॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇ
ਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾ

ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆ
ਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀ
ਆਜਮਨੁਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕ
ਚਲਤੁਭਇਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢੁਨਦਾਮੁਲਇਆ॥ਆ
ਢੁਦਾਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਬੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰ
ਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮਾਂਗਹਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵ
ਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁ
ਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਆਇਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਿਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਧਿਆਇਆ॥ਦੇ
ਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨੁਪੁਰਾਣਨਿ
ਤਪੁੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਆਇਨਗਰਮਹਾਜਨਾ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥੬॥੪॥੧੦॥

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰਤੇਰਾ
ਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾ॥ਦੇਹੁਦਰ
ਸਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਜੀਅੜਾਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਸਭਿਗੁਣ
ਤੇਰੇ॥ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਨੀ
ਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਬੂੰਦੇਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥੨॥ਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਹੁਅ

ਸਿਤਾਭੂਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਆਗਾਪੂਨਾਹਿਤਚਿਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗ
ਲਰੰਗਬਨਿਆਇਆ॥ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪ੍ਰਾਣੀਜੇਹਾਤੂਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਜਿਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਦਾਨੁਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਤਉਦਿਤਾ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਰਾਖਿਲੀਆਸੰਤਨਕਾਸਦਕਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਢਾਕਿ
ਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾ॥ਢਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅ
ਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਰੀਕ
ਉਣੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੪॥੧॥ਮ
ਃ੧॥੬॥ਮਃ੪॥ਮਃ੫॥੧॥ਜੋੜੁ॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੪ ॥ਘਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਵੀਐਰੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨ
ਜਾਈਹਰਿਲਖਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਵੀਐਰੇ॥ਸਭੁਕੋਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਰੀਹਰਿ
ਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਵੀਐਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਹਰਿਦੇ[illegible] ਨਾਮੁਧਿ
ਆਵੀਐਰੇ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛਡਾਵੀਐਰੇ॥੨॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਧੰਨੁਜਨਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਤਿਨ
ਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਸੁਤੁਮਿਲਿਮਾਤਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿ
ਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਜਿਉਬਛੁਰਾਦੇਖਿਗਊਸੁ
ਖੁਮਾਨੈਤਿਉਨਾਨਕਹਰਿਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੪॥੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨ

ਹਰਿਹਰਿਗੁਨਕਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੁਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੂਰਹੁਰੇ॥ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਇ
ਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਾਮਰਮਹੁਰੇ॥੧॥ਅੰਤਰਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁਤੂਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾ
ਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੁਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੋਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਹੁਰੇ॥੨॥੧॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਨਿ
ਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜ
ਸੁਖਦਾਇਕੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥ਕੇਦਾਰਾ॥੫ ॥ਘਰੁ॥੩॥ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ॥ਪੰ
ਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥ॥ਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਜ
ਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓ॥ਨਹਨ
ਹਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏ
ਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾ
ਪਗਪਾਲ॥੨॥੧॥੨॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫ ॥ਘਰੁ॥੪॥ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ
॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨ
ਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾ
ਨ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹ
ਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧੨॥੩॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋ

ਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾ
ਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਸਗਲਿ
ਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪
॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾ
ਨੈਨਹੁਤਾਰਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂ
ਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਉਕਿਨੇਹਾ
ਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥
੫॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇ
ਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਢਿਲੀਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾ
ਵਹੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੋਹੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇ
ਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿ
ਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤਾ॥ਤਜਿਗੋਪਾ
ਲਆਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋ
ਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹਤਮਾਤਾ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉ
ਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤਾ॥੨॥੫॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾ
ਥਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿ
ਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਧਰੁਸਾ
ਗਰਕੇਖਾਤਾ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾ॥ਨਾਨਕਦੀ
ਨਧੂਰਿਜਨਬਾਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤਧੁਰਿਮਾਥਾ॥੨॥੬॥੫॥
॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫ ॥ਘਰੁ॥੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਆਨਬਿਖੈਜਰੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾ
ਟੇਵਏਹਪਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਰ
ਸਾਲੁਨਾਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੯॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦ
ਮਹਿਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਧਿ
ਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾਰਹੁਧੋਰ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇ
ਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤਸਰਨ
ਸਮਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਹੋਰ॥੨॥੨॥੧੦॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ
॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਆਗਿਚਲ
ਨਾਸਗਲਸੰਪਤਕਾਲੁਸਿਰਪਰਿਜਾਨੁ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠੁਸਰਪਰਮਾਨੁ॥੧॥
ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹੁ
ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਲਿਕਲੇਸਨ
ਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖਿਓਨ
ਹਉਪਜਤਉਬਿਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ॥੨॥੪॥੧੨॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿ
ਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਾ
ਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰ
ਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਜਿਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕ
ਦਾਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ॥੨॥੫॥੧੩॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸੰਤਹਧੂਰਿ
ਲੇਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁ
ਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਘਟਪ੍ਰ

ਰਣਬੀਚੈਅਗਨਿਨਜਾਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰ
ਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥੮॥੧੪॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨੁਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀ
ਰਥਸੁਚੈ॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨੁਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਿਹਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵ
ਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੧੫॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੧੫॥ਜੋੜ॥੧
੭॥ਕੇਦਾਰਾਛੰਤਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
ਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਜੋਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾ
ਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸ
ਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਜਨ
ਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿਆਸਿਆ॥ਕਬਰੈ
ਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿ
ਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾ
ਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁ
ਟਿਕਣੁਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾਨਰਕੁਸੋਸਹਣਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਹ
ਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੂਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ਹਰਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਾ
ਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖੁਅੰਕਿਨਮਾਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨ
ਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾ

ਪ੍ਰਭਮੈਲਗੀਰੇਖਬੀਤਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿ
ਅੰਚਲੋਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਰੇ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪਨੇਰਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥ਚਉ
ਪਦੇ॥੧੭॥ਛੰਤੁ॥੧॥੧੮॥

॥ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊ
ਬਿਬਰਜਿਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤੇਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥ਤੇ
ਰਾਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਬਰਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੋਨਰੁ
ਚੀਨੈਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ
॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁ
ਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥
੧॥ਕੇਦਾਰਾ॥ ॥ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆਨਾਮੁ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਐਸੀਖੇਪਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਓਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬ
ਸਤੁਕੇਲਾਦਿਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਇਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੀਪਸਾਰੀ॥
ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਡਾ
ਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਿਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ਕੇਦਾ
ਰਾਮਹਲਾ॥ ॥ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂੜਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇ
ਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰ
ਤਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀਏਕੈਨਉਦਰ

ਰਵਾਜੇ ਪਾਵਤੁ ਘਰਿ ਗਗਨਿ ਰਹਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲ੍ਹੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥ ਅਭੈ ਪ
ਦੁ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ
॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥ ਫੂਟੀ ਆਖੈ
ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥ ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ
ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂ
ਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿ
ਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ
ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੩॥ ਕੇ
ਦਾਰਾ ॥ ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ
ਦੀਵਾਨ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ
ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ
॥ ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੂ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ
ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ
॥੧॥ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ
ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ
ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿ
ਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿ
ਸ੍ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ
ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥ ॥੧॥੮॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਘਰੁ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇ
ਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਜੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾ
ਣੀ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥
੧॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲ ੧॥

॥ਘਰੁ ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤ
ਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥੧
॥ਭਉਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਰੋਗਿਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁਰੁਅਲਖਅਭੇਵਾਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿ
ਦਾਤੈਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨੁ
ਜੋਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਤੇ
ਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ
੧॥ ॥ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿਆਸਿਰਿਕਾਲੋ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈ
ਜਮਜਾਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੂਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਭਇ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁਰਸ
ਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ॥ਜਨਮੁ

ਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲਸੂਝਿਆ ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਿ
ਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏ
ਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥੧॥ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈ
ਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰ
ਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬਲ
ਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਸਗਲੀਰੈ
ਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿ
ਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆ
ਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀ
ਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀ
ਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰ
ਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚ
ਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ॥੪॥੪॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰ
ਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ
॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰ
ਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲ

ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇ
ਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬ
ਹੁਨਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥
੨॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਸਿਭਰਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਹੀ
ਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਰਾ॥੩॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੂਆ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੬॥੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ਜ
ਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧ ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮ
ਤਿਕਾਲੁਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲ
ਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕ
ਤ੍ਰਤੂਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੭
॥੮॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥

॥ਘਰੁ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਾਤਿਕਾਗ
ਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਹੋਈ॥੧॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁ

ਗਰਬੈਤੇਚਲਹਿਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰ
ਦਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥ ੨ ॥ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁੰਮ੍ਹਾਰਾ॥ ੩
॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ ੪ ॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉ
ਕਰਮਬੰਧੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਜੋਗੀ
ਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾ
ਗਤੁਰਹੈਨਮੂਸੈਕੋਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਗੁਰਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਓਹੁ
ਵਸਿਗਤਿਕਰੈ॥ ੨ ॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ॥ ੩ ॥ਸੋਜਾਗੈ
ਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥ ੪ ॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥ਜਮਕਾ
ਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥ ੫ ॥ਕਹਤਨਾਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ॥
੬ ॥ ੨ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੈਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾ
ਈ॥ ੧ ॥ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਹੁ
ਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ ੨ ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੩ ॥ਕਹਤਨਾਨਕਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾ
ਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ
॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥ ੧ ॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬ
ਜੋਗੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਕਿਆਕੋਈ॥ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥ ੩ ॥ਭਨਤਿਨਾਨ
ਕਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਾਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਸੋਮੁਨਿ
ਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ੧ ॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾ
ਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾ

ਪਾਇਆ।ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ। ੨ ।।ਇਸਮਨਤੇਸਭੁਪਿੰਡੁਪਰਾਣਾ।ਮਨ
ਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮਿਬੁਝਿਸਮਾਣਾ।੩।।ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸਮਨ
ਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ।੪।।ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ।ਸਭਿਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ।੫।।ਕ
ਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ।ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ।੬।।੫।।ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩।।ਰਾਮਨਾ
ਮਜਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾ।ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ।੧।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ
।।ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ।੧।।ਰਹਾਉ।। ।।ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਾ।ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ।੨।।ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ।੩।।ਨਦਰਿਕਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ।ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ।੪।।੬।ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩।।ਨਾਮੇਉਧਰੇ
ਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਆ।੧।।ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਇ
।।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ।੧।।ਰਹਾਉ।। ।।ਰਾਮਨਾਮੁਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ।ਆ
ਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ।੨ ।।ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ।ਅਉਖੇਹੋਵਹਿ
ਚੋਟਾਖਾਹਿ।੩।।ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੪।।੭।ਭੈਰਉਮਹਲਾ
੩।। ।ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ।ਰਾਮਨਾਮੁਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ।੧।।ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ।੧।।ਰਹਾਉ।। ।ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾ
ਚੀਹੋਇ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ।੨ ।।ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ।੩।।ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੁ।੪।।੮।।ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੩।।ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ।੧।।ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁ
ਹੈਭਾਈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ।੧।।ਰਹਾਉ।। ।ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ।ਪੂ
ਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ।੨।।ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮੁਨੀਸਾ
ਣੁ।੩।।ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ।੪।।੯।।ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੩।।ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ।੧।।ਕਲਜੁਗਮ

ਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਘਰੈ
ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਹਿਆ ਤਿਹਿ ਲੋਇ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰੁ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁ
ਖ ਰੋਗੁ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰ
ਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸਭੈ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਚ
ਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ
ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥

॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਕਤਿਰੋਗੁਗਵਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਲਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਫਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਸੇ
ਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੁਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਂਮਸਤਕਿਲਾ
ਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਾ
ਚਾਸੋਈ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਾਂਤਨਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਗਵਾਵਹਿਲਾਭੁਮਾਂਗਹਿਲਾਹਾਲਾਭੁਕਿਦੂਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਸਦਾਹੈਸਿਰਿਊਪਰਿਦੂ
ਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇਭੇਖਭਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪੜਿਪੜਿਲੂ
ਝਹਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾ
ਵਹਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥
੧੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਰੁਨੈਸਾਣੁਨਭਰੀ
ਐਕਬਹੂਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਰਾਮਰਸਿਰਾਤੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿ
ਭਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਿਰ
ਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੂਜੈਲਾਏ॥੨॥ਕਿਸਨੋ
ਕਿਹੁਕਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਵੈਸਭਤਿਸੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਏ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ
ਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਿਜਿਨੀਰਾਮੁ
ਨਪਛਾਤਾਸਤਿਜੁਗਿਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਤ੍ਰੇਤੈਮਾਣਸਵਰਤਹਿਵਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾ
ਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕ
ਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿ

ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸ
ਬਦੁ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾ
ਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ
ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ
ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀ
ਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੩
॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾ
ਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂ
ਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ
ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂ

ਰਖਾਇਆਣੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੧੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਮੇਰੀਪਟੀਆ
ਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਾਥੇਜਮਜਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਹਰਿਉਚਰੈ॥ਸਾਸਨਾਤੇਬਾਲਕੁਗ
ਮੁਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਤਾਉਪਦੇਸੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪਿਆਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮੁਛੋਡਹੁਜੀਉਲੇ
ਹੁਉਬਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹੈਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥
ਸੰਡਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਿਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ॥ਦੁਸਟ
ਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇਰਘੁਰਾਇਆ॥੩॥ਹਾਥਿਖੜਗੁਕ
ਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਹਰਿਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏਉਬਾਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਭਇਆਨਕ
ਰੂਪੁਨਿਕਸਿਆਥੰਮ੍ਹਉਪਾੜਿ॥ਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾਰਿ॥੪
॥ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ॥੨੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਆਪੇਦੈ
ਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੋਈ॥ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ
॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥ਦੈਤਪੁਤ੍ਰੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਣੁਕਿਛੂਨਜਾਣੈ
ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾ
ਸਬਦੇਖੋਈ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਹੈਜੋਸਚਿਰਾਤੇਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥੨॥ਮੂਰਖਦੁਬਿਧਾਪ
ੜ੍ਹਹਿਮੂਲੁਨਪਛਾਣਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚਿ
ੜਾਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪੜੈਹਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡੈਡਰੈਨਕਿਸੈਦਾਡਰਾਇਆ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇੜਾਆਇਆ॥੪॥ਆਪਣੀਪੈਜਆਪੇਰਾਖੈਭਗਤਾਂਦੇਇ
ਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੫॥੧੧॥
੨੧॥੩੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ ੧॥ ੴ

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਜਨ
ਸੰਤਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਗਿਲਾਇਣੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭਜੁਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਭਜੁਨਾਮੁਨਰਾਇਣੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾ
ਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮਤੀਲੇਰਾਮਰਸਾਇਣੁ
॥੨॥ ॥ਗੁਰਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਿਨਾਇਣੁ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏਗਾਵਾਇਣੁ॥
੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਾਇਣੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਰਾਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੪॥੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਹਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸਿੰਧੁਭਉਤਰੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਗਜੀਵਨੁਧਿਆਇਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਤੇਰੇਪਾਪਪ
ਰਹਰੀ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੂਰਿਮੁਖਿਪਰੀ॥ਇਸਨਾਨੁਕੀਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸਰੀ॥੩॥
ਹਮਮੂਰਖਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਾਰਿਓਤਾਰਣਹਰੀ॥੪॥੨॥ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੪॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ॥ਹਿਰਦੈਫੇਰਿਚਲੈਤੁਧੁਨਾਲੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਤੂਟਿਗਈਮਾਇਆਜਮਜਾਲੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਘਾਲਿਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ਤਿਸੁਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀ
ਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿਅਗਮਿਦਿਖਾਲੀ॥ਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰੁ
ਲਧਾਹਰਿਭਾਲੀ॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕਤਾਰਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੀ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ
॥੧॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ਹਉਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਤੂਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਿਤੇਰੈਵਸਿਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜਿਸਕਉਤੁ
ਮਹਰਿਰਾਖਿਆਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇੜੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੈ

ਕੁਰਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੪॥
॥੬॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਘਰ ੨॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿ
ਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸ
ਕਰਿਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਿਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁ
ਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋ
ਈਭਲਹੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁ
ਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪ
ਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋ
ਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਰਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮੁਤਿਨਪਤਿਊਤਮੁਜਿਨਿਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥
ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁ
ਰਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾ
ਟੇਸਿਰਜਨਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਾਹ
ਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥
੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਿਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇ
ਤਰਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋਉਪਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇ

ਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ॥੨॥ਧਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ॥ਜਿਨਿ
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ
ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ
ਪਵਣੇ॥੪॥੩॥੧॥੮॥੨੧॥੩੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ॥ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ॥੧॥ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕ
ਰਤ ਕਚਰਾਇਣ॥ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾ
ਇਓ ਚੋਰੁ॥ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ॥੨॥ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ॥ਸੋ ਮੁਖੁ
ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ॥ਭਉ ਨ
ਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ॥ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ॥ਜਹਾ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿ ਸੁ
ਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥ਭੈਰਉ ਮ
ਹਲਾ ੫॥ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ॥ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਏਕੁ
ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀ
ਰਥ ਪੂਜਾ॥ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੨॥ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ॥ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ॥੩॥੩॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫॥ਦਸਿ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ॥ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਿ ਸੰਗਿ
ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ॥ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ
ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ॥ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ॥੨॥ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ

॥ਚੁਕਿਚੁਕਿਲੇਗਏਥਾਕੇਥੀਠਿ॥ ੩॥ਏਹੁਅਗੋਚਰੁਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੈਪ੍ਰਭਿਕਿਰਦਲਨਾਮੁ
॥੪॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤਿਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਨ
ਆਇਆ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਲੇਹੁਮਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਥ
ਰਕਉਬਹੁਨੀਰੁਪਵਾਇਆ॥ਨਹਭੀਜੈਅਧਿਕਸੂਕਾਇਆ॥੨॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੂਰਖੈਸੁਨਾਇ
ਆ॥ਜੈਸੇਦਹਦਿਸਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੩॥ਬਿਨੁਕਣਖਲਹਾਨੁਜੈਸੇਗਾਹਨਪਾਇਆ॥ਤਿਉ
ਸਾਕਤਤੇਕੋਨਬਰਸਾਇਆ॥੪॥ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾ
ਇਆ॥੫॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਰਸਰੀਰ॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਏਤਿ
ਸਕਉਪੀਰ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੈਕਾਮ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਾਕੀਸਦਛਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਿਨਿਰਮਲੁਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਮੀਤਹੀਤਧਨੁਨਹਪਾਰ
ਣਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਮੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਣੀ
॥੪॥੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣੁ॥ਮਧਿਭਾਗਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁ॥੧॥ਪ੍ਰ
ਭੂਹਮਾਰੈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗ੍ਰਿਹਭਉਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁ
ਣਿਜੀਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਮਰਥਿਰੁਥੀਵੈ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਹਦ
ਸਬਦਿਵਸੇਦਰਿਬਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਆਏ
॥੪॥੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ॥ਜਮਮਾਰਗਕੈਸੰਗੀਪਾਂਥ॥੧
॥ਗੰਗਾਜਲੁਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਪੀਵਤਬਹੁੜਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਜਾਜਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਏਨਿਹਕਾਮ॥੨॥ਰਾਜਮਾਲਸਦ
ਨਦਰਬਾਰ॥ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਪੂਰਨਆਚਾਰ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੁਕੀਆਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥੪॥੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ॥ਦੁਸਟੁਬ੍ਰਾਹ
ਮਣੁਮੂਆਹੋਇਕੈਸੂਲ॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ਪਾਪੀਮੂਆਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਪਣਾਖਸਮੁਜਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥ਇਆਣਾਪਾਪੀਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇ

ਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣੀਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਾਊਹਾਕਾਲਾ॥
੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਮਲੇਛਪਾਪੀਪਚਿਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ
॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਦੁਨੀ
ਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਦੁਨੀ
ਆਛਾਰੁ॥੧॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਹ॥ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹ॥੨॥ਨੀਧਰਿਆਧਰਿਪਨਹਖੁਦਾਇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆਇ॥
੩॥ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਾਨੁ॥੪॥੧੦
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਹਹੁ॥
੧॥ਜੀਵਤੁਜੀਵਤੁਜੀਵਤੁਰਹਹੁ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਰਸਨਾਕਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਇਕੁਨਾਮੁਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਮੈਲਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰੁ॥੨॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ
ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉ
ਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥੧॥੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥
ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣੁ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾ
ਪੀਪਚਿਆਆਪਿਕਮਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕ
ਕੀਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾ
ਇਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੨॥
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
॥ਘਰੁ ੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋ

ਹਨਿ ਸਗਲਿ ਉਪਾਰਜਨਿ ਨਿਰਵਿਕਾਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤਿ

ਹੈ ਧਰਣੀ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ
ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭੁ ਕਾਜ ਸਵਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿ
ਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਕੜੈ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ
ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਆਇਆਇ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕ
ੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੁਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ
ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨ
ਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾ
ਵਨੁਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ
ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥
ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿ
ਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤੁ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬ
ਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨੁ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ
ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੫॥੬॥੧੯॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ

ਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗਏਕੁਰੰਗਾ॥੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ॥ਰੋਗਰਹਿਤਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਾਰੋਗਿਭਵਰੁਬਿਨਸਾਨੋ
॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇਜਨਮੈ॥ਰੋਗੇ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਮ
ਹਾਅਨੰਦ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਭਿਦੁਖਭੰਜ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਕਬ
ਹਿਨਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਦੇਵਰੰਗੁਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਰੰਗਿਗੁਲਾਲੁ॥ਚੀ
ਤਿਆਵੈਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਾਧਨਵੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਾਨਿਭਰੰਤਾ॥ਚੀ
ਤਿਆਵੈਤਾਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਹਜਘਰੁਪਾ
ਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਨਾਨਕਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ॥ਭਾਈਹ
ਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤੁਹਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ॥ਹਮਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਤਾਸਭੁਹਿਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਿਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੇਸਭ
ਤੇਊਚੇ॥ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅਪੂਛੇ॥ਰਾਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ॥ਮਾਲੁਹਮਾਰਾਅਖੂਟੁਅਬੇਚ
ਲੁ॥੨॥ਸੋਭਮੇਰੀਸਭਜੁਗਅੰਤਰਿ॥ਬਾਜਹਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਕੀਰਤਿਹਮਾਰੀਘਰਿਘਰਿ
ਹੋਈ॥ਭਗਤਿਹਮਾਰੀਸਭਨੀਲੋਈ॥ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟੇਮਾਂਝ॥ਪਿਤਾਪੂਤਰਲਿਕੀਨੀਸਾਂਝ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਤਾਪਤੀਨੇ॥ਪਿਤਾਪੂਤਏਕੈਰੰਗਿਲੀਨੇ॥੪॥੯॥੨੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮਬਖਸਾਤੇ॥ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨ
ਢੋਈ॥ਸਰਣਿਆਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਨਾਇ॥ਸਭਫਲਪ

ਏਗੁਰੂਪਿਆਰਿਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਆਦੇਸੁ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭੁਤੇਰਾਦੇ
ਸੁ॥ਚੂਕਾਪੜਦਾਤਾਂਨਦਰੀਆਇਆ॥ਖਸਮਤੂੰਹੈਸਭਨਾਕੇਰਾਇਆ॥ ੨॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਸੂਕੇਕਾ
ਸਟਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਥਲਸਿਰਿਸਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਸਭਿਫਲਪਾਏ॥ਚਿੰਤਗਈ
ਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ਹਰਾਮਖੋਰੁਨਿਰਗੁਣਕਉਤੂਠਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂ
ਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥੧੦॥ ੨੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਚਾਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸ
ਭਕਾਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੋ
ਲਾਗਾਸੇਵ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲੈ
॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥ ੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਤਾਣੁਨਿਤਾਣੁ
॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿ
ਦਿਖਲਾਈਆ॥ ੩॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁ
ਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹੀਭੇਦ॥ ੪॥੧੧ ॥੨੪॥ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੫॥ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗ
ਲਪੁਰਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਮਜਨਾਇਆ॥ ੧॥ਤੀਰਥੁਹਮਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉ
ਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜ
ਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥ ੨ ॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁ
ਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾ
ਚੀਰਾਸਿ॥ ੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇ
ਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥ ੪॥੧੨॥੨੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਮਸ
ਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ॥ਹੋਇ
ਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪ॥ ੧॥ਐਸੋਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜਾਸੁਜਪਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧

॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਹੈ॥ਅਨਿਕਭ
ਗਤਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰੀ॥ ੨ ॥ਖਿਨਮਹਿਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿਆ॥ਖਿ
ਨਮਹਿਸੂਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਮਾਣੇਕਉਦੀਨੋਮਾ
ਨੁ॥ ੩ ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੋਆਧ
ਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਰੁ॥ ੪॥੧੩॥੨੬ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆ
ਪਿਸੀਗਾਰੀ॥ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖੁਅਰੁਸਗਲਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਹੋਏਮੇਰੇਮਾ
ਈਬਾਪ॥ ੧ ॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਸਤਿਅਨੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਤਪਤਿਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰਾਪਰਸਾਦ॥ ੨ ॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭਏਗੋਪਾਲਾ॥ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥
ਸਰਬਗੁਣਾਤਾਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ॥ ੩ ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਠਾਕੁਰੁਅਪ
ਨਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ॥ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥
੪॥੧੪ ॥੨੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁਆਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਿਛੁਨ
ਹਸਰਮਾਵੈ॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥ ੧ ॥ਮਾਇਆ
ਲਗਿਭੂਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ॥ਰਾਚਿਰਹਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉਹਾਰ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੇਖਤਮਾਇਆਰੰਗਬਿਹਾਇ॥ਗੜਬੜਕਰੈਕਉਡੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਅੰਧਬਿਉ
ਹਾਰਬੰਧੁਮਨੁਧਾਵੈ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜੀਅਮਹਿਆਵੈ॥ ੨ ॥ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪੂ
ਰਨਹੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਤੜਫਿਮੂਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥
੩॥ਜਿਸਕੇਰਾਖੇਹੋਏਹਰਿਆਪਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥੨੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇ
ਸੋਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚਸਬਦੁਹਿਰਦੇਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖ
ਜਾਹਿ॥ ੧ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਪਹੁਨਿਤਭਾਈਤਾਰਿਲਏਸਾਗਰਸੰਸਾ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਹਰਿਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਜਨਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੂਖ
ਸਹਜਆਨੰਦਗੁਨਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੈਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥੨॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਇਹੁਤਤੁਸਾਰੁ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਣੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸੁਲੜਿਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾ
ਗੈ॥੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਭਗਤਨਕਾਆਪਿ॥ਅਪਣੀਮਹਿਮਾਆਪੇਜਾਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੈਹਾ
ਥਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਸਾਥਿ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਨਾਉਹਮਾਰੈਆਵੈਕਾਮੀ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਰਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁ
ਰਤਨੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰ॥ਅਗਮਾਅਮੋਲਾਅਪਰਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਹਚਲਧ
ਨੀ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸਭਮਹਿਬਨੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਨਾ
ਮੁਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਨਾਉਹਮਾਰੈਮਨਕਾਸੁਆਉ॥ਨਾਉਨਬਿਸਰੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅ
ਨਦਪੂਰੇਨਾਦ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆ
ਈ॥ਧਨਵੰਤੇਸੇਈਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
ਤੂਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੀਮਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਉਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ਤੁਝ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨੁਰਾਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਤੇਰੇਜੰਤਤੂਬਜਾਵਨਹਾਰਾ॥ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤਉ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾ
ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਆਕਮਲ
ਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਦਇਆਕਰ
ਹੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਭਤੇਊਚ
ਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹਾਰੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਜਾਕਾਥਾਨੁ॥ਕੋਟਿਅਘਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾ
ਮੁ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ॥ਭ

ਗਤਭਏਪਾਪਹਿਅਨਦਿਨਰੈਣਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰ॥ਜਾ
ਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਾਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾ॥ਦੁ
ਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਭੁਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰ
ਦਾ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬਲਨਬਰਤਨਕਉ
ਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁਕਰੇਜੇਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿ
ਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪਸਾਰੁ॥ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰ
ਹੀਬਿਆਪਿ॥ਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਡ
ਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਂਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਮੇਘਕੀਛਾਇ
ਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰੁ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾ
ਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੩੩॥
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖ
ਸਹਾਮ॥ਡਾਨੁਦੈਤਨਿੰਦਕਕਉਜਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਰਹਿਜੋਬਾਦੁ॥ਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੰਧਛੇਦਾਵੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਾਵੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਗਰ
ਭਮਹਿਗਲੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਰਾਜਤੇਟਲੈ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇ
ਹੀਖਾਹਿ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ਅਣਹੋਦਾਭਾਰੁਨਿੰਦਕਿਸਿਰਿਧਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤ
ਨਿਰਵੈਰ॥ਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੂਜੈਪੈਰ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਨਿੰਦਕੁਭੋਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾ
ਇਆ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰੇਕਾਜ
॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਜਾਦੇਵ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦ੍ਰਿੜਿਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਭਤੇਊਤਮੁ
ਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁ॥੧॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਨਦਾਨੁ॥ਨਾਮੁਲੈਤਤੇਸਗਲ
ਪਵੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਉਣਸੰਜੋਗ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਭੋ
ਗ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਗਲਆਚਾਰ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਰਮਲਬਿਉਹਾਰ॥੩॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁ

ਏਕੋ॥ਸਗਲਜਨਾਕੇਹਰਿਹਰਿਏਕੋ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁਦੇਵੈ
ਨਾਉ॥੪॥ ੨੨॥ ੩੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਪ
ਜਾਹਿਨਿਰਮਲਮਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ਭਗਤਅਪਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਾਮੁ॥ ੧॥ਸਫ
ਲਸੇਵਾਗੋਪਾਲਰਾਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰੋਗੀਕਾਪ੍ਰਭਖੰਡਹੁਰੋਗੁ॥ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਾਵਹੁਪ੍ਰਭਸੋਗੁ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਤੁਮਥਾਨਿਬੈਠਾ
ਵਹੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥ ੨॥ਨਿਮਾਣੇਕਉਪ੍ਰਭਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਮੂੜਮੁਗਧੁਹੋਇ
ਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਗਲਭਇਆਨਕਾਭਉਨਸੈ॥ਜਨਅਪਨੇਕੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ੩॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸੂਖਨਿਧਾਨੁ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਟਹਲੈਲਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਏ॥੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹ
ਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਹੋਇਏਕਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਹਾਕਾਨਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵਲਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਣੁਰਹੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿ
ਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ ੨॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਆਸਨੁ
॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਉਮੈਦੁਖੁ
ਨਸਾ॥ ੩॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਿਠਾਕੁ
ਰਬਿਸਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਓਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾਨੁ॥੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਰੋਗੁਕਵਨੁ
ਜਾਂਰਾਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਇਨਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁ॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਊਪਰਿਤੇ
ਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ ੧॥ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਨਿਕ
ਟਿਨਆਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਬਇਹੁਨਸੋਤਬਕਿਨਹੀਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇ
ਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਆਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾਲੈ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥
੨॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥਿ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਹੈਨਾਉ॥

॥ਸੁਖਪਾਵਹਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ੩॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੁ
ਮਰੈਪਾਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭਤੁਝਹਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਏ॥ ੪ ॥
੨੫॥੩੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਕਲਮਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁਣਗਾਹਿ॥ਤੇਰੀ
ਟੇਕਨਪੋਹੈਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੰਜਾਲੁ॥ ੧॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਤੇਰੀਟੇਕ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆ
ਸਾਹਿਬੁਏਕ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਆਨੰਦ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉਗੁਰਮੰਤ॥ਤੇਰੀਟੇਕ
ਤਰੀਐਭਉਸਾਗਰੁ॥ਰਾਖਣਹਾਰੁਪੂਰਾਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ ੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ ੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਭਰਵਾ
ਸਾ॥ਸਗਲਧਿਆਵਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਨਕ
ਸਾਚੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੪॥੨੬॥੩੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਡੀਪਰਾਈਨਿੰਦਾ॥ਉਤਰਿਗਈ
ਸਭਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਸਭੁਕੀਨੋਦੂਰਿ॥ਪਰਮਬੈਸਨੋਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹਜੂਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀ
ਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਸੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਛੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆਰੰਗੁ॥ਨਾਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥ ੨॥ਬੈਰੀ
ਮੀਤਹੋਏਸੰਮਾਨ॥ਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹ
ਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਨਾਮਜਾਪ॥ਮਨਿਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥ ੪ ॥੨੭ ॥ ੪੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬ
ਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧ
ਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖੁਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਵਸੈ॥ ੨॥ਸਭਜਾਚਿਕ
ਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿ
ਨੈਜਪਨਾ॥ ੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਤੁਮਰੇਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆ
ਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆ
ਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਫਲੁਹੋਈਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉ
ਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੂਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂੰਸ
ਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾ
ਰੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰੁ॥੨
॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਣਹਾ
ਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿ
ਰਬਾਨੁ॥ਭ੍ਰਉਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਭਏਦਇਆਲ॥੪॥੩੧॥੪੩॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸ
ਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰ
ਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣ
ਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂ
ਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾ

ਮੁਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਆਹੈ॥
੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉਬਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧ
ਨਕਾਮੂਲੁ॥ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਾਂਉਤ
ਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧ
ਨੁਸਾਧਧਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰ॥ਸਰਣਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ॥
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲ॥
੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਰਸਨਭਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਹੇਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾ
ਪਿ॥ਰਾਖਨਹਾਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥੨॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਸਾਸ
ਨਿਹਾਰੈ॥ਮਾਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਬਾਤ॥ਜਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਹਾਥ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਇਆਮਨਿਚੀਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤ
ਨੇਰਾ॥ਭੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇ॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸ
ਰਣਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸ
ਭਿਫਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਵਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਵਾਸਾ॥੨॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਾਹੀਕਿਛੁਸੋਗੁ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਨਬਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅਚਰਜਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ ॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਆਠਪਹਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤੁ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ

ਰਾਮਰੰਗਿ॥ਚਰਣੇ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੇ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤੁ॥੧॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮੁਧਿਆਨੁ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕੁ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁ॥ਸੋਕੁਲਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਪਛਾਨੀ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਪੂਰਨਆਸਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸੋਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਮੁਦੂਰਹੁਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਭਦੂਖਹਨਾਸੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਰਬਿਘਨਭਗਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਮੋਹੁਮਾਨੁਨਬਧੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਗਰਭਜੋਨੀਨਰੁਧੈ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੇਸਗਲੇਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਈ॥ਜੋਜਾਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਈ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀਐਸਾਧਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾਰਿ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੁਜਾਕੀਸਭਵਥੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਆਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਸੰਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੇਈਜਨਧੰਨ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦ॥ਅਸਥਿਤਿਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿ

ਨਸਿਗਏਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਆਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ਘ
ਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਨੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਜੁ
ਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥ਨਿਮਖਨਛੋਡੈਸ
ਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੁ
ਨਰਾਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂ
ਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੩੮॥੫੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਿਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕੀ
ਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿ
ਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਜਨਕਾਦਰਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਭਿਮਾਨ॥ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦ
ਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩੯॥੫੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਨਿਤ
ਉਠਿਭਾਖੈ॥ਚਕ੍ਰਬਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁ
ਝੂਠੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਕਤਮੂਠੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਈਕੁਚੀ
ਲੁਕੁਦਰਤਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਾਹਰੁਨਿਤਧੋਵੈ॥ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕਬਹਿਨਘਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿ
ਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਆਣੈ॥ਕੂੜੀਕੂੜੀਮੁਖਹੁਵਖਾਣੈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਨਹੀਭੰਗੁ॥੪॥
੪੦॥੫੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਿੰਦਕਕਉਫਿਟਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਝੂਠਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੈ
ਲਾਆਚਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਨਿੰਦਕਕੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸੁਰਜਨਰਾਖੇਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਮਾ
ਨੈ॥ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਬੋਲਿਪਛੁਤਾਨੇ॥ਹਾਥਪਛੋੜਹਿਸਿਰੁਧਰਨਿਲਗਾਹਿ॥ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਡੈ

ਜਾਗਿ॥੨॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁਬੁਰਾਨਮਾਗੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖੁਸਾਂਗੈ॥ਬਗੁਲਾ
ਜਿਉਰਹਿਆਪੰਖਪਸਾਰਿ॥ਮੁਖਤੇਬੋਲਿਆਤਾਂਕਢਿਆਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾ
ਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸੁਕੀਰਾਸਿ॥ਜਿਨਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਬਾਰਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੁ॥
ਸਾਧੂਧੂਰਿਪੁਨੀਤਕਰੀ॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਮਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋ
ਰਥਪੂਰਨਹਾਰ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵਹਿਭਗਤਗੁਣਤਾਸ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇ॥
ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਦਇਆਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲਇਹੁਥੋਕੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਜੈਲੜਿਲਾ
ਇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਧਿਆਇ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ
ਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ॥ਕਾਰਜੁਆਇਆਸਗਲਾਰਾਸਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਡ
ਰੁਸਗਲਚੁਕਾਇਆ॥੧॥ਸਭਤੇਵਡਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਅਨੂਪ
॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰਤਿਸਕਾਰੂਪੁ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੋਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
ਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਂ॥
॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥੪॥੪੩॥੫੬॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਘਰੁ ੩ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਅਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪ॥ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਧੁਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕ

ਪਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗ
ਮਿਟੇਜਿਸੁਸੁਨੀ॥ਨਾਨਕਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤੁਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤ੍ਰਕਰਨ
ਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥੫੭॥ਮਃ੧॥੮॥ਮਃ੩॥੨੧॥ਮਃ੪॥੭॥ਮਃ੫॥੫੭॥੯੩॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥

॥ਘਰੁ੨॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾ
ਟੈਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਰੇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੂਲਾਕਨਹੋਈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ
ਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਰੋਗੀਰੋਗੀਧਰਤਿਸਭੋਗੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹ
ਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ॥੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿ
ਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦ੍ਰਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭਰੇ॥
॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਸਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰਿਕਰੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀ॥ਨਾਨਾ
ਹਠੀਅਨੇਕਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਝਹਿਇਕਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸਖਾਇਸੁਰੋਗਿ
ਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀ
ਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸੁਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾ
ਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁਗਇਆ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਿਨੀਸਾਣੁਪਇਆ॥੯॥੧॥ ॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥

॥ਘਰੁ੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥

ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਉਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨੁ॥ਹਉਕ

ਬਹੁਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦੁਪੜਣਪਠਾਇਆ॥ਲੈਪਟੀ
ਪਾਧੇਕੈਆਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹਪੜਉਅਚਾਰ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰਿ
੨॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਕਹਿਆਮਾਇ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਪੜਹੁਰਹੀਸਮਝਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾ
ਤਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਜੇਹਰਿਛੋਡਉਤਉਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੜੇ
ਵਿਗਾਰੇ॥ਹਮਰਾਕਹਿਆਸੁਣੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟ
ਸਭਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾਰ॥ਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀ
ਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆ॥
ਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥ਅੰਧਾਨਬੂਝੈਕਾਲੁ
ਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕੋਠੇਵਿਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁਮੂ
ਲਿਨਡਰਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਗੁਰਜਉ
ਠਾਈ॥ਕਹਾਂਤੁਮ੍ਹਾਰਾਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੮॥ਥੰਮ੍ਹੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗਤਾ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਭ
ਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ॥੧੦॥ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘ
ਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰੁ॥ਲਖਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇ॥੧੧॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਹ
ਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧੨॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿ
ਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ॥ਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁਦਿਖ
ਇਆ॥੧੩॥੧॥੨॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹਿਰਦੈਮਨਿਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪ

ਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜਨੁਮਾਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੂਖੁਨਲਾਈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿ
ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ॥੩॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝਹਿਨਾਹੀ
ਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੪॥ਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਤੁਧੁਧੰਧੈਲਾਇਆਬੂਰੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੂਐਹਾਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾ
ਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿ
ਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥੬॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਤੂੰਆ
ਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇਰੇਜਨਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ
ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥੮॥੨॥੩॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇ
ਕਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁ
ਸਾਲਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਸੋਸੀਤਲੁਹੂਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੂਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਵੈ
ਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਆਸ
ਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਹੀਣਨਾਹੀ

ਪਤਿਦੇਵੈਸਾਹੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੂਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪ੍ਰ
ਗਟਿਪਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁ
॥ਨਾਮਬਿਨਾਫਿਰਿਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਹਿਲਖੇਗੁਪਾਲੁ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਆ॥
੮॥੧੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧਰਮਸਾਲ॥
ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥੧॥ਐਸੋਧਨੀਗੋਵਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥
ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ਕੋਟਿਜੀ
ਆਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਨਾਤੇਰੈਅੰਗਿ॥ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥੨॥ਕੋਟਿਛ
ਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ॥ਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿ
ਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥੩॥ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤੁਹੈਜਾਕੈਨਾਦ॥ਕੋਟਿਅਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦ॥
ਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਆਗਿਆਕਾਰ॥ਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ
॥ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੫
॥ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ॥ਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ਕੋਟਿਪਰਲਉਓ
ਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨਜਾਹਿ॥੬॥ਕੋਟਿਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿਆਨੁ॥ਕੋ
ਟਿਧਿਆਨੀਧਰਤਧਿਆਨੁ॥ਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਤਪਹੀਕਰਤੇ॥ਕੋਟਿਮੁਨੀਸੁਰਮੁਨਿਮਹਿਰਹਤੇ॥
੭॥ਅਵਗਤਨਾਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾ
ਸਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾ
ਨੁ॥ਅਮੋਲੁਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੋਨਾਮੁ॥ਸਹਜਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਅਚਿੰਤਾ
॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਿਉਧਾਰੁ॥ਅਚਿੰਤ

ਹਮਾਰੇਭਰੇਭੰਡਾਰੁ॥ ੨ ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹ
ਮਾਰੈਵੈਰੀਮੀਤਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ॥ ੩ ॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਅ
ਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮ੍ਹਾਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂਤੁ॥ਅਚਿੰਤੁਹਮਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤ੍ਰੁ॥
੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਬਿਨਸੇਬੈਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਮਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥
ਅਚਿੰਤੋਹੀਪ੍ਰਭੁਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ ੫ ॥ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਹੈਸਗਲੋਭਰਮਾ॥ਅਚਿੰਤਵਸਿਓਮ
ਨਿਸੁਖੁਬਿਸਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜੈ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੈ॥ ੬ ॥ਅਚਿੰਤਹ
ਮਾਰੈਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ਨਿਹਚਲੁਧਨੀਅਚਿੰਤੁਪਛਾਨਾ॥ਅਚਿੰਤੋਉਪਜਿਓਸਗਲਬਿਬੇਕਾ॥ਅਚਿੰ
ਤਚਰੀਹਥਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥ ੭ ॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਏ
ਕੁ॥ਅਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਾਨਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥੩॥੬॥ ॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਇਹੁਧਨੁਮੇਰੇਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਗਾਂਠਿਨਬਾਧਉਬੇਚਿਨਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਉਮੇਰੇਖੇਤੀਨਾ
ਉਮੇਰੇਬਾਰੀ॥ਭਗਤਿਕਰਉਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧॥ਨਾਉਮੇਰੇਮਾਇਆਨਾਉਮੇਰੇਪੂੰਜੀ॥ਤੁਮ
ਹਿਛੋਡਿਜਾਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥੨॥ਨਾਉਮੇਰੇਬੰਧਿਪਨਾਉਮੇਰੇਭਾਈ॥ਨਾਉਮੇਰੇਸੰਗਿਅੰਤਿਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥੩ ॥ਮਾਇਆਮਹਿਜਿਸੁਰਖੈਉਦਾਸੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕੋਦਾਸੁ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ॥
ਨਾਂਗੇਆਵਨੁਨਾਂਗੇਜਾਨਾ॥ਕੋਇਨਰਹਿਹੈਰਾਜਾਰਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਰਾਜਾਨਉਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਸੰਪੈਹੇਤੁਕ
ਲਤੁਧਨੁਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਵਤਸੰਗਨਜਾਤਸੰਗਾਤੀ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀ॥
੨॥ਲੰਕਾਗੜੁਸੋਨੇਕਾਭਇਆ॥ਮੂਰਖੁਰਾਵਨੁਕਿਆਲੇਗਇਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕਿਛੁਗੁਨਬੀਚਾਰਿ॥
ਚਲੇਜੁਆਰੀਦੁਇਹਥਝਾਰਿ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਮੈਲਾਬ੍ਰਹਮਾਮੈਲਾਇੰਦੁ॥ਰਵਿਮੈਲਾਮੈ
ਲਾਹੈਚੰਦੁ॥੧॥ਮੈਲਾਮਲਤਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਕੁਹਰਿਨਿਰਮਲੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੈਲੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇਕੈਈਸ॥ਮੈਲੇਨਿਸਿਬਾਸੁਰਦਿਨਤੀਸ॥੨॥ਮੈਲਾਮੋਤੀਮੈਲਾ

ਜੀਆ॥ਮੇਲੇਪਉਣੁਪਾਣੀਕੁਭਰਤੀਰੁ॥੩॥ਮੇਲੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾ॥ਮੇਲੇਜਿਪਸਾਫਿਕਭਰਤੇ
ਖਾ॥੪॥ਮੇਲੇਜੋਗੀਜੋਗਜਟਾਸਿਰਹੇਤਿ॥ਮੇਲੇਬੰਦਿਆਹਿਸਮਸਮੇਤਿ॥੫॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਜਨਪਰ
ਵਾਨੁ॥ਨਿਰਮਲਤੇਰਾਅਹਿਜਾਨੁ॥੬॥੩॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲਾਕਰਿਦੇਹੀ॥
ਬੋਲਨਹਾਰੁਪਰਮਗੁਰੁਏਹੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਮੁਲਾਂਬਾਂਗੁਨਿਵਾਜਾ॥ਏਕਮਸੀਤਿਦਸੈਦਰਵਾਜਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਸਿਮਿਲਿਤਾਮਸੁਭਰਮੁਕਦੂਰੀ॥ਭਾਖਿਲੇਪੰਚੈਸਬੂਰੀ॥੨॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਾਸੋ
ਹਿਬੁਏਕੁ॥ਕਹਕਰੈਮੁਲਾਂਕਹਕਰੈਸੇਖ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਦਿਵਾਨਾ॥ਮੁਸਿਮੁਸਿਮ
ਨੂਆਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੪॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਗੰਗਾਕੈਸੰਗਿਸਲਿਤਾਬਿਗਰੀ॥ਸੋਸਲਿਤਾ
ਗੰਗਾਹੋਇਨਿਬਰੀ॥੧॥ਬਿਗਰਿਓਕਬੀਰਾਰਾਮਦੁਹਾਈ॥ਸਾਚੁਭਇਓਅਨਕਤਹਿਨਜਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚੰਦਨਕੈਸੰਗਿਤਰਵਰੁਬਿਗਰਿਓ॥ਸੋਤਰਵਰੁਚੰਦਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥੨
॥ਪਾਰਸਕੈਸੰਗਿਤਾਂਬਾਬਿਗਰਿਓ॥ਸੋਤਾਂਬਾਕੰਚਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਬੀਰਬਿਗਰਿਓ
॥ਸੋਕਬੀਰਰਾਮੈਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥੪॥੫॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਮਾਥੇਤਿਲਕੁਹਥਿਮਾਲਾਬਨਾ॥ਲੋ
ਗਨਰਾਮੁਖਿਲਉਨਾਜਾਨਾ॥੧॥ਜਉਹਉਬਉਰਾਤਉਰਾਮਤੋਰਾ॥ਲੋਗਮਰਮੁਕਹਜਾਨੈਮੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੋਰਉਨਪਾਤੀਪੂਜਉਨਦੇਵਾ॥ਰਾਮਭਗਤਬਿਨੁਨਿਹਫਲਸੇਵਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਜਉਸਦਾਸਦਾਮਨਾਵਉ॥ਐਸੀਸੇਵਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੩॥ਲੋਗਕਹੈਕਬੀਰਬਉਰਾਨਾ॥
ਕਬੀਰਕਾਮਰਮੁਰਾਮਪਹਿਚਾਨਾ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੋਊਬਿਸਾਰੀ
॥ਸੁੰਨਸਹਜਮਹਿਬੁਨਤਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਮਰਾਝਗਰਾਰਹਾਨਕੋਊ॥ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਦੋਊ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਜਹਨਹੀਆਪੁਤਹਾਹੋਇਗਾਵਉ॥੨॥ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂ
ਜੋਲਿਖਿਦੀਆ॥ਛਾਡਿਚਲੇਹਮਕਛੂਨਲੀਆ॥੩॥ਰਿਦੈਇਖਲਾਸੁਨਿਰਖਿਲੇਮੀਰਾ॥ਆ
ਪੁਖੋਜਿਖੋਜਿਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੭॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਨਿਰਧਨੁਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇਇ॥ਲਾਖਜਤਨ
ਕਰੈਓਹੁਚਿਤਿਨਧਰੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਉਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਦੀਆਆਦਰੁਲੀ
ਆਬੁਲਾਇ॥੨॥ਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨੁਦੋਊਭਾਈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇਟੀਜਾਈ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰ

ਨਿਰਧਨੁਹੈਸੋਈ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਹੋਈ॥੪॥੮॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤਬਇਹੁਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵ॥ਸੋਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿ
ਕੀਸੇਵ॥੧॥ਭਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭੂਲਿਮਤਿਜਾਹੁ॥ਮਾਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਲਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਬਲਗੁਜਰਾਰੋਗੁਨਹੀਆਇਆ॥ਜਬਲਗੁਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇਆ॥ਜਬਲਗੁਬਿਕਲ
ਭਈਨਹੀਬਾਨੀ॥ਭਜਿਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੨॥ਅਬਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ॥ਆ
ਵੈਅੰਤੁਨਭਜਿਆਜਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਅਬਸਾਰੁ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹੁਨਪਾਵਹੁਪਾਰੁ॥੩
॥ਸੋਸੇਵਕੁਜੋਲਾਇਆਸੇਵ॥ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟ॥ਬਹੁ
ਰਿਨਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ॥੪॥ਇਹੀਤੇਰਾਅਉਸਰੁਇਹੁਤੇਰੀਬਾਰ॥ਘਟਭੀਤਰਿਤੂੰਦੇਖਿਬਿਚਾਰਿ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ॥੫॥੧॥੯॥ਭੈਰਉ॥ ॥
ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਤਹਤੁਮਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਰੁ॥ਈਤਊਤਕੀਸੂਝੀਪਰੈ॥ਕਉਨ
ਕਰਮਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ॥੧॥ਨਿਜਪਦਊਪਰਿਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਨਾਮੁਮੋਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ॥ਰਵਿਊਪਰਿਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ॥ਪਛਮਦੁਆ
ਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ॥ਮੇਰਡੰਡੁਸਿਰਊਪਰਿਬਸੈ॥੨॥ਪਸਚਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਲਓੜ॥ਤਿਹਸਿਲਊਪਰਿਖਿ
ੜਕੀਅਉਰ॥ਖਿੜਕੀਊਪਰਿਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੩॥੨॥੧੦॥ਭੈਰ
ਉ॥ ॥ਸੋਮੁਲਾਂਜੋਮਨਸਿਉਲਰੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ॥ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ॥
ਤਿਸੁਮੁਲਾਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਕਤਦੂਰਿਬਤਾਵਹੁ॥ਦੁੰਦਰਬਾਧਹੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਇਆਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਰੈ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈ
ਝਰਨਾ॥ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ॥੨॥ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਭੀਤਰਿਆ
ਨੈ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਲਸਕਰੁਕਰੈ॥ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਧਰੈ॥੩॥ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ॥
ਹਿੰਦੂਰਾਮਨਾਮਉਚਰੈ॥ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ॥ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥੩
॥੧੧॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ॥ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ॥ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ

ਪਾਇ॥ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜਾਂਈਜਾਇ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਬੋਲੰਤਾ॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾ
ਨੁਦੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ॥ਨਪਾਥਰੁਬੋਲੈ
ਨਾਕਿਛੁਦੇਇ॥ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲਹੈਸੇਵ॥੨॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ॥ਉਸਤੇਕਹਹੁਕ
ਵਨੁਫਲੁਪਾਵੈ॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ॥ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੩॥
ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ॥ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਰਾਮ
ਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ॥੪॥੪॥੧੧॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇਬੇਧੇ॥ਦੀਪਕਪਤੰਗ
ਮਾਇਆਕੇਛੇਦੇ॥ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਚਰਕਉਬਿਆਪੈ॥ਭੁਇਅੰਗਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਖਾਪੇ॥੧॥
ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਭਾਈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਡਹਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਖੀਮ੍ਰਿਗਮਾਇਆਮ
ਹਿਰਾਤੇ॥ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਧਿਕਸੰਤਾਪੇ॥ਤੁਰੇਉਸਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ॥ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਹਮਾਇਆਮ
ਹਿਖੇਲਾ॥੨॥ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ॥ਨਵੈਨਾਥਸੂਰਜਅਰੁਚੰਦਾ॥ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆਮਹਿ
ਸੂਤਾ॥ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਰੁਪੰਚਦੂਤਾ॥੩॥ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤਾ॥ਬੰਤਰਚੀਤੇ
ਅਰੁਸਿੰਘਾਤਾ॥ਮਾਂਜਾਰਗਾਡਰਅਰੁਲੂਬਰਾ॥ਬਿਰਖਮੂਲਮਾਇਆਮਹਿਪਰਾ॥੪॥ਮਾਇਆਅੰਤਰਿ
ਭੀਨੇਦੇਵ॥ਸਾਗਰਇੰਦ੍ਰਾਅਰੁਧਰਤੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ॥ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾ
ਧੂਪਾਇਆ॥੫॥੫॥੧੨॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ॥ਤਬਲਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਹੀਸ
ਰੈ॥ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿਜਾਇ॥ਤਬਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸਵਾਰਹਿਆਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁਮਨਾ॥ਹਰਿ
ਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦੁਖਭੰਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਬਲਗੁਸਿੰਘੁਰਹੈਬਨਮਾਹਿ॥ਤਬਲਗੁਬਨੁਫੂਲੈਹੀ
ਨਾਹਿ॥ਜਬਹੀਸਿਆਰੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ॥ਫੂਲਿਰਹੀਸਗਲੀਬਨਰਾਇ॥੨॥ਜੀਤੋਬੂਡੈਹਾਰੋਤਿਰੈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਕੇਵਲਰਾਮਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥੬॥
੧੪॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਸਤਰਿਸੈਇਸਲਾਰਹੈਜਾਕੇ॥ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕਾਬਰਤਾਕੇ॥ਸੇਖੁਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅ
ਠਾਸੀ॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥੧॥ਮੋਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ॥ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਵੈ॥੧
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ॥ਚਉਰਾਸੀਲਖਫਿਰੈਦਿਵਾਨਾ॥ਬਾਬਾਆਦਮਕਉਕਿ

ਛਨੁਰਰਿਦਿਦਿਖਾਈ॥ਉਨਭੀਭਿਸਤਤਿਪਾਵਲੇਰੀਪਾਈ॥੨॥ਦਿਲਖਲਹਲਜਾਕੈਜਰਦਰੂਬਾਨੀ॥
ਛੋਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ॥ਦੁਨੀਆਦੋਸੁਰੋਸੁਹੈਲੋਈ॥ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਤੁਮ
ਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ॥ਦੇਉਜਬਾਬੁਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ॥ਭਿਸ
ਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਹਮਾਨਾ॥੪॥੭॥੧੪॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਸਭੁਕੋਈਚਲਨਕਹਤਹੈਊਹਾਂ॥ਨਾ
ਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠੁਹੈਕਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਆਪਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਬਖਾ
ਨਾ॥ਜਬਲਗੁਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ॥ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਖਾਈਕੋਟੁਨਪਰ
ਲੁਪਗਾਰਾ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈ
ਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੫॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਿਉਲੀਜੈਗੜੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ਦੋਵਰਕੋਟੁਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਂਚਪਚੀਸਮੋਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਮਾਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕਉ
ਜੋਰੁਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਕਾਮਕਿਵਾਰੀਦੁਖਸੁਖਦਰਵਾਨੀਪਾਪਪੁੰਨਦਰਵਾਜਾ
॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨੁਮਹਾਬਡਦੁੰਦਰਤਹਮਨਮਾਵਾਸੀਰਾਜਾ॥੨॥ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਹਟੋਪੁਮਮਤਾਕੋਕੁਬੁਧਿ
ਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰਰਹੀਘਟਭੀਤਰਿਇਉਗੜੁਲੀਓਨਜਾਈ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾ
ਸੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇ
ਆ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੇਲਾਗਾਤੋਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕਿਰਪ
ਤੇਪਕਰਿਓਗੜਕੋਰਾਜਾ॥੫॥ਭਗਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਫਾਸੀ॥ਦਾਸੁਕ
ਬੀਰਚੜ੍ਹਿਓਗੜ੍ਹਊਪਰਿਰਾਜੁਲੀਓਅਬਿਨਾਸੀ॥੬॥੯॥੧੭॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਗੰਗਗੁ
ਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਜੰਜੀਰਬਾਂਧਿਕਰਿਖਰੇਕਬੀਰ॥੧॥ਮਨੁਨਡਿਗੈਤਨੁਕਾਹੇਕਉ
ਡਰਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੰਗਾਕੀਲਹਰਿਮੇਰੀ
ਟੂਟੀਜੰਜੀਰ॥ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀਰ॥੨॥ਕਹਿਕੰਬੀਰਕੋਊਸੰਗਨਸਾਥ॥ਜਲਥਲ
ਰਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥ॥੩॥੧੧॥੧੯॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ॥

ਕਬੀਰਜੀ॥ਘਰੁ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਅਗਮਦ੍ਰੁਗਮਗੜਿਰਚਿਓਬਾਸ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸ॥ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁ
॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਇਹੁਜੀਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੈ॥ਜਰਾਮਰਨੁਛੂਟੈਭ੍ਰਮ
ਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਬਰਨਬਰਨਸਿਉਮਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਉਮੈਗਾਵਨਿਗਾਵਹਿਗੀ
ਤ॥ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਝੁਨਕਾਰ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੨॥ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲ॥
ਤ੍ਰਿਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹਿਆਅਭਅੰਤ॥ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀ
ਧਰਮੰਤ॥੩॥ਕਦਲੀਪੁਹਪਧੂਪਪਰਗਾਸ॥ਰਜਪੰਕਜਮਹਿਲੀਓਨਿਵਾਸ॥ਦੁਆਦਸਦ
ਲਅਭਅੰਤਰਿਮੰਤ॥ਜਹਪਉੜੇਸ੍ਰੀਕਮਲਾਕੰਤ॥੪॥ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕਾਸੁ॥ਸੁੰਨਿ
ਮੰਡਲਮਹਿਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਊਹਾਂਸੂਰਜਨਾਹੀਚੰਦ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਕਰੈਅਨੰਦ॥੫॥ਸੋਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਿਪਿੰਡਿਸੋਜਾਨੁ॥ਮਾਨਸਰੋਵਰਿਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਸੋਹੰਸੋਜਾਕਉਹੈਜਾਪੁ॥ਜਾਕਉਲਿਪਤ
ਨਹੋਇਪੁੰਨਅਰੁਪਾਪੁ॥੬॥ਅਬਰਨਬਰਨਘਾਮਨਹੀਛਾਮ॥ਅਵਰਨਪਾਈਐਗੁਰਕੀਸਾ
ਮ॥ਟਾਰੀਨਟਰੈਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸੁੰਨਸਹਜਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੭॥ਮਨਮਧੇਜਾਨੈਜੋਕੋਇ
॥ਜੋਬੋਲੈਸੋਆਪੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿਮੰਤ੍ਰਿਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥੮॥੧॥
੧੫॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕੋਟਿਸੂਰਜਜਾਕੈਪਰਗਾਸ॥ਕੋਟਿਮਹਾਦੇਵਅਉਰਕਬਿਲਾਸ॥ਦੁਰਗਾਕੋਟਿਜਾ
ਕੈਮਰਦਨੁਕਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਟਿਬੇਦਉਚਰੈ॥੧॥ਜਉਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮ॥ਆਨਦੇਵਸਿ
ਉਨਾਹੀਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕ॥
ਨਵਗ੍ਰਹਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥੨॥ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿ
ਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦਕੋਟਿਜਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲਿਕੋਟਿਅਠਾਰ
ਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਕਮੇਰਭਰਹਿਭੰਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰੁ॥ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨਬਹੁ
ਹਿਰਾਹਿ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੋਟਿਜਾਕੀਸਿਵਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀ
ਨਗਰੀਖਿਅਤਅਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲ॥੫॥ਕੋਟਿਜ
ਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ॥ਗੰਧਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਹੈ॥ਤਉਪਾਰਬ੍ਰ

ਮਕਾਅੰਤਕਲਪੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛੁਲੀ॥ਸ
ਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨਾ॥ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈ
ਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨਾ॥ਦੇਹਿਅ
ਭੈਪਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥੮॥੨॥੨੦॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡ॥ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹ
ਰਿਕੈਨਾਇ॥ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮਿਥਿਆਜਿਹਬਾਅਵਰੇਕਾਮ
॥ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ॥ਏਕਨਪੂਜ
ਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੪
॥੧॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨ
ਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਕੈਭੀਤ
ਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਉਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਬਿਨਾ॥ਨਾਸੋਹੈ
ਬਤੀਸਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾ
ਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ਦੂਧੁਪੀਉਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਨਾਹੀ
ਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥੧॥ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥
੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਾਰਾਇਣੁਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗ
ਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਮੈਬਉਰੀਮੇ
ਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇ
ਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿ
ਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਣੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਮਿਲ

ਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਣੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟ
ਲਸੋਈ॥ ੪॥੪॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਂਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨਛੇ
ਨਬਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾਮਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨ
ਜਾਈ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਹੀਓਨ
ਪਾਵੈ॥ ੨॥ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਹਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥ ੩॥ਭਨਤਨਾ
ਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ ੪॥ ॥ਭੈਰਉ॥
ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥ ੧॥
ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥ ੨॥ਜਿਉ
ਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੩॥੬॥ਭੈਰਉ॥ਘਰੁ
੨॥ ॥ਜੈਸੇਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੇਕਾਜ॥ਜੈਸੇਮੂੜਕੁਟੰਬ
ਪਰਾਇਣ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਾਰਾਇਣਲਾਗੀ॥ਸਹਜ
ਸੁਭਾਇਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੀਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾ
ਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀ
ਤਿਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਨਾਮੇਤੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁ
ਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥ ੪॥੧॥੭॥ਭੈਰਉ॥
॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿ
ਗਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈਮਿਟ
ਵੈਕਬਨਾਹਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾ

ਰਗਿਮਾਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ਜਿ
ਉਬੇਸ੍ਵਾਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥
ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰ
ਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰੁ॥੪॥੨॥੮
॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕ
ਰਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀ
ਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕਰੈਪਟਰਾ
ਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿ
ਮੰਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮ
ਮਾਇਆਫੇਰੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀ
ਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਨ
ਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿਆਵਹਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥
ਭੈਰਉ॥ ॥ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥ਕਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ॥੧॥ਜਿਨਿਆਕਾਸੁਕੁਲ
ਹਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਪਯਾਲਾ॥ਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਹਬਿਧਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਛਪਨਕੋਟਿਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਾਸੋਲਹਸਹਸਇਜਾਰਾ॥ਭਾਰਅਠਾਰ
ਹਮੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਹਜਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰੈ॥ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੈ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲ
ਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸਵਾ॥
੪॥੪॥੧੦॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀ॥
॥ਘਰੁ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ

।ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਚੇਤੁਲਾ। ੧।ਰਹਾਉ। ।ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ।ਨਾਤਰੁਗਰਦ
ਨਿਮਾਰਉਠਾਇ। ੨।ਬਾਦਿਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਈ।ਬਿਸਮਿਲਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਈ। ੩।ਮੇ
ਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ।ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ। ੪।ਬਾਦਿਸਾਹੁਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ।ਗਜਹ
ਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ। ੫।ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ।ਛੋਡਿਰਾਮਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ। ੬
।ਨਾਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਾਤੂਮੇਰੀਮਾਇ।ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੭।ਕਰੈਗਜਿ
ੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ।ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ।ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ।ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮ
ਲਿਆਮਾਨੁ। ੯।ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ।ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ। ੧੦।ਮਾਲੁਲੇਉਤ
ਉਦੋਜਕਿਪਰਉ।ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆਕਉਭਰਉ। ੧੧।ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ।ਨਾਮਾਗ
ਾਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲਿ। ੧੨।ਗੰਗਜਮਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ।ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ। ੧੩।
ਸਾਤਘਰੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀ।ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ। ੧੪।ਪਾਖੰਤਣਬਾਜਬਜਾਇ
ਲਾ।ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ। ੧੫।ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ।ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆ
ਏਗੋਪਾਲ। ੧੬ ।ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ।ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ। ੧੭।
ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ।ਸਭਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ। ੧੮।ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇ
ਲ।ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਿ। ੧੯।ਦੂਧਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ।ਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੇ
ਧਰੀ। ੨੦ ।ਬਾਦਿਸਾਹੁਮਹਲਮਹਿਜਾਇ।ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੇਰੇਤੇਰੀਗਾਇ। ੨੨।ਨਾਮਾਕ
ਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹ।ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈਦਿਖਾਇ। ੨੩।ਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ
ਸਾਚਿਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾਨੁ। ੨੪।ਨਾਮਦੇਉਸਭਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਸਭਨਾ
ਮੇਪਹਿਜਾਇ। ੨੫।ਜਉਅਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ।ਤਉਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਇ। ੨੬
।ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ।ਭਗਤਜਨਾਲੇਉਧਰਿਆਪਾਰਿ। ੨੭।ਸਗਲਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭ
ਇਆਖੇਦੁ।ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਭੇਦੁ। ੨੮। ੧। ੧੦।ਭੈਰਉ। ।ਘਰੁ੨।ਜਿਉਗੁਰਦੇ
ਵਤਉਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ।ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਉਉਤਰੈਪਾਰਿ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁੰਠਤਰੈ।ਜਉਗੁਰਦੇ

ਉਤਜੀਵਤਮਰੇ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਆਨਸਭ
ਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੂਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਰਿਬੋਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਉਗੁਰਦੇਵਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਾਮਜਪਿਲੇਹੁ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹੁ॥
੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚਪਦਬੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸਅਕਾਸਿ
॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਿ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆ
ਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਰਾਭਲਾਏਕ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟਹਿਲੇਖ॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੁਨਹੀਹਿਰੈ॥
ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਛਾਪਰਿਛਾਈ॥ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਸਿਹਜਨਿਕਸਾਈ
॥੬॥ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਅਠਸਠਿਨਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਲਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇ
ਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈਬਿਖੁਮੇਵਾ॥੭॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੰਸਾਟੂਟੈ॥ਜਿਉਗੁ
ਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਲਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਮਿਨਮਰੈ॥੮॥ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉਅਠਦਸਬਿਉਹਾਰ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਹਭਾਰ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਵਅਵਰਨਹੀਜਾਈ
॥ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ਘਰੁ ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਬਰਨਸਹਿਤਜੋਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ਸੋਜੋਗੀ
ਕੇਵਲੁਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵੈਜਉਕੋਈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਸੋਮੁਨਿਮਨਿਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ॥ਬਿਨੁਦੁਆਰੈਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸ
ਭੁਕੋਈਕਰੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ॥੨॥ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਫਲੁਲਾਗਾ
ਤਬਫੂਲੁਬਿਲਾਇ॥ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ਗਿਆਨੁਭਇਆਤਹਕਰਮਹਨਾ
ਸੁ॥੩॥ਘ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਿਮਥੈਸਇਆਨ॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨ॥ਕਹਿਰਵਿ
ਦਾਸਪਰਮਬੈਰਾਗੁ॥ਰਿਦੈਰਾਮੁਨਜਪਸਿਅਭਾਗੁ॥੪॥੧॥੪॥੧੨॥ ॥ ॥

॥ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ॥ਕਬੀਰਜੀ ੨੦॥ ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥੧੨॥ ॥ਰਵਿ
ਸਜੀ ੧੯ ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ॥
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਘਰੁ ੧॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਮਾਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿ
ਆਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ਪਰਫੜੁਚਿਤੁਸਮਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿ
ਵਿਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁਣਵਿਚਿਗੁਣੁਲੈਸਾਰਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਮ
ਪੇਡੁਸਾਖਾਹਰੀਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗਿਆਨੁ॥ਪਤਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਣੀਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ॥
੨॥ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾਗਾਸਹ
ਜਿਧਿਆਨੁ॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਹੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾਇ॥ ੧॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹ
ਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁ
ਰੂਪ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਕਹਉਰਾਇ॥ ੨॥ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤੁਸਭਿਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿ
ਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ ੩॥ਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥
ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥ ੪॥

੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰੁ॥ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ
॥ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ॥੧॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨ
ਪਾਇ॥ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇ
ਬੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥
ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭ
ਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਕ
ਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਬਸ
ਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰੁ॥
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜ੍ਹਾਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਏਕੁਧਿਆਵਹੁਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇ
ਕਖਿੰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ
॥ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ॥ਤਿਨਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀ
ਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ
॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਆਕਰੇਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਇ
॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਂਸਾਚਾਪਾਏ॥੪॥ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗ॥ਤਉਭਵਜਲਕੇਤੂਟਸਿਬੰਧ॥੫॥੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਸਗਲ
ਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ॥ਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪ
ਰੰਪਰੁਸਰਬਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀ
ਨਅੰਗੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂਰਾਖਹਿਰਖਨਹਾ
ਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰੁ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥ਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਰਾਮਰਾ
ਇ॥੩॥ਉਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾ

ਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਮਿਲਾਉ॥੪॥੫॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ਮੇਰੀਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੁਸੰਗਿਸਾਇ॥ਓਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ
॥ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਖੇ
ਲਹਿਬਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਹਾਗਣਿਨਾ
ਹਿਭੇਉ॥ਓਹੁਘਟਿਘਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਰੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆਜਪਿਜਪੇਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਰੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਸਬਦੁਖੋਇ॥੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿ
ਸੰਜੋਗੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਭਗਤਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਸੰਤਸਭਾਦੁਖੁਮਿਟੈਰੋਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸ
ਹਜਿਜੋਗੁ॥੪॥੬॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜੁ॥ਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਰਾਜੁ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਤਮੁਸੰਗਿਸਾਥਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਸਹਜਿਆਥਿ॥੧॥ਮਤੁਬਿਸਰੈਸਿਮਰੇ
ਮਨਰਾਮਬੋਲੁ॥ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਤੋਲਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੋਰ॥ਨਰਨਿੰਦਕਲੋ
ਭੀਮਨਿਕਠੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੋਰ॥੨॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾ
ਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ਪਰਹਰਿਨਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥
੩॥ਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੀਦਾਤਿ॥ਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਫਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ
ਗੁਰਸੰਤਸੰਗੁਦੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਵਹਿਵਿਰਲੇਕੇਇ॥੪॥੭॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ਸਾਹਿਬੁ
ਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸਭਿਕੁਲਉਧਰੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਕਿਆਕੋਹਸੈ॥
ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੇਮਾਇਆਮੋਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰਹੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤ
ਜਨਰਾਮਨਾਮਰਵਤਰਹੈ॥੨॥ਮੈਮੂਰਖਮੁਗਧਊਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਇ
ਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਸਾਰਕੇਨਿਹਫਲਕਾਮਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੋਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥੪॥੮
॥ ॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੧॥ ॥

॥ਘਰੁ ੨॥
॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮੁਬਿਪਪੂਜਮਨਾਉ
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਬੇੜਾਬਾਂਧਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਹੇ
ਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਗਿਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਚੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਰਹਰਿਹ
ਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇਤਉਮਾਲੀਕੇਹੋਵ
ਹੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕਰਹੁਬਸੋਲੇਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾਈ॥ਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਤੁਮ੍ਹਸੁਖਪਾਵ
ਹੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੩॥ਬਗੁਲੇਤੇਫੁਨਿਹੰਸੁਲਾਹੋਵੈਜੇਤੂਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਨ
ਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥੯॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧
॥ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਝੀਪੇਵਕੜੈਧਨਵਖੇ॥ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੋਸੁਨਦੇਊਜਾਣਾਨਾਹੀਰਖੇ
॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਹਉਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵਰੁਨਜਾਣਾਬਾਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਢਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੋਲੀਤਾਤੁਮ੍ਹਜਾਣਹੁਨਾਰੀ॥ਜੇਘਰੁਰਾਖਹਿਬੁਰਾਨਚਾਖਹਿ
ਹੋਵਹਿਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਜੇਤੂੰਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਦੁਇਅਖਰਦੁਇਨਾਵਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਏ
ਕੁਲੰਘਾਏਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਵਾਂ॥੩॥੧੦॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੧॥ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗ
ਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋ॥ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧
॥ਸੁਆਮੀਪੰਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੀਤ
ਰਿਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿ
ਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿ
ਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆਮਾਨਹਿਤਿਨ੍ਹਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾ
ਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪॥੧੧॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੧॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹੁਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਏ॥੧॥ਮਤੁਭੂਲਹਿਰੇਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਈਐਨਾਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਾਗਾਨਹੀਭ

ਗਤਿਹਰੀਵੇਖੈਪਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨੁਕੀਏ॥ਪਾਰ
ਸੁਭੇਟਿਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪॥੧॥

॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਘਰੁ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਮਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ
॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈ
ਤਾਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀ
ਦੁਤਰੁਤਰੈ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥ਸੰਸਾਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖਵਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿ
ਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਰਾਤੇਸਚਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈ
ਮਨਿਭਾਏ॥ਰਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖਿਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੋਭਾਨਾ॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤ
ਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਲਾਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥ ੨॥ਪਉਨੁਪਾਕੇਇਹਦੇਹਿਸ
ਰੀਰਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਨਿਪੀਰਾ॥ਤਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤਨਭਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਕ
ਰਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗੁਰਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥ ੪ ॥੨॥ ॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾ
ਹੀਹਰਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ਸਾ
ਚੁਸਮਾਲਹਿਸਾਚੁਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿ
ਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲੜਿਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਦ
ਰਿਕਰੈਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬ

ਵਿਚਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।੩।ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸਮਾਲਿ।ਦ
ਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਪਾਇ।੪।੩।ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩॥
ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ।ਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ।ਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ।ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮੈਨੋਏਕੁਦਿਖਾਇਆ।੧।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਾਬਸੰਤੁ।ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁ।੧।ਰਹਾਉ। ।ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ।ਤਾਂਪ੍ਰਭਸਾਚੇਲਗੈਪਿ
ਆਰੁ।ਆਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾਇ।ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।੨।ਭਗਤਿਕਰੇ
ਸਦਵੇਖੈਹਜੂਰਿ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ।ਸਭੁਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ।੩।ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਇ
।੪।੪।ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩।ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭਾ
ਇ।ਭਗਤਿਕਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ।ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।੧।ਭਗਤਸੋਹਹਿਸਦਾਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰਿ।ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ।੧।ਰਹਾਉ। ।ਭਗਤਿਕਰੈਸੋਜ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਵਿਚਹੁਹਉਮੈਖੋਇ।ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਸ
ਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇ।੨।ਸਾਚਿਰਤੇਤਿਨਸਦਾਬਸੰਤੁ।ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਰਵਿਗੋਵਿੰ
ਦੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਕਾਸੰਸਾਰਿ।ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੈਵਾਰੋਵਾਰੁ।੩।ਸੋਈਕਰੇਜਿਹਰਿਜੀਉ
ਭਾਵੈ।ਸਦਾਸੁਖੁਸਰੀਰਿਭਾਣੈਚਿਤੁਲਾਵੈ।ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਇ।੪।੫।ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩।ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏ।ਮਨੁਤਨੁ
ਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ।ਸਫਲਿਉਬਿਰਖੁਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ।ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਾਮਪਿਆਰਿ।੧॥
ਏਮਨਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਚਫਲੁਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।੧।ਰਹਾਉ। ।ਆਪੇ
ਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ।ਛਾਵਘਣੀਫੂਲੀਬਨਰਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।੨।ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿ
ਚਹੁਜੂਠਿਭਰਾਤਿ।ਪਰਪੰਚਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਦਿ।

॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗੁ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਐ ਸਬਦਿ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ
ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ
ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ
॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾ
ਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾ
ਚੁ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾ
ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨
॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ
ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉ
ਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ
ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ
ਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅ
ਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆ
ਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਈ
॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੪
॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋ
ਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾ

ਇਆਜਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਮੈਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥੩॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟੈਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਸਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸੋਬਾਹਰਿਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਜਾ
ਣੈਸਭੁਪਾਵਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੨॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਦੇਹਿਤਾਪੀਆ
ਵਿਮੰਤੁ॥੧॥ਗੁਣਆਖਿਵੀਚਾਰੇਮੇਰੀਮਾਇ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈਲਗਉਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਗਾਰਥਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮੁਸੁਆਇ॥ਕਾਹੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁਵੈਰਿਵਾਦਿ॥੨॥ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਹਜਿਭਾਇਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥ਊਤਮਊਚਾਸਬ
ਦਕਾਮ॥ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਸਾਚੁਨਾਮੁ॥੪॥੧੩॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉ
ਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨਮਉਲਿਆਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਿ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁਧਿਆਵਹੁਮੁਗ
ਧਮਨਾ॥ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿਐਭਇਆਅ
ਨੰਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮਿਗੋਬਿੰਦੁ॥ਏਕੋਏਕੁਸਭਿਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਤਾਏ
ਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਹੋਇ॥੪॥੧੪
॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ਸਭਜਗਤੇਰੇਕੇਰੇਹੋਏ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਤਿਬੁਧਿਹੋਏ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਆਪੇਲਹਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਿਬ
ਸੰਤੁਹਰੇਸਭਿਕਿਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੧੫॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ਤਿਨਬਸੰਤੁ
ਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਾਗੈਨ
ਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨਜਲਿਆਦੂਜੈਦੋਇ॥ਇਹੁਮਨਛੂਟੈਜਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈ॥ਜਮਕਾਲਕੀਫਿ
ਰਿਆਦੈਨਫੇਟੈ॥੩॥ਇਹੁਮਨਛੂਟਾਗੁਰਿਲੀਆਛਡਾਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿ
ਜਲਾਇ॥੪॥੧੬॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਏਹਿਜੀ
ਅਜੰਤਫੂਲਹਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਇਨਬਿਧਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ

ਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥
ਇਹੁਜਗਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੨॥ਫਲਫੂਲਲਾਗੇਜਾਂਆਪੇਲਾਏ॥ਮੂਲਿਲਗੈਤਾਂਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਬਸੰਤੁਜਗਤੁਸਭੁਵਾੜੀ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੪॥
੧੭॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਹਿੰਡੋਲੁ॥ ॥ਘਰੁ ੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਭਾਈ
॥ਗੁਰਸਬਦਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਅਪਣਾਭਾਈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਹਰਿਆਹੋਵੈਇਕੁਹਰਿਨਾਮਾਫਲੁਪਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇ॥ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਦੁਖੁਉ
ਠਿਗਇਆਭਾਈਸੁਖੁਵੁਠਾਮਨਿਆਇ॥੨॥ਧੁਰਿਆਪੇਜਿਨ੍ਹਾਨੋਬਖਸਿਓਨੁਭਾਈਸਬਦੇ
ਲਇਅਨੁਮਿਲਾਇ॥ਧੂੜਿਤਿਨ੍ਹਾਕੀਅਘੁਲੀਐਭਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੩॥
ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਭਾਈਜਿਨਿਹਰਿਆਕੀਆਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਸਦਵਸੈਭਾਈ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੮॥੧॥

॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥ਘਰੁ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜਕਿਰਣਿਜੋਤਿ॥ਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਓਤਿਪੋਤਿ॥੧॥ਏਕੋਹਰਿ
ਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤ
ਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰ
ਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਹਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰ
ਤੁਮਹਲਾ ੪॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲਏ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭੁਆਲਸੁਦੂਖਭੰਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗੁਣ
ਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਾਰੇਜਮ
ਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਦੁਖਭਾਗੇ॥੩॥
ਭਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥

॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨੁ
ਖੋਜੀਐਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧੋਸਾਧੂਜਨਦੇਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾ
ਸਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਚਚੋਰਮਿਲਿਲਾਗੇਨਗਰੀਆਰਾਮਨਾਮਧ
ਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਪਰੇਤਬਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬਤੁਰਾਸਿਉਬਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮ
ਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਆਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਿਅੰਤਰਿਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪
॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਬਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਛੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਹਰਿਜਪਿਉਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਉਸਗਲਭਵਨਤੇਊ
ਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿ
ਨਛੇ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਉਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੇਢੇਢੀਮਬਹੁਤੁ
ਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੈਹਮਕੀਏਪ
ਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਉਥਨਿਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥
੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨਨਾਮਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਵਿ
ਚਿਕਾਇਆਨਗਰਿਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿ
ਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜ
ਪਿਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਧੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਜਲਿਨੀਧੇ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੇ

।ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਖਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਵੀਪੇ।੪॥੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥
।ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਾਵੈਤਿਲੁਘਰਿਨਹੀਵਾਸਾਪਾਈਐ।ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੂ
ਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿਵਸਾਈਐ।੧।ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆ
ਈਐ।ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ।੧।ਰਹਾਉ। ॥
ਘਰਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ।ਜਿਉਓਡਾਕੂਪੁਗੁਹ
ਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਿਵਸਤੁਲਹਾਈਐ।੨।ਜਿਨਿਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆ
ਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ।ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥
੩।ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਈਐ।ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਪ
ਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ।੪॥੮॥੯।ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪।ਆ
ਵਣੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ।ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜ
ਮਿਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁੰਞੁ।੧।ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾ ਜਿਨਕੇਪੂਰਬਲੇਖ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮਰੰਞੁਗੁਰਹਰਿਲਿੰਞੁ।ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰ
ਸੁਭੁੰਞੁ।੧।ਰਹਾਉ। ।ਸਤਸੰਗਤਿਦਇਆਧਾਪਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੰਞੁ।
ਹਮਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਤਾਦੀਨਦਇਆਦੁਖਭੰਞੁ।੨।ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿ
ਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਞੁ।ਹਰਿਨਾਮੈਹਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਮਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਘੁਮਿਜੰਞੁ।੩।ਜਨਕੇਪੂਰਬਲੇਖਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮਰੰਞੁਗੁਰ
ਹਰਿਲਿੰਞੁ।ਜਨਨਾਨਕਮਨਤਨਅਨਦਭਇਆਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਰਿਭੰਞੁ।੪॥
੮॥੩੦॥੧॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

।ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੧॥
ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰ।ਆਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰ।ਆਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦੁ।ਚਿੰਤਲ
ਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦ।੧।ਆਜੁਹਮਾਰੈਗ੍ਰਿਹਿਬਸੰਤ।ਗੁਣਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਬੇਅੰਤ।੧।ਰਹਾਉ। ॥

ਆਜੁਹਮਾਰੈਬਨੇਫਾਗੁ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵ॥ਰੰਗੁਲਾਗਾਅ
ਤਿਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂਪ॥ਸੂਕੈਨਾਹੀਛਾਂਵਧੂਪ॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿ
ਆਹੋਇ॥ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜਮਿਓਹੈਪਾਰਜਾਤ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂ
ਤਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
੫ ॥ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥
ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁ
ਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰ॥ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰ॥
ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁ
ਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹ
ਰਿਆਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿ
ਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿ
ਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿ
ਸੁਸਦਾਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੈਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਧੁਨੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾ॥ਸੋਤਪ
ਸੀਉਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਿਭਉਪਾਇ
ਆ॥ਸੋਸੁਖੀਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇਆ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸ
ਚਾਠਾਇਆ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹ
ਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮ
ਪਿੰਡੁਦੀਨ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭਜਾਚਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗੁ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤ

ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ੨ ।। ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ। ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ। ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ। ੩ ।। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ। ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇਹੁ। ੪ ।। ੪ ।। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ। ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮਾਇ। ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ। ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ। ੧ ।। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨਾ। ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨਾ। ੧ ।। ਰਹਾਉ ।। ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ। ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ। ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ੨ ।। ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ। ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਖੈ। ।। ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭੈ ਦਾਸੈ। ੩ ।। ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ। ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ। ੪ ।। ੫ ।। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ। ਜੈਸੀ ਦਾਸੀ ਧੀਰ ਮੀਰ। ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹ ਪੀਰ। ੧ ।। ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰੀ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰੀ। ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ। ਜਿਸੁ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ। ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ। ਭਗਤਿ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ। ੨ ।। ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ। ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ। ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ। ੩ ।। ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਨ ਸੇਵ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ। ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ। ੪ ।। ੬ ।। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ। ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ। ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ। ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ। ੧ ।। ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰੁ। ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰੁ। ੧ ।। ਰਹਾਉ। ।। ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ। ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ। ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕੁ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕੁ। ੨ ।। ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪਰਬੀਨ। ਅੰਤੁ ਨ ਪ

ਦ੍ਰਿਹਿਜਲਮਹਿਮੀਨਾ॥ਅਗਮਤੇਅਗਮਊਚਤੇਊਚਾ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚਾ॥੩॥ਜਿ
ਨਿਤੂਪ੍ਰਿਅਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨ
ਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿ
ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁਹੋਹਿਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀ
ਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਏਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਨਸਾ
ਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥
ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨੁਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਮਹਿਊਤਮਧੁ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋ
ਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋਇ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮੁ॥ਕਰਮਕ
ਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮੁ॥ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਾਗਹੁਸੇਵ॥੩॥
ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀ
ਪਿਆਸ॥ਗੁਰਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀਆਸ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹ
ਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੇ
ਸਰਨ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹੁਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵਖੰਡਨ

ਖਨਾ ਸਦੇਵ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹਨ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ
ਸਭੁ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧਨਿ ਦੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥
ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛ
ਉ ਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾ
ਪੁ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬ ਰਖਿਆ
ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਉਇ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥
ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸ
ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿ
ਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਚਰ
ਨ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਜ
ਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿ

ਜਿਨਿਨਾਨਕਸਭਸੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕਰੀਓਨਿਵਾਸੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹੋਇ
ਪੂਰਨਆਸ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥
੩॥ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਏਹ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹ॥ਪ੍ਰਭਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿ
ਤੇਰੇਦਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੪॥੧੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਸਗਲ
ਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀਆ॥ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧॥ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਣਜੋਗੁ॥
ਜਿਤੁਰਵਿਐਸੁਖਸਹਜਭੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ
॥ਅਪਣਾਦਾਸੁਆਪਿਸਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ਆਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਸੁ
ਖਧਨੀ॥੩॥ਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੂਜਾਰਿਆ॥੪॥
੧੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ਅਨਦਿਨਉਪਜੀਸਹਜਧੁਨਾ
॥ਮਨੁਮਉਲਿਓਹਰਿਚਰਨਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤੌਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲ॥ਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰੇਦੀਨਦਇਆ
ਲ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਧੂਰਿ॥ਨਿਤਦੇਖੈਸੁਆਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਗਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਭਈ॥੪॥੧੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
॥ਬਾਲਕਰਾਖੇਅਪਨੇਕਰਿਥਾਪਿ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਗ੍ਰਿਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਆਏਕਲਿਆਨਰੂਪਜਪਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪ੍ਰ
ਭਿਆਪਿ॥ਗੁਰਅਪਨੇਕਉਨਿਤਨਿਤਜਾਪਿ॥੨॥ਜੋਜਨੁਤੇਰਾਜਪੇਨਾਉ॥ਸਭਿਫਲਪਾ
ਏਨਿਹਚਲਗੁਨਗਾਉ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭਲੀਰੀਤਿ॥ਸੁਖਦਾਤਾਜਪਤੀਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੪॥
੧੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆਦ
ਇਆਲ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਪੂਰਾਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਮੁਧਰਮੁਮੇਰਾਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ਬਾਹਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਾਰਿਓ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਟਿਮੈ
ਲੁਕਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਪਰੀ॥੩॥ਆਪਿਕਰਹਿਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਨਕ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੭॥
॥ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ
ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚ
ਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ
॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾ
ਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਬਸੰ
ਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ
ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ
ਕਰਤਾ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ
ਅਉਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ
ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ॥੪॥੨॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ
ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰ
ਗੁਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ॥੨॥
ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ
ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ॥੪॥੩॥੨੦॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ
ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੋ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੋ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੋ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ

ਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਭਫਲਬਾਸੁਫੂਲੇ॥ਇਕਿਰਹੇਸੁਕਿਕਠੂਲੇ॥ਬਸੰਤਰੁਤਿਆਈਪਰ
ਫੂਲਤਾਰਹੇ॥੧॥ਅਬਕਲੂਆਇਓਰੇ॥ਇਕੁਨਾਮੁਬੋਵਹੁਬੋਵਹੁ॥ਅਨਰੂਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀ॥
ਮਤੁਭਰਮਿਭੂਲਹੁਭੂਲਹੁ॥ਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਪਾਏ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੈਲੇਖਾ॥ਮਨਰੁਤਿਨਾਮ
ਰੇ॥ਗੁਨਕਹੇਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇ॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧॥੨੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੯॥ਘਰੁ ॥
॥ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਆਜਾਨਉ॥ਯਾਭੀਤਰਿਜੋਰਾਮੁਬਸਤੁਹੈਸਾਚੋਤਾਹਿਪਛਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਇਹੁਜਗੁਹੈਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾਐਡਾਨੋ॥ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈਕਛੂਨਚਾਲੈਤਾਹਿਕਹਾਲ
ਪਟਾਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਪਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਆਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਸਭਹੀਮੈਪੂ
ਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੯॥ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ਮਨਚੰਚ
ਲਯਾਤੇਗਹਿਓਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸਨੀਆਸ॥ਸਭਹੀਪਰਿ
ਡਾਰੀਇਹੁਫਾਸੁ॥੧॥ਜਿਹਜਿਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸੁਮਾਰਿ॥ਤੇਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਜ
ਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੨॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੯॥
ਮਾਈਮੈਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਮੇਰੋਧਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭਮੋਹਏਪਰਸਿਨਸਾਕੈਗ
ਹੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਚੂਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸ
ਕਲਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਸੋ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੩॥ਬਸੰਤਮਹਲ
੯॥ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ॥ਤਨਬਿਨਸੈਜਮਜਿਉਪਰੈਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਇਹੁਜਗੁਧੂਏਕਾਪਹਾਰੁ॥ਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆਕਿਹਿਬਿਧਿਸਾਰੁ॥੧॥ਧਨਦਾਰਾਸੰਪਤਿਗ੍ਰੇਹ॥ਕ
ਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਸਮਝਿਲੇਹ॥੨॥ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇਣਹੋਇਸੰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿ
ਹਏਕਰੰਗਿ॥੩॥੪॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੯॥ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਝੂਠੇਲੋਭਲਾਗਿ॥ਕਛੁਬਿਗਰਿ

ਉਨਾਹਿਨਅਜਹੁਜਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਮਸੁਪਨੈਕੈਇਹੁਜਗੁਜਾਨੁ॥ਬਿਨਸੈਛਿਨਮਹਿਸਾ
ਚੀਮਾਨੁ॥੧॥ਸੰਗਤਿਤੇਰੈਹਰਿਬਸਤੁਨੀਤ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰੁਭਜੁਤਾਹਿਮੀਤ॥੨॥ਬਾਰਅੰ
ਤਕੀਹੋਇਸਹਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਤਾਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥
॥ਘਰੁ ੧॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਗੁਕਊਆਨਾ
ਮੁਨਚੇਤਿ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਗਿਰੈਦੇਖੁਭੀਤਿ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠ
ਪਰੀਤਿ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਬਜਰੁਭਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁਣਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਘਰੁਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰਿ॥ਬਰਖਸਿਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਰਿ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧਰਿਚਕੁਫੇਰਿ॥
ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਿਮੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪਗਲਾਗਉ
ਤੋਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੋਚਾਹਉਤੁਝਓਰੁ॥ਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਰੁ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸ
ਚਨਾਮਿਰਤੋਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ
॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਹੈਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗੁ॥ਖੀਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗੁ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗ
ਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗੁ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪੁਬਿਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾ
ਬਾਂਧੋਬਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰੁਬਾਰੁ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਿ॥ਨਾਮੁਭਣਹੁਸਚੁਦੋਤੁ
ਸਵਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਹੁਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿ
ਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੋਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਿਸੰ
ਤੋਖੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿ
ਲੁਬਧਲੁਭਾਨਉਬਿਖਮਮਾਇ॥ਨਹਅਸਥਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਆਕੰਠਿਪਾ
ਇ॥੧॥ਮਨੁਭੂਲਉਸਮਝਸਿਸਾਚਿਨਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸਹਜਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਭਵਰਤਾਰ॥ਬਿਲਬਿਰਥੇਚਾਹੈਬਹੁਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾ
ਮਹਾਰ॥ਕੜਿਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਸੀਸਮਾਰ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧਉਦਾਦਰੁਭਗਤਿਹੀਨੁ॥ਦਰਿਭ੍ਰ

ਸਟਸਰਧੀਨਾਮਬੀਨ।ਅਵਰੇਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨ।ਸਭਿਦੂਖਸਬਾਈਗੁਣਹਬੀਨ।੨
।ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁ।ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਰਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ।ਤੂੰਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪਿਰਾਖੁ
।ਧਰਿਧਾਰਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿ। ੪ ।ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ।ਗੁਰੁਮੇਲੇਬਿਰਥਾ
ਕਹਉਮਾਇ।ਅਵਗੁਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ। ੫।ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਮਤਿਊਤਮਹੋਇ।ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ।ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ
।ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਵਰੁਨਕੋਇ। ੬ ।ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ।ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕ
ਹਣੁਨਜਾਇ।ਸਭੁਹੁਕਮੁਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ।ਦੂਖਸੂਖਸਭੁਤਿਸੁਰਜਾਇ। ੭।ਤੂੰਅਭੁ
ਲੁਨਭੂਲੋਕਦੇਨਾਹਿ।ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ।ਤੂੰਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਬਦੁਮਾਹਿ।ਮਨੁ
ਨਾਨਕਮਾਨਿਆਸਚੁਸਲਾਹਿ। ੮। ੨।ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧।ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨ
ਰਹੋਇ।ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ।ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕ
ਸਮਾਇ। ੧।ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ।ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ
।। ੧।ਰਹਾਉ। ।ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ।ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਹੀ
ਐ।ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ।ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀਆ। ੨।ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ।ਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾ
ਣੈਜਾਣੁ।ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ।ਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ।ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕ
ਲਿਵਤਾਰਿ।ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰੁ। ੪।ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ।ਸਰ
ਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ।ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ।ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੰਕਾਰੁ। ੫।।
ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉ।ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿਆਉ।ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ।ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ। ੬ ।ਏਕਾਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾਉ।ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤੀਆਵਉਜਾਉ।ਗੁਰ
ਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ।ਹਰਿਰਸਿਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ। ੭।ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵ
ਉ।ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਭਾਉ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਦਰ

ਸੁਦਿਖਾਇਆ॥੮॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਆਵਤ
ਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁਘਣੋਮਰੀਐਕਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ॥੧॥ਸਭਊ
ਤਮਕਿਸੁਆਖਉਹੀਨਾ॥ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਉ
ਖਧਕਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਕਿਉਦੁਖੁਚੂਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੂਖਘਣੇਰੇ॥ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥੨॥ਰੋਗੁਵਡੋਕਿਉਬਾਂਧਉਧੀਰਾ॥ਰੋਗੁਬੁਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾ॥ਮੈਅਵਗੁ
ਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾ॥ਢੂਢਤਖੋਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਉਤੂ
ਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਾਉ॥ਜਗੁਰੋਗੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥੪॥ਘ
ਰਮਹਿਘਰੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ॥ਗੁਰਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਚਿਤਮਹਿਚੀ
ਤਾ॥ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸਾ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖੁਭਾਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀ
ਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਉ॥ਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ॥ਅਪਣੋਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋ
ਹੋਇਸੁਤੁਝਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗੁਵਿਆਪੈ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥
ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ॥੮॥੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥
ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਇਨਬਿਧਿਨਾਗੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੧॥ਮੂੜ੍ਹੇਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਤੈਰਾਮਨਾਮ
॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਪੂਛਿਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹ
ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਂਕਛੂਨਾਹਿ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੩॥ਕਾਹੇਮਾ
ਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੂਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਹੁਥਾਇ॥ਜੋ
ਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਂਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈਖੜੁਤੇਰੈਮਨੈਮਾਹਿ॥ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ
॥ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਹਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂੜੇਚੋਟਖਾਹਿ॥੭॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁ
ਜਾਇ॥ਸਾਚੁਜੋਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਸੋਚੇਤਹਿਨਾਹਿ॥ਮੜੀਮਸਾਣੀਮੂ
ੜੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਣਿ॥੧੦॥੫॥ ॥

॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰੁ॥੧
॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੂਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥
ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ
॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਬੇਅੰ
ਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾ
ਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇ
ਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇਕਵਲਾ
ਕੰਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੈਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਥੰਮੑੁਸਰੀਰਿ
॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ
॥ਜੋਤੀਜੀਅਅਸੰਖਦੇਇਆਧਾਰੁ॥੫॥ਤੂਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਤੂਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਰ
ਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹ
ਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੬॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੧॥
॥ਘਰੁ ੨॥ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀ
ਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੌਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾ
ਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣ
ਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਵਾਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀ
ਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾ
ਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀ ਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਿਘ

ਤਿਸੀ ਆਸਕਨੀ ਜੀਆ ਵੇਲੀ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮੀਰੁ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥੮॥

॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ

ਸਤਾਂਜਾਚਉਚਰਨਰੇਨ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਨਿਕਾ
ਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ॥ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜ॥ਰੇਮ
ਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਬਧਿਕੁਉਧਾਰਿਓਖਮਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰਿ
॥ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਖੀਹਰਿਪੈਜ
ਆਪਿ॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤਬਾਰ॥ਰੇਮਨਸੇਵਿਤੂਪਰ
ਹਿਪਾਰ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ॥ਬੇਣੀਕਉਗੁ
ਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ॥ਜੈਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਈਉਧਰਿਓ
ਸੈਨੁਸੇਵ॥ਮਨੁਡੀਗਿਨਡੋਲੈਕਹੂੰਜਾਇ॥ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ॥੬॥ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਠਾਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ॥ਸੇਤੈਂਲੀਨੇਭਗਤਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇ
ਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਸੇਵ॥੭॥ਕਬੀਰਿਧਿਆਇਓਏਕਰੰਗ॥ਨਾਮਦੇਉਹਰਿਜੀਉ
ਬਸਹਿਸੰਗਿ॥ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭੁਅਨੂਪ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਬਿੰਦਰੂਪ॥੮॥੧॥ਬਸੰ
ਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁਨਰਕਿਪਾਹਿ॥ਭ
ਗਤਿਬਿਹੂਨਾਖੰਡਖੰਡ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤ॥ਸਾ
ਚਸਬਦੁਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕਹੂਕਾਜਿ॥ਧੂੰਮਬਾਦ
ਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ॥ਪਾਪੁਕਰੰਤੌਨਹਸੰਗਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉ
ਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌਸੰਸਾਰ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹ
ਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰ॥ਦੂਖਸੂਖਬਾਧੋਸੰਸਾਰ॥ਮਨਉਧਰਣਕਾਸਾਜੁ
ਨਾਹਿ॥ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖ
ਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ॥ਸੇਛੋਡਿਚਲਿਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾਰੁ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁ
ਭਰਮਿਆ॥ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿਆ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ॥ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਿ॥
੬॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ

॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ॥੭॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁ॥ਤੂਹੈਊਚਾਤੂਹੈਪਾਰੁ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਲੜਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥੮॥੨੧॥ਬਸੰਤਕੀਵਾਰਮਹਲ
੫॥ ॥
॥ਪਉੜੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈ
ਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹਰੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖੁਊਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿ
ਬਹੁੜਿਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੋਆ॥ਆਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿ
ਦਯੁਖੜੋਆ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿ
ਰਿਪਾਇਨਮੋਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋਆ॥੨॥ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕ
ਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿ
ਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨ
ਕੁਸੁਣਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗੁਬਸੰਤਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥ਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਮਉ
ਲਿਆਅਨਤਭਾਇ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਤੀਆਮਉਲੀਚਾਰਿ
ਬੇਦ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬ॥੨॥ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨੁ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆ
ਮੀਸਭਸਮਾਨੁ॥੩॥੧॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨੁ॥ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆ
ਨੁ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ॥੧॥ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰ
ਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੂਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾ
ਗੈਧਰਿਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥ਕਲਿਜਾਗੈਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥੨॥ਜਾਗਤਸੋਵਤਬਹੁ
ਤੁਪਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾ

ਰਾਮਨਾਮਾ॥੩॥ ॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣੀਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ਨਿਦ੍ਰਾ
ਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਊਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾ
ਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿਆਲਜਾ
ਲ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੇਰੋਅਉਰਪ
ੜਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬੁਲਾਏਬੇ
ਗਿਧਾਇ॥ਤੂਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡੁਬਾਨਿ॥ਤੁਝੁਤੁਰਤੁਛਡਾਉਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨
॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲਿਥਲਿਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮਨਛੋਡਉਗੁ
ਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ਤੁਝੁਰਾਖ
ਨਹਾਰੋਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥ਓਇਪ
ਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
ਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰ॥੫॥੪॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਇਸੁਮਨਤਨੁਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥ਜਿਨਿਗਿਆ
ਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਮਾਧਉਦ
ਾਰੁਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਨ
ਕਸਨੰਦਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ਸਭ
ਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਮੋਹਿਥਾਹਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉ
ਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ਬਸੰਤੁ
॥ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚ॥ਬਰਧਪਚੀਸਕਾਸੰਗੁਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਦਸਗੋ
ਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਮੋਹਿਐਸੇਬਨਜਸਿਉਨਹੀਕਾਜੁ॥ਜਿਹ

ਘਟੈਮੂਲੁਕਿਉਬਧੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਤਸੂਤਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨ॥ਕਰਮਭਾ
ਵਨੀਸਗਲੀਨ॥ਤੀਨਜਗਾਤੀਕਰਤਰਾਰਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰਾਹਾਥਝਾਰਿ॥੨॥ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀ
ਬਨਜੁਟੂਟਾ॥ਦਹਦਿਸਟਾਂਡੋਗਇਓਫੂਟਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜੁ॥ਸਹਜਸਮਾ
ਨੋਭਰਮਭਾਜੁ॥੩॥੬॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲੁ॥ ॥ਘਰੁ੨॥ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇ
ਹੀਫੁਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇਜਾਹਿਭੀਜੂਠੇਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ
॥ਜਹਾਂਬੈਸਿਹਉਭੋਜਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਹਬਾਜੂਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰਨਨੇਤ੍ਰ
ਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀਜੂਠੀਪਾ
ਨੀਜੂਠਾਜੂਠੀਬੈਸਿਪਕਾਇਆ॥ਜੂਠੀਕਰਛੀਪਰੋਸਨਲਾਗਾ॥ਜੂਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇ
ਆ॥੩॥ਗੋਬਰੁਜੂਠਾਚਉਕਾਜੂਠਾਜੂਠੀਦੀਨੀਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੂਚੇਸਾਚੀ
ਪਰੀਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੭॥ਬਸੰਤ॥ ॥ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂੰਛਟਊਪਰਿ
ਝਮਕਬਾਲ॥੧॥ਇਸੁਘਰਮਹਿਹੈਸੁਤੂਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾਹਿ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾਂਲੈਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪ
ਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੋਗਭਲੇਕੀ
ਨ॥ਮਤਿਕੋਊਮਾਰੈਈਟਢੇਲਾ॥੪॥੪॥

॥ਬਸੰਤਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੰਦਜੀਉਕੀ॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਿਲਾਗੋਰੰਗਿ॥ਮੇਰਾਚਿਤੁਨਚਲੈਮਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਏਕਦਿਵਸਮਨਿਭਈਉਮੰਗ॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੋਆਬਹੁਸੁਗੰਧ॥ਪੂਜਨਚਾਲੀਬ੍ਰਹਮ
ਠਾਇ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਬਤਾਇਓਗੁਰਮਨਹੀਮਾਹਿ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਜਲਪਖਾਨ॥ਤੂਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਹੈਸਭਸਮਾਨ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥
੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਬਲਿਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲਭ੍ਰਮਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦ
ਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥੩॥੧॥ ॥ ॥

॥ਬਸੰਤੁਬਾਣੀ॥ ੴ
ਭਗਤਾਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲਲਾਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋ
ਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀਅਰੇਬਸੈਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੇਅਪਨੇ
ਧਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਂਰਾਮਨਾਮਨਛਾਡੈਂ॥੨॥ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾ
ਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥ਹਿੰਡੋਲ॥ ॥
ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰ
ਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉਤੇਰਾਪਾ
ਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰਿ
ਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਿਬੀਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁ
॥ਸਹਜਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈਕਰਿਹਾਕਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇਪ
ਨਕਤਧੂਟਿਟਿਹਾਕਤੀ॥ਸਰਿਧੋਵਨਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈ
ਬਿਰਹਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇ
ਭਗਤਪਰਿਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥ ੴ
॥ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾਵਾਦੇਖਿਊਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰਬਵਤੀਕਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤੇਰੀ
ਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈਕਾਉ॥੧॥ਤੂਕਾਂਇਗਰਬਹਿਬਾਵਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂ
ਤਿਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂੰ
ਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਾਗਨਹਾਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ਪਾਛੈਕਿ
ਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿ

॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ॥ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾ

ਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਤਿ
ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ
ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥
ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸ
ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੌ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆ
ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥ ॥ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥
ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾ
ਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲਿਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥ ਬਿਨ
ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਨਕਾਰੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਉ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ

ਨਾਮੁਸਰਬਧਣੀਪਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿਭਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਾਕਤਨਕਘਰਹੂਧੂਰਿ
ਹੁਜੂਰੈਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂ ਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਰਸਨਾਰਸਗਾਵਹਿਰਸਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿ
ਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ
॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਰਿਨ
ਆਵੈਨਾਉਰਿਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੋਬਿਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵ
ਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੋਬਿਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁ
ਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥
ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁ
ਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈ
ਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੀਨ

ਦਇਆਲਹੋਏਪ੍ਰਭੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਹੁਅਵਖਧਬਨਵਾਲੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੀਬੈਰਾਗੀਜਿਨਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ
ਪਛਾਣੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਚੂਕੀਆਵਣਜਾਣੀ॥੨॥ਨੈਣੀਬਿਰਹੁ
ਦੇਖਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿ
ਹਰਿਭਾਣੀ॥੩॥ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਵਸਗਤਿਆਣੇਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮ
ਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜ੍ਹੁਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹੀਕੋਈਹੋਰੁਨਿਹਫਲਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਐਬਉਰੇਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰੁ॥ਜਿਸੁ
ਬਿਖਿਆਕਉਤੁਮ੍ਹ੍ਹਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਡਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਰੁ॥੧॥ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪ
ਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾਟੈਬੂਝਿਨਸਕੈਗਵਾਰੁ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤਕਾ
ਆਚਾਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲੁਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਸਭੈਕੋਊਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿ
ਜਾਇਪਾਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪॥ਘਰੁ ੩॥ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇ
ਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤ
ਹਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥
੧॥ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇਸੁਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮ
ਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥

॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ਘਰੁ ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾ

ਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਨਜਾਂਤਿ॥
ਤੂੰਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂੰਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂੰਆਪੇਹੀਜਾਨਹਿਆਪਨੀਭਾਂਤਿ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਿਕਟਿਨਿਕ
ਟਿਹਰਿਨਿਕਟਿਹੀਬਸਤੇਤੇਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਭਗਾਤ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿ
ਲੀਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਂਤਿ॥੨॥੧॥੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਨ
ਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾ
ਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਾਜੈਪੰਚਸਬਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏ
ਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧
॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਕੇ
ਜਨਸਾਧੂਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁ
ਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗਦੀਸੁਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮਅਰਥ
ਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੨॥੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪
॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸੁਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸੁਰੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭ
ਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੂਖਨਕੋਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਘਟਿਘ
ਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾ
ਉ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਜਨਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇ
ਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਉ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਹਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈਮੈਅਨਦਿਨ
ਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥
ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੋਧਿ

ਆਇਓ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋ
ਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ
ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵ
ਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥
੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ
ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਰਾਮੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਈ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ
ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗ ਆਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ
ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਾਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥

॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕਦਿ ਪਾਂ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕੋ
ਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਥਾਵਿਆ
ਤੂ ਥਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥

ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਓਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ੧॥ਬੈਸਨੋਨਾਮਕਰਤਖਟੁਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸ
ਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਅੰਤਰਿਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀ
ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿਵਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀ
ਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨ॥ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈਸਨੋਪੜ੍ਹਿਆ
ਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਾ
ਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀ
ਧੂਰਿਇਕਮਾਂਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓਸਰਾਨ॥੫॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋਰੋਨਾਚ
ਨੋਰਹੋ॥ਲਾਲੁਰੰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹੋ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਰੀਚ
ੜਿਓਕਬਰੋਹੋਤਫਿਰੋ॥ਜਬਤੇਸੁਧਭਏਹੈਬਾਰਹਿਤਬਤੇਥਾਨਥਿਰੋ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੈਨਿਤਊ
ਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਘਰੀਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਊਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ॥੩
॥ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿਓਤਬਓਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਓਅੰਭੈ
ਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ॥ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀ
ਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉ
ਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓਲਾਦਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਵਹਾ॥੧॥ਆਇਓ
ਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾਈਮੋਹਨਿਠਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੈਲਾਲਖੋਈਐਫਿਰਿਇਹੁ
ਅਉਸਰੁਕਦਿਲਹਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਠਾਕੁਰੁਛੋਡਦਾਸਿਭਜਹਾ॥ਆਈਮਸਟਿ
ਜੜਵਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰੁਦਰਿਸਾਂਨਿਹਾ॥੩॥ਆਨਉਪਾਉਨਕੋਊਸੂਝੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰ
ਣੀਪਰਿਰਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਹਾ॥੪॥੪॥ ॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਅਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿਨਸਿ

ਉਰਧੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਪਿਆਪ੍ਰਿਅਮੁਖਦੇਖਹਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀ
ਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂ
ਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿਓ॥ਹੀਂਓਦੇਂਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਸੀਸਚ
ਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਂਉਸਾਧਸੰਗਿਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆ
ਇਓਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ
ਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥
ਬਚਨਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਆਂਗੀਂਠਰੀਬਾਂਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁ
ਰੁਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਿਸਸੀਅਰੁਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾ
ਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ਆਂਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿ
ਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾ
ਤਕੁਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇ
ਆਂਪਿਆਪੇਹੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੈਮਨਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਜਹਾਸਿ
ਮਰਨੁਭਇਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹਾਨਗੁਰਸੁਖਆਨੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਹਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਆ
ਰੋਤਹਾਦੂਖਸਭਆਪਾਦ॥ਜਹਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤਹਾਸਦਾਸੁਖਸੰਪਾਦ॥ਜਹਾ
ਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਹਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਾਦ॥ਜਹਾਂਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁ
ਤਹਘਨਬਸਨਫਲਨਾਦ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿਥਾਨਾਦ॥
ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਸਨੀਜੀਵਾਨਾਦ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿ
ਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦ॥ਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਬਿਧਜਾਨ
ਦ॥੪॥੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਾਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਨਿਪਰਿਓਕਿਰਪਾ

ਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇਲ ਦ੍ਰਿਹਿਤ ਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਸੁਖਿ ਸੋਈਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਿ
ਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇ
ਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਚਰਨੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥ ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋ
ਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਵਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥
ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਮਾਏ ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
॥ਓਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ
ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤਿ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ
ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅ
ਸਹੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ
ਰੈਨਿ ਇਉ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ॥ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ ਛਾਪਰੁ ਬਾਧਿ ਸਵਾਰੈ
ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ ਓਢੈ
ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾ
ਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ ਨਿਰਵੈ
ਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥
੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤ
ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧

॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀਜੈਨਹੀਜੰਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੈ
ਤੂਟੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥ਨੀਰੁਬਿਲੋਵੈਅਤਿਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਨੈਨੂਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇ
ਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬਸੁਖਾ
ਹਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੪॥੧੧॥ਸਾਰੰਗਮ
ਹਲਾ ੫॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਣਕਹੀਐ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੂਖਸਿਧਿਮਨਬਾਂਛ
ਤਫਲਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਹਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾ
ਸੀ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਿਰਹਿਓਘਟਵਾਸੀ॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤ
ਸਰਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਮੋਹਮਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਸਰਬਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੪॥੧੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁ
ਰਦੇਵਚਰਨ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗਤਿਕਰਨ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਬਿਨਾਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿਸੰਤਸਰਨ॥ਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹ
ਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਜਾਕੋਮੰਤ੍ਰੁਉਤਾਰੈਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰ
ਭਰਨ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਪਰਨ॥੨॥ਭਗਤਨ
ਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁ
ਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨ॥੩॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀ
ਜਾਤਬਰਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨ॥੪॥੧੩॥ ॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ॥ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿ
ਨਅਉਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ॥

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕ ਸੰਤ ਪਰੋਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਰਲੇ ਮਨੂਆ ਤਾ ਤੇ ਗਤ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮ ਗਤ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਖੋਲ੍ਹੀ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ

ਮਾਥੇਮੇਰੇਊਪਰਿਜਿਨਿਪੂਰਿਬਕਮਾਈ॥ਜਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾਕੀ
ਹਉਜਾਈ॥੨॥੩॥੧੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਉਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਆਠਪ
ਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨੁਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਲੋਕਬੀਰੁਦਾਸੁਦਾਸਨ
ਕੋਊਤਮੁਸੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਊਚਤੇਊਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਵਿਦਾਸਠਾਕੁਰਬਣਿਆਈ॥੧॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੰਤਰੇਨਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਭਰਮਸਭਿਨਾਸੇਨਾਨਕਮਿਲਿ
ਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾ
ਰਥਸਿਮਰਨਜਾਕੈਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸੁਆਮੀ
ਤੇਰਾਜੋਪੀਵੈਤਿਸਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਆਗੈਦਰਗਹਹੋਇਖ
ਲਾਸਿ॥੧॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਤੇਰੇਚਰਨਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸਿ॥੨॥੫॥੧੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
॥ਘਰੁ ੩॥ ॥ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਤੇ
ਰੇਕਾਮਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਆਪ੍ਰੀਤਮਨੋਹਰਇਹੈਅਘਾਵਨਪਾਨਕਉ
॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੇਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮ
ਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਉ॥੨॥੧॥
੨੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਉ॥ਰੋਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲ
ਅਘਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾ
ਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥
ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾ
ਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਇ॥੨॥੩॥੨੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗ
ਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇ
ਤਿਨੇਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾ

ਰਧਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੇਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿ
ਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਜਨਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾ ਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਦੁਰਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿ
ਹਿਰਨਾਮਉਰਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥
॥੪॥੨੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅ
ਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥
ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਬਿਸਰੈਸੁ
ਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਗਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਿਉਪਾਈਨਾਨਕਹਰਿ
ਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰ
ਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਹੂਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀ
ਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥੁਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲ
ਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰ
ਉਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉ
ਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸਤੇਮੇਰੈਗਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਆਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਂਤੇ॥ਦੇਹਿਅਧਾਰਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁ
ਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਕ੍ਰਮਤੇਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਮੈਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਇਹਸੂਖਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋਹਿ
ਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾਣਿਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ
ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮੇਕਾ ॥੨॥੪॥ ੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾ
ਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ
॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ
ਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ
ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦ
ਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮ
ਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵ
ਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੬॥ ੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ
ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋ
ਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ
ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ ਉ
ਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੇਰੋ ਪੰਚਾ

ਤੇਮੰਗਤੂੰਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿ
ਖਮਘਾਟਬਹੁਤੁਬਹੁਪਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰਕਰੁਪਹੂਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਾਨ
ਥਭਏਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁਖਜਾਨੇਮੇਰੈਪਲੈਪਰਿਆਅਮੋਲਲਾਲਅਖੂਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਰਸੁਘੂਟਾ॥੨॥੫॥੩੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋ
ਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਦਾਨਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦੁਮਤਸਰਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਹਰਿਅਉਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਮਿਲਿਸਗਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹੁਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਹ
ਉਖੋਈਪ੍ਰਭਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥
੧੦॥੩੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੈਤੂੰਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿ
ਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇ
ਨੰਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸੁਮਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕਿਰਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ
॥੧॥ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਸੁਖਦਾਤੇਸ
ਭੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮਾਰਹਿ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹ
ਰਿਨਾਮਾ॥ਭਈਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਇਹਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਫਿਰਿਆਇਓਦੇਹਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸਉਦਾਇਹ
ਜੋਰਿਓਹਾਥਿਚਰਿਓਲਾਲਅਗਾਮਾ॥੧॥ਆਨਬਾਪਾਰਬਨਜਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੂਖਸੰ
ਹਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਰੀਹਰਿਰਾਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥੨॥੧੨॥੩੫॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ॥ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾ
ਲਾਏਸਦਾਦਇਆਲੁਹਰਿਖੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਸਭੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲਾ॥
੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਢਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ॥ਜਨਨਾਨ

ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਤੋਲਾ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਏਕਨਿਮਖਉਪਾਇਸਮਾਏਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸੁਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਨੇਹਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨੁਖਜੇਹੋ॥ਸੁਖੁਪਾਇਉਦੂਖੁਦੂਰਿਪਰਾਇਉਕਰਿਆਈਪ੍ਰ
ਭੁਤੇਹੋ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੋਹੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੋਹੋ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਨੈਨਦੇਖਿ
ਚਲਤੁਤਮਾਸਾ॥ਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘਟਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਭੂਲਨਭੂਲੈ
ਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੈਪਚਾਸਾ॥ਖਿਨਮੁਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲ
ਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਚਰਨਗੋਬਿਦਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਧਾਈਐਤੇਤੋਹੀਦੁਖੁਹਾਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹ
ਰਿਬਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸੰਤਧੂਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਜਿਸਕਰ
ਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅਨਦਬਿਹਾ
ਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾ
ਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮਹਿ
ਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ਖੂਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੂਹੈਤੂ
ਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਆਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸ
ਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੂਖੁਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈਘਰੀ
ਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉ

ਲਿਵਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੂਪਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰਮੈਪਾਇਆ॥੨
॥੧੮॥੪੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੈਮਨਸਬਦਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲ੍ਹਿਓਕਰਮੁਭਇਓ
ਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੋਨੀਸੰਭਉਸਰ
ਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰ
ਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਸਾਥੇ
॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੇ॥ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀ
ਆਆਸਬਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾਹੇਕ
ਤਜਾਏ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚ
ਤੁਰਅਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸੁਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨਮੋਹਿਉਝੂਠਿਠਗ
ਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲ
ਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
॥ਓਇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚਿਰੀਕੀਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜਿਤਉਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜ
ਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿ
ਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰ
ਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੀਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਓਮੇ
ਰੀਸੁਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧਨਿਪਰਵਾਨਾ॥
ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧੰਨਿਸ
ਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਧੰਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮ੍ਹਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮ੍ਹਰਾਹੀਉ

ਧੰਨਿ

ਕੀਓਕੁਰਬਾਨੋ॥ ੧॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨੋ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁ
ਖਹੁਸੇਵਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨੋ॥ ੨॥੨੩॥੪੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾਉਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਇ
ਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿ
ਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ ੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਿਗਤਿਕੀਨੇ
ਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨ ॥
੨੪॥੪੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨਮੋਹਨੁਮੇਰੇਜੀਅ
ਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸ
ਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥ ੧॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨ
ਭਏਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥੨੫॥੪੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈ
ਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੂਖਮੰ
ਗਲਕਲਿਆਨਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵ
ਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ
॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥੨੬॥੪੯॥ ॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰੁਕਾਹੂਕਉਮਾ
ਣਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੋਜਾਇਪਇਆਗੁਰਪੈਰੈ॥ ੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿ
ਰਗੁਣਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਿਉਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖਘਨੇਰੈ॥ ੨॥੨੭ ॥੫੦॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸ
ਗਲਖਲਾਸੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥

ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਮਛੁਬਿਛੁਰਿਮਹੀਪਿਆਸੀ॥੧॥ਹਾਥਿਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੇਸਦਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥
੨॥੨੮॥੫੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੋਮਨਜਾਤਕਤਹੂਨਵਿਸਮਾਰੋ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨ
ਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਬਭੂਖਉਤਬਭੋਜਨੁਮਾ
ਗੈਅਘਾਏਸੂਖਸਘਾਰੋ॥ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੋਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੋ॥੧॥ਕ
ਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੋ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈਐਬਿਨਤੀ
ਨਾਨਕਇਹਸਾਰੋ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ॥
ਲਾਲਦਿਆਲਗੁਲਾਲਲਡਿਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿਸੁਖ
ਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਆਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਇਓ॥ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਅਪਾਇਓ॥੨॥੩੦॥੫੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈਗੁਰਪੂ
ਰੇਨਮਸਕਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੋ॥
ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਿਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ
॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈਸੁਖੁਹੈਹਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅਨਦਘਨਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾ
ਸਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ॥੧॥ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਤੇਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਇਕਤੁਹੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੁਮਹਿਪਿਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹਿਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੁਮਪਰਵਾ

ਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰੁਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਜਰੀਨਾਤੁਮਹੀ
ਮਾਣਿਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਹਪਾਰਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੩੩॥੫੬
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪੁਨੋਹੀਚਿਤਿਆਵੈ॥ਜੋਕਾਹੂਕੋਚੇਰੋਹੋਵਤਠਾਕੁਰ
ਹੀਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿਦੂਖਅਪੁਨੇਸੂਖਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ॥ਅ
ਪੁਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅਪੁਨੇਪਹਿਤਾਨਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਿ
ਲਖਕਿਨਹੀਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਗੁਰਪਾਏਪੂਰਨਆਸਹਮਾਰੀ॥੨॥
੩੪॥੫੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦਮਾਨੁ॥ਧ੍ਰੋਹਮੋਹਦੂਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇ
ਸੰਗਿਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਰਮਲ
ਕਅਰੁਖਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਗੰਧਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜਨਪਾਨ॥ਦੀਨਬੰਧਰੋਦਾ
ਸਦਾਸਰੋਸੰਤਹਕੀਸਾਰਾਨ॥ਮਾਂਗਨਿਮਾਂਗਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾਮਿਲੁਨਾਨਕਕੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥
੨॥੩੫॥੫੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਅ
ਨਿਕਧਾਵਤਉਰਝਿਓਆਨਜੰਜਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਿਉਸਰੈਨਿਕੇਈਸਹਿਸੰਗੀ
ਊਹਾਨਹੀਜਿਹਭਾਰੀ॥ਤਿਨਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਹਿਤਲਾਇਓਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ
॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਮੇਰਾਨਾਹਮੋਰਬਸਤਾਰੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰ
ਤਨਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋ
ਰੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀਤੂਟੈਨਕਾਹੂਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਟੁਸਾ
ਸਤ੍ਰਉਚਰਤਰਸਨਾਗ੍ਰਤੀਰਥਗਵਨਨਥੋਰੀ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਊਹਾਗੈਲਿ
ਨਛੋਰੀ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਹੋਤਜਗਸੰਤਹੁਕਰਹੁਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਨਾਨਕਭਇਓਮੁਕਤਾਦਰਸਨਪੇਖਤਭੋਰੀ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਟਿਖਟੁਲੀ॥ਪਵਨਅਫਾਰਤੋਰਚਾਮਰੋਅਤਿਜਜਰੀਤੇਰੀਮਾਟੁਲੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਊਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤਝਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਰਬਿ

ਸਾਰਿਉਅੰਧਧੁਲੇਜਿਉਸਫਰੀਉਦਕਕੈਬਹਿਹਾਰਿਤੁਲੀ॥੧॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਕਾਰਝੂਠਰਸ
ਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਬਾਤੁਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਮਝਿਰੇਇਆਨੇਆਜੁਕਾਲਿਖੁਲੈਤੇਰੀਗਠੁਲੀ
॥੨॥੩੮॥੬੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ॥ਕੋਟਿਜੋਧਉਆਕੀ
ਬਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਂਦਰਗਹਭੀਮਾਨਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਵਨਮੂਲੁਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕਹੀਐਕਵਨ
ਰੂਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ॥ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਾਟੀਸੰਗਿਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਓ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵ
ਤੁਮਤੇਜਪਤਾਪਾਤੁਮਤੇਤਤੁਪਛਾਨਿਓ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਕਟੀਜੇਵਰੀਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾ
ਨਿਓ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮ॥ਮਾਨਸੁ
ਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋਰਾਖਾਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਿਮਹਾਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿ
ਸੇਵਕਕੈਕਾਮ॥ਆਪੇਸਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾਰੇਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵ
ਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰਧਾਨ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨੁ॥੨॥੪੦॥
੬੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨੁਧਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾ
ਇਹੁਤਨੁਸੀਤੋਤੁਮਰੈਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੁਮਹੀਦੀਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਤੁਮਹੀਦੀਏ
ਮਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਸੰਤਨਜਾਨਿਆਤੂਠਾ
ਕੁਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨੁ॥ਜਨਕਾਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੪
੧॥੬੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੇਰੀ॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨ
ਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁ
ਮਾਰੈਪਾਈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿ
ਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿਨਿਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥
੨॥੪੨॥੬੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁਆਇਓ॥ਸਰਬਸੁਖ
ਆਨੰਦਸਹਜਰਸਸੁਨਤਤੁਹਾਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸੁਖ

ਕੋਸਾਗਰਜਸੁਸੁਨਤਸੁਮਹਿਜਾਵੋਨ੍ਹਾਇਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਰੰਗਤੁਮਕੀਏਅਪਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ
॥੧॥ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇਸਾਇਓ॥ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖਨਾ
ਨਕਇਹੁਪਾਇਓ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥
ਸਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਸਹਜੇਸੋਕਹੀਐਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਹਤਬਿਕਾਰਅਲ
ਪਮਾਇਅਤੇਅਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ॥ਦਰਸਪਿਆਸਆਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਐਪ੍ਰਿਅਪਾਗੀ॥੧
॥ਅਚਿੰਤਸੋਇਜਾਗਨਉਠਿਬੈਸਨੁਅਚਿੰਤਹਸਤਬੈਰਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨੀਜਗਤੁਠਗਾ
ਨਾਸੁਮਾਇਆਹਰਿਜਨਠਾਗੀ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋ
ਨਪੁਕਾਰੈ॥ਪੂਕਾਰਨਕਉਜੋਉਦਮੁਕਰਤਾਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਤਾਕਉਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਵੈਹਰਿਦਰਗਹਉਹੁਹਾਰੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ
ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੈ॥ਗੁਰਕੇ
ਬਚਨਿਜਪਿਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸੰਸਾਰੈ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਗੁਸਾਈਪੇਖਜੀਵਾਪਰਤਾਪੁ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਓਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਿਸਮ
ਤਬੀਚਾਰਿਓਸਗਲਸੰਭਾਖਨਜਾਪੁ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਸੀਤਲਆਘਾਨੇਸੁਨਿਅਨਹਦਬਿਸ
ਮਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਾਨਕਮਨਿਸਾਚਾਪੂਰਨਪੂਰੇਨਾਦ॥੨॥੪੬॥੬੯॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੋਸਹਸਾਉਤਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਜਾਈਐਬਲਿਹਾ
ਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਓਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਕੇਚ
ਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੀਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੁਅਪੁਨਾਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਸਰਬਫਲਾਦੀਨੇਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੪॥੭੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
ਪਾਵੈ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸਾਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ

ਮਨਿ ਆਰਾਧਿ ਪਰਮ ਸਨਾਵਹਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨ ਨਉਤਨ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰ

ਚਹੁਮਨਤਨਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥
੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈ
ਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕ
ਛੁਕਰਣੀ॥ਇਹੈਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾ
ਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹੁਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖ
ਭੈਹਰਣੀ॥ਮਨਿਬਾਂਛਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥
੭੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸੁਆਦ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿ
ਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈ
ਐਮਿਟਿਜਾਇਸਗਲਬਿਖਾਦ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਵਹੁ
ਲਾਦਿ॥ਸਭਤੇਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮ
ਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਆਇਓਸੁਨਨਪ
ੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿ
ਰਿਦੈਅਰਾਧਹੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮਰੀਦੇਹਤ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥
੭੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮਧਨੁਖਾਟਹੁ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿ
ਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿ
ਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੈਦੁਆਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ

ਗਾ ਕਉਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪਰ
ਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕ
ਹੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੯੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ
॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾ
ਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾ
ਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੯੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨੁ
ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ
ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ
॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੯੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ
ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ
ਗਿਆਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੯੬॥੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ
ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿ
ਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥ ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੯੭॥੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

॥ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀ
ਵਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁਰਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ॥ਹਰਿ
ਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮ
ਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੬੯
॥੯੧॥ਸਾਰਿਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ॥ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਬੰਧ
ਨਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁ
ਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਉਤੁਮਰੈਕਵਨਹਵਾਲਾ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰ
ਪਾਲਾ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ॥੨॥੭੦॥੯੨॥ਸਾਰਿਗਮਹਲਾ
੫॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸ੍ਰਵਨੀਕੀਰਤਨਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤ
ਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ਸਾਰਿਗਮਹਲਾ ੫॥
ਹਰਿਕੋਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥
੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉ
ਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
ਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ਸਾਰਿਗਮ
ਹਲਾ ੫॥ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁ
ਣਗੋਬਿਦਨਿਤਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇ
ਬਿਰਥੀਜਾਂਹਿ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰ
ਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿ
ਸਮਾਹਿ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ਸਾਰਿਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆ
ਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਜਨਮੀਤ

ਸਖੀਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੋਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾ
ਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁ
ਰਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਸੰਗਿ
ਸੁਆਮੀਕਾਸੁਣਿਜੀਵੈਤਿਸੁਸੋਇ॥ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨੁਪੇਖਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨ
ਜੀਵਾਂਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰ
ਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁ
ਤੁਮਰਾਸੁਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਹੀਰਹਣਾਤੁਮਰਾਪੈਨੈਖਾਇ॥੧
॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥੯੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾ
ਰ॥ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹਿਅੰਧ
ਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰੁ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ
॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਰ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਂਗੈਸਾ
ਧਸੰਗਿਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥੯੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਬਿਰਾਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪੁ॥ਆ
ਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਪੂਰਨਸ
ਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਾਪ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇ
ਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਨਹੋਵਤਕੂਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿਆਛਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਇਠਗ
ਉਰੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੋਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰ

ਕਰਤਪੁਕਾਰ॥੧॥ਹੇਗੁਬਿੰਦਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਹਕੀਰਵਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮਨਤਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪੀਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਬਹੁਭਾਤੀਥਿਤਿਨਹੀਕਤਹੂਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਸਾਕਤਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭ
ਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਭਵਜਲਉਤਰਿਓਪਾਰੁ॥੨॥੭੯॥ ॥
੧੦੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰ
ਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤੁਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇ
ਮਾਇਆਮਾਦ॥ਸਹਜਅਨੰਦਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦ॥ਸਨਕਾਦਿਕ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਲਾਦ॥ਪੀਵਤਅਮਿਉਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿਨਾ
ਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ॥ਦਿ
ਨਸੁਰੈਣੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਹਾਬਜਰਬਿਖਬਿਆਧੀ
ਸਿਰਉਠਾਈਪੋਟ॥ਉਘਰਿਗਈਆਖਿਨਹਿਭੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਾਸੇਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇ
ਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈ
ਫੇਟ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਟਾਕ॥ਨੈਨਸ੍ਰ
ਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਾਥਰਞਾਣਿ
ਉਦਰੁਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਆਹਾਟਿ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁ
ਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ
॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੮੨॥੧੦੫
॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁ
ਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀ

ਨਬੈਸਨਪਾਵੈ॥ਈਹਾਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੂਨੀਭਰਮਾਵੈ॥ ੧॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆ
ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਨਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੈਕੀਅਨਦਮੰਗਲ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੨॥੮੩॥੧੦੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ
॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਹਾਰਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁ
ਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪੁਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰਿ॥ ੧॥ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰਿ॥੨॥੮੪॥ ੧੦੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ॥
ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਓਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਾਤਪੀ
ਵਤਸੋਵਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਹੋਵਤਦੀ
ਨ॥ ੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁ
ਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ॥੨॥੮॥ ੧੦੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ॥ ੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨ
ਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨ ॥
੮੬ ॥੧੦੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਰੀਮਨਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਅਨ
ਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾ
ਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਲਾਗੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕ
ਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਹੈਰਸਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲ
ਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਰੀਮਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜੀ
ਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥

ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਨ
ਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੨॥੨੮॥੧੧੧॥ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫॥ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੨੯॥੧੧੨॥ ॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੇਲਾਗੈਧਿਆ
ਨੁ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੂਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨਤਿਸੁ
ਜਾਨੈਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰਾਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕਮਾਂਗੈਦਾਨੁ॥੨॥੩੦॥੧੧੩
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾਉਹਰਿਜਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਿ
ਓਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਜਲਨਿਧਿਊਨਥਾਉਨਕੇਹੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਿਪੂਰਨਗੋਬਿੰਦਜੀਅਦਾਨਸਭਦੇਹੁ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਹੁ
॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭਰਮੇਹੁ॥੨॥੩੧॥੧੧੪॥ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪਰਵਾਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸ
ਭਫਲਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰੇਨੀਸਤਿਗੁਰਕਬਹੂਡੋਲਤ
ਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਨਿਧਿਪਾਂਹੀ॥੨॥੩੨॥੧੧੫॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੫॥ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ॥ਲਾਭੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਪ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀ

ਤਿਉ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਨਿਤ ਧਾਇਓ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਕਹਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੫੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੫੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਗੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੫੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੫੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੇ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਉਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੫੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ

ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੇ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾ
ਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅ
ਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ
ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ
ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾ
ਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿ
ਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋ
ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾ
ਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰ
ਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ
ਮਾਰ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਾਰਿਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰ
ਸਧਿਆਨੀ॥ ੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੋਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅ
ਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੦੪ ॥੧੨੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰਤੁ
ਮੈਜਗਦੀਸ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਐਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂ
ਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥ ੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕ
ਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥ ੨ ॥
੧੦੫॥ ੧੨੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੫॥ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾ
ਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵ
ਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥ ੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰ
ਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ
॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿ
ਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥ ੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾ
ਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨੯ ॥

॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
॥ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ ੬॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਹ
ਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਿਕਰਤੇਮਹਾਕੇਲ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨ
ਬਿਸਥਾਰ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲ॥ ੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰ
॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਈਆਨਆਨਰੂਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ

ਪਿਆਏਅਬਹੋਜਮਹਿਮੇਲਾ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦ
ਤੰਗਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿ
ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸ
ਟਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰ
ਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿ
ਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀ॥
ਦੇਹੁਦਰਸਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੫॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕਿਰਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨ
ਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁਆ
ਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥
੨॥੩॥੧੩੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿਹਰਿਹਰੇਮਨਧਾਰੇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਸਰਨਪਰ
ਨਸਾਧੂਆਨਬਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਹਿਮਹਾਪੁ
ਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਹਤਜਨ
ਮਰਹਤੇ॥ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੫॥ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ
ਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਂਛੁਦੈਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥
੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸ॥ਜਿ
ਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨਾਉਰੂਪ
ਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਨਲਾਲ

ਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੋ।ਪੰਚਤੇਏਕੁਛੂਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ।੧॥ਰਹਾਉ। ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਓਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮੋਹਾ।ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ।ਪਾਇਓਹੈਗੁਨਨਿਧਾਨਸਗਲਆਸਪੂਰੀ।ਨਾਨਕਮਨਅਨਦਭਏ
ਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੀ।੨॥੬॥੧੩੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ।ਖੋ
ਜਤੀਦਰਸਾਰ।੧॥ਰਹਾਉ। ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ।ਅਨ
ਦਰੂਪਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ।ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ
।ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ।੨॥੭॥੧੩੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫॥ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ।ਜਾਨਤੇਦਇਆਰ।੧॥ਰਹਾਉ। ॥ਮਾਤਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈ
ਮਨਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਾਇਓ।ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉਗਾਵਉਹਰਿਹਰੀ।੧॥
ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਰੀ।ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹ
ਰੀ।੨॥੮॥੧੩੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ।ਕੀਟਹਸਤਿ
ਪਾਖਾਣਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ।੧॥ਰਹਾਉ। ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੂਰਿਸੰਗੇ।
ਸੁੰਦਰਰਸਾਲਤੂ।੧॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ।
੨॥੯॥੧੩੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ।ਉਪਜਤਾ
ਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰਅਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋ
ਹੇ।੧॥ਰਹਾਉ। ॥ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਹੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਸਹੀ।
ਉਨਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ।੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀ
ਨੀਜਮਕੀਫਾਸਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੇ।੨॥੧੦॥੧੩੯॥ ॥
।ਰਾਗੁਸਾਰੰਗੁਮਹਲਾ ੯॥
॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥
।ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ।ਕਾਂਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਕਾਹੂਕੋਭਾਈ।੧

ਗੀ

ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨੁ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹੀ॥ ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਨਿ ਸੰਤਨ ਗਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥੨॥੨॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੨॥੩॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਿ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮੈ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇ॥੨॥ ੪॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵ

ਨੁਮਨਮੇਰੇਹਰਿਚਿਤੁਰਸੀਚਿਤਲਾਈ॥ਚਿੰਤਮਣਿਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨੋਹਰਨਿਰਭਉਸਹ
ਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਹਚਲਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਸਭੁਕੋਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੂਤਮੁ
ਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗੁਲਭਈਮਨਿਭਾਈ॥੫॥ਸਹਜਸ
ਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਂਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀਨਿਜ
ਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥੬॥ਸੁਧਰਸਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸਾਈ॥ਤ
ਹਹੀਮਨੁਜਹਹੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰ
ਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਾਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾ
ਈ॥੮॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੂ
ਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਜਲੇਹਉਮਮਤਾ
ਪ੍ਰੇਮੁਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੰਗੀ॥
੧॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚ
ਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਬਡਭਾਗੀ॥੨॥ਅਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰ
ਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥
੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁ
ਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨੁਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਹੀਅ
ਨਪੂਜਾ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥ਮਨੂਆਮਾਰਿ
ਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਬੂ
ਝਬੁਝਾਈ॥ਅਗੰਮਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ਸੁਭਰਸਭਰੇਨਾਹੀ
ਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕਹਉਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦ
ਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥੮॥੨॥ ॥ ॥ ॥

॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥ ੴ

॥ਘਰੁ ੧॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁ
ਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭਗਤਾਕਾਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪੈ
ਨ੍ਹਣੁਭਗਤਿਬਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖ
ਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੂਆਡੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦਅਪੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮੁਕ
ਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਈ॥੫॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿ
ਰਵਿਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥
ਦੁਬਿਧਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਿਝੂਠੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੇ॥੭॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਅਕਥੁਕ
ਥੀਐਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਣੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੮॥

॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉ
ਭੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮ
ਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰ
ਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਰਸਿਰਾਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਜਾਣਿਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖ
ਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗਉ

ਨਨਿਦੂਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚੁਸਬਦੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਨਿ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਾਏ॥ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿ
ਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
ਕਰੇਸੋਈਜਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬ
ਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿ
ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਗਹਰਗੰ
ਭੀਰਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਇਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾ
ਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆ
ਗੀਮੈਤਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਮੋਹਿਦੀਨਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸ
ਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤਿਆਆਵਾਗਉਣਸੰਸਾਰ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ॥੫॥ਜਿਨਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੬
॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕ
ਸੇਜਨਥਾਇਪਏਹੈਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥੫॥ਸਾਰਿਗਮਹਲ ੫॥ ॥
॥ਘਰੁ ੧॥

॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠ
॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਾਣਾਰਾਉ

ਰਾਜ ਭੇਟੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਕਹਾ ਇਉ ॥ ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘ
ਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ
ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ ਨੀਰੁ
ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੀ
॥੫॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੀ ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ
ਕੀ ਤੇ ਤੈ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ
॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ ਹਮ ਨਾਨੇ ਨੀਚ ਤੁਮ ਬ
ਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ
॥੮॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥
ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿ
ਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮ
ਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ
॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ
ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ
ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਅਨਿਕ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾ
ਨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅ

ਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਲੇਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥ ੭ ॥
ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ
॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥ ੮ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰ
ਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥
੯ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਿ
ਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰ
ਤੁ ਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ
ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਛੰਤ ॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ
ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ
ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ
ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ ਪੂਰ
ਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘ
ਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ
॥ ਹੀਉ ਅਰਾਪਉ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ
ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕ

ਤਾਪਾਇਆਪਾਇਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਤਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਨਾਨਕਮਨਮੋਹਿਓਪੂਛੈ
ਦੀਨਮੇਰਾਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਪੋਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰ
ਨਕਸਾਇਆ॥ਚਰਨਕਸਾਇਆਸੇਤਸੋਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਗਵਾਇਆ॥ਕ
ਇਆਪਰਗਾਸੁਗਿਰਿਦੈਖੁਲ੍ਹਾਸੁਖਕਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਦੂਖਨਾਠਾਸੂਖਪਾਇਓਮਹਿਊਠਾਮਹਾਅ
ਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥
੪॥੧॥ਵਾਰਸਾਰਿਗਕੀ॥

॥ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ॥ਗੁਰਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿਵਲੁ
ਮਨਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰੁਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ॥ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈ
ਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰ
ਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ਨਭੀਜੈਰਤੇਹੋਵਹਿ
ਧੂੜਿ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਵਛਿਅਖ
ਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋਹਿ॥ਨਾਮ
ਬਿਹੂਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਈ॥ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆ
ਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵ
ਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸ
ਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆ
ਖੀਐਜਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿਸੈ
ਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਵਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕ

ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਨਿਸਿਥਾਪਿਜੀਆਕਉਭੇਜੈਜਿਨਿਸਿ
ਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀ
ਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁਮਤਿ
ਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾ
ਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾ
ਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ ॥ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿ
ਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਲਿ॥ਵਸਤੁਲਈਵ
ਣਜਾਰਈਵਖਰੁਬਧਾਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਹਾਲੈਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥ਥੋੜਾਕਿਨੈਨਮੰ
ਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤੁਲਾਏਰਾਸਿ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ॥ਜੀਵਿਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ॥ਕੇਤਿਆਕੇਬਾਪ
ਕੇਤਿਆਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੂਏ॥ਆਗੈਪਾਛੈਗਣਤਨਆਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿ
ਹੂਏ॥ਸਭੁਕਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਮਰੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜਾਭ
ਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋਆਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰੁਮੋਹੁਹੇਤੁ
ਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮ
ਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮ
ਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਤਿਨੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ॥੧॥
ਮਃ੨॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾ

ਨਾਹਿ॥ਕਰਤਾਜੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਦਾਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇ
ਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਮਤਿਪੰਖੇ
ਰੂਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ॥
੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿਰੈ
ਸਾਹਿਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨ
ਕਾਸਾਈਭਲੀਕਾਰੁ॥ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋ
ਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕ
ਸਦੇਉਠੀਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਿਫਤਿਜਿਨਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰੁ॥ਕੁੰਜੀਜਿ
ਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਤਿਨਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿ
ਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉ
ਠਦਿਆਨਵਿਸਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੋਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿ
ਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ॥ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ॥ਵਡਾਆ
ਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲ॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ॥ਕਿਉਕੰਡੈ
ਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖ
ਅੰਧਿਆਅੰਧੀਧਾਤੁ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਖਣਿਅ
ਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਆਖਣਿਜਾਪੀਆਖਿ॥ਇਕਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧ

ਪਉਰਪਰਿਨਗਾਤਿ॥ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾ
ਕਰੇਘਟਅਉਘਟਥਾਪਿ॥ਆਖਣਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸ
ਭੁਦੁਖਗਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪ
ਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਲੋਕ
ਮਹਲਾ ੧॥ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਅੰਨੀ
ਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰਿਹਐਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਿ
ਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾ
ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆ
ਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ॥ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿ
ਆਵਕੀਪੜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਪਾਣੀ
ਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀਸਭੁਖਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿ
ਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਲੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥
ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ॥੭॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁ
ਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾ
ਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁ
ਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾ
ਰੀਅਹਿਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹੁ॥ਭਸੋਭ
ਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈ

ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰੁ ਦਸੁਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੑੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ
ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭ
ਨਾਲਿ [illegible] ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥
ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ
ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ
ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸ
ਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋ
ਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵ
ਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰ
ਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤ
ਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ
ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾ ਕੋ
ਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾ
ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰ
ਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇ

ਆ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾ
ਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ
ਸਭ ਵਾਰੁ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭ ਭਾਰ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ
ਪਾਤਾਲ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸ
ਕੀਜੈ ਕਾਰ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਆਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ॥ ਪੁਛਾ ਗਿਆ
ਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ
ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰ॥ ਆਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ॥ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕ
ਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰੁ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤੀ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਹਉ
ਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਉ ਮੰ
ਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇਆ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ॥ ਤੁਧੁ
ਆਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ
ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰੁ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰੁ॥ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ
ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ
ਐ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ॥
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ
॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਧੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇ
ਵੈ ਸੋਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ॥ ਜਾ

ਬੂਡੇ ਤਾ ਮੂਏ ਸੈ ਸੋਈ । ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ।੧। ਮ: ੧ । ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ । ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ । ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆ
ਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਦੇਖੈ । ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ।੨। ਪਉੜੀ ।
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ । ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾ
ਈ । ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ । ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾ
ਈ । ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ।੧੩। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ । ਕਲਿ ਹੋਈ
ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ । ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ । ਜਿਨ ਜੀ
ਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ । ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ।੧।
ਮ: ੧ । ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ । ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ
ਅਹਾਜੁ । ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ । ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅ
ਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ।੨। ਪਉੜੀ । ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ । ਖਿੰ
ਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ । ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ।
ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ।੧੪।
। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ । ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ । ਵਿਛੁ
ੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਉ । ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ । ਨਾਨਕ
ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ । ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਾਖ । ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾ
ਸਿ ।੧। ਮ: ੧ । ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ । ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ । ਸਾਦ ਸ
ਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ । ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ । ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇ
ਆ । ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ । ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ । ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ
ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ । ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ।੨।
ਪਉੜੀ । ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ । ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪ

ਰਗਟੀਆਇਆ।ਅੰਦਰਿਗੋਇਸੋਨਿਕਲੈਨਹਛੈਪਾਇਆ।ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ
ਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਜੇਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ।੧੫।ਸ
ਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧।ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨਬੀਚਾਰੁ।ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾ
ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ।ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ।ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆਨੁਵਿਚਿਆਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ
ਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ।ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ।ਨਾਨਕ
ਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ। ੧।ਮਃ ੧।ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗ
ਨਰਕਕਾਬੀਉ।ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ।ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿ
ਸਚੋਸਚਾਨਾਉ।ਸਚੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ।ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾ
ਸਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ।ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ।੨।ਪਉੜੀ। ॥
ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ।ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੂਧੁਪੀ
ਆਇਆ।ਮਨਮੁਖੁਅਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਾਵਾਇਆ।ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੀਐਬਿ
ਖੁਕਾਫਲੁਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ।੧੬।ਸਲੋ
ਕਮਃ ੧।ਮਰਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ।ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲ
ਦਿਚਲੇਇਕਨੇਬਧੇਭਾਰੁ।ਇਕਨਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ।ਲਸਕਰਸਣੈਦਮ
ਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰ।ਨਾਨਕਢੇਰੀਛਾਰਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰੁ।੧।ਮਃ ੧।ਨਾਨਕ
ਢੇਰੀਢਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ।ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ। ੨।
ਪਉੜੀ। ।ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਢੇਨਕਵਢਾਇਆ।ਮਹਾਕਰੂਪਦੁ
ਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ।ਭਲਕੇਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾ
ਇਆ।ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ।ਨਾਨਕਪਇ
ਐਕਿਰਤਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ।੧੭।ਸਲੋਕਮਃ ੪।ਸਭੁਕੋਈਹੈਖ

ਸਮ ਕਾਯਸ ਸਮ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬਜਸ ਬਕਾ ਸਚ ਥਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਇਉ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਫਲਿਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿ
ਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਸਚੁਵਰਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣਸਪਰ
ਧਾਨ॥ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤਕੋ
ਈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇਦੁ
ਆਰਜੇਠਾਕੈ॥ਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਰਾਖੈ॥ਤਉਨਾਨਕਮ
ਨੁਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਂਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਕਿਆਦੀਜੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਹੇਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁਰਾਇ
ਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਮਾਇਆਧੁਹਿਗਈ
ਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮ
ਲਾ ੧॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥
ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ
॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਮਨਹੁਜਿਅੰ
ਧੇਕੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣ
ਹਿਕਹਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣ
ੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅ
ਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤੁਹੈ
ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ॥ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਂਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਹੋਰੁਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮ
ਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਾਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ
ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾ ਦਸ ਵਿਖਾ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹ
ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾ
ਨੁ ਮਾਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਇ
ਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵ
ਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥
ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ
ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ
ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ
ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿ
ਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ
ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬ
ਣਾਈ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥ ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸ
ਭਾ ਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛ
ਡਾਈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲ
ਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੇ
ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਮ:੪ ੧॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰੁ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧ
ੰਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹ
ਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਹ
ਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ਨਾਨ
ਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਇਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰ॥ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿ
ਚੋਰੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿ
ਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀ
ਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਓ
ਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਜਿਚਰੁਇਹੁਮ
ਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ
॥ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇ
ਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਸੋਜਪੁਤਪੁ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨ
ਵੀਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੂਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈ
ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵ
ਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੨੭॥ਸਲੋਕਮ:
੩॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁ
ਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ

ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮਧਿਆਇਤੂੰਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਿਸਾਰਿਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆਅੰਦਰਿਦੁ
ਖੁਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੋਈ॥ਜ
ਮਕਾਲੁਮਿਲੈਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲਾਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਟੁਲੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨੮॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਗੁਰਕਾਕਹਿ
ਆਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥
ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾਦੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿ
ਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਂਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦੇਖਾਇਆਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੨੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੧॥
ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾ
ਚਿਤਵਹਿਬਿਕਾਰ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਓਥੈਹੋਹਿਕੂੜਿਆਰੁ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ
ਅਨੁਆਪਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩
॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵ
ਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿਆ॥ਵਲਛਲਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇ
ਆਹਰਿਆਣਿਆ॥ਜਮਕਾਲਿਨਿਹਾਲੇਸਾਸਆਵਘਟੈਬੇਤਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾ
ਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ॥੩੦॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾ
ਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਮੂਰਖਮਿਲੈਸ
ਜਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕ

ਦੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਆ
ਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ
ਸੇਵਦੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ। ੨
। ਪਉੜੀ। । ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਏ ਨਿਰਾਸੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਾਸੁ ਅਲਿਪਤੁ ਲਿਵ ਲਾਇਆ। ਉਨਾ
ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲ
ਏ ਮਿਲਾਇਆ। ੩੧। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩। ਪਰਾਈ ਅਮਾਨ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰੁ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ। ਅੰਨੇ ਵਸਿ ਆ ਮਾਣਕੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ। ਉਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ। ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ
ਤਾ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਾਇ। ਉਪਾਇ ਜੀਉ ਸਦੁ ਤੁਲਈ ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾ
ਇ। ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵ
ਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ। ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਏ। ਨਾਨ
ਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ। ੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ। ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ
ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ। ਮਨਮੁਖ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਵਾਰੇ। ਉਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ। ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰੇ। ੨। ਪਉੜੀ। । ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ। ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ। ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾ
ਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ। ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ੩੨। ਸਲੋਕੁ ਮ: । ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ

ਮੁਹੇਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਜਗਿਅਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਪੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤ
ਨੁਧੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰ
ਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆ
॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢਹੁਉ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤੁਅ
ਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮ
ਨਿਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੪॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬਿੰਦੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸ
ਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦੁ॥੨॥ਮਃ ੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਦੁਖੁਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਸਭਧਰਤੀਭਈਹ
ਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾਇ॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾ
ਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦੁਹੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ
॥ਜਨਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ
॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ
ਆ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੩੪॥

॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆ
ਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈ
ਕਾਰੁ ॥ ੩੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ
ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥
ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮ
ਃ ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ
ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ
ਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨ
ਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ੩੫ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ

॥ ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾ

ਰਿਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ॥ ੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੇ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਮਨ
ਖਿਖਿ ਆਥੇ ਨ ਜਾਇ ਇਹੁ ਲੇ ਜਾਤੁ॥ ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾ
ਤੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ
ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤੁ॥ ੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲ
ਤ ਸੰਗਾਤ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ॥
ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਸਤੋ
ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੋ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬ
ਸੈ॥ ੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾ
ਵੈ ਚੜੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ॥ ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ
ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾ
ਰੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ॥

॥ ॥ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਭੂਲੈ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ॥ ਕਾਏ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੈਸੇ
ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ॥ ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋ
ਹ॥ ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰੁ॥ ਮਧੁ ਲੀਨੋ
ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ॥ ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ॥ ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ॥ ੨॥
ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ॥ ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹ
॥ ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕ
ਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੪॥ ੧॥
॥ ਸਾਰੰਗ॥ ॥ ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪ

ਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪੁਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥
ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪ
ਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗ॥ ॥
ਦਾਸੁਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤ
ਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤੁਨਛੂਟੈਮੋਹਿ॥
ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤਉਫੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀ
ਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ
॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗ॥

॥ਬਾਣੀਰਾਮਦਾਸਜੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤੈਨਰਕਿਆ
ਪੁਰਾਨਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੂਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਕਾਮੁਨਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਬਿਸਰਿਓਲੋਭੁਨਛੂਟਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੂਟੀਨਿ
ਫਲਭਈਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ਬਾਟਪਾਰਿਘਰੁਮੂਸਿਬਿਰਾਨੋਪੇਟੁਭਰੈਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਹਿਪ
ਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋਈਅਬਿਦਿਆਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿੰਸਾਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੂਟੀ
ਜੀਅਦਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਰਾਮਾਨੰਦੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩
॥੧॥ ॥ਛਾਡਿਬਿਮਖਨਕੋਸੰਗਿ॥

॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
॥ਸੂਰਦਾਸਜੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਗਬਸੇਹਰਿਲੋਕ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਬਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਦਸਹਜਧੁਨਿਝੋਕ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਥੋਕ॥ਆਨਬਸਤੁਸਿਉਕਾ
ਜਨਕਛੂਐਸੁੰਦਰਬਦਨਅਲੋਕ॥੧॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿ
ਜੋਕ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ॥੨॥੧॥ ॥ ॥

॥ਸਾਰੰਗਬਾਣੀ॥

ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾ
ਈਮਨਕਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਹਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਗੇਕਉਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬਾਂਧਹੁਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇਸਭਾਂਡੇਕਾ
ਇਤਨਕੁਲਾਗੈਠਨਕਾ॥੧॥ਸਗਲਧਰਮਪੁੰਨਫਲਪਾਵਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਹੁਸਭਜਨਕਾ
॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ ੧॥ ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿ
ਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ॥ਅਪਨੀਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੁਧਨੋ
ਸੇਵਹਿਤੁਝੁਕਿਆਦੇਵਹਿਮਾਂਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਹਿਨਹੀ॥ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਜੀਆ
ਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੂਚੇਹੋਹੀ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਮੈਲੇਹਛੇਹੋਹੀ॥੩॥ਜੇਹੀਰੁਤਿਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ
॥ਨਾਨਕਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁਤਿਕੇਹੀ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਕਰਉ
ਬਿਨਉਗੁਰਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿਘਨਘੋਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਾ
ਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈ

ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਮਿਲੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹਜਿਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿ
ਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇ
ਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਵਰੁਸੋਹਾਗੁਹਰੀ॥
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣੁ
ਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋ
ਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇ
ਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਧਨੁਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇ
ਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾ
ਰਿਨਨ੍ਹਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਜਤਕੋਤਤ
ਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆ
ਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾ
ਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂ
ਤਾਰਣੁਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥ
ਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸੁਪਹਿਦੇ
ਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾਤਾਰਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾ
ਮਿਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿ
ਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ
॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭ

ਕਉਆਣਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿ
ਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥
੨॥ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਜਗੁਤੁਮਾਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ
ਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ
॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੪॥ਮੁਕਤਿਭਏਬੰਧਨਗੁ
ਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਈ॥੫॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰ
॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਰ॥੧॥ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰ
॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਾਈਐ
ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਰ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਕਾਇਆਮਹਲੁ
ਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ
ਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਘਰੁ ੨॥ ॥ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈ
ਜਾਤਿ॥ਕਾਇਆਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁ
ਤਾਕੀਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਡੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਊਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਇਆ
ਲਿ॥ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੋਜਪੈਹਿਆਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈ
ਸਾਨਾਇ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈਸੋਇ॥ ਰਖਜਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵ
ਕੁਜੇਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ॥ਵਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਣ੍ਹੀਆਪਹਿਰੈ

ਸੋਇ॥੪॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਦੇਖੁਵੇਛੁੜਾਇਕਿਦੁਖਭੂਖ॥ਇਕੁਦੁਖਸਕਤਵਾ
ਰਜਮਦੂਤ॥ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੧॥ਦਰਦੁ
ਹੋਵੈਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰਿ॥ਐਸਾਦਾਰੂਲਗੈਨਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਕੀਏਰਸਭੋਗ॥ਤਾਂਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗ॥ਮਨਅੰਧੇਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇ
ਦਾਰੂਲਾਇ॥੨॥ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ਮਾਣਸਕਾਫਲੁਘਟਮਹਿਸਾਸੁ॥ਸਾ
ਸਿਗਇਐਕਾਇਆਢਹਿਪਾਇ॥ਤਾਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨਖਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆ
ਨਿਰਮਲੁਹੰਸੁ॥ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸੁ॥ਦੂਖਰੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ॥
ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਦੁਖੁਮਹੁਰਾਮਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ
॥ਸਿਲਾਸੰਤੋਖੁਪੀਸਣੁਹਥਿਦਾਨੁ॥ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾ
ਰੈਠੇਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਂਵ॥ਰਥਿਫਿਰੰਦੈਦੀਸਹਿਥਾਵ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥ਓਥੈਦਿਹੁ
ਐਥੈਸਭਰਾਤਿ॥੨॥ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਂਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥
ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥
ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀ
ਮਾਇ॥੪॥੩॥੮॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ॥ਲੰਮਾਨਕੁਕਾਲੇਤੇ
ਰੇਨੈਣ॥ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣ॥੧॥ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂਅਸਮਾਨੀ॥ਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥ
ਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ਜਲਿਥਲਿਡੂੰਗਰਿਦੇਖਾਂਤੀਰ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਰ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨਿ
ਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰ॥ਜਿਉ
ਵੇਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਂਬੀਰ॥੩॥ਨਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗ
ਨੀਸਨਬੰਧ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਗੁਰਪੀਰ॥ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥
੪॥੯॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੩॥ਘਰੁ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈਆ
ਪਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕਉ
ਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ੧॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ
ਐ॥ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਵੇਦਪ
ੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਏਹੁਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇ
ਆਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕੋਜਾਣੈਚੂਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ਹਮਦੀਨਮੂ
ਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਦਾਸਾਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁ
ਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੂਅਪਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ ੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੩॥ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ਮਨ
ਰੇਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਅਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਹੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਇ॥ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵ
ਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ ੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰਭੇਟਿਐਮਨੁਮਰਿਰਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿ
ਛੂਨਜਾਇ॥ਚਉਥੈਪਦਿਵਾਸਾਹੋਇਆਸਚੈਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੩॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਇ॥ ੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥

॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ
ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾ
ਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ
ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ
ਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾ
ਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹ
ਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰ
ਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸ
ਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸ
ਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉ
ਰਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦੇ ਗਾਂਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬ

ਸੁਖੁਭੀਤਰਿਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨ
ਚੂਕੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਰਾਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ
॥ਇਹਿਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾਏ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨ
ਬੂਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ
॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਨਿਰਮਲਮਤਿਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ
॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸੇ
ਵਾਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉ
ਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਿ
ਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸ
ਦਾਹਰਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥
ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮੁਕਾਬਾਧਾਇਕਖਿਨਮਹਿਦਹਦਿਸਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜੇਆਪੇਨਦਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਇਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਿਵਸਿਆਵੈ॥ਇਸਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੂਜਾਣੈ
ਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂੰਭਉਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥
੪॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਇਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾ
ਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀਪਾਈ॥ਕੋ

ਇਸੁਪੇਖਿਸਹਜਿਬੁਝਾਵੈਤਿਨਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋ
ਈਇਹੁਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੇਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪਿਗਵਾਏ॥੪
॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾ
ਤੀਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸੇਤੀਲਿਵ
ਲਾਈ॥੨॥ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨੑਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁ
ਵਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਰਹਿਆਸ
ਮਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮ
ਹਲਾ ੩॥ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਲਦਿਆਅਜਗਰਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿ
ਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗ
ਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾ
ਰਾਸਭਵਰਤੈਆਕਾਰੀ॥ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੨
॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਕਾਰਿ॥ਹਰਿਜਨਕਰਣੀਊਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਘਰੁ੨॥
ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇ
ਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇ
ਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਬੂਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਂਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਾਰੈ॥

ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਹਉਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀ
ਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾ
ਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ॥ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਐਥੈਓਥੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕ
ਉਕ੍ਰਿਪਾਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥
੫॥੧॥੧੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾ
ਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁ
ਬਿਧਾਖੋਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲ
ਗੈਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ
॥ਦਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਭਰਮਿਭੂਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖ
ਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥
ਹਾਜਰੁਹਜੂਰਿਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦ
ਜਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥
ਹਉਜੀਵਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕ
ਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹੇ
ਮੁਗਧਗਵਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨
॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆ

ਪੇਖਹੁ ਸੇਵਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀ
ਦ ਨ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨
॥ ਨਾਮਹੀਣੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿ
ਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁ
ਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਚਹੁ
ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥ ੨੨॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨ
ਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ
ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ
ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਬਾ
ਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾ
ਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ਗੰਗਾਜਮਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂ
ਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥
੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਮਜਨੁਨਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮ
ਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾ
ਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥ਜਿ
ਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁ
ਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭ
ਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂ
ਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠ
ਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉ
ਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁ
ਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ
॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉ
ਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹ
ਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥
ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵ
ਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁ
ਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜ
ਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿ
ਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਅਪੂ

ਜਹਿ ਮਜਨੁ ਸਰੀਰਿ ਹਰਿ ਸਿਖ ਬਿਰਖੀ ਘਾਲ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥ ਪੂਜ ਅਖਿੰਡ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕ
ਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਉ ਪ੍ਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰ
ਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ
॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ
ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤਿ ॥੧॥ ਗਿਆ
ਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ
ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ
ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ
ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ
॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦ
ਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾ
ਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦ
ਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ
ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ

॥੪॥੬॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ
ਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ॥ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵ
ਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ॥ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ
ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿ
ਲਲਾਈ॥੨॥ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏ
ਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰ
ਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈ
ਹੁ ਮਿਲਾਈ॥ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ॥੪॥੭॥ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪॥
॥ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ॥੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ॥੨॥ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੀ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ
ਕਾ ਸਭ ਸੋਰੁ॥੪॥੧॥੮॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪॥ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬ

ਣਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉ
ਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ
॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੩੧ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਿਆ
॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿ
ਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬ
ਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥
੨ ॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀ
ਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ
ਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾ
ਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੂਲ
ਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚੰਚਲ
ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸ
ਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ
ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬ

ਸਰਣਿਤੁਹਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹਰੁਕਰਿ
ਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਾਰਜੁਸਗਲਅਰੰਭਿਓਘਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੋਸਾ॥੧
ਸੁਨੀਐਬਾਜੈਬਾਜਸੁਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਗ੍ਰਿਹਿਮੰਗਲਸੁਹਲਾਵੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨੂਆਲਾਇਸਵਾਰੇਥਾਨਾਂਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾ
ਹੁਨਮਿਲਿਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿਵਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਆਇਬਸੇਗ੍ਰਿਹਿਆਸਨਿਤਬ
ਹਮਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏਸੁਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੩॥
ਸਖੀਸਹੇਲੀਭਏਅਨੰਦਾਗੁਰਿਕਾਰਜਹਮਰੇਪੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਰੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾ
ਤਾਛੋਡਿਨਜਾਈਦੂਰੇ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਤਿ
ਕਰਿਦੋਖਜਠਰਕਉਭਰਤੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਛੋਡਿਆਨਕਉਪੂਜਹਿਆਤਮਘਾਤੀਹਰਤੇ
॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰਭ੍ਰਮਹਿਬਹੁਜੋਨੀਟੇਕਨਕਾਹੂਧ
ਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਆਗਿਸੁਆਮੀਆਨਕਉਚਿਤਵਤਮੂੜਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ॥
ਕਾਗਰਨਾਵਲੰਘਹਿਕਤਸਾਗਰੁਬ੍ਰਿਥਾਕਥਤਹਮਤਰਤੇ॥੨॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਸੁਰਸੁਰ
ਜੇਤੇਕਾਲਅਗਨਿਮਹਿਜਰਤੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਚਰਨਕਮਲਨਕੀਤੁਮਨਡਾਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਤੇ
॥੩॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
ਘਰੁ ੧॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਓਇਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿਹਮਾਰੀਲਾਗੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਜਾਗੀ॥
ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਭਏਮਨਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੰਗਿਰਾਂਗੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਇਕੀ
ਏਸੰਤਮੀਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਭਏਬਡਭਾਗੀ॥ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਬਰਨਿਨਸਾਕਉਰੇਨੁਨਾਨ
ਕਜਨਪਾਗੀ॥੨॥੧॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਈ॥
ਸਗਲਸਹੇਲੀਸੁਖਭਰਿਸੂਤੀਜਿਹਘਰਿਲਾਲੁਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੋਹਿਅਵ

ਦ੍ਰਿਗਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਦਾ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਾਰ ਬਾਰਿ ਜੋਧ੍ਰ
ਕੁਸੈ ਗਿਰਤੀ ਇਹੁ ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੀਛਾਈ ॥੧॥ ਕਟੀ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ
ਪੁਰਖੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨
॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆ
ਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥
੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ
ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ
ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨ
ਦੂਖ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ
ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸ
ਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨੁ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖ
ਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨

॥੬॥੧੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਘਨਿਹਰਬਰਸਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਟੇਕਲੇਸਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਸਭਬੂਝੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇਬਹੁਰਿ
ਨਕਤਹੂਧਾਇਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਉਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਇਆ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਇਆ॥੨॥੭॥੧੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
॥ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨ॥ਚਿਤਹਿਉਲਾਸਆਸਮਿਲਬੇਕੀਚਰਨਕਮਲਰਸ
ਪੀਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਤੁਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਅੰਤਰਿਲਾਗੀ
॥ਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੇਰੋਰਾਮੁਪਿਆਰਾਸੇਮੂਏਮਰਿਜਾਂਹੀ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗ
ਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੨
॥੮॥੧੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੈਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤਨਮੀਨਤਨਮ੍ਰਿ
ਗਤਨਬਰਾਹਤਨਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਨ
ਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੈ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁਕਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੋਦੂਖੁਬਿਦਾਰੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਾਬਿਖਿ
ਆਰਸਇਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੨
॥੯॥੧੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਓਹਰਿਹਾਟੁ॥ਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਂਝੀਕਰਿਜਨ
ਸਿਉਜਾਉਨਜਮਕੈਘਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਰਾਖੇਭ੍ਰਮਕੇਖੁ
ਲੇਕਪਾਟ॥ਬੇਸੁਮਾਰੁਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਾਹਾਚਰਨਨਿਧਿਖਾਟ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅ
ਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਿਲਬਿਖਕਾਢੇਹੈਛਾਂਟਿ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਜੋ
ਨੀਮਾਟ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਹਿਰਾਨੋ॥
ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਊਬਿਰਲਾਸੇਵਕੁਪੂਰਨਭਗਤੁਚਿਰਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਤਉਤ
ਡੋਲਿਡੋਲਿਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਤਨੁਧਨੁਹੋਤਬਿਰਾਨੋ॥ਲੋਗਦੁਰਾਇਕਰਤਠਗਿਆਈਹੋਤੌਸੰ
ਗਿਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਪੰਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚਇਹਸੰਕਟਫਿਰਿਆਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਪਾਹਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਮਾਨੇ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਰੀਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਾਖੇਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾ
ਆਈ॥੧॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨ
ਜਾਈਪ੍ਰਭਦੀਸੈਸਭਨੀਥਾਈ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪਿਲੀਏਲੜਿ
ਲਾਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ਮਲਾ
ਰਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰੋਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿ
ਪੰਖਲਗਾਇਮਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੂਸੇਵਕਰੀ
ਜੈ॥ਧਾਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲ
ਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥
॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਲ
ਦੀਨੇਅਪੁਨੋਜਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜਗਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾ
ਇਓ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਪੁਨੋਦਾਸੁਰਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਗੀਕ
ਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿ
ਸ੍ਵਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥
॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਂਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੀਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇਗੁਨਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਧੂਰਿਕਰਉ
ਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਭਉਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਭੇਟਿਐਨਹੋਇਜੋਨਿਅਉਤਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਜਨੁਪਾਏ॥ਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿ

ਆਏ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਰੋਜੀਵਨੁਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰੋਵਰਤਣਿਗੁਰੁਪਰਵਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇ
ਰੋਖਸਮੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੯॥
॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾ
ਏ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂ
ਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿਆਠਪਹਰਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇ
ਰਾਨਾਂਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁਕਮੁਰਜਾਇ॥ਭਾਣੈਬਖਸਭਾ
ਣੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹਾਂਸਿਰਿਆਂਕਾਕਰਤਾਆਪਿ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਂਈਤੇਰੇਪਰਤਾਪ॥੩
॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਪਰਮੇਸਰੁਹੋ
ਆਦਇਆਲੁ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਾਰਜਆਏ
ਪੂਰੇਰਾਸੇ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੈ
ਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਖੁਭੰਨਾਭੈਭੰਜਨਹਾਰ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਤੀਸਾਰ
॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆ
ਕਰਤੈਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿਜੰਤ॥ਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਨਿਤਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਆਪੇਆਪਿ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪ॥
ਨਾਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਭ੍ਰਮੁਭ
ਉਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾ
ਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੂਖਤੇ

ਰਖੈ॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਛਾਏ॥ ੨॥ਗੁਰਕੇਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਏ॥ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸੁਰਸਾਚੈਨਾਏ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਭੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਗੁਰਸੰਗਿਰਾ
ਚੀ॥ ੩॥ਗੁਰਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਨਤੇਤਿਆਗੀ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਚਰਨਨਿਵਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਚੁਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥੨੨॥ ॥ ॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
॥ਪੜਤਾਲਘਰੁ ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿ
ਅਦਇਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕੀਨੋਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਜਿਓਰਿਸਗਲਬਿਕਾਰਾ॥
ਧਾਵਤੋਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਐਸੇਰੇਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈ
ਕਰਿਸਾਧਨਸਿਉਸੰਗੁ॥ਬਾਜੇਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗੁ॥ਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਰੀਰਾਮਨਾਮਬੋਲੈਮਧੁ
ਰਬੈਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥ ੧॥ਐਸੇਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਭਾਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅਮੋਘਤਤੈਸ
ਹੀਸੰਗਿਸੰਤਬਨੇ॥ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਭਨੇ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾ॥ਮਨਿਫੇਰਤੇਹਰਿਸੰ
ਗਿਸੰਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਥੀਆ॥ ੨॥ ੧॥੨੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
ਮਨੁਘਨੈਭ੍ਰਮੈਬਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਾਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਬੇਕੀਚਾਹ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਈਮੋਹਿਆਈਕਹਉਬੇਦਨਕਾਹਿ॥ ੧॥ਆਨਉਪਾਵਸਗਰਕੀਏਨਹਿਦੂਖਸਾ
ਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁਸਰਨਿਸਾਧੂਨਾਨਕਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਹਿ॥ ੨॥ ੨॥੨੪॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾਅ
ਨੰਦਮੰਗਲਰਸਗਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧੁਨਿਤਲਲਿਤਗੁਨਗ੍ਯਅਨਿ
ਕਭਾਤਿਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ਗਿਰਿਤਰਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁਰਿਘਟਿ
ਘਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਾਕੈਭਾਵਨੀਨੀ
ਕੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਸਫਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥

ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੋ।ਬਿਸਮਬਿਸਮੇਬਿਸਮਭਏ।ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਾਮਲਏ।
ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕਡਾਰਿਪਹੀ।ਪ੍ਰਭਏਕਤੂਹੀਏਕਤੁਹੀ।ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾਰੇ।ਜਨ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ।੨॥੪॥੨੬।ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆ।
ਹੋਹਿਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ।੧॥ਰਹਾਉ॥ ।ਸੰਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰ
ਸੁਹਾਗ॥੧॥ਘਨਘੋਰਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ।ਚਿਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਓਰ।ਐਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨਮੋਹ।
ਤਿਆਗਿਮਾਇਆਧੋਹ।ਮਿਲਿਸੰਤਨਾਨਕਜਾਗਿਆ।੨॥੫॥੨੭।ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੫॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ।ਰਾਮਨਾਮਧਾਰਿਚੀਤ।੧॥ਰਹਾਉ॥ ।ਛੋਡਿਮਾਨੁ
।ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗ।ਮਿਟਿਜਾ
ਜਗੁਮਾਨਮਲਸਾਧੂਆ
ਹਿਦੋਖਮੀਤ।੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲ।ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੰਜਾਲ।ਸਾਧਜ
ਨਾਂਕੈਚਰਨਲਾਗਿ।ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤ।੨॥੬॥੨੮।ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪ।ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਚੈਨ।੧॥ਰਹਾਉ॥ ।ਹਰਿਚਰਨਸਰ
ਨਤਰਨਸਾਗਰਧੁਨਿਅਨਹਤਾਰਸਬੈਨ।੧॥ਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰਆਤਮਜ
ਲੁਲੈਨ।ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨ।੨॥੭॥੨੯।ਮਲਾਰਮਹ
ਲਾ ੫॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ।੧॥ਰਹਾਉ॥ ।ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥ
ਸਖੀਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ।੧॥ਹੇਸਮ੍ਰਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰਿ।੨॥ਅੰਧ
ਕੂਪਮਹਾਭਇਆਨਨਾਨਕ ਪਾਰਿਉਤਾਰਿ।੩॥੮॥੩੦।ਚਉਪਦੀਆਵਾਜੁਮਲਾ ॥
ਮ:੧ ੯॥ਮ: ੩॥ ਮ: ੨॥੧੩॥ਮ: ੪॥੬॥ਮ: ੫॥੩੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ
੬੧॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਅਸਟਪਦੀਆ। ।ਘਰੁ ੧॥
ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ।ਸੂਰਜਚੜੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿ
ਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਈ।੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਗਿਜੀ

ਦਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿ
ਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੌਦਿਸਬਰਸੈਬਿ
ਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥
ਖਿਨੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥ ੪॥ਧਨਵਾਂਢੀਪਿਰੁਦੇ
ਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪਠਾਈ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀ
ਹਰਖਾਈ॥ ੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਹੀ
ਸਚੇਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸੀਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ਅਪਨ
ਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾ
ਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿ
ਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪਾਹੀ॥ਇਸੁਤਨੁ
ਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈਜਗੁਐਸਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੋਈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮ
ਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੨॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ਅ
ਮਰੁਅਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥ ੩॥ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਹੁਜਗੁਹੈ
ਬਪੁਰੋਰੰਗਨਿਚਿਹਨਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਨੑੀਸੀਬੂੰਦਪਵਨੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨੁਤਾਈ॥
੪॥ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਂਘਰੁਤ
ਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਹੀ॥ ੫॥ਗਾਰੜੁਗੁਰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀਬਿ
ਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਰੀ॥ਮਨਤਨੁਹੇਂਵਭਏਸਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ ੬॥
ਜਿਤਨੇਹੈਤਿਤਨੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਰੇਸਰਣਿਪਰੇਪਤਿਰਾਖ

ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ਬਾਪੀ ਪਿਪਿ ਅਪੁਕਰੀ ਮੁੰਧੈ ਬਪਰਿ ਕਰ ਮਕਮਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਿਲੈ ਸੁਧੈ ਮਿਧੁ ਸਿਮ ਸਾਚਿ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ॥ਜੈਰ ਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚੁ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ
ਧੂਛਉ ਗੁਰ ਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੮॥੨॥ਮਲਾਰ ਮ
ਹਲਾ ੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰੈਨਿ ਬਬੀ
ਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ
ਸਾਈ॥੩॥ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ॥੪॥ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿ
ਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ
ਅੰਗਿ ਆਨੁ ਸੁਹਾਈ॥੬॥ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪ
ਈ॥੭॥ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ॥ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥੯॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧੦॥੩॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ਘਰੁ ੨॥ਅਕਲੀ ਊਡੀ ਜਲ ਭਰ ਨਾਲਿ
॥ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ॥ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੁ॥ਮਾਰਗਿ ਮੁਕਤਾ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰਿ॥੧॥ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ॥ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ॥ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾ
ਣਿ॥ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ॥੨॥ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ
ਅਧਾਰ॥ਨਾ ਜਲੁ ਡੂਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ॥ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ॥ਜਿ
ਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋ
ਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ॥ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ॥
ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗ
ਵਾਰ॥ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ॥ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ
ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ॥੫॥ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ॥ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ

ਧਰਤਸੁਹਾਵੀਧਪਿਆਰਿਜੇਤਿਸਮਾਣੀ॥ਵਾਲਹੁਖਿਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਗੁਰੀਕੀਨੀ
ਸਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਜਹੁਘੋਰਅੰਧਾਰਾਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ ੬ ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਰਜਾਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣੁਨਜਾਈਂ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇਆ॥ਏਕਸਬਦਿ
ਰਾਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੭ ॥ਚਹੁਦਿਸਿਵਰਤੈਹੁਕਮੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾਚਹੁਦਿਸਿਨਾਮੁਪਤਾਲੀ॥ਸ
ਭਮਹਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲੀ॥ਜਾਮਣੁਮਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਿਊਭੌਖ
ਧਿਆਨਿਦ੍ਰਾਕਾਲੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਲੀ॥ ੮॥੧॥ ੪ ॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧
॥ਤੂੰਕੈਸੇਆੜਿਫਾਥੀਜਾਲਿ॥ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਏਕਜੀਅਕੈਸੀਆਖਾਹੀ॥ਜਲਿਤਰਤੀਬੂਡੀਜਲਮਾਹੀ॥ ੨ ॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪ੍ਰਤ
ਪਾਨੀ॥ਜਬਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੩ ॥ਜਬਗਲਿਫਾਸਪੜੀਅਤਿਭਾਰੀ॥ਊ
ਡਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ॥ ੪ ॥ਰਸਿਚੂਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਿ॥ਫਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਣਗਿ
ਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤੂਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਲੁ॥ਗੁਰ
ਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੁ॥ ੭ ॥ਸੇਦੁਖਆਗੈਜਿਭੋਗਬਿ
ਲਾਸੇ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੇ॥ ੮॥ ੨॥ ੫ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥
॥ਘਰੁ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਂਹਰਿਕੀਹੋਇ
ਰਜਾਇ॥ ੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿ
ਉਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਤਾਇਹੁਸੰਸਾਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੂਝੀਐਗਰਭਜੋਨੀਨਹਪਾਇ॥ ੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬ
ਦੁਕਮਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੩ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿ

ਧੁਰਿ ਜੀਓ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਕਟਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤੋਰੇ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ
॥੪॥ ਪਾਤਰ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕ
ਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾ
ਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਸਹੈ ਮ
ਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨
॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ
ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ
ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧ
ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ
ਕਪਟੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕ

ਰੋਗੁਗਵਾਈਐਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੀਪਤਿਊਪਜੈਹਰਿਸਿਉਰ
ਹੈਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਘਰੁ ੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰੈ
ਲਾਏ॥ਦੁਖੁਪਲਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸ
ਬਦਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਨੁਪਾਈਐ
ਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਣਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥
ਦੁਹਚਾਰਣੀਕਹੀਐਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਕਾਇਹੁਬਾਦਿਆਚਾਰੁ॥ਬਹੁਕਰਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਣਿਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਖਿ
ਆਉਰਧਾਰਿ॥ਏਕੁਪਛਾਣੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਕਹੀਐਨਾਰਿ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਲੋਭਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਐਸੇਗਿਆਨੀਬੂਝਹੁਕੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੪॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਮਨੁਮੂਏਭਗ
ਤਿਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਤੀਕਮਲਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਹ
ਉਮੈਭਗਤਿਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਆਪੁਜਣਾਏ
॥ਬਿਰਥੀਭਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਹੀਨਾਮੁਵੇਖਹਿਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੭
॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਇਪਿਆਰੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਵਡਾਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਏਹੁਰੋਗੁਜਾਇ
॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਚੇਸਮਾਇਆ॥੮॥੧॥੩॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥

ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ॥ਅਪਨੇਜਨਸਿਉਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇਦਿਨਸੁਰਾ
ਤੀਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਦਸੰਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥
ਮਨਮੋਹਿਲੀਨਾਚਰਨਸੰਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਕਿਰਪਾਸਦਹੂੰਕਿਨੈਕੋਟਿਮਧੇ
ਜਾਤੇ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਤੇਰੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗ

ਤਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ॥ ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਵੁ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ
॥ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆ
ਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ॥ ਜ
ਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾ
ਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ॥ ਮਹਾ ਮੰਗ
ਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥੪॥ ੧॥
॥੪॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ਮਃ ੧॥੫॥ਮਃ ੩॥੨॥ਮਃ ੫॥ਛੰਤੁ॥
ਜੁਮਲਾ ੯॥ ॥

॥ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਣੇ ਕੈ
ਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ॥ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰ
ਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ॥ ਅੰਦ
ਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾ
ਲੁ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ
ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ॥ ਮੂ
ਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ॥੧॥
ਮਃ ੧॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ॥ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚ

ਉਨਾ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ।ਅੰਬਰੁਧਰਤਿ
ਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆ।ਵਿਣੁਥੰਮਾਗਗਨੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ।ਸੂਰਜੁਚੰ
ਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ।ਕੀਏਰਾਤੀਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ।ਤੀਰਥਧਰਮਵੀ
ਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ।ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣਿਆ।ਸਚੈਤਖ
ਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਆਵਣਿਜਾਣਿਆ।੧।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹ
ਉਮਾਹਾਹੋਇ।ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀਆਂਘਰਿਧਨੁਹੋਇ।੧।ਮਃ੧।ਨਾਨ
ਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਵਿਛੋੜਾਹੋਇ।ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਹੋਇ।੨।
ਪਉੜੀ। ।ਤੂੰਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ।ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵਲੁ
ਛਪਾਇਆ।ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੂੰਜਾ
ਇਆ।ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ।ਨਾਤਿਸੁਭੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆ।
ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ।ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ।੨
।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੋਲੇਬਾਂਹ।ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣ
ਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ।੧।ਮਃ੨।ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੂੰਪਹਿਲਾਂਰੋਗੁਪਛਾਣੁ।ਐਸਾਦਾ
ਰੂਲੋੜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ।ਜਿਤੁਦਾਰੂਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ।
ਰੋਗੁਗਵਾਇਹਿਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇ
ਸੁਦੇਵਉਪਾਇਆ।ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੂਜਾਲਾਇਆ।ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮੁਰਾਜਾਆਇਆ
।ਦੈਤਾਮਾਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ।ਈਸਮਹੇਸੁਰਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਸ
ਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ।ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆ।ਧਰਮੁਕਰਾਈ
ਕਰਮਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ।੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਹੁ
।ਨਾਨਕਝੂਰਿਮਰਹਿਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ।੧।ਮਃ੧।ਸਾਵਣੁਆਇਆ

ਹੋਸਖੀਜਲੁਹਰਖਵਰਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਛਿੰਝਿਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇ
ਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮਿਲਿ
ਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵ
ਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ਊਨ
ਵਿਊਨਵਿਆਇਆਅਵਰਕਰੇਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁ
ਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿ
ਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮ: ੧॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁ
ਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾ
ਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥ਬੇਦੁਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿ
ਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਹਚ
ਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮ
ਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ॥੫॥ਸਲੋਕਮ: ੧॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇ
ਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮ: ੩॥
ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੈਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹਿਮੇਘਪਠਾ
ਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਨਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀ
ਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸੀਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹ
ਰ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬ
ਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁ॥ਓਥੈਹਥੁ

ਬਲੁਆਪਣੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰ॥ਉਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾ
ਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰੁਸੇਵਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਬਾਬੀ
ਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿ
ਣੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਤਿਨਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿ
ਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿ
ਸੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਕਲਿਮਲਿਹੋਵਦੀਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿ
ਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਹੁਕਮੁਹੋਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ
ਅ॥ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਭਨਾ
ਜੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿ
ਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੋਹ
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾ
ਸੋਹਣੇਜਿਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਤਿਸਨੋਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾ
ਇ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੈ
ਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇ
ਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸ
ਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾ

ਮੁਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ
ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ
ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ
ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥
੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਣਹੀ ਤੌ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥
ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ
ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ
॥ ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵ
ਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁ
ਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾ
ਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾ
ਇ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇ

ਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉ
ਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾ
ਵਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆ
ਧਾਰੁ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐ
ਲਗੈਸਚਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
॥ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾ
ਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿ
ਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂ
ਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇ
ਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀਤੇਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ
ਇਕੋਤੂਧਣੀ॥ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ॥ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁ
ਮਣੀ॥ਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆਇਆਤਿਸੁ
ਗਣੀ॥ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁ
ਲਾਮੰਝਿਵਣੀ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ਬਾਬੀਹਾ
ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿ
ਬੋਲਿਆਥਾਇਨਪਾਇ॥ਖਸਮੁਵਡਾਦਾਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ਬਬੀਹਾਕਿਆ
ਬਪੁੜਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਮਨੁਸਹਜੇਸ
ਚਿਸੁਭਾਇ॥ਇਹੁਜਲੁਮੇਰੀਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾਈ
ਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਦੀਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿ
ਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣਤਨਹੋਈ॥ਤੂਕਰਤਾਗੋਵਿੰਦੁ

ਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੂਧੈਗੋਈ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤੁਝਹੀਤੇਹੋਈ।ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੂ
ਕਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ।ਇਕਿਸਾਹਸਦਾਵਹਿਸੰਚਿਧਨੁਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ।ਇਕਿਦਾਤੇਇ
ਕਿਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਬਾਜਾਰੀਆਭੀਹਾਵਲਿਹੋਈ।ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾ
ਨਕਾਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ।।੧੨।।ਸਲੋਕੁਮ: ੩।।ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੰਤੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਉ
ਗੁਣਵੰਤੀਦੂਰਿ।ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ।ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦ
ਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲਿਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਘਾਲਿ।।੧।।ਮ: ੩
।।ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨੁ।ਜਲਬਿਨੁਪਿਆਸਨਊਤਰੈਛੁਟ
ਕਿਜਾਂਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ।ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅੰਤੁਹੈਦਾਤਾਨੇਧਾਨੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿ
ਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ।।੨।।ਪਉੜੀ।। ।।ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਉਗੁ
ਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਬਜੰਜਾਲੁਹੈਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ।ਗੁਣਛੋਡਿਅਉਗੁਣਕਮਾ
ਵਦੇਦਰਗਹਹੋਹਿਖੁਆਰੁ।ਜੂਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ।ਸਚੈਸਬਦਿ
ਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰੁ।ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ।
ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਹਿਅਸੀਅਵਗਣਿਆਰੁ।ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰੁ।।੧੩।।ਸਲੋਕੁਮ: ੩।।ਰਾਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨਾਉ।ਰਾ
ਤੀਦਿਨਸੁਹੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ।।੧।।ਮ: ੫।।ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹ
ਭੇਮਣੀਮਥੰਨਿ।ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋਹੰਨਿ।।੨।।ਪਉੜੀ।। ।।ਸ
ਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਲਿਆ।ਅੰਤਿਖਲੋਇਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਘਾਲਿ
ਆ।ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ।ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾਲਿ
ਆ।ਮਨਮੁਖਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ।ਪਸੂਮਾਣਸਚੰਮਿਪਲੇਟੇਅੰ
ਦਰਹੁਕਾਲਿਆ।ਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਦੇਖਾਲਿਆ।।੧੪।।ਮ ੪ ੩।।ਸਲੋਕੁਮ: ੩।।ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੈਸਹ

ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਕੂਕਪੁਕਾਰ
ਹਿਗਈਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜੋਦੇਂਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁ
ਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੂੰਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿ
ਖਜਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਵਣਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ॥ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿ
ਸੀਤਲੁਜਲੁਹੇਂਵਹੀ॥ਇਕਿਭਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੋਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿ
ਕਟਬਿਕਰਾਲੁ[illegible]ਘਰਿਖੋਵਹੀ॥ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਨੀਦਨਸੋਵਹੀ॥ਇ
ਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥
ਸੋਹਨੀਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੀ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਂਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰੁ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉ
ਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਬਾਬੀਹਾਇਉਤੇਰੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰ
ਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵ
ਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਿਪਾਇਧੁਰਹੁਖੁਆ
ਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥ਹਥੀਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ
॥ਕੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿਨਕਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿ
ਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰ
ਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸ
ਭੈਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ॥ਇਕਿ

ਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀ
ਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂਰਖਤਿਨਕਿਆਕੀਜਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀ
ਜਈ॥ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੋਅਖਪਿਮਰੀਜਈ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜਈ॥
ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਘੀਜਈ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾ
ਰਰਾਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਏਕੁਪਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਾ
ਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ
॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਹੈਮਨਮੁਖਰਾਹੁਨਕੋਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਮ: ੩॥ਇੰਦੁਵਰਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਂਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ਜਿ
ਸਕੈਮਨਿਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੀਐਸਚੇ
ਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਿਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਪੂਰਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਪੂਰੈਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਣਿਮਨੂਆਨਾਇਆ॥
ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰਿਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁਸਚਾਆਇਆ॥ਪੁ
ਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਂਖਸਮੈਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ਕੁਲਹਾਂਦੇਦੇਬਾਵਲੇਲੈਦੇਵਡੇਨਿਲਜ॥ਚੂਹਾਖਡਨਮਾਵਈਤਿਕ
ਲਿਕੰਨੈਛਜ॥ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉਦੇਨਿਸਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਪ
ਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥ਫਸਲਿਅਹਾੜੀਏਕੁਨਾਮੁਸਾਵਣੀਸਚੁਨਾਉ॥ਮੈਮਹਦੂਦੁਲਿ
ਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ॥ਦੁਨੀਆਕੇਦਰਕੇਤੜੇਕੇਤੇਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿ
ਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮ: ੧॥ਸਉਮਨਹਸਤੀਘਿਉਗੁੜੁਖਾਵੈਪੰਜਿਸੈਦਾਣਾ
ਖਾਇ॥ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹਉਡਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ॥ਅੰਧੀਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨੀ॥ਖਸਮ
ਮੇਟਿਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਅਧੁਗੁਲਾਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣੁਗੈਣਿਚੜੀਬਿਲਲਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾ

ਵੈਓਹਾਚੰਗੀਜਿਕਰੈਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ।ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ।
।ਹੋਇਸਤਾਣਾਘੁਰੇਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ।ਅੰਧਾਕਿਸਨੋਬੁਕਿਸੁਣਾਵੈ।ਖਸਮੈਮੂ
ਲਿਨਭਾਵੈ।ਅਕਿਸਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਡਾਅਕਡਾਲੀਬਹਿਖਾਹਿ।ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾ
ਜਿਕਰੇਖੁਦਾਖੁਦਾਇ।ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁਹੋਈ।ਗਲਾਵਾਲੇਹੈਨਿ
ਘਣੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ।ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ।ਜਿਨਤੂਰਖਹਿਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾ
ਗਰੁਤਰਣਾ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ।ਤੂਦਾਤਾਸਭਿ
ਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ।ਇਕਨਾਨੋਤੂ
ਏਵੈਭਾਵਦਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ।ਵਿ
ਣੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਲਗੈਪਿਆਰੁ।ਤੂਪ੍ਰਭੁਸਭਿਤੁਧੁਸੇਵਦੇਇਕਢਾ
ਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰ।ਦੇਹਿਦਾਨੁਸੰਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ।੧੯।ਸਲੋਕਮਃ ੩।ਰਾਤੀ
ਕਾਲੁਘਟੈਦਿਨਿਕਾਲੁ।ਛਿਜੈਕਾਇਆਹੋਇਪਰਾਲੁ।ਵਰਤਣਿਵਰਤਿਆਸਰਬਜੰਜਾਲੁ।
ਭੁਲਿਆਚੁਕਿਗਇਆਤਪਤਾਲੁ।ਅੰਧਾਝਖਿਝਖਿਪਇਆਝੇਰਿ।ਪਿਛੈਰੋਵਹਿਲਿਆਵਹਿ
ਫੇਰਿ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀ।ਮੁਇਆਰੋਂਹਿਰੋਂਦੇਮਰਿਜਾਂਹੀ।ਨਾਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਾਵੈ
।ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਚਿਤਿਨਆਵੈ।੧।ਮਃ ੧।ਮੁਆਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰੁਵਾ
ਦੀ।ਵੰਨੁਗਇਆਰੂਪੁਵਿਣਸਿਆਦੁਖੀਦੇਹਰੁਲੀ।ਕਿਥਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁ
ਨਸੀਓਕਿਹੁਸੀ।ਮਨਮੁਖਿਗਲਿਗੋਈਆਕੀਤਾਚਾਉਰਲੀ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰ
ਖੁਰਪਤਿਪਾਟੀ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ।ਬਾਝੁਗੁ
ਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾਨਾਵੈਸਾਰਨਪਾਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇ।ਸੋਸਾਹਿਬੁਸੋਸੇਵਕੁਤੇਹਾਜਿਸੁਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ।ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਹੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈ।ਬਿਖਿਆਕਦੇਹੀਰਜੈਨਾਹੀਮੂਰਖਭੁਖਨਜਾਈ।ਦੂਜੈਸਭੁਕੋਲਗਿ
ਵਿਗੁਤਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾ

ਦੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਧਨੁਮਿਤ੍ਰੁਨਕਾਂ
ਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੋਟਾਂਖਾਇ॥ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈ
ਤੂਵਸਹਿਤੇਨਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖ॥
ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖ॥ਜੇਤੇਰ
ਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿਦੁਖ॥੨॥ਮਃ੧॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ॥
ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਂਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁ॥ਬੰਧੁਤੁਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਿ
ਨਾਹਥ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕੇਤੇਡੁਬੇਸਾਥ॥੩॥ਮਃ੧॥ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲ
ਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਹ॥ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਿਸਾਹ
॥ਜਿਥੈਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ॥ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕ
ਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਨਾ
ਗਲੀਜੰਜੀਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥ਲਿਖਿਆਪਲੈਪ
ਾਇਸੋਸਚੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਭਉਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੜ੍ਹਵਾ
ਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਹਜਾਣੀਐ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਨਾਉਫਕੀ
ਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾ
ਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਹਰਣਾਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂਏਨਾਪੜ੍ਹਿਆਨਾਉ॥ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇ
ਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜ
ਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਂਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥
ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰ॥
ਨਕੀਵਢੀਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾ
ਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐ

ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ:
੧ ॥ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਂਘੈ ਸਉ
ੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥ ਭਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ
ਗੰਧੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰ
ਖੀ ਲਾਜ ॥ ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ
ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰ
ਗੀਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ
ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ
ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿ
ਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀ
ਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ
ਇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ
॥ ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ
॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥
ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥
ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰ

ਧਿਗੁਬਾਹੁਤਿਨਸਤੁਨਭਾਇਆ॥ਤਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਦੂਤਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦ
ਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ॥ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੇਮੇਲੁਸਚੈਰ
ਤਿਆ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥ਜੀਉ
ਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾ
ਸੁ॥ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸ
॥ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਣੁਆ
ਖਿਆਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾ
ਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ॥ਗੈਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ॥ਮਾ
ਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ॥ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ॥ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਅੰਧਾਸੋਇਜਿ
ਅੰਧੁਕਮਾਵੈ॥ਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਂ
ਹੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ॥ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇ
ਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ॥ਬਾਹਰਿਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆ
ਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ॥ਅਭਖੁਭ
ਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ॥ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂ
ਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ॥ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇਬੀਚ
ਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ॥ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿ
ਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ॥ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈ
ਣਾ॥ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ॥ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾ
ਸਿਆਣਾ॥ਪਾਂਡੇਤੂਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ॥ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋ

ਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਦੀਨਾ ॥ ਤੇਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੇਤੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੈ ਰ
ਸਛਾਰਿ ਹੋਏ ਵੈਸਿਨਿ ਅਸੀ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ
ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ
ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ
ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥
੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭ
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੀਈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾਇ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗੁ
ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ
ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖ
ਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀ
ਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਚਿਲਿ
ਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮ

ਤੁਰੀਨੁਤੁਰੀਗੀਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ।ਇਕੁਠੀਜੁਮੁਕੈਦੇਵਰਜਾਹਰਦੀਜਨਕਾਇਆ
।ਪੂਰਾਬਖੀਅਵੂਜੈਇਵਿਮਤਿਖੁਦਾਇਆ।ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ।ਸਗਲ
ਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਨਿਤਚੜ੍ਹੈਸਵਾਇਆ।ਆਤਮਸਦੂਨੀਆਪੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇ
ਆ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਨਦੀਸਭੇਦਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਦਖਾਨਿਆ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸਰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ।ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ।ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁ
ਭਏਨਿਕਾਣਿਆ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ।ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾ
ਰਿਮਿਹਰਛਾਇਆ।ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦੁਕੁਰਬਾਨਿਆ।ਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾ
ਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ।੨੭।ਸਲੋਕਮ ੧ ।ਧਨੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧਨੁਧਨੁਭਾਡਾਧਨੁਮਸੁ
।ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਿਆਸਚੁ।੧।ਮ: ੧।ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆ
ਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂ।ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਤੂੰਆਪੇ
ਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ।ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਤੇਰੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖ
ਾਈ।ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ।ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ।ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ।ਜਿਤੁਤੂਲਾ
ਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ।੨੮।ਸਲੋਕੁਮ: ੧।। ੫੮। ੧।ਮਲਾਰੁ
ਕਾਜੁਮਲਾ।ਚਉਪਦੇ।੯੮।ਅਸਟਪਦੀਆ।੮।ਛੰਤੁ।੧।ਵਾਰ ੧।ਤਿਨਕਜੁਮ
ਲਾ। ੭੧।ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀ।
ਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ। ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥
ਸੇਵਿਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕਲਨਿਰੰਜਨਾ।ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ।੧॥
ਰਹਾਉ। ।ਜਾਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸਸੈਰਾਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਮਾ
ਨਿਪੂਰੀਆਲੇ।ਜਾਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀ।ਚੰਦਸੂਰਜਦੀਵੜੇਕਉਤਕਕਾਲਬਪੁ

ੜਾ॥ਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਾਸਿਰੀਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾ
ਚਤੁਰਮੁਖਡਾਂਵੜਾ॥ਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਰਾਚੀਲੇ॥ਜਾਂਕੈਘਰਿਈਸਰੁਬਾਵਲਾਜਗ
ਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀਆਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀ
ਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣ
ਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂ
ਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀ
ਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਭਸਮਤੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿ
ਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿ
ਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰ
ਦਜਾਂਚੈਘਿੜਥਲੀ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂ
ਚੈਘਰਿਨਿਕਟਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਿਗਣਗੰਧ
ਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹੈਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ਪ੍ਰਣ
ਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਣਿ॥੫॥੧॥ਮਲਾਰੁ॥
ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਨਬਿਸਾਰਿ॥ਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆ
ਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਾਕ
ਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੂਏਹੂਏਜਿਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ
॥ਏਪੰਡੀਆਮੋਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂੰਜੋਦਇਆਲੁ
ਕਿਰਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈਅਤਿਭੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀ
ਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥

॥ਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਨਾਗਰਜਨਾਂਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥

॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾ
ਅਪਵਿਤ੍ਰਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪ
ਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਊ
ਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾ
ਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿ
ਦਾਸਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ਮਲਾਰ॥ ॥ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿ
ਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆ
ਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐ
ਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨਾਮਕੀਨਾਮ
ਸਪਤਦੀਪਾ॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀ
ਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾ
ਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸ
ਹਿਤਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ਮਲਾਰੁ॥
॥ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋ
ਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥੨॥ਕ
ਹੁਰਵਿਦਾਸਭਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੧॥ਜੁਮਲਾ
੫॥ ॥ਸੁਭ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿ
ਲਿ ਹਰਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੂਆ ਚਲੈ
ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਿਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਿਕ
ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਿਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾ
ਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਿ ਭੇਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿ
ਤ ਚਿਤੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹ
ਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ
॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ

ਮਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸ॥ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਵਿਚੇਗਿਰਹਿਉਦਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿ
ਓਨਾਮਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉ
ਦਮਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹ
ਮਗ੍ਰਾਸ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਅੰਤਰਿਤੂਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਫਾਸ॥੨॥ਕਿਆਹ
ਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਮੂਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭੁਤਾਸ॥ਅਵਗਨੀਆਰੇਪਾਥਰਭਾ
ਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਊਚਹਮ
ਨੀਚਬਿਖਿਆਸ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭਪਾਸ॥
੪॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਵਾਕ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਗਇਆਸਭਝਾਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਨਾ
ਰੂਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵਿਓਗੁਪਲਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘ
ਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੋਭਾਜਿਨਿਉਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਰ
ਸਿਕਰਸਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਊਦੇਖਿਬਛਰਾਕ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਊਤਮਜਨਕਜਨਾਕੁ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੂਟਿ
ਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕੁ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਿਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਅ
ਪਨਾਕ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕ॥੪॥੪॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆ
ਗੜ੍ਹਿਵੇੜ੍ਹੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੜੁਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰ
ਮਿਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿਨ
ਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਊਤਮਜਿਨਿਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇ
ਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਅਸਥਿਰੁਰਾਮੁਰਵਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹ

ਰਿਕੇਮਿਤ੍ਰਮੀਤ੍ਰਜਨਨਾਨਕੈਜਿਨਮਿਲਿਆਮਨਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਨਲਹੈਨਉਤਰੈਕਬ
ਹੂਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮਿਲੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਕਾਟੇਕਟਿਤਕ
ਟੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਅਉਖਧੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ॥ਘੂਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁ
ਰਿਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੋਹਤਰੈਸੰਗਿਸਾਥ॥੧॥
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਹਮਢੂੰਢਿਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾਥ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪ
ਰਸੁਆਮੀਤੂਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਾਥ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸ
ਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਥ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓ
ਅਕਥਕਥਕਾਥ॥੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭੁਜਗਦੀਸੁਗੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਦਾਸਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥ॥੪॥੬॥ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ ੪॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਮਨਜਾਪਹੁਰਾ
॥ਘਰੁ ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਗੋਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹਰਿਹੋਹੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾ
ਰੀਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਅਕਥੁਕਥਾਤੂਤੂਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿਭਈ
ਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥ਹਮਰੈਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਨਿਜੀਹਹਰਿਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨੁਮਾਲ॥ਜਾਕਉਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
ਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਉਬਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿ
ਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਿ॥੨॥੧॥੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਜਗਦੀ
ਸ॥ਏਕਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾਂਦੇਹਰਿਸੇਵਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹਰਿਜਪਿ
ਜਪੁਜਾਪਉਜਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇਊਤਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁ
ਮਿਜੀਸ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸੋਕਰਹਿਜਿਤੁਧੁਭਾਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਧੰਨੁਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬੀਸ॥੨॥੨॥੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
੪॥ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮ॥ਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਵਡਾਮ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੁਭਜੁਰਾਮ॥ਬ
ਡਹੋਹੋਭਾਗਮਥਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋਤੁਜਾਸੁਤਿਤੁਘਰਿਆਨ
ਦੋਆਨੰਦੁਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿ
ਗੁਰਾਸੁਖੁਹੋਤਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਸਭਸਿਸਟਿਧਾਰਹਰਿਤੁਮਕਿ
ਰਪਾਲੁਕਰਤਾਸਭੁਤੂਤੂਤੂਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕੋਸਰਣਾਗਤੀਦੇਹੁਗੁਰਮਤੀਭ
ਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥੨॥੩॥੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟ॥ਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰਬਾਟ॥ਭਜੁਹਰਿਰਸੁਰਸਹਰਿਗਾਟ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਟ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਆਕਰਿਜਟ
ਜਟਾਜਟਜਾਟ॥ਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮਜੋਗੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿ
ਗੁਰੂਗੁਰਸੰਤਜਨਾਖੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟ॥੧॥ਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਹੁਤੂਭਰਪੁ
ਰਿਰਹਿਆਜਲਥਲੇਹਰਿਇਕੁਇਕੋਇਕਏਕੈਹਰਿਥਾਟ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਬੂ
ਝਹਿਆਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟੇਘਟਿਘਟੇਘਟਿਹਰਿਘਾਟ॥੨॥੪॥੧੦॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧੋ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋ॥ਧੁਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਸੰਚਿਬਹੁਚਿਤੈ
ਬਿਕਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਭਜੁਸੰਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਾਧੋ॥ਜਿਉਛੁਹਿਪਾਰਸ
ਮਨੂਰਭਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧਹੋਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁਧਹਾਧੋ॥ਜਿ
ਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੋਹੁਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਧੇ ॥ ਛਅ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮਾ ਮੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੇ
॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲ
ਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਜ
ਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਉ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥
ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
॥੬॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਘਰੁ ੧ ॥
ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋ
ਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜ
ਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ
॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਉ ਧਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੨॥ ਕੋਟਿ

ਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨਸੋਧਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨਪਰਬੋਧਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੂਝੀਬਹੁਰੰਗਮ
ਇਆ॥ਨਾਮਲੈਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਉਛੂਟੇਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਐਸੇਮਾਗਉਗੋਬਿੰਦਤੇ॥ਟਹਲਸੰ
ਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਾਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁ
ਰਸਰਨਾ॥ਸੋਈਕੁਸਲੁਜੁਪ੍ਰਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਾ
ਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਇਆਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਡੇਰਾ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਬਸਹਿਗੁਰਪੈਰਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਪੂਰਾਪਾਇ
ਆ॥੪॥੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਭਗਤਿਭਗਤਨਹੂੰਬਨਿਆਈ॥ਤਨਮਨਗਲ
ਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਾਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀ
ਤ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤ॥ਪੇਖੇਬਿੰਜਨਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ਜਿਹਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥
੨॥ਅਨਿਕਸ੍ਵਾਂਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਜੈਸੋਸਾਤੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਸਗ
ਲਜੰਜਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੪॥੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਤੇਰੋਜਨਹਰਿ
ਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕ
ਤਪੇਖਉਆਹਿਓ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਊਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥ਓਤਿਪੋ
ਤਿਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਨਨਾਨ
ਕਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸੰਤਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰ
ਨਿਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥
॥ਕਾਟੇਰੋਗਭਏਮਨਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਖਾਇਓ॥੨॥ਅਸਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖ
ਥਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਓ॥
੪॥੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ਜਬਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੋ
ਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਕੋਬੈਰੀਨਹੀਬਿਗਾਨਾਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਬਨਿ

ਆਈ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਨੋਸੋਭਲਮਾਨਿਓਏਹਿਸੁਮਤਿਸਾਧੂਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਠਾਕੁਰ
ਜੀਉਤੁਹਾਰੋਧਰਨਾ॥ਮਾਨਮਹਤੁਮ੍ਹਾਰੈਊਪਰਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਤੁਮਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੋਬਲੁਤੁਮਸੰਗਿਸੁ
ਹੇਲੀਜੋਜੋਕਹਹਿਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਮਇਆਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਇਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਤਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥
੨॥੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸਰਣਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁ
ਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ
ਰਾਜਜੋਬਨਧਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂ
ਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਮਾ
ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਸੁਖਸਾਂਤਿਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਿਤਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਗਲਆਸਮਿਰੇਹੋਤਿਪੂਰਨਕੋਟਿਜਨਮੁਦੁਖੁਜਾ
ਇ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਇ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾ
ਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੨॥੧੧॥੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੩॥
ਕਥੀਸੰਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨਿ॥ਪੂਰਨਿਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐ
ਮਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧਸੰਗਿ॥ਪਤਿ
ਤਪੁਨੀਤਿਹੋਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀ
ਦੁਰਮਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥੨॥੧॥੧੨॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ

॥ਸੰਤਰੇਨੁਤਿਸੁਮਜਨੁਕਰੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਹਰੈ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥੨॥੧੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧੂਹਰਿਹ
ਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨੁਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਈਤਊਤਕਹਾਲੋੁਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨਿਮਿਲਿਸੰ
ਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਇ॥੨॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਸਰਨਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥
੩॥੩॥੧੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਇਕਾਂ
ਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਨਦਾਸੁਖਸਹਜਮੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਾਹੀਭਾਂਤਿ॥੧॥ਸਿ
ਮਰਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਂਤਿ॥ਗੁਣਰਮਤਦੂਖਨਾਸਹਿਰਿਦ
ਭਇਅੰਤਸਾਂਤਿ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਉਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਿ॥੪॥੪॥੧੫॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਜਨਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇ
ਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰ
ਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤ
ਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਚਰਨਸਰਨ
ਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੂਡਤ
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰੋ
ਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੂਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇ
ਮਿਲੇਪੂਰਨਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀ
ਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂ
ਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡੋਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਮਾਗੈਮਸਤਕਿਆਨਿਧਰਿਓਪੂਛਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਕੁਚਲੁ
ਕਠੋਰਕਪਟੁਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰ
ਨਿਜੋਗੁਤੂਰਾਖਹਿਅਪੁਨੀਕਲਧਾਰਿ॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕ
ਾਰ॥ਗਰਤਘੋਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿ॥੨॥੮॥੧੯॥ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੪॥
॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤ
ਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਹਿਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਰੈ॥ਲਾਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋਹੈ
ਐਸੋਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਹੀਭਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥
ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ॥ਊਚਨੀਚਸਭਪੇਖਿਸਮਾਨੋਮੁਖਿਬਕਨੋਮਨਿਮਾਨ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਭਇਓਭ੍ਰਮੁਨਾਸਿਓਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਗੁਰਕਾਨ॥੧॥ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰਤਗ੍ਯਕਰੁਨਾਮੈਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀਗ੍ਯਾਨ॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਮਾਂਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੨॥੨॥੨੧॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੋਜਨੁਬਿਰਲੋਹੈਸੇਵਕੁਜੋਤਤੁਜੋ
ਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਖੁਨਾਹੀਸਭੁਸੁਖੁਹੀਹੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥ਬੁਰਾਨ
ਹੀਸਭੁਭਲਾਹੀਹੈਰੇਹਾਰਨਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀਸਦਾਹਰਖੀਹੈਰੇਛੋਡਿਨਾਹੀਕਿ
ਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੈਕਤਆਵੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫॥ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨੁਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗੇਮੋਹਨੀ
ਮੋਹਿਰਹੀਮੋਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਜੈਪਹਿਕਹਉਬ੍ਰਿਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਊਤੇਊ
ਗਹਿਰਹਿਅਟਕਾਇ॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਕੀਏਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਗੰਠਿਨਹੀਛੋਰਾਇ॥੧॥ਫਿ

ਰਤਿਫਿਰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਓਸੰਤਨਕੀਸਰਨਾਇ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮਮੋਹਮਾ
ਇਆਲੀਓਕੰਠਿਲਗਾਇ॥੨॥੪॥੨੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਆਨੰਦਰੰਗਬਿਨੋ
ਦਹਮਾਰੈ॥ਨਾਮੋਗਾਵਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਨੁਹਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮੋ
ਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਵਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਡ
ਈਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਹਰਿਤਾਰੈ॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਕਭਇਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨਭਏਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ॥੨॥੫॥੨੪॥ਕਾ
ਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੋ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਥੋਰੈਕਾਜਬਰੋ
ਰਹਛੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੂਨਹੀਬੀਕਛੂਤੇਰੋ॥ਆਗੈਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਆਵਤਸਭਪਰਗਟਈਹਾਮੋਹਿਓਕਰਮਅੰਧੇਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਮਾ
ਇਆਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰਗੁਰਮੇਰੋ॥
੨॥੬॥੨੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਤੁਮਰੈਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠ
ਰਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਰਾਛਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿ
ਟਾਹਿਓ॥ਭਇਓਪਰਗਾਸੁਅਨਦਿਨੁਉਜੀਆਰਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥ਕਉਨਕਹੈਤੁ
ਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਰੂਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾ
ਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਭ
ਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁ
ਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥
੮॥੨੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹ
ਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੈ
ਮਾਥਾਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੨॥
੯॥੨੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋ

ਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀਅਖੀਆਨਕਉਸੰਤੋਖਪ੍ਰਭਦਰਸਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਨਨਿਪੂ
ਰਿਰਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨ॥ਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖ
ਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵ
ਥਕਤਨਹੀਕਰਸਨ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪੁਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀਮਰਸ
ਨ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜ
ਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤ
ਮਪੇਖਤਲਾਖਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿਤਬਿਉਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਮਦਮਾਤ
ਕੋਪਜਰੀਆ॥ਕਰੁਣਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਧਰਸਰਨਿਪਰੀਆ॥੨
॥੧੧॥੩੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤੇਹੀਹਾਨਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦੁਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੋਡਾਰਿਭੂਮਪਾਗਹਿਬਿ
ਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਤਮੂੜ੍ਹੇਕਹਿਸੁਖਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਬਿਆਪਿਓਜਨਮ
ਹੀਕੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਰਨਿਆਇਓਉਧਰਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਅਵਿਲੋਕਉਰਾਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓ
ਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦੈਧਾਰਿ॥ਉਤਰਿਆਦੁਖੁਮੰਦ॥
ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਫਿਰਿ
ਨਮਰੰਦ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ॥

॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭਪੂਜਹੁਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾਵਹੁਮਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜ
ਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿਖੋਜੀਸਾਪੂਜਾ
ਜਿਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹੁਪੁਤਰੀਜੋਰੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਿਜਿ
ਸੁਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁਸੋਤੁਧੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਉਟਮੈਕੋਇਨਸੁਝੈਇਕਹਰਿਕੀਓ

ਟੇਮੇਆਸਿ॥ਬਿਆਪੀਨਕਰੇਅਵਰਤਾਸਿ॥ਜਿਉਸਰਨਿਪਰਪ੍ਰਭਨਿਵਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਵੀ
ਮਨਿਧਿਆਸਿ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤੁਹੈਤੁਮਰਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਾਬਲਿਜਾਸਿ
॥੨॥੧॥੩੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

॥ਘਰੁ ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਕੇਰੈ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗ
ਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਧੂਦਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਾਵੈਜਿਸੁਲਿ
ਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬਾਂਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੇ
ਰੈ॥ਕਿਛੁਸੈਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈ॥ਪ੍ਰਭਜੇਕੇਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੇਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾ
ਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹੁਭਾਉਦੂਜੇਰੈ॥ਕਉਨਕਹਾਂਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥
ਬਰਨਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈ॥ਮਿਲਿਨਾਨਕਦੇਵਜ
ਗਤੁਗੁਰਕੇਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਐਸੇਕਉਨਬਿਖੇਦਰਸਨਪਰਸਨ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨ
ਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨੁ॥ਹੀਅਉਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਡਿਉਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟੇਨਾ॥੨॥੨॥
੩੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਰੰਗਿਰੰਗਿਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾ
ਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥
ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ ॥ ॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

॥ਘਰੁ ੧੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈ

ਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀ
ਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕ
ਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੈਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿ
ਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋਜਿਤੁਸੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿ
ਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀਸੋਈਮਿਲਉਜੋਭਾਵਤੋਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ
॥ਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥

॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈ
ਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥
ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿ
ਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਸਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾਨਕਾਭਜੁਨਾਉ॥੨
॥੨॥੩੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਘਰੁ ੯॥

ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨੈਨਤ੍ਰਿਪ
ਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕਰਨ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨ॥
ਆਸਪੂਰਨਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ ੫॥ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲ ਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰ
ਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗ

ਰੂਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਭੇਧਾ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਬੀਧਾ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਆਪਿਕਾ
ਢਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦ
ਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸ
ਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉਸੁਖਪ੍ਰਿ
ਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾ
ਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨ
ਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਅਹੰ
ਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾ॥ਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇ
ਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆਸਨਿਊਧਕਮਲਬਿਗਸੋਰੋ॥ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾ
ਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥੨॥੪॥੪੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੮॥ਤਾਤੇ
ਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਥੁਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੋਊਜਨਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉ
ਧਾਰਹੁਆਪ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥੨॥੫॥ ੪੪॥ ॥
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

॥ਘਰੁ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁ
ਜਾਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰਿ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿਸਾਧੂਆ
ਇਦੂਤਸੰਗੁਨਿਵਾਰਿ॥੧॥ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥੧॥ਕਿਰਪਾ
ਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਸਫਲੁਨਾਨਕਭਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥
੨॥੧॥੪੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

॥ਘਰੁ ੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾਨੌਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧ
ਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹੁਚੋਲੈ॥੧॥ਚਰਨਲੋਭਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰ
ਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿ
ਲਨਦੁਰਾਈ॥ਪਰਮਿਤਿਰੂਪੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਹੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥ਜਤਨਜਤਨਅਨਿਕਉਪਾਵਰੇਤ
ਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਾਈ
॥੨॥੨॥੪੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਹੋਰੁ
॥ਚਿਤਵਉਚਰਨਾਰਬਿੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨਆ
ਪਨਤੂਟਤਨਾਹੀਜੋਰ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਧਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਮੋਰ॥੧॥ਈਤਊਤਰਾ
ਮੁਪੂਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦਖੋਰ॥ਸੰਤਸਰਨਿਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿਓਦੁਖੁਘੋਰੁ॥੨॥੩॥੪੮
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤੁਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇ
ਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਨੁਮਾਂਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀਸੁਤਦੇਹ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗ
ਤਿਪੂਰਨਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲੁਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੪॥
੪੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਚਰਚਚਰਚਰੀ॥ਜੋਗਧਿਆਨਭੇਖ
ਗਿਆਨਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰਚਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਹੰਅਹੈਅਉਹਅ
ਉਰਮੂੜਮੂੜਮੂੜਬਵਰਈ॥ਜਤਿਜਾਤਿਜਾਤਜਾਤਸਦਾਸਦਾਸਦਾਕਾਲਹਈ॥ਮਾਨੁਮਾ
ਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮਿਰਤੁਮਿਰਤੁਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਸਦਾਹਈ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਾ
ਜੁਕਹਤੁਨਾਨਕੁਸੁਨਹੁਰੇਮੂੜਬਿਨੁਭਜਨਭਜਨਭਜਨਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਈ॥੨॥੫
॥੫੦॥ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ: ੪॥੧੨॥ਮ: ੫੦॥ਜੁਮਲਾ॥੬੨॥ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ ੪॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਘਰੁ ੨॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿ
ਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਗਤਿ
ਜਨੀਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਅਨਿਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾ
ਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੋਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨ
ਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਹਤਧੁਨਿਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾ
ਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮਇਕੁਤਿਲਤਿਲਗਾਵੈਮਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ
ਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁ
ਗਨਕਾਪਰੁਕਾਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਫੀਕਫਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈ
ਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀਘਰੁਘੂਮਨਿਘੇਰਿਘਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾ
ਰਮਨੂਰਸਭਿਭਾਰੇਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਉਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈਰਾਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਥੁਗੁਰ
ਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੭॥ਅਗਿਆ
ਨਿਲਾਇਸਵਾਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਪਣੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋ
ਜੋਜਪੈਸੋਈਗਤਿਪਾਵੈਜਿਉਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਿਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲੁਲਾ
ਵੈਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਾਤਰਿਉਸੰਗਿਕਾਸਟਲਗਿਸਬਦਿਗੁਰੂਹਰਿਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿ
ਸੰਤਮਿਲਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਕਢਿਪਾਣੀ
ਚੀਕੜੁਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਹਰਿਰਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿਰਸੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਦੇਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਿਜਨਾਕਉਸ

ਦਾਨਿਦ੍ਰਿੜਹੀਐਸਨਾਨਿਦ੍ਰਿੜਹਿਤਾਫਲੁਗੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਜੇਨਿੰਦਾਦੁਸਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰ
ਨਾਖਸਜਿਉਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪੁਤੁਮੀਨਬਿਆਸਾਤਪੁਤਾਪਨਪੂਜਕਰਾਵੈ
ਗੋ॥ਜੋਜੋਭਗਤੁਹੋਇਸੋਪੂਜਹੁਭਰਮਨਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਿਮਤ
ਭਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਂਲਗਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨਜੂਠਿਪਈਸਿਰਊਪਰਿਖਿਨੁਮ
ਨੂਆਤਿਲੁਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੇਸਿੰਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਧੂਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ
॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ ੪॥ਮਨਿਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋ
ਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇਖਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁ
ਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਿਤੂ
ਜਪਿਓਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੁਛੋਕਛੋਹ
ਰਾਕ੍ਰਿਸਨਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇਓਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ
॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡਿ
ਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋਸੰਤਜਨਾਮਨਿ
ਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਿਮਾਰਗਿਪੰਥਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬ
ਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈਹੈਨਿਹ
ਸਾਸਨਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈਤੌਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬
॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕਉਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਏਹਵੇਲਾਹਾਥਿਨ
ਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈਭਲਅਪਨਾਗੁਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈ
ਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ ੪॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾ
ਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿ

ਤਿਨਾਧਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀਪੈਜਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧
॥ਦੁਖਿਪਾਲੇਭਿਲਗੇਹੈਧੂਲੀਕੇਹੈਮਨਿਰਿਗਿਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁ
ਰਬਚਨੀਗੁਰਪੁਰਮੁਖਿਲੇਰੰਗੁਲਾਵੈਗੋ।੨।ਇਸ੍ਰੀਰਸੇਰਸੇਛੂਲਿਪਾਵਤਿਤੈਗੁਨੀਅਖਿ
ਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ।ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ।੩।ਓਕਾਰਿ
ਏਕੋਵਰਿਰਹਿਆਸਭਿਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ।ਏਕੋਰੂਪਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭਏਕਤੁਬਚਨਚ
ਲਾਵੈਗੋ।੪।ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਈ
ਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ।੫।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ।ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ।੬।ਅਨਿ
ਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਬਿਗਸਾਵੈਗੋ।੭।ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਧਾਰਾਮਿ
ਲਗਾਵੈਗੋ।ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ।੮॥੪॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪।ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ।ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤ ਰਹਾਉ।
ਲਿਕੁੰਡੈਗੁਰਅੰਕਸਸਬਦਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ।੧।ਚਲਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਿਸਿਗੁਰਰਾਖੈਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਵੈਗੋ।ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ।ਬਿਸੀ
ਅਰੁਬਿਖੁਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ।ਮਾਇਆਭੁਇਆਗਤਿਸੁਨੇੜਿ
ਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ।੨।ਸੁਆਨੁਲੋਭੁ ਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨਮਹਿ
ਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ।
ਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ।ਸਤ
ਨਿਵਲਾਵੈਗੋ
ਨਿਧਰਤਿਕਛਿਕਢਾਵੈਗੋ।ਝਾਹਿਝਾਹਿ
ਗੋ।ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲ
॥੪।ਸੁਧਨ
ਜਾਵੈਗੋ। ਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲੇਆਨਜਾ
ਹੁਹਰਿ
ਲਾਵੈਗੋ।ਮਾਇਆਕਾਲੁਦੁਖੁਦਾਈਹੋਇਜੋਧੀਜੈਸੋਸਵਾਵੈਗੋ।੬।ਸਿਤਹੁਰਅਨਾ

ਮੁ ਲੈਖਰਚੁਚਲੈਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ਧਣਿਖਰਚੁਦੇਵਹਿਬਹੁਭਗਤਾਹਰਿਦੈਤੋਟਨਆਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਹੈਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪॥

ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਨਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਿਰਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲਟੈਤਿਸੁਹੀਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਗੁਰਪਰਚੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਹੋਵੈਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਆਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਭਲਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸੰਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰਗਿਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗਕਾਤਾਰਕਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥ਛਕਾ ੧॥ ॥

॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫॥

॥ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਨਆਏ॥ਰਾਮਧਿਆਇਆਸਭਫਲੁਪਾਏਧਨਿਧਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ॥ਸਤਸੰਗਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆ॥ਤਜਿਮ

ਨਮੋਹਬਿਕਾਰਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾ
ਗੀਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹਨਾਰਾਇਣੇ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆਮੀਗੁ
ਣਗਾਇਣੇ॥ਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਏ॥ਸਤਸੰਗਿ
ਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈਐਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਲਾਗਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਤੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ
ਸੰਤਸੇਵਕਮਾਇਣੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਨਧੂਰਿਬਾਂਛਹਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਣ
॥੨॥ਸਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰਨਘਾਲੈ॥ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇਆ
॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆ
ਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥੩॥ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆਨੰਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਿਪਰ
ਮਾਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇ
ਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੂਖਿਨਰੁੰਨੀਆ॥ਲੇਕੰਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੁਆਮੀਪੁਰਖੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਨੜਾਮਲਾ ੬॥
ਮਹ ੪॥ਛੰਤ ੧॥ਜੋੜੁ ੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ॥
॥ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰ
ਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀ
ਤਿਆਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਗੁਰਮਤਿਰਸੁਸਾਰਿ॥੧॥ਮਃ
੪॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਧਿਆਈਐਤਾ
ਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆ
ਪੇਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ॥ਤੂਆਪੇਹੀਰਸੀਅੜਾਤੂਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰ

ਤਿਦਾਤੂਆਪਿਕਰਹਿਸਹੋਗੀਆ।ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਿਤੁਮਿ
ਲਿਹਰਿਬੁਲਗਬੁਲੋਗੀਆ।ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲ
ਤਸਭਿਪਾਪਲਹੋਗੀਆ।੧।ਸਲੋਕਮ:੪।ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹਰਿਹਰਿ
ਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ।ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾ
ਵੈਸੋਥੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਤਨੁਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਹੋਇ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਸਭਿਜੋਤਿਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਤੂਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗਰੰਗਨਾ।
ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ।ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿ
ਖਾਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ।ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰ
ਗਚੰਗਨਾ।ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫਲ
ਨਾ।੨।ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿ
ਮਾਨੁ।ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਪਿਆਰੁ।ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿ
ਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ
।ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ।੧।ਮ:੪।ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ।ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆ
ਆਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਿਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ।ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ।ਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾ
ਇ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰਿਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵ
ਣੀ।ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ।ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿ
ਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ।ਜਿਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ।ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁ
ਦੁਖਸਭਿਲਹਿਜਾਵਣੀ।੩।ਸਲੋਕਮ: ੪।ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੂਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰੁ॥
ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਤਿਨਿਜੂਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ
॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁ
ਹੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਿਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਧਾ
ਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਿਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੇ
ਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਿਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀ
ਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁ
ਵਖਰੁਹੈਊਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗ
ਤੁਕੀਆਵਣਜਾਰਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੈਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥ਸਭਿ
ਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲੁਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਜਗੰ
ਨਾਥੁਜਗਜੀਵਨੁਜਿਤੁਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਰਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ਹਮਰੀਜਿਹਵਾ
ਏਕਪ੍ਰਭੁਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹ॥ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਇਆਣਿਆਹਰਿਤੁਮਵ
ਡਅਗਮਅਗਾਹ॥ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੂਮਤਿਊਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਿਪਾਹ॥ਸਤਿ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰਭਹਮਪਾਪੀਸੰਗਤਿਰਾਹ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹਰਿ
ਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਹੁ॥੧॥
ਮਃ ੪॥ਹਰਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਦਇਆਲੁ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰਿਗਈਮਨਿਚੂ
ਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਅਤੁਟੁਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਧਨੁਮਾਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿ

ਤੁਮਵਡ੍ਹੇਵਡੇਵਡੇਵਡਉਚੇਸਭਊਪਰਿਵਡੇਵਡੇਨਾ॥ਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਹਰੇਤੇਹੋਨਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕਟੋ
ਨਾ॥ਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਡਵਡਭਾ
ਗਿਵਡੋਨਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜੁਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸੋਨਾ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ੪॥ਹਮਰੈਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿ
ਓਹਰਿਗੁਰਮੰਤ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅਚਿੰਤ॥
ਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਬਿਅੰਤੁ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਰਸਭੋਗਦਾਹ
ਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁ॥ਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਇਦਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤੁ॥
ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇ
ਮਿਲਹੁਹਮਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤ॥੧॥ਮਃ੪ ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿਤ
ਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿ॥ਸਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਉਲਾ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹ
ਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੈਚਰਨਨਿਤਕਵਲਾ॥ਨਿਤਿਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਭਿਜੀਅਜੰਤਹ
ਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭਿਜਉਲਾ॥ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਉਲਾ॥ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀ
ਸਮਉਲਾ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿ
ਸਮਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਹਰਿਇ
ਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸਤੇ
ਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁ
ਵਜਿਆ॥ਆਨਦਮੂਲੁਰਾਮੁਸਭੁਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਬਿੰਦੁਗਜਿਆ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਜੇਵੇਖਹੁਹਰਿਇਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਜਿਆ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲ

ਪ੍ਰਭੁਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੁਲਣਿਆ।ਸਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਜਿਆ। ੧।।ਸਲੋਕਮ: ੪।।ਭਗਤਸਰੋਵਰੁਉਛਲੈਸੁਭਰਭ
ਰੇਵਹੰਨਿ।ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਲਹੰਨਿ। ੧।।ਮ: ੪।।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸੰਖੁਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ।ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹ
ਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ।ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤਜਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀ
ਕੀਮਤਿਪਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲੜਿਲਾਇ।੨।।ਪਉੜੀ।
।ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖਾ।ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੋ
ਇਸੁਵਰਨੀਐਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਾ।ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੋਈਜਨੁਦਿਖਾ।ਸਤਸੰ
ਗਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲਿਹੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਿਧੰਨੁਸੁਪਾਧਾ
ਜਿਤੁਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ। ੨।।ਸਲੋਕਮ: ੪।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹੈਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾ
ਇ।ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ।ਹਰਿਦਰਗ
ਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ।ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨ
ਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ। ੧।।ਮ: ੪।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਜਾਇ।ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ।ਤਨੁਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ।ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾ
ਲਦੁਖੁਲਹਿਜਾਹਿ।੨।।ਪਉੜੀ। ।ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ।ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਉਧੁ
ਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ।ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭੁਰੇਖਿਆ
।ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕਰਲਿਮਿਲਿਏਕਿਆ।ਸਭਿ
ਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ।੩।।ਸਲੋਕ

ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਮੁਰਵਿਰਹੇਰਮੁਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈ
ਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀ
ਤਿ ॥ ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਾਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿ
ਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾ
ਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਨਾਨਕਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਰਤੇਲੋਇਣਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰੁਦੇਇ ॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿ
ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁਚਿਤ
ਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪ
ਲੈਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਤੁਧੁਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀ
ਤਾ ॥ ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਾਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿਊਤਮੁਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੁਲਹਿਗਇਆਜਨਾਸ
ਤਿਗੁਰਿਹਰਿਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਸਭੋਵਸਿਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ੪ ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁ
ਖਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਇਮਿਲੁਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁਤ
ਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਦੇਖਾਹਰਿਨੈਨੇ ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿਨ

ਛਿੜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਗੁਣਸਾਖਤਰੋਵਰਿਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੂਜ
ਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੂਜਕਰੀਜੈ॥੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭ
ਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲੁਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ
॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲ
ਗਿਊਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਊਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈ
ਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹਰੀਜੜੀਜੈ॥
ਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਸੁਜਗਿਦੀਜੈ॥੫॥
ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈ
ਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿ
ਨਾਕਵਢੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੰਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥
ਜਬਲਗੁਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਅੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਧਾਰਹੁਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪॥ਰਾਮਮੈਸਾਧੂਚ
ਰਨਧੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਾਢੇਅਤਿਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਤ੍ਰਾ
ਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਆਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਨਗਰਮਹਿ
ਸਬਲਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁਕਰੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਪੂਰਾਕਾਢਿ
ਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀ
ਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋਇਅਧਿਕਾਈਰੋਗੁਕਾਟੈਸੂਖਿਸਵੀਜੈ॥੩॥ਜਿਉਸੂਰਜੁਕਿ

ਗਤਿਗਵਿਆਸਰਬਠਾਈਸਭਿਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ।ਸਾਧੂਸਾਧਮਿਲੇਰਸੁਪਾਵੈ
ਤਤੁਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਆਛਾਪੀਜੈ।੪।ਜਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਗੁਰਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇਖਿਸੂ
ਰੀਜੈ।ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਰੈਨਿਸਭਿਨਿਰਖੀਮੁਖਿਕਾਢੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ।੫।ਸਾਕ
ਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬਹੁਲੋਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ।ਆਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬ
ਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਵਿਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ।ਸਾਧੂਸਰਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾ
ਢਿਕਢੀਜੈ।ਪਰਉਪਕਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸੰਤਭਗਤਿਹਰਿਦੀਜੈ।੭
।ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀਜੈ।ਸਰਬੀ
ਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ।੮।੫।ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥
ਰਾਮਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ।ਜਬਲਗਸਾਸੁਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਧੂਰਿਪਿਵੀਜੈ
।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਕਰਨਾਰਦਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਲੋਚੀਜੈ।ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ
ਹੋਇਸਭਿਜਹਸਾਧੂਚਰਨਧਰੀਜੈ।੧।ਤਜਿਲਾਜਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਰਹੀਜੈ।ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ।੨।ਭਰਮਸੂ
ਕੇਬਹੁਉਭਿਸੁਕਿਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰੀਜੈ।ਤਾਤੇਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨਕੀਜੈਜਾ
ਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ।੩।ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨੁਰਤਨਵਥੁਹਰਿਸਾਧੂਪਾਸਿਰਖੀਜੈ।ਜੋ
ਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਧਰੀਜੈ।੪।ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ
ਗੁਰਿਕਾਢੀਬਾਹੁਕੁਕੀਜੈ।ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤਲੋੜਹੁਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ
।੫।ਜੇਵਡਭਾਗੁਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ।ਸਭੁਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿ
ਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ।੬।ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੋਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿ
ਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ।ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਹੰਕਾਰਿਭਾਰਿਲਦਿਲੀ
ਜੈ।੭।ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਰਮਰਮਰਮਰਾਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਏਰਾਮਨਾਮੈਰਲੈਮਿਲੀਜੈ।੮।੬।ਛਕਾ।ਕਲਿਆਨਕਾਜੁਮਲਾ। ।ਚਉਪਦੇ। ॥
੧੯।ਅਸਟਪਦੀ ੬।ਜੁਮਲਾ। ੨੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਪਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਉਤਮਹਰਿਰਸਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਿਪਿਆਹਿਰਦੈਤਿਨੁ
ਸੁਰਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥ਸਭਿਪਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਰਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁਹੁਕਾ
ਟੇਗਰਸਰਾਲੁ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆ
ਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਜਿਨਿਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਮਾਰਿ॥੧॥
ਮ:੪॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨ
ਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ
ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰਿਸੋਹੋਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁਜਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾ
ਲਗੁਨਪਰਗਟਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਸੇਸਜਣਾਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਪਾਇਆਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਲੁਡਿਲੁਡਿਦਰਗਹਿਵੰਞੁ॥੧॥ਮ:
੪॥ਹਰਿਤੂਹੈਦਾਤਾਸਭਸਿਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ਸਭਿਤੁਧੁਨੋਆਰਾਧਦੇਦਾਨੁਦੇਹਿ
ਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਦਾਤੈਦਾਤਾਰਿਹਥੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸੈਸਾਰੇ॥ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾ
ਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ ॥ਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਆਰਾਧੀਅਹਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਸਭਿਪਦਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰੁ॥੧੪॥
॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁ
ਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸ
ਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਈਸੁਣੈਕੋਊਚਰਿਸੁਨਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉ
ਤਰੈਮਨਿਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀ
ਤਰਾਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥

੧੫॥ ੧॥ਵਾਰਨਾਲਿਸਲੋਕ॥ ੩੦॥ਕਾਨੜੇਕਾਜੁਮਲਾ॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥੬੨॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆਛੰਤੁ॥ ੮॥ਵਾਰ॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੭੧॥
॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮ
ਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਿਛੀਪਨਲੀਪੈ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤਿਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਾ
ਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਐਸਾ॥੨॥੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪॥ਚਉਪਦੀ॥ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹ
ਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹ
ਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁ
ਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿਦੁਗੁਣਗੋਬਿਦਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿ
ਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਐਥਾਹਨਪਾਇਆ॥
੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੌਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮ
ਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਹ
ਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕਹੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
॥੪॥੧॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬ
ਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮ

ਰਉਦਿਨੁਰਾਤਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ।ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗਤਿਜਗਿਮਾਹੁ।ਖ
ਸਿਠੇਦਨੁਜਿਮੁਖਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਿਖੇ
ਜਿਪਇਆ।ਜਿਉਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਿਚਲਿਉਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਛੂਹਿਜਲਿਆ॥੨
॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ।ਕਹਾਭਇਆਦੈਤਿਕਰੀਬ
ਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾਲੈਮੁਖਿਗ੍ਰਿ
ਸਿਆ।ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਆ॥੪॥੨॥ਕਲਿ
ਆਨਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸ
ਭਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈਬਹੁਕੀ
ਜੈਬਹੁਰਸਨਾਥੇ।ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲੁਸਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ
॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਾਥੇ।ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਜੀ
ਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਬਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕ
ਉਕਿਆਦਿਨਥੇ।ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਅਰਪਅਰਾਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥੩॥ਹ
ਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਬਹੁਸੋਭਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ।ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਗਤਿ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥੪॥੩॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜ
ਪਿਹਰਿਗੁਨਅਕਥਸੁਨਥਈ।ਧਰਮਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੋਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਾਗਿਫਿਰਥ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜਨੁਜਿਸੁਬਡਭਾਗੀਮਥ
ਈ।ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਗੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬ
ਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੈਮੈਲੁਲਗਥਈ।ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾਏ
ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਭਜਥਈ।ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਾਥਈ॥੩॥ਜਨ
ਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਜਪਿਉਜਗਨਥਈ।ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁ

ਆਸਾਹਮਥਾਪਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਰੀ॥੪॥੪॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ਹਮਰੀਚਿਤਵ
ਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅਉਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨ
ਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਉਰਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤੁਜੋਸਭਤੇਊਚਠਾ
ਕੁਰਭਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥੧॥ਜਾਕ
ਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾ
ਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥੨॥ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪ
ਛਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾ
ਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੫॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥ਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰ
ਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾਸ
ਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਹਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿ
ਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਿਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਰੁਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਿ
ਗੇ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭਗਤਿਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿ
ਜਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕਿਰਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸ
ਰਨਿਦੁਆਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥ਛਕਾ॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ
੪ ॥
ਭੋਪਾਲੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
ਰਸੁਆਮੀਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਿਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧ
ਤਰਣਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ

॥੧॥ ਜਗਾਰੀ ਸਭੁ ਉਧਰਨ ਸਰਨਿ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਲਿਪਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈ
ਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ੧ ॥੭॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅ
॥ ਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਆਨਿ ਜਲਾ ਸਿ
ਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ॥ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ
ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵ
ਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾ
ਨ ਤਤੁ ਤਤੁ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥ ੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ
ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧਿ ਮੁ
ਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ੩॥ ੫॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥
॥ ॥
ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੈ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥ ੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਦਾਨੁ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁ
ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ

ਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੂਖਨਡੰਡਲੀ॥੨॥੫॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਕਉਨਬਿਧਿਤਾ
ਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਿਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਿਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪਹਿਸੁ
ਰਗੋਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨਿਗਹਉ॥੨॥੩॥
॥੬॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲ
ਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਰਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆ
ਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤਿਨਾਮਸੁਆਮੀਮਨਿਮੰਤ੍ਰਿ॥੨॥ਤੁਝਬਿਨ
ਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋ
ਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਤਨਜਾਪੀਐਭ
ਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਬਕਾ
ਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ
॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁ
ਰਖਪੂਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫॥੮॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਬਿ
ਨੁਆਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿ
ਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾਣੁ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਨਾਨ
ਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮਕਲਿਆਨੁ॥੨॥੬॥੯॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਚਰਨਸ
ਰਨਿਕਲਿਆਨਕਰਨ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿ
ਨਿਸੰਗਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨਖਾਵਨੋ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੂਖਹਰਿਭਗਤਿਲਵੈਨਪਾ
ਵਨੋ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੋਭਿਖਰਾਸੁਨਾਨਕਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਵਨੋ॥੨॥੭॥੧੦॥ਛਉਪਦੀ
ਆਕਾਜੁਮਲਾ ੭॥ ਮ੪ ੪॥੧੧॥ਮ੫ ੫॥ਜੁਮਲਾ॥ ॥ ॥

॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਮਾਰਮ
ਰਾਮੋਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਕਾਸਟਮਹਿਜਿਉਹੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸੰਜਮਿਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋ
ਤਿਸਬਾਈਤਤੁਗੁਰਮਤਿਕਾਢਿਲਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਫੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਦਸਵੈਚੁਈਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇ
ਆਨਗਰੁਨਗਰੁਹੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਰਸੁਕੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਲਅਮੋਲੁਅਮੋਲਕੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਲੀਜੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰੁਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਹਮਸਾਰਿੰਗਇਕਬੂੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਨੁਲਾ
ਲੁਲਾਲੁਹੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਰਸਿਕਗ
ਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀਪਹੈਸਾਗਰਕਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਕੇਜਨਇਨਹੁਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਰਸੁਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਪ੍ਰਾਨੀਸਦ
ਭੂਖੇਨਿਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਧਾਵਹਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਲਖਕੋਸਨਕ
ਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਊਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਤੁਲਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾ
ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਹਮਨਿਰਗੁਣੀਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇ
ਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬਾਛਹਿਨਿਤਆਸਾਆਸ
ਮਿਲਿਦ੍ਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਭੀਜੈ॥
ਕਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਗਹਿ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅ
੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥
ਲਿਪਤਹੈ
ਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਉਮਿਲੀਐ
ਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਆਨਿ

ਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰੁਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀ
ਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਰੀ
ਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾਨੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੂਤੁਬਹੁਗੁਰ
ਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀ
ਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਦਰਿਰਤਨਜਵੇ
ਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿ
ਮਿਲਹਿਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁਹੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲਤਿਡੋ
ਲਕੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁ
ਧਾਤਲੇਤਲੈਸਭਿਊਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਊਤਮੁਅਤਿਊਤਮੁਹੋਵਹੁਸ
ਭਿਸ੍ਰਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭ
ਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿ
ਨੁਦੇਖਿਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨੁਜਲਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਬਿਨੁਫੂਟਿਮ
ਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੂਧੂਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜ
ਲਤਜਲਤਨਹੀਬੂਝਹਿਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀਰਥਬਰਤਜਗਪੁੰਨ
ਕੀਏਹਿਵੈਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲੁਤੋਲੁਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲ
ਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਉਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੂਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲ
ਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁ

ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨੁ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ

ਕਿਆਕੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧੁਸਰਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਪਰਉਪਕ
ਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸੰਤਭਗਤਿਹਰਿਦੀਜੈ॥੫॥ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿ
ਦਾਤਾਸਭਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀਜੈ॥ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀ
ਜੈ॥੬॥੫॥ ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ਜਬਲਗਿਸਾ
ਸੁਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਧੂਰਿਪਿਵੀਜੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰੁਨਾਰਦੁਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿ
ਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਲੋਚੀਜੈ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਹੋਹਿਸਭਿਜਹਸਾਧੂਚਰਨਧਰੀਜੈ॥੧॥ਤਜਿ
ਲਾਜਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਰਹੀਜੈ ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿ
ਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਭਰਮਿਸੂਕੇਬਹੁਉਭਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰੀਜੈ॥
ਤਾਤੇਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨਕੀਜੈ॥ਜਾਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤ
ਨਵਥੁਹਰਿਸਾਧੂਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਧਰੀਜੈ
॥੪॥ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਿਕਾਢੀਬਾਹਕੁਕੀਜੈ॥ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤੁਲੋੜ
ਹੁਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ॥੫॥ਜੇਵਡਭਾਗੁਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ
ੀਜੈ॥ਸਭੁਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇ
ਆਕੇਜੋਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਹੰ
ਕਾਰਿਭਾਰਿਲਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮੁਰਮੁਰਮਰਾਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮਨਾਮੈਰਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ।ਚਉਪਦੇ
॥੧੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥ ਜੁਮਲਾ ੨੩॥

॥ ॥

॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ ॥ਨਾਇਤੇਰੈਤਰਣਾਨਾਇਪਤਿ
ਪੂਜ॥ਨਾਉਤੇਰਾਗਹਣਾਮਤਿਮਕਸੂਦੁ॥ਨਾਇਤੇਰੈਨਾਉਮੰਨੈਸਭਕੋਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿ
ਕਬਹੁਨਹੋਈ॥੧॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਸਗਲੀਪਾਜੁ॥ਜੈਬਖਸੇਤੈਪੂਰਾਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਨਾਉਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਉਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਉਤੇਰਾਲਸਕਰੁਨਾਉਸੁਲਤਾਨੁ॥ਨਾਇਤੇਰੈਮਾ
ਣੁਮਹਤੁਪਰਵਾਣੁ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਨਾਇਤੇਰੈਸਹਜੁਨਾਇਸਾਲਾ
ਹ॥ਨਾਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ॥ਨਾਇਤੇਰੈਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਾਰੀਬੇਰੀਘਰਦਰਦੇਸ॥ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇ
ਸ॥ਜਾਂਸਦੇਤਾਂਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁਕੂੜੋਹੋਇਜਾਇ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਤੇਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨਣੁਸੁਰਤਿਤਿਥੈਲੋਇ॥ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੈਸਗਲਲੀਜੈਖੋਇ॥੧॥
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਬਿਕਾਰੁ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਦਾਰੂਅਵਰੁਨਾਸਤਿਕਰਣਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕਭਾਰਹੋਵਹਿਲਾਖਕਰੋੜਿ॥ਤੇਰੇਲਾਲਕੀਮਤਿਤਾਪ
ਵੈਜਾਂਸਿਰੈਹੋਵਹਿਹੋਰਿ॥੨॥ਦੂਖਾਤੇਸੁਖਊਪਜਹਿਸੂਖੀਹੋਵਹਿਦੂਖ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੂ
ਸਾਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਭੂਖ॥੩॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਏਕੁਤੂਅਵਰੁਭਲਾ
ਸੈਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਸੇਤਨਹੋਹਿਖੁਆਰ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧॥
ਜੈਕਾਰਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੈਉਚਰੇਸੰਕਰਿਛੋਡੀਮਾਇਆ॥ਜੈਕਾਰਣਿਸਿਧਭਏਉਦਾਸੀਦੇਵੀ

ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ॥ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂ
ਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ
ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ
॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ
ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾ
ਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉ
ਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰ
ਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾ
ਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੰਤੁ ਕ
ਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ
ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰ
ਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ
ਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਈ ॥
ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹ
ਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ

ਜਿਨੀਸਤਸੰਗੀਐਤੇਸੇਗੁਰਪਰਮਲਲਾਈਐ॥ਜਾਕੀਦਾਸੁਕਲਾਸਪਉਸਉਤੈਤਾਸਚੁਰਣ
ਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਪ੍ਰਾਣਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪੜਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪਾਮਧੇਆਪੁਪਰਗਾ
ਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂੰਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈਪਹਿ
ਮਾਗਉਦੇਹਿਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦ
ਇਆਕਣਕਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨੁ
॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁਕਰਿਗਊਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਫਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਂ
ਗਉਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆ
ਜਾਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਂਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥
ਤੂਹੈਹੈਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿੰਡਲਗਤਹੈਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਭਰੀਅਤਹੈ॥
ਤੈਸੋਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਰਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀ
ਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਣੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿ
ਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿਆ
ਨਾਨਕਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰ
ਧਨਿਬਾਂਧੈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਭੂਲਾਫਿਰੈਅਜਾਈ॥੧॥
ਬੋਲਹੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰ॥ਫੁਨਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਊਚਾਤੇਫੁਨਿਨੀ
ਚੁਕਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੈਸੁਲਤਾਨ॥ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿਆਜਗਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥ਤਾਕਉ
ਸਮਝਾਵਣਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲੁਕਰੇਸਭੁਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥

ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ਜਗਿ
ਹਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥ ੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ
ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈ
ਤਿਸਾ ਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇ
ਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ॥ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗ
ਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏ
ਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ
ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ
ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ
ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥ ੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ ਗ
ਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥
॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਿਹਉ
ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੨॥
ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲ
ਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮ
ਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਮਸਟਿ ਕਰ
ਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥ ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ
ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨॥ ਮੈ ਮੈਲਉ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ
ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩॥ ਅੰਧੋ ਬੋਲੋ ਮੁ

ਗਾਫਗਾਵਣਾ॥ਜੀਨੇਜੀਤੁਕੋਹੁਖੁਰਿਆ॥ਗਾਲੀਰਸਕੇਖਪਨੁਮੁਧਿਆ॥ਇਹੁਧਨੁਸਰਬੋਰਵਿ
ਖਿਆਹੂਰਾ॥੪॥ਜਿਸਤੇਤਿਸਿਰਸਚਖਦੂਜੀਭਾਗੁ॥ਜਿਨਕਉਦੇਤਿਸਚਉਜੈਕਾਰਾ॥ਤੂਕਰਤਾਆਇਆ
ਸਿਰਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਉਸੇਵਾਕਰਣਦੇਸੋਈ॥੫॥੧੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਖਾਇਆ
ਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣਿ॥ਬਕਿਬਕਿਵਾਦੁਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਣਿ
॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਲਿਮਨੁਵਾਸਿਆ॥ਬਿਬਲੁਝਾਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁਗ
ਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਜਗੁਖੋਟੋਸਚੁਨਿਰਮਲੋਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤੇ
ਨਰਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈਅਮ
ਰਅਨੰਦਸਰੂਪ॥ਨਾਨਕੁਜਲਕੋਮੀਨੁਸੈਥੇਭਾਵੈਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧
॥ ॥ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰੰਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਨ੍ਹਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸਾ
ਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਂਕਿਆਕਰੈਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕ
ਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰਦਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਉਰਧਾਰਿ
॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਬਨਵਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਬ੍ਰਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੀ॥੩॥ਅਕਥੌਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੋਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਮੋਰੁ
॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ
ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇ
ਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਂਗਿਘਣੌਅਤਿਰੂੜੌਦੀਨਦਇਆਲੁਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁ
ਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂੜੌ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਊਪਰਿਕੂਪੁਗਗਨਪਨਿਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵ

ਦੂਜਾਕਾਕਿਸਕੀਰਚਨਾਸੇਵਿਫਿਲਾਣੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਬਿਚਾਰਾ॥੨॥ਪਾਪਸੇਰੇਕਿਰਣਿਰ
ਸਿਕਮਲਨਿਗਾਸੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆ॥ਕਾਲਬਿਧੁੰਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਰਸਨਿਰ
ਸਾਏਰਾਤੇਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੪॥੧੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਬਾਰਹਮਹਿ
ਰਾਵਲਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੂਥੇਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਗਲਿਫਾਸੀ॥੧॥ਸਬਦਿਰਤੇਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾ
ਇਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਣਵਾਦੁਪੜਹਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਣੀਕਰਮਕ
ਰਾਏ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਮਨਮੁਖੁਵਿਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੂ
ਚਾਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਲਿਵਲਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾ
ਣੀ॥੩॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਥਸਬਦਿਵਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆਦੂਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥੧੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਡਰਪੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਜਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਨਾਮਬਿਨਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾ
ਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖੁਜਾਕਉਕਿਆਤਿ
ਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥੁਖੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ॥੨॥ਚੀਨੈ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਨੁਸਾਚੋਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀਨਾਵਤਰਾਵੈ॥ਬਾ
ਹਰਿਜਾਤਉਠਉਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਗਿਰਹੀਸੋਦਾਸੁਉਦਾਸੀ
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾਚਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
॥੫॥੧੭॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈਸਾਚਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਨਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿਰੁਹੋ
ਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਿਰਹਿਆਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁ
ਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਾਭਾਈ॥ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿ
ਤੁਲਾਈ॥੨॥ਸੁਖੁਸੀਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਅਖੁਟਭੰ
ਡਾਰਭਰੇਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੪॥੧॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਉਬਖਸਿਲੈਸੁਆਮੀਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥
ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੀਤੁਧੁਆਗੈਰਾਖਉਸਦਾਰਹਾਂਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆ
ਪਣੇਭਾਣੇਵਿਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀ॥ਹਰਿਨਾਮੋਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਭਾਣਾਜਾ
ਪੈਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੨॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਭਗਤਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਈ॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥੩॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁ
ਹੋਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥
॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿੰਨਾਤਿਨਸਾਲਾਹਿ
ਹਰਿਜਾਤਾ॥ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਇਆਹੈਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਤੂਮੇਰਾਇਕੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਜਪੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਫੀਕਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਜਿਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਸੋਈਜਾਣੈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥
ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਲੈਦਾਹਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸ
ਦਾਹੈਦਾਤਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ

૧૧૬

॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੂਰਾਖਨਜੋਗੁ॥ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਮੈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਨਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈ
ਜਮਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਾਓਹਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋਹਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈ
ਭਾਇਲਾਗੈਓਹੁਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖ
ਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਈਐਜਬਲਗੁਜੀਅਪਰਾਨ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾ
ਨ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀ
ਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਣੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸ
ਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮ
ਰਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸਟਿ
ਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥
॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘ
ਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਪੰਡਪੰਡਪੰਡਵਸਿਆਨੈ॥ਨਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰਸਰਣਾਈ

ਭੁਜਾ ਪਾਇਆ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਪਨੁ ਪੈਨਹਿ ਜੋ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਤੈ ਖਾਰਾ ਹਿ
ਹਰਿ ਵਿਚਹੁ ਨਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਹਿਆ ਨਾ ਚਿਤਿ ਖਲੈ ॥ ਕਰਿਆ ਰ
ਰਖਹੁ ਸਿਪੈ ਉਸਿ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਹੁ ਵੈਰੁ ਸੁਨਰ ਮਿਪੈਗ ॥੪॥ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਇਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕ
ਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫
॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸ
ਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾ
ਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੋਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੨੪॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀ
ਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਹਰਿ ਊ
ਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿ
ਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ
ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥
ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂ
ਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ

ਸਭ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ
ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧ
ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ
॥੨॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ
ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪ
ਾਲਾ ॥੬॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ
ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮ
ਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀ
ਕ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇ
ਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ
ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀ
ਕ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ
ਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ
ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ

ਤੁਆਤਿਰੇਦਰ੍ਹਹਰਿਪ੍ਰਭਸਦੇਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਤੁਮਰਿਨਾਮੁਸਿਰਿਪਰਿਉਹਰਿਰਿਮਨਾਮੁ
ਰਦਿਰੇਹੇ॥ ੬॥ ੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ਜਾਨਿਸਚਾਪ੍ਰੀਤਿਤਿਸਮੁਨਾਮੁਰੰਗੋਂਦੋਰੰਗੈਂ
ਜਪੁਹਰਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸਖਾਨਹੀਅਰੇਹਰਿਦਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਨਾ॥੧॥ਸੇ
ਰੇਮਨਭਰਰਮਨਮਹਰਿਗਿਨਿਸਖਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨਰੀਉਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਮਨਿਤ
ਨਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੀਏਮਿਨਗਰਿਦ੍ਰਸਿਉਪ੍ਰਾਰਿਮੈਂਦਰੈਜਾਪਿਸੇਲਗੁਰਨ
ਖਿਵਰਪਨਾ॥ਹਸਤਿਪਸਤੂਜਨਕੁਏਮੁਹੇਸੈਮੁਖਉਜਸਬੁਰਮੁਖਿਤੁਰਨਾ॥੨॥ਅਨਕ
ਉਹਰਿਹਹਿਹਰਿਬਿਸਿਦਲਗੋਂਹਰਿਉਰਿਪਾਰਿਉਹੋਂਚਨਿਸੁਖਨਾ॥ਕਿਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਦੇਖ
ਹਜਨਕੋਹਰਿਦ੍ਰਰਿਕੀਏਟਿਕਪਲਨਾ॥੩॥ਤੁਮੇਤਜਨਤੁਮਹੀਤਜਨੇਪਭਜਨਿਉਜਨ
ਤੇਮੁਪਨਾ॥ਸੋਹਰਿਆਪੁਨਿਉਹਮਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕਕੁਰਿਪ੍ਰਭਾਇਕਨਾ॥੪॥
॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਏ
ਜੀਵੈਹਰਿਕਿਜਪਿਕੈ॥ਪਿਨੁਪਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੋਂਪੂਰਾਬਿਖਨੁਖੇਸਬਾਹੇਦਇਕਰਨਤ
॥੧॥ਜਪਿਮਰਮਨਮਅਰਪਿਕਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਸੁਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਲਖੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਮਨਮੁਰਸੁਰਅਰਸਾਇਣਸੁਪੀਅਗੁਰਮਤਿਰਸਕੁ॥
ਲੋਮਨੁਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸਿਉਰਪਾਰਿਉਸਰਿਹਰਿਕੁ॥੨॥ਹਉਮਬਿਖਿ
ਆਨਿਤੁਲੋਭਿਲੁਭਨੇਪੁਤਕਲਤ੍ਰਮੋਹਿਲਗਿਕੁਮਤਿਨਪਰਮੇਤਨਸੇਵਕਕਉਤਮਨਾਥ
ਤੁਮਰੁਕਮਾ॥ਤੁਮੇਰਗੁਨਤੁਮਹੀਪਭਜਨਹਮਪੇਰਹਰਿਤੁਮਸਕਕੁ॥ਜਿਉਜਨਹ
ਰੈਂਖਿਕੁਪਹਮਅਭੀਜਨਨਾਪਕਣਸੁਤਮਨਕੁ॥੪॥੬
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ॥੫॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਪਿਮਨਹਿਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿ
ਪਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਨਿਮਨਨਾਮਹਰਿਕਾਗਿਆਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰਪਰ

ਧਾਨਾ॥ਖਿਨਖੇਦਪ੍ਰਾਪ੍ਰਵੇਟਾਨਾ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨਾ॥੨੧॥ ੭॥੨੭॥
ਰਾਗੁਪਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਧਰਤਿ
ਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋ
ਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥ
ਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕ
ਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿ
ਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁ
ਆਰ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ
ਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭੁਦਰ
ਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥ਰਹਾ
ਉ॥ ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋ
ਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਾਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੩॥
ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇ
ਨਾਨਕਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ
॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚ
ਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬ
ਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤ

ਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਲਹਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥
ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧੁਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥੬
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥ਅਵਗੁਨਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥
ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮ
ਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦ
ਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁ
ਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਵਲਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਈ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪ
ਹਰਗੁਨਗਾਇਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥
ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ

ਨਾਮੁ॥੪॥੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵ
ਡਭਾਗੀਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋ
ਖੁ॥ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾ
ਸੁ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆਚਾਰ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਿਨਿਤਿਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਚਰਨਪੂਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤ
ਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾ
ਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥੧੦॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰ
ਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣ
ਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈ
ਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ
॥੪॥੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿ
ਲਿਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਨਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ
॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ੨॥
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗ
ਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇ
ਟੈਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਦਬਿ

ਨਸੋਰਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਮਾਤਾਪਿਤਮੀਤਭਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥ ੪॥
॥੧॥੧੩॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਬਿਭਾਸ॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿ॥ਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥ ੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕ
ਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪ॥ ੨॥੧॥੧੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਚਰਨਕ
ਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ ੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰ
ਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕ॥ ੨॥
॥੨॥੧੫॥੬੮॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀ
ਫੁਨਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ
ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾ
ਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁ
ਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈ
ਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ਰਾਗਿਨਾ
ਦਿਮਨੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥
ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋ
ਈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥ ੬॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸ

ਬਹੁ ਕਰਣੀ ਭੇਖ ਸਾਂਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਤੁ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਪਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਅਪੁਣਾ ਇਹੁ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥
ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀ
ਗਾਰ ॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ
ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ---
ਜੀਵਤ ਬਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਕੁਲੈ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕ
ਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਹੈ ਗੁਣ ਪਤੁ ॥ ਇ
ਸੁ ਨੇਹਿ ਆਪੇ ਸੋਗ ਮਿਤ ਪਾਪੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੁਕੈ ਤਿਸ ਨ ਅਉ ਆਪੁ ॥
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰ
ਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤੀ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਰਣੀ
ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ਕਿਤੀ ਜਾ
ਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਕੋ ॥ ਭੂਲੈ ਆਪੇ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਿ
ਸੀ ਹਰੇ ਜੀ ਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗ ਗੇ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਉਗੁਣ ਜਾਣੈ ਤਾ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ
ਕਿਉ ਨੈ ਖਾਸਿ ਦਿਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਉ ਅਛੁਦੀ ਪਰਤੀ ਮੰਗੀ ਬਾਦ ਨ ਰੂਪਿ ਖਤਾਨੋ ॥ ਕਿਉ ਪਾ
ਇਆ ਲਿਜਾ ਇਕੀ ਉਹਲੀ ਐਬ ਖਾਲਿ ਰੂਪ ਛਨੋ ॥ ੩ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨ ਐਜ ਦੇ ਮਤੀ ਖਰ ਪਜਿਕਿ
ਅਪੀ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਤਿਤਿ ਕਰ ਜਕਾਗ ਰਹ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਟਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਗਣਤੇ ਨਗ
ਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਖੇਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਵਿਛੁੜਤੇ ਤੁਧੁ ਪੈ ਸਲਾਹੀ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾ
ਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ ਹਰਿ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਹੰ ਅਭਿਮਾਨੈ ਪਚਪਚੀਐ ॥ ੭ ॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤ

ਆਪਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਤਾਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐ॥੮॥੪॥ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਆਖਣਸੁਨਣਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਾਰੁ॥ਜਿਉ
ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਮੂਰਖਗਵਾਰ॥
ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਸੁਮਨ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਆਤਾਕਹੀਐਕਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀ
ਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਡੋਲੈਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੇ
ਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਖਿਨੁਊਭਿਪਇਆਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੩॥
॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨਹੋਈਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੋਝੀਕਿਸੈਨਹੋਇ
॥ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥ਝਗੜੁਚੁਕਾਵੈਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਡੋਲਤਤਉਠਹਰਾਵੈ॥ਸਚੁਕਰਣੀਕਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿ
ਉਸੁਚਿਹੋਇ॥ਸਬਦੀਧੋਵੈਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾ
ਕਿਰਹਾਵੈ॥੬॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥ਸਚੁਬੋਲੈਬੋਲਾਵੈਪਿ
ਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥੭॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਮੁਧਰਮੁਪਤਿਪੂਜਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅ
ਗਨੀਮਹਿਭੂੰਜਾ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਉਮਨੁਭੀਜਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੮॥
॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤਰਿਪੂਜਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਅਵਰੁ
ਨਹੀਦੂਜਾ॥੧॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਜੀਅੜਾਤੁਝਪਾਸਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਸਚੁਜਿਹਵਾਹਰਿਰ
ਸਨਰਸਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਛੂਟਸਿਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੩॥ਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਕੀਏ॥ਨਾਮੁਵ
ਡਾਈਸਿਰਿਕਰਮਾਕੀਏ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਵਸਿਚਾਰਿਪਦਾਰਥ॥ਤੀਨਿਸਮਾਏਏਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਏਮੁਕਤਿਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨ੍ਹਿਭਏਪਰਧਾਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਿਬੂ
ਝਬੁਝਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਵਾਜੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨ

ਗਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥੮॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਲਏਗੁਰਿਪੂਰੈਸ
ਚੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਤੇਸਦਾਰੰਗੁਸਾਚਾਦੁਖਬਿਸਰੇਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਝੂਠੀਦੁਰਮ
ਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਕਉਦੁਖੁਦ
ਰਦੁਵਿਆਪਸਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਨਜਾਈ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਮੇਲਿਲਏਸਰਣਾ
ਈ॥ਮਨਮੁਖਤੇਅਭਭਗਤਿਨਹੋਵਸਿਹਉਮੈਪਚਹਿਦਿਵਾਨੇ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਿਪ
ਇਆਲੀਜਬਲਗਿਸਬਦਨਜਾਨੇ॥੩॥ਭੁਖਪਿਆਸਾਜਗੁਭਇਆਤਿਪਤਿਨਹੀਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ਸਹਜੈਸਹਜੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਏ॥੪॥ਦਰਗਹਦਾਨਾਬੀ
ਨਾਇਕੁਆਪਿਨਿਰਮਲਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਚੁਵੀਚਾਰਸਿਆਪੇਬੂਝੈਪਦੁਨਿਰ
ਬਾਣੀ॥੫॥ਜਲੁਤਰੰਗਅਗਨੀਪਵਨੈਫੁਨਿਤ੍ਰੈਮਿਲਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਐਸਾਬਲੁਛ
ਲੁਤਿਨਕਉਦੀਆਹੁਕਮੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੬॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਗਅੰਦਰਿਪਰਖਿ
ਖਜਾਨੈਪਾਇਆ॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੇਭਏਅਤੀਤਾਮਮਤਾਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਿਰਤੇਤੀਰਥ
ਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖੁਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚਾਭਾਇਆ॥੮॥੭॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ॥੩॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਹਰਿਮੰਦਰੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਖੋਜੀਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਹੁਸ
ਮ੍ਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਹੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਸਚਾਹਰਿਮੰਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀ
ਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਗਿਆਨਿਰਤਨਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁ
ਖਮੂਲੁਨਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਰਖਿਆਹੁ
ਕਮਿਸਵਾਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥ਦੂਜਾਭਾ
ਉਕਰਿਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੫॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਦੇਹਨਜਾਤਿਨਜਾਇ

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ
ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉ
ਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਮਾਰਿ ॥੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥
॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉ
ਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉ
ਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰ
ਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ
ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿ
ਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ
ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲ
ਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਤਪਿਤਾਭ੍ਰਾਤਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨ
ਮੀਠਮੋਹਾਰਾ॥ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਧਰਏਕਾ
ਮੈਟਿਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਛਲਨਾਗਨਿਸਿ
ਉਮੇਰੀਟੂਟਨਿਹੋਈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹਝੂਠੀਧੋਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਈਕਉਰਾਇ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੋਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਕਿਰ
ਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥ਜਹਦੇਖ
ਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲ॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀਦੁਹਾ
ਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ॥ਹਮ
ਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇ
ਹੁਮੂਰਖੁਹੋਡੀ॥ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥
॥੬॥ਇਨਲੋਗਨਸਿਉਹਮਭਏਬੈਰਾਈ॥ਏਕਗ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖਟਾਂਈ॥ਆਏਪ੍ਰਭ
ਪਹਿਅੰਚਰਿਲਾਗਿ॥ਕਰਹੁਤਪਾਵਸੁਪ੍ਰਭਸਰਬਾਗਿ॥ਪ੍ਰਭਹਸਿਬੋਲੇਕੀਏਨਿਆਂਏ
॥ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਇਹੁਗ੍ਰਿਹੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਆਨਿ
ਬੇਰਾ॥੮॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪੂਜਾਕਰਹਿ
ਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਤਨਿਚਕ੍ਰਬਣਾਏ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਬਹੀਨਜਾਏ॥
॥੧॥ਇਤੁਸੰਜਮਿਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਨਪਾਇਆ॥ਭਗਉਤੀਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਾਂਕੇਬਸਿਰੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਹਿਸਭਿਉਤਰੇ॥ਬਹੁ
ਰਿਕਮਾਵਹਿਹੋਇਨਿਸੰਕ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਂਧਿਖਰੇਕਾਲੰਕ॥੨॥ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਬਜਾਵਹਿ
ਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮੂਆ॥ਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁ
ਜਾਨੈਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥੩॥ਪੂੰਅਰਤਾਪਗੇਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਾ॥ਅਪਦਾਕਾਮਾਰਿਆਗ੍ਰਿਹਤੇ

ਨਸਤਾ॥ਏਸੁਢੇਢਿਪਰਦੇਸਹਿਪਾਇਆ॥ਏਕਿਥੰਡਬਲਨਾਲੇਲੈਆਇਆ॥੪॥ਦਾਨਫਰਾਇ
ਹਿਰਾਏਦੂਕਾ॥ਘਰਿਘਰਿਭਿਗੈਇਪਤਾਦੂਨਤੇਦੂਕਾ॥ਬਨਿਤਾਛੋਡਿਬਦਨਦਰਿਪਰਨਾਰੀ॥
ਵੇਸਿਨ੍ਹਿਪਇਐਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥੫॥ਬੋਲੈਨਾਹੀਹੋਇਬੈਠਾਮੋਨੀ॥ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਾ
ਈਐਜੋਨੀ॥ਅੰਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥ਪੂਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈ
ਅਜਾਈ॥ਜਿਉਬਾਲੂਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰ
ਕਾਬਚਨੁਤਿਨਿਬਾਧਿਓਪਾਲਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਤਰਾਇਆ॥੮॥ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਆਪਿਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਈਐ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੂਜਾ॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਲਬਿ
ਖਸਭਿਕਾਟੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਰਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਾਸ
ਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚੂਕਾਗਉਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਦਿਖ
ਲਾਇਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆਤਬ
ਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥ਬੈ
ਰਬਿਰੋਧਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾ॥ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ
॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਂਢਾ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਆ॥੪॥ਮੰਗਲਸੂਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈ॥ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਪ੍ਰ
ਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਪਾਲਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲਾ॥੫॥ਹੋਮਜਗਉਰਧਤਪਪੂਜਾ
॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿ
ਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੬॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਦਾਸ
ਦਾਸਨਕੀਬਾਂਛਉਧੂਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਰਾ॥

ਮੀਤਸਾਜਨਭਾਰਦਾਸਤੇਰਾ॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਆਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਗੁਣਤਾਸਾ॥
॥੮॥੩॥੧੨॥

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਸੀ॥ਆਪਨਰੰਗਿਸਹਜਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿ
ਆਰਾ॥ਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਹਅਨੰਦੁਦੁਖੁਦੂਰਿਪ
ਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵਬੂਝੈ
ਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨ
ਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂ
ਮੂਰਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹ
ਰਾਮਤਿਸਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਖਨਦੇਸਹਰੀਕਾਬਾਸਾ॥ਪਛਿਮਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿ
ਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉ
ਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉ
ਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏ॥ਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈ॥ਕਿਆ
ਹਜਕਾਬੈਜਾਏ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਾਸਾਜੇ॥ਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰਪੂੰਗਰਾ
ਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ
ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਵਲਿਅਲਹਨੂ
ਰਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ
॥੧॥ਲੋਗਾਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਭਾਈ॥ਖਾਲਿਕੁਖਲਕਖਲਕਮਹਿਖਾਲਿਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਸ੍ਰਬਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਟੀਏਕਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾਜੀਸਾਜਨਹਾਰੈਨਾ
ਨਾਕਛੁਪੋਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਸਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸਕਾਕੀ
ਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਕਹੀਐਸੋਈ॥੩॥ਅਲਹੁਅਲਖੁ

ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ

ਅਬਿਗਤੁਬਾਣੀਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀਮਹਲਾ॥ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਰਾਮੁਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੈਗਾਜੈਸਬਦੁਬਾਜੈਅ
ਆਨਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਾਵਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇਸੁਖਲਾਗਿ
ਲਾ॥ਸਰਬੇਆਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨੁਭੈਇਲਾ॥੨॥ਤੁਮਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਨੁਭੈ
ਇਲਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਰਤਨੁਲਾਲੁਨਾਮਾਸਚਿਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਕੁਲੁ
ਪੁਰਖੁਇਕੁਚਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅ
ਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ਤੈਮੈਕੀਆਸੁਮਾਲੂਮੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾ
ਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠੁਲੁਦੇਉ॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰਮੁਬਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆ
ਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਅਮਰੁਹੋਇਸਦ
ਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾਲਿਵਲਾ
ਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰਾਮੰ॥ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿ
ਸਿਬਾਦੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥
ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ॥ਨਿ
ਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਪਗਨਾਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ॥ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ
॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿ
ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭ
ਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥ ॥੫॥੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਮਨਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥ਮਾਇਆ
ਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗਿਜਗਤਸੁਖਮਾਨਮਿਥਿਆਝੂਠੋਸਭਸਾਜੁਹੈ॥
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁਬਾਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਧਾਕੋ
ਰਾਜੁਹੈ॥ ੧ ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਬਾਤਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤੁਛਿਨਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਲ
ਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਰਾਮਭਜੁਰਾਮਭਜੁਜਨਮਸਿ
ਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਿਕਿਉਗਵਾਰ॥ਬਿਨਸਤਨਹਿਲਗੈਬਾਰਓਰੇਸ
ਮਗਾਤੁਹੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਅੰਤਬਾਰਸੰਗਿ
ਤੇਰੈਇਹੈਏਕੁਜਾਤੁਹੈ॥ ੧ ॥ਬਿਖਿਆਬਿਖਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿਨਾ
ਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਰਬਿਹਾਤੁਹੈ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਰੇਮਨ
ਕਉਨਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮੈਰਾਮਨਾਮੁਸੋਤਉਨਹਿਸੁਨੈਕਾਨਬਿਖਿਆਨਸਿਉ
ਅਤਿਲੁਭਾਨੁਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਸਿਮਰਨੁਨਹਿਨਿਮ
ਖਕੀਨਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥ ੧ ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਸੁਪਨੇ
ਜਿਉਜਗਸਾਰਸਿਮਰਤਨਹਿਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ਜੈਜਾਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ॥ ੯ ॥ਬੀਤਿਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨਸੁਨਕੈਪੁਰਾਨਸਮਝਤਨਹਿ
ਰੇਅਜਾਨਕਾਲਤਉਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰਜੋਮਾ
ਨਿਓਦੇਹਸੋਤਉਤੇਰੋਹੋਇਹੈਖੇਹਕਿਉਹਰਿਕੋਨਾਮਲੇਹਿਮੂਰਖਨਿਲਾਜਰੇ॥ ੧ ॥ਰਾਮ
ਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨਨਾਨਕਜਨਇਹਬਖਾਨਜਗਮੈਬਿਰਾਜਰੇ॥
੨ ॥ ੪ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁ
ਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਨਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕ
ਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕ
ਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚੌਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥ ੧ ॥ਨਿਹਫਲੰਤ
ਸ੍ਯਜਨਮਸ੍ਯਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਿਰਖੀਧਾ
ਰਿ॥ ੨ ॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖ੍ਯਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸ
ਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨ
ਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਤਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਹ॥
ਆਤਮੰਸ੍ਰੀਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਵ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇ
ਵ॥ ੩ ॥ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵ
ਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗ
ਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਅਚੁਤਤਨਹ॥ ੧ ॥ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਾਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗ
ਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿ
ਗੁਸਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਨੇਹਸਤ੍ਯੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥ ੨ ॥ਮਿਥ੍ਯੰ
ਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤ੍ਯੰਤਆਸਾਆਥਿਤ੍ਯਭਵਨੰ
॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭ੍ਯਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕ॥
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੩ ॥ਕਾਂਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚ
ਰਮਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿ

ਮਰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰਲਭੰਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਨਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪੰਤਿ॥ ੪ ॥ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗ੍ਯੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰ
ਭੀਰੰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ
॥ ੫ ॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਵਧਹ॥ਅਹੋਜਸਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕ
ਰੋਮਨਛੇਦ੍ਤੇ॥ ੬ ॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮਥਾਨ
ਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀ
ਸਾਸਅਕਰਖਤ॥ ੭ ॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾ
ਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਬਸੰਤਸਾ
ਧਰਸਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥ ੮ ॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰ
ਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗਿਰਿਤਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀ
ਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ॥ਅਸਥਿਰੰਨਾ
ਨਕਸਾਧਜਨ॥ ੯ ॥ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਿਸੰਤੰਕਿ
ਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖਿਣ॥ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥ ੧੦ ॥ਮਿਰਤਮੋਹੰਅਲ
ਪਬੁਧੰਰਚੰਤਿ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥ਜੌਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰ
ਸੋਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਾਇਤੰਤਮਾਇਆਬਾਪਿਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨਏਨਮ
ਹ॥ ੧੧ ॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋਗੰਤਰੋਗੰ॥ਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਨਾਸੁਮੂਚੰ॥ਰਾਜੰਤਮਾ
ਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ॥ ੧੨ ॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰ॥ਬਿ
ਗਸੀਧਿਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰ॥ਬਸਿੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿਦਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤ
ਗਿਆਨੰ॥ਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾ॥ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾ॥ ੧੩ ॥ਕਹੰਤਬੇਦਾ
ਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆ॥ਸੁਣੰਤਿਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲ

॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ੧੪ ॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਾਤਨਹਚਿੰਤਾ
ਕਿਛੁਲੋਕਕਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆ
ਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥ ੧੫ ॥ਅਨਿਤੵਵਿਤੰਅਨਿ
ਤੵਚਿਤੰਅਨਿਤੵਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅਨਿਤੵਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਭਰਮਮਾਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ
ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੵੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਇਆ
ਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥ ੧੬ ॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀ
ਪੵਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿ
ਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧੵਤੇਨਾਨਕਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦੁਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥ ੧੭ ॥ਘੋਰ
ਦੁਖੵੰਅਨਿਕਹਤੵੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖੵਾਦੰ॥ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕ
॥ਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥ ੧੮ ॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡ
ਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹ॥ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਰੋਤਾਸੁ
ਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ॥ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥ ੧੯ ॥ਪਾਛੰ
ਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥
ਭਗਤੵੰਭਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਹਦਾਤਾਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾ
ਕਿੰਨਲਭੵਤੇ॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ॥ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ॥ ੨੦ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰ
ਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋਦਰਹ॥ਸ
ਰਬਗੵਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁ
ਦੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਹ
॥ ੨੧ ॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰ॥ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰ॥ਨਾ
ਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥ ੨੨ ॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ
॥ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿ

ਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤ੍ਯਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥ ੨੩॥ਦਾਨੰਪਰਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਰੀਤ
ਬੁਧੵੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮਰਣ
ਰਿਦੰਤਰਹ॥ਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹ॥ ੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰ
ਦੇਹਧਾਰਣਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ॥ ੨੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰ
ਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯਦੁਰਜਨਹ॥ਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥
੨੭॥ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਹ॥ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿ
ਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ॥
੨੮॥ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰਸੰਨਹੰਤਨਿਨਿੰਮ੍ਰਤਹ॥ਆਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣ
ਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹ॥ਅਰੂੜਤੇਅਸ੍ਵਰਥਨਾਗਹਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹ॥ਬਿਚ
ਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇ॥ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਹ॥ਜਿਤਤੇਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿ
ਪੰਚਤਸਕਰਹ॥ ੨੯॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰੁਮਛਾਯਾਰਚਿਦੁਰਮਤਿਹ॥ਤਤਹਕੁ
ਟੰਬਮੋਹਮਿਥਿਆਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮਹ॥ ੩੦॥ਨਚਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰ
ਨਚਗੁਣਗ੍ਯਨਾਮਕੀਰਤਨਹ॥ਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰਹ॥ਭਾਗਉ
ਦਿਮਲਬਧੵੰਮਾਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਖਲਪੰਡਿਤਹ॥ ੩੧॥ਕੰਠਰਮਣੀਯਰਾਮਰਾ
ਮਮਾਲਾਹਸਤਊਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ॥ਜੀਹਭਣਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕਉਧਰਣੰਨੈਨਨੰਦਨੀ॥੩੨
॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸ੍ਯਜੋਪ੍ਰਾਣੀਧ੍ਰਿਗੰਤਜਨਮਭ੍ਰਸਟਣਹ॥ਕੂਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹ
ਕਾਕਹਸਰਪਨਹਤੁਲਿਖਲਹ॥ ੩੩॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਭਜਨੰਰਿਦਯੰਨਾਮਧਾਰਣਹ॥ਕੀਰ
ਤਨੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਮਦੂਤਨਹ॥ ੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਛਅੰ
ਬਰਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਰਗਰਾਜਨਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜ
ਨੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਛਅੰਬਰਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨ
ਤਾਬਿਲਾਸਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹ॥ਦੁ

ਰਲਤੰਤੇਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਧਿਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੋ॥ ੩੫ ॥ਜਤਕਤਹ
ਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸ੍ਵਰਗਮਿਰਤਪਯਾਲਲੋਕਹ॥ਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪ
ਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥ ੩੬ ॥ਬਿਖਿਆਭਯੰਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦ੍ਰਿਸਟੰਸਖਾਸ੍ਵਜਨਹ॥ਦੁਖਭਯੰਤਿਸੁਖ੍ਯੰਭੈ
ਭੀਤੰਤਨਰਭਯਹ॥ਥਾਨਬਿਹੂਨਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹ॥ ੩੭ ॥ਸਰ
ਬਸੀਧਨਲੰਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬੰਪਾਵਨਮਮਪਾਵਨਹ॥ਸਰਬਕਰਤਬਮੰਮਕਰਤਾਨਾਨਕਲੇ
ਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥ ੩੮ ॥ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨਹ॥ਨਹਸੀ
ਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥ ੩੯ ॥ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧ੍ਯਾਨੰਸਰਬਤ੍ਰ
ਆਸਾਪੂਰਨਹੰ॥ਗ੍ਯਾਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ॥ਦਯਾਲੰਸਰਬ
ਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਵਰਜਿਤਹ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਿਆਜਲਕ
ਮਲਰਹਤਹ॥ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ॥ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋਤਿਸ੍ਰਵਣੰ
ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ॥ਖਟਲਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥ ੪੦॥
ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰਹ॥ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆ
ਪਤੇ॥ ੪੧ ॥ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ॥ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਿ
ਮਾਨੰਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਿਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਨਿਰ
ਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥ ੪੨॥
ਤਰਨਸਰਨਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨਦੇਤਪ੍ਰ
ਭੁਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕ
ਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹਮ॥ ੪੩ ॥ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹ॥
ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤ
ਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰਧਰਮਲਖ੍ਯਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮ
ਰਾਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਣੰ॥ ੪੪ ॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰ

ਅਤਿਬਲਨਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਨਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੵੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰ
ਨਹਰਿਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ ੪੫ ॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀ
ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੵੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤ੍ਰਚੰ
ਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ॥ ੪੬ ॥
ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਿਅੰਤਜੀਵੰਵਸੵੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤੵੰਕਰੋ
ਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖੵਾਕਰੋਤਿ॥ ੪੭ ॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰ
ਮੋਰਹਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਅਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚ
ਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿ॥ਅਖਾਦਿਖਾ
ਦੵੰਅਸਾਜੵੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗੵਾਪਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹ॥
੪੮ ॥ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾ
ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਅਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭਯਾਨਉਦਿਆ
ਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ॥ਬੈਦੵੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਹਰੇ॥ ੪੯ ॥ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁ
ਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸ
ਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹ॥ ੫੦ ॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲ
ਕੀਰਤਨਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥ ੧੫ ॥ਸਿਰਮਸਤਕਰਖੵਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ॥ਹਸਤਕਾਯਾਰਖੵਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰਖੵਾਗੋਪਾਲਸ੍ਵਾਮੀਧਨਚਰਣਰਖੵਿ
ਆਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖੵਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਅਨ
ਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥ ੫੨ ॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸ
ਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰਜੋਤ੍ਰਿੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨ

ਪਛੇਣੈਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤਿਨਕਲੵਅਮਸਥੇਭਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਪਛੰਨਿਜੈਤਿਤਰੰਗੇਤ
ਜਨਹ॥੫੩॥ਗੁਸਾਈਗਰਿਸਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ॥ਲਬਧੰਸੰਤ
ਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਵਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਤਕੰਕੁਰਨਿਤਸੈਲੰਕਰਦ
ਮੰਤ੍ਰਰੰਤਗੋਬਿੰਦਹ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾ
ਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ॥ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨਵਹ
॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰ॥ਅਸਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤ
ਕਥੰਤਿਬੇਦਾ॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤ॥ਬੁਝੰਤਿਨਾਨ
ਕਬਡਭਾਗੀਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਾਨਸੈਸਾਰੰ॥ਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ॥
ਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰ॥ਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ॥ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰ
ਅੰਹਫਾਂਸਤੀਖਨਕਠਿਨਹ॥ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਲੰਘਨਹ॥ਭਜੁਸਾਧ
ਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾਲ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋ
ਪਾਲਹਸਗਲੵੰਰੋਗਖੰਡਣਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਹ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੵੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ॥ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆ
ਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮ
ਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆ
ਸਾਬਿਖਿਬਿਨੋਦ॥ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੇ
ਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰ॥ਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰਣਹ॥
ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ॥ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰ
ਣਹ॥ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮਨਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ੍ਰਸਟੇਗੋਬਿ
ਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਅੰਬੂ
ਡੰਤਤਰੀਅੰ॥ਊਣੰਤਭਰੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਸੂਰਉਜਾਰੰ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦ
ਯਾਰੰ

ਖਾਰਿਗਾ ੬੪ ॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇ
ਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹ॥ ੬੫ ॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅ
ਕਹਾ॥ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹ॥ ੬੬ ॥ਮਤੇਸਮੇਵ
ਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ॥ ੬੭॥

ਗਾਥਾਮਹਲਾ॥ ੫ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾ
ਪਰਸਮਾਨੁਖ੍ਯਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗ੍ਯਾਨਣੋ॥ ੧॥
ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ॥ਗਛੇਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾ
ਧੂਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ॥ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੰਭਣੰ
ਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ॥ ੩ ॥ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ॥ਲਬਧ੍ਯੰਸਾਧ
ਸੰਗੇਣ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਣੰ॥ ੪ ॥ਮੈਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰਖਸਿ
ਚੰਦਨਹ॥ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਅਹੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥ ੫ ॥ਗਾਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰ
॥ਮਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ॥ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹ॥ ੬ ॥ਬਚਨਸਾ
ਧਸੁਖਪੰਥਾ॥ਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣਹ॥ਰਹੰਤਾਜਨਮਮਰਣੇਨ॥ਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਹ॥ ੭ ॥ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹਜੜੀਅਪੇਡਸੰਪਤਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਬਿਖਮਤਾ॥
ਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾਸਰੋਰੈਣੀ॥ ੮ ॥ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹ॥ ੯ ॥ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝ
ਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹ॥ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥ ੧੦ ॥ਸੁ
ਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧ੍ਯਾਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉ
ਧਾਰਣਹ॥ ੧੧ ॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧ੍ਯਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹ
ਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਬਡਭਾਗਣਹ॥ ੧੨ ॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ॥ਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥ਜਾ

ਕਾਅਥਲੁਤੋਲਅਮਿਤੋਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥ ੧੩॥ਆਪਜਸੰਮਿਟੰਤ
ਸਤਪੁਤ੍ਰਹ॥ਸਿਮਰਤਬੁਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰਤਾ
ਰਣਹ॥ ੧੪ ॥ਰਮਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧਯਾਵਣਹ॥ਲਭਣੰਸਾਧ
ਸੰਗੇਣ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਣਹ॥ ੧੫ ॥ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰਤ੍ਰਗਾਰੁੜੀਨਿਵਾ
ਰੀ॥ਬਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰ॥ਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣਹ॥ ੧੬ ॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰ
ਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ॥ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕ॥ਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ॥ ੧੭ ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰ
ਦਮਨਬਿਧੰਸਿਧੰਸਰਬਕੁਸਲਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬੰਪਰਾਪੂਰਬਣਹ॥ ੧੮
॥ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨ
ਮਨਲਭਤੇ॥ ੧੯ ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ॥ਕੁਲਹਸਮੂ
ਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥ ੨੦ ॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲ
ਸਮੂਹਣਹ॥ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ॥ ੨੧ ॥ਸਰ
ਬਦੋਖਪਰੰਤਿਆਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਣਹ॥ ੨੨ ॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂਸਤਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀ
ਤਿਕਾਰਣੰ॥ ੨੩ ॥ਸੁਣੇਖਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ॥ਰੋਗਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨ
ਕਸੁਖਨਸੁਪਨਹ॥ ੨੪ ॥ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਿਮਸਤਕਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੇ
॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
੧ ॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਿਕਿਕੀਰਤਿਮੈਕਹਾ॥ਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭੁਦਿਵਾ
॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਵਿਛਾਈਐਹਰਿਹਾਂਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਸਾਜਨੁਪਾਈ
ਐ॥ ੨ ॥ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ॥ਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰਕਿਅੰ

ਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗੁਨ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗੁਨ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸੁਨਤੀ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥ ੮ ॥ ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਜੀ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥ ੧੦ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ

ਮਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਨਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਨਬਿਹਾਲਿਆ॥ਕਰਨਨਸੁ ਨਾਦੁਕ
ਰਨਮੁੰਦਿਘਾਲਿਆ॥ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋ
ਬਿੰਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਟੀਐ॥੧੪॥ਪੰਕਜਫਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦੁਗੁੰਫਿਆ॥ਅੰਗਸੰਗਉ
ਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ॥ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਰੈਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਾਨਕਇਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾ
ਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਸਾਂਠਿ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਨੇ॥ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਦੂਤਕਵ
ਨਬਿਧਿਮਾਰਨੇ॥ਤੀਖਣਬਾਨਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਧਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਮਹਾਂਬਿਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰ
ਨਗੁਰਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿਨਨਿਖੁਟਈ॥ਖਾਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਛੁਟਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਂਹਿਮਰਿ
॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਨਾ॥ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਨਾ॥
ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਿ॥੧੮॥ਪਾਵ
ਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ਝੂਠੈਰੰਗਿਖੁਆਰਕਹਾਲਗੁਖੇਵੀਐ॥ਹਰਿਚੰਦਉ
ਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨੁਜਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥੧੯
॥ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਬਿਕਾਰਘਨਮਹਾਦ੍ਰਿਗੰਧਤਵਾਸੁਸਠਕਾਛਾਰਤਨ॥ਫਿਰਤ
ਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ॥ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥੨੦
॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿਸੈਕਉਨਰਾਖਈ॥ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਲਉਭਾਖਈ॥ਏ
ਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਕਾਜਤੇਰੈਆਵਈ॥ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਬ੍ਰਿਥਾਸਭਜਾਵਈ॥੨੧
॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀ
ਜਈ॥ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਹੀਪਾਵਨੇ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਹਰਿਰੰਗੁ
ਰਾਵਨੇ॥੨੨॥ਵੈਦਾਸੰਦਾਸੰਗੁਇਕਠਾਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦੁਆਏਰਾਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੋ
ਇਆ॥ਜੋਜੋਓਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਦੂਖਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇ
ਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥ ॥ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ॥

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਦਮਕਿਹੂਹੋਤੀਸਾਟ॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਦੀਨੇਕਾਟਿ॥ ੧ ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚਿਰਹਿਆਬੀਚੁ
ਨਰਾਇਹੋਤ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿਓਬੂਝਨਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉ
ਏਕਕਰਕਰਮ॥ ੨ ॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਭਰਮ॥ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਕਰਮ॥ ੩ ॥ਮੂਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀਧੇ
ਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ ੪ ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤ
ਅਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਬ॥ ੫ ॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈ
ਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥ ੬ ॥ਘਬੁਦਬੁਜਬ
ਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥ ੭ ॥
ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ
॥ ੮ ॥ਲਖਘਾਟੀਊਂਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲ
॥ ੯ ॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰ॥ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕ
ਰਿਹਾਰ॥ ੧੦ ॥ਮਗਨਭਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋ
ਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥ ੧੧ ॥ੴ ॥ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ੧॥ ॥
੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀ
ਗਹਿਰੀਗੰਭੀਰੀ॥ਸਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿਲਗਾਗਿੜਿਵਾ
ੜੀਆਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠਮੈਮੁੰਧਨਗਰਬੁਥਣੀ॥ ੧ ॥ਸੁਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀ
ਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਞਾਣਿਕੈਤਾਂਕੀਚੈਵਾਪਾਰ॥ਦੋਹੀਦਿਚੈਦੁਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾ
ਕੂਕੈਕਾਰ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣਮਿਲਨਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਹਸ
ਣੁਸਾਰ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜਿਦਿਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁਝਿਆ
ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੨ ॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰਨਕਲ॥ਤਾਹੂਖਰੇਸੁਜਾਣਵੰ

ਞਾ ਏਨੀ ਕਪਰੀ ॥ ੩ ॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾ
ਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਨਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਲਕੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ
॥ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ
ਕ੍ਰੇਨਿ ॥ ਗਲਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ
ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁ
ਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ੭ ॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ
॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥ ੮ ॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ
ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜ
ਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ
ਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੯ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਊਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁ
ਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐ
ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ ੧੦ ॥ ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਨ ਭਾਉ ॥ ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ੧੧ ॥ ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਫੈਲ
ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ
ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇ
ਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ੧੩ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ਕੂੜਾ
ਪਾਜਿਆ ॥ ਭਾਂਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥

੧੪ ॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇ
ਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦੁਨਬੇਦੁਨਗੀ
ਅਰਸੁਰਸੁਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ
॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ॥ ੧੫ ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹ
ਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥
ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥ ੧੬ ॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀ
ਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥
ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥ ੧੭ ॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ
॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਸਮਾਲਿ॥ ੧੮ ॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁ
ਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ੧੯ ॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇ
ਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀ
ਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥ ੨੦ ॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲਿ
ਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥ ੨੧ ॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂ
ਜਾ॥ ੨੨ ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥
੨੩ ॥ਮਾਣੂਘਲੈਉ.... ਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥ ੨੪ ॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈ
ਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰੁ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗ
ਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਿ॥ ੨੫ ॥ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆਰਾਧਿਆਆ
ਇਆਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀਏਕਾਮੁ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿ
ਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮੁ॥ ੨੬ ॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਜਹਰੁਕਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥ ੨੭ ॥ਮ: ੩ ॥ਲਾ
ਹੌਰੁਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਿਫਤੀਦਾਘਰੁ॥ ੨੮ ॥ਮ: ੧ ॥ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀਤੋਟਿ

ਨਾਵੈ ਮੰਨੀ ਉਦੇ ਸੀ ਹੂਰ ਅਪੁਰੇ ਹੀ ਵੂਠੀ ਵੂਠ੍ਹਿਦੀ ਰੈਨੀ ਧੰਮੀ ਸਤੀ ਰੈਨੀ ਘਰੇ ਸਿਅ
ਪਾਰੇ ਵਲਿ ਕੂੜ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਜਿਲੇ ਦੇ ਸੇਦੇ ਵੰਨਾਹੀ ਘਟੀ ਦੇ ਮਸਹੰਮੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪਬਰ ਤੂ ਹਰੀ
ਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈ ਦੂਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਇਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ
ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ
ਚਵਗਣਿ ਵੰਨਿ ॥ ੩੦ ॥ ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿ
ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ
ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਐ
॥ ੩੨ ॥ ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐ
ਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ
॥ ਫਿਟਕ ਫਿਟਕ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕ
ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ੩੪ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏ
ਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅ
ਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ
॥ ੩੫ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅ
ਪਣੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਤੁ ਸਰ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾ
ਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰ

ਜਿਨਲਾਈਅਤਿਨਾਮਿਲਣਹੀਵਿਗਸਗਿ।ਆਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਭੀਸਚੈ
ਸਾਲਾਹਿ।ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਦਰੁਬੀਭਾਪਰਹਰਿਆਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰ
ਉਤਹਤਹਸਾਚਾਸੋਇ।ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥ਦੂਖਵਿ
ਸਾਰਣਸਬਦੁਹੈਜੇਮੰਨਿਵਸਾਏਕੋਇ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।
੫॥ਨਾਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖਪਿਮੁਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਉਬਰੇਸਾ
ਚੈਸਬਦਿਅਲੰਖ॥੬॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਜਨਲਾਗਉਪਾਇ
।ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ।ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਉਜਲੇਜਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ।ਨਾਨਕਹੋਰਪਤਿਸਾਹੀਆਕੂੜੀਆਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੭॥ਜਿਉਪੁ
ਰਖੈਘਰਿਭਗਤੀਨਾਰਿਹੈਅਤਿਲੋਚੈਭਗਤੀਭਾਇ।ਬਹੁਰਸਸਾਲਣੇਸਵਾਰਦੀਖਟਰਸ
ਮੀਠੇਪਾਇ।ਤਿਉਬਾਣੀਭਗਤਸਲਾਹਦੇਹਰਿਨਾਮੈਚਿਤੁਲਾਇ।ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਆਗੈਰਾਖਿ
ਆਸਿਰੁਵੇਚਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ।ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਿਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰਭੁਲੋਚਾਪੂਰਿਮਿ
ਲਾਇ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਕਿਤੁਖਾਧੈਤਿਪਤਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਪਤਾਸੈ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।ਧਨੁਧਨੁਕਲਜੁਗਿਨਾਨਕਾਜੋਚਲੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੂ
ਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ।ਧਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ।ਗੁਰ
ਮਤੀਭਉਮਨਿਪਵੈਤਾਹਰਿਰਸਿਲਗੈਪਿਆਰਿ।ਨਾਉਮਿਲੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾ
ਰਿਉਤਾਰਿ॥੯॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁਭਰਮਿਆਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮ
ਨੁਹਿਰਿਲਇਆਮਨਮੁਖਅੰਧਾਲੋਇ।ਗਿਆਨਖੜਗੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇਗੁਰਮਤਿਜਾ
ਗੈਸੋਇ।ਨਾਮਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।ਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਫਿਰਹਿ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਇ।ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੦॥ਗੁਰ
ਮੁਖਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡ

ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਾਣੀਉਚਰਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਹਜੁਹੈਮਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊ
ਘਨਭੁਖਹੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਖਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈਆਤ
ਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲੜਾਸਭਗਲਿਆਏਪਾਇ॥ਇਕਿਉਪਜਹਿ
ਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਂਹਿਹੁਕਮੇਆਵੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧੩॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁ
ਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮ
ਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾ
ਈ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡ
ਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਜੋਬਨੁਜਾਂਦਾਨਦਰਿਨਆਵਈਜਰੁਪਹੁਚੈਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁ
ਕਲਤੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਨਸਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆ
ਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਡੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਰੋਇ॥ਆਤਮਰਾਮੁਨਪੂਜਨੀਦੂਜੈਕਿਉਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਉਅੰਤਰਿਮੈਲੁਹੈ
ਸਬਦਿਨਕਾਢਹਿਧੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਲਿਆਮੁਏਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧੬॥
ਮਨਮੁਖਬੋਲੇਅੰਧੁਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਾਸੁ॥ਬਾਣੀਸੁਰਤਿਨਬੁਝਨੀਸਬਦਿਨਕ
ਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਓਨਾਆਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਧਿਨਹੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਵਿਸਾਸੁ॥ਗਿਆ
ਨੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਹਰਿਗਿਆਨੀਆਕੀਰਖ
ਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਵਦੇਜਨਨਾਨਕੁਤਾਂਦਾਸੁ॥੧੭॥ਮਾਇ
ਆਭੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਹੈਜਗੁਘੇਰਿਆਬਿਖੁਮਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਗਰੁ
ੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਮਿਲਿ

ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲਹੋਇਰਹਿਆਬਿਖਹਉਮੈਗਇਆਬਿਲੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹ
ਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਇ॥ਜਿਨਨਾਨਕਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨਾਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥
੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਵੈਰੁ
ਰਚਾਇਦਾਅਪਨੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾਦੁਖੁ
ਪਾਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰਨਿ
ਭਰਮਦੇਫਿਰਿਘਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੂਤਜਿਉਪਿਤਾਨਾਮੁਤਿਸੁ
ਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਅਨੁਦਿ
ਨੁਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਸਤਿਗੁਲਾਗੇਪਾਇ॥ ੧੯ ॥
ਨਾਮਿਲਗੇਸੇਊਬਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਹੀਆਇਗਏਪਛੁ
ਤਾਇ॥ ੨੦ ॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਤਾਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾ
ਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿੰਦੁ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇ
ਨਾਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੨੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਨਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲੈਨਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਲਗੇਵਾਪਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਿਞਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁਸ
ਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰੁ॥ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵਈਆਪਿਬਖਸੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈਨਿਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੨੨ ॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਬਿਨੁਨਾਵੈਠਵਰ
ਨਠਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਹੋਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ ੨੩ ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰੇਪੁਕਾਰੁ॥ਇਹੁਮੋਹਮਾਇਆਸਭੁਪਸਰਿਆਨਾਲਿਚਲੈ
ਨਅੰਤੀਵਾਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰਪੁਕਾਰ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
ਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮੁਬਿਚਾਰਿ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰ

ਧਾਰਿ॥ ੨੪ ॥ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖ
ਸਿਲੈਹੁਹਉਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂਬਖਸਿਮਿਲਾਵ
ਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿਖਕਟੀਵਿਕਾਰੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥ ੨੫ ॥ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਭੈ
ਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤਨਲਭੰਨਿ॥ਨਾਨਕਲਾਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਭੰਨਿ॥ ੨੬ ॥ਮਨ
ਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਪੈਨਣਾਸੋਮਨਿਨ
ਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥ਇਹੁਮਨੁਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਦੋ
ਹਾਗਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿਖਿਆਸੁ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਨਾ
ਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੨੭
॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿ
ਗੁਤੇਭਾਇਦੂਜੈਪਰਜਿਵਿਗੋਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈ
ਕੋਇ॥ ੨੮ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਉਵਡਊਚਾਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇ
ਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਸੰਜਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਭਵੈਸਭਕੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾ
ਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਆਇਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬ
ਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੀਸਾਚੀਸੋਇ॥ ੨੯ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁ
ਤਰੀਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰਨ
ਪਾਰੁਹੈਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਵਣਾਕਰਨਾਕਛੂਨਜਾਇ
॥ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨਮਨਿਵਸੈਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬੋ
ਹਿਥੈਵਡਭਾਗੀਚੜੈਤੇਭਉਜਲਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥ ੩੦ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕੋਨ

ਰੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁਰਦੈਇਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਉਮੰਨਿਵਸੈਸਦਾਰਹੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੂਝੈਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ॥੩੧॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਤੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਖੇਸੇਉਬਰੇਸ
ਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀਬਣਤਬਣਾਇ॥੩੨
॥ਹੋਮਜਗਿਸਭਤੀਰਥਾਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹ
ਉਮੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਜਿ
ਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੩੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚਿਤਵਦੇ
ਬਹੁਆਸਾਲੋਭੁਵਿਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਨਾਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਰ॥ਵ
ਡਭਾਗੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾ
ਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥੩੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਕੈਹੇਤਪਿਆਰਿ॥੩੫॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਜੈਜੇਕਾ
ਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਤਿਥੈਧੁਹੈਜਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੇਮੁਹਿਕਾ
ਲਖਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਲੋਭੀਆਂਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹ
ਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
ਨਗਾਇ॥੩੬॥ਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭ
ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥ਚੁਗਲਨਿੰਦਕਭੁਖੇਰੁਲਿਮੁਏਏਨਾਹਥੁਨਕਿਥਾਊਪਾ
ਇ॥ਬਾਹਰਿਪਾਖੰਡੁਸਭਕਰਮਕਰਹਿਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜ
ਬੀਜੀਐਸੋਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਭਾਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥
੩੭॥ਮਨਆਵਣਜਾਣੁਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿ
ਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਤਬਨਰੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਬਹੁਭਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਕ
ਰਾਂਉਪਰਿਹਰਿਚੇਤਿਆਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਓਹਿਉਧਰੇਸਭਕੁਟੰਬ

ਤੇਰੇਪਰਵਾਰੁ॥ ੩੮ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਦ
ਰਗਹਗੁਰਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਆਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਆਅਪੁਨਾਜ
ਨਮੁਖੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖੁਰੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ੩੯ ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਅੰ
ਤਰਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਇਸਦਾਅਨੰਦਿਬਿਬੇਕਰਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਮਾਨਿ॥ਤਿ
ਨਾਨਦਰੀਇਕੋਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮਪਛਾਨੁ॥ ੪੦ ॥ਮਨਮੁਖੁਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿ
ਸਮਾਨਿਹੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸਭਧਰਮ
ਰਾਇਕੈਜਾਂਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਛੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਓਨਾਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨ
ਲਗਈਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥ ੪੧ ॥ਬੁਰਾਕਰੇਸੁਕੇਹਾਸਿਝੈ॥ਆਪਣੈ
ਰੋਹਿਆਪੇਹੀਦਝੈ॥ਮਨਮੁਖਿਕਮਲਾਰਗੜੈਲੁਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁ
ਝੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਿਉਲੁਝੈ॥ ੪੨ ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਸੇਵਿਓਸਬ
ਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਓਇਮਾਣਸਜੂਨਿਨਆਖੀਅਨਿਪਸੂਢੋਰਗਾਵਾਰੁ॥ਓਨਾਅੰ
ਤਰਿਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਪਿਆਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਵਿਕਾਰਮਹਿ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੀਵਦਿਆਨੋਮਿਲੈਸੁਜੀਵਦੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਉਰਧਾਰਿ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ੪੩ ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਸਾਜਿਆਹ
ਰਿਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹਪਰਜਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿ
ਵਸਤੁਅਨੇਕਹੈਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਧਨੁਭਗਵੰਤੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਲਧਾ
ਹਰਿਭਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੜੁਮੰਦਰੁਖੋਜਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਪਾਇਆਨਾਲਿ॥ ੪੪ ॥
ਮਨਮੁਖਦਹਦਿਸਿਫਿਰਿਰਹੇਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਲੋਭਵਿਕਾਰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਨਚੁਕਈ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਜ

ਨਅਮਰਨਕਾਹੂਠਗਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ੪੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕਹਿਗੁਮ
ਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮੁਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੪੬ ॥ਧਨਾਸਰੀਧਨਵੰਤੀਜਾਣੀਐਭਾਈਜਾਂਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਜੀਆਸਉਭਾਈਲਏਹੁਕਮਿਫਿਰਾਉ॥ਜਿਹ
ਬੈਸਾਵਹਿਬੈਸਾਭਾਈਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਏਵਡੁਧਨੁਹੋਰੁਕੋਨਹੀਭਾਈਜੇਵਡੁਸਾ
ਚਲਉ॥ਸਦਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਾਭਾਈਸਦਾਸਚੈਕੈਸੰਗਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪੈਨਣੁਗੁਣਚੰਗਿ
ਆਈਆਭਾਈਆਪਣੀਪਤਿਕੇਸਾਦਆਪੇਖਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਭਾਈਦ
ਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡਿਆਈਆਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਪਾਇ॥ਇ
ਕਿਹੁਕਮੁਮੰਨਿਨਸਕਨੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਈ॥ਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਣਿ
ਮਿਲੈਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਾਧੁਰੇਕਮਾਇਆਨਾਉ॥ਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ੪੭ ॥ਸੇਦਾੜੀਆਸਚੀਆਜਿ
ਗੁਰਚਰਨੀਲਗੰਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨਿਗੁਰੁਆਪਣਾਅਨਦਿਨੁਅਨਦਿਰਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸੇ
ਮੁਹਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਦਿਸੰਨਿ॥ ੪੮ ॥ਮੁਖਸਚੇਸਚੁਦਾੜੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਚੁਕਮਾਹਿ
॥ਸਚਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਸਚੀਰਾਸੀਸਚੁਧਨੁਉਤਮਪਦਵੀ
ਪਾਹਿ॥ਸਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਸਚੀਦਰਗਹਬੈਸਣਾਸਚੇਮਾਹਿਸ
ਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਾਹਿ॥ ੪੯ ॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿ
ਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਜਲਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਸੀਤਲੁਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੂਖਨਿ
ਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਚੁਕੈਸਹਜੁਉਪਜੈਚੁਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮਿਰ
ਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ ੫੦ ॥ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਚੁਚਉਸਚੇਸਉਲਿਵਲਾਇ॥ਬੋਲਿਆਤੇਰਾਥਾਇ
ਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਝੋ

ਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੫੧ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੫੪ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ``` ਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆ ਵਲੁ ਹੋਇ ॥ ੫੬ ॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ੫੮ ॥ ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲਘ

ਨੈਨਾਵਡੂਨਾਲਵਈਐਕਿਸੁ।ਨਾਉਲਵਈਐਪਰਮੇਸੁਰੈਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ॥ ਪਣਾਹਰਹਟਕੀ
ਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਵੋਲਹਿਭਲੁਬਾਣਿ।ਸਾਹਿਬਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਕਿਆਉਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ।ਜਿਨਿਜ
ਗਤੁਉਪਾਇਹਰਿਰੰਗੁਕੀਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ।ਆਪੁਛੋਡਹਿਤਾਸਹੁਮਿਲੈਸਾਚਾਏਹੁਵੀ
ਚਾਰੁ।ਹਉਮੈਫਿਕਾਬੋਲਣਾਬੁਝਿਨਸਕਾਕਾਰ।ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤੁਝੈਧਿਆਇਦਾਅਨੁ
ਦਿਨੁਸਦਾਵਿਹਾਣ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੀਚਾਰੁ।ਨਦਰਿਕਰਹਿ
ਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲੈਹਿਸਵਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁ
॥੬੦॥ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੀਜੋਗੁਨਮੈਲੈਵੇਸਿ।ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਜੋਗੁਪਾਈਐਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿ॥ ੬੧ ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਸਾਚਾਭੇ
ਟੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰ॥ ੬੨ ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਵਰਤੈਖਸਮਕਾਮਤਿਭਵੀਫਿ
ਰਹਿਚਲਚਿਤ।ਮਨਮੁਖਸਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸੁਖਕਿਪੁਛਹਿਮਿਤ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਕਰਿਦੋ
ਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਾਇਚਿਤੁ।ਜੰਮਣਮਰਣਕਾਮੂਲੁਕਟੀਐਤਾਸੁਖਹੋਵੀਮਿਤ॥ ੬੩ ॥
ਭੁਲਿਆਆਪਸਮਝਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਨਪਲਾ
ਹਕਰੇਇ॥ ੬੪ ॥ ੩੩ ॥ ੫੩ ॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਨੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ।ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀ
ਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਇ।ਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਐਤਿਖਉਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤ
ਸਭਕੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰੁਹੈਜਿਸੁਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤੁਲਿਹੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੁਜਾਣੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰਿ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੂਹੈਜਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸੋਇ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ

ਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਨਿਧਿਆਇਆਨਿਅਨੰਦਾ॥ਵਡਭਾਗਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੩॥ਮੂਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਕਿਉਸ
ਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮੈ
ਡਾਮਿਤੁਹੈਜੇਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ॥ਦੇਂਦਾਮੂਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੪॥ਹਉਖ
ੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੂਮੂਸਜਣਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵ
ਏ॥ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸੁਵਿਟਉਚਉਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਤਾਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਰੁਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੂੜੀਆ
ਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋ
ਫਲੁਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈ
ਜਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਐ॥ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ॥੭॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉ
ਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹਰੇ॥ਜਾਂਸਹੁਦੇਖਨਿਆਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥੮॥ਜਿਨਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਇਆ॥
੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਹਿਅਨੰਦਿ
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥੧੦॥ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ਕਬਹੂਨਹੋ
ਵਹਿਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧੧॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿ
ਰੀਵਿਹੂਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧੨॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇ
ਮਪਿਆਰੁਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਿਕਦੀਜੈਨਾਮੁ
ਹਰਿ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈ॥ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭਗਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁ

ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੧੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹੈਗੁਰਬਾਣੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਾਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਤਿਨਬਹਦਿਆਉਠ
ਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮਿ
ਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੧੫॥ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੜੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆ
ਪਣੀਤਿਸੁਲਾਏਹੇਤਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਚਿੰ
ਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭ
ਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧੬॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁ
ਕੁਟੰਬੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇ॥ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋਹਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਆਇਆਵਿਛੁੜਿਸ
ਭਜਾਇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਸੁਖਪਾਏ॥ਹੁਕਮੋਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਰਾਧੇਹੁ
ਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਨੇਮੁਸਚਸੰਜਮੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿ
ਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਊਪਰਿਤਿਨਾਹੁਕਮੇਲਏ
ਮਿਲਾਏ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਵਰਤਨੇਮੁਸਚਸੰ
ਜਮੁਪੂਜਾਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁਉ
ਡਾਏ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖਪਾਏ॥ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਿ
ਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁ
ਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇ॥ਮੰਨੀ
ਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਹਉਮੈਸਦਾਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਨੇਜੋਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁ
ਰਚਰਣੀਲਗੀਆਇ॥੨੦॥ਜਿਨਿਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹ
ਰਿਹਉਫਿਰਾਂਭੀਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੨੧॥ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕੁਚਿਤਿਧਿਆਇਆ

ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤਿਨਕੀਦੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਗਇਆਨਿਰਵੈਰਭਏ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਰਹਿਗੁਣਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾ
ਇਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ ੨੨ ॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਘਰੈਕੂੜੁਕਰੈਆਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤਿ
ਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁ
ਖਿਜਿਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ ੨੩ ॥ਸਭਨਾਰਾਗਾਂਵਿਚਿਸੋਭਲਾ
ਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਰਾਗਨਾਦੁਸਭੁਸਚੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਰਾ
ਗੈਨਾਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਿਨਾਰਾਸਿਹੋਇ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥ ੨੪॥
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਰ
ਗਾਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓਨੁਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਭਾਗੁਲਿਖਾਇ॥ ੨੫ ॥ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਸ
ਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜਿਰਹਿਆਲਪਟਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਚਿੰਤਾਚਿੰਤਵੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਜੰਮ
ਣਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇ॥
੨੬ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਮਿਲਾਇ॥ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗੁਸੰਸਾਰੁਹੈਗੁਰ
ਬੋਹਿਥੁਨਾਮਿਤਰਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਭਾਣਾਮੰਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕੀਹਰਿਧੂੜਿਦੇਹਿਹਮਪਾਪੀਭੀਗਤਿਪਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਗੁਰਨਾ
ਨਕਮਿਲਿਆਆਇ॥ਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿਹੈਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨੭ ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾ

ਇਆ।ਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਓਹੁਕਮੁਹੁਕਾਇਆ।ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਆਨੰਦੁਸੁ
ਰਾਇਖਾਇਆ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਇਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ।ਗੁਰਮਤੀਜਮੁ
ਜੋਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ।ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾ
ਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਉਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥ ੨੮ ॥ਮਨਅੰਤ
ਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਸਾਕਤਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜ
ਣਾ॥ ੨੯ ॥ਸੋਰਠਿਤਾਮਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ।ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ।ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੇਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥
ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੁਲਗੋਲੇ॥ ੩੦ ॥
ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥ ੫ ॥
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋੜੰ
ਨਿਜਿਨੀਸਿਞਾਤਾਸਾਈ।ਝੜਿਝੜਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਾਕਾਰਿਨਆਈ॥ ੧ ॥ਧਣੀ
ਵਿਹੂਣੀਪਾਟਪਟੰਬਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ।ਧੂੜੀਵਿਚਿਲੁਡੰਦੜੀਸੋਹਾਨਾਨਕਤੈਸਹਨਾਲੇ॥
੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਰਾਧੀਐਨਾਮਿਰੰਗਿਬੈਰਾਗੁ।ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਰਾਈਨਾਨਕਸਫਲਮਾ
ਰੂਇਹੁਰਾਗੁ॥ ੩ ॥ਜਾਮੂਇਕੁਤਲਖਤਉਜਿਤੀਪਿਨਣੇਦਰਿਕਿਤੜੇ।ਬਾਮਣੁਬਿਰਥਾ
ਇਓਜਨੰਮੁਜਿਨਿਕੀਤੋਸੋਵਿਸਰੇ॥ ੪ ॥ਸੋਰਠਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਕਬਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ ੫ ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਖੇਆਪਿ
ਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ।ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ।ਏਕਾਟੇਕਅਗੰਮਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ।ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਾਰਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹ
ਜਿਸੁਖੁਸਾਰਈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥ ੬ ॥ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁ
ਯੀਗਣਤਲਾਹਿ।ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਪੇਲੈਹੁਲਾਇ।ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਦੇਸੁਵਿ

ਇਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸ਼॥ਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋਈਭਿਕਮਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਈਪ੍ਰਭਕੀਮਨਿਰਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਨਿ
ਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭਈਨਿਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਾਰਜਿਆਵੈਰਾਸਿ॥ ੮ ॥ਪਾਪੀ
ਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਇਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਨੀਆਤਿਉਮਥੇਧਰਮਰਾ
ਇ॥ ੯ ॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰਮਐਸਚ
ਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥ ੧੦ ॥ਖੁਭੜੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀਗਲਨਿਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ॥ਨਾਨਕ
ਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥ ੧੧ ॥ਸੁਤੜੀਸੁਖੀਸੁਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਨੈ
॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਹਾਧਨੀਸਉਅਠਪਹਰਲਵੰਨਿ॥ ੧੨ ॥ਸੁਤੜੀਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂ
ਠੇਕਾਰਨੇ॥ਨਾਨਕਸੀਜਾਗੀਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਨੇ॥ ੧੩ ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਪੇਖਿ
ਭੁਲਨੇਵੁਠਨਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚਿਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਫਬ॥ ੧੪॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇਨਾਨਕਾਸੋਸਿਮਰੇ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੧੫ ॥ਦੂਜੈਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਇਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਵੀ
ਨਾਨਕਵਹਲਿਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀਜਾਇ॥ ੧੬ ॥ਤਿਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸਉਦਾਕਰਨਿਵਣ
ਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰ॥ ੧੭ ॥ਪੰਥਾਪ੍ਰੇਮਨਜਾਣ
ਈਭੂਲੀਫਿਰੈਗਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧਿਆਰਿ॥
੧੮॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕ
ਨਹੀਕਰੰਮਿ॥ ੧੯ ॥ਤਿਚਰੁਮੂਲਿਨਥੁੜ੍ਹੀਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿ॥ਸਬਦੁਅਖ
ਟੁਬਾਬਾਨਾਨਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨੁਮਾਲੁ॥ ੨੦ ॥ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇਜੇਲਹਾਘਿੰਨੀਸਾ
ਵੀਤੋਲਿ॥ਤੰਨਿਜੜਾਈਆਪਨੈਲਹਾਸਜਣੁਟੋਲਿ॥ ੨੧॥ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹ
ਸਿਰਿਸਾਹਾਦੈਸਾਹ॥ਜਿਸਪਾਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐਸਭਨਾਦਾਵੇਸਾਹ॥ ੨੨॥ਤੇਰਾ
ਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੋਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣੀਆਰੀਕੋਗੁਣੁਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓਈ

ਉਣੀ॥ਤਤੁਸੁਪਇਆਮਿਹਗਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾ
ਜੀਵੈਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥੩੨॥(੧੨੦)॥੬੪੨॥ਜੋੜੁ॥ ॥ ॥ ॥
ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿਵ
ਸਤੂਪਾਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖਵੀਚਾਰੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਆਧਾਰੋ
॥ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਏਹੁਵਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾਈਨਿਤਰਖਉਰਿਧਾਰੋ
॥ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥ ੧॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥੯॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀ
ਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨ॥੧॥ਬਿ
ਖਿਆਨੁਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਉਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮ
ਕੀਫਾਸੁ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਵਿਓਗਇਓਲਇਓਜਰਾਤਨਜੀਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅ
ਉਧਜਾਤਿਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਿਭਇਓਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੁਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨ
ਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨ॥੪॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਕਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮ
ਨਾ॥ਇਨਿਮੈਕਛੁਸੰਗਿਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨੁ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿ
ਅਨਾਥਕੇਨਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥਿ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿ
ਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨ॥
੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿ
ਨਰਾਮ॥੮॥ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਹੈਦੂਸਰਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹ
ਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਪਾਈਐਤਿਹਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰ
ਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੈਮਾਨੁ॥੧੧॥ਘਟਘਟਮੈਹਰਿਜੂ
ਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥

੧੨ ॥ਸੁਖਦੁਖੁਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰਤਿਭਗ
ਵਾਨੁ॥ ੧੩ ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦ੍ਹਾਨਾਹਿਜਿਹਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮ
ਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨੁ॥ ੧੪ ॥ਹਰਖਸੋਗੁਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨੁ॥ ੧੫ ॥ਭੈਕਾਹੂਕਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਆਨੁ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨੁ॥ ੧੬ ॥ਜਿਹਬਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀ
ਲੀਓਭੇਖਬੈਰਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਨਰਮਾਥੈਭਾਗੁ॥ ੧੭ ॥ਜਿਹਮਾ
ਇਆਮਮਤਾਤਜੀਸਭਤੇਭਇਓਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਜਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿ
ਵਾਸੁ॥ ੧੮ ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਉਮੈਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨ
ਰਇਹਮਨਸਾਚੀਮਾਨੁ॥ ੧੯ ॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਨਿਸਿ
ਦਿਨਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮੁ॥ ੨੦ ॥ਜਿਹਬਾਗਨਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਕਰ
ਕਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮੁ॥ ੨੧ ॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮ
ਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਰੁ॥ ੨੨ ॥
ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗ
ਵਾਨੁ॥ ੨੩ ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਮਾਇਆਕਾਰਨੈਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾਨਕਕੋਊਨਾ
ਰਾਇਨੁਜਿਹਚੀਤਿ॥ ੨੪ ॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜਗਰਚਨਾਤੈ
ਸੈਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤੁ॥ ੨੫ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥ ੨੬ ॥ਜਿਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀ
ਲੇਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹੁ॥ ੨੭ ॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੂ
ਰਖਲੋਗਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮਸਿਰਾਨੁ॥ ੨੮ ॥ਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀਅਹਿਨਿਸਿਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀ
ਮਾਨੁ॥ ੨੯ ॥ਇਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰਸੁਆਨਨ

ਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨੁ॥ ੩੦ ॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਰਅਉਰੈਕੀਅਉਰੈਭਈ॥ਚਿਤਵਤ
ਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥ ੩੧ ॥ਤੀਰਥਬ੍ਰਤਅਰਦਾਨਕਰਿਮਨਮੈਧਰੈਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨੁ॥ ੩੨ ॥ਮਨਮਾਇਆਮੈਫਧਿ
ਰਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥
੩੩ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿਨੁਪਰਤ
ਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥ ੩੪ ॥ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ ੩੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜ
ਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵਹਿਬਾਸੁ॥ ੩੬ ॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕ
ਰਿਰਹਿਓਮਿਟਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਦੁਰਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨੁ॥
੩੭॥ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਿਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿ
ਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨੁ॥ ੩੮ ॥ ਕਰਣੋਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੰਧ॥ਨਾ
ਨਕਸਮਿਓਰਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧ॥ ੩੯ ॥ਮਨਮਾਇਆਮੈਰਮਿਰਹਿਓਨਿ
ਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ॥ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਿਤਨਾਹਿਨਭੀਤਿ॥ ੪੦ ॥ਜਤਨ
ਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥
੪੧ ॥ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨੁਤਜਤਨਹੀਨਿਤ॥ਨਾਨਕਇਹਿਬਿਧਿਹਰਿਭਜੁ
ਹੁਇਕਮਨਹੋਇਕੈਚੀਤ॥ ੪੨ ॥ਜਗਤਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾਮੁ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰੁਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮ॥ ੪੩ ॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੈਜਿ
ਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥ ੪੪ ॥ਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈ
ਦੇਹਕੋਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀਤ॥ਜਿਹਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਾ॥
੪੫ ॥ਜਿਹਘਟਿਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁ॥ਤਿਹਿਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾ
ਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥ ੪੬ ॥ਰਾਮੁਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇਓਜਾਕਉਬਹੁਪਰਵਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾ

ਨਕ ਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੪੭ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੈ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ
ਬਿਨਸੈ ਨੀਤੁ ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤਿਵ ਹੀ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤੁ ॥ ੪੮ ॥ ਜੋ ਉਪਜਿ
ਓ ਸੋ ਬਿਨਸ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰ
ਜਾਲੁ ॥ ੪੯ ॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਬਿਪਤਿ ਮਹਿ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥ ੫੦ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜਉ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ
॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ
ਉ ਰਹਿਓ ਨ ਕਿਛੂ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੫੨
॥ਮਃ॥ ੧੦ ॥ ਬਲੁ ਹੂਓ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ
ਹਾਥਿ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥ ਜਿ
ਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤਿਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗ
ਮਗੈ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗਤਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥ ੫੫
॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ
ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੫੬ ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ

ਸਿਮਰਨੇ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾ
ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ
ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵ
ਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡ

ਲਘਨੇਉਮਰਿਲਾਲਜਨੂਊਚਾ ॥ ਦੀਸਹਿਦਾਪੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਾਉ ॥ ੪ ॥ਕਬੀਰ
ਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕੁਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ ॥
੫ ॥ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ ॥ ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀ
ਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੬ ॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋਸਭੁਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿਐਸਾ
ਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ ॥ ੭ ॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸੁ
॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੋਆਦੇਸੁ ॥ ੮ ॥ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋ
ਇ ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ ॥ ੯ ॥ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊ
ਭੇਜੰਤ ॥ ਲੈਫਾਹੀਉਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ ॥ ੧੦ ॥ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭਲਾ
ਬੇੜ੍ਹਿਓਢਾਕਪਲਾਸ ॥ ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਿ ॥ ੧੧ ॥ਕਬੀਰਬਾਂਸੁ
ਬਡਾਈਬੂਡਿਆਇਉਮਤੁਡੂਬਉਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੀਨਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥
ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਿ ॥ ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿ
ਅਪੁਨੈਹਾਥਿ ॥ ੧੩ ॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਫਿਰਿਉਕਉਤਕਠਾਉਠਾਇ ॥ ਇਕਿਰਾਮਸਨੇ
ਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰੁਮੇਰੈਭਾਂਇ ॥ ੧੪ ॥ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ ॥
ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ ॥ ੧੫ ॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆ
ਰੋਈਐਜੋਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ ॥ ੧੬ ॥ਕਬੀ
ਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ ॥ ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨੁ ॥ ੧੭
ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ ॥
੧੮ ॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆ
ਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥ ੧੯ ॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ ॥ ਏਕੁਕਬੀ
ਰਾਨਾਮੁਸੀਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ ॥ ੨੦ ॥ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਹਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤ
ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ ॥ ੨੧ ॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇ

ਰੇਮਨਆਨੰਦੁ॥ਮਰਨਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕ
ਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਵਨੇਕਾਮ॥੨੪॥
ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁਭਾਵੈਘਰ
ਰਿਮੁੰਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤ
ਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਾਂਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾ
ਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੨੮॥ਕ
ਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿ
ਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੨੯॥ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰ॥ਜਿਉਬਨਫਲ
ਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰ॥੩੦॥ਕਬੀਰਾਤੁਹੀਕਬੀਰੁਤੂਤੇਰੋਨਾਉਕ
ਬੀਰੁ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰੀਰੁ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀ
ਐਤੁਮ੍ਹਰੋਕਹਿਓਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੩੨॥ਕਬੀਰਕ
ਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੩੩॥ਕ
ਬੀਰਉਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿ॥ਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮ
ਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੩੪॥ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਰਾਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਿਰਿਗਏਡੂ
ਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁ
ਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀਰੁਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇ
ਹਾਡ॥ਹੈਵਰਊਪਰਛਤ੍ਰਤਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾ
ਦੇਖਿਆਵਾਸੁ॥ਆਜੁਕਾਲਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨ
ਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ

॥੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਇ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ ਕਬੀਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ ਕਬੀਰ ਲੋਗ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ

ਹੋਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਹਪ੍ਰੀਤਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆ
ਰਾਸੰਕਰਾਰਾਈਦਸਵੀਂਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕੈਜਾਇ॥੫੮॥
ਕਬੀਰਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾ
ਉ॥੫੯॥ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥ਮਤੁਹਰਿਪੂਛੈਕ
ਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੦॥ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰੁ॥
ਮਤੁਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥੬੧॥ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿ
ਸਕੈਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰੁਕਬੀਰੁ॥੬੨॥ਕਬੀਰ
ਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾ
ਮੁ॥੬੩॥ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸਰਾਖਿਉਨਾਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇ
ਬਡਬਡਰੂੰਧਹਿਠਾਉ॥੬੪॥ਕਬੀਮਹਿਦੀਕਰਿਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾ
ਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੫॥ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਿਆਵ
ਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥੬੬॥
ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾਪੈਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ॥ਜਾਬੇਰੇਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾ
ਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ॥੬੭॥ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨ
ਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ॥੬੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੂਆ
ਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ॥੬੯॥
॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆਹਾਂਡੀਕਾਠਕੀਨਾਉਹਚੜੈਬਹੋਰਿ
॥੭੦॥ਕਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਭਾਵਤੁਕੀਨ॥ਮਰਨੇਤੇਕਿਆਡਰਪਨਾਜਬਹਾਥਿ
ਸਿਧਉਰਾਲੀਨ॥੭੧॥ਕਬੀਰਰਸਕੋਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਹੋਇ॥ਅਵਗੁ
ਨੀਆਰੀਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੭੨॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜਲਭਰੀਆਜੁਕਾ
ਲਿ੍ਜੈਹੈਫੂਟਿ॥ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਅਧਮਾਝੀਲੀਜਹਿਗੇਲੂਟਿ॥੭੩॥ਕਬੀਰ

ਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲੇਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀਜਹਖਿੰਚੈਤਤਜਾਉ॥੭੪॥ਕਬੀ
ਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮਨਚੇਤਹੀਇਹਜਪਨੀਕਿਆਹੋ
ਇ॥੭੫॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮੁਮਨਬਸੈਮੰਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮਬਿਉਗੀਨਾਜੀਐਤ
ਬਉਰਾਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗੰਧ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਉਉਤਮਭ
ਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥੭੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਂਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕੁ
ਜੁਸਾਧੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ॥੭੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਭਲ
ਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹੁਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰਨਉ
ਬਤਿਆਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲਹੈਆ
ਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜ
ਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾ
ਲ॥ਕਬੀਰਰਮਈਆਕੰਠਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੮੨॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੰ
ਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿਕੇਮਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥੮੩॥ਕਬੀਰਐਸਾ
ਕੋਨਹੀਇਹੁਤਨੁਦੇਵੈਫੂਕਿ॥ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਾਕੂਕਿ॥੮੪॥ਕਬੀਰ
ਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹਚੜੀਸੁਨੁਹੋਬੀਰਮਸਾਨ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹਮਤੁਮਕਾ
ਮੁਨਿਦਾਨੁ॥੮੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਿਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗ
ਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੮੬॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰੁ॥ਸੋਈ
ਫਿਰਿਕੈਤੂਭਇਆਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਰੁ॥੮੭॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੇ
ਨਿਕਟਿਜੁਬੇਰਿ॥ਉਹਝੂਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੇਰਿ॥੮੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਏ
ਸਿਰਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਬਾਟ॥ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ॥੮੯॥ਕਬੀ
ਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰ॥ਮਤਿਬਸਿਪਰਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਬਾਰ॥
੯੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿ॥ਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੂਏਚਾਰਿਪੁਰ

ਖੁਦੂਦਿਨਾਗਿ॥੯੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਢੂਢਿਆਕਹੂੰਨਪਾਇਓਠਉਰੁ॥ਜਿਨਿਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਉਰੁ॥੯੨॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰ
ਤਿਕਰੈਨਿਰਬਾਹੁ॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੯੩॥ਕਬੀਰਜਗਮ
ਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨ
ਮੇਆਇ॥੯੪॥ਕਬੀਰਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਮਾ
ਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸੁ॥੯੫॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁ॥ਚਾ
ਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੬॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉ
ਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ॥ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧਰਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੭॥ਕਬੀ
ਰਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇਖਾਯਾਘਰਕਾਖੇਤੁ॥
੯੮॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥ਹੋਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾ
ਉ॥੯੯॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨੁਦਿਨੁਦੂਨਾਹੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇ
ਤੁ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਮਨਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁ
ਅਜਾਂਇ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਛੋਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁ
ਬੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰਤੁਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਂਸਭ
ਤਾਰ॥ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰੁ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੂੰਡਉਤਿ
ਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੪॥
ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭਜਬਪੂਛੇਧਰਮਰਾ
ਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਾਰਹਿ
ਗਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧੁ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾ
ਵਨਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਰਿ

॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘਨੀਹਰਿਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੂਰੀਊਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈ
ਤਠਾਹਰਨਾਹਿ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁ
ਰੀਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮੁ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਸੋਈਕੁਲਭਲੀਜਾਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਦਾ
ਸਨਊਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕਪਲਾਸੁ॥੧੧੧॥ਕਬੀਰਹੈਗਇਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧਜਾਫ
ਹਰਾਹਿ॥ਇਆਸੁਖਤੇਭਿਖਆਭਲੀਜਿਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਹਿ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਸਭੁ
ਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲੁਕੰਧਚਢਾਇ॥ਕੋਈਕਾਹੂਕੋਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੩
॥ਮਾਰਗਿਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ॥ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾ
ਇ॥੧੧੪॥ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਘਰਿ
ਲੈਆਇਆਮਾਲੁ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈ
ਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹਮਤਬੰਧ
ਹੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾ
ਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ॥ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੮॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰ
ਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਉ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰ
ਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅ
ਰੁਆਦਿ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾ
ਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾ
ਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾ
ਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇ
ਆਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲੁ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿਤਰਸਤਰਹੇ
ਤਿਨਕਉਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਿਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾ
ਤਿ॥ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਰਬਿਛੋ

ਰਿਆਹੂਏਸੇਖਮਜੂਗਿ॥ਨਿਵਲਨਵੇਦਲਧਾਹਜਾਂਦੇਸਮਹਿਊਗਉਤਸੂਰ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਸੂਤਾ
ਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ॥੧੨੭॥ਕਬੀ
ਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪ
ਸਾਰਿ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾ
ਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤ
ਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾ
ਈਐਭਾਗਿ॥ਬਾਸਨੁਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿ
ਓਜਰਾਪਹੂਚਿਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੰਦਰਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਇ॥੧੩੨॥
ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰੁਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੁ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਿਲਾਗੇਆਂਬ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕ
ਉਜਉਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਂਬ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾ
ਹਿ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀ
ਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰਿ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਕਾ
ਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ॥ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ॥੧
੩੭॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇ
ਗਾਜੋਸਿਰਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ॥
ਦੀਸੈਚੰਚਲੁਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿ
ਸਕਾਰ॥ਜਿਨਿਇਹੁਜਮੂਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਰ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਕਸਤੂ
ਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ॥ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ॥
੧੪੧॥ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿਗਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇ
ਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ਉਹੁਸਾਕਤ

ਬਪੁਰਾਮਰੈਗੋਮ੍ਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ
॥ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆ
ਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਂਚਾਰਿ॥ਬਾਹਰਿਕੰਚਨਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰੁ॥੧੪੫॥ਕਬੀਰਰੋ
ੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥
੧੪੬॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ॥ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿ
ਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹਿ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ॥
ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆ
ਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹਰਿਜਨਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੯॥ਊਚਭਵਨਕਨਕਾ
ਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੦॥ਕਬੀ
ਰਪਾਟਨਤੇਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਿਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰਿਮੇਰੇਭਾ
ਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋ
ਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਟ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀ
ਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੋੜਿ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾ
ਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਾਜਹਾਗਿਆ
ਨੁਤਹਧਰਮਹੈਜਹਾਝੂਠਤਹਪਾਪੁ॥ਜਹਾਲੋਭੁਤਹਕਾਲਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ॥੧੫੫
॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਤਜੀਤਕਿਆਭਇਆਜਉਮਾਨਤਜਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿ
ਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ॥੧੫੬॥ਕਬੀਰਾਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁ
ਬਾਹਿਆਏਕ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੫੭॥ਕਬੀ
ਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜਿਉਸਿਖਮਹਿਚੂਕ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਂਸੁਬ
ਜਾਈਐਫੂਕ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰਿ॥ਤਾਸੁਪਟੰ
ਤਰਨਾਪੁਜੀਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਰੀਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀ
ਕਉਮਾਨੁ॥ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਨਿੰਦੀਐਕਿਉਕਉਓਹਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੧੬੦॥

ਕਬੀਰਖੂਨੀਆਦੀਬਿਤਿਭਈਸਤਿਗੁਰਬੰਧੀਧੀਰ॥ਕਬੀਰਹੀਰਾਬਣਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰ
ਤੀਰ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਹਾਟ॥ਜਬਹੀਪਾਈਅਹਿਪਾਰ
ਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤ॥ਅ
ਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਹਰਿਗਇਆਬਹੋਰੈਬਿਤ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇ
ਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪਾਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰ
ਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓਕਬੀ
ਰ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾ
ਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨਕੀਕਾਨਿ
ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਭਲੀਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾ
ਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਰਾਜੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾ
ਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾ
ਸਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੧੭੦
॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿ
ਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜ
ਲਿਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ॥ਬਾਵ
ਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉ
ਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇਢਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤ॥੧੭੪
॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆ
ਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੫॥ਕਬੀਰਸਾਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾ
ਨੈਆਪਨਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆਦਿ
ਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂਲਿ॥੧੭੭॥ਕ
ਬੀਰਾਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥

੧੧੮।ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ।ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈ
ਸਭਖੇਹ। ੧੧੯।ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ।ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿ
ਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ। ੧੨੦।ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀ
ਦਬਿਹਾਇ।ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ। ੧੨੧।ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿ
ਆਪੀਰੁ।ਪੁਕਾਰੈਅਉਰਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ। ੧੨੨।ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸੁ।ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸੁ।
੧੨੩।ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ।ਜਾਕਾਰਨਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿ
ਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ। ੧੨੪।ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ।ਕਬੀ
ਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ। ੧੨੫।ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰ
ਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ।ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾਲਿ।੧
੨੬।ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ।ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬ
ਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ।੧੨੭।ਕਬੀਰਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ।ਹੇਰਾ
ਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈਕਉਨੁ। ੧੨੮।ਕਬੀਰਗੁਰਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨੁ
।ਤਪਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪਿ। ੧੨੯।ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਹਿ
ਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕਬਿਚਾਰੁ।ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰੁ। ੧੩੦।ਕਬੀ
ਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ।ਏਕਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕੁ
॥੧੩੧।ਕਬੀਰਜਾਘਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ।ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇ
ਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ। ੧੩੨।ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ।ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰ
ਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ। ੧੩੩।ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾ
ਨੁਜੁਏਕੁ।ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ। ੧੩੪।ਕਬੀਰਨਿਰਮ
ਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ।ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾ

ਗ॥੧੯੫॥ ॥ਅਨਿਕਰਮਿਆਨੇਪਛਿਗ
ਏਨਾਨਿਰਵੈਰੀਜਾਇ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਖੁਦਾਇ
॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਿਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜ
ਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈ
ਪੀਰੁ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰੁਦਈ
ਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇ
ਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾ
ਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦
੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇ
ਅਰੁਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥
ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂਹੂਆਮੁਝਮਹਿ
ਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਬਿਕਾ
ਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ॥੨੦੫
॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸੁ
ਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂ
ਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿ
ਆਜੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂੰਚੋਆਇ॥੨੦੮
॥ਮਃ॥੫॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ॥੨੦੯॥ਮਃ॥੫॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸ
ਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੦॥ਮਃ॥੫॥ਕਬੀ
ਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ

॥੨੧੧॥ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ ਮਃ ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰੁ ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਕਸੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ

ਘਾਣੁਬਿਕਾਰੁ।੨੨੮।ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਰਿਹਮਾਸਫਲੰਤ।ਸੀਤਲਛਾਇਆ
ਗਹਿਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ।੨੨੯।ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰੁਵਰੁਦੇਇਆਫਲਉਪਕਾਰੀ
ਜੀਵੰਤ।ਪੰਖਾਚਲੇਦਿਸਾਵਰਾਬਿਰਖਾਸਫਲੁਫਲੰਤ।੨੩੦।ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾ
ਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ।ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ।੨
੩੧।ਕਬੀਰਏਕਘਰੀਆਧੀਘਰੀਆਧੀਹੂੰਤੇਆਧ।ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੀਜੋਕੀਨੇਸੋ
ਲਾਭ।੨੩੨।ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ।ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮ
ਸਭੈਰਸਾਤਲਜਾਹਿ।੨੩੩।ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ।ਸ
ਭਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ।੨੩੪।ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀ
ਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ।ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ।੨੩੫।ਸੁ
ਨਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਉ।ਜੀਉਪੀਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟ
ਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ।੨੩੬।ਕਬੀਰਬਾਮਨੁਗੁਰੂਹੈਜਗਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ।
ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿਮੂਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ।੨੩੭।ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤਮਹਿਬਿ
ਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨਿਨਜਾਇ।ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ।੨੩੮
।ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ।ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿ
ਛੁਹੋਇਤਹੋਇ।੨੩੯।ਕਬੀਰਜਿਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ।ਕਾਚੀ
ਸਰਸਿਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਲਿਭਈਨਤੇਲੁ।੨੪੦।ਢੂੰਢਤਡੋਲਹਿਅੰਧਗਤਿਅਰ
ਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤ।ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤੁ।੨੪੧।ਹਰਿ
ਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸ।ਤੇਨਰਦੋਜਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸੁ।੨
੪੨।ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਧਰਮੁਕਰੁਨਾਹੀਤਕਰੁਬੈਰਾਗੁ।ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨਕ
ਰੈਤਕੋਬਡੋਅਭਾਗੁ।੨੪੩।। ।।ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ।। ।।

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

॥ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ਮਲਕੁਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁਦੇਖਾਲੇਆ
ਇ॥ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਢੀਐਹਡਾਕੂਕੜਕਾਇ॥ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾਇ॥
ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥
ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁਮੁਹਾ
ਇ॥੧॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂਦੁਨੀਆਭਤਿ॥ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿ
ਥੈਵੰਞਾਘਤਿ॥੨॥ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ॥ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀ
ਤਾਨਾਹੀਤਹੰਭੀਦਝਾਂਆਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੋੜੜੇਸੰਮਲਿਬੁਕੁਭਰੀ॥ਜੇਜਾ
ਣਾਸਹੁਨੰਢੜਾਤਾਥੋੜਾਮਾਣੁਕਰੀ॥੪॥ਜੇਜਾਣਾਲੜੁਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਂਗੰਢਿ॥ਤੈ
ਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਸਭੁਜਗੁਡਿਠਾਹੰਢਿ॥੫॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਅਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿ
ਖੁਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੜੇਗਿਰੀਵਾਨਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਂਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁ
ਕੀਆਂਤਿਨਾਨਮਾਰੇਘੁੰਮਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਨ੍ਹਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਤ
ਉਖਟਣਵੇਲਾਤਾਤੂੰਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਰਗਸਵਾਈਨੀਹਿਜਾਂਭਰਿਆਤਾਲਦਿਆ॥੮॥
ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੁਥੀਆਦਾੜੀਹੋਈਭੂਰ॥ਅਗਹੁਨੇੜਾਆਇਆਪਿਛਾਰਹਿਆਦੂਰਿ॥੯॥ਦੇ
ਖੁਫਰੀਦਾਜਿਥੀਆਸਕਰਹੋਈਵਿਸੁ॥ਸਾਂਈਬਾਝਹੁਆਪਣੇਵੇਦਣਕਹੀਐਕਿਸੁ॥੧੦
॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਣੀਆਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਇਆਹੋਰ
ਕਰੇਂਦੀਵੰਨਿ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਰਾਵਿਆਧਉਲੀਰਾਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾ
ਂਈਸਿਉਪਿਰਹੜੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥੧੨॥ਮਃ੩॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁ
ਸਦਾਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮਨਲਗਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਏਹੁ
ਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਲੋਇਣਜਗੁਮੋਹਿਆ
ਸੇਲੋਇਣਮੈਡਿਠੁ॥ਕਜਲਰੇਖਨਸਹਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੂਇਬਹਿਠੁ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾ
ਕੂਕੇਦਿਆਚਾਂਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤ॥ਜੋਸੈਤਾਨਿਵੰਞਾਇਆਸੇਕਿਤਫੇਰਹਿ

ਚਿਤੁ॥ ੧੫ ॥ਫਰੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਬਿਆ
ਲਤਾੜੀਅਹਿਤਾਂਸਾਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥ ੧੬ ॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋ
ਇ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਿਹੋਇ॥ ੧੭ ॥ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆ
ਲਬੁਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰੁਝਤਿਲਘਾਈਐਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥ ੧੮ ॥ਫਰੀਦਾਜੰ
ਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਣਿਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂ
ਢੇਹਿ॥ ੧੯ ॥ਫਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀਜੰਘੀਐਥਲਡੂੰਗਰਭਵਿਓਮਿ॥ਅਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜ
ੜਾਸੈਕੋਹਾਂਥੀਓਮਿ॥ ੨੦ ॥ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਂਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸ॥ਧਿਗੁਤਿਨ
ਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ॥ ੨੧ ॥ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆਂ॥
ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥ ੨੨ ॥ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਂਕਿਕਰਬੀ
ਜੈਜਟਾ॥ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥ ੨੩ ॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘ
ਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥ ੨੪ ॥ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬ
ਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ॥ ੨੫ ॥ਫਰੀਦਾਮੈਭੋ
ਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥ ੨੬
॥ਫਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਉਮਾਂਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਂਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁ
ਧੁ॥ ੨੭ ॥ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇ
ਦੁਖ॥ ੨੮ ॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤ
ਰਸਾਏਜੀਉ॥ ੨੯ ॥ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾ
ਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ ੩੦ ॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰ
ਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥ ੩੧ ॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ
॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੩੨ ॥ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਿਚਿੰ
ਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁਦੀਗਈਕਥੂਰੀਗੰਧੁ॥ ੩੩ ॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸ

ਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪॥ਫਰੀਦਾ
ਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ॥ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖ
॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈ
ਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਣੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਹੇਦੇ
ਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗ
ਵਾਇਆਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇਕੰਮਿ॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰ
ਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥
॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈ
ਣਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵ
ਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹੁ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈ
ਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾ
ਹਉਲੋੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਾਰੁ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਨਾ
ਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਸਿਰਿਭੇਰੀਸ
ਡੋਰਡ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਿਮਾਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇ
ਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥
ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀਵ
ੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥
ਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇਕੋਇਲਿਆਹਿ॥੪੯॥ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇ
ਤਿਨਾਹ॥੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀਗੁੜੁਵਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਦਿਸੈ
ਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥

ਜੋਤਨਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥ਮਃ੩॥ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁ
ਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਰਤੇਅਪਨੈਤਿਤੁਤਨਿਲੋਭੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇ
ਲੋਭੁਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁ
ਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੋਈਸਰਵਰੁਢੂਢਿ
ਲਹੁਜਿਥਹੁਲਭੀਵਥੁ॥ਛਪੜਿਢੂਢੈਕਿਆਹੋਵੈਚਿਕੜਿਡੁਬੈਹਥੁ॥੫੩॥ਫ
ਰੀਦਾਨੰਢੀਕੰਤੁਨਰਾਵਿਉਵਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁ॥ਧਨਕੂਕੇਂਦੀਗੋਰਮੈਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆ
ਸੁ॥੫੪॥ਫਰੀਦਾਸਿਰੁਪਲਿਆਦਾੜੀਪਲੀਮੁਛਾਂਭੀਪਲੀਆਂ॥ਰੇਮਨਗਹਿਲੇਬਾਵ
ਲੇਮਾਣਹਿਕਿਆਰਲੀਆਂ॥੫੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਧੁਕਣੁਕੇਤੜਾਪਿਰਨੀਦੜੀਨਿਵਾਰਿ
॥ਜੋਦਿਹਲਧੇਗਾਣਵੇਗਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ॥੫੬॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ॥ਮਿਟੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀਮਿਤੁ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਮੰਡਪ
ਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਣੀਚਿਤਧਰਿ॥ਸਾਈਜਾਇਸਮਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਞਣਾ
॥੫੮॥ਫਰੀਦਾਜਿਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣਤੇਕੰਮੜੇਵਿਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਰਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਂਈ
ਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੫੯॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾਂਦਿ॥ਦਰ
ਵੇਸਾਂਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਂਦੀਜੀਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥
ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿਰਾਲੋਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਟੁਬੀਦੇ
ਇ॥ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆਰੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀ
ਤਾਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀਐ॥੬੩॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆ
ਇਉਲਥੇਹੰਝ॥ਚਿੰਜੂਬੋੜਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉਡਰਿਕੋਧ੍ਰੈਪ
ਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਲੋਗੁਨਜਾਣਦਾਹੰਸੁਨਕੋਧ੍ਰਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿ
ਗਈਆਂਪੰਖੀਆਂਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲ॥ਫਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲ
ਇਕਲ॥੬੬॥ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸਿ॥ਕੇਤੜਿਆਜੁ

ਗਵਾਏ ਰੋਇ ਇਕਤੁ ਪਹਰਿ ਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜ
ਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥
ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ
ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ
ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ .... ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾ
ਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ
ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪
॥ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ
ਮਲੀ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ
ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ
ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤਿ
ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ
ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ
ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗੁ ॥੮੨॥
ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ
ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕ
ਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁ

ਝੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾ॥ਧੁਖੀਜਿਉਮਾਂਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿ
ਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿਤੀ
ਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀਆਮਾਖਿਆਨਈਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮ
ਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂੰਡਹਿਕਾਗ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨ
ਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਨੁ
ਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿ
ਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਸੁਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘ
ਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕਤੇ
ਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥੯੪॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿ
ਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਕੰਧੀਉ
ਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੯੬॥ਫਰੀ
ਦਾਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੋਰਾਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹੁਸਨਿਰੂਹਾਮਲਿ
ਆਖੋਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣਾਅਜੁਕਿਕਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀ
ਆਵੈਢਾਹਾ॥ਅਗੈਦੋਜਕੁਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ॥ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀਆਈਇਕਿ
ਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਦਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀ
ਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ॥ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏ॥
ਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲੀਵਿਸਰੀਆ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ॥੯੯॥
ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ॥ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂਣੀਬੰਨਿ॥ਮਲਕ
ਲਮਉਤਜਾਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁਬੰਦਾ
ਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ॥ਫਰੀਦਾਅਮਲਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ॥੧੦੦॥ਫ
ਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿਨਾਵਾਸੁ॥ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿ

ਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆ
ਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀਸ
ਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮਃ੩॥ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਘ
ਰਿਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆ
ਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹੁ॥ਖਾਲੀਚਲੀਧਨੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁ
ਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿਆਆਗੈਠਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀ
ਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿ
ਓਹਿ॥੧੦੭॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾ
ਵਾਂਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਮਃ॥੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹਭਾਵੈ
ਸੋਭਲਾਤਾਂਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲਿ
॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ॥੧੧੦॥ਮਃ॥੫॥ਫਰੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁ
ਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਿ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਂਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ॥੧੧੧॥ਪਹਿਲੈਪ
ਹਿਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬੁ
ਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧
੧੩॥ਢੂੰਢੇਦੀਏਸੁਹਾਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰੁ॥੧
੧੪॥ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫
॥ਸਬਰੁਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬
॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆਉਟੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥
੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀ
ਰੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਸਿਰਿਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿ
ਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆ

ਅੰਦਰੌਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥ ੧੨੦॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲ
ਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆ
ਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈ
ਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆ ਬਗੁਲਾ
ਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾ
ਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁ
ਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥ ੧੨੬॥
ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਂਵਸਿਆਵੀਕੰ
ਤੁ॥੧੨੭ ॥ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇਆਪੁਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐ
ਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥ ੧੨੮ ॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨਕੈਹੀ
ਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥ ੧੨੯ ॥ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਿਕਠਾਹਣੁਮੂਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉ
ਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ॥ ੧੩੦॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯ੍ਯਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇ॥
ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬ੍ਯ੍ਯਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉ
ਨੁਤੇਰੀਗਤਿ॥ਸਰਬਕੀਰਖਿਆਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿ
ਉਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰਾਵਾਰੁਕਉਨੁਹੈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ
ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀ
ਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥ ੧ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਸ

ਰਿਅਤਲਭੰਡਾਰਿਭਰਿਪਰੈਹੀਤੇਪਰੇਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆਪਨੋਭਾਵਨੁਕਰਿਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸ
ਰੋਧਰਿਓਪਤਿਪਰਲਉਏਕੈਨਿਮਖਤੁਘਰਿ॥ਆਨਨਾਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੋਨਿ... ਰਿਕੋਟਿ
ਪਰਾਛਤਜਾਹਿਨਾਮਿਲੀਏਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆ
ਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਥੀਂਕੀਏਬਿ
ਸਥਾਰੇਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹਿਆਪਿਹੈਨਿਰਾਰੋ॥ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤੁਪਾਰੋਜੀਅਜੰਤਸਭਥਾਰੋ॥
ਸਗਲਕੋਦਾਤਾਏਕੈਹੈਅਲਖਮੁਰਾਰੋ॥ਆਪਹੀਧਾਰਨਧਾਰੋਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੋਬਰਨਚਿਹਨੁਨਾਹੀ
ਮੁਖਨਮਸਾਰੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿ
ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੩॥ਸਰਬਗੁਨਨਿਧਾਨੰਕੀਮਤਿਨਗਾਨੰਧਾਨਿਊ
ਚੇਤੇਊਚੋਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੰ॥ਮਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂਤਿਹੈਜਹਾਨੰਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਬਡ
ਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋਭੇਉਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਾਨੰ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬ
ਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖ
ਵੰਤਆਨੰਦਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤੁਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਹਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨਪ੍ਰਭਸੁਜਨਪ੍ਰਭੁਤੁਮਹਿਮਿਲਾਸੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਧੰਨਿਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਹਰਿ
ਭਯਉ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰਨਦੁਹਥੇਰਹਿਓ॥੫॥ਸਤਿਸਤਿ
ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤੇਸਤਿਭਨੀਐ॥ਦੂਸਰਆਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪਉਰਾਤਨੁਸੁਨੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਤਮਨਿਸਭਸੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਜਿਹ
ਠਾਕੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਭਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤਿਨਸਭਕੁ
ਲਕੀਓਉਧਾਰੁ॥ਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਨਸਚੁਸਚੇਪਹਿਧਰਿਓ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਤਪਾ
ਵਸੁਕਰਿਓ॥ਸਚਿਸਿਰਜਿਓਸੰਸਾਰੁਆਪਿਆਭੁਲਨਭੁਲਉ॥ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁ
ਪਵੈਅਮੁਲਉ॥ਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੂਪਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਜਿ

ਸਾਗਰਸਿਉਤੇਬਹੁੜਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਇਓ॥ ੧ ॥ਕਉਨਜੋਗਕਉਨਗੁਨੁਧਾਨੁਕਵਨਬਿਧਿ
ਉਸਤਤਿਸਿਕਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿਤਿਰੁਕੀਮਨਪਰੀਐ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨ
ਕਾਦਿਸੇਖਗੁਨਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੂਰਿਸ੍ਰਬਰਹਿਓਸਮਾਏ॥ਜਿਹਕਾਟੀਸਿ
ਲਕਦਯਾਲਕਦਯਾਲਪ੍ਰਭਸੇਇਜਿਨਲਗੇਭਗਤੇ॥ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇ
ਤਉਤਸਦਾਮੁਕਤੇ॥ ੨ ॥ਪ੍ਰਭਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਓਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾ॥ਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇ
ਨੇਜੇਹੁਲਗਿਭਉਜਲਤਰਨਾ॥ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਦੇ
ਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇਹੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ਬਲਿਓਚਰਾਗੁਅੰਧਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉ
ਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮ॥ਪ੍ਰਗਟਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ੪ ॥
੧॥ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮ ੫॥ ੫ ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮੋਹਫੁਨਿਬਾਂਧੀਸਠਕਠੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਆ
ਨੀ॥ਧਾਵਤਭ੍ਰਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨਰੂਪਮਾਇਆ
ਮਦਮਾਤਾਬਿਚਰਤਬਿਕਲਬਡੌਅਭਿਮਾਨੀ॥ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਰਿਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀ
ਜੀਅਮਾਹਿਹਿਤਾਨੀ॥ਬਲਿਬੰਚਛਪਕਰਤਉਪਾਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੀਲਧ
ਰਮਦਯਾਸੁਚਨਾਸਿਤਆਇਉਸਰਨਜੀਅਕੇਦਾਨੀ॥ਕਾਰਨਕਰਨਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇ
ਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥ ੧ ॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿ
ਤਾਰਨਤਰਨਸਮਥਸਭੈਬਿਧਿਕਲਹਸਮ੍ਰਹਉਰਧਾਨਰੁਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਿਜਾਨਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਭਰਮਅਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧਉ॥ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰ
ਗਲਉ॥ਹੋਛਉਕਾਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨਮਕਹਾਦੁਖਭਉ॥ਸੇਖਾਸੈਤਨਾਮੁਭਜਨਾਨ
ਕਰਾਮਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰੰਉ॥ ੨ ॥ਰਿਦਕਰੇਤਖੇਤਨਿਨਿਰਮਿਤਦੁਰਲਭੁਦੇਹੁਸਵਾਰਿਧਰੀ
॥ਖਾਨਪਾਨਸੋਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀ
ਸਭਸੂਝਪਰੀ॥ਬਧਰਮਨਹੋਵਤਦਿਨੁਪ੍ਰਤਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖਮਜਰੀ॥ਰੇਗੁਨਹੀਨ
ਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ॥ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾ

ਨਕਕਾਟਿਭੁਰੇਮਤਰੀ॥ ੩ ॥ਭ੍ਰਮਨਮੂੰਸਬਿਲਮਹਿਕਰਬਤਿਕਰਤਬਕਰਤਮਹੀਮੁਖਨੀ॥ਸਿਥ
ਤ੍ਰਿਦੋਲਤ੍ਰੈਲਸੈਗਸੂਲਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਪੁਖਨਾ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤ
ਸਿਉਮੋਹਬਢਿਓਸੁਪਨੀਂਬੋਇਓਬੀਜੁਅਹੀਅਮਅੰਕਰਬੀਤੁਤਅਉਧਕਰਤੁਅਪਨੀ॥ਮਿਰਤਮੇ
ਜਰਧਸਾਰਿਮੁਖਿਨਿਰਖੁਤਭੋਨਤਭੁਗਤਿਭੁਖਭੁਖਨਾ॥ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿ
ਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥ ੪ ॥ਦਿਹਨਗੋਹਨਨੇਹਨਨੇਨੀਤਾਆਇਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥
ਛਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਦਵ੍ਰਨਦਾਵ੍ਰਰਬਹਤੀਜਾਤਰਿਦੇਨਬਿਚਾਰਹੁ॥ਸੁਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨ
ਕੋਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁਕੋਟਉਟਨਕੋਸਨਛੋਦਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਉ॥ਕਰਿਸ੍ਹਾਰਹੁ॥ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰ
ਸਾਜਨਸਖਾਉਲਟਤਜਾਤਿਬਿਰਥਕੀਹਿੰਰਹੁ॥ਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੂਰਨਛਿਨੁਛਿਨਸਿ
ਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਨਨਾਨਕਜਨਨੇਹਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਾਰਹੁ॥ ੫ ॥ਪ੍ਰਾਨ
ਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ॥ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾ
ਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂਰਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਕਰਤਅਉਧਤਨੁਜਾਰੀ॥ਕਰਮਧਰਮੁਸੰਜਮੁਸਚੇ
ਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓ
ਅਤਿਭਾਰੀ॥ਖਿਨਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਉਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸੁ
ਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਸੁ
ਲਿੰਦ੍ਰਬੇਜਤੇਰੋਰਖਧਰਨਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖਦੇਵਅਸੁਰਦਾਨਵਇਕੁਤਿਲੁ
ਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਵਤ॥ਤਿਸਹਿ
ਤਿਆਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜ੍ਹਸਿਮਰਸੁਖਦਾਤਾ
ਨਾਨਕਦਾਸਤੁਝਹਿਸਮਝਾਵਤ॥ ੭ ॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਿਗੁਬਾਰੁਪਰਿ
ਉਹੈ॥ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਾਸਿਨਮਾਵਤਬਿਸਟਾਅਸ੍ਤਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਉਹੈ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਇ
ਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿਆਨਿਹਰਿਉਹੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਉਜਮਦੂ
ਤਨਡੰਨਮਿਰਤੁਮਰਿਉਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਤਿਗਰਿਤਿ⋯ ਉਹੈ

॥੮॥ਗੁਨਸਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਆਸਹਮਾਰੀ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸ
ਰਬਰੋਗਖੰਡਨਗੁਨਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥
ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਿਕਿਰਿਆਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖ
ਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਦਾਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੯॥ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿ॥ਦਾਵਨਿਬੰਧਿਓਨਜਾਤ
ਬਿਧੇਮਨਦਰਸਮਗਿ॥ਪਾਵਕਜਰਿਓਨਜਾਤਰਹਿਓਜਨਧੂਰਿਲਗਿ॥ਨੀਰੁਨਸਾਕਸਿਬੋਰਿ
ਚਲਹਿਹਰਿਪੰਥਿਪਗਿ॥ਨਾਨਕਰੋਗਦੋਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਗਿ॥੧੦॥ਉਦਮਕ
ਰਿਲਾਗੀਬਹੁਭਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਖਟੂਆ॥ਭਸਮਲਗਾਇਤੀਰਥਬਹੁ
ਭ੍ਰਮਤੇਸੂਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢ
ਇਸੂਤਕੇਹਟੂਆ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੋਮਪਾਕਾਅਨਿਕਭਾਂਤਿਥਾਟਹਿਕਰਿਥਟੂਆ॥੧੧
॥੯॥੨੦॥ਸਵਯੇਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾ॥ਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾ॥ਤਾਸੁਚਰਨਲੇਰਿਦੈਬ
ਸਾਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮਗੁਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤ
ਨਿਵਾਰਨਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜੰਗਮਧਿਆਨੁਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਆਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨ
ਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੧॥ਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਜੋਗੇਸੁਰਹਰਿਰਸਪੂਰਨਸਰਬ
ਕਲਾ॥ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਸਾਧਸਿਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛਲਛਲਾ॥ਗਾਵੈਗੁ
ਣਧੋਮੁਅਟਲਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਿਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨ
ਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿਆਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰ
ਵਰੋ॥ਗਾਵੈਜਮਦਗਨਿਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰੁਰਘੁਤੇਜੁਹਰਿਓ॥ਉਧੌਅਕ੍ਰੂਰੁਬਿਦ

ਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਾਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਹਿਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁ
ਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥ ੩ ॥ਗਾਵਹਿਗੁਨਬਰਨਚਾਰਿਖਟਦਰਸਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਥਿਗੁਨ
॥ਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਸਜਿਹਬਾਰਸੁਆਦਿਅੰਤਿਲਿਵਲਾਗਿਧੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਨਮਹਾਦੇਉਬੈ
ਰਾਗੀਜਿਨਿਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲੁਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋ
ਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥ ੪ ॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਮਾਣਿਓਬਸਿਓਨਿਰਵੈਰੁਰਿਦੰਤਰਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲ
ਉਧਰੀਨਾਮਿਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਹਲਗਿ॥
ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਜਨਮੁਸਕਯਥੁਭਲੌਜਗਿ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਜੈਕਾਰਧੁਨਿਕਬਿਜਨਕਲ
ਵਖਾਣਿਓ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕਨਾਨਕਗੁਰਰਾਜੁਜੋਗੁਤੈਮਾਣਿਓ॥ ੫ ॥ਸਤਜੁਗਿਤੈਮਾਣਿਓ
ਛਲਿਓਬਲਿਬਾਵਨਭਾਇਓ॥ਤ੍ਰੇਤੈਤੈਮਾਣਿਓਰਾਮੁਰਘੁਵੰਸੁਕਹਾਇਓ॥ਦੁਆਪੁਰਿਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾ
ਰਿਕੰਸੁਕਿਰਤਾਰਥੁਕੀਓ॥ਉਗ੍ਰਸੈਣਕਉਰਾਜੁਅਭੈਭਗਤਹਜਨਦੀਓ॥ਕਲਿਜੁਗਿਪ੍ਰਮਾਣ
ਨਾਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਕਹਾਇਓ॥ ੬ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜੁਅਬਿਚਲੁਅਟਲੁਆਦਿਪੁਰਖਿ
ਫੁਰਮਾਇਓ॥ਗੁਣਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸੁਭਗਤੁਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ਨਾਮਾਭਗਤੁਕਬੀਰੁਸਦ
ਗਾਵਹਿਸਮਲੋਚਨ॥ਭਗਤੁਬੇਣਿਗੁਣਰਵੈਸਹਜਿਆਤਮਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਜੋਗਧਿਆਨਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਿਬਿਨਾਪ੍ਰਭਅਵਰੁਨਜਾਣੈ॥ਸੁਖਦੇਉਪਰੀਖਤੁਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖਿਜ
ਸੁਗਾਇਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਨਿਤਨਵਤਨੁਜਗਿਛਾਇਓ॥ ੭ ॥ਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਪਾਇਆਲਿਭਗਤਨਾਗਾਦਿਭੁਯੰਗਮ॥ਮਹਾਦੇਉਗੁਣਰਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮ॥
ਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਿਬ੍ਯਾਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬ੍ਯਾਕਰਣਬੀਚਾਰਿਅ॥ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਿਹੁ
ਕਮਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀਅ॥ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਰਗੁਣਸਮਜਾਣਿਓ॥
ਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥ ੮ ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਧੰਨਿ
ਗੁਰੁਸਾਚਿਸਮਾਇਓ॥ਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰਵੈਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓ॥ਗੁਣਗਾਵੈਬਲਿਰਾਉਸ

ਪਤਪਾਤਾਲਿਲਿਵਮੰਡੋ॥ਭਰਥਰਿਗੁਣਉਚਰੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਰਹੰਤੋ॥ਦੂਰਬਾਪੂਰਬਉਅੰਗ
ਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕਹਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਅਟਿਓਅਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇ
ਓ॥ ॥ਸਵਏਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਧੰ
ਨੁਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣਸਮਰਥੋ॥ਸਤਿਗੁਰੂਧੰਨੁਨਾਨਕੁਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓ
ਜਿਨਿਹਥੋ॥ਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥੁਸਹਜਿ॥ਅਮਿਉਵੁਠਉਛਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿ
ਬੋਹਿਯਅਗਾਜਿ॥ਮਾਰਿਓਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗਰਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓਬਰਜਿਪੰਚਭੂਤਏਕਘ
ਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਜਿ॥ਜਗੁਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵ
ਰਾਖਿਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰ
ਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲਖਖੰਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿ
ਦਰਸਦੁਆਰ॥ਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਿਕੀ
ਏਨਿਰਭਾਰ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਨਿੰਮਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪ
ਰਮਪਿਆਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰਸਿਮੁ
ਰਾਰਿ॥੨॥ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿਥਾਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨ
ਜੀਆਕੋਅਧਾਰੁ॥ਤੂਤਾਜਨਿਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜ
ਲਪਦਮਬੀਚਾਰ॥ਕਲਿਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏ
ਕਲਿਵਤਾਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪ॥ਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰਸਿਮੁ
ਰਾਰਿ॥੩॥ਤੈਤਾਹਦਰਥਿਪਾਇਓਮਾਨੁ॥ਸੇਵਿਆਗੁਰਪਰਵਾਨੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿ
ਕੀਅਉਮਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਆਤਮਾਵੰਤਗਿਆਨੁਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰ
ਪਰਵਾਨ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਨਬਿਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨਪਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿ

ਬਿਦਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰੁਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ
॥੪॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪ੍ਰਨਾਸਨ॥ਸਬਦੁਸੂਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੋ
ਧਬਿਨਾਸਨ॥ਲੋਭੁਮੋਹਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ॥ਆਤਮਰਤਸੰਗ੍ਰਹਣਕ
ਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੋਪੈਤਰੈ॥ਗੁ
ਰਜਗਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ਸਦਾਅਕਲਲਿਵਰਹੈਕ
ਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਰਹ॥ਦ੍ਰੁਮਸਪੂਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰਹ॥ਇਹੈਤਤੁਜਾ
ਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖੁਬਿਡਾਣੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ
॥ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੌ॥ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸ
ਨੁਲਹਣੇਭਯੌ॥੬॥ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਥਿਦੀਓ॥ਗਰਲਨਾਸਤਨਿ
ਨਠਯੋਅਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿਪੀਓ॥ਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਰਿ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੰਤਿ
ਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ॥ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪਉਲਹਣੇਰਸਨ॥੭॥ਨਾਮ
ਅਵਖਧੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ॥ਰੰਗਿਰਤਉਨਾਮਸਿ
ਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰਹਬੋਹੈ॥ਨਾਮਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਰਵਿਲੋਇ॥ਦਰਸਨਿਪ
ਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹੋਇ॥੮॥ਸਚੁਤੀਰਥੁਸਚੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾ
ਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੁਸੋਹੈ॥ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀਬੋਹੈ॥ਜਿਸੁਸ
ਚੁਸੰਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣੁ॥ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾ
ਣੁ॥੯॥ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈਅਘਪਾਪਸਕਲਮਲ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹ
ਵਸਿਕਰੈਸਭੈਬਲ॥ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਸੰਸਾਰਹਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਨਵਨਿਧਿਦਰੀਆਉਜ
ਨਮਹਮਕਾਲਖਧੋਵੈ॥ਸੁਕਹੁਟਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਹਿਨਿਸਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦਰਸਨਿਪਰ
ਸਿਐਗੁਰੂਕੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ ੧੦ ॥ਸਵਯੇਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ॥ ੩ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਿਏਕੁਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕੁਨਾਮੁਅਛਲੁਸੈਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਭਗਤਭਉ
ਜਲਤਾਰੇ॥ਸਿਮਰਹੁਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਰਸਿਕੁਨਾਨਕੁਲਹਣਾਥਪਿਉਜਿ
ਨਸ੍ਰਬਸਿਧੀ॥ਕਵਿਜਨਕਲਸੁਬੁਧੀਕੀਰਤਿਜਨਅਮਰਦਾਸਬਿਸਤਰੀਜਾ॥ਕੀਰਤਿਰ
ਵਿਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਟਿਸੰਸਾਰਹਸਾਖਤਰੋਵਰਮਵਲਸਾਰਾ॥ਉਤਰਦਖਿਣਹਿਪੁਬਿਅਰੁਪਸ
ਚਮਿਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪੰਥਿਨਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਰਦਾਯਉਉਲਟਿਗੰਗਪ
ਸਚਮਿਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁ
ਰਿਆ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮੁਜਖਅਰੁਕਿੰਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਮਾਧਿਹਰਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਨਖਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਵਰਾ॥ਸਸੀਅਰੁਅਰੁਸੂਰਨਾਮੁਉ
ਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਅਜਿਨਿਉਧਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨਅਮਰ
ਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੨॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਵਰਿਨਵਨਾਥਨਿਰੰਜਨਸਿਵਸਨਕਾਦਿ
ਸਮੁਧਰਿਆ॥ਚਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤੁਰਾਤੇਅੰਬਰੀਕਭਵਜਲਤਰਿਆ॥ਉਧ
ਅਕ੍ਰੂਰੁਤਿਲੋਚਨਨਾਮਾਕਲਿਕਬੀਰਕਿਲਵਿਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲਭਗਤਹ
ਭਵਤਾਰਨਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੩॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵ
ਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮਨਿਵਸਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮਰਿਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਚਰਨਚਿਤਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤਿਸਤਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥
ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੪॥ਨਾਮਕਿ
ਤਿਸੰਸਾਰਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸਚਮਿਜਸੁ
ਭਾਖਹੁ॥ਜਨਮੁਤੁਇਹਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣ
ਗੰਧਰਬਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧੁਤੇਜੋਤਨੌਕਲਜੋੜਿਕਰਧਾਇਅ
ਉ॥ਸੋਈਨਾਮੁਭਗਤੁਅਛਲੁਹਰਣੁਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੈਪਾਇਉ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਆ

ਵ੍ਰਿਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓ
ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰੇ॥ਸੋਈ
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਗੁਰਤਸਿਦੀਓਕਰਿਤਾਰਿ॥ ੬ ॥ਸਤਿਸੂਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤ
ਭਾਇ॥ਸੰਗਤਿਸਘਨਗੁਰੂਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁ
ਜਾਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥ ੭ ॥ਨਾਮੁਨਾਵਣੁਨਾਮੁਰਸੁਖਾਣੁਅਰੁਭੋਜਨੁ
ਨਾਮੁਰਸੁਸਦਾਚਾਯਅਮੁਖਿਮਿਸ੍ਰਬਾਣੀ॥ਧਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅ
ਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮੁਧਰੇਪਾਯਉਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨਮੁਕਲੵਚਰੈਗੁਰੁ
ਪਰਸਿਓਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੮ ॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਰਿਧਿ
ਬਸੈਬਾਂਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖ
ਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮਕਲੵਜੋੜਿ
ਕਰਿਧੵਾਇਆਉ॥ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਇਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥ ੯॥
ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵੰਲਿਰਯਾ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥਲਗਹਿਗੁਰ
ਅਮਰਪਯਾ॥ਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰੁਅਮਰੁਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿ
ਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸ੍ਰਵਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉ
ਜਿਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤ॥ਸਕਯਥੁਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿ
ਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥ ੧੦ ॥ਤਿਨਰਦੁਖੁਨਹਿਭੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੋਕੁ
ਨਹੁਹੂਐਤਿਨਸੰਅੰਤੁਨਲਹੇਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ
ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪ
ਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹ॥ ੨ ॥੧੧
॥ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਿਬਯਣਿਮੁਹਿ

ਕੁਇਕੁਰੇਹੁਠਾਇਣਿਨਜਾਣਿਹੁਉ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥
ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇ
ਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਲ੍ਹਪੁਭਣੈਤੂੰਇਕੁਲੋੜਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩
॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਿਚਿਤਿਭਗਤਿ
ਕੰਬੀਰਹਿਜਾਣੀ॥ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
ਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲ੍ਹਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥ ੪ ॥੧੩॥ਗੁਰਅਮਰਦਾ
ਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆ
ਸਾਸਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨਲਹੀਐਪਉਮੁਕਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰ
ਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਹਿ॥ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲ
ਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥ ੫॥੧੪ ॥ਸਚੁਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿ
ਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅ
ਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੋਸਭਸੰਗ
ਤਿਕੁਲਉਧਰਣ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ॥੬॥੧੫॥ਆ
ਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿ
ਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓ
ਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ
॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਅ॥੨॥੧੬॥ਜਪੁਤਪੁਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਹ॥ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖ
ਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਹ

ਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਉ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਉਚਰੈ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿਅਉ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੇ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲਉ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥ ੪ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ

ਗਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਬਿਗਤੁਧਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਾਰਿਦ੍ਰੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲਸਹਾਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੈ॥ਜੰਪਉਗੁਣ
ਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇ॥ਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿਆ॥ਇਨਿਸਤਗੁਰਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁਪਾਯਾ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤਤੁਸਮਤਸਰੇ॥
ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੧ ॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅਮਿਅ
ਅਮਰਾਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾ
ਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉਧਰਧਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰ
ਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੨॥ਸਤਗੁਰਮਤਿਗੂੜ੍ਹਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆਤ
ਮੁਰੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ॥ਜਾਗ੍ਯਾਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸ੍ਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾ
ਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੩ ॥ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀਪਾ
ਰਸੁਭੇਟਿਆਸਹਜਘਰੇ॥ਸਤਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇ
॥ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਂਤੁਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾ
ਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੪ ॥ਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰਿਓ॥ਦੁਖਭੰ
ਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ
॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿ
ਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਂਅਟਲੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਓ॥ ੫
॥ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿਬਸੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮਿਲਤਸਾਂਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿ
ਨਾਸੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ॥ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰਨਾਹੁਮਫੁ
ਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧਿਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੂਰੁਬਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁ
ਚਰੈਤੈਅਭੈਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥ ੬ ॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉ॥

ਪੇਖਿਪੇਖਿਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਪਿਨਯੁਨਿਧਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਪਿਤਾਕੀਨ
ਸੀ॥ਸਹਜਸਰੋਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਿਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਓ॥ ੭ ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਵਾ
ਹਪ੍ਰੀਤਿਪੁਰਬਲੀਨਹੁਟਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਾਰਸੁਗੁਟਇ॥ਮਤਿਮਾਤਾਸੰਤੋਖੁਪਿ
ਤਾਸਰਿਸਹਜਸਮਾਯਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ॥ਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰੁਅ
ਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉ॥੮
॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੈਨਿਵਾ
ਰਣੁ॥ਸਹਜਤਰੋਵਰਫਲਿਓਗਿਆਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਹਿਧੰਨਿਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇ
॥ਤੇਮੁਕਤੇਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਸਬਦਨੀ
ਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥ ੯ ॥ਸੇਜਸਧਾਸਹਜੁਛਾਵਾਣੁਸੰਤੋਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਉਭਲੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁ
ਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜਸਰੋਵਰਿਬਾਸੁ॥ ੧੦ ॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈ
ਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ
ਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਓਤਿ
ਨਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥
੧੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੇ॥ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਘਾਣੇ॥
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਮਹੂਰਸੁਜਾਣੇ
॥ ੧੨ ॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁ
ਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬ
ਣਿਆਵੈ॥ ੧੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨੁਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀ
ਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀਉ॥

ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖਿਆਤੁਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨਧਾਵੈਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉ
ਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾ
ਮਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ ੧੪ ॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵ
ਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥
ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧ
ਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ ੨ ॥੧੫॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸ
ਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥
ਫੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰ॥ਨਲ੍ਯਕਵਿ
ਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ ੩ ॥੧੬ ॥ਰਾਜੁ
ਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯਉਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨ
ਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਥਕਥਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤ
ਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰੁਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਿਰਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸ
॥ਸਭਬਿਧਿਮਾਨਿਉਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ ੪ ॥੧੭
॥ਰਡ॥ਜਿਸਹਿਧਾਰਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁਅਰੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀ
ਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰ
ਕਿਅਧਾਰਿਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸੁ॥ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾ
ਸ॥ ੧੫ ॥੧੮ ॥ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ॥ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅਉ॥ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹ
ਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦਰਿ

ਝੁਤਿਨਕੇਗਇਆਸਤਿਗੁਰੂਨਗੌਨਿਜਿਨਪਗਸਿਅੰਸੋਪਸੁਪਰੇਤਨਰਕਿਭੁਇਆ॥੨੬॥੧੯॥ਜਾ
ਸਿਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਹਲਿਪਨਹਿਕਿਅਗਾਰਵੂਟਿਜਾਇ॥ਜਾਸਿਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਹਲਿਲਖਬਾਪੇਕਿਆਕਿਜਇ॥
ਜਾਸਿਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਹਲਿਗਿਆਨਅਰੂਪਿਆਨਅਨਨਪਾਇ॥ਜਾਸਿਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਹਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਾ
ਧਾਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸੁਭਟੁਬੇਨਤਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਅਹਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥੩॥੭॥੨੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਰ
ਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਬਦ
ਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁਨਯਣਿਬਯਣਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲਕਹਿ॥
ਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰੁਮ
ਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣਤਰਣਸਮ੍ਰਥੁਕਲਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖ
ਦਾਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘ
ਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾਹਤਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੯॥੨੨॥ਗੁਰੂਮੁ
ਖੁਦੇਖਿਗੁਰੂਸੁਖੁਪਾਯਓ॥ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੰਉਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂਰ
ਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਿਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨ
ਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉਦੁਖੁਦੂਰਿਬਰਖਨਕੋਸਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗੁਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦
॥੨੩॥ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇਖਿਚਰੰਨ
ਅਘਨਹਰ੍ਯਉ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤੁਭਾਨਡਰ੍ਯਉ॥ਭਨਿਦਾਸਸੁਆਸ
ਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰ੍ਯਉ॥ਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧ
ਰ੍ਯਉ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਜਾ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾ
ਖਸਫਾਰੇਕਰਆਜਾ॥ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜਾ॥ਸੋਦਾਮਾ
ਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜ੍ਹਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸ
ਭਾਟਕੀਲਾਜਾ॥੮॥੧੨॥੨੫॥ਝੋਲਨਾ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ॥ਸਬਦੁਹਰਿ

ਰਿਜਪੈਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ।ਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪਾਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਹਰਿਗ੍ਯਾਨੀਅਹੁ।ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਿਧਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿ
ਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਧਰਹੁਦ੍ਵਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ।ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ। ੧ ॥੧੩ ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿ।ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁ
ਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧ੍ਯਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈਧਰਿ।ਫੁਨਿਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹ
ਮਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮਸਚਰੰਗਸਰਿ।ਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇ
ਮਗੁਰਸਬਦਰਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਹਰਿ।ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਸਤਿਕਰਿ। ੨॥ ੧੪ ॥ ੨੭ ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ।ਉਦਧਿ
ਗੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤੁਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ।ਫੁਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸ
ਰਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪਰਸਮੈਲੁਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰੁਧ੍ਯਾਈਐ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸ
ਦਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁਗ੍ਯਾਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ।ਨਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਉਰਿਧਰਹੁਗ
ਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ। ੩ ॥ ੧੫ ॥ ੨੮ ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ।
ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ।ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇ
ਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ।ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸ
ਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ।ਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ। ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੯ ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿ
।ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ।ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ।ਹਸ੍ਤਕਮਲਮਾਥੇਪ
ਰਧਰੀਅੰ।ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖ੍ਯਾਨਜਾਈ।ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈ।ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਸਤਿਜੀਅਧਾਰਹੁ।ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸਤਾਰਹੁ।ਗੁਰੁਜਹਾਜੁਖੇਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆ
ਨਕੋਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ।ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ
ਤਿਨਿਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ।ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ।ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ।

ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈ
ਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰ
ਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥ ੧ ॥ ੩੦ ॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾ
ਧੂਜਨਜਪਹਿਕਰਿਬਿਚਿਤਿਚਾਉ॥ਆਨੰਦੁਨਿਤਿਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨੁਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇ
॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗ੍ਯਾਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁ
ਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾ
ਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਇਆ॥
ਜਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿ॥ਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿ
ਨ੍ਹਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਰੁਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ॥ਅਵ
ਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕ੍ਯਾਦਿਬ੍ਯਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗ
ਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁ
ਭਯਾਜਸੁਜਨਕੈ॥ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਇਸ੍ਨਾਨੁ॥ਇਸ੍ਨਾਨੁਕਰਹਿ
ਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ॥ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸ
ਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰੰ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਥੁਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਚ
ਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ॥ਤਿਨ੍ਹਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਿ
ਜਗੁਰਚਾ॥ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭ
ਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਿਸੇਵੀਐਸਚਾ॥ ੫ ॥ ੩੪ ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਕਵ
ਲਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ॥ਦੇਖਿਰੂ
ਪੁਅਤਿਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ॥ਕਾਲਕਲ

ਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮੵਗੵਾਨੁਧੵਾਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀ
ਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੧੬॥੩੫॥ਰਾ
ਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਾਹਿਜੀਉ॥ਸੁਥਰਚਿਤਭਗਤਹਿ
ਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛ
ਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਖੈਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁ
ਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨੭॥੩੬॥ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠ
ਮਾਲਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰਪੰਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁ
ਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿ
ਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥੩੭॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿ
ਛਲਨਸਬਲਮਲਨਭਗਤਿਫਲਨਕਾਨ੍ਹਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀ
ਉ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸ
ਹਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ॥ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿ
ਨਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੁਬਿੰਦਜੀ
ਉ॥੪॥੯॥੩੮॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜ
ਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਇਹੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹੋਇਕਲੵਾਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡੁਧੋਹੁ॥ਹਉਮੈਕਾਫੰਧੁਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਰਤਿਜੀਉ॥ਦੇਹਗੇਹੁ
ਤ੍ਰਿਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਣਕਮਲਸਦਾਸੇਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰੁਮਤਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁ
ਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥੫
॥੧੦॥੩੯॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਊਤੂਕਦਕਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹੁ

ਕੁਯਾਮਨਮਦਕਾ॥ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਹੂਕਉਤਦਕਾ॥ਸੇਵਕਕੈਭਰ
ਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾ॥ ੧॥ ੧੧ ॥ ੪੦ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥ਆ
ਪੇਹਸੈਆਪਿਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦੁਸੂਰੁਪਰਗਾਸਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਥਲੁਥੰਮਨੁਆਪੇਕੀਆਘਟਿ
ਘਟਿਬਾਸਾ॥ਆਪੇਨਰੁਆਪੇਫੁਨਿਨਾਰੀਆਪੇਸਾਰਿਆਪਹੀਪਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿ
ਚਾਰਹੁਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥ ੨॥ ੧੨ ॥ ੪੧ ॥ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਪਯਾਲਿਗਗਨਿਪੂਰਿਰਹਾਐਂਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ਮਾ
ਨਹਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨਜਚਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁ
ਸਤਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨੁਖਚਨਾ॥ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥ ੩॥
੧੩ ॥ ੪੨ ॥ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਧਰਿਧਯਾਨੁਨਿਤਹਿ
ਜਿਸੁਬੇਦੁਬਖਾਣੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਸਰਕੋਈ॥ਭੰਜਨਗੜ੍ਹਣਸਮਥੁਤਰਣਤਾ
ਰਣੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮਥੁਰਾਰਸਨਾਰਸੈ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਚਿਤਹਬਸੈ॥ ੧ ॥ ੪੩ ॥ਗੁਰੂਸਮਰਥੁਗਹਿਕਰੀਆਧ੍ਰੁਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿ
ਸਮਾਰਨਕਉ॥ਫੁਨਿਧ੍ਰੰਮਧੁਜਾਫਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥ਮਥੁਰਾਜਨ
ਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਚੁਸੁਅਉਰਕਛੂਨਬਿਚਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਬਡੌਕਲਿਮੈਭਵ
ਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੪ ॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰਗਰਤੇਜ
ਸੁਗਾਵਤਹੈ॥ਧ੍ਰਮਪੰਥੁਧਰਿਓਧਰਨੀਧਰਆਪਿਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈ॥ਮਥੁਰਾਭਨਿਭਾ
ਗਭਲੇਉਨਕੇਮਨਇਛਤਹੀਫਲਪਾਵਤਹੈ॥ਰਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਤ੍ਰਾਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੂਚਿ
ਤੁਲਾਵਤਹੈ॥ ੩ ॥ ੪੫ ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸੁਧਾਪਰਪੂਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਦਿਨ
ਆਗਰੁ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਭਰੁਸਦਾਸਭਬਿਧਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਸੰਤਮਰਾ
ਲਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਤਿਨਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗਰੁ॥ਕਲਜੁਗਦੁਰਤਦੂਰਿਕਰਬੇਕ
ਉਦਰਸਨਗੁਰੂਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ਜਾਕਉਮੁਨਿਧਯਾਨੁਧਰੈਫਿਰਤਸ

ਕਲਜੁਗਕਬਹੂਕਕੋਊਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ਬੇਦਬਾਣੀਸਹਿਤਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਂਕੋ
ਸਿਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕਉ॥ਜਾਂਕੋਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟ
ਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਾਸਕਉ॥ਸੁਤਿਨਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਕਉ॥ ੫ ॥ ੪੭ ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਿਗਤਿਤੇਜਪੁੰਜਤਿਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ਦੇਖਤ
ਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਿਬਿਗਾਸੇ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅ
ਲਿਸਮੂਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੇ॥ਬਿਦ੍ਯਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤਗੁਰੂਰਾਮ
ਦਾਸੇ॥ ੬ ॥ ੪੮ ॥ਤਾਰ੍ਯਉਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦੀਅਉਸਮਰਥੁ॥ਫੁਨਿ
ਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ॥ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾ
ਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਉਇਹੁਤਥੁ॥ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਂਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿ
ਉਗੁਰਹਥੁ॥ ੭ ॥ ੪੯ ॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਉਸੋਈ॥ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜਗ
ਤਕੋਈ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਾਯਉ॥ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯਉਨ
ਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਚਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉ
ਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ੫੦ ॥ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨਮਨਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ॥ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜ
ਧਾਰੀਅਗਮਗ੍ਯਾਨਿਰਸਿਰਸ੍ਯਉਹੀਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਕਰਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥ ੨ ॥
੫੧ ॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿ
ਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪ
ਰਿਛਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥ ੩
॥ ੫੨ ॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤੁਤੁਝੈਨਰਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮ

ਰੈਤੁਤੁਠੈਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਮਿਟਿਯਉਜੁਖਿਨੈ॥ਕਰਮਕਰਿਤਅਦਰਸਪਾਰਸਮਰਥਬਲੁਭਟ
ਜਸੁਗਾਇਅਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥ ੪ ॥
੫੩ ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿ
ਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿ
ਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ॥ ੫ ॥੫੪
॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥ਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗਉਹਰ
ਗ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿ
ਤਿਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸ
ਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ॥ ੧ ॥੫੫ ॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਓਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚ
ਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਅਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜੈਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈ
ਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥ ੨॥ ੫੬ ॥ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯੋਸਾਇਰੁਤਿਨਿਸਬਦੁਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕ
ਲਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾਈ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ਹਮਅਵਗੁਣਿ
ਭਰੇਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ
॥ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਾਟਕੀਰਤਿਕੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ਮੋਹਮਲਿ
ਬਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਕੇਸਪਛਾੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅਪਮਾਨਸਿਉ
ਝਾੜ੍ਯਉ॥ਜਨਮੁਕਾਲਕਰਜੋੜਿਹੁਕਮੁਜੋਹੋਇਸੁਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰਬੰਧਿਅਉਸਿਖਤਾ

ਰਹੇਸੁਖੁਸੈਨੋ॥ਸਿਰਿਆਤਪਤੁਸਚੌਤਖਤੁਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁਤਬਲਿ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ
ਭਣਿਤੂਅਟਲੁਰਾਜਿਅਭਗੁਦਲਿ॥ ੧ ॥ ੫੯ ॥ਤੂਸਤਿਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰ
ਮੇਸੁਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਧੁਰਹੁਧੁਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀ
ਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਹੁ॥ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਣਜਰਾਜੰਮਿਹਿਆਰੋਅਹੁ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਥਿਰੁਥਪਿਅ
ਉਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣ॥ਅਘਅੰਤਕਬਦੈਨਸਲਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣ॥ ੨
॥ ੬੦ ॥ ॥ਸਵਯੇਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਰਮਤਿਮਲਨਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚ
ਰਨਕਵਲਰਿਦਿਧਾਰੰ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਗੁਣਸਹਜਿਬਿਚਾਰੰ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਘਰਿਕੀਅਉਪ੍ਰ
ਗਾਸਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤੈਜਨਮਤਗੁਰਮਤਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਓ॥ਕਲ੍ਜੋੜਿਕਰ
ਸੁਜਸੁਵਖਾਨਿਓ॥ਭਗਤਿਜੋਗਕੌਜੈਤਵਾਰੁਹਰਿਜਨਕਉਪਾਇਅਉ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਪ੍ਰਕਾਸਿਓ
ਹਰਿਰਸਨਬਸਾਯਉ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਲਾਗਿਉਤਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨ
ਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਭਗਤਉਤਰਿਆਯਉ॥ ੧ ॥ਬਡਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਿਸਬਦੁ
ਬਸਾਯਉ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਸੰਤੋਖਿਅਉਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸ
ਤਿਗੁਰਦਰਸਾਇਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਨਭਉਠਹਰਾਯਉ॥ ੨ ॥ਜਨ
ਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗੁਆਲੀਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕਸਚੁਨੀਵਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਲੀਨਾ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪਰੰਪ
ਰੁਬੀਣਾ॥ ੩ ॥ਖੇਲੁਗੂੜਉਕੀਅਉਹਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਿਸਮਾਚਰਿਉਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਮਾਣਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਸੁਜਸੁਕਲ੍ਕਵੀਅਣਿਬਖਾਨਿਉ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਅੰਗ
ਦੁਵਰਉਗੁਰਿਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧਾਨਾ॥ਗੁਰਿਰਾਮਦਾਸਅਰਜੁਨਵਰਉਪਾਰਸੁਪਰਸੁਪ੍ਰ
ਮਾਣਾ॥ ੪ ॥ਸਦਜੀਵਣੁਅਰਜੁਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਭਉ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਦੁਖਨਿ

ਰੂਪੁਅਪਾਰੁਅਨਭਉ।ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਣੁਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਤਉ।ਆਸੰਭ
ਉਉਦਵਿਅਉਪੁਰਖੁਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ।ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਸਮਾਇਅਉ।ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਮਿਲਾਇਅਉ। ੫
।ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗਤਿਸਿਵਰਹਤਾ।ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਉਬਡ
ਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰੁਸਹਤਾ।ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਪੀਰਨਿਵਾਰਨੁਕਲਸਹਾਰੁਤੋਹਿ
ਜਸੁਬਕਤਾ।ਕੁਲਿਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜੁਨਹਰਿਭਗਤਾ।ਧ੍ਰੰਮ
ਧੀਰੁਗੁਰਮਤਿਗੰਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ।ਸਬਦੁਸਾਰੁਹਰਿਸਮਉਦਾਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾ
ਰਣੁ।ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾਉਨਹੁਟੈ।ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿ
ਧਿਨਨਿਖੁਟੈ।ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਕ
ਲੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗੁਰਸੁਜਾਣਿਅਉ। ੨ ।ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖਮਹਿਅਲਖੁਲਖਾ
ਯਉ।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗਤਿਗੰਭੀਰਸਤਿਗੁਰਪਰਚਾਯਉ।ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿ
ਜੋਗੁਕਮਾਯਉ।ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰਧੰਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ।ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅ
ਜਰੁਜਰਿਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸਮਾਯਉ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲੁਚਰੈਤੈਸਹਜਜੋਗਨਿਜੁਪਾਇਅਉ।
ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੂਰਸਬਦਿਹਉਮੈਨਿਵਾਰਉ।ਪੰਚਾ
ਹਰੁਨਿਦਲਿਅਉਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰਉ।ਹਰਿਨਾਮਿਲਗਿਜਗਉਧਰਉਸਤਿਗੁ
ਰੁਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲੁਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸੁਦੀਪਾਇਅਉ। ੪ ।ਸੋਰ
ਠੇ। ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੈਨਹੀ।ਨੇਜਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਸਵਾਰਿਅਉ।ਭਵਜਲੁਸਾਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ।ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤੁਨਾਮਿਲ
ਗਿਜਗੁਉਧਰਉ।ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੈਪਾਇਅਉ।ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾ
ਮੁਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪੜੀ। ੩ ।ਜੋਤਿਰੂਪਿਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਯਉ।ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਭਯਉ
ਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ।ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ।ਅਮਰਦਾ

ਸਿਅਮਰਤਛਤ੍ਰਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਯਣ॥ਮੂਰਤਿਪੰਚ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣੁਪੁਰਖੁਗੁਰਅਰਜੁਨਪਿਖਹੁਨਯਣ॥ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓਉਰਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਪਰਤਖਿਲਿਖਿਓਅਛਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ॥ਪ੍ਰਗਟਿਜੋ
ਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅਮੰਡਲਿਛਾਯਉ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ
॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤੁਸਨਮੁਖਰਹਹੁ॥ਕਲਿਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜਨ
ਗੁਰੂਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ॥ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰਯ
ਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮਸਿਉ॥ਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਕੈਰੰਗਿਰੰਗੋਬਾਸਨਾਤੇਬਾਹਰਿ
ਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ॥ਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮਲਾਗੋਬਿਨੁਭਗਵੰਤਰਸੁਨਾ
ਹੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ॥ਮਥੁਰਾਕੋਪ੍ਰਭੁਸਰਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗਤਿਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰ
ਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ॥ਫੁਨਿਬੇ
ਦੁਬਿਰੰਚਿਬਿਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡਉਏਕਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇ
ਆਲੁਹੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ॥ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁ
ਨਮਾਹਿਧਰੀ॥ਜਗਅਉਰੁਨਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ॥ਤਿਨਕੇਦੁ
ਖਕੋਟਿਕਦੂਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ॥ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਚੂਕਹਿਮ
ਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਿਨਿਵਾਸੁ
ਲੀਅਉ॥ਜਬਲਉਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਤੇਬਹੁਧਾਯਉ॥ਕਲਿ
ਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਬੂਡਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਿਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯਉ॥ਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾ
ਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ॥ਜਪਉਜਿਨਅਰਜੁਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਿਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰਭ
ਨਆਯਉ॥ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭਏਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨ॥ਬਸਹਿਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁ
ਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁ॥ਨਿਰਮਲੁਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਬਚਜਿ
ਨਿਜਾਣਿਅਉਭਯਉਤਿਹਸਮਸਰਿਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਹਿ

ਓਭਰਿ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਕਛੁਭੇਦੁਨਹੀਗੁਰਅਰਜੁਨੁਪਰਤਖਹਰੀ॥੭॥੧॥ਅਜੈਗੰਗਜ
ਲੁਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸਭਨਾਵੈ॥ਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿਗਾਵੈ॥ਅ
ਜੈਚਵਰੁਸਿਰਿਢੁਲੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਲੀਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਆਪਿਪਰਮੇ
ਸੁਰਿਦੀਅਉ॥ਮਿਲਿਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਗੁਰਗੁਰਰਾਮਦਾਸਹਰਿਪਹਿਗਯਉ॥ਹਰਿਬੰ
ਸੁਜਗਤਿਜਸੁਸੰਚਰਉਸੁਕਵਣੁਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਯਉ॥੧॥ਦੇਵਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਭਾਯਉ॥ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਣੁਦੀਅਉਸਿਰੀਗੁਰੁਤਹਬੈਠਾਇਯਉ॥ਰਹਸੁਕੀਅ
ਉਸੁਰਦੇਵਤੋਹਿਜਸੁਜਯਜਯਜੰਪਹਿ॥ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੰਪਹਿ
॥ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰਹੁਕੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁਜਿਨਪਾਇਯਉ॥ਛਤ੍ਰੁਸਿੰਘਾਸਨੁਪਿਰਥਮੀ
ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੨॥੨੧॥੧੪੨॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥੧॥ ॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਤਦਰਿਲਖ
ਮੁਹੰਮਦਲਖਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸ॥ਲਖਲਖਰਾਮਵਡੀਰੀਅਹਿਲਖਰਾਹੀਲਖਵੇਸ॥ਲਖ
ਲਖਉਥੈਜਤੀਹੈਸਤੀਹਤੇਸੰਨਿਆਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਾਥਾਨਾਥ॥ਲਖ
ਲਖਉਥੈਆਸਨਗੁਰਦੇਲੇਰਹਰਾਸਿ॥ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਦਾਨੁਲਖਨਿਵਾਸ॥ਲਖਪੀ
ਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਸੇਖ॥ਕਿਸੈਸਾਤਿਨਆਈਆਖਿਨਸਤਿਗੁਰਦੇਉ
ਪਦੇਸੁ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਲਾਤਹੈਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰ॥ਏਤਨ੍ਹਾਆਪਵਿਡੂਣੇਹੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਸਬਦਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਿਰਨਾਥਾਂਕੇਏਕਨਾਥਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾ
ਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰਾ॥੧॥ਇਸੁਕਲੀਓਪੰਜਭੀਤੀਓਕਿਉਕਰਿਰਖੀਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਤਾ
ਆਖੀਐਬਹੁਬਹੁਕਰੇਬਹੁਤੁ॥ਚੁਪਕਰੇਤਾਆਖੀਐਇਤੁਘਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾ
ਤਾਆਖੀਐਬੈਰਾਮਬਹੁਪਤਾ॥ਉਠਿਜਾਈਤਾਆਖੀਐਛਡਿਗਇਆਸਿਰਿਪਾਤਿ॥ਜੇ
ਕਰਿਨਿਵਾਤਾਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੈਭਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲੀਨਸੇਦਨੀਜਿਥੈਕਢਸੂਤਿ॥ਏਥੈ
ਉਥੈਨਾਨਕਕਰਤਾਰਥੈਪਤਿ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਰਹੀਨਾਨਕਰਹਿਆਵਾਰਿਦਰਗਹਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਵਿਛਾਗੀ ਕਿਆ ਕਰੈ ਖਾਧਾ ਲੋਨੈ ਰਹਿਆ॥ਰਹਿਆ ਉਜੈ ਪੰਜਾ ਆਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਹਜਿ॥ਭਰਿ
ਆਭਾੜਾ ਉਛੈ ਭੈ ਦਿ ਵਿਰਖਹੁ ਕਜਿ॥ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦਰਿ ਹਛਾ ਪੁਣੀਐ ਛੁਹੁਗੇ॥ਵਿਤੁ ਪਜਿ
ਘਣੀ ਹਿ ਹਪਗਿ ਨਾਨਕ ਹਿਛਿ ਜਪਣੀ ਦਰਿ ਗਜਿਵਾ॥੩॥ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ॥
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਵਾਇਆਤ
ਸਭਾ ਘਖਾ ਕਦਿ ਨਾ ਜਾਤੀ ਖੂਨ ਸੀਉ ਭਤਿ ਪਦੇ ਪੰਜ ਦੇਲ ਹਦਰ ਘਪਾ ਕਖੁ ਦਾਇ॥ਜੇ ਕਰਿ ਵ
ਡੀਛਲਿ ਨੇ ਦਿਖੀ ਫਿਰਿ ਪਰਤੀ ਪਾਇ॥ਜੇ ਕਰਿ ਉਡੈ ਪੰਖਣੂ ਪਾਣੀ ਪਉਨ ਰਜਾਇ॥ਸੇ
ਕਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਆਖੀਐ ਕਿਸ ਨੇ ਪੁਛਾ ਜਾਇ॥ਵਡੇ ਵਡਾ ਵਡੁ ਸੇਦਨੀ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ॥
ਪੁਛੋਨਾ ਰੇ ਬੇਦ ਸੈਲੇ ਖੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ॥ਕਾਰਿ ਕਤੇ ਘਾ ਪੁਛੀਆ ਕਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ਨਵ
ਖੰਡ ਪੁਛੇ ਸੇਦਨੀ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਚੜਾਉ॥ਸਾਇਰ ਸਕੁੰਡੇ ਫੋਲਿਆ ਬੇਹਿਸੁ ਦਿਲੁ ਦਰੀਆ
ਉ॥ਨਦੀਆ ਨਾਲੀ ਵਸਿਆ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਇ॥ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਸਿਆ ਕਉ
ਣੁ ਮਿਠ ਖਾਇ॥ਸਪਤ ਪਤਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਸਮਾਣੀ ਅਸਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕ ਕਉਣੁ ਕਰਣੀ ਜੇ ਸੇ
ਲੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਦੀਮਾਣੁ॥੧॥ਵੀਰ ਸਲੂਆ ਲੇਖੁ ਖੁਰਾ ਖੁਦਾਈ ਸਚੁ ਉਦਰ ਗਹ ਕਿਤ ਵੇਸੇ
ਖਜੇ ਹਾਥੀ ਜੈ ਲੂਣੈ ਸਹੁਕ ਭੀ ਮਿਲੈ ਸੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਪਾ ਦੁਖ ਸਹਾਇ
॥ਖਲ ਕੂਕੈ ਸਭ ਹਾਨੁ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਅਪਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਨੀਸਾਨੁ॥ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਫਰੇਸ
ਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਅਉਗਾਨ॥ਤਰਗਸ ਗੁਰੂ ਜਾਛੁ ਹਵੀ ਆਖੈ ਨਹਖਿਕ ਮਾਨ॥ਸਿਰਾ ਸਿਪਰ
ਅਤਸੀ ਪਦ ਹਿਗਈ ਕੈ ਜੀਰ॥ਹੁਕਮੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇਆ ਜਿਦ ਕਜਿ ਉਥੇ ਪੀਰ॥ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹ ਮੈ ਨੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਲਿਪੀਰ॥੩॥ਸਿਖਾ ਸਿਆਲਹੁ ਸਪਹੁ ਤੁਰ ਪਹਸੇ ਧਰੁਕੀ
ਨਾਗੋਗ॥ਪਦੇਖੁ ਉਰੂਕ ਰਿਗਏ ਦੁ ਸਮਣੁ ਠੇਰੇ ਦੇਗ॥ਭਾਈ ਸਕੇ ਮੁਹ ਘਤੀ ਜੇਤਨੇ ਛਤਿਆ
ਦੇਨਿ ਦੁਆਇ॥ਨਾਨਕ ਗਲ ਕੂੜੀ ਆਸਣ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ॥੪॥ਗੁਨਾਹੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇ
ਆਜੇ ਤੇ ਕੀਏ ਬਿਕਾਰ॥ਗੁਨਾਹੈ ਸੇਦੀ ਖੇਟ ਲੀਤੁ ਕਿਨ ਸਕਾ ਭਾਰ॥ਆਗੈ ਤਫੁ ਦੂਧੁ ਧਲੀ
ਪਿਛੈ ਸਿਰਿ ਜੋਦਾਰੁ॥ਆਗੈ ਸਾਗਰੁ ਆਤਸੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥ਕਉਣੁ ਏਮਾ ਰਹਿਸੀ

ਸਿਲਣੁਦੂਰਖਾਹਿਜਿਉਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਕਿਵੈਨਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਹੋਵੈਭਾਰੁ॥ ੫॥ਲਸਮੇਕ
ਛੈਅਉਗੁਣੀਐਧਧੋਰਅੈਪਿਆਰੁ॥ਕਿਨੀਕੇਲੂਪਾਂਣੀਐਲਸੀਪਗੁਬਾਰੁ॥ਜੀਬਕਟਾਏਕਉ
ਲਸਿਰਿਸਲੁਦ੍ਰਿਸਚਣੁਹਾਰੁ॥ਕਿਧਰਉਤੇਰਢਛਣੀਜਲਲੇਤਕਰੇਪੁਕਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਰਖਿਨਸਕ
ਣੀਬੇਧੀਰਾਗਾਦ੍ਰਾਰ॥ਅਉਗੁਣਗੁਣੀਬਕਸੀਅਹਿਨਾਨਕਮੇਣੀਸਾਰੁ॥ਜਿਉਤਿਲਤਾਦ੍ਰਣੁਪੀ
ੜੀਅਹਿਪਿਵੈਤੇਤੇਨੁਲਾਣੂਇ॥ਕਾਗਲਦ੍ਰਾਂਗੀਕੁਟੀਆਸੁਗਲੀਏਰਿਸਕੁਲਣੂਇ॥ਲੋਹੇ
ਵਾਗੀਤਾਈਆਛੁਧੈਤੇਬਿਲਲਾਇ॥ਸੇਕੀਧਕਨੂਲਣੂਣੀਐਸਹਰਣਿਸਿਰਿਦੀਲਾਰੁ॥ਧ
ਣੀਅਹੁਆਰੇਤਿਤੁਤਾਲਿਜਿਉਕਹੇਲੁਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਲੇਨਾਸੁਖਿਨੁਨਾਉਰਵਾਤਿਨਧਾਉ॥
੫॥ਪੈਰੀਕੰਡੇਸਾਰਦੇਸਿਰੁਤਧੇਅਕਾਸਿ॥ਪੇਤਾਲੇਪਤਿਉਤਰੈਧਰਤ੍ਰਿਅਰਤਾਆਸਿ॥ਬੰਸਾ
ਨਾਲਿਲਗਾਈਐਕੇਇਨਆਵੈਧਾਸਿ॥ਭੀਛਿਰਲਾਏਛੋਡੀਐਤੇਬਕਰੇਛਿਰੀਧਾਸਿ॥ਅ
ਉਗਣਆਰੇਨਾਨਕਅਭੇਕੇਈਵਾਸਿ॥ਭਰੀਐਦਰਿਧਾਈਆਸਿਲੀਅਗਨਿਸਲਾਇ॥ਬਾ
ਲੂਰੇਤੁਭਖਾਈਆਦਿਲੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਅੰਦਰੁਭੁਜੈਪਾਣੁਜਿਉਤ੍ਰਨੁਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ
॥ਆਪਿਬਖਸੇਨਾਨਕਕਿਸਨੁਕਹੀਐਜਾਇ॥ ੯ ॥ਇਕਨਿਵੇਰਸੁਕਛੀਐਸਭਸਿਰਿ
ਆਈਆਭਾਰਿਖਾਣਾਪੀਣਾਧੈਨਣਾਅਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਅਨਬਉਲੈਖਾਅੰਗੀਐਜਿਨਿ
ਕੀਤਾਵਾਧਾਰੁ॥ਹਥਾਪੈਰਾਲਕਰੀਕਰਿਫੁਰਮਾਈਕਾਰ॥ਜੋਭਧੁਕਾਰੀਦਰਿਬਣੀਲਖਿਲਖਿ
ਸੁਆਣੁਬਿਕਾਰ॥ਕਿਨੇਏਨਿਉਗਾਹੀਆਅਨਤੂਠਾਕੁਝਿਆਰ॥ਨਾਸਾਂਲੇਇਣਪੁਕਰੇਅੰਪੇ
ਹੈਸਿਰਿਆਰ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਭਜਗੁਮੋਹਿਆਬਧਾਂਜਮਦੁਆਰਿ॥ਗਲਿਕਰਿਦ੍ਰਿਧਣੁਸੁਟਿਆਅ
ਰਣੁਜਿਉਲੋਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਨਉਰਵਾਤਿਨਧਾਰਿ॥ਸਤਕਿਵੇਰ
ਰੋਤੇਐਤੀਰਜਿਵੈਕਲਭੁਤੁ॥ਸੋਨੇਟਾਗੁਰਛਲੀਐਸਹਜੀਇਹੁਕਮੁਕੀਤੁ॥ਪੇਰੂਵੀਗੀਫਲਾਈ
ਆਅਜਗਰੁਜੀਨਸਜਾਂਇ॥ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਫਿਰਿਫਿਆਵੈਜਾਇ॥ ੧੧ ॥ਜੋਲਿਖ
ਲਿਣੁਸਮਨਕੇਤਨੂਦਿਣਿਦ੍ਰਿਣਿਆਰਣੁਹਾਰ॥ਘਰਿਘਰਿਵੈਰੇਨਾਨਕਾਸਲੀਸੁਰਤਿਅਪਾਰ॥
੧੨॥ਤ੍ਰਿਕੈਸਜੋਧਿਨਲੋਇਣੀਰਕਤੁਨੇਤ੍ਰਬਿਕਰਾਲ॥ਸਭੁਜਗੁਤਿਨਕਾਤੁਧੈਰੋਲਿਕਦਾਇਆਕੁ
ਅਕਾਲ॥ਨਾਨਕਧਕਨੂਲਸੀਇਆਹੁਕਮੀਹਕਸਿਹੀਲਾਰ॥ਇਹਤਨਅਗੈਤੁਖਸਮਤੁਰਖਹਿ

ਤੁਮਾਰਿ॥ ੧੩ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਧੀਏਪਪੇਨਾਖਟੀਅਰਿਨਾਰੀਗੁ॥ਸੁਤਨਾਲਖਮੀਕਿਉਕਰਿਖੇਪਾਪੀ
ਹੂੰ॥ਨਤਰਗਸੁਨਾਪਨਖੰਡੂਨਾਮਿਪਰਤਲਦਾਰਿ॥ਤਪੈਕਨੂਹਅਹਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਦੀਨ
ਰਿ॥ ੧੪ ॥ਪਰਮੁਖੋਨੂਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਜੁਤਕੀਪਾਖਰਮਾਨਾ॥ਪੰਚਤੱਤਸਰਘਾਣੂਖਗੁਮਿ
ਪਰਸਹੁਨਿਦਾਨਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹੁਮਨਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਬ੍ਰਹਮਾਆਇਨ
ਆਖਸੀਖੇਦਪਡ੍ਰੈਮੁਖਿਛਾਰਿ॥ਕਿਸਨਕਿਸੈਦਾਬਪੁਤ੍ਰਾਜਿਹੁਕਮਿਲਏਮਉਤਾਰਿ॥ਸਿ
ਉਸਲਾਹਿਨਿਦਰਿਖਡ੍ਰੈਦੇਵੀਦੇਵਮਸੇਖਾ॥ਅਮੁਟਾਹੋਇਤਾਡੂਰਿਮਿਰਾਸਹੁਸਦਾਬਖਸੇ
ਦ॥ ੧੬ ॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਸਨਸਾਧਿਨਿਰਾਲ
ਮੁਰਹੈਪੰਚਤਤਕਾਗ੍ਰਹਿਗਹੈ॥ਖੇਡ੍ਰੀਨਿੰਦ੍ਰਾਅਲਖਅਲਪਅਹਾਰੀ॥ਸਾਧਕਾਖਿੰਡੂਮਦ
ਦੀਰਾਗੀ॥ਜਤਸਤੁਸੰਜਮੁਸੁਰਤਿਧਰਲਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੧ ॥ਜਾਥੇ
ਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਰਹੈਧਿਆਨਾ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਡੋਰੀਧਰੈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮਰੈ॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੀਜੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਤਾਕਉਧੀਰਹਿਸਗਲੇ
ਦੇਵਾ॥ਜਿਹਬਾਕੇਦਨੁਦਈਦਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ਤਾਮਸਤਿਸਨਾਲੇ
ਕੁਨਿਵਾਰੈ॥ਪੰਚਅਗਨਿਪ੍ਰਗਟਭੀਤਰਿਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗੜੀਰਚਨਾਇ॥ਸ
ਹਜਿਉਪਜੈਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ਸਾਪਨਿਵਲੈਬੀਪੈਰੋਗ॥ਜਮੁਜਗਾਤਿਨਲਾਗੈਤੇਰਾਹ
ਰਿਬਿਨੁਸੰਤਨੁਜਪੀਐਹੋਗ॥ਉਤਮਕੁਲੇਤਿਨਾਕੇਲਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥
੩ ॥ਪੰਚੇਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜੂਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜਿਹਬਾਅਮਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕਿਟਕੋਟੇਤਰਤਤਕ
ਖੇਤਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੈਚੇਤਾ॥ਸਿੰਘਧਿਆਲਗੁਰਗੇਮਰਿਜਾਗੈ॥ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੀ
ਟੀਮਜਨੁਕਰੈ॥ਸਤੁਪੰਚਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੪ ॥ਖ੍ਰਗਬਿ
ਡਨੈਪਸਰਮਿਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਤ੍ਰਮਿਲਾਵੈ॥ਅਹੁਦਪਟਣਕੀਡੀਨੋਘਾ
ਟ॥ਤਾਪਰਿਬ੍ਰਹਮੈਅਉਘਟਘਾਟ॥ਨਉਖੰਡਦੇਖੈਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰੁਦਖਣਾ॥ਨਾ
ਨਕਕਹੈਜੋਗਕੀਲਖਣਾ॥ ੫ ॥ਇਹੁਤਨੁਭਾਡਾਸੁਰਤਿਕਰਿਦੁਧਾ॥ਪਾਇਸਹੂਸਮਾ

ਇਦ੍ਰ ਸੁਧਾ ਜੁਗਤਿ ਜਗਤੁ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗਤਿ ਵਿਹੂਣੀ ਵਿਕਉ ਜਾਇਆ ॥ ਗਿਆ
ਨੁ ਮਧਾਨੀ ਤਾਨ ਸੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਜਪੀਐ ਏਕੇ ਵਲਭ ਸੁ ॥ ਗੋਲਿ ਧਿਗੋਲਿ ਲੀਆ ਜੈ ਮਖਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣੁ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਹੁ ਕਾ ਆਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ਆਲੁ ॥ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਹੋਵੈ ਧਰਧਾਲ ॥
ਧੰਨਿ ਕਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸੋਈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ਦੇਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋ ਵਾਚੈ ਜਾਣਿ ॥ ਧੰਧੇਨ
ਵਾਗੁ ਰਹਾਪਰਿਆਣਿ ॥ ਸਤ ਸਤਾਈ ਨਉ ਦਰ ਤਕਾਗਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਗੈ ਖਨੂੰ ਦਆਗਿ ॥ ਅਠ ਮਠ
ਰਹਧਾਰ ਤਬੀ ... ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਗੈ ਕਦਰ ਹਿ ਖਨੂੰ ਆਦੀਸਾ ॥ ਊ ਲੀਨ ਦਰਿ ਸਗਾਫੀ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਆਲੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਰਖਧਿ ਰਖ ਕਰਿ ਕੈ ਦਰਵਾਸਾ ॥ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਰਹਿ ਵੇਜੋ ਤਿਆਸਾ ॥ ਧਰਮੈ ਅੰਗੁਨ ਲਾਵੈ ਮਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਦੁਤੀਆ ਮੈਲੁ ਨਹੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸੋ ਲੂਝੈ ॥ ਮਰਮ ਦਸਾ ਧੰਧਾ
ਕਾ ਬੂਝੈ ॥ ਮਨ ਮਿਰਤਕ ਕੀਆ ਵੈਰੇਠਿ ॥ ਤੀਰਥ ਘਰ ਮੈ ਤ੍ਰੈ ਮੈ ਸਠਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗ ਮੈ ਲੁਭ ਨੇ
ਕੀ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹੀ ਭੰਦਰਿ ਆਠ ਸਠਿ ਹਾਟਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਬਕ ਰਜ
ਨੂ ਏਘਾਟਾ ॥ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ਘਿਖ ਸੁਹੈ ਬਾਟਾ ॥ ਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਦੁਰੰਤ ਸਦ
ਖਿਸ ਹਜਿ ਧਹਿਆਇਆ ॥ ਅਠਦ ਸਰੀਠੀ ਖੋ ਲੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੧੦ ॥
॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਪੁਰਖ ਕਉ ਗਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਖ ਦਕਉ ਨਿਸ ਧਰੈ ॥ ਪਹੁ ਮੰਤੇ ਕੋਲ ਨੂੰ ਸੁਭਰੇ
॥ ਆਵੈ ਪਰਦਖ ਦਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁਨੀਆ ਸਪਤ ਉਪਰਿ ਕਉਲਾਸਣੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅ
ਸਣੁ ॥ ਜਿਨ ਹਿਹੀ ਰੇਰਤ ਨੈ ਮਾਲ ਖਰੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਵਹਾ ਸੁਗਗ
ਨਰੈ ਵਕਾ ਭੁਵਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦ ਮਨਾ ਵੈ ਸਉਣੁ ॥ ਮਗ ਸੁਰਾ ਸੁਰਾ ਕਉਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੁ
ਝੈ ਰੁ ਜਲਦ ਉਣੁ ॥ ਥਿਧੈ ਥੈ ਸੋ ਤਰ ਪਾਨੀ ਪਵਣੁ ॥ ਗਗਨ ਕਮੰਡਲ ਗਉ ਜਿਨ ਹਿਲੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਭੁਗਤਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਜਤੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾ ਭਕਤਾ ਮੁਖ ਕਾ
ਸਤੀ ॥ ਦਿਸ ਟਿਕਦ ਇਆਲ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜੋ ਧਵੁ ਨਿਹੈਤ ਨਿਵਿਆਜਾਨੁ ॥ ਕਲਸ
ਧਰ ਕਾ ਫਲ ਹੂਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ਰੈਦਲ ਦਾਇਨ ਕਾਇਤ ਆਸੋ ॥
ਜੁਟੇ ਕਾਇਨ ਖੋਲੇ ਪਾਲੋ ॥ ਅੰਗੀ ਦੇ ਰੈ ਨਿਤੁ ਨਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਤਾ ਅੰਗਿ ਹੰਢਾਏ ॥ ਪਰਖ

ਰਿਜਾਇਨਕੀਕੇਵਖਾ।ਇਹਹੈਸਤਿਗੁਰਕੇਨਖਾ।ਗੁਰਕੀਸੀਖਿਆਸੁਣਿਰੇਪੂਤ।ਨਾਨ
ਕਕਹੈਸੇਣੀਅਵਧੂਤ।। ੧੪ ।।ਅਉਸਰਗਾਨਦੀਅਪੁਰੀਤਰੈ।ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀਰਸ
ਰੈ।ਕਮਲਉਲਟਿਪਲਟਿਪਉਣੁ।ਇਉਨਿਰਵੈਰਿਆਦਾਗਉਨੁ।ਮਨਪਵਨੈਕਉਰਾਖੈਧੀਧਿ।
ਲਹੈਤ੍ਰਿਬੀਣੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੋਧਿ।ਅਪਨੈਵਸਕਰਿਰਾਖੈਸੂਤੁ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਣੀਅਉਧੂਤ
।। ੧੫ ।।ਗਗਨੈਤੇਰਿਕਰਿਭਵਰਉਡਾਵੈ।ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਡੀਡੋਰੀਲਾਵੈ।ਪਰਲਉਹੋਇ
ਤਾਫੇਰਿਧਿਰਿਆਵੈ।ਇਨਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈਜੋਗਾ।ਆਏਹਰਖਨਗਏਸੋਗਾ।ਸਿ
ਜਸਿਰਹੈਨਬਿਨਸੈਸੂਤੁ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਣੀਅਉਧੂਤੁ।। ੧੬ ।।ਜਿਨਿਹਿਆਇਆਕ
ਗੁਸੋਹਿਆਸੋਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸੁ।ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਕਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਏਸ।
ਜਤੀਸਤੀਛਤ੍ਰਿਛੀਪਕਰਮੀਸੇਗੀਸੋਹਨਹਾਰ।ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਕਜੁਗੁਜੁਗੁਕਉਸੋਹਿ
ਤਪਾਰਿ।ਦੇਵੀਦੇਵਸਬਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਨਾਨਕਕਾਲਨਜਾਲੁਬਸਿ
ਪਤਤੇਪੁਰਖਸਦੈਨੀਸਾਨੁ।। ੧੭ ।।ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਨਰਕਸੁਰਗਤੇਜਾਹਿ।ਆ
ਇਆਸੋਹੈਗੁਰਸਬਦਬਿਨਮਨਸੁਖਭਰਮਭੁਲਾਹਿ।ਸੁਰਗਸਿਰਤਤਨਸੋਹਿਆਸਥ
ਤਲੋਕਪਾਤਾਲ।ਆਕਾਸੀਬੇਕੁੰਠਲੋਗਸੋਸੋਹੈਆਇਆਕਾਲ।ਜੋਸਰਨਿਪਰੈਜਗ
ਦੀਸਕੀਸਤਜਨਪਗਰੇਨ।ਨਾਨਕਸੋਦਰਸਨੁਪਾਇਸੀਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੈਨ।।੧੮
।ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਰਉਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਜਪਤਪੁਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।ਸੁਖਸਰੋਵਰਮੁਕ
ਤਿਵਰਦਾਤਾਧਿਣਿਧਿਣਿਸੋਧਿਰਦਾਨੁ।ਜਿਹਸੁਰਸਜਸੁਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥਹਰਿ
ਅੰਤਰਿਕੁਗਤਿਖਜਾਨਾ।ਸਿਖਿਆਲੋਕੁਭਇਆਮਨਸੁਰਤਾਸਹਜਿਕੁਾਇਮਨੁਮਾਨਾ।ਮੁਕ
ਤਿਸਰੋਵਰਕੁਾਇਸੁਮੁਕਤਾਨਾਉਸੁਨਿਖਸਭਿਨਿਕਾਲਿ।ਨਾਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗੁਰਭਗ
ਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲ।ਤ੍ਰਿਭਵਨਸੋਝੂਲੈਅਮਰੁਪਦਕੈਰਾ।ਅਲਖਧ
ਰਿਆਸਨਿਤ੍ਰਿਸਨਭਉਖੋਰਾ।ਸੁਅਕਾਲੁਪਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ।ਜੋਕਉਘਰ
ਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ।ਜਿਹਧਾਅਨਰਸਸੁਆਦਧਰਲਖਣ।ਨਾਨਕਸਹਜਿਬੈਰਾਗਕੇਲਖ
ਣਾ।। ੨੦ ।।ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈ।ਉਲਟੀਪਲਟਿਸਿਧੀਗੰਕਰੈ।ਸੀਧਾਕਮਲ

ਪੂਰਨਤਿਹਪਦੁਨਾ।ਇਉਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗਵਨਾ।ਮਨਮਧੁਨੈਕਉਸਬਦਲੇਧੋਧਾ।ਨਾਨਕਇਉਹੁ
ਹੈਮਾਇਆਬਾਛਿਧਾ।੨੧।ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ।ਕਾਲਬਿਕਾਲਕਉਮਾਰੈਥਾਪਿ।ਘਰ
ਘਰਿਜਾਇਨਸੁਨਮਨਕਥਾ।ਇਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ।ਸਤਿਗੁਰਕੇਸੀਖਿਆਸਨਿ
ਹੋਪੂਤਾ।ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਧੂਤਾ।੨੨।ਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਸੁਹੇਲਾ।ਜਾਗਤਅਵ
ਸਥਾਮਨਮਾਹਿਇਕੇਲਾ।ਖਿਮਾਸਰੋਵਰਿਆਮਾਨਕਮੋਤੀ।ਅਮਰਾਪੁਰਦੂਕਰਿਕੇਨਿਆ
ਲੋ।ਘਰੋਠੀਰੋਗੁਬਿਜੋਗਸੋਗਪਰਜਾਲੇ।ਆਪੁਪਛਾਤਾਗਤਿਮਿਤਿਨਾਲੇ।ਐਸਾਅਲਖਅਪਾ
ਰਨਿਰਾਲਾ।ਨਾਨਕਦੀਨਾਪਤਿਪਾਲਸਮਾਲਾ।੨੩।ਅਰਠੈਕੇਘਰਿਰਹੈਉਦਾਸਾ।ਘਰ
ਠੈਕੇਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸਾ।ਉਦਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲੀਆਭਾਗੀ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ
।।੨੪।ਬੈਰਾਗੈਜੋਥੈਮਹਿਆਵੈ।ਸਿਵਕੈਆਗੈਸਕਤਿਨਿਵਾਵੈ।ਸਿਵਸਕਤੀਕੈਕਰਮ
ਕਰੈ।ਅਜੁਰਵਸਤੁਅਗੋਚਰੁਜਰੈ।ਤਾਮਸਤ੍ਰਿਸਨਾਅਸੈਤਿਆਗੀ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈ
ਰਾਗੀ।੨੫।ਰਤਨਮਾਲਸੁਪੂਰਨਤਾਰਕੀਤਾਗਿਰੇਬਕਾਅਖਰੀਤੋਰਕੀਸੀਲੀਅਖਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੀ।੧।ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀ। ।। ।।

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ।ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀ
।ਜਗਾਪਟਣੁਬਿਟਰਗਤਿਜਾਵਰਸੁਹਰਗਰਤਹਾਕਾਰਾਜਾਅਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕੁਹੈਤਹਾ
ਵਲਾਇਤਰਾਮਰਾਜੇਕੀਹੈ।ਤਹਾਤੇਲੰਕਜਾਹਾਜਿਠਦਿਹੁਾਹੈ।ਤਿਨਿਦਿਨਤਿਨਿਰਾਤਿ
ਵਿਚਿਜਾਪਾਪਟਣੁਪਾਰਕਧੇਰਹੁਹੈਤਹਾਜਾਇਉਤਰਤਾਹੈਸੋਸਿੰਘਲਾਦੀਪਹੈਠਉਦਹਸੈ
ਕੀਹੁਵਿਚਿਵਸਦਾਹੈ।ਤਹਾਸਤਿਰਾਜੇਸੋ।ਗੁਰੂਬਾਬਾਕੇਵਲਨਿਇਕੁਰਾਜੁਹੋਆਹੈ।ਸਿ
ਵਨਾਭੁਰਾਜੇਕੀਸੈਤਤਿਸਤਾਵਦਿਸਜਹਰਿਹੈ।ਤਖਤਗਾਹਤਹਾਅਘਰਾਜਾਮਇਆਦਉਨੀ
ਹੈ।ਰਾਜੇਰਾਇਸਿੰਘਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਪੋਤਾਹੈਤਹਾਗੁਰੂਜੀਕੀਧਰਮਸਾਲਹੈਸੰਗ
ਤਿਜੁੜਤੀਹੈਕੀਰਤਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਰਸੋਈਬੀਸਮਣੁਲੂਣੁਹੋਰੇਜਲੁਗਤਾਹੈ।ਨੇਕਾਪਟਣੁਬੀਜੁ
ਨਗਰਤੇਇਕਤ੍ਰੀਕੋਸਹੈ।ਘਰਫਾਟਨ੍ਰਿਆਕੇਬੇਗਾਪੂਰਬੀਜਾਧੁਰਕੋਸੁਆਮੀਹੈ।ਔਰਗਾਧੇ
ਠਿਹੈਤਹਾਸਿਗਤਿਕੇਗੋਭਾਟਨ੍ਰਿਕੀਹੈ।ਤਿਸਕੀਗਿਰਦਨਿਵਾਹੀਸਿਖਸੰਗਤਿਬਹੁਤੁਹੈ।ਅ

ਰੁਭਾਟਟ੍ਰਿਆਕੇਖਾਰਤੇਕਜ਼ਲੀਬਣੇਕੇਸਅਸੀਹੈਤਿਰੀਆਰਾਜ਼ੂਹੈਤਹਾਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾ
ਦੇਹੁਰਾਹੈਸੰਗਤਿਭਾਟਟ੍ਰਿਆਕੇਜ਼ੁਰੂਦ੍ਰੀਹੈ।ਉਥੈਗੁਰੂਸਿਧਾਨਾਲਿਗੋਸਟਿਕਰਿਕੈਪੂਜ਼ਾਕਿ
ਦਿਲੀਤੀਹੈਸੁਾਤਬਸਿਧਗੁਰੂਕਾਜ਼ੋਰੁਅਜ਼ਾਂਇਕੈਧੈਰੀਆਇਪਏਹੈਸਿ।ਉਸਥਾਉਕਾਲਉ
ਕਜ਼ਲੀਬਨੁਤ੍ਰਿਆਰਾਜ਼ੂਹੈਤਹਾਭੀਸੰਗਤਿਹੈ।ਰਾਗਮਾਲਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਬਰੰਗਨਾ।ਸੰਗਿਅਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦਨਾ।ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਭੈਰਉਕਰਣੀ॥
ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਣੀ।ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ।ਪੁੰਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ॥
ਪੁਨਿਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਰੀ।ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਚਉਨਾਰੀ।ਪੰਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ
।ਬੰਗਾਲਮਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ।੧।ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾਵਹਿਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿ।
ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ।੧।ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਅਲਾਪਹਿ।ਸੰ
ਗਿਰਾਗਨੀਪਾਚਉਥਾਪਹਿ।ਗੋਂਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ।ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ।ਧਨਾ
ਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ।ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ।ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ।ਪ੍ਰਬਲਚੰ
ਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ।ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏ।ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ।੧
।ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇਨਤਾਰ
ਮਿਲਾਵਹੀ।ਤਿਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ।ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ।ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰ
ਜਾ।ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ।ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ।ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾ
ਏ।ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ।ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇ
ਸਵਾਰੀ।ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ।੧।ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ
।ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ।੧।ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ।ਕਮਲਕੁਸਮ
ਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ।ਗਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲਾਨਾ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ।੧।ਸਭਮਿਲਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਵੈਗਾਵਹਿ।ਪਾਂਚਉਸੰਗਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ।ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ।ਗਵ
ਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ।ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ।ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ।
ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸਿਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰ

॥੧॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਸੋਰਠਿਗੋਂਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨ
ਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚੋਚੀਨੀ॥ਬੈਰਾਧਰਗ
ਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿਆਮਾ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁ
ਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾਂ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀ
ਸ॥੧॥

ਰਾਗੁਨਾਨਕਜੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ
ਜਿਤਸਾਹੀਕਜਲੁਦਜਲੁ॥
॥੧॥ਬੋਲੁ॥੨॥ ਗੁਰਕਿਰਿਕਿੰ
ਇਕਰਤੀਲਜਵਰਰਦ॥ ਇਕ
ਰਤੀਲਜਵਰਰਦ॥ ॥ਇਕਤੀਸੁ
ਮੁਇਨਾ॥ ਥਿਸਜੋਸਾਰਕ
ਪਾਨੀ॥ਤਾਂਸੈਕੈਥੈਰੁ॥ਨਿਮਕੀ
ਲਕੜੀ॥ਦੂਰਕਾਕਜਲੁ॥
ਦਿਨਦੀਹਘਸਣੀ॥
ਰੰਦੈਲਰਖਣੀ॥
॥ਸੁਭਮ ॥ ॥

